

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BENEATH THE MASK SERIES

DEVOTED

LUNA MASON

sadık

MASKENİN ALTINDAKİ SERİSİ
3. KİTAP

LUNA MASON

Telif Hakkı © 2023 Luna Mason

tarafından. Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, olaylar ve vakalar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya gerçek olaylarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak Tasarımı: Coffin Print Designs

Düzenleme: Indie Proofreading

Formatlama: [Unalive Promotions](#)

Arka plan resmini biçimlendirme: [DAZED Tasarımları](#)

yazarlarin notu

Adanmışlık karanlık, tek başına bir mafya romanıdır. Bazı okuyucular için tetikleyici olabilecek içerik ve durumlar içermektedir.

Bu kitap müstehcen ve cinsel içeriklidir, 18 yaşından büyük okuyuculara yöneliktir.

Kitabın bir dönemi için MC ve FMC düzenlenmiştir/zorlanmıştır evlilikler, dolayısıyla aldatma vardır. Ancak, **ana karakterler arasında aldatma yoktur**, ne de 'nişanlılarıyla' yatarlar.

Bu kitap FMC'de daha önce yaşanan bir cinsel saldırının grafik tasvirlerini içermektedir. Bu olay On Beşinci Bölümde anlatılmaktadır.

Tetikleyicilerin tam listesi web sitemde bulunabilir. <http://luna-mason-author-tr6ads.mailerpage.io/>

çalma listesi

NIGHTMARE- UNDREAM & Neoni
SILENCE (ft. Khalid) - Marshmallow
FLAMES - Donzell Taggart
GET YOU TO THE MOON (ft. Snøw) - Kina
DUSK TILL DAWN (ft. Sia) - ZAYN
LET ME DOWN SLOWLY (ft. Alessia) - Alec
Benjamin YOU PUT A SPELL ON ME - Austin Giorgio
BROTHER - Kodamine
SHAMELESS - Camila Cabello
BOĞULUYORUM GİBİ HİSSEDİYORUM -
Two Feet
INFINITY - James Young
DIRTIER THOUGHTS - Nation Haven
GECENİN ORTASI - Loveless
WE GO DOWN TOGETHER - Dove Cameron & Khalid
I WANNA BE YOURS - Arctic Monkeys

*El dövmlerinin sadece güzel kolyeler olduğunu düşünen tüm edepsiz
kızlarım. Bu sizin için.
Bay Russo şimdi sizinle görüşecek.*

İçindekiler

1. [Luca](#)
2. [Rosa](#)
3. [Luca](#)
4. [Rosa](#)
5. [Luca](#)
6. [Rosa](#)
7. [Luca](#)
8. [Rosa](#)
9. [Luca](#)
10. [Rosa](#)
11. [Luca](#)
12. [Rosa](#)
13. [Luca](#)
14. [Rosa](#)
15. [Luca](#)
16. [Luca](#)
17. [Rosa](#)
18. [Luca](#)
19. [Rosa](#)
20. [Luca](#)
21. [Rosa](#)
22. [Luca](#)
23. [Rosa](#)
24. [Rosa](#)
25. [Luca](#)
26. [Rosa](#)
27. [Luca](#)
28. [Rosa](#)
29. [Luca](#)
30. [Luca](#)
31. [Luca](#)
32. [Rosa](#)
33. [Luca](#)
34. [Luca](#)
35. [Rosa](#)
36. [Luca](#)
37. [Rosa](#)

38. [Luca](#)
39. [Rosa](#)
40. [Luca](#)
41. [Rosa](#)
42. [Luca](#)
43. [Rosa](#)
44. [Luca](#)
45. [Rosa](#)
46. [Luca](#)
47. [Rosa](#)
48. [Luca](#)
49. [Rosa](#)
50. [Luca](#)
51. [Rosa](#)
52. [Luca](#)
53. [Luca](#)
54. [Rosa](#)
55. [Luca](#)
56. [Rosa](#)
57. [Luca](#)
58. [Rosa](#)
59. [Luca](#)
60. [Rosa](#)
61. [Luca](#)
62. [Rosa](#)
63. [Luca](#)
64. [Rosa](#)
65. [Luca](#)
66. [Rosa](#)
67. [Rosa](#)
68. [Luca](#)
69. [Rosa](#)
70. [Luca](#)
71. [Rosa](#)
72. [Luca](#)
73. [Rosa](#)
74. [Luca](#)
75. [Rosa](#)
76. [Luca](#)
77. [Rosa](#)
78. [Luca](#)
79. [Rosa](#)
80. [Luca](#)

81. [Rosa](#)
82. [Luca](#)
83. [Luca](#)
84. [Rosa](#)
85. [Luca](#)
86. [Frankie](#)
87. [Luca](#)
88. [Rosa](#)
89. [Luca](#)
90. [Rosa](#)
91. [Rosa](#)
92. [Luca](#)

[Epilog](#)

[Epilog](#)

[Sonsöz](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

BİRİNCİ BÖLÜM

luca

Adamlarım yemek odama girerken sandalyemde arkama yaslanıyorum.

Grayson ve

Frankie, en iyi iki arkadaşım, iki yanımdaki koltuklara

oturdular. "Patron." Grayson'ın mavi gözleri
benimkilerle buluştu.

Önümüzdeki viski şişesine uzanmadan önce yakasını çekiştiriyor. Şimdi
boş olan bardağımın üzerinde gezinmeden önce kendi bardağını dolduruyor.

"Doldurayım mı?"

"Lütfen."

Son adam, güvenlik hizmetlerimizin başındaki Enzo, kapıyı kapattığında
boğazımı temizliyorum, tüm gözler üzerimde.

Liderleri.

Örgütümün en üst kademesi yerlerini aldı, masayı çevreleyen diğer
yirmi kişi de hazır ola geçti. Grup içinde, üvey kardeşim Keller'ın
ayrılışından bu yana bir huzursuzluk olduğu konuşuluyor.

Maskeli tetikçimiz, ana varlığımız. Düşmanlarımızın içine Tanrı
korkusu salan adam.

Bu asla onun istediği bir hayat değildi, ama biz buna zorlandık. Ona
özgürlüğünü verdim; bu benim asla sahip olamayacağım bir şey. Sonunda
Sienna ile hak ettiği aileye sahip olmak için gitmesine izin vermek
zorundaydım.

Ayağa kalkıp Grayson ve Frankie'yi omuzlarından alkışlıyorum.

"Marco'nun Nico'yu kaçırmaması bir savaş eylemidir. Dolayısıyla, biz de bu şekilde karşılık vereceğiz. Her birimiz o eve dönene kadar uyumayacağız. Onu karısına geri götüreceğiz. Tutsağımız yok. Yolumuza çıkan her Falcone piçi ölecek. Bu şehir bizim ve hiçbir Falcone bunu bizden alamaz."

Adamlar alkışlıyor. "Marco'yu nasıl çıkaracağız patron?"

"Onu parçalamaya devam ediyoruz. Her sevkiyatta, her depoda, bölgemize giren her adamı öldürüyoruz. Sayıları olabilir ama arkalarında güç yok. Bizim gibi değil. Şu anda benim onayım olmadan New York'a hiçbir şey girip çıkamaz. Komiser bizim yanımızda, o yüzden savaşıyoruz."

Viskimin geri kalanını deviriyorum, boş bardak meşe yemek masama çarpıyor. Enzo'ya başımı salladım. "Marco hakkında başka bilgi var mı?"

Bir elini simsiyah saçlarında gezdiriyor. "Geçmişteki aile ilişkilerini araştırıyorum. Sanırım bulmam gereken bir şey varsa, yakında senin için bulacağım patron."

Onu bulabilecek biri varsa o da Enzo'dur. Ulaşamayacağı hiçbir şey yok.

Sesimi yükseltiyorum, böylece kelimelerim çok net anlaşılıyor. "Doğru zaman geldiğinde Marco'yu alırız; onları katlarız, kırarız."

Oda sessizliğe gömüldü. Keller'ın Falcone'lara saldırıp on beş adamını işkence ederek öldürmesinden sonra onlar da karşılık verdiler, kokain sevkiyatlarımızı çaldılar, depolarımızı yaktılar ve şimdi de Nico'yu kaçırdılar.

Yumruklarımı sıkıyorum.

"Vince, Ramos, Carlos'u sürekli takip etmenizi istiyorum. Her bir sevkiyatı denetleyin. Artık kaybetmeyeceğim. Eğer tek bir gram bile kaçırsam, sonuçlarına katlanırsın."

Ramos yutkunur. "Anladım, patron."

"Bu arada Grayson ve Frankie ortadan kaldırma operasyonlarına liderlik edecekler. Sahip oldukları her bina yerle bir edilecek. Sen

emirlerini dinleyecek. Enzo onların depolarını, saklandıkları yerleri bulup beslemeye devam etmek için güvenlikte çalışacak."

Grayson ellerini birbirine sürtüyor. Patlamaya bayılır.

"Şimdi avlanmaya hazır mısınız?" Kollarımı muzaffer bir edayla havaya kaldırdım. Oda alkışlar ve adamlarımın homurtularıyla inliyor.

"Sikeyim evet." Grayson şeytani bir sırıtışla bana bakıyor.

"DEDİM Kİ, 'NICO'YU HANGİ CEHENNEMDE TUTUYOR?"

Baldırımı pençeliyor, nefes nefese, gözleri yuvalarından fırlamaya hazır. Ayağımın baskısını Falcone piçinin boynundan çekiyorum.

Armani pantolonumun paçasına bir ağız dolusu kan tükürüyor. İ çekiyorum ve vücut ağırlığımla boğazına bastırıyorum.

"Tekrar deneyelim. Son şansımız. Nerede-"

Solumdan silah sesleri gelince duraklıyorum, eski denizci sağ kolum Grayson bir pisliğin beynine ateş ediyor. Alnına sıçrayan kanı silerken bana tehditkâr bir sırıtışla bakıyor.

"Bu aptallar hiçbir şey bilmiyor patron," diye homurdanıyor Grayson.

Ayağımın altındaki eşek öksürüyor. "Ah, pardon." Dizimi bir anlığına kaldırıyorum, onu deponun zemininde hırıltılı bir şekilde bırakıyorum ve bileğimdeki kılıftan bıçağımı çekerek çömeliyorum.

"Nerede kalmıştım? Ahhh, evet."

Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyor. Gri eşofmanının üzerinde koyu bir leke belirirken kıkırdıyorum.

Bıçağın ucunu çenesinin altına bastırırken, "Merak etme, yakında her şey bitecek," diye fısıldıyorum.

"Nico'yu nerede tutuyorlar?" Yağlı saçlarından tutup başını geriye yatırıyorum.

"Bilmiyorum," diye mırıldanıyor.

Ona yarı yarıya inanıyorum. Marco'nun tamamen işe yaramaz adamlardan oluşan bir ordusu var ve bu da farklı değil.

"Çok yazık." Bıçağımı boğazına, tam beyninin dibine saplıyorum ve adam elimde gevşerken bıçağımı geri çekiyorum.

Bıçağımı kazağına sildikten sonra ayağa kalkıp takım elbisemin tozunu alıyorum. "Frankie?" diye seslendim.

"Her şey yolunda patron," sesi büyük binanın içinde yankılanıyor.

Elinde bir avuç telefonla sırtarak köşeyi dönüyor.

Görünüşe göre bu gece öldürme sayısı katlandı.

"Bunları Enzo'ya teslim edin. Bırakın sihrini konuştursun." Buradaki onca insan varken, *hepsinin* bilgisiz olduğuna inanmakta zorlanıyorum.

Frankie başını sallıyor ve kıpkırmızı elini kestane rengi saçlarında gezdiriyor. "Bu boku yakmaya hazır mıyız?" Grayson arkamdan soruyor.

"Seni durdurmaya cesaret edemem," diye kıkırdıyorum.

Komiser O'Reilly'nin bir başka depo yangını hakkında söyleyecek bir şeyleri olacağına şüphe yok. Ama ya bu ya da uğraşması gereken yirmi ceset.

Frankie ve ben Bentley'imde beklerken Grayson binaya benzin döküyor.

Bir sigara yakıp derin bir nefes çekiyorum ve başımı arkaya yaslıyorum.

Başka bir gece, başka bir çıkmaz sokak. Ama New York'tan kurtulmaya bir adım daha yaklaşmıştım.

York of the Falcones.

Alevler binayı tüketmeye başladığında hayal kırıklığı kafamda sert bir düğüm oluşturuyor. Grayson arka koltuğa atlıyor ve 1.80 boyundaki bir ölüm makinesinin yapabileceği kadar zarif bir şekilde kapıyı çarparak kapatıyor.

"Her şey yolunda mı?" Dikiz aynasından ona bakıyorum.

"Geceyi bitirmek için yanmak gibisi yok. Yine de kutlamak için bir şeyler içmeye gidemem; gitmem gereken bir yer var." Gözlerime bakmadan önce telefonunu çıkarıp bir göz atıyor.

"Yani, içinde olman gereken biri mi var?" Sırtarak karşılık veriyorum.

Grayson bana ölümcül bir bakış atarken Frankie yanımda kıs kıs gülüyor.

Grayson ve Maddie, ilişkilerini gizleme konusunda gezegendeki en kötü çift. Neredeyse sekiz yıl boyunca bir kadını öpmemeye yemin eden adam onu öptü. Gerçek şu ki, bizden ne kadar saklamaya çalışırlarsa çalışsınlar, herkes aralarındaki ilişkinin gerçek olduğunu görebiliyor.

Bütün bir yıl boyunca birbirlerinden kaçmalarına katlanmak zorunda kaldık ve şimdi, sonunda pes etmiş gibi görünüyorlar. Üvey kardeşim Keller ile yıl sonuna kadar sevişeceklerine dair on bin dolarlık bir bahse girdim. Muhtemelen bahsi yıl sonuna kadar evlenmeye kadar yükseltmeliyim.

Grayson'ı yedi yıl önce New York'a adım attığı andan beri tanıyorum. Chicago'da kendi hayatından kaçtığında ona burada bir hayat verdim. Verdiğim en iyi karardı. Başka bir kardeş ve sağ kol kazandım.

"Siktir git," diye homurdanıyor.

"Maddie'yi sikmeye devam etmeni tercih ederim, teşekkürler."

Frankie avucunu kalçasına vuruyor. "Grayson kimi beceriyor?" Bana döndü.

"Maddie, Sienna'nın en iyi arkadaşı. Sarışın olanı biliyorsun. Çok şımarıktır."

Grayson'ın bakışlarının kafamın arkasını yaktığını hissedebiliyorum.

"Ohhh, en iyi arkadaşla aşağı inmek ve kirlenmek, güzel." Frankie ona göz kırpmıyor.

Grayson oturduğu yerde kaskatı kesiliyor ve ben de gülmekten kendimi alamıyorum.

"Sadece sana bok atıyoruz, G. Senin adına mutlu olduğumu biliyorsun."

Ve öyleyim. Keller gibi, Grayson da aradığını buldu. Mutluluk huysuz denizciye yakışıyor.

Kontağı açtım ve deponun azgın cehennemini geride bıraktım.

Biz.

Evinin önündeki kaldırıma yanaştığımda, Grayson ben daha durmadan neredeyse arabadan atlıyor. Maddie ile *randevusu* için arabadan inmek için can atıyor olmalı.

"Maddie'yi becermeden *iyi* eğlenceler," diye sesleniyorum o binasına doğru ilerlerken.

Frankie'yle birlikte malikaneme gidiyorum. İçeri girdiğimde, doğruca mutfaktaki içki dolabına yöneldim.

Viskisini alan Frankie, mermer tezgâha yaslanırken bir iç geçiriyor.

"Patron, Marco pes etmeyecek. Daha sert vurmalyız, onu kıracak bir şey yapmalıyız. Bu adamlar onun için bir bok ifade etmiyor. Onlar sokaklardan topladığı önemsiz insanlar."

Kendi içkimin yumuşak yanışının tadını çıkarmak için bir an duruyorum. O haklı. Bunca aydır Marco'nun sağı solu belli olmuyor. Ama ne yaparsak yapalım, daha fazla adam topluyor.

Öz babamın ölümünden sonra Krallığın anahtarlarının bana verildiği günden beri Falcon'larla aramız hep düşmancaydı.

Beni, küçük sokak faresini, kolay bir hedef olarak görmüş olmalı. Ama ben o herifin yanıldığını kanıtladım. Bunca zaman gücü elimde tutmayı başardım.

Dünyanın en büyük hatasını yapana kadar her şey durma noktasındaydı. Keller'ın karısının kaçırılmasını organize etti. Bitirmeye tamamen niyetli olduğum bir savaş başlattı. Komiser bile beni destekliyor.

"Büyük bir şey yapmamız gerekiyor. Ama Nico'nun güvenliğini riske atamayız. Marco'nun aklını kaçırdığını biliyoruz." Yan odaya adım atıyor ve uzun boyunu siyah deri kanepeye yatırıyor. Bileğini dizinin üzerinden geçirerek, oturma odamda çoğu zaman hissettiğimden daha rahat görünüyor.

"Enzo, Marco'nun kızlarıyla ilgili dosyaları gönderdi." Bu sabah onlara kısaca baktım ama henüz derinlemesine inceleme fırsatım olmadı.

Öne doğru eğildiğinde minder gıcırıyor ve kara kaşları kalkıyor.

"Onları iyi saklamıyor." Telefonumu çıkarıp e-postayı açıyorum ve ilk resme tıklıyorum. İki İtalyan kız bana bakıyor.

"Eva, en küçükleri, solda. Rosa, sağda," diye mırıldanıyorum, e-postanın içeriğini okurken.

Soldaki kızıl saçlı daha genç ama çok değil. Gözlerimi alamadığım sağdaki kadına hiç benzemiyor. Kız kardeşinden daha küçük, ellerim için yalvarıyor gibi görünen bir beli ve bahse girerim benimkine mükemmel bir şekilde uyacak bir dizi kalçası var. İri kahverengi gözleri, koyu kırmızı sik beni dudaklarının üzerinden bana bakıyor. Bunu inkâr edemem -düşmanın kızı olmasına rağmen çok güzel.

Elimi bir günlük kirli sakalıma sürterken, gözlerim hâlâ ona sabitlenmiş durumda. Rosa'ya. Sikim fermuarıma doğru seğirmeye başladı. Düzeltmek için yerimde kıpırdanıyorum. Bana neler oluyor böyle?

Biz işleri böyle yapmayız. Biz kadınlara her zaman saygı duyarız. Bu pazarlığa açık değildir. Üvey annem bir kadına zarar verdiğim için kalbimi göğsümden söküp alırdı.

"Bu onu kırabilir." Frankie uzun bir yudum daha alıyor ve kenarından beni dikkatle izliyor.

Bu işi bitirmenin yolu bu olabilir.

"Onları bulmak zor olmasa gerek. Grayson'la ilgileneceğim. Bu cesur bir hareket. Nico'yu öldürebilirler," diyor Frankie ve beni sersemliğimden kurtarıyor.

Şüphe göğsüme saplanıyor. "Ya da bizden başka birini alırlar. Bir sonraki Maddie'yi de alabilirler. Ne kadar alçalabileceklerini kanıtladılar. Bunu Grayson'a yapamam."

Gri gözleri benimkilerle buluşuyor ve başını sallıyor.

"Hadi, gidelim. Gerçek bir içkiye ihtiyacım var." Telefonumu cebime koydum ve kesik kesik bir nefes aldım.

Biraz viski içip bir kadının içine gömülmeliyim. Tercihen İtalyan kökenli. Büyük kahverengi gözleri, uzun, kıvrıkcık simsiyah saçları ve öldürücü bir vücudu olan.

İKİNCİ BÖLÜM

rosa

"Rosa, hemen buraya gel!" Sesinin derin yankısı balkondan yukarı taşır.

"Hayır!" Merdivenlerden babama doğru bağırdım.

Eski yatak odamın kapısını çarparak kapatıyorum, ağır tahtaya yaslanıyorum. İşte bu yüzden eve hiç gelmiyorum. Casusları tarafından takip edilmem yetmiyormuş gibi şimdi de evlendirilmemi istiyor. Bunların hiçbiri ilgimi çekmiyor. Eve gelmemin tek bir sebebi var: onun erzağı.

Kapıdan içeri daldığında yere savrulduğumda omurgamda bir acı hissettim. O beni yakalamadan önce votka zulasını çoktan yağmalamış olmam acımı hafifletti.

"Çık dışarı!" Bacaklarımı tekmeleyerek kendimi pürüzsüz zeminde ondan uzağa itiyorum.

Beni kolumdan tutup kaldırdı. Benimkine çok benzeyen koyu renk gözleri içime işliyor. Kahverengi saçlarının kenarları ağarmış ama parmakları beni morartacak şekilde sıkarken herhangi bir zayıflık yok.

Onu çekmeye çalışıyorum ama o beni olduğum yerde tutuyor, üzerimde yükseliyor. "Kendine çeki düzen vermelisin, kızım."

"Yanlış bir şey yapmıyorum. Sadece eğleniyorum." Etrafımdaki herkesin bildiği yalan bu. Dünyayı umursamayan, her gece partiye giden mafya prensesi.

"Kaçmaya devam edemezsin, Rosa."

Omurgamı dikleştirdim. "Neyden, *baba?*" Adını kinle tükürdüm.

"Biliyor musun?"

Bir kahkaha attım. "Söyleyemiyorsun bile, değil mi? Bana olanları kabullenemiyorsun! Sen bu konuda konuşamıyorsan, ben bununla nasıl başa çıkacağım? Bunun ne kadar zor olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

Kolumu ondan çekiyorum. İç çekip benden bir adım uzaklaşıyor. Cesaretlenerek, daha da yaklaşıyorum. Sürekli sarhoş ve kafası güzel olmanın tek bir özelliği var: beraberinde getirdiği cesaret.

"Bununla bildiğim tek şekilde başa çıkıyorum. Onun yaşamasına izin vermeye karar verdin; beni korumadın. Tıpkı annemi ya da Nona'yı korumadığın gibi."

Gözleri öfkeyle parlıyor, yüzü kızarıyor. Elini kaldırıyor ve ben irkiliyorum. Bu, onların ölümünden tamamen onun sorumlu olduğu gerçeğini ortadan kaldırmıyor. Bana olanlar onun başarısızlığı yüzünden oldu.

"Kendine çeki düzen ver. Gelecek hafta senin için bir evlilik anlaşması yapacağım. Kimse bir keşle evlenmek istemez."

Başımı eğiyorum. Gözlerimden yaşlar akıyor. Bu şekilde olmak, bulabildiğim herhangi bir zehirle şeytanlarımı kovalamak istemiyorum. Beni uyuşturacak, kâbusları, korkuyu durduracak herhangi bir şey. Utanç.

Kimse anlamıyor. Kendi babam bile.

"O zaman evlenmeyeceğim. Dediğin gibi, hiçbir erkek benim gibi bir kadın istemez."

"Terapiye, rehabilitasyona git. Bir yol bulmalısın. Bu şekilde yaşayamazsın."

Bildiğim tek yol bu.

"Ya sen ya da Eva." Kollarını göğsünde kavuşturuyor ve burnunun ucuyla bana bakarken çenesi geriliyor.

Küçük kız kardeşim, karanlığın içindeki ışığım. Annem öldüğünden beri onu koruyorum. Daha iyi olmaya çalıştığım tek kişi o. Kendimi hayatta tutmamın sebebi; onu babamla tek başına bırakamam. Adamlarına güvenmiyorum. Bu hayata güvenmiyorum. Ona bir şey olmasına asla izin vermeyeceğim.

Gözlerimi kısıyorum. "Yapmazsın."

"Romano ile bir anlaşma yapmaya çalışmalıyım. O orospu çocuğu Russo'yu alt etmek için onun desteğine ihtiyacım var." Konuşurken dişlerini sıkıyor, yumrukları iki yanında kenetleniyor.

Vay canına, Russo denen adam gerçekten de onu kızdırmış.

Güzel. "Bu benim sorunum değil. Romano'nun düşman olduğunu sanıyordum?"

"Öyleydi. Kaza uzun zaman önceydi. Burası benim giriş yolum." Kaza. Annemin ölümünü kastediyor.

"Beni kimseyle evlendiremezsin," diye fısıldadım.

İçten içe yapabileceğini biliyorum. Her erkek gibi, bir parmak şıklatmasıyla seçiminizi elinizden alabilirler.

Çenemi sertçe yukarı kaldırıyor. "Dediğimi yapacaksın. Ve artık kokainimi çalmak yok. Mallarımı kilitledim. Eğer bu kadar çaresizsen, kendi yolunu bulman gerekecek. Geçmiş unut ve büyü artık."

Bıraktı. Tökezleyerek geri çekiliyorum ve hışımla çıkıp kapıyı arkasından çarpmasını izliyorum. Saçımı çektim. Kahretsin. Ciddi olamaz.

Öfke ve panik içime hücum ederken ellerim titremeye başlıyor. Hissetmek istemiyorum. Dünya geri gelmeden önce ihtiyacım olan şeyi almalıyım.

Telefonumu çıkarıp en iyi arkadaşım Liv'i arıyorum. O partinin hayatıdır, iyi malın nereden alınacağını bilir.

"Kızım, neredesin?" Müzikten onu zar zor duyabiliyorum.

"Babamdan bir şey alamam," diye fısıldıyorum, tırnaklarımın etrafındaki deriyi ısırarak.

"Pekala, Bayan Mafya Yarakçısı, görünüşe göre bu gece bardaki erkeklere kirpiklerini savurmak zorunda kalacaksın çünkü Carlos bana daha fazlasını sokana kadar ben yokum."

Kalbim sıkışıyor. Bunu yapmak zorunda olmaktan nefret ediyorum. Ne kadar sarhoş olursam olayım, rastgele erkeklerle konuşmak beni geriyor. Arkadaşlarım bana 'yavşak' diyor, çünkü bu erkekleri uyuşturucu için kullandığımı düşünüyorlar ama daha ileri gitmiyorlar. Herkes benim bakire olduğumu ve kendini evliliğe sakladığını düşünüyor. Bu hayatta kolay bir yalan.

Bunun bir erkekle yakınlaşmaktan korktuğum için olduğunu bilmiyorlar. Lekelendiğimi. *Ondan sonra* kimse bana dokunmadı.

Ve hiç yapacağımdan emin değilim.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

luca

Sigaramın yanan ucundan direksiyona doğru menderesler çiziyor. dirseğimi dayadığım açık pencereden yavaşça dışarı sürüklenmeden önce. Bir nefes daha çekiyorum ve kravatımı gevşetiyorum.

Bugün olabilecek en kötü şekilde başladı. İki gün önce bir kutu geldi ve içinde korkunç bir sürpriz vardı: Nico'nun kafası. İntikam arzusuyla kanım kaynıyor.

"İşler nasıl görünüyor?" Grayson'a, çektiği güvenlik kamerası fotoğraflarından bazılarını bana uzatırken soruyorum.

"Her şey yolunda patron. Kolay bir yakalama olmalı. Çoğu zaman yüzü bok gibi. Hayatımda boktan kulüplerde hiç bu kadar çok vakit geçirmemiştim. Birkaç koruma var ama halledemeyeceğimiz bir şey değil."

Başımı sallıyorum, yüzümü ona dönerken dudaklarımda bir sırıtış oluşuyor.

"Değerli 'Prenses'ini aldığımızda Marco'nun yüzünü görmek isterdim. O pisliğe bunu ödeteceğiz." Nico'nun kesik başını kapıma getirerek bizi bir adım öne çıkardığını düşünmüş olabilir. Adamlarından hiçbirinin Nico'nun nerede olduğuna dair bir fikri olmamasına şaşmamalı, muhtemelen o zamana kadar ölmüştü. Planladığım şey onun dünyasını sarsacak.

"Kızını almak iyi bir başlangıç. Onunla ilgili planlarınız nedir?" Grayson'ın mavi gözlerinde muzip bir parıltı var.

"Marco'nun nasıl davranacağına bağlı. Eğer geri adım atmazsa, dünyayı bir Falcone'dan daha kurtarmaya karşı değilim." Omuz silkiyorum.

Frankie arka koltukta boğazını temizliyor. Dikiz aynasından baktığımda yeşil gözlerimin kan çanağına döndüğünü fark ediyorum. En son ne zaman düzgün uyuduğumu bilmiyorum, Nico'nun ölümünden beri.

Bir elini kestane rengi saçlarında gezdiriyor ve ben kaşlarımı kaldırıyorum. "Orada her şey yolunda mı?"

Frankie en yeni acemim, kısa sürede en iyi adamlarımdan biri oldu. O da Grayson gibi acımasız. Ama mafya tecrübesi var. Birkaç yıl İtalya'da Romano Capri ile çalıştı. Avrupa'daki en iyi organizasyon.

"Kızını almak gerçekten bir sonraki en iyi hamle mi? Neredeyse tüm tesislerini yok ettiğimizden beri geri çekildi. Adamlarının yarısından fazlasını öldürdük. O zayıf." Ortaya doğru kayıyor ve ön koltukların her birine bir dizini dayıyor.

"Aynen öyle. Onun sadece diz çökmesini istemiyorum. Kanser gibi geri gelecektir. Kırılmasını, sevdiği her şeyin ölümünü izlemesini istiyorum. Ancak o zaman onu öldüreceğim." İçimde kabaran öfkeyi bastırmaya çalışırken kendi sesimin neredeyse çatladığını duyabiliyorum.

"Ama-"

"Kiminle konuştuğunu hatırlamaya ne dersin?" Frankie'yle yüzleşmek için başımı çeviriyorum. "Nasıl liderlik ettiğimle ilgili bir sorunun mu var?" Sözünü kestim.

Grayson yanımda kıs kıs gülüyor.

Bunu bir dahaki sefere ailemden biri olmasın diye yapıyorum. Ne olursa olsun onları her zaman koruyacağım.

Frankie kıkırdar ve geri çekilme işareti olarak avuçlarını yukarı kaldırır.

"Bunu açıklığa kavuşturduğumuza sevindim," diye hayıflanıyorum ve gülmemek için kendini zor tutan Grayson'a dönüyorum.

"Kapa çeneni." Bugün onun şakalarına tahammülüm yok. "Tamam, peki ne zaman gerçekleşecek? Dün yapılmasını istiyorum."

Sigara izmaritini arabadan depolarımızdan birinin garaj yoluna fırlatıyorum. Kolalarımızı nasıl paketlediğimizle ilgili bir şikayet aldım, bu yüzden oraya gidip onları tokatlamak üzereyim.

"Cuma. Birkaç arkadaşıyla Trance'a gitmeyi planlıyor. Bu gece orayı araştıracağız ve en iyi rotayı belirleyeceğiz. Senden hoşlanacak gibi görünüyor patron. Ona iyi mallardan küçük bir çanta gösterin, peşinizden gelecektir." Önüne park ettiğimiz alçak tuğla binayı işaret ediyor.

Gülüyorum. "Benim için sorun olmaz. Bu işe uygun olmadığını mı düşünüyorsun?"

Kadınları elde etme konusundaki yeteneğini şimdiden mi kaybettin?"

Grayson bir elini mükemmel bakımlı kirli sakalında gezdiriyor. "Ben-Er." Bir parça kırmızı yanağına doğru ilerliyor.

"Amcığın kırbaçlanmış. Sanırım söylemek istediğin bu?" Bir sırtışı ısırdım.

"Siktir git, Luca." Grayson çenesini sıkar ve gözlerini pencereden dışarı diker. Frankie arkada göbekli bir kahkaha patlatır.

"Siz ikiniz evli bir çift gibisiniz."

İkimiz de dönüp ona bakıyoruz. "Kıskanma Frankie. Senin için de yer var. Artık buna üçlü demiyorlar mı?" Grayson'a dönmeden önce ona göz kırpıyorum.

"Cuma günü hazır olacağım. Onun hakkında topladığınız tüm bilgileri gönderin. Kiminle ve neyle uğraştığımı bilmek istiyorum. Mafya prensesleri baş belası olabiliyor. Bunun için zamanım yok."

"Yapacağım, patron." Grayson başını sallar.

"Güzel, şimdi işinizin başına dönün. Gidip Ramos'un ağzını burnunu kıracağım.

İşe yaramaz herif kokaini bile doğru düzgün paketleyemiyor."

Kapıyı açıyorum, koyu renk takım elbisemi düzeltiyorum ve kravatımı sıkıyorum. Grayson pencereden sarkıyor ve adımı sesleniyor.

"Bir şey mi unuttun?" Siyah silahımı sırtıarak havada sallıyor.
Kahretsin.

Kafamı tekrar oyuna vermeliyim. "Onu öldürmeyin. Zavallı çocuk daha yirmi bir yaşı nda . Oraya varacaktır," diyor Grayson, Glock'u tutarak.

Gözlerimi deviriyorum ve silahımı elinden alıp pantolonumun kemerine yerleştiriyorum.

"Söz vermiyorum. Şimdi siz ikiniz siktirin gidin ve işinizin başına dönün."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

rosa

Trance'ın kapısından içeri girerken dar siyah elbisemi aşağı doğru

çekiştiriyorum,

Cuma gecesi için favori mekanımız. Bobby, korumam, benim için kapıyı açtı. Ben içeri girerken bileğimi tuttu. Kaşlarımı çatarak ona dönüyorum. "Dokunma bana," diye tükürdüm.

"Babana kendini aptal durumuna düşürmene izin vermeyeceğime söz verdim. Yarın büyük bir toplantısı var ve ihtiyacı olan son şey yine senin arkandan temizlik yapmak." Viski kokan nefesi üzerimde boğuluyor.

Oflayıp kolumu geri çekiyorum. Sanki piç babamın umurunda da. Annem öldüğü gün babam olmayı bıraktı.

Adamının bana yaptıklarını kabul etmek istemedi. Ona söyledikten sonra etrafımda olmaya dayanamadı. Tek yaptığı güce aç bir haydut olmak.

"Endişelenmesine gerek yok. Ben gayet iyiyim. Sadece iyi vakit geçiriyorum, hayatımı yaşıyorum."

Kollarımı kavuşturuyorum ve omurgamı dikleştiriyorum. İyiymişim gibi davranmakta ustalaştım. Evden her çıkışımda bunu yapıyorum.

"Bak. O seni önemsiyor; sadece şu anda çok meşgul."

"Sen ciddi misin? Yıllardır çok şey yaşadı!" Sesimdeki acıyı gizleyemiyorum.

"Bu konuşmayı seninle yapmayacağım."

Kaşlarını çatıyor ve ben de ona sırtımı dönüp yürümeye devam ediyorum, votka içme dürtüsü beni ele geçiriyor. Ayık olduğumda hissediyorum. O kadar çok hissediyorum ki bu beni sakat bırakıyor.

Başını sallıyor ve gece boyunca beni izlemek için yerini alıyor. Hışımla çıkıp yüzler denizinde arkadaşlarımı arıyorum. Liv'in kabarık sarı saçlarını görünce odanın arka tarafındaki masalarına yöneliyorum.

Üstü içkilerle dolu. Liv ve Jas bana kuşkuyla bakarken ben tek kelime bile etmeden bir kadeh içki içip votkanın bedenimi yakmasına izin veriyorum. Beni uyuşturuyor.

Tam istediğim gibi.

Ama bu yeterli değil. Hiçbir şey asla yeterli değildir. Bu benim hayatım. Günden güne, içkiden içkiye. *Onun* tekrarlayan kabusunu durdurabilmemin tek yolu bu. Geçici olarak bile olsa.

"Hey sürtükler!" Onlara bir gülümseme yapıştırarak söylüyorum.

"Stresli bir gün müydü?" Jas neredeyse boş olan bardağına sırtarak bakarak soruyor.

"Onun gibi bir şey," diye mırıldanıyorum.

"Bu akşam için planın nedir?" Liv sarı saçlarını omzunun üzerinden savurarak konuşuyor.

Dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Bobby'yi solumda, banyonun girişinde bir şahin gibi beni izlerken görüyorum.

"Diğer gecelerle aynı. Kafayı buluruz, sızarız, belki bizi ayakta tutacak birilerini buluruz," diye araya giriyor Jas ben cevap veremeden. Şarap kadehini bitiriyor, sonra parlak kırmızı dudaklarını yalıyor.

"Hadi küçük mafya prensesi, bara gitsen iyi olur. Arayı kapatmaya ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun." Liv bana doğru kayıyor.

En son ne zaman akşamdan kalma olduğumu bile hatırlamıyorum; bu da kokain sayesinde oldu. Üniversiteden atıldıktan sonra üçümüz birlikte yaşamaya başladık ve o zamandan beri sıkı partiler yapıyoruz. Ayılmaya başladığım an

Dişlerinin etimi ısırıldığını, vücudunun ağırlığının beni yatağa bastırıldığını hissedebiliyorum. Soğuk elleri kalçalarımı kavırıyor.

Oturduğum yerde titriyorum, neredeyse onun sıcak, viski kokulu nefesinin beni tıkadığını hissediyorum. Boğazımdan yukarıya doğru bir safra yükseliyor ve onu geri yutuyorum.

Alkol bu gece işe yaramayacak. Anılar gittikçe daha sık geri geliyor.

"Haklısın. Birkaç iğneye ve belki daha fazlasına ihtiyacım var." Arkadaşlarımdan ikisi de bilmiş bir gülümsemeye bana bakıyor.

"En iyisi bara git ve bize bir erkek bul; senin için her zaman vazgeçerler. Küçük bayan mükemmel göğüsler ve kalçalar. Bunun için onlarla yatmamayı nasıl başarıyorsun, asla bilemeyeceğim," diye kıkırdıyor Liv ve içkisini yudumluyor.

Takım elbiseli adamlarla dolu bar alanını tarıyorum. İçlerinden birinde ihtiyacım olan şey mutlaka vardır. Bunu yapmaktan nefret ediyorum ama babam sözümü kestiğinde çaresizlik beni ele geçiriyor.

"Peki," diye homurdandım.

Görünüşe göre uyuşturucu baronu babam onun sağladıklarını almamı istemiyor. Bilmediği şey ise o küçük beyaz tozun kızının aklını başında tutan tek şey olduğu.

Bana hiçbir şey olmamış gibi davranmak istiyor. Öyle olsun. Ama onun adamlarından biri tarafından hayatımın paramparça edildiği anı unutamam.

Ben de unutmak için kendimce bir yol buldum. O vahşi çocuk olmak, ünümü yaşamak.

"Eee?" Jas beni düşüncelerimden sarsarak soruyor.

"Hallediyorum," diyorum ve ayağa kalkıyorum, elbisemi kıcımın üzerinden aşağı indiriyorum ve sutyenimi yeniden ayarlıyorum, böylece göğüslerim dalan yakamı mükemmel bir şekilde dolduruyor. Kollarımı en sevdiğim yere dayıyorum ve oldukça çekici, siyah saçlı barmene işaret ediyorum.

"Sana ne getireyim, aşkım?" diye sırtıyor barmen.

"Votka ve kola lütfen." Ona kirpiklerimi kırptırıyorum.

Başını sallıyor ve doldurmaya başlıyor. Barmen, "Bu benden," diyerek dikkatimi ona çekti.

Aradığım şeyin onda olup olmadığını merak ederek alt dudağımı ısıyorum. "Teşekkür ederim."

Bana göz kırptıyor ve bir sonraki kadının siparişini almaya başlıyor. Pipetimi bardağımın etrafında karıştırıyorum ve bir yudum alıyorum. Belki yeterince hızlı içersen onu geri arayabilir ve kiminle konuşmam gerektiğini bilip bilmediğini sorabilirim.

Bunlardan birkaç tanesine daha ihtiyacım var ve bir yumru ve *o zaman* aklımda bile olmayacak.

Arkamdan derin bir ses yükseliyor. "Asher, buzlu double viski lütfen."

Asher hemen yaptığı işi bırakıyor ve viskiyi doldurmaya başlıyor. Arkamı dönüyorum ve zümrüt gözlere çarpana kadar bakışlarımı özel dikim siyah takım elbisenin üzerinde gezdiriyorum.

Vay canına.

Koyu renk saçları parmaklarımı geçirebileceğim uzunlukta. Günlük kirli sakalları keskin çene çizgisini çerçeveleyiyor. Seksi, kaba saba bir havası var.

"Senin gibi muhteşem bir kadının burada kendi içkisini sipariş ederek ne işi var?"

O konuşurken dolgun dudaklarına bakıyorum. Birkaç kez göz kırptıyorum ve yeniden odaklanmak için başımı sallıyorum.

Omurgamı dikleştirerek omuzlarımı geriye çekiyorum ve gözleriyle buluşuyorum. "Yirmi birinci yüzyılda olduğumuz için mi?"

Aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve ben onun tıraş losyonunun baş döndürücü kokusunda boğuluyormuşum gibi hissediyorum.

Şu anda ne haltlar dönüyor? Bu ben değilim. Erkekler Be

n. O eğilip dudakları yanağımı okşarken gözlerimi kapatıyorum. "Bu doğru mu?" diye mırıldanıyor.

Sıcaklık dalga dalga göğsüme yayılıyor ve yanaklarıma tırmanıyor.

Yüzümü onunkine çeviriyorum ve fısıldıyorum: "Yine de ihtiyacım olan bir şey var."

Kıkırdıyor ve kalp atışlarım hızlanıyor. Takım elbisesinin kesimi ve siyah Amex'ini cüzdanından kolayca çıkarışı para diye bağıyor. Her zaman iyi malı olanlar onlardır. Beynimi uyuşturmak için tam da ihtiyacım olan şey.

Kolları beni bara yaslıyor. Dolgun dudaklarını kulağıma yaklaştıırken vücudunun sıcaklığının beni sardığını hissedebiliyorum. "Peki neymiş o zaman?"

Kaşlarını kaldırıp bana çocuksu bir sırtışıla bakıyor, eli takım elbise ceketinin iç cebine gidiyor. Küçük bir poşet dolusu beyaz tozu çıkarırken manşetinin altından bir dövmenin çıktığını fark ediyorum.

Arkama yaslandığımda nefesi yanağıma çarpıyor. "Peki, büyük bir gece planladın mı?"

Bingo.

"Evet." Alt dudağımı ısıriyorum ve kirpiklerimi ona doğru savurarak rolümü oynuyorum.

Bir adım geri çekiliyor, gözleri bedenimde geziniyor. Bir elini kirli sakalının üzerinde gezdiriyor ve hırıltılı bir nefes veriyor, bakışları banyoya kayıyor. Artık korumasız olan banyoya.

"Burada olmaz." Sesi alçak.

Elini uzatıyor ama bir an tereddüt ediyorum. Yeşil gözleri içime işliyor ve göğsümde tuhaf şeyler hissetmeme neden oluyor.

Siktir et. Eğer bu gece tekrar uyuşabileceğim anlamına geliyorsa, kabul ediyorum.

Avuçlarımız birleştiği anda bir kıvılcım çakıyor, elimi geri çekmeye çalışmama yetecek kadar. Ama o izin vermiyor, sadece daha sıkı sıkıyor.

Banyoya doğru onu takip ediyorum. Pek tercih ettiğim bir yer değil ama şimdilik idare eder. Heyecan içime işliyor.

"Hey, adın ne senin?" Merakımdan soruyorum.

"Luca."

Bana bakmıyor, sadece bizi küçük koridordan geçirip yangın merdivenine doğru götürüyor. Kapıyı itip açmaya giderken, "Benimkini bilmek istemiyor musun?" diye sordum.

Bana dönüyor ve kaşlarını kaldırıyor.

"Sormama gerek yok. Ben biliyorum. *Bayan Rosa Francesca Falcone.*"

İzlerimde durdum, ona tekrar yukarıdan aşağıya

baktım. Güç, takım elbise, İtalyan bakışı.

"Kahretsin," diye fısıldadım.

"Evet, gerçekten de boktan," diye nefes veriyor ve yüzünü bana dönüyor.

Gözleri benimkilere dikildi. O sırtış, o şakacılık gitti.

Panik kelimelerimi boğuyor. "Lütfen bunu yapmayın. Babamla konuşabilirim.

İstedığınız her neyse, size verebilir-"

"Bunun için çok geç." Sözümü kesiyor, kapıyı açıyor ve beni sürükleyerek dışarı çıkarıyor. Gün ışığının şoku gözlerimi yakıyor. Parıltı kaybolurken yere sıçramış kanı görüyorum. "Hayır!" Bobby'nin cansız bedenini yanımdaki çöp konteynerinin arkasında görüyorum.

Çılgılık atmak için bir ciğer dolusu hava alamadan, arkamdan bir el yüzümü kapatıp beni boğuyor. Elimden geldiğince çırpınıyorum, nefes almak için savaşıyorum. Ama pes ediyorum, hayatım için savaşmaya değmez.

BEŞİNCİ BÖLÜM

luca

Grayson'ın baygın bir adamı yatağa yatırmasını izlerken elimi saçlarımda gezdiriyorum.

Rosa, Frankie'nin arabasının arkasındaydı. O iri kara gözlerindeki korku bana düşündüğüm kadar heyecan vermedi.

"Patron, gidelim!" Grayson bağırarak arabasının tepesine vuruyor ve Frankie'nin Rosa'yla birlikte hızla uzaklaşmasını izlerken beni ürkütüyor.

Grayson'ın bana verdiği notları okudum ve günlerce onun resimlerine baktım. Grayson onun için sıraya giren erkekler olduğunu söylerken yalan söylemiyordu. Bu gece arkasından yürüyüp onu kanlı canlı gördüğümde, resimlerin onun hakkını vermediğini fark ettim. Uzun simsiyah saçları sırtından aşağıya, neredeyse mükemmel, yuvarlak kıkına kadar dökülürken giyinmişti. Ama yüzünü bana döndüğünde ve dolgun kırmızı dudakları yanağıma değdiğinde kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

O kadar ki, çıkarken onu tuvalete götürmek için zaman olup olmadığını tartıştım. Kim olduğumu ve ne yaptığımı unutmuştum.

Terli avuçlarımı pantolonuma siliyorum ve Audi'sinin yolcu koltuğuna oturmak için Grayson'ın yanına gidiyorum.

"Bu çok kolay oldu." Grayson kravatını çıkarıp güneş gözlüklerini taktı. "Frankie onu senin evine götürecektir ve bodruma koyacak. Bu gece Maddie'yle büyük planlarım var."

"Rosa'ya kim bakacak? Frankie mi?"

Otoparktan çıkarken yan gözle beni süzüyor. "Bunu yapamaz mısın?" Kahretsin.

"Komiserle görüşmem gerekiyor. Ben eve dönene kadar birkaç saatliğine Rosa'ya yardım etmesi için Ramos'u çağıracağım. Frankie'ye Marco'ya mesaj göndermesini söyle." Ceketimin cebini karıştırarak sigara paketimi çıkardım. Basit bir tutuş neden ellerimi böyle titretiyordu?

"Üzerinde. Bir vücut parçası gönderelim mi? Zaten on parmağa birden ihtiyacı yok." Grayson bana sırtıyor ve havacı gözlüklerinin üzerinden bana bakıyor.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Hayır," diye çok hızlı cevap veriyorum. "Senin derdin ne lan? Düşmanlarımızın şımarık kızları için bile kurallarımız olduğunu biliyorsun."

"Şaka yapıyordum. Tipik bir mafya prensesi gibi görünmüyor. Eğer bir şey varsa, ondan kaçıyor." Kulübün karanlık hatları dikiz aynasında kayboluyor.

Neden kaçmaya çalışıyor?

"Hmmm."

Bu hissi, göğsümdeki bu garip ağrıyı atlatamıyorum. Bu kadın hayatımı mahvedecek.

AYNADA KRAVATIMI KONTROL EDİYORUM VE

Saç. Komiser O'Reilly beni içeri çağırdı. Bu da sadece iki anlama gelebilir: Ya daha fazla para istiyor ya da bir şeyler biliyor.

Rıhtımın yanında durup bekliyorum, bir sigara yakıyorum. Suyun keskin kokusunu burun deliklerimden atmaya çalışırken yavaş yavaş daha az hissediyorum. Donuk bağırışlar ve ağır makine sesleri, arkamda beliren ağır ayak sesleriyle bastırılıyor. Ağır adımlarının kulağa ne kadar tanıdık geldiğini görünce sırtıyorum. "George."

"Bay Russo."

Yanımda duruyor ve çocuklar son sevkiyatı yüklerken kargo gemisini izliyoruz.

"Dışarıda epey karışıklığa neden oldun Luca." Parmaklıkları kavrarken parmak eklemleri beyazlaşıyor.

Gözlerimi deviriyorum, bir nefes çekiyorum.

"Yoğun bir zaman. Falcone'ların yok edilmesini istedin. Şimdi bana durmamı söylemenin zamanı değil. Beni buraya bunun için mi sürükledin?"

Yüzümü ona döndüm, tam NYPD kıyafeti içinde, rozetler sıralanmıştı. Polis teşkilatımız tam bir şaka.

"Capriler, New York'a geliyorlar. Falcon'ların yarın gece bir sevkiyatı var. Onu durdurmanı istiyoruz. Marco ya da Romano'nun bu şehri yönetmesine izin veremeyiz. Buna izin vermeyeceğim. Marco'yu ortadan kaldırdıktan sonra Romano'ya burada istenmediği mesajını yüksek sesle ve net bir şekilde vermelisin." George gemilere bakarken çenesini sıkıyor.

"Neden Capris?" Yüzümü donuk tutup cevabını bekliyorum. Onda her zaman daha fazlası vardır. Ama ilgimi çekti.

Bana dönüyor, kalçasını parmaklığa yaslıyor ve kollarını kavuşturuyor. "Onlar dünyanın pislikleri. Silah tüccarları, insan kaçakçıları. Aklınıza ne gelirse yapıyorlar. Zehirleriyle birlikte göletin diğer tarafında kalmaları gerekiyor." Ne demek istediğini vurgulamak istercesine, cilalı ayakkabısının yanına yere tükürüyor.

"Ama benimle çalışıyorsun?" Bu adam bazen kafa karıştırıyor.

"Baban, ister inan ister inanma, iyi bir adamdı. Birkaç kez kıcıımı kurtardı. Sen kötünün iyisisin Luca. İnsancılsın, kadınlara ve çocuklara saygı duyuyorsun. Kalbin var. Bu yüzden bu şehri sen yönetmelisin. Marco değil. Ve kesinlikle Romano değil."

Sözlerini duydum ve yutkundum. Rosa'yı bodrumumda bağladığımı bilmiyor.

"Yapabilirim."

Romano Capri hakkında ondan çalmanın hafife alınmayacağını bilecek kadar çok şey duydum. Marco'nun şehrimde silah kaçakçılığı yapmasına izin vereceğimi hiç sanmıyorum. Eğer biri yapacaksa, o da ben olurum. Ve görünüşe göre komiser de böyle kalmasını istiyor.

"Sen yap. Beni haberdar et. Bana ihtiyacın olursa nerede olduğumu biliyorsun." Ayağa kalkar ve elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzatır.

Başımı sallıyorum, sigaramı çakılların üzerinde söndürüyorum ve takım elbisemin ceketinden para zarfını çıkarıyorum. "Bu ayın kesintisi."

Üniformasının yakasının altına kaydırıyor ve kravatını düzeltiyor. "Sizinle iş yapmak bir zevkti, Bay Russo."

Rıhtım boyunca ağır adımlarla yürüyüp gölgelerin içine girmesini izliyorum.

ALTINCI BÖLÜM

rosa

Gözlerim faltaşı gibi açıldı, ağzım üç gün sonra uyanmaktan daha kuru gün bükücü.

Başımdaki çarpıntı görüşümü bulanıklaştırıyor. Birkaç kez göz kırpiyorum ve çevreme bakıyorum. Düz gri duvarlar ve köşede sadece metal bir araba. Beyaz fayanslı zemine kazınmış kan lekelerini fark ederek bir nefes çekiyorum.

"Kahretsin." Bileklerimdeki, beni tahta sandalyeye bağlayan ipleri çekiyorum.

Kapıya baktığımda kırmızı bir noktanın yanıp söndüğünü fark ettim. Bir kamera.

Bir an durup kollarıma bakıyorum, tek bir çizik bile yok. Kelepçeleri tekrar çekiyorum ve ayak bileklerimin etrafındakileri deniyorum. Kımıldamadıklarında yenik bir iç çekiyorum.

Kapı gıcırdayarak açıldı. Kulüpteki adam değil, Luca.

Hayır, bu adam çok daha genç, Doğu Avrupalı gibi görünüyor. Bakışları bana sabitlenmiş.

Kirpiklerimi ona doğru savurarak, toplayabildiğim en tatlı sesi takınıyorum. "Lütfen, beni çözebilir misin? Tuvaleti kullanmam gerek."

Cevap vermiyor, sadece sırtıyor ve yanıma çömeliyor.

İçimden bir ürperti geçiyor ve işaret parmağını çıplak baldırırda gezdirirken safrayı yutuyorum.

Bana dokunmaktansa gözlerimin ortasından vurmasını tercih ederim.

"Çok güzelsin," diye fısıldıyor avucunu ince bacaklarımda gezdirirken.

Parmağını diz kapağımın yanından geçirirken kalbim boğazırda düğümleniyor. Gözlerimi sıkıp kapatıyorum.

Lütfen hayır.

Bu kadar uzun süre hayatta kaldıysam, yine yapabilirim. Bu mantrayı kendime tekrar tekrar söylüyorum.

Kendime yalan söylediğimi biliyorum.

Kabuslarımda yüzü Dante'ninkiyle birleşecek. Bir patlama sesi onu sıçrattı ve geri çekildi.

Yüzümü ondan çeviriyorum. Beni göremez. Onun gibi adamlar korkumdan beslenirler.

"Senin için geri döneceğim," diyor ayağa kalkarken. Dili alt dudağının üzerinde gezinmek için dışarı fırlıyor.

Tüylerim diken diken oluyor, onun ağır ayak seslerini kapının çarparak kapanması takip ediyor.

Bir cehennemden başka bir cehenneme götürüldüm.

YEDİNCİ BÖLÜM

luca

Dikkatimi monitöre verip sandalyemde arkama yaslanıyorum ve
İskoç viskisi.

Rosa, Rosa, Rosa.

Beni büyülüyor. İrkilmedi bile. Ağlamadı ya da çılgılık atmadı.

Onun gücünü hafife almışım.

O dar siyah elbise tüm kıvrımlarını ortaya çıkarıyor. Onu tuttuğum
sürece bunu giyemeyecek.

Rehinemin çıplak olmasının nasıl bir şey olacağını düşünerek Keller'a
kısa bir mesaj gönderdim ve karısından misafirim için birkaç kıyafet ödünç
almasını istedim.

Sormadığı için memnunum; bu küçük macerayı ona anlatmaya henüz
hazır mıyım bilmiyorum.

Sigaramdan bir nefes çekerek, başını arkaya yatırıp koyu renk saçlarının
sandalyenin arkalığından akmasına izin vermesini izliyorum. Hayatımda
gördüğüm en güzel kadını kaçırmak zorunda kalmıştım. Kulüpte nefesi
yanağımı gıdıkladığında aletim zonklamaya başlamıştı.

Kapı açılıyor ve dikkatimi çekiyor. Kül tablasındaki külümü savurarak
sandalyemde dik oturuyor ve izliyorum.

Ramos ona doğru yürüyor ama o kıpırdamıyor. Gözleri hâlâ yerde.

Onu kontrol etmesini istemedim. Sadece onu bodrumdan çıkarmadan önce üstümü değiştirmek için yukarı çıktım. İki saat onun için fazlasıyla yeterli bir süre. O benim için bir tehdit değil.

Dirseklerimi meşe masaya dayayarak öne doğru oturuyorum ve sesi açıyorum

Yu

kar "Senin için döneceğimi söylemiştim, güzel kız."

1. Bileklerindeki bağları çekiştiriyor. Bu gördüğüm ilk tepki.

Ona doğru eğiliyor ve bir parmağını yanağında gezdiriyor. Uzun saçını On çekerek u.

saçlarını ona çevirdi. Ama bakmıyor; doğrudan kameraya ve ruhumun derinliklerine bakıyor.

Yüz hatlarından saf bir korku yayılıyor.

Göğsü kabarıyor ve bronz teninin tüm rengi akıyor. Masadan silahımı kaptığım gibi merdivenlerden aşağı koştum.

"Lütfen yapmayın. Sana yalvarıyorum. Bana bunun dışında bir şey yap. Buna bir daha dayanamam." Kapıdan histerik çığlıklarını duyabiliyorum.

Tekrar.

Silahı sıkıca kavrayarak bodrumun kapısını açmak için şifreyi giriyorum.

Ona ulaşmalıyım.

Onu nasıl bu kadar çabuk çözdü?

Fermuarını karıştırırken bacaklarını görebiliyorum sadece.

"Kapa çeneni," diye homurdandığını duyabiliyorum, ağırlığını kızın omzuna vererek onu yere daha sert bastırıyor.

Çığlığı küçük odayı yırtıyor ve kulaklarımı çınlatana kadar dolduruyor.

Öfke beni tamamen tüketiyor.

"Bırak onu. Şimdi!"

Ramos bok yiyen bir sırtıyla başını bana doğru çeviriyor. Çığlık hıçkırığa dönüşürken Rosa'nın bacakları çırpınıyor. Onu korumaya yönelik bu ezici ihtiyaç devreye giriyor.

"Patron, ben sadece biraz eğleniyorum. Bu kadar güzel bir şeyi getirip de tadına bakmamıza izin veremezsin. Sürtük bunun için yalvarıyor. Üzerindeki şu küçük elbiseye baksana."

Ona doğru yürüyorum, silahım arkamda.

"Ayağa kalk," diye emrediyorum. Rosa onun altında tamamen hareketsiz kalıyor.

Dediğimi yapıyor, bol pantolonu kalçalarından aşağı sarkıyor ve çıplak poposunu ortaya çıkarıyor.

"Patron, ne oluyor? O sadece bir fahişe."

İşte bu kadar.

Silahı çıkardım ve gözlerinin arasına nişan aldım.

"Örgütümdeki hiçbir erkek kadınlara böyle saygısızca davranamaz. Senin gibi adamlar sokaklarda dolaşmayı hak etmiyor."

Cevap vermek için ağzını açtı ve tetiği çektim. Kan duvara sıçradı. Onu sertçe ittim ve yere düştü.

Pislik herif.

Silahımı yere atıyorum ve beton zemine çarparak parçalanıyor. Teslim olmak için ellerimi kaldırdım ve Rosa'ya doğru yürüdüm. Duvara yaslanmış, elbisesinin önünü çekiştiriyordu.

"Onun için üzgünüm."

Delici kahverengi gözleri benimkilerle buluşuyor ve ciğerlerimdeki tüm oksijen çekiliyor.

Ona yaklaştığımda hiç ürkmedi. Gözleri beni bir aşağı bir yukarı tarıyor. "Kalkmana yardım edebilir miyim?" Elimini avuç içim yukarı bakacak şekilde uzattım ve Kabul.

Yavaşça uzanıp soğuk elini benimkinin içine koymadan önce bir süre uzattığım parmaklarıma bakıyor. O ayağa kalkarken içimde elektrik çarpıyor. Kahretsin, onu gerçekten çekiştirmiş olmalı. Bilinçsizce elini ovuşturuyorum.

Bileklerinde kırmızı izler var. Onları kapıp elbisesini yukarı çekiyor ve siyah dantelli sütyenini örtüyor.

"Dokunma bana," diye burnunu çekiyor.

Bir adım geri atıyorum ve barış işareti olarak kollarımı tekrar havaya kaldırıyorum.

"Bana güvenebilirsin Rosa. Sana zarar vermeyeceğim. Hayatım üzerine yemin ederim." Elimi kalbimin üzerine koyuyorum ve ona gülümsüyorum.

Bana bakarken çikolata rengi gözleri kısılıyor. "Doğru... beni en başta kaçıran adamdan geliyor."

Omuz silkiyorum.

"Ama az önce senin için adamlarımdan birini öldürdüm." Kollarımı indirdim ve şu anda yanımda kaskatı duran organizasyonuma karşı duyduğum utancı işaret ettim.

Ramos'un yerdeki cansız bedenine ve bana bakıyor ve alt dudağını dişlerinin arasında yuvarlıyor. Temkinli bakışları benimkilerle buluştuğunda kaşları çatıldı.

"Neden?"

"Çünkü sana zarar vermeye çalıştı. İznin olmadan sana dokundu," diye dürüstçe cevap veriyorum, kapı çerçevesine yaslanarak.

Parmakları dirseklerinin üstündeki yumuşak teni kazıyana kadar kollarını yırtık elbisesinin üzerine sarıyor. "Peki bana zarar vermeyeceğin ne malum? Sana güvenemem."

Neden bu konuda onunla tartışmakla uğraştığımı bilmiyorum. Onu alıp yukarı çıkarabilirdim. Yine de bir şey beni durduruyor. "Bir daha olmaz" diye bağırması aklımı başımdan aldı. İçgüdülerim ona karşı dikkatli davranmam gerektiğini söylüyor.

Elimi saçlarımda gezdirdiğimde, kolumu kaldırdığımda irkiliyor. Ona ne oldu böyle?

"Peki, şuna ne dersin? Sana sadece Marco'nun Caprilerle uğraşmayı bırakmayı kabul etmesi için ihtiyacım var. Buradayken benim evimde yaşayabilirsin. Benim olan senindir. O pisliğin yaptıklarını telafi edeceğim.

yaptı. Gelmiş geçmiş en şımartılmış kaptan olacaksın." Ona en çekici gülümsememi göstermeye çalışıyorum.

"Ya da eve gitmeme izin verebilirsin?" Kirpiklerini kırıştırıyor ve bana nazlı bir gülümseme veriyor.

"Yapamayacağımı biliyorsun. Bu hayatın nasıl işlediğini biliyorsun Rosa." Adı dilimden dökülürken kulağa çok doğal geliyor.

Bir elini sallayarak havaya kaldırıyor.

"Pfft. Babamın güç takıntısı var. Sen ölene kadar durmayacak. Benimle ilgilenmiyor."

Sesindeki acıyı hissedebiliyorum. İstenmemenin nasıl bir şey olduğunu bilirim. Mafya babalarının çocukları için bir tema olmalı.

"Not edildi."

Eğilip ayakkabılarını alıyor ve yan tarafına bırakıyor. Topuklular olmadan, benimle kıyaslandığında küçücük kalıyor.

"Hadi, sana büyük turu attırayım." Ona tekrar elimi uzatıyorum ve o da kabul ediyor, manikürlü elini benimkine koyuyor ve lanet olsun, sikim seğiriyor.

Onu bodrumdan çıkarmadan önce Ramos'a bir kez daha baktı.

"Bunu ona yaptığına inanamıyorum." Avucunun içinden titrediğini hissedebiliyorum.

"Her kelimesinde ciddiydim. Kadınlara böyle davranan her erkek ölmeyi hak eder. Daha önce, bundan bir daha sağ çıkamayacağını söylemiştin?"

Ayaklarını yere basıp elini elimden çekince duruyorum. Yüzümü ona dönüyorum ve gözleri yaşlarla parlıyor.

Kahretsin.

"Hey, sorun yok. Eğer bu konuda konuşmak istemiyorsan, konuşmayız. Bugün daha fazla gözyaşı yok." Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum.

Burnunu çekiyor ve bana gülümsüyor. Elimini ona uzatırken ben de ona gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Onu tutuyor ve kalbim küt küt atıyor. Bu da ne böyle?

Onu büyük koridordan geçirip salona götürüyorum. Evim bilinen en yüksek güvenliğe sahip. Buradan dışarı çıkamayacak. Bu yüzden bodrumda olması ya da evin içinde dolaşması bir fark yaratmayacak.

"Git otur. Ben kahve yapacağım." Parmaklarının sıcaklığı olmadan ellerimi çıplak hissediyorum. Bir parçam onu yanımda sürüklemeye devam etmek istiyor. Ama adımlarındaki titreklik bana rahatlaması gerektiğini söylüyor.

"Daha sert bir şey var mı?" diye sesleniyor arkamdan.

Onu görmezden geliyorum. Grayson beni onun alışkanlıkları hakkında uyarmıştı. Neyden kaçtığını bilmiyorum. Öğrenmek için her türlü niyetim var. Ramos'un yaptıklarını telafi etmem gerek ve bir yanım onu korumak istiyor. Ona borçluyum.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

rosa

Kahveyi yudumlarken ellerim kontrolsüzce titriyor. Ne oluyor be? I

Sinirlerimi yatıştırmak için daha güçlü bir şeye, herhangi
bir şeye ihtiyacım var. "Bir içkiye ihtiyacım var,
Luca."

Luca dikkatini telefonundan bana çeviriyor ve kaşlarını çatıyor. Siyah dolaplar ve beyaz duvarlar dönmeye başlıyor. Biraz hava almam lazım.

Kahveyi bıraktığımda mide bulantısı üzerime çöküyor. Bir şey içmeyeli ne kadar oldu bilmiyorum. Dün gece mi? Babamın evine gittim.

Kahretsin, hiç iyi hissetmiyorum.

Ayağa kalkıp tökezleyerek ilerliyorum ve kendimi sehpanın üzerinde yakalıyorum. Ağzımdaki aşırı tükürüğü yutkunarak geçirirken, farkına varıyorum. Tanrım, hasta olacağım.

Hareket etmekten çok korkuyorum. Her şey dalgalı.

Ölüyor muyum? "L-Luca? Kendimi iyi hissetmiyorum."

O cevap veremeden, midem kendi kendine dönüyormuş gibi hissederken vücudum titriyor. Eğiliyorum ve boğazımı ele geçiren öğürmeyi tutmaya çalışıyorum. Bedenimi kaybediyorum ve mermer zemine kusuyorum. Bu beni saran soğuk terleri azaltmıyor.

"İç, Luca. Bir içkiye mi ihtiyacım var, yoksa bir yumruğa mı? Lütfen?"

Ağızımdaki acı tadı yutuyorum, ellerimdeki titreme daha da kötüleşiyor. Ellerimi yüzüme sürerek mutfaktaki lavaboya doğru ilerliyorum, bir başka dalga üzerime geliyor, başım sanki kafatasımın içinden biri tarafından dövülüyormuş gibi hissediyorum.

Nefesim kesilene kadar tekrar tekrar kusuyorum.

Odanın dönmesini engellemek için tezgâha tutunuyorum. "İç... Luca." Zar zor konuşabiliyorum.

"Al." Elime bir bardak tutuşturuyor ve bir yudum almama yardım ediyor. Tatsız sıvı ağızıma girerken başımı sallıyorum.

"Hayır, daha güçlü bir şeye ihtiyacım var. Anlamıyorsun."

"Rosa, bunu atlatman gerek." Sesi yumuşak ama kararlı. Elimi tutuyor ve beni beyaz mermerle kaplı bir banyoya götürüyor.

"Yapamam." Bunu yapacak kadar güçlü değilim. Tüm vücudum ağrıyor. Safra tekrar yükselirken ağlamaya başlıyorum, içim yanıyor.

"Lütfen, bana yardım edin." Bacaklarım tutmuyor ve soğuk zemine yığılıyorum.

Porselen tuvalet neredeyse davetkâr.

"Söz veriyorum yanından ayrılmayacağım."

Kastettiğim bu değil, ama eli sırtımı okşadığı anda, ölüyormuşum gibi hissetmeme rağmen rahatlıyorum.

Kuru kusana kadar kusuyorum. Luca'nın bana yedirdiği küçük su yudumlarını dışarı atmaya çalışırken mideme hâlâ kramplar giriyor. Tek düşünebildiğim bundan kurtulmanın bir yolunu bulmak. Sadece bir içki daha ve sonra iyi olacağım.

Zayıf ve titreyen bedenim sonunda yorgunluktan pes ediyor. Uzuvlarım ağırlaşıyor ve alnımda boncuk boncuk terler oluşuyor. Luca sadece görüş alanımın çevresinde bulanık bir şekil.

"Rosa? Rosa?" Sesi panikle karışık, benim duygu yoğunluğumla eşleşiyor.

Gözlerimi açmaya çalışıyorum ama faydası yok. Çok yorgunum.

DOKUZUNCU BÖLÜM

luca

Lanet olsun

Vücudu tuvalete doğru gevşiyor. Nasıl olur da hem bu kadar terli hem de tamamen gri olabilir?

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Onu kollarıma alarak yatağıma yatırıyorum. Tekrar kusma ihtimaline karşı yastıklarından birini sırtına bastırarak onu yan yatırıyorum. Tamamen kendinden geçmişti.

Grayson bana onun bir sorunu olabileceğini düşündüğünü söyledi. Sadece çok parti yaptığını düşünmüştüm.

Şu anda yaşadığı şey tam bir bağımlılık yoksunluğu. Bunun onu öldürebileceğini fark ettiğimde paniğe kapılıyorum.

Yatağın kenarında durup bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. Ne halt edeceğim ben? Ölmesine izin veremem ama nasıl yardım edebileceğime dair en ufak bir fikrim yok.

Kırılgan vücudu şiddetle titrerken bile siyah saçları terli yüzüne yapışıyor. Elimin tersini yavaşça alnına koyuyorum. "Kahretsin."

Fokur fokur kaynıyor.

Kusmaya başladığında kalbim sıkışıyor ve onu hızla oturur pozisyona getiriyorum. Onu dik tutup saçlarını yüzünden çektiğimde safra kokusunu tüm zemine yayıyor.

"Rosa, her şey yoluna girecek," diye fısıldıyorum.

Başını sallıyor, titreyen ellerini dizlerinin üzerinde kavuştururken inliyor.

"Bir içkiye ihtiyacım var." Sesi kısık. Ona bir içki veremem. Neden bu konuda ona yardım etme dürtüsü beni ele geçiriyor bilmiyorum. Bu kızı tanımıyorum ama bir şey bana bunun üstesinden gelmesi gerektiğini söylüyor. Kaçtığı şey her neyse, eğer temizlenmezse onu öldürecek.

"Sen çok güçlüsün Rosa. Bunu başarabilirsin, tamam mı?" Umarım başarır.

EVİN KÖŞESİNDEKİ SANDALYEYE OTURDUĞUMDA SIRTIM AĞRIYOR VE SERTLEŞİYOR.

Rosa'nın uyumasını izliyordum. Onu tuvalete yetiştirmek, kusarken saçlarını tutmak ve sonra yatağına geri taşımakla geçen yorucu bir gece oldu.

En zor kısmı, bir şeyler içmem için bana bağırması, onu taşıırken göğsümü tırmalaması ve acısını dindirmem için bana yalvarması oldu.

Ben sokaklarda büyüdüm; lanet olsun, o malı satıyorum. O küçük beyaz tozun ne kadar güçlü olabileceğini biliyorum. Ancak Rosa bana tipik bir keş gibi gelmiyor. Bir mafya prensesi, bir parti kızı olabilir ama bu seviye bunun çok ötesinde. Bağımlı olduğunu fark ettiğinden bile emin değilim.

Güneş doğmaya başladığında telefonumu çıkardım ve karartma perdelerini indirmek için uygulamamı kullandım. Uyuması gerekiyor. Benim de öyle, ama uyumayacağım. Benim yüzümden ölmeyeceğini bilene kadar olmaz.

Onu koruyacak, ona bakacak birine ihtiyacı var ve o kişi de benim. Tüm bu süre boyunca kalbim boğazımda olsa bile.

Uykusunda inlemeye başladığında sandalyemden fırlayıp yatağın yanına çömeliyorum. Elim onunkinin üzerine koydum. Hâlâ sıcaktı ama eskisi gibi yanmıyordu.

Öksürüyor ve bu benim paniğimi arttırıyor.

"Nasıl hissediyorsun Rosa?" Şu anda çığlık atacak gibi hissetsem de sesimi sakın tutuyorum.

Sesi boğuk çıkıyor. "Sanki bir otobüsün önüne atlamışım, içim yanmış ve beynimin içinde yaşayan biri kafatasıma vuruyormuş gibi."

Sırt üstü dönüp uzanıyor. Ona temiz kıyafetler giydirmeliyim. Hatta duş bile aldırmalıyım.

Ölümcül görünen tenine rağmen güzelliği parlıyor. Siyah elbisesinin ipeksi kumaşı kalçasına kadar iniyor ve bakışlarımı ince bacaklarından alamıyorum. Başımı sallıyorum, onu yatağında görünce aklıma gelen karanlık düşüncelerden kurtulmaya çalışıyorum.

"Hâlâ hasta hissediyor musun?" Ateşini kontrol etmek için alnına dokunmaktan kendimi alamıyorum.

Elimi izlerken gözleri açılıyor. "Birazcık. O kadar da kötü değil."

Rahatlama üzerime çöküyor, yorgunluk beni ele geçiriyor. "Sana bir bardak temiz su getireyim." Döndüğümde oturuyor, topuklarını yatağa gömüp başucuma yaslanıyor. Yanakları solgun ve elindeki titreme hâlâ görülebiliyor. Bardağı tutup tutamayacağını bile bilmiyorum.

Kenara oturduğumda yatak eğiliyor. Bana bakmıyor bile, ben yaklaştıkça parmakları elbisesinin içinde düğümleniyor.

"Rosa, sorun yok. Sana yardım etmek için buradayım, seni yargılamak için değil."

Bakışlarımı kaçırarak başını sallıyor. İçmeye çalışırken titreyen su bardağın kenarından taşıyor, ben de bardağı dudaklarına götürüyorum ve o da küçük bir yudum alıyor. Yutkunurken boğazının sallanmasını izlerken büyüleniyorum, bu da beni onun yanında rahatsız bir şekilde kaydırıyor.

Belli ki bende bir sorun var.

Onu banyoya geri götürdüğümde ancak yarısını içiyor ve su hızla yeniden ortaya çıkıyor. Fayans döşeli zeminde onun yanına oturuyorum,

Tuvaleti tutarak hıçkırırken sırtını ovuyorum. Onu kollarıma çekip bacaklarımın arasına yerleştiriyorum, gözyaşları tişörtümü ıslatırken ona sıkıca sarılıyorum. Vücudu titriyor ve tekrar gevşediğini hissettiğimde titreyen elleriyle üstümü tutuyor.

"Şşş, her şey yoluna girecek, sana söz veriyorum. Bunu atlatacaksın."

Son on iki saatin hiçbirini hatırlamayacağından eminim. Bu da sadece iyi bir şey olabilir. Şu anda bulunduğu yer cehennemin dibi. Umarım çıkış yolunu bulmasına yardım edebilirim.

Nefes alıp vermesi düzene giriyor ve tekrar uyuduğunu anlıyorum. Onu kolayca kaldırarak yatağa geri götürüyorum ve kalın yorganı tekrar üzerine çekiyorum. Odanın karşısındaki koltuğuma oturup telefonumu çıkarıyorum. Boyumdan büyük bir işe kalkışmıştım ve hastane bir seçenek değildi. Bu yüzden bana yardım edebileceğini bildiğim tek kişiyi arıyorum.

"Luca, gecenin bir yarısı oldu. Ne oldu?" Sesi boğuk ve halsizdi.

Saatime baktım, sabah altı olmuş.

"Yardıma ihtiyacım var anne. Benim evime gelebilir misin?"

Sesi çok daha uyanık çıkarken sözlerine bir parça panik karışıyor.

"Elbette evlat. Bana yarım saat ver."

Uyuyan Rosa'ya bakıyorum ve bir iç çekiyorum.

"Teşekkür ederim. Yolda Keller'a uğrayabilir misin? Sizin için bir çanta dolusu kıyafet hazırlamış olmalı."

"Sormalı mıyım?"

"Buraya geldiğinde açıklayacağım."

YUMUŞAK ADIMLARIN SESİNİ VE BİR ŞEYİN OVULDUĞUNU DUYABILIYORUM.

Annem odamın kapısında durmadan önce duvarlara karşı. Ağzı

Beni gördüğünde elindeki çantanın aynısını düşürüyor. Bakışları Rosa ve benim aramda gidip geliyor, her bakışta kaşları birbirine yaklaşıyor. Rosa'yı tekrar göğsüme yaslıyorum. Uykusunda ağlamaya ve kendine zarar vereceğinden korktuğum noktaya kadar etrafta çırpınmaya başladı.

Tekrar yuvarlanıyor, dudaklarından kalbimi delip geçen küçük bir inilti çıkarken kollarını karnına doluyor.

Annem yatağın yanına koşar, uzun gri saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırır ve Rosa'nın terli yüzünü nazikçe avuçlar.

"Bu zavallı kıza ne oldu? Kim bu kız?"

"Yoksunluk yaşıyor. Bağımlı olduğunu bilmiyordum.

O Marco'nun kızı."

"Luca!" Sesini yükseltiyor ve ellerini kalçalarına koyarak ayağa kalkıyor.

Rosa kollarımda titriyor ve anneme başımı sallayarak *şimdi olmaz* bakışı atıyorum. Rosa bunu atlattıktan sonra bana istediği kadar bağırıp çağırabilir.

"Sadece yardımına ihtiyacım var anne. Rosa'nın da öyle. Dünden beri ne uyudum ne de yemek yedim. Kusuyor, terliyor ve bütün gece bilinci gidip geldi. Bunu artık tek başıma yapamam." Yardım istemekten nefret ediyorum. Kendimi başarısız hissettiriyor.

Annemin yüzü yumuşuyor ve başını sallıyor, sonra saçlarımı karıştırmak için başımı kendine doğru çekiyor.

"Ona yardım etmek için öne çıktığına sevindim. Git ve biraz dinlen. Ben devralırım." Rosa'yı yavaşça yastığa bıraktım, ama bu onu huzursuz uykusundan uyandırdı.

"Nona? Sen misin?" Rosa konuşurken sesi titriyor.

Anneme omuz silkiyorum. Bu noktada Rosa'nın kendi adını bilip bilmediğini bile bilmiyorum. Arada sırada kendini toparladığı anlar oluyor. Bu onlardan biri gibi görünmüyor.

Annem Rosa'nın yüzündeki dağınık saçları düzeltiyor. "Sorun yok canım. Seni tazeleyebilir miyiz?"

Rosa başını sallıyor ve göğsüme daha da sokuluyor, gömleğimi öyle sıkı kavlıyor ki tırnaklarının derime battığını hissedebiliyorum.

"Beni bırakma Luca."

Sesi yumuşak ama sanki karnıma bir tekme atıyor. Minyon bedenini kendime yaslayıp sırtını okşuyorum.

"Annem sana yardım etmek için burada Rosa. Sadece kısa bir süreliğine."

Kendimi sıyırmayı başardığımda doğrulup beni izliyor. Sonra yüzü soluyor, sonra sallanıp yastıklara yaslanıyor.

Annem onun yanındaki yatağa oturur ve elini Rosa'nın elinin üzerine koyar. "İyi olacaksın. Hadi, seni duşa sokalım."

"Teşekkür ederim," diyorum ve odadan gizlice çıkıyorum, çıkarken de bir ciğer dolusu hava alıyorum.

Rosa'yı bırakmak istemiyorum ama uyumam gerek. Semptomlarının ne kadar süreceği hakkında hiçbir fikrim yok, bu yüzden uzun bir süre için hazır olmalıyım. Onu hayal kırıklığına uğratmayacağım.

Kapıma hafifçe vurulması beni uyandırdı. Doğruluyorum ve annemin çatık kaşları ve aşağıya dönük ağzıyla beni selamladığını görüyorum.

"O nasıl?"

"Uyuyor. Gücünü koruması için ona biraz daha su ile vitamin ve elektrolit verdim. Tanrım, çok ihtiyacı var. Bu aşama bir ya da iki gün içinde geçecektir. Ona yardım etmek için ne kadar ileri gidebileceğini bilmiyorum evlat. Ama hayatının geri kalanında her gün bununla mücadele edecek. İçten içe mücadele ettiğini görebiliyorum ama bu çok zor olacak. İkiniz için de."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve başımı sallıyorum.

Bunu açıklayamam. Ona yardım etmek istiyorum ve bunun için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım.

Şimdiden oraya geri dönüp onu kontrol etmek için can atıyorum. "Hiçbir fikrim yoktu."

"Kırılğan olacak Luca. Ona ne olduğunu bilmiyorum. Ona karşı nazik olun."

"Sence eve dönmesine izin vermeli miyim?" Marco'yla ilgili tüm planlarım altüst olur ama şu anda umurumda bile değil. Onu böyle hasta görmek göğsümü acıtıyor.

Annem başını sallar. "Hayır, eğer o hayat onu bu karmaşaya soktuysa olmaz. şu anda onun için en iyi seçenek sensin. Kıza asla zarar vermeyeceğini biliyorum. Sadece bu konuda dikkatli ol." Elini kalbimin üzerine koyuyor, avucunun sıcaklığı göğsümü yakıyor.

Gözlerini çerçeveleyen kırışıklıklara bakarken başımı eğiyorum. "Bunun bir sorun olacağını sanmıyorum."

Kalbimi hiç kimseye vermedim. Bunun da aynı olduğuna eminim. Ona yardım etmek istiyor olmam, ona deliler gibi aşık olacağım anlamına gelmiyor. Uzun zamandır sadece yanında olmakla bile bende bir kıvılcım yaratan ilk kadın olsa bile.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın, Zumba dersime gidiyorum. Rosa için sipariş etmeniz gereken her şeyin listesi burada." Bana n ve arkası narin el yazısıyla kaplı bir kâğıt uzatıyor.

"Seni seviyorum anne." Alnıma hızlı bir öpücük kondururken papatya sabununun hafif kokusu beni sarıyor.

"Ben de seni seviyorum. şimdi oraya geri dn; sana ihtiyacı var." Kapıyı arkasından çekip kapatırken bileğindeki bilezikler řıngırđıyor.

Hızlı bir duştan sonra neredeyse yeniden insan gibi hissediyorum. Koridorda sessizce ilerlerken Rosa'nın kapısındaki aralıktan bakıyorum ve mışıl mışıl uyuduğunu görüyorum. Güzel, biraz vaktim var. Kendi vücudum nikotin eksikliğinden kaçınmaya başlıyor.

Balkona ıkıyorum, sürgülü cam kapıyı arkamdan kapatıyorum ve ışıldıyorum. Ayaklarımı küçük cam masanın üzerine uzatarak başımın üzerinde szlen bulutları izliyorum. Son yirmi dört saat tam bir

Lanet olası göz açıcı. Yatağımdaki o kadının çektiği acılar için kalbim acıyor.

Onu koruyacak kimsesi olmayabilir ama o buradayken ben öne çıkacağım.

Telefonumu aldım ve bir göreve başladım. Bir terapist ve biraz araştırmaya ihtiyacım var. Tam olarak neyle uğraştığımı ve ona yardım etmenin en iyi yolunu bilmem gerekiyor.

ONUNCU BÖLÜM

rosa

Görmek için göz kapaklarımı araladığımda başım çarpıyor, inliyorum güneş ışığı odaya süzülüyor. Yüzüm ipeksi yastıklara doğru kayıyor, yabancı sandal ağacı kokusu evde olmadığımı hatırlatıyor.

Kahretsin, neredeyim ben?

Birden ayağa fırlıyorum ve gözlerim Luca'ya takılıyor. Dirseklerini dizlerine dayamış, başını yukarıda tutuyor. Ne zamandır burada?

"Nasıl hissediyorsun?" Sesi çakıllı, sanki yorgunmuş gibi.

Alnımı ovuyorum. Baş ağrım o kadar şiddetli ki zorlukla düşünebiliyorum bile. "Ben iyiyim, sanırım. Ne zamandır kendimde değilim?"

Yeşil gözleri kararırken keskin çenesi kenetleniyor. "Beş gün."

Son birkaç günü tam olarak hatırlamıyorum. Çok fazla kusma ve çok fazla ağrı. Kendimi kesinlikle iğrenç hissediyorum. Yorganı geri çektiğimde, kendimi siyah büyük boy bir tişört ve koyu renk bir eşofmanla gördüğümde şaşırıyorum.

Bacaklarımı yatağın üzerinde sallayarak, odanın dönmesini engellemek için nefesimi içime çekiyorum. Hayatımda hiç bu kadar güçsüz olmamıştım. Bunu bir daha asla ama asla yaşamak istemiyorum.

Kendimi yavaşça yukarı ittiğimde, Luca düşersem beni yakalamaya hazırmış gibi kollarını açarak odanın diğer ucuna atlıyor. Yatağa yaslanıp kendimi sabitliyorum.

Tam yanımda duruyor. "İhtiyacın olursa sana yardım etmek için buradayım."

Koluna tutunuyorum, bacaklarım çok titriyor. "Bu çok utanç verici," diye mırıldanıyorum kendi kendime. Beni esir alan kişi o olsa bile, kimse beni bu halde görmemeliydi.

"İyisin Rosa. Bunu başarabilirsin." Yanımda kaya gibi sağlam ve sabit duruyor.

Hıçkırıyorum. Duygularım şu anda çok fazla.

"Bununla uğraşmak zorunda kaldığınız için üzgünüm. Eminim beni kaçıırken böyle bir şey istememiştir."

Sıcak avucu, onunkinin üzerinde duran elimi kaplıyor. "Bu benimle ilgili değil. Eğer seni iyileştirmek için gereken buysa, bunu yaptığımı memnunum."

Neyden kaçtığımı bilmiyor. Eminim bilseydi, ne kadar lekeli olduğumu bilseydi, bunu söylemezdi. Kimse söylemezdi.

İleri doğru bir adım attığımda ayağım takılıyor ve göğsüne çarpıyorum. Güçlü kolları beni sarıyor ve hayatımda ilk kez kendimi güvende hissediyorum. Kim olduğunu bilmediğim için muhtemelen hissetmemeliydim. Babamın düşmanı, bir mafya babası. Ama şu anda sahip olduğum tek şey o. Hayatımdaki tüm kötülükler arasında Luca en iyi seçeneğim. Bir saniyeliğine gözlerimi kapatıyorum, kalbinin sesinin beni sakinleştirmesine izin veriyorum, göğsü istikrarlı bir şekilde yükselip alçalıyor.

"Sana bir banyo hazırlamama ve gidip kahvaltı hazırlamama ne dersin?" Sözlerinin gürültüsü yanağımda yatıştırıcı bir şekilde titreşiyor.

Şu anda her iki seçenek de kulağa cennet gibi geliyor. Benim için kendi yolundan çıkmaya, benimle ilgilenmeye bu kadar istekli olması ağlamak istememe neden oluyor. Çok yabancı ama dünyanın en güzel duygusu.

"Bu hoşuma giderdi."

Banyoda uzun ve rahatlatıcı bir ıslanmadan sonra, aynada kendime bakıyorum ve üzerimde tek bir makyaj kırıntısı bile yok. Cildim biraz daha az gri ve gözlerim daha az ölü görünüyor. Belki bir yerlere varıyorumdur. Bu, yıllardır içki içmeden geçirdiğim en uzun süre. Ellerimdeki titreme

bana henüz ormandan çıkmaya yakın olmadığımı hatırlatıyor.

Gömme dolabı açtığımda nefesim kesildi. Luca benim için kıyafet getirdiğini söylemişti ama bir gardırop dolusu kıyafet beklemiyordum. Parmaklarımı kumaşların üzerinde gezdiriyorum; kazaklar, kotlar, akla gelebilecek her renkte dantelli gömlekler. Takım elbiseleri en sona düzgünce asılmıştı. Sanırım bunları bir noktada başka bir odaya taşımam gerekecek. Hayatını ele geçirmemi kabul etmesine imkân yok. İçindeki çekmeceyi açıyorum ve düzgünce katlanmış çeşitli iç çamaşırları buluyorum. Hepsi siyah.

Üzerime bir külot geçirip tayt ve kapüşonlu bir tişört giyiyorum. Yatağın başucundaki masanın üzerinde saç tokası ve bir çanta dolusu makyaj ve cilt bakım ürünü bile var. Beni en kötü halimle gördü, o yüzden en azından kendimi biraz olsun göstermeye çalışabilirim. Yüzündeki endişeli ifadeyi yok etmek için bile olsa.

Çantayı kaptığım gibi tekrar banyoya giriyorum, sihrimi konuşurup cildimi parlatıyorum ve kıvrıkcık saçlarımı dağınık bir topuz yapıyorum.

Merdivenlerden inerken, pişen kahvaltının kokusu midemi guruldatıyor. Luca kendi kendine ıslık çalıyor ve krepleri çeviriyor. Üzerindeki daracık siyah tişört ve tüm kaslarını gösteren gri eşofman altını daha önce nasıl fark etmedim?

Başını çevirip beni görüyor ve yüzü aydınlanıyor.

"Vay canına," diye fısıldıyor gülümseyip sobanın başına dönmeden önce.

Mutfak adasının üzerindeki bar taburesine oturduğumda yanaklarım yanıyor. Kreplerin üzerine taze meyveleri ustalıkla serpiştiriyor ve önüme koyarken dudaklarımı yalıyorum.

Ne kadar lezzetli koktuğunu anlatacak kelime bulamıyorum. "Bu inanılmaz görünüyor."

Bana göz kırpmıyor ve yanımdaki koltukta bana katılıyor. O yemeğini yerken göz ucuyla bakmaktan kendimi alamıyorum, yemeğini keserken kaslarının esnemesini izliyorum.

Bir süre sonra duraklıyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor. "Sorun nedir?

Aç değil misin?"

Sesi beni hayallerimden uyandırıyor. Ne zamandır ona bakıyordum?

"Evet. I-" Kahretsin. Bakışlarımı kaçırıyorum ve konuşmamak için hızla ağzıma yemek tıktırıyorum. Tabağına döndüğünde attığı yumuşak kahkaha karnıma ılık bir ürperti gönderiyor.

Hepsini bitirmeyi başardım. Şeker zaten yorgunluğumla savaşıyor. Nezaketinin karşılığını ödemem gerektiğini hissederek tabakları almaya başlıyorum ama elini koluma koyarak beni durduruyor. Temasla birlikte karıncalanmalar başlıyor ve kendimi dokunuşa bakarken buluyorum.

Sandalyesini itti ve tabağı elimden aldı. "Sen olduğun yerde kal. Bunu ben hallederim."

"Yardım etmek istiyorum. Artık işe yaramaz olmak istemiyorum. Çok şey yaptın."

Ofluyor ve uzaklaşıyor. Eli gittiği anda dokunuşunu özlüyorum. Bu da ne böyle? Bu yeni bir şey. Daha önce hiç bir erkeğin dokunuşunu istememiştim, ama onunki beni sersemletiyor ve güvende hissettiriyor.

O bulaşık makinesini doldururken ben de kendi kendime mırıldanarak tüm meyve artıklarını çöpe atıyorum.

"Bugün işe gitmem gerekiyor. Bu gece eve kaçta dönebileceğimden emin değilim."

Sesindeki tedirginliği hissedebiliyorum. Tanrım, beni terk etme konusunda bu kadar endişeli görüldüğüne göre gerçekten berbat bir durumda olmalıyım.

"İyi olacağım, Luca." Tezgahı silmek için bir bezi ıslatırken su neredeyse parmaklarımı haşlıyor.

Kapalı bulaşık makinesinin kapısına yaslanıyor ve iri, dövme kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Emin misin? Çünkü eğer değilse, Grayson'la olan antrenmanımı iptal edebilirim, böylece günün çoğunda seninle olacağım."

"Yemin ederim, bugün kendimi daha iyi hissediyorum. Biraz film izleyeceğim, belki dışarıda oturup biraz temiz hava alırım. Tüm yeni kıyafetlerimi gözden geçirmek günün çoğunu alacak."

Ellerimin titrediğini görmemesi için eşofmanımın kollarını çekiştirerek sırtıyorum.

Gri eşofmanının altından bir telefon çıkarıp bana uzatıyor. Bana bakarken gözleri kısılıyor. Yerimde donup kaldım, o yeşil gözlerden ve küçük kahverengi beneklerinden başka bir şeye odaklanmaya çalışıyorum.

"Bu sadece benim numarama kilitli. Bana ihtiyacın olursa, herhangi bir şey için, beni ara."

Ondan alıyorum ve sıkıca tutuyorum, vücudundan gelen sıcaklığın içime sızmasına izin veriyorum. "Yapacağım. Şimdi git hazırlan. Ben burada bitirebilirim."

Birkaç adım uzaklaşıyor ve geniş avuçlarını ada tezgahının üzerine yayarak duruyor. "Ciddiyim. Lütfen beni arayın."

Kalbim onun beni korumasından dolayı çarpıyor.

"Söz veriyorum." Parmağım kalbimin üzerinde bir çarpı işareti yapıyor.

Birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz. Rahat bir sessizlik içinde ne kadar uzun süre baktığımıza dair hiçbir fikrim yok. Etrafımızdaki hava neredeyse elektriklenmiş gibi. Boğazını temizleyip geri çekildiğinde büyü bozuluyor.

"Sonra görüşürüz o zaman ufaklık." Göz kırıyor ve anahtarlarını kapıyor.

Beni tezgâha yaslanmış, neler olduğunu merak eder halde bırakıyor.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

luca

Kings Gym'in, Keller'ın ve Grayson'ın boks salonlarının kapılarını açtım. kulüp. Çantamı ringin yanına atıp, iki patronun birbirlerini nasıl dövdüklerini izliyorum.

Uzak köşedeki bayan kickboks sınıfı, iplerde dövüşen iki terli canavarı seyretmek için antrenmanlarına ara verdi.

"Zaman doldu! Seansım başlıyor-" Rolex'imi kontrol ediyorum, "-kırk beş saniye."

Dururlar ve Keller Grayson'ın çenesine vurup güler.

İçimde biriken kaygının bir kısmını serbest bırakmak için çaresizim. Bana iyi olacağına dair güvence vermesine rağmen Rosa'yı tek başına bırakmak konusunda hâlâ tam olarak rahat değilim. O kadar kırılgan ki, yokluğunda rahat hissetmek çok zor.

Onu korumak için duyduğum bu ezici ihtiyaçla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum.

Onunlayken kendimi unutuyorum. O benim odak noktam.

"Göt herif," diye homurdanıyor Grayson, çenesini ovuşturarak.

Kan bağımlı olmayabilir ama bu ikisi benim kardeşim. Keller, üvey kardeşim dünya ağır siklet boks şampiyonu oldu. "Katil" in ta kendisi. Unvan maçı, buranın parasını ödemeye yetecek kadar para getirdi, böylece organizasyonumdan emekli olmasına izin verebildim. İnfazcılarımdan biri olarak doldurulması gereken büyük bir boşluk bıraktı, bu yüzden onun yerini alacak Grayson'a sahip olduğum için çok şanslıyım.

İkisi de ölümcül. Ve ikisi de kızgın. Benim tarafımda olmalarına sevindim.

Keller eldivenlerinin bağını dişleriyle çözer. "Kardeşim," diye bağıyor, devasa, ağır dövmele gövdesini iplerin üzerine yaslıyor.

Bir süre orada durup nefesini tutmasını izliyorum. "Baba olmak seni şimdiden formdan mı düşürdü?"

Bana kaşlarını çatıyor. Şaka yapıyor olabilirim ama o hiç bu kadar mutlu olmamıştı. O ve Sienna, çocukları Max ve Darcy ile mükemmel bir aileye sahipler.

Grayson Keller'ı kolundan dırter. "Dövüş formuna geri döndü. Bir sonraki rakibin hayatta kaldığı için şanslı olacak."

Keller sokaklarda dövüşmekten çok yol kat etti. Biz böyle büyüdük, ailemiz ya da evimiz olmadan. Her şey için savaştık. Yemek için. Para için. Hatta bazı durumlarda hayatlarımız için bile. Her zaman birbirimizin arkasını kolladık ve her zaman da kollayacağız.

Merdivenleri koşarak çıktım ve iplerin altına girdim.

"Her şey yolunda mı?" Keller bir içki aldıktan sonra soruyor. Sesindeki endişeyi duyabiliyorum.

Muhtemelen yorgun görünüyorum diye bu bir şeylerin ters gittiğinin işareti olmamalı. "Evet, neden olmasın ki?"

Grayson bana eldiven verdi.

Keller iri elindeki boş plastik şişeyi eziyor. "Evinizde Falcone'un bir kızının kaldığını duydum."

Grayson'a bir bakış fırlatıyorum, o da omuz silkiyor.

"Benim için endişelenmeyin. Her şey kontrolüm altında. Yarın akşam yemekte görüşürüz. Şu tavuk yemeğini yapabilir misin? Bütün hafta onu düşündüm."

"Sienna'ya soracağım." Omzumu tutuyor ve yüzünü benimkiyle aynı hizaya getiriyor. "Yardımlımı istiyorsan tek yapman gereken sormak Luca. Önce aile. Her zaman. Birbirimizin arkasını kolladık, bu konuda hiçbir şey değişmedi."

Ama var. Onda kaybetmesine izin veremeyeceğim bir şey var.

"Keller, geri dönmene izin verirsem annem beni lime lime eder. Biz iyiyiz." Omzunun üzerinden Grayson'a kaşlarımı çatıyorum. Keller'a Rosa'dan bahsetmemeliydi.

Keller'ı bu işe bulaştırmayacağım. Ailesini korumak için dünyayı yerle bir ederdi. Onlar için ölür. Onu bunu yapabilecek bir pozisyona sokmayacağım.

Ondan koşarak uzaklaştım ve eldivenlerimi giyerek Grayson'a katılmasını işaret ettim.

Ben.

Grayson pedleri tutuyor ve ben de birkaç yumruk kombinasyonu atmaya başlıyorum.

Sol, sağ, sol, eğil. Tekrar ve tekrar.

"Dövüşmeye hazır mısınız?" Alnımdaki teri siliyorum.

Gözleri parlıyor. "Seni yere sermekten her zaman mutluluk duyarım Luca.

Sadece yirmi dakikam var. Maddie benimle burada buluşacak." "İkiniz küçük tartışmanızı düzelttiniz mi?"

Yüzünü buruşturuyor, "Belki, bakalım gelecek mi?"

"Gelecektir."

Birbirlerine aşık oldukları o kadar belli ki. Mide bulandırıcı.

"Sana silah çektiğini görmek için milyonlar öderdim," diye kıkırdıyorum.

Başını sallıyor. "Kahretsin, aynı anda hem korkutucu hem de ateşliydi. Hep bir gün beni öldürmeye çalışacağını söyledim. Dürüst olmak gerekirse, Maddie'nle tanışana kadar bekle. Beni vurmasına izin verirdim. Korkunç olan da bu."

"Bunun benim için henüz söz konusu olduğunu sanmıyorum. Yine de, eğer yaparsam, o silahı onun elinden kapacağım ve adımı haykırana kadar amına sokacağım."

Grayson ağzının içini ısırıp sırtarak omuz silerken kahkahayı patlatıyorum.

"Seni pis herif. Kıskanıyorum." Yüzümden yaşlar akıyor. "Her neyse.

Hadi boks yapalım. Sen ringdeyken, patron benim." Elleri yaklaştıkça çenesinin altına geliyor.

"Artık konsantre olamıyorum. Elinde silah tutan sana bir daha aynı şekilde bakamayacağım." Kollarımı iki yana açarak o kadar çok gülüyorum ki onları kaldıracak gücüm yok.

Eldiveni yüzüme doğru savrulduğunda ağzımı kapatıyorum. Yoldan çekiliyorum ama kafamın yan tarafına bir tane çakıyor. Şu anda hayattan uzaklaşmak için ihtiyacım olan türden bir acı bu.

MOTORU DURDURDUM VE KARANLIĞA GÖMÜLDÜM. ALEVİM

Frankie ve Vince'i beklerken bir sigara yaktığımda çakmak arabanın içini kısa süreliğine aydınlatıyor. Grayson, Maddie'yi Londra'da bir randevuya götürmekle meşgul.

Karanlık bir kapalı kasa minibüsle yanıma yanaştılar. Sessizce araçlarımızdan indik ve eşyalarımızı aldık.

Avrupa'nın en büyük suç ailesinden silah çalmanın zamanı geldi.

Ben dur işareti vermeden önce üçümüz üst üste yığılmış kargo konteynerlerinin arasından geçiyoruz. Tek dizimin üzerine çökerek yavaşça köşeye bakıyorum. Hedefimizi koruyan üç adam var, sırtlarına asılı silahları spot ışıklarını yansıtıyor. Yüzleri bize dönük, teknenin yanaşmasını izliyorlar. Vince daha iyi bir görüş açısına tırmanıyor, susturuculu keskin nişancı tüfeği omuzlarına sıkıca bağlanmış.

Gözlerini adamlardan ayırmayan Frankie'ye bakıyorum.

"Lanet çaylaklarını bir silah anlaşmasına gönderdi," diye mırıldandı. "Bizim için kullanışlı." Onlar hazır değil. Biz hazırız.

Tekne iskeleye yanaştığında, Vince sessiz bir atış yapar ve ortadaki adam yere yığılır. Diğer ikisi zıplayarak uzaklaşır, silahlarını rastgele havaya doğrulturlar. Yanlış yöne.

Frankie'ye "Hadi yapalım şunu," diye homurdandım.

Çömelip hedeflerimize doğru ilerliyoruz. Ona tam önümdeki Falcone'u işaret ediyorum. Cebimden bıçağı çıkarıp arkasından yaklaşıyorum, boğazından yakalıyorum ve soldan sağa doğru kesiyorum. Sıcak kan ön koluma sıçırıyor ve boğazını sıkarken onu yere fırlatıyorum. Gözlerindeki hayatın tükenişini izledikten sonra dikkatimi Frankie'ye veriyorum. Son adamı kafasından kilitlemişti. Çıt sesini duyduğumda irkiliyorum ve Frankie onu yere düşürüyor.

"Ah," diye fısıldıyorum ona sırtarak.

"Sen diyorsun." Yanımda yerde yatan ölü adama bakıyor. Ayak sesleri Vince'in bize katıldığını işaret ediyor ve tekneye doğru yürüyoruz.

Görebildiğim tek bir adam var ve tekneyi bağlıyor. Silahımı kafasının arkasına dayıyorum ve o da sakinleşiyor.

"Silahlar." Ona bağırdım. "Onları şu minibüse yükleyin. Şimdi."

"Eh?" Yüzünü bana dönüyor, silahımın ucu alnının ortasına dayanmış durumda. Beni geçip iki yanımdaki Frankie ve Vince'e, sonra da aşağıya bakıyor.

Cesetleri gördüğünde yüzünde beliren şok ifadesine gülüyorum. "Görüyorum ki arkadaşlarını orada fark etmişsin."

"Ben bunun bir parçası değilim. Ben sadece teslimatçıyım." Sesi titriyor.

Namluyu kafasında yarım daire şeklinde bir kesik bırakacak kadar sertçe vuruyorum. "Silahları kamyonu yükleyin. Romano'ya silahlarını New York'a göndermenin tek bir yolu olduğunu ve bunun da Luca Russo'dan geçtiğini söyle."

Geri çekiliyor, çılgınca başını sallıyor ve teknedeki birine İtalyanca sesleniyor.

Frankie kendi tabancasını çekerken merdivenlerde yaprak gibi titreyen genç bir adam belirir.

"Devam et o zaman." Yaşlı adamı silahımla ittim.

Kamyonun arkasını yükledikten sonra Frankie kapıları kapatır.

Miktarları Enzo'ya mesaj atarken, "Buradaki karışıklığı sen çöz, V," diyorum.

"Tamamdır." Kısa boylu Rus, iki kayıkçıyı rıhtıma doğru sürüyor.
Frankie kamyonu atlar. Saçının tek bir teli bile yerinde değil.
Bu hayat ona doğal geliyor.
Mesajı gönder tuşuna bastım ve ona baktım. "İyi iş çıkardın. Bunları depomuza geri götür. Onları gizli tut, bunu ne kadar az kişi bilirse o kadar iyi."
Tek kelime etmiyor, dizel motorunu çalıştırıp ara sokaktan çıkmadan önce çenesini indiriyor.
Botlarım çakılları tekmeliyor. Her şeyin iyice örtüldüğünden emin olmak için onunla birlikte gitmeliydim.
Bir şey bana eve gitmem için bağıyor.
Ona ulaşmam için.

ORAYA VARDIĞIMDA SAAT SABAHIN İKİSİ OLMUŞTU. DİKKATLİYİM.
Rosa'yı rahatsız etmek istemediğim için misafir odasının önünden sürünerek geçtim.
Banyoya girip ellerimdeki kanı yıkıyorum. Su koyu kırmızıya dönüyor. Lavabonun kenarına tutunarak aynadaki yansıma bakıyorum. Saçlarım dağılmış, kan lekeleri beyaz gömleğimi boğmuş ve boynuma kadar benek benek yayılmış. Ceketim ve gömleğim sürekli büyüyen çamaşır yığınının içine atılıyor. Tırnaklarımın altındaki kurumuş kabuğu temizlemek sonsuza kadar sürüyor.
Duşu açıp ıslığı yükselttikten sonra pantolonumu çıkarmak üzereyken duruyorum. Yemin ederim, bu ses bağırıma benziyor. Odadan aceleyle koridora çıktım.
Rosa'nın odasından çılgınlık yükseliyor.
"Bırak beni!" Sesindeki paniği duyabiliyorum.

Ne oluyor lan? Odama geri döndüm ve yatağımın başucundaki silahı kaptım. Silahım hazır bir şekilde kapısını yavaşça iterek açtım, sonra ışığı yaktım.

Çıglıkları daha da yükseliyor. Odayı tarıyorum, yatakta, battaniyeye sarılmış, ama acı içinde yuvarlanıyor ve çıgık atıyor.

Lanet olsun.

Silahım yere düştü. Hemen yanına gidip çömeliyorum. Alnında boncuk boncuk terler vardı ve gözleri acı çekiormuş gibi kapalıydı.

"Lütfen, hayır," diye inliyor.

Ona dokunmak için uzanıyorum ama kendimi durduruyorum. "Rosa," diye fısıldıyorum.

Vücudu yatağın etrafında sallanıyor. Sanki ele geçirilmiş gibi.

Bunu izleyemem; feryatları beni canlı canlı yiyor. Saf, gırtlaktan gelen bir sefalet.

Hiç düşünmeden yatağa uzandım ve vücudunu kendime çektim. Dikkatlice kollarını tutuyorum ve onu kucaklıyorum.

"Şşş, Rosa. Benim, Luca. Burada kimse sana zarar veremez," diye fısıldıyorum terli başının tepesine.

Birinin ona fiziksel olarak zarar vermesini engelleyebilirim ama ona içten içe eziyet eden şeyi düzeltemem. Acısının bir kısmını alabilseydim, gözümü kırpmadan alırdım.

Nefesimi tutuyorum, ona sıkıca sarılıyorum.

Çıglıkları çıplak göğsüme düşen gözyaşlarına dönüşüyor. Onunla konuşmaya devam ediyorum, burada olduğumu ve iyi olduğunu söylüyorum.

Ona neyin musallat olduğunu bilmiyorum, ama şimdi neden bir içki için bu kadar çaresiz olduğunu anlıyorum. Ve odasının benimkinin yanında olduğunu öğrendiğinde neden bana dehşetle baktığını.

Onu bu şekilde görmemi istemedi.

Onunla birlikte oturup kollarıma yerleşmesine izin veriyorum. Hareket etmekten ya da onu ürkütmekten çok korkuyorum. Bu yüzden saatlerce olduğum yerde kalıyorum. O kadar ki sırtım ağrıyor ve kollarım tutmuyor.

Güneş doğmaya başladığında, başını yastığa koymak için dikkatlice kaldırıyorum ve altından kayıyorum.

Kapıyı kapatırken son bir kez bakıyorum. Şimdi huzurlu görünüyor.

Kapı kolunu tutuşum sıkılaşıyor ve çenem kenetleniyor. Bunu yapan iblisler her neyse, onları öldürmek istiyorum.

ON İKİNCİ BÖLÜM

rosa

Bir başlangıçla uyandım, yatağın etrafını yokluyorum. *Hangi*

cehennemdeyim ben? Doğrulдум.

Kalbim hızla atarken elimi göğsüme koyuyorum.

Hadi Rosa, topla kendini.

Başım zonkluyor ve utanç beni ele geçiriyor. Kabuslarım geri döndü. O geri döndü. Ve daha da kötüsü, Luca zayıflığımı gördü.

Sonunda kalkma cesaretini bulduğumda, çekmecelerimi karıştırıp bir kazak arıyorum. Kapım aralıktı. Karanlık koridora adım attığımda Luca'nın odasının da aynı olduğunu fark ediyorum.

Bir an durup bir sonraki hamlemi düşünürken tırnaklarımı yiyorum. Kabusum hakkında konuşmak istemiyorum, konuşamam. Olaydan ve babama anlattığımdan beri ağzımdan tek kelime çıkmadı. Luca ne kadar tanık olursa, o kadar çok sorusu olacak. Bunu ondan saklayamayacağım.

Parmak uçlarımla kapısına yaklaşıp içeri bakıyorum. Doğal ışık içeri süzülüyor ve uyuyan halini ortaya çıkarıyor. Dün gece benimle ne kadar uyanık kaldığı ya da uykumda ne çılgılık attığım hakkında hiçbir fikrim yok. Sadece çıplak teninin bana sarıldığını hatırlıyorum. Onu ilk kez gömleksiz görüyorum, göğsünde her iki kolunu bileklerine kadar takip eden siyah mürekkep dövmeleri var. Çarşaf beline dolanmış ve bir parçam ne sakladığını görmek istiyor.

Bir adım daha yaklaştığımda zemin gıcırıyor ve yüzüne bakarak bir nefes veriyorum. Yeşil gözleri artık açık ve bana odaklanmıştı.

Geri çekildim ve merdivenlerden mutfağa doğru koştum.

Bana dokunmasının nasıl bir his olduğunu merak ediyorum. Dolgun dudaklarını kendiminkilere bastırmak.

Ama daha karanlık düşünceler beni bunalıyor. Eski anılar. Tek görebildiğim Dante'nin bana dik dik bakan siyah gözleri. Sümüksü ellerini tenimde ve ıslak dudaklarını boynumda hissedebiliyorum.

Kendi beynim benden nefret ediyor ve bunu durdurmam gerekiyor. Onu boğmam gerek.

Çılgınca dolapları açmaya başladım. Luca bir mafya babası. Burada bir şeyi olmalı.

İkinci dolabın üzerinde elime geçen ilk şeyi alıp önümdeki tezgâha koyuyorum.

Kabus gibi anılar beni bunalttıkça boğazımdaki safra yükseliyor, ta ki kapağı açıp dudaklarıma götürene kadar.

"Rosa." Luca'nın sert sesi sözümü kesiyor.

Sanki hırsızlık yaparken yakalanmışım gibi vatkayı bıraktım.

Bana doğru hışımla geliyor ve elimden kapıyor. İçindekileri lavaboya dökmesini dehşet içinde izledim. Sonra dolaptaki her şeye aynısını yapmaya devam etti.

Sonuncusunu bitiremeden koluna pençe attım.

"Yardımaınıza ihtiyacım yok. İstemiyorum da. Sadece bana geri kalanını ver ve ben iyi olacağım. Siktir git ve hayatımı bildiğim gibi yaşamama izin ver."

Kolunu çekiştiriyorum ama irkilmiyor. Bana bakmıyor.

"Luca, şeyi bana ver!" Ona bağıriyorum.

"Yeter, Rosa!" Bardağı tezgâha vuruyor ve ben geri çekiliyorum.

Elini kirli sakalında gezdiriyor, neredeyse kızgınlıkla.

Çaresizlik beni ele geçirmeye başlıyor, boğazım düğümleniyormuş gibi hissediyorum. Beynimin içindeki kendi dehşet çemberimde sıkışıp kaldım ve sahip olduğum tek rahatlama lavaboya döküldü. Bu kâbuslarla yaşayamam, bunu yapamam.

"Bana istediğın kadar tekme atabilir ve bağırabilirsin. Durmayacağım. İstesen de istemesen de sana yardım edeceğim." Gözleri benimkilere dikildi ve ben ondan uzaklaştım.

"Bu-" Kırılmış camı işaret ediyor. "-Bu senin cevabın değil, Rosa. Burada gücün var." İşaret parmağıyla şakağını gösteriyor ve bana doğru yürüyor.

Yaklaşıp üzerimde yükselirken alt dudağım titriyor. "Sana yardım etmek istiyorum Rosa. Gerçekten istiyorum. Ama buna bir son vermelisin. Benim gözetimim altındayken bunu kendine yapmana izin vermeyeceğim. En kötüsüyle başa çıktın ve bunu bir patron gibi atlattın. Şimdi her gün bununla savaşmak zorundasın ama ben her adımında yanında olacağım. Sana söz veriyorum."

Yüz hatları yumuşuyor, o parlak yeşil gözleri benimkilerle buluşuyor. Destek için bar taburesine tutunuyorum, elimi deriye sıkıştırıyorum.

Bana yardım etmek mi istiyor?

"Neden?" Hiç düşünmeden ağzımdan kaçırdım.

Kaşlarını çatıyor ve yüzlerimiz aynı hizaya gelsin diye başını eğiyor. Sanki ruhuma bakıyormuş gibi hissediyorum.

"Çünkü senden hoşlanıyorum. Çünkü aynı odada olduğumuz her an acını hissedebiliyorum. Sen hissetmesen de ben senin potansiyelini görüyorum. Acı çekmeyi bırakmana yardım etmek istiyorum. Bu iş bittiğinde buradan çıkıp hayatını yaşayabilmeni istiyorum. Benim de hayatım elimden alındı ve gerçekte kim olduğunuzdan ve nereye ait olduğunuzdan emin olmamanın nasıl bir his olduğunu biliyorum."

Hıçkırıyorum ve gözlerimden akan yaşları tutuyorum. Konuşamıyorum, bu yüzden sadece başımı sallıyorum.

"Buraya gel ufaklık," diye fısıldıyor.

Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve kalbim çarpıyor. Gülümsüyor, mükemmel beyaz dişleri aralanıyor, kolları açık, beni kucaklamaya davet ediyor. Kollarımı beline doluyorum ve o da beni kendine öyle sıkı çekiyor ki zar zor nefes alabiliyorum. Kalbi kulağıma çarpıyor, neredeyse benimkiyle aynı düzensiz ritmi tutturuyor.

Uzun zamandır ilk kez bedenimin rahatlamasına izin verdim. Ondan aldığım rahatlıkla gözlerimi kapatıp sadece nefes alıyorum. Hayatım boyunca koştum; hiçbir zaman sadece anı yaşayacak kadar uzun süre gerçekten durmadım. Hissetmek için. Birinin bana yardım etmesine izin vermedim.

"Bununla savaşmana yardım etmek istiyorum Rosa. Eğer izin verirsen?" diye fısıldıyor ve göğsüm daralıyor.

"Kendini neye bulaştırdığın hakkında hiçbir fikrin yok Luca."

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

luca

!!

Kardeşim, Grayson'a ulaşmalısın. Berbat durumdaydı. dün gece hakkında." Kahvemın dökölmesını beklerken Keller'ın derin sesi hoparlörden yükselıyor.

Dişlerımı sıktım, kimsenin ailemi tekrar incitmesine izin vermeyeceğim. Dün gece kumarhanede basit bir vurgun olması gerekiyordu. Her şey müdür ve komiserle ayarlanmıştı.

Marco'nun orada gizli görevde daha fazla adamı olduğu ortaya çıktı ve biri Maddie'ye banyoda tecavüz etmeye karar verdi. Grayson onu indirdi ama yine kıl payı kurtuldu.

"Yakında onunla buluşacağım. Bu işi düzelteceğim. Bunu bitirmeye çok yakınız." Zaferin tadını alabiliyorum. Marco'yu kızdırdığımızı biliyorum.

Hatta bir duraklama oldu. "Maddie hamile."

Kahretsin. Elimi yüzümde gezdiriyorum, kahveden daha sert bir şeye ihtiyacım var.

"Bu iyi haber, değil mi?" Ağabeyimin sert ses tonuyla kafam karışmış bir şekilde soruyorum. "Grayson'ı neredeyse öldürdükten sonra ofisimde olmasaydı olurdu.

Bu sabah yeni askerlerimizden biri. Onları koruyamayacağını, bu iş için uygun olmadığını düşünüyor. Kendini kaybediyor."

"Onunla konuşacağım. Ailelerimizi korumak için her şeyi yapacağımı biliyorsun, değil mi?"

İç çekiyor. "Biliyorum. Luca, bizi içeri almalısın. Bunun için kendini tek başına öldürme."

Bir esnemeyi bastırıyorum ve vedalaşıyoruz. Grayson'a ulaşım iyi olduğundan emin olmalıyım. Üç gecedir uyumuyorum.

Rosa uyumak için bir içkiye ihtiyacı olduğunu söylerken yalan söylemiyordu. Her çılgılık karnıma bir yumruk gibi iniyor. Onun için üzülüyorum. Dün gece sakinleşene kadar ona sarıldım ve sonra onu kollarıma alarak uykuya daldım.

Şu anda tek istediğim beynine girmenin bir yolunu bulmak ve ona musallat olan anıyı alıp götürmek. Alkolü bıraktığımdan beri gergin. Macallan'ımın lavaboya dökülüşünü izlemek bana acı veriyordu. Ama bu onun hayatta kendisi için savaşmak için tek şansı olabilir.

Bu kadını ve geleceğini neden bu kadar önemseydiğimi tam olarak çözemiyorum. Ya da neden öğleden sonralarımı Enzo'nun paylaştığı notlardan onun geçmişini araştırarak geçirdiğimi. Şimdiye kadar, bunu ona kimin yaptığına dair bir ipucu yok.

Çünkü yemin ederim onu yakalayıp sikini keseceğim. Bir içki alırken, altın Rolex'imın saatini fark ettim. Saat 10.

Her an kalkabilir.

Kendi sade kahvemi bir kenara bırakıp onunkini yapmak için makineyi çalıştırıyorum. Her şeyi mide bulandırıcı derecede tatlı seviyor, bu yüzden buzdolabından süt ve karamel şurubu alıyorum.

Merdivenlerden inen hafif ayak seslerini duyduğumda yüzümde bir gülümseme beliriyor.

Uykusunda onu kucakladığımı bilip bilmediğini bilmiyorum. Bilmesini ve utanmasını istemiyorum.

Kendini bar taburesine kaydırırken inliyor.

"Günaydın huysuz," diyorum ve ona dumanı tüten bir fincan kahve uzatıyorum.

Gözlerinin etrafında koyu halkalar var ve her zamanki zeytin rengi teni griye dönmüş. "İyi hissediyor musun Rosa?" Karşısındaki tabureye oturdum.

Gözlerini benden kaçırıyor ve cevap vermiyor.

"Rosa?"

Başını sallıyor. "Ha?" "Dedim

ki, 'iyi misin?"

"Tamam." O kahvesini yudumlarken ben de kendiminkini aldım.

"Dışarı çıkmam gerekiyor. Buzdolabı tekrar dolduruldu. Eve döndüğümde bize yemek hazırlayacağım."

Başını sallıyor.

İç çekiyorum ve küçülen bedenine bakıyorum. Yemek yiyordu ama yeterince değil. Yaşam tarzının yoksunluk etkileri onu sert bir şekilde vuruyor. Üstüne bir de kâbuslar eklenince, saatli bir bomba olmasından korkuyorum.

Ve onun patlamasını izleyemem. İzlemeyeceğim.

Yanından geçerken eli fırlayıp kolumu tutuyor.

Durdum ve yüzümü ona döndüm.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor, gözlerimin içine bakmadan. Elimde olmadan göğsüne yayılan pembe allığı fark ediyorum.

"Ne için?" Nefesimi tutuyorum. Ne söylemek üzere olduğunu biliyorum.

"Gece terörlerime yardımcı olduğunu biliyorum Luca. Daha önce bu konuda bana yardım edecek kimse olmamıştı." Bir nefes alıyor ve dudaklarını birbirine yapıştırıyor.

Göğsüm ağrıyor. Bunun onun için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum. "Ne zamandır onlarla uğraşıyorsun?"

Alt dudağını ısıriyor. "Altı yıl."

Parmaklarını kendi parmaklarımla kapatıyorum ve elini sıkıyorum. "Çok özür dilerim," diyorum sessizce.

Elini benimkinden ayırıyor, ben de bir adım öne çıkıp çenesini yukarı kaldırıyorum. O iri kara gözler benimkilere bakıyor ve nefesimi kesiyor.

"Bana adını ver, Rosa. Onun adına ihtiyacım var. Onu uzaklaştırabilirim."

Yüzünde korku belirliyor ve alt dudağını çiğniyor. Yanağından bir damla gözyaşı süzülüyor, başparmağımla kaydırıyorum.

Başını yavaşça sallarken gözlerini sıkıca kapatıyor. "Yapamam. Bana söyletmeyin."

"Şşş, sorun yok. Bir gün, hazır olduğunda bana adını söyleyeceksin ve söz veriyorum onun işini bitireceğim."

O adamı nasıl cezalandıracağımı düşünürken çenem titriyor ama yüzüne dokunuşumu hafif tutuyorum.

Aşağı bakıyor ve gömleğinin eteğiyle oynuyor. "Luca, ben senin çözmen gereken bir sorun değilim. Ben sadece kaçırdığın kadını. Buradan ayrıldıktan sonra, kontrol duygusunu geri kazanmaya çalışan kırık kız olmaya geri döneceğim. Bu benim hayatım."

Ona karşı duyduğum korumacı his içimde kabarıyor. Sesi çok kaderci geliyor, onu terk etmekle ilgili bir şeyler doğru gitmiyor, bu şekilde değil.

Bu toplantıyı rekor sürede bitirip ona geri döneceğimden emin olacağım. Belki de hiç gitmemeliyim. "Kendini iyi hissettiğinden emin misin? Bana ihtiyacın olursa evde kalabilirim?"

Alt dudağı titriyor ve alnında boncuk boncuk terler oluşurken başını sallıyor. Yoksunluğun bu aşamasını atlattığınızı sanıyordum. Kabuslar başladığından beri kendi kabuğuna çekildi.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

rosa

Mutfakta volta atıyorum, zihnim bu sabahın etkisinde. Yapamıyorum.

Bu kabuslara katlanmak. İçki *tedavimi* bulduğumdan beri çok uzun zaman geçti. Ne kadar gerçek hissettirdiklerini unutmuşum; sanki Dante odada benimle birlikte ve ben yine dünyası paramparça olmak üzere olan o masum on yedi yaşındayım.

Boynumu kaşıyorum. Luca'nın beni tekrar böyle görmesine izin veremem.

Yüzüme dokunduğunda, sanki bir saniyeliğine her şey eriyip gitti. Bundan daha fazlası. Onun rahatlatıcı gücü ve kabuslarımda bana sarılma şekli.

Sanki beni görüyor.

Neye ihtiyacım olduğunu biliyor ve hiç tereddüt etmiyor.

Ama o beni tanımıyor. Kimse tanımıyor. Yaşadığım acıyı anlamak imkansız.

Biraz alkol bulmak için bir sonraki dolabı açıyorum. Şimdilik beni 'düzeltebileceğini' bildiğim tek şey. Luca için böyle şeyler hissedemem.

Vücudum bir fırın gibi ve alnımdan ter damlıyor. Şu anda bunu durduracak bir şey dışında başka bir şeye odaklanamıyorum.

Makarna paketleri mi? Sos kavanozları? Arkada bir şişe var, ama ona uzandığımda soya sosu olduğunu görüyorum. Burada yardımcı olabilecek hiçbir şey yok.

"Siktir!" Bağırıyorum.

Bir adım geri çekilip önümdeki kaosa bakıyorum. Bütün dolap kapakları açık, yiyecekler tezgâhın üzerine ve yere saçılmış. Bunu gören herkes soyulduğunu düşünür. Titreyen ellerimi saçlarımda gezdirirken, *ne yaptığımı* merak ediyorum. Bana ne oldu böyle?

İçmek istemiyorum. Kendimi tekrar bırakma işkencesini istemiyorum. Sadece Dante'nin gitmesine ihtiyacım var.

Asit boğazıma kadar yanarak ilerliyor, yutmaya çalışırken titreyen ellerim boynuma dolanıyor.

Bir adım geri atarak cam kabı alıyorum ve bir çığlık atarak duvara fırlatıyorum.

Çok kırıldım ve kendimi nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. *Onu* beynimden nasıl çıkarabilirim?

Koşarak lavaboya gidiyor, mermer tezgâhı tutuyor ve kusuyorum. Nefesimi tutmaya çalışırken midem kabarıyor. Duramadığımda paniklemeye başlıyorum. Saçlarımı çekiştirirken tüm vücudum titriyor ve yere düşüyorum. Cam kırıkları kalçalarımın etini çiziyor. Dizlerimi göğsüme doğru çekip gözlerimi kapatıyorum.

Çığlıklarımı durdurmak için eliyle ağzımı kapatırken Dante'nin simsiyah gözleri bana bakıyor. Ağır gövdesi beni altına sıkıştırıyor. Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve havlumu yırtışını ve beni ısırp kanımı çekişini hatırladıkça boğazımdaki safra yeniden yükseliyor. Sonra beni ters çevirip yere yatırdığı anı.

"Bu bakire amcık benim. Sadece benim." Kelimeler kafamın içinde dönüp duruyor. Ve bunu her zaman acı takip ediyor.

Bana eziyet ediyor.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

luca

Ön kapıyı açtığımda, çığlıkları evin içinde yankılanıyor • Kapıyı

çarpıyorum.

kapat ve kaç.

"Rosa!" Köşeyi dönüp mutfığa girdiğimde adını boğuk bir şekilde söyledim. Yerde kıvrılmış, dizlerini göğsüne çekmiş, ileri geri sallanıyordu. Uzun siyah saçları birbirine karışmış, sanki saatlerdir düğümlemiş gibi. Odayı taradığımda, her yere saçılmış eşyalarla bir savaş alanına benziyor.

Kahretsin, bu çok kötü.

Yanına gidip dizlerimin üzerine çöküyorum ve minik bedenini kendime doğru çekiyorum. Elleri beyaz gömleğime yapıştı. "Bunu aklımdan çıkaramıyorum," diye hıçkırıyor ve yakamı çekiştiriyor. "Tekrar ve tekrar. Görebildiğim tek şey o. Hissedebildiğim tek şey. Daha fazla dayanamıyorum. Sadece bu kâbusun bitmesini istiyorum."

Gözyaşları göğsümü ıslatırken onun vahşi, siyah saçlarını okşuyorum. "Şşş ufaklık, her şey yoluna girecek. Artık sana zarar veremez. Ona izin vermeyeceğim."

Keşke kim olduğunu bilseydim.

"Yapabilir ve yapıyor da. O benim kafamın içinde. Eğer içemezsem, ondan kurtulamam."

Ellerimi beline doluyorum ve ayağa kalkıyorum, onu da kendimle birlikte kaldırıyorum. Sanki kollarımda olması dünyanın en doğal şeyiymiş gibi.

Bizi yatak odama götürüyorum, kapıyı tekmeleyerek açıyorum ve onu yatağıma yatırıyorum. Kravatımı ve ceketimi çıkarırken karartma perdelerini indirmek için düğmeye basıyorum. Yatağa onun yanına uzanıyorum, onu yanıma çekiyorum ve tavana bakıyorum.

"Burası sizin güvenli alanınız. Senin sığınağın. Ve ben dinlemek istiyorum. Bana şeytanlarını ver, Rosa. Onları beyninden çıkarıp benimkine bırak. Bu acının bir kısmını senden almama izin ver."

Onun bu şekilde acı çekmesine dayanamam.

Yıllar boyunca kendi zihnimle savaşırken öğrendiğim bir şey varsa o da bunun hakkında konuşmak gerektiğidir. Ben onun kişisi olabilirim, sadece dinleyecek biri.

"Bunların hiçbirisi senin suçun değil Rosa. Bana istediğin kadar çok ya da az şey anlatabilirsin. Tamam mı?"

Eli göğsümde, kalbimin hemen üzerinde hafifçe duruyor ve bu nabzımın hızlanmasına neden oluyor. Ben de avucumu onunkinin üzerine koyup tutuyorum.

Orada bir ömür gibi gelen bir sessizlik içinde yatıyoruz. Odaklanabildiğim tek şey onun çılgınca nefes alıp verışı.

İçine hapsettiğini bildiğim kelimeleri serbest bırakmadan önce uzun, ürpertici bir nefes alıyor. "Tecavüze uğradım."

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve beni ele geçirmekle tehdit eden öfke patlamasıyla savaşmaya çalışıyorum. Biliyordum ama bunu onun ağzından duymak beni katil gibi hissettirdi.

"Ah, Rosa, çok üzgünüm," diye fısıldıyorum, elini güven verici bir şekilde sıkıyorum.

"Babam için çalışıyordu. Benden beş yaş büyüktü. Bana, on yedi yaşındaki küçük bir bakireye ilgi göstermesinin harika olduğunu düşünüyordum. Babamın arkasından sürekli benimle flört eder, güzel olduğumu söylerdi."

Göt herif.

"Ve sonra bir gece, babam dışarıdaydı. Evimize geldi ve beni öpmeye çalıştı. Hayır dedim. Kendimi "o kişi" için saklamak istedim. Ama gerçekten, o

beni biraz ürkütüyordu."

Çenemi sıkarak devam etmesini bekledim.

"Öfkeyle çıkıp gitti ve ben de her şeyin bittiğini sandım. Ama iki gün sonra babam Eva'yı Sicilya'dan almaya gitti. Yaz boyunca teyzemde kalmıştı. Benim sınavlarım yaklaşıyordu, o yüzden evde kaldım. Annemiz bundan birkaç yıl önce ölmüştü, bu yüzden babamız evde pek durmazdı. Çoğu yaz bizi gönderirdi."

Duruyor ve vücudu yanımda titremeye başlıyor, ben de diğer kolumla onu kendime çekip pazusunu okşuyorum.

"Duştan yeni çıktım ve orada oturmuş, yatağında beni bekliyordu." Sesi titriyor, sonra duraksıyor.

Sabırla beklemeye çalışıyorum ama sessizlik artıyor. Belki de biraz güvenceye ihtiyacı vardır.

"Harika gidiyorsun Rosa."

Derin bir nefes alıyor ve ben de kendimi destekliyorum.

"Ona gitmesini, babamı arayacağımı söyledim. Telefonumu eline aldı ve cebine soktu. Kapıya doğru atıldım ama dışarı çıkamadan beni yakaladı. Bileğimi öyle sıktı ki, şimdi bile hissedebiliyorum." Eli göğsüme doğru seğiriyor, sanki onun tutuşuna karşı koyuyormuş gibi.

"Gerisini duymak ister misiniz bilmiyorum, grafik detaylarını anlatmama gerek var mı?"

"Bana istediğin kadar anlatabilirsin. Bununla başa çıkabilirim, sana söz veriyorum. Eğer her şeyi anlatmanın yardımcı olacağını düşünüyorsan, o zaman anlat."

Başını sallarken saçları boynumu gıdıklıyor.

"Beni başımdan tutup geri çekti ve yatağıma fırlattı. Tırmanmaya çalıştığımda, üzerimdeki havluyu yırttı. Kollarımı başımın üzerine sıkıştırdı. Ve sonra beni ısırıldı."

Çenemi öyle bir sıkıyorum ki dişlerim gıcırıyor, öfkem içime akıyor.

"Dişlerinin izlerini bıraktı. Bu yüzden köprücük kemiğimde bu dövme var." Dirseğinin üzerine kalkıyor ve gömleğinin boynunu aşağı çekiyor.

"Tanrım," diye tısladım.

Omzunun üstünden geçen koyu renkli çiçek dizisine bakıyorum ve gözlerim sulanmaya başlıyor. Zavallı kız.

"Bana 'bakire amımın' her zaman onun olacağını söyledi. Beni ters çevirdiğinde, beni tuttu. O kadar ağırdı ki zar zor nefes alabiliyordum. Çılgılık atmaya ve ağlamaya çalıştım ve ona hayır demeye devam ettim, ama o durmadı. O kadar çok yaktı ve acıttı ki sanki karnıma tekme atmış gibi hissettim. İşi bittiğinde beni öptü. Sonra benim için geri geleceğini söyledi." Kelimeleri aceleyle döküldü. Her biri bir diğerinden daha hızlı, sanki içinde bir baraj yıkılmış ve hepsini dışarı çıkarması gerekiyormuş gibi.

"Siktir, Rosa." Elimi yüzümde gezdirdim ve kesik kesik bir nefes verdim. Yan dönüp yüzümü ona dönüyorum ve sarılmak için onu kendime çekiyorum.

"Çok üzgünüm Rosa. Yaşadığın acıyı hayal bile edemiyorum." Yüzünü boynuma gömüyor, tırnakları derimi kazıyor.

"Seninle çok gurur duyuyorum. Sen bu dünyada yürüyen en cesur kadınsın. Söz veriyorum, asla geri dönmeyeceğinden emin olacağım. Hayatım üzerine yemin ederim."

Gözyaşları boğazıma düşüyor, vücudu hıçkırıklardan sarsılıyor. Şu anda tek yapabildiğim ona sarılmak.

"Şimdi nerede?" Bu canavarı bulmak için sabah Enzo'yu arayabilirim.

"Bilmiyorum. Babam sadece icabına baktığını söyledi. Konuşmayı reddetti.

benimle tekrar konuştu. Öldü mü diye sorduğumda başını salladı. Yaşamasına izin verdi, Luca. Eğer amcam orada olsaydı, bunun olmasına asla izin vermezdi."

Kendini gözyaşlarına kaptırıyor ve ben de o içini dökerken başımı onunkinin üzerine koyuyorum.

Yıllardır Marco'yu iktidardan indirmek istiyordum. Ama şimdi, o pisliği öldürene kadar durmayacağım. Hayattaki tek görevi kızlarını korumaktı ve başarısız oldu.

"Bunca zamandır onun senin için geri dönmesinden endişeleniyordun. Bu yüzden mi içiyorsun? Kabusların bununla mı ilgili?" İçimdeki öfke alev alev yanarken sesimi korumakta zorlanıyorum.

"Geri dönecek Luca. Gözlerindeki bakış, o bir psikopat. Her şeyi bulanıklaştırmak için içiyorum. Olaydan sonra babamın içki dolabını yağmaladım ve gerisi tarih oldu. Sonra alkol yeterli gelmeyince daha da ileri gittim."

"Kokain."

"Evet. Daha da fazla içmemi sağladı. Böylece tamamen kendimden geçiyor ve hiçbir şey hatırlayamıyordum." Yüzünü göğsüme gömdü. "Bu utanç verici."

"Sen hayatta kalanlardansın Rosa. Savaşmak için ne gerekiyorsa yaptın. Utanacak hiçbir şeyin yok. Ne bana karşı, ne de başkasına karşı. Kimse sana kendi travmanla nasıl başa çıkacağını söyleyemez."

Ben şeytanlarımla savaşarak ve öldürerek başa çıkıyorum. O başka yöntemler kullanıyor.

Herkes bir şey kullanır.

"Çok yalnızdım. Üniversitemi, geleceğimi mahvettim. Her şeyimi elimden aldı. Hayatım üzerindeki kontrolümü yeniden kazanmak için ne kadar uğraşırsam uğraşayım, hep o kazanıyor."

Başını kaldırıyor, ellerini göğsüme bastırarak dik durmaya çalışıyor.

"Daha iyi olmak istiyorum. Belki üniversiteye geri dönüp fotoğrafçılık Tabii ki. Yeni arkadaşlar edin. Bilmiyorum, belki bir erkek arkadaş bile bulurum. Sadece normal olmak istiyorum, o beni engellemeden, korku içinde yaşamadan."

Sözleri karşısında kaskatı kesildim. Ya da tek kelime: erkek arkadaş.

"Ne yapmak istiyorsan yapabilirsin küçüğüm. Sana elimden gelen her şekilde yardım edeceğim, yemin ederim."

Elimi kalbimin üzerine koyuyorum ve o da kendi eliyle kalbimi kapatıyor.

"Dinlediğiniz için teşekkür ederim. Dinlemeye istekli birine her şeyi yüksek sesle söylemenin beni ne kadar rahatlatacağını hiç bilemezdim." Işıktan gelen

Bana bakarken salon onun etrafında bir hale oluşturuyor.

"Sen çok güçlüsün, Rosa. Henüz kendi gücünün farkında olduğunu sanmıyorum. Seni her zaman dinleyeceğim. Neyle uğraştığını tam olarak bilmiyor olabilirim. Ama yalnız bırakılmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Her lanet gün kendinle savaşmak. Kendi düşüncelerinizin içinde boğuluyormuş gibi hissetmek, asla yeterince iyi olamayacağınızı düşünmek. Etrafınızdaki herkesin yoluna devam etmesini ve mükemmel hayatlara sahip olmasını izlemek ve sadece sıkışıp kalmak."

Bir nefes veriyorum ve eli yanağımı okşayarak beni gülümsetiyor.

"Birbirimiz varken kimin terapistte ihtiyaı var ki?" diye hıçkırıyor.

Hayatımda duyduğum en şirin ses.

"İsterseniz size ülkenin en iyisini getirebilirim?" Hazır olduğu zaman için ayarlamaları yaptım bile.

"Yapar mıydın?" Sesindeki şaşkınlık çok açık ve bu kalbimi kırıyor.

Bunca zamandır ekibinde kimse yoktu.

Bugün bu değişiyor. Bilmediği şey, alanında en iyi psikologlardan biri olan Dr. Jenkins'in ben aradığımda ziyaret için sıraya girmiş olması.

Alnımı onunkine yaslıyorum.

Ve nedense evim gibi hissettiriyor. Hiç sahip olmadığım bir şey.

ON ALTINCI BÖLÜM

luca

Sikimin seğirmesi beni uyandırdı. İnledim ve pantolonumu ovuşturdum...

pantolonumu mu?

Ne oluyor be?

Onun tatlı hindistan cevizi kokusu burnuma dolduğunda içimi bir rahatlama kaplıyor. Dün gece aklıma geliyor. Kollarımda uyuyakalmıştı. Onu uyandırmak istemedim. Bir ara ben de sızmış olmalıyım. Dün gece paketini açtığı her şeyden sonra başka bir kabus görmeyi bekliyordum.

Kolu göğsümü sarıyor. Yavaşça altından sıyrılırken, dolgun dudaklarının hafifçe aralanışını ve derin bir nefes alış verişini izliyorum. O mükemmel.

Başını yavaşça yastığa koyduktan sonra sessizce odadan çıkıyorum.

Ayrılmak üzereyken kendimi bir şekilde yatak odamın kapısının önünde buluyorum. Belki Maddie ve Sienna'yı gün boyunca ona eşlik etmeleri için çağırabilirim? Bu kadar uzun süre tek başına kalmak durumu daha da kötüleştiriyor olabilir.

Burnumun kenarını çimdikleyerek şakaklarımdaki ağrıyı dindirmeye çalışıyorum. Telefonum ceketimin içinde göğsümde titremeye başlıyor.

"Alo?"

"Bay Luca Russo, sanırım?" Kalın, çakıllı bir İtalyan aksanı beni selamlıyor. "Kim soruyor?" Seçenekler midemi bulandırıyor.

"Romano. Dikkatimi çekmek istiyordun. Şimdi sahipsin."

Lanet olsun. Aklım bunun için uygun değil. "Mesajımı aldın mı?"
Diğer taraftan gülüyor. "Kiminle uğraştığın hakkında bir fikrin var mı?"
"Öyle mi?" Geri tükürdüm.

"Capris'ler New York'a silah sokmak istiyorsa, kimsenin iznine
ihtiyacımız yok." Sesi yükselir.

Şimdi gülme sırası bende. "Burada işler böyle yürümüyor."
Küçük bir kıkırdamayla duraksıyor. "Taşaklı adamsın, hakkını
vereyim." Gözlerimi deviriyorum.

"Bak, ne istiyorsun? Meşgulüm," diyorum Rosa'nın banyonun kapısını
kapattığını duyduğumda.

"Silahlarımı geri almakla başlayacağım. Onları aldıktan sonra, sahip
olmak isteyeceğiniz bazı bilgilere sahip olabilirim."

Ne bildiği umurumda değil. "Anlaşma yok."

Aramayı sonlandırıyorum. Şu an bunun için zamanım yok.

ÖN KAPIDAN GIRER GİRMEZ KRAVATIMI ÇIKARDIM.

oturma odasından gelen garip sesleri takip edin.

Kendi kendine kıkırdarak patlamış mısır yiyor. Şu anda bu Rosa'nın
kaygısız bir versiyonu. Ona gülümsemekten yanaklarım acımaya başlıyor.
Göğsümde o tuhaf, sıcak, bulanık his uyanıyor ve onu ovuşturmama neden
oluyor.

"Bütün gece durup bakacak mısın yoksa benimle birlikte izlemek ister
misin?"

Ben kanepenin diğer ucuna çöktüğümde gözlerini filminden ayırmıyor.
Bana yan gözle bakıyor ve kaseyi uzatıyor, ama kocaman bir avuç daha
almadan önce değil.

"Ne izliyoruz?" Ağzımda bir lokma varken mırıldanıyorum.

"Nedimeler." Ayrıntı vermiyor ve bir süre sessizce oturuyoruz.

"Yani, bir düğünle mi ilgili?" Bu onun dikkatini çekiyor, kafasını çevirip bana bakıyor ve çenesi açık kalıyor.

"Bridesmaids'i izlemedin mi?" diyor inanamayarak.

Tereyağlı lokmalardan birini ona doğru fırlatıyorum, ağzının açık kalmasını hedefliyorum. "Hey!" Iskalyor ve gömleğinin göğsünün üzerinde genişlediği yere düşüyor.

"Genelde sadece boks videoları izlerim. İçinde dövüş var mı?" Ağzıma bir avuç tıktıştırırken elimde olmadan alay ediyorum. Üzerine atlayıp kaseyi geri alırken gözleri tehditle parlıyor. Elinin benimkine değmesi içimde elektrik çarpmalarına yol açıyor.

"Sanırım izleyip öğrenmen gerekecek." Kase bacaklarının arasındaki boşlukta dururken yanıma yerleşiyor.

Rahat bir sessizlik içinde oturuyoruz. Filmin çoğunu onu izleyerek geçiriyorum. Yüzünün aydınlanma şeklini, içerken boynunun sallanışını. Çok güldüğünde burnunu çekişini.

Film bittikten sonra isteksizce ayağa kalkıyorum. Bu gece uyuşturucu sevkiyat koordinatörümüz Carlos'la buluşmak için depoda olmam gerekiyor.

"Luca?" Sesi adımlarımı durduruyor.

"Evet, küçüğüm." Kapı aralığına yaslanıp yanaklarının kızarmasını izliyorum.

Ona böyle seslendiğimde hep öyle yaparlar.

"Düşünüyordum da-" diye devam ediyor, alnı kırışıyor. "Hmmm?"

Alt dudağını çiğniyor. "Zaten çoğu gece uyumak için bana nasıl sarıldığını biliyor musun?"

Ağzımın içini ısıriyorum, bunun nereye gittiğini şimdiden beğeniyorum. "Seviyorum." Ses tonumu nötr tutmak için mücadele ediyorum.

"Peki ya aynı yatakta yatarsak?" Boş patlamış mısır kasesine bakıyor ve nazlı bir şekilde kucağında yuvarlıyor.

Bir nefes çekiyorum, alt dudacağımı dişlerimin arasında yuvarlarken kanın sikime hücum ettiğini hissediyorum.

"Öyle bir şey değil. Sadece uyumak için bana sarılman hoşuma gidiyor. Kabuslarımı uzak tutuyorsun." Omuz silkiyor ve öpmek için yanıp tutuştuğum dudaklarını büzüyor.

Duraksayarak, ona bunu düşünmem gerektiği izlenimini vermek istiyorum. "Evet."

Başını kaldırıyor ve parlak bir gülümseme oluşuyor. Bu gülümseme kalbimin hızla çarpmasına neden oluyor. "Gerçekten sakıncası yok mu?"

Başımı salladım. "Güven bana, umurumda değil."

Aletimin nasıl davranması gerektiğini öğrenmesi gerekebilir, ve muhtemelen kalbimin de. Bu kadına hayır diyebileceğim hiçbir şey olmadığını fark etmeye başlıyorum.

KOMODININ ÜZERİNDE TITREYEN TELEFONUM BENİ UYANDIRIYOR. ROSA'YI ÇEKİYORUM.

Bana daha sıkı sarıldı ve derin bir nefes alarak yüzümü boynunun kıvrımına soktu.

Uyanmak için mükemmel bir yol. Başımın yanındaki rahatsız edici uğultu hariç.

İnliyorum ve hala bana sarılmış olan küçük güzelliği rahatsız etmemeye dikkat ederek yuvarlanıyorum. Hareket ettiğimde kapak kalkıyor ve benimkini çerçeveleyen mükemmel vücuduna bir göz atıyorum. Aletim zonklamaya başlıyor, ben de telefonumu kapıp sırt üstü dönüyorum. Grayson'ın adı sabahın altısında ekranda yanıyor.

"Grayson. Her şey yolunda mı?"

Fısıldıyorum. "Evet, üzgünüm, lanet olsun."

Gözlerimi sıkıp kapatıyorum. "Tekrar dener misin? Daha erken."

Rosa yanımda kıpırdanıyor ve onu kendime doğru daha sıkı çekerek tekrar yerleşmesine izin veriyorum.

"Sanırım Maddie'ye evlenme teklif edeceğim." Kelimeleri hızla yuvarlandı. Sesinin bu kadar gergin çıktığını hiç duymamıştım.

"Tam zamanında." Yüzümde bir gülümseme oluşuyor. Bunu hak ediyor, ikisi de hak ediyor. "Ne zaman? Yardıma ihtiyacın var mı? İyi bir şarkıcı mıyım?"

Kıkırdıyor. "Hayır, teşekkürler. Bilmiyorum. Yüzüğü Londra'da yaptırdım. Doğru zamanı bekliyordum. Bu hafta sonu onu yemeğe götürebilirim."

"Güvenlik için birkaç adam getireceğim. Bana sadece nerede ve ne zaman olacağını söyleyin." Frankie ve Dmitri onları güvende tutacak.

"Hayır, ben halledebilirim. Yaşam tarzım konusunda zaten gergin; bunun nişanımızı mahvetmesini istemiyorum. Sadece bir gece."

Gözlerimi deviriyorum. Bazen çok inatçı oluyor. Şüphesiz kendini koruyabilir. Bu benim için iyi olduğu anlamına gelmiyor, özellikle de Maddie hamileyken.

Maddie'nin arka planda onun adını çağırdığını duyuyorum ve kıkırdıyorum. Bunca zamandır ikimiz de fısıldayarak konuşuyorduk. Rosa'yı yanıma yatırıp kışını kalçama dayadığım için böyle olduğunu anlamıyor.

"Gitmem gerek. Seninle sonra konuşuruz." "İyi eğlenceler."

Telefonu yatağın ayak ucuna fırlattığımda Rosa yüzünü bana dönüyor, yüz hatları hâlâ uykunun dinginliği içinde. Ona bakıyorum ve kâbussuz bir gece geçirdiği için gülümsüyorum. Aletimin acıyla sızladığı bir gece daha olsa bile. Ama teninde parlayan ışıltıyı görmek için buna değer.

Kalbimi hızlandıran o mükemmel gülümseme.

Kolumu tekrar ona doluyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Bu sükûnet anları benim için pek sık yaşanmaz.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

rosa

Kalktığımda onu çoktan mutfakta buldum.

"Günaydın. Bugün ajandanda ne var Rosa?" Dolabı açıp siyah bir kupa çıkardı.

"Bilmem ki? Bahçede bir yürüyüş? Bana kitap getirebilir misin? Belki beni de bir işe götürürsün? Sadece oturup konuşuruz?"

Son seçenekten sonra ağzımı kapatıyorum. Kaşlarını çatarak Rolex'ini kontrol ediyor ve buzdolabını açıyor. "Kahvaltı ne olacak?" diye soruyor.

Bar taburesine kayıyorum ve onun kahve makinesini çalıştırmasını izliyorum. "Kahvaltı kulağa hoş geliyor," diye cevap veriyorum.

Siyah Armani takım elbisesi üzerine ikinci bir deri gibi oturuyor. O kadar dar ki, pazularının kumaşın üzerinde zorlandığını görebiliyorum. Ama kollarını sıvarken bakmaktan kendimi alamadığım şey o lanet dövmeli kolları.

"Omlet iyi mi?" diye soruyor, yüzünü bana dönerek.

Derin, çakıllı sesi bana daha önce hiç deneyimlemediğim şeyler yapıyor. "İyi-iyi," diye kekeliyorum.

Başını sallıyor ve yumurtaları bir karıştırma kabına kırıyor.

"Ne zamandır patron sensin?" Çenemi avucuma dayıyorum ve yemek pişirmesini izliyorum.

"Biyolojik babam öldürüldüğünden beri, yedi yıl kadar bir süredir buralardayım."

Sırtı bana dönük olduğu için yüzünü okuyamıyorum. Biyolojik babası mı? "Oh, vay canına." Babası hakkında konuşmak için ne garip bir yol.

"Marco'nun iki kızı olduğunu hiç bilmiyordum," diyor omzunun üzerinden yumurta karışımını tavaya dökerken. Gözlerim şaşkınlıkla açılıyor. Babamın bizi saklaması ilginç.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Bizi pek yanında istemiyordu," diye fısıldıyorum.

Omletleri kızartırken birkaç dakika sessizlik içinde geçer.

Bir tanesini tavadan kolaylıkla tabağa kaydırıyor. "Biliyor musun, gerçek babamı hiç tanımadım. Sokaklarda büyüdüm. Evlatlık bir çocuktum."

"Oh, üzgünüm. Zor olmuş olmalı."

Omuz silkiyor ve tabağımı önüme koyuyor. Sadece kokusu bile midemi bulandırıyor.

Durur ve kaşlarını çatır. "Yeterince yemiyorsun ufaklık."

Yutkunuyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Evrelerden geçiyorum. Bazen açlıktan ölüyorum, bazen de kendimi hasta hissediyorum.

Yine de daha iyiye gidiyor."

Bu durumda, ikisi de değil. Onun yüzünden dikkatim çok dağıldı.

Çatalımı elime alıyorum ve gözleri titreyen elime kayıyor.

"Doğru düzgün yemelisin. Patlamış mısır yemek değildir." Sesi sertti.

Kendi tabağını aldı ve yanıma oturdu. Erkeksi kolonyasının kokusundan bunaldım.

Çatalımı tabağın etrafında gezdiriyorum.

"Evlatlıktan mafya patronluğuna nasıl geçtin peki?" Konuyu değiştirmeyi umarak soruyorum.

Soğumakta olan omletime bakıyor. "Ye de sana anlatayım."

Bir ağız dolusu yumurtayı yutarken ağzım sulanıyor. Kazağımın kollarını çekiştirerek midemde kabaran bulantıyla savaşmaya çalışıyorum.

"Bebekken bir apartman dairesinde tek başıma bırakıldım ve Sosyal Hizmetler tarafından kabul edildim. Annem aşırı dozdan ölen bir keşmiş. Onu evinin yanında bulmuşlar.

Ben. Babamı bulamadılar."

Yemeğinden bir ısırık alır. "Bir lokma daha." Ben ürkek bir ısırık daha alana kadar bana bakıyor.

"Sekiz yaşındayken bir aile beni Tony'nin boks kulübüne gönderene kadar oradan oraya savrulduum çünkü çok sinirliydim." Omuz silkiyor. "Fark etmedikleri şey, Tony'nin bir yeraltı dövüş kulübü işletmesiydi. Böylece herkes benden vazgeçtiğinde, her zaman gidebileceğim bir yerim vardı. Ama kardeşim Keller'la da orada tanıştım. Tony onu da yanına aldı ve gençliğimizi yemek ve hayatta kalmak için savaşarak geçirdik."

Yüzünde bir gülümseme beliriyor. "Sonra on altı yaşındayken Bayan Russo bizi yanına aldı. Kocasını yeni kaybetmiş yaşlı bir İtalyan kadın. Biz çocukları forma sokmaya çalıştı ve bunun için onu ve yemeklerini çok sevdik. Karnımız doyuyordu, sıcak bir yatağımız vardı ve gerçek bir ailemiz vardı. On sekiz yaşına girer girmez soyadlarımızı Russo olarak değiştirdik. Biz onun oğullarıydık ve hep öyle kalacağız."

"Aww, bu çok tatlı." Ağzıma bir yumurta daha tıktırıyorum. Annelerden bahsedilince içimi bir hüznün kaplamasına engel olamıyorum. Benimkini çok özliyorum.

"Peki bu nasıl mafya babasına çıkıyor?" Ağzım dolu bir şekilde söylüyorum.

Lokmasını yavaşça çiğniyor ve yutkunurken adam elmasının hareket edişini izliyorum. "Babamın annem gibi kaçak bir keş olmadığı ortaya çıktı. Lanet olası mafyanın başıymış. Giuseppe Luciano."

Ağzım açık kaldı. Bu tanıdığım bir isim. Annem ve babam çocukken hep bu adamın adını kullanarak kavga ederlerdi. Annem İtalya'ya dönmemizi istiyordu ama babam Bay Luciano'dan iktidarı devralmaya kafayı takmıştı.

Luca beni izliyor. "Onu tanıyor muydun?"

Başımı salladım. "Hayır. Sadece adını duydum. Babamın işinden uzak tutuldum."

"Hmm." Göğsü gümbürdüyor ve kalbimi hoplatıyor.

Midemdeki çarpınışları görmezden gelerek konudan sapmamaya çalışıyorum. "Yani baban seni mafyanın başına mı geçirdi? Neden?" Ağzıma bir çatal dolusu yemek daha atıyorum. Daha fazlasını öğrenmek istiyorum ve bu şekilde onu konuşturabilirim.

"Bunu hala bilmiyorum. Asla da bilemeyeceğim. Danışmanları beni buldu ve bir cipin arkasına bindirerek babamın malikânesine götürdü. Bana hazırladığı vasiyetnamede yetkinin hayatta kalan tek oğluna geçeceğini söyledi."

Gülmemi engellemeye çalışırken öksürüyorum. "Bekle. Adın eskiden Luca Luciano muydu? Bu ağız dolusu bir isim."

Kıkırdıyor. "Russo çok daha iyi."

Genç Luca'nın babasının imparatorluğuna sürüklendiğini hayal etmeye çalışırken çatalımı dudaklarıma vuruyorum. "Zor olmalı."

Kahve fincanına dalgın dalgın bakarken dudakları inceliyor. "Hayatım hiçbir zaman gerçekten bana ait olmadı. Hayatım boyunca hayatta kalmak için savaştım. Bu da farklı değil. Artık bana saygı duydukları bir yerdeyim. Ne yapacağımı bilemediğim kadar çok param var. Babanı alt ettiğimde, şehir benim olacak."

"Hâlâ kayıp bir şey mi var?" Şu anki görevinden memnun görünmediğini söyleyebilirim.

Sandalyesinde arkasına yaslanırken gözleri benimkileri arıyor. "Belki. Belki de olmaz.

Önümde ne olduğunu asla bilemem."

Yarısı yenmiş yemek tabağını kendimden uzağı itiyorum. "Annem öldürüldüğünden beri babam asla eskisi gibi olmadı."

Gözyaşlarını geri kırıyorum. Annem hakkında konuşmak kolay değil. Acılarım hakkında hiç konuşmam.

Sıcak avuç içi bir an için dizimin üzerinde duruyor. "Çok özür dilerim."

Beyaz manşetinin altından görünen dövmele geniş eline bakıyorum. "Evimizde bir patlama oldu. Sadece on dört yaşındaydım. Her şey çok hızlı oldu, pek bir şey hatırlamıyorum. Eva ve ben bahçede dans figürleri yapıyorduk. Sonrasında bildiğim tek şey hastanede uyandığımdı. Annem, Nona ve birkaç kişi daha ölmüştü."

Hıçkırıklara boğuldum. Ölümünden sonra babam evde onun adını bile anmaz oldu. Bütün fotoğraflar gitti. Onun kara gözlerine sahip olduğum için beni bile itti.

"Tek önemsedığı şey güç. Caprilerle yaptığı savaş yüzünden Sicilya'daki evimizi kaybettik. Sonra bizi buraya getirdi ve her şeyimizi yeniden bozdu."

Yüzümü ellerime gömdüm.

"Oh, Rosa." Sesi yumuşak ve rahatlatıcı.

Bar taburesinden atladım, göğsüm sıkışmıştı. Çok iyi bildiğim bir his.

Odama dalıp kapıyı çarparak kapatırken arkamdan seslendiğini duyabiliyorum.

BİR ESNEMEYLE UYANIYORUM VE GÖMLEKSİZ LUCA'NIN YANINA SOKULUYORUM.
ODA

güçlü kolunu bana doladı ve beni kendine çekti.

Son iki haftada sadece birkaç kabus gördüm. İkisinde de bana sarıldı ve fısıldadı. "Benim, Luca. Ben buradayım. Bir şeyin yok küçüğüm. Kimse sana zarar vermeyecek." Sonra da beni sallayarak uyuttu.

Kendimi yeni biri gibi hissediyorum. Gerçekten uyuyan ve akşamdan kalma olmadan uyanan biri.

"Günaydın, küçüğüm." Nefesi başımın üzerinde gıdıklanırken sesi boğuk çıkıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "O kadar da küçük değilim."

Yan yatıyor ve bana sırtlıyor. Koyu renk saçları dağınık ve parmaklarımı saçlarında gezdirmek için garip bir istek duyuyorum.

Kalçalarımı birbirine kenetlememe neden olan tamamen yabancı bir hisle içimde bir ateş yanıyor. Bu adamı istiyorum, sadece bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum. Benim gibi kırık bir kadını asla istemez.

"Dün gece iyi uyudun." Sırıttıyor, yeşil gözleri muzipçe parlıyor.

"Neden böyle söylüyorsun?" Yüzünü daha iyi görebilmek için başımı eğiyorum.

Alt dudağını ısırtıyor. "Uykunda sikimi tutmuş olabilirsin ya da olmayabilirsin."

"Hayır! Yapmadım!" Nefes nefese kaldım.

Utanç üzerime çöktü. Yanaklarım şimdi yanıyor. "Sen yaptın. Beni uyandırdı."

"Aman Tanrım, çok üzgünüm." Ellerimle yüzümü kapatıyorum. Ellerimi çekiyor ve dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor.

Paniklemeye başladım. Ya beni kendi odama geri gönderirse? Bu huzurlu uyku gecelerinin tadını çıkarıyorum.

"Hey, sorun yok. Merak etme. Yatağımdaki küçük İtalyan güzel tarafından uykumda taciz edilmekten daha kötü şeyler düşünebilirim." Dövmeli kollarından birini başının arkasına koyuyor, beni izlerken kendini destekliyor.

Güzel olduğumu mu düşünüyor?

Kirpiklerimi ona fırlattım. "Özür dilerim."

Gülüyor ve yatağın diğer tarafına doğru kayıyor. "Hadi, kalkmamız gerek. Aşağıda senin için bir şeyim var ve sonra işe gitmem gerekiyor. Ne kadar çabuk halledersem, özgürlüğüne o kadar çabuk kavuşabilirsin."

Benim gerçek hayatım. Mideme tekme yemiş gibi oldum. Sanırım zavallı küçük bağımlıyla dalga geçiyor. Onun için benim hissettiklerimi hissetmesine imkan olmadığını biliyordum.

İçimi çekip ondan uzaklaşıyorum, yataktan kalkıp kapının arkasında asılı duran siyah ipek bornozumu alıyorum. Arkamı döndüğümde onu dikkatle bana bakarken yakalıyorum, gözleri vücudumu tarıyor, bu da midemi titretiyor.

"Peki, alt katta benim için ne var?"

Yorganı üzerinden atarak kaslı vücudunu ortaya çıkarıyor. Koyu mürekkep sağ kolunu ve göğsünü boydan boya kaplıyor. Bir çift gri eşofman altı ve siyah bir kapüşonlu sweatshirt giyiyor. Evden çıkarken her zaman öldürmek için giyinmiş olabilir, ancak eve döner dönmez rahat kıyafetlerini giyer ve film maratonu izlemek için kanepede hazır olur.

Kapıyı açıyorum ve bizi aşağıya indiriyorum. Son basamağa geldiğimde elimi yakalıyor ve duruyorum. "Bekle, önce burada olup olmadığını kontrol etmek istiyorum."

"Tamam." Gülüyorum. "Bekleyeceğim o zaman."

Başını sallıyor ve salona doğru yöneliyor. Merdivenlerin karşısındaki resimlerle dolu yan masaya doğru ilerliyorum. O, Keller ve Grayson, Keller şampiyonluk maçını kazandığında. Bir diğerinde Luca gülümseyerek yeğeni Darcy'ye sarılmış, diğer tarafta da kardeşi Max ona sarılmış oturuyor.

Ve Luca, Keller ve Bayan Russo olduğunu tahmin ettiğim yaşlı bir kadının fotoğrafı.

Gözlerimi kıstım, belli belirsiz tanıdık geldiğine yemin edebilirim. "Hazır," diye sesleniyor.

Ayağım son merdivene çarptığında, onu aptal gibi gülümserken ve bana devasa bir kamera doğrulturken bulduğumda izlerimde duruyorum.

"Luca, ne yapıyorsun?" Refleks olarak bornozumu sıkıyorum. Gülerek bana doğru yürüdü ve kamerayı bana uzattı, yüksek kaliteli bir Canon. "Bu senin için."

"Geçen gün bana fotoğrafçı olmak istediğini söylemiştin. Bu yüzden seni online bir kursa kaydettirdim" diyor ve diğer elime yeni bir dizüstü bilgisayar tutuşturuyor.

Birinin bana alabileceği en düşünceli iki hediyeye bakarken gözyaşları dökülmekle tehdit ediyor. "Teşekkür etmekten başka ne diyeceğimi bilemiyorum." Bu mafya dışında bir gelecek anlamına gelebilir.

Bana gülümsüyor ve elimden kamerayı ve dizüstü bilgisayarını alıp arkasındaki cam sehpanın üzerine koyuyor.

Başımı sallıyorum. *Teşekkür ederim*. Bundan daha iyisini yapabilirim.

Ona doğru yürüyorum ve kollarımı beline dolayıp sıkıca sarılıyorum. O da hemen sarılmama karşılık veriyor. Kalbi yanağıma çarpıyor.

"Gün içinde seni meşgul edecek bir şeylerin olmasının iyi olacağını düşündüm. Boş kaldığında devam edebileceğin bir şey."

Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum ve yüz hatlarına kazınmış acı dolu ifadeyi fark ediyorum.

"Bu şimdiye kadar sahip olduğum en iyi hediye."

Bana küçük bir gülümseme veriyor ve kolları beni sıkıca sarıyor.

"Her şeyi hak ediyorsun Rosa," diye fısıldıyor, tüylerim diken diken oluyor.

"Sen de öyle Luca." Akmayan yaşlar gözlerimi yakıyor.

Omzumun üzerinden saçlarımı okşarken dudakları yanağıma okşuyor. Vücudumdaki her hücre onun dokunuşuna tepki veriyor. "Randevun için hazırlanmalısın. Dr. Jenkins birazdan burada olacak."

Karnıma ağırlar girdi. İlk psikiyatrist randevum. Kollarımı serbest bırakmaya başlıyorum ve Luca beni sıkıca tutuyor.

"İyi olacaksın ufaklık. Sana söz veriyorum." Yumuşak sözleri içimi güvenle dolduruyor.

DR. JENKINS GITTİKTEN SONRA, GARİP BİR DUYGU. BEN BİR TOPUM
Sinirlerim gerilmiş olsa da içimi bir rahatlama duygusu kaplıyor. İlk işimi yaptım.

Oturumda ben yıkılmadım, o da benim deli ya da keş olduğumu düşünmedi.

Banyoya gidiyorum ve odamdaki en-suite banyoda duşu açıyorum. Luca'nın yatağında uyuyabilirim ama eşyalarımı kendi odama taşıdım. Hayatının her alanına tamamen müdahale ediyormuşum gibi hissetmesini istemiyorum.

Biraz daha havlu almak için kapıyı açıyorum ve Luca'nın sert göğsüne çarpıyorum.

İri eli dirseğimi yakalıyor ve düşmemi engelliyor. "İlk seansın nasıldı?" Bana gülümsüyor.

"Güzel." Aramıza biraz mesafe koyarak bir adım geri çekiliyorum. Ama bu gerçekten de tenimin onun dokunuşundan aşırı ısınmasını engellemek içindi. Başının arkasını kaşıyor, bizi bir sessizlik kaplıyor.

"Sıcak çikolata yapacaktım. Film izlemek ister misin?" Ayaklarını kaydırıyor ve beni izliyor.

Gülümsememi geri alıyorum. "Bu hoşuma giderdi."

Duş alıp pijamalarımı giydiğimde Luca masanın üzerinde krem şantiye bulanmış iki sıcak çikolata ve bizim için kocaman bir kase patlamış mısır hazırlamış oluyor. Kanepede ona katılıyorum ve bitişikteki mindere oturuyorum. Yaklaşmak için can atıyorum, vücutlarımız sadece birkaç santim uzakta.

Seçme sırası onda, ben de yerleşip başımı gri minderlerinden birine yaslıyorum.

Gözlerim kapanmaya başladığında, yorgunlukla mücadele etmeye çalışarak başımı sallıyorum.

Luca kıkırdıyor ve ben de onun ağzına patlamış mısır tıktırarak beni keyifle izlediğini görüyorum. "Süpermen hayranı değil misin?" Bana dönerken kaşlarını kaldırıyor.

"Kim Henry Cavill hayranı değil ki?" Gülüyorum. "Sadece yorgunum. Sanırım bugün tüm o konuşmalar beni yordu."

"Konuşmak iyidir, değil mi?"

"Hmm, bugün derinlere inmedik, sadece alışkanlıklarım ile ilgili bazı temel bilgiler, başlangıçta isteklerle nasıl mücadele edeceğim, benimle nasıl başa çıkacağım-" Duraklıyorum. "- travma."

Gülümsemesi yumuşuyor ve sıcak avucu dizimi okşuyor. "Konuşmak istersen ben buradayım. Ne zaman olursa olsun."

Gözlerim yaşardı. Daha önce hiç kimse bana bunu söylememişti. Ama yapamam, henüz kelimeleri bulamadım. "Teşekkür ederim, Luca."

Bana ne kadar kırılmış olduğumu hatırlatan hüzünlü bir gülümseme veriyor. İnsanların sempatisini istemiyorum, sadece tekrar normal hissetmek istiyorum.

Dizlerimi yukarı kaldırıp onlara sarılıyorum ve dikkatimi tekrar TV.

"Küçüküm, sorun nedir?" Sesindeki endişe gözyaşlarını Kendimi tutuyorum, neredeyse yanaklarım acıyacak.

Bu noktada piksellerden oluşan bir bulanıklık olan ekrana bakıyorum, zihnim *o* güne geri dönüyor. Nefesimi tutarak dizlerime daha sıkı sarılıyorum. Dante'nin sesinin beynimde yuvarlandığını duyabiliyorum. Dişlerinin etime battığı hissiyle köprücük kemiğimden acı yayılmaya başlıyor.

"Kahretsin." Gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Dr. Jenkins bugün bana bir teknik öğretti-dört kenar. Derin bir nefes alıyorum, dörde kadar tutuyorum ve dörde kadar bırakıyorum, karenin kenarlarının çizildiğini hayal ediyorum. Ve *onu* değil.

Luca'nın derin sesinin adımı söylediğini belli belirsiz duyabiliyorum ama onu duymuyorum. Her şeyi bloke ediyorum. Sadece nefesimin uğultusuna odaklanıyor, onun meydanda aktığını hayal ediyor, patlamak üzere olan korkuyu yakalıyorum. Onu saklamak için bir vuruş arzusu.

Birkaç dakika sonra beni ilgiyle izleyen Luca'ya bakıyorum, yüzünde sıcak bir ifade var.

"Neydi o?" diye soruyor sessizce.

Gergin bir şekilde dudagımı çiğniyorum. "Biraz çökmek üzereydi ama Dr. Jenkins'in bana öğrettiği nefes alma tekniğini kullandım. Dört taraf."

Tek kaşı kalkarken yüzü buruşuyor. "Dört tarafı mı?"

"Evet. GörünüŖe göre iŖe yarıyor." ŖaŖırtıcı bir Ŗekilde.

"Bana nasıl çalıŖtığını anlatır mısın? Bilirsin, sana rehberlik etmem gerekirse diye?" Yanıtımı beklerken kalbim güm güm atıyor, tenim kızarıyor. Doktor.

Jenkins gözlerimi kapattırdı ve Ŗekli gözümde canlandırmak için diz kapağımın etrafındaki kareyi çizdirdi. "Sana gösterebilir miyim?"

"Tabii ki yapabilirsin." Kaseyi sehpanın üzerine koyar ve filmi durdurur.

Ona yaklaşıyorum, ayaklarımı yere koyuyorum, böylece onun yanında oluyorum. Dizlerimiz sürtünürken beklentiyle ürperiyorum. "Dizinin etrafına bir kare çizeceğim."

Gülüyor. "Tamam-"

"Ben bunu yaparken siz dörde kadar nefes alın, dörde kadar tutun, dörde kadar nefes verin ve tekrar tutun. Benim parmağımın ucuyla yaptığım gibi, nefesinizin karenin kenarlarını çizdiğini hayal etmelisiniz."

"Anladım." Ben ona bakarken sırtıyor.

Yanaklarım ısınıyor ve yüzümü çevirip dizine odaklanıyorum. Parmağım değdiği anda arkamdan nefesinin kesildiğini duyuyorum. Ellerini kaslı kalçalarına dayayarak, parmağımla aynı deseni takip ederek ona talimat vermeye başlıyorum.

Arkasına yaslanıyor, kolunu kanepenin arkasına dayıyor, gözleri kapalı. Saçları dağınık ve gömleğinin ilk birkaç düğmesi açıkken bile onu hayranlıkla seyretmek için bir an duruyorum. Her kadının ağzının suyu akardı, görünüşe göre ben de dahil. Yanımda kendiminkine sahipken kimin Süpermen'e ihtiyacı var ki?

Bir gözünden dışarı bakıyor. "Durdun."

"Ah, özür dilerim." Yüzüm yepyeni bir nedenden dolayı kızarıyor: rahatlaması gerekirken beni onu süzerken yakalamış olması.

"Sorun değil. Ŗu Ŗeyi dizime biraz daha yapabilir misin? Çok iyi hissettiriyor," diye memnuniyetle homurdanıyor.

Yutkunuyorum, gözlerim kocaman. Onu iyi hissettirebileceğimi bilmek beni gülümsetiyor. Rahatlamak için bacaklarımı yana atıyorum, uyum sağlamak için onun çerçevesine yaslanıyorum.

Başım göğsünden sadece birkaç santim uzakta ama gözlerim hâlâ ağır. Kolumdaki kaslarımı geriyorum ve ağırlığımı koruyorum. Benden ona sarılmamı ve onu insan yastığı olarak kullanmamı değil, ona göstermemi istedi.

Dizindeki kareyi izlemeye devam ediyorum, onun takdir dolu mırıltısı beni uyutuyor.

Başım yastığa çarptığında irkilerek kendime geliyorum. Luca başımın üzerinde duruyor. "Uyuyakalmışsın ve hiç de rahat görünmüyordun. Seni buraya kadar taşıdım."

Battaniyeye sarılıyorum. Derin bir uykuya dalmadan önce "Teşekkür ederim," diye fısıldamayı başarıyorum, ama yatak alçalmadan ve o bana sarılmadan önce değil.

İşte o an sonunda uyumama izin verebiliyorum.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

luca

Kahveleri hazırladım, Rosa'nın aşağıya inmesini bekliyorum.

normal rutinimiz. Balkonda kahve içip güneşin doğuşunu izliyoruz. O saatte her şey huzurludur.

İlk fırsatta yataktan kaçmamın ana nedeni sabah odunumu saklamak. Rosa'nın yanıma sokulduğu bütün bir gece neredeyse işkence gibi geliyor.

Tezgâhın üzerinde titreyen telefonumu elime alıp, ekranda yanıp sönen bilinmeyen bir numarayla cevap vermekte tereddüt ediyorum.

Kabul etmek için kaydırıyorum ve hoparlörü açıyorum. "Alo?" Rosa'nın karamel şurubunu dökerek sesleniyorum.

"Ah, Bay Luca Russo." Marco'nun boğuk İtalyan sesi beni selamlıyor. Hemen telefonu açıp sesi kulaklığa geri gönderiyorum.

"Numaramı nasıl aldın lan?"

"Ben becerikli bir adamım. Hacker'ınızın telefonu oldukça kullanışlıydı." Telefonundaki şifrelemeyi kırmak için Nico'ya ne yapmak zorunda kaldığını hayal etmek bile istemiyorum.

"Kızın karşılığında bir anlaşma yapmak için mi arıyorsun, yoksa vaktimi mi harcıyorsun Marco?"

Telefonu omzuma yaslayıp kendi kahvemi hazırlamaya başlıyorum. Güneşin doğmasına sadece birkaç dakika var. Bu pislik için rutinimizi kaçırmayacağım.

Koyu kahkahası ensemdeki küçük tüyleri diken diken ediyor.

"Neden güldüğünü anlamıyorum, Marco. Zavallı kızın eli kolu bağlı, babasının onu kurtarması için yalvarıyor. Yaşamak için sadece birkaç günü var ve sen onu kurtarmak için bir girişimde bile bulunmadın."

Rosa için hayal kırıklığına uğradım. Kendi babası bile onu kurtarmaya çalışmadı. Buna şaşırmamalıyım. Bana anlattıklarından sonra, onun yanında olmaya çalışmak gibi bir alışkanlığı yok gibi görünüyor.

"Zayıflamışsın Russo. İninde yılanlar olduğunu bile bilmiyorsun. Onu geri alacağım, ama seninle anlaşma yapmak zorunda değilim. Seni dize getirdiğimde, keş kızımı geri alacağım. Ama senin ona sahip olman benim için bir tehdit değil."

Dilimi ısııyorum.

"Yanlış kızı aldınız. Eva benim için çok daha değerli. Onu evlendirebilirim çünkü o saf. Gerçek bir prenses."

Telefonu sıkıca kavıyorum, dişlerimi öyle sıkıyorum ki kırılmadıklarına şaşıyorum.

"Yanlış cevap, Marco. Az önce kendi ölümünü kabul ettin. Bu geri çekilmek için son şansındı ve sen bunu mahvettin. Seni bok parçası."

Telefonu kapattım ve yemek masasına çarptım. Kim kızı hakkında böyle konuşur ki?

O benim için babasından daha önemli. Şimdi onu öldürmek için daha fazla teşvik ediliyorum. Sadece kendim için değil, onu Rosa'nın hayatından çıkarmak için. O daha iyisini hak ediyor.

Turuncu güneşin doğuşu çift kapıdan mutfığa giriyor. Kahveleri silip süpürüyorum ve merdivenleri hızla çıkıyorum. Kanım kaynıyor olabilir ama onu hayal kırıklığına uğratmayacağım.

Cam kapıya varmadan duruyorum ve onu izliyorum. Üzerinde sadece siyah saten bornozuyla balkonda oturuyor, bronzlaşmış ince bacakları

Ortada küçük bir masa var. Gökyüzüne bakıyor, buraya girene kıyasla tamamen yeni bir kadın.

Bana döndüğünde gözleri parlıyor, geniş gülümsemesi kalbimin göğsümde çarpmasına neden oluyor. Sırıtişımı bastırıyorum ve kızıma doğru gidiyorum.

Mutlu noktamıza, her sabah gerçeklikten kaçışımıza geri döndük. Evim birdenbire daha az kabuk gibi gelmeye başladı. "Al bakalım." Buharlı fincanı dikkatlice ona uzattım.

Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyor. "Hmm, teşekkür ederim."

Yanına oturup sigaramı yakıyorum ve gökyüzü kırmızının güzel bir tonuna dönüşürken bahçeye bakıyorum.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" diye soruyor, koyu renkli kupanın kenarından bakarak.

Bir seçeneğim var. Marco ile yaptığım telefon görüşmesi şüphelerimi doğruladı. Onu burada tutmak davam için hiçbir şey yapmıyor. Şimdi, onu kendi bencil nedenlerim için tutuyorum. O adam olmayacağım, onun için olmaz.

Artık kendi yolunu seçmeyi hak ediyor.

Boğazımda aniden oluşan düğümü temizliyorum. "Babanla konuştum."

Başını eğerek yutkunmasını izliyorum.

"Peki ne dedi?" Sesindeki korku beni hasta ediyor, hatta öldürüyor.

Fincanımı bıraktım ve ona yakından bakmak için dizlerimin üzerine çöktüm. "Rosa, o senin için gelmiyor."

İç çekiyor ve içkisinden bir yudum alıyor. "Dur tahmin edeyim, 'keş kızı' onun kaynaklarına layık değil," diye gülüyor ama bu onun acısını gizleyemiyor.

"Onun gibi bir şey." Parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum. Keşke ona farklı bir şey söyleyebilseydim. Onu sevdiğini ve onu kurtarmak için dünyayı yakabileceğini.

Ama o öyle biri değil.

Sessizce oturuyoruz, aklım ve kalbim savaşıyor. Onu burada güvende tutabilirim, kendi ailesinden bile. Bencilce ama kalmasını istiyorum. Eve dönmeyi dört gözle beklememin sebebi o. Onsuz bu ev bomboş.

Bir nefes daha çekip kimyasalların yanmasına izin veriyorum. "Rosa _."

"Hmm?" **B a ş ı n ı k a l d ı r ı p** bakmıyor. Hüzünlü gözleri Kahvesinin karanlığı.

"-Bu gitmekte özgürsün demek. Artık burada olman için seni zorlamama gerek yok. Marco geri adım atmıyor." Kül tablasındaki közü söndürmek, bir yargıcın tokmağının geleceğimizle ilgili bir karara vurması gibi hissettiriyor.

Gözleri yaşıyor ve başını sallıyor. "Anlıyorum. Gitmemi istiyorsun."

Göğsüm sıkışıyor. "Ne? Hayır. Gitmeni istemiyorum. Sana bir seçenek sunuyorum. Seni burada benimle olman için zorlayamam. Artık her şey sana bağlı. Kalabilirsin. İyileşirken seni küçük sığınağımızda güvende tutacağım ve dışarısı hâlâ tehlikeli. Baban birçok düşman ediniyor. Eğer ben seni ele geçirirsem, herkes geçirebilir."

İri kahverengi gözleri nihayet benimkilerle buluşmak için dönüyor. "Yani beni güvende tutmak için mi burada tutuyorsun?"

"Rosa, seni terk etmeyeceğime söz verdim. Ciddiydim. Seni burada istiyorum." Onu burada her şeyden çok istiyorum.

Bir kenara atılmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Ben de o çocuktum.

Kaşları şaşkınlıkla havaya kalkıyor. O çok sevdiğim kırmızı allık boynuna yayılıyor.

"Çok iyi gidiyorsun Rosa. Kabusların gittikçe azalıyor. Burada hayatını yeniden inşa edebilir, iyileşmeye başlayabilirsin. Ama seçim artık senin elinde."

Bir yudum daha alıyor ve bir ömür gibi hissettiren bir süre boyunca bulutlara bakıyor. Tek yapabildiğim benimle kalmak istemesini ummak.

Bana dönmeden önce pembe alt dudağını dişlerinin arasında yuvarlıyor.
"Kalmak istiyorum."

"Beklediğim cevap buydu."

Kirpiklerini kırıştırıyor ve ben bir inilti tutuyorum, aletim boxerıma karşı seğiriyor. Kendime hakim olmalıyım.

Onunla gurur duyuyorum; her gün kendi zihninde bir savaş veriyor ve kazanıyor. Her güneş doğduğunda, gerçek Rosa'ya daha çok benziyor.

Sonunda zafere ulaştığında, görülmeye değer bir manzara olacak.
Umarım ben de orada olurum.

GRAYSON'IN ADI EKRANDA YANIP SÖNÜYOR VE BEN GÜLÜMSÜYÜYÜM. BU GECE Maddie'ye evlenme teklif ettiği gece. Tezgâhtan patlamış mısırı alıp kanepeye doğru yöneldim. Bu akşamki film seçimim. Kaptan Amerika kulağa hoş geliyor. Geçen sefer elini bacağıma koyup uyuyakalmıştı. Bu gecenin neler getirebileceğini görmek için sabırsızlanıyorum.

Aramayı kabul ettim. "Yaptın mı?"

Maddie hıçkırıklar arasında, "Luca, o vuruldu," diyor.

Kase elimden düşüyor ve yere dökülüyor.

Sesimi eşit tutmak için mücadele ediyorum. "Neredesin Maddie?"

Adımlarımı ikişer ikişer atarak ofisime koşuyorum ve kasanın kilidini açıyorum.

"St. Luke's-Roosevelt Hastanesi," diye yanıtlıyor.

Birkaç silah çıkardım. Hastanede açık hedef. Kız da öyle. Ne en iyi arkadaşımın ne de nişanlısının ölmesine izin veremem. Eğer onlara bir şey olursa, kendimi asla affetmem.

"On beş dakika içinde orada olacağım. Onu gözünün önünden ayırma."

"Ameliyatta, Luca. Kendimi banyoya kilitledim," diye boğuk bir sesle konuşuyor. Sözlerindeki acı taşaklarına inen bir tekme gibi.

"Siktir!" Yumruklarımı masaya vuruyorum. Bunun için bu piçlerin her birini öldüreceğim. Oyun oynamaktan bıktım. Bu iş bitmiştir.

Nefes alıyorum - en azından şimdilik güvende.

"Tamam, Maddie. Şimdi yoldayım. Sen olduğun yerde kal. Seni güvende tutmak zorundayız. Kapıyı kilitli tut, geldiğimde senin için kapıyı çalacağım."

"Luca, ya ölürse?"

Bir nefes çekiyorum. Eğer ölürse, hepimiz mahvoluruz. Bu gece korumasız gitmesine izin vermemem gerektiğini biliyordum. Bir gece ve bu oluyor. Panik göğsümde yükseliyor ve onu yutuyorum. Onu kaybedemem, şu anda olmaz.

"Maddie, her şey yoluna girecek. Grayson savaşmadan ölmez. İkinize de geri dönmek için her şeyi yapacaktır."

İkinize de.

Silahı sıkıca kavradım. Bana Maddie'nin hamile olduğunu söylediğinde çok mutluydu. Her şeye sahip olmasına aylar kalmıştı.

Ve şimdi benim kaosum onun için bunu mahvetti. Ama ne olursa olsun bunu düzelteceğim.

Öfkeyle yumruğumu meşe masama defalarca vuruyorum. Rosa'nın kapıda belirmediğini fark etmedim bile.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor, başını aralıktan zar zor uzatarak. Korku yüzünden okunuyor.

Ona baktığımda burun deliklerim alevleniyor, saçları hala damlıyor ve üzerinde sadece beyaz bir havlu var.

"Siktir. Hayır. Yaklaşamadım bile. Grayson vuruldu."

Bana doğru koşuyor, kollarını etrafımda sıkıyor. Kaskatı kesildim. Daha önce beni teselli eden biri oldu mu bilmiyorum.

Başımı onunkinin üzerine koyuyorum, tatlı kokusu içimdeki öfkeyi biraz olsun yatıştırıyor.

Derin bir nefes aldıktan sonra ona tekrar sarılıyorum. "Gitmem gerekiyor."

Beni bırakıyor ve bir adım geri çekilerek endişeli gözlerle bana bakıyor.

"Dikkatli ol, Luca. Lütfen."

Başımı sallayarak birkaç kez göz kırpıyorum. Şimdi endişelenecek bir zaman değil.

Ben.

"Denerim." Başının tepesine bir öpücük konduruyorum ve nefesi kesiliyor.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

rosa

"S vur," diye tıslıyorum, çırpılmış yumurta kasesini masanın üzerine Sayaç. deviriyorum.

Ben ortalığı toplarken pastırma ocakta cızırdıyor.

Tamam, pastırmayı kızart ve makarnayı haşla.

Tamam.

Şimdi ne olacak?

Tezgâhın üzerindeki dizüstü bilgisayarına bakıyorum ve tarifi tekrar okuyorum. Spagetti carbonara. Annemin en sevdiği yemek. Nona'nın standartlarına göre pişirebildiği tek şey. Alnımdaki teri siliyorum, saat çoktan akşam sekiz olmuş. Luca dün gece hastaneye gittiğinden beri eve gelmedi. İyi olduğunu bildirmek için birkaç kez mesaj attı ama eve döndüğünde aç olacağını biliyorum.

Sonra, peyniri rendele. Altımdaki dolapları açıyorum, buralarda bir yerde saklanıyor olmalı. Luca yemek yaparken çok kolaymış gibi gösteriyor. Ben ise tam bir felaketim.

Dolapları karıştırırken, ön kapı çarparak kapandı. "Luca, buradayım!" Tezgâhın üstünden bakarak bağıriyorum.

Garip, her zaman beni görmek için doğruca içeri gelir.

Köşeyi dönüp oturma odasına girdiğimde onu kanepeye yığılmış, başını ellerinin arasına almış halde buluyorum. Göğsü titriyordu.

Ağlıyor mu?

Ona doğru koştım ve dizlerimin üzerine
çöktüm. "Luca, iyi misin?"

Başını sallıyor ama yüzünü görmeme izin vermiyor. Bu adamın son
birkaç haftada benim için yaptığı her şey için ona yardım etmeliyim.

"Luca, benimle konuşabilirsin," diye fısıldıyorum.

Ağlamaklı, kan çanağı gözlerle bana bakıyor.

Hay sikeyim. Bu hiç iyi değil.

Yanındaki kanepeye oturuyorum ve kucağımı sıvazlıyorum. Bana
sorgulayan bir bakış fırlatıyor.

"Uzan."

Dediğimi yapıyor ve başını kucağıma koyuyor. Yumuşak kahverengi
saçlarını okşarken diğer elimi vücuduna doluyorum.

Yüzünü çıplak karnıma sokuyor, gözyaşları tenime düşüyor. "Konuş
benimle. Luca, lütfen."

Derin bir nefes alır. "Şu anda ameliyatta. Kurtulup kurtulamayacağını
bilmiyorlar. Maddie'yle birlikteydim; o çok kırılmış durumda. Ve onun
çocuğıyla hiç tanışamayacağını düşünmeden edemiyorum. Çok
heyecanlıydı Rosa. İstedici her şeye sahipti ve benim aptallığım onun için
her şeyi mahvedebilirdi."

"Hey, bu senin hatan değil Luca. Mafya tehlikeli bir yer, bunu hepimiz
biliyoruz."

"Eğer daha iyi bir liderleri olsaydı, böyle olmazdı."

"Kes şunu. Yakında en tepede olacaksın. Babamın adamlarını alt
edeceğinden hiç şüphem yok. O zaman dünya hakimiyeti Luca'nın olacak.
Bu iş sende."

Nefesimi tutup soruyorum. "Babam
mıydı?" Başını sallıyor. "Seni asla
almamalıydım."

Göğsümde bir gerginlik oluşuyor. "Eğer teselli olacakssa, beni alarak
beni kurtardın."

Başını kaldırıp bana bakıyor ve ben de ona güven verici bir gülümseme
veriyorum.

"Bu doğru. Yetişkin hayatımda ilk kez kendimi gerçekten özgür, hatta mutlu hissediyorum. Ve bu senin sayende oldu. Bunun benimle ilgili olmadığını biliyorum. Neden Grayson'a saldırsın ki?"

Yüzünü silerken dirseği yukarı kalkıyor. "Bende olan bir şeyi istiyor."

"Hangisi?" Ben olmadığımı

biliyorum. Luca'nın sesi düştü. "Sana güvenebilir miyim?"

"Garip bir şekilde, sana hayatım pahasına güveniyorum."

Doğrulup bana bakıyor, burunlarımız neredeyse birbirine değiyor. Kolonyasının çoktan uçup gittiğini ve çiğ, erkeksi kokusunun üzerimi kapladığını fark ettiğimde nefesim kesiliyor, keşke başı bacaklarımın üzerinde olmasaydı da kalçalarımı birbirine bastırabilseydim diyorum.

"New York'a silah sevkiyatı yapmak için komiserin desteğine sahibim. Tek yapmam gereken bir şekilde malları Capris'in elinden almak ve burada bir yer edinmelerini engellemek."

"Gördün mü, harika gidiyorsun." Elimi uzatıp sakallı çenesini okşuyorum. Dokunuşuma doğru eğiliyor. "Grayson hakkında daha fazla şeyi ne zaman öğreneceksin? Maddie iyi mi?"

Yorgun bir iniltiyle ayağa kalkar. "Yakında. Duş almak, üstümü değiştirmek ve diğerlerine haber vermek için eve geldim. Biz beklerken misillememizi organize etmem gerekiyor. Maddie'nin yanında benim için ona göz kulak olan bir adam var."

Dizlerimi göğsüme doğru çekiyorum, onun sıcaklığı üzerlerinde olmadan soğuk hissediyorum. "Üstesinden geleceğine inanıyorum. Bana anlattıklarından anladığım kadarıyla o bir savaşçı; o kadar kolay pes etmeyecektir."

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve onu böyle görmek kalbimi kırıyor. Dizlerimin üzerine çöküp kollarımı boynuna doluyorum ve yanağına yumuşak bir öpücük konduruyorum.

Başını geriye çekip gözlerini kocaman açarak benimkilere bakıyor. Taşıdığı acı, başparmağı başparmağıma boş boş sürtünürken biraz eriyor gibi görünüyor.

Dirsek.

Büyüyü bozarak boğazını temizliyor ve dik oturuyor. "Ne pişiriyordun?" diye sorar.

"Carbonara." Elimi çekip damarlı ön kolunun üzerine koyuyorum. "Fazla bir şey bekleme. Rendeyi bile bulamıyorum."

Kıkırdıyor ve bu beni gülümsetiyor. "Teşekkür ederim ufaklık."

"Sana bana öyle demeyi kesmeni söylemiştim!" Sahte bir protestoyla arkama yaslanıp göğsünü dürtüyorum.

Huffs. "Peki." Sıcak parmakları elimi kaplıyor. "Peki y a 'tesoro'?" diye soruyor boğuk bir fısıltıyla.

Dudaklarından dökülen bu tatlı lakap karşısında birkaç kez gözlerimi kırıştırıyorum. "Peki ben neden senin hazinenim Luca?"

Dolgun dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor. "Çünkü öylesin. Sen benim çalınmış hazinemsin."

Göğsümde ısı çiçekleri açıyor. "Çok tatlı, kabul ediyorum." Gülüyor. "Güzel. Anlaştık o zaman."

Yastığımdan doğrulup ayağa kalkmaya çalışıyorum ama bileğimi yakalıyor, gözleri benimkileri arıyor.

"Biraz daha böyle kalabilir miyiz?" Duraksıyor. "Lütfen?"

Başımı salladığımda koltuğun bir ucuna kayıyor ve kucağına vuruyor. Onun gibi başımı bacağına yaslamamı bekliyor olmalı.

Bana ne oldu bilmiyorum. Uyluklarına sarılıyorum ve kucağına yerleşiyorum. Gözleri kocaman oldu.

"Ne yapıyorsun Rosa?" Çakıllı derin sesi amıma nabız gibi atıyor.

Başını koltuk başlığına yaslayarak inliyor. Vay anasını. Adem elması sallanırken dudaklarımı yalıyorum.

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum.

Ona karşı hissettiklerim kafamı allak bullak ediyor. Yüzünü tekrar bana çeviriyor, kan çanağına dönmüş gözleri bana şu anda hissettiğı acıyı hatırlatıyor.

"Oh, Luca," diye iç geçiriyorum, onu sıkıca sarıyorum, başı göğüslerimin arasına giriyor.

Söz konusu ben olduğumda hiç tereddüt etmedi, ben de onun yanında olacağım. Birlikte savaşırız.

"Teşekkür ederim, Rosa. Beni bıraktığında kaybolacağım."

O günü düşünmek bile istemiyorum, bu yüzden sadece mırıldanarak onaylıyorum.

Telefonu titremeye başlar. Ceketinin cebinden çıkarmak için arkasına yaslanmadan önce iç çekerek sonlanan iki uzun nefes alıyor. Cevap vermesi için ona biraz alan açmak üzere dizlerinin üzerine doğru kayıyorum.

Karşısındakini dinlerken yüzünün bronzlaşmış teni soluyor, ardından boynuna doğru bir kızarıklık yayılıyor. "Onu bulamıyorum da ne demek?"

Luca'nın sesindeki öfke karşısında irkiliyorum, kucağından inmekle ona daha sıkı sarılmak arasında kalıyorum. Bu yüzden kalbimin bana yapmamı söylediğı şeyi yapıyorum - yüzümü göğsüne gömüyorum ve ona olabildiğince sıkı sarılıyorum. Maddie hakkında konuştuklarını biliyorum.

"Aramaya devam edin, onu kaybedemeyiz. O uyanmadan önce onu bulmalıyız. Bu onu öldürecek." Kalçamı kavrayan eli sıkılaşıyor.

Yüzümü boynuna bastırıyorum, kalbim onun için çarpıyor. Onun için her şey daha da kötüye gidiyor ve yardım etmek için yapabileceğim hiçbir şey yok. Yanlış olabilir ama keşke babam ölseydi de bu durum onun için sona erseydi. Görüşmeyi sonlandırdıktan sonra cep telefonu minderden sekiyor. "Gitmem gerekiyor."

"Luca, sen halledersin. Her şey yoluna girecek. Oraya git ve savaş, sadece aklını koru ve kendini incitme," diye fısıldıyorum. Tutuşumu bırakıyorum ve yüzünü ellerimin arasına alarak geriye yaslanıyorum. "Benim için endişelenme. Burada güvendedim." Yanağına yumuşak bir öpücük konduruyorum ve kucağından iniyorum.

Ayağı kalkarken gözlerinde bir ateş var. "Yakında görüşürüz, tesoro."

YİRMİNCİ BÖLÜM

luca

Ona söylediğimizde en iyi arkadaşımın kalbinin göğsünden fırladığını

hissetmek

Maddie'nin kaybolması zayıflığımızı fark etmemi sağladı. Bu savaş için yeterli adamımız yok. Onu eve getirmek için ne gerekiyorsa yapacağıma dair ona söz verdim ve bu şimdi başlıyor. Sienna Maddie'nin kayboluşuna çok üzüldüğü için Keller'la benim başka seçeneğimiz yok.

Daha fazla acemiye ihtiyacımız var ve onları nerede bulacağımızı çok iyi biliyoruz. Bizim için her şeyin başladığı yerde.

Çocukluğumuza açılan kapıları iterken kardeşimi takip ediyorum.

Tony'nin spor salonu.

Tanıdık deri ve ter kokusu bana çarpıyor ve kendimi evimde hissediyorum. Keller bana sırtarak bakıyor.

"Hafıza şeridi." Serin iç mekâna adım atarken omuzları geri çekiliyor, sanki bir dövüşten önce kasıla kasıla yürüyor.

"Bu gece burada kimseyi öldürmek yok." Mantığın sesi olduğum pek görülmemiştir.

İkimiz de spor kıyafetlerimizle ringe doğru ilerliyoruz. Dövüşmeye niyetimiz olmasaydı Tony buraya adım atmamıza izin vermezdi. Hangi adam dünyanın en iyi ağır sıklet boksörü Keller'la maça çıkacak kadar aptal olabilir, emin değilim. Ama bu gece, farklı bir sebepten dolayı buradayız.

İşe alım. Maddie'yi bulmak için şehri tarayacak insan gücüne ihtiyacım var.

"Küçük bulldog nerede?" Tony kısa ve geniş yapılı olabilir, ama birini en iyi versiyonuna nasıl eğiteceğini bilir.

İhtiyacımız olan şey de bu. Savaşçılarla dolu bir ordu, tıpkı bizim gibi adamlar. Eğer bunu başarabilirsek, durdurulamaz olacağız.

"Oğullarım!"

Tony kollarını havaya kaldırarak bize doğru koşuyor. "**B u r a y a** yaptığım şeyi beğendin mi?" Göz kırıyor.

"Evet, paramızı iyi harcadın," diye yanıtlıyor Keller, ödül dövüşünden gerçek boyutlarda kesilmiş bir suretine bakarken.

"Bu gece bir ziyafet içindesiniz. Uzun zamandır yeraltındaki en büyük çekiliş."

Gözlerimi ona dikiyorum. "Kavga ettiğimizi sana düşündüren nedir?"

"Eve gelip onlara bu işin nasıl yapıldığını göstermemeye cesaret edemezsin.

Siktiğimin Russo Kardeşleri."

"Kurallar hâlâ aynı mı?" Keller tehditkâr bir gülümsemeyle sorar.

Kana susadığını biliyorum. Artık benim tetikçim olmayabilir - Sienna'yla bir aile hayatı var - ama dövüşü ondan asla alamayacaksınız. Adam öldürmek için yaratılmış, sadece öldürmemeyi seçiyor. Şimdilik.

"Hangi kurallar?" Tony cevap verir. Geniş gülümsemesi altın bir üst dişi ortaya çıkarıyor. "Mükemmel. İlk ben gideceğim," diyorum eşofmanımı silkerek.

"Jax savaşmaya hazır. Kendisine 'Kaos Kralı' diyor. Bana biraz bunu hatırlatıyor," Tony Keller'a başını sallıyor.

"Yani kafatasımı oymak mı istiyor? İdeal."

Bu birikmiş öfkeyi boşaltmak için bir şeye ihtiyacım var. Aşırı düşünen zihnimi bir geceliğine kapatmalıyım.

Ama ringdeki tehdit benim.

Ellerimi birbirine sürtüp soldan sağa zıplıyorum. "Bakalım neyi varmış."

Tony ringin altına eğilir ve ayağa kalkarken beyaz saçlarını geriye atar.

Ben de aynı şeyi yapıyorum ve Keller iplerin üzerinde sallanırken köşemde duruyorum.

Ellerimi ağır beyaz bantla sarıyor. Burada eldiven kullanmıyoruz.

Rakibim ve ben boyut olarak oldukça eşleştik. Kasları daha zayıf, bu yüzden daha hızlı olabilir. Yeleğini Hulk gibi yırtıyor ve ben Keller'a gözlerimi deviriyorum.

Boynundan ayak bileklerine kadar çete tarzı dövmelemlerle kaplı.

"Kural yok, sadece lütfen birbirinizi öldürmeyin. Polisle uğraşamam," diye bağılıyor Tony.

Keller bana başını sallıyor, ben rakibime odaklanırken gözleri kararıyor. Damarlarımdan akan adrenaline, yıllardır yaşadığım en canlı anları yaşıyorum.

"Dövüş!" Tony seslenir ve kalabalık alkışlar.

Jax hiç vakit kaybetmeden bana saldırdı. Ondan kaçıyorum ve kaburgalarına bir yumruk atıyorum. Bir adım geriye sendeledi ve ben de bundan faydalanarak burnuna bir yumruk indirdim.

Ayağa kalkar ve yüzündeki kanı siler. "Seni amcık," diye feryat ediyor.

"Ne, lanet bir yumruğu kaldıramıyor musun? Amcık," diye karşılık verdim. Ringin etrafında dans edip onunla alay ediyorum.

Tekrar üzerime geliyor, bu sefer çeneme temiz bir aparkat indiriyor. Başımı sallıyorum, lanet olsun bu iyi hissettiriyor.

"Kollar yukarı, Luca!" Keller arkamdan bağılıyor. Jax'e sırtıyorum. "Bu senin biriciğin."

Tekrar öne doğru hamle yaptığında, ağırlığımı sol bacağıma verip tüm gücümü sağ bacağımdan alıyorum ve ayağımı doğrudan karnına doğru fırlatıyorum. İnliyor ve iplere doğru geri çekiliyor.

Fırsattan istifade ona doğru fırladım.

Yüzüne bir yumruk sağanağı yağdırırken, yarılan kaşından kan sızıyor. Ön kollarıyla onları zayıfça savunuyor. Benimkini tutuyor

Yumruğum yere düşüp beni geri itmeden önce elini uzattı. Burun delikleri alevlendi. Keller'ın sahip olduğu o şeytani karanlığın Jax'in gözlerinde gizlendiğini görüyorum.

Vay anasını. Bu iş ilginçleşecek.

Ringin ortasında dönerken boynumu kırıyorum. Yumruğunu geri çekip ağzıma indiriyor. Oldukça iyi bir vuruş.

Yere kan tükürdüm, dilimi dişlerimin arasında gezdirdim. Bu adamdan hoşlanıyorum.

"İş ister misin?" Başka bir vuruş için dirseğini geri çekmeden önce söylüyorum. Duruyor ve başını eğerek arkamdaki Keller'a bakıyor.

"Lanet olası ampul yeni mi yandı?" Parmağımı havada daire çizerek Tony'ye dövüşü bitirdiğimizi bildiriyorum. Kaos Kralı için daha büyük planlarım var. O tam da ihtiyacımız olan türden bir adam. Tehlikeli.

"Keller'la yarın Kings Gym'de buluş." Ona başımı salladım ve omzuna bir tokat attım.

İplerin altından geçip ofise gidiyorum.

Tony kapıyı arkasından kapatır, kalabalığın tezahüratları bir sonraki dövüşün sinyalini verirken sesi duymak neredeyse çok zordur. Birilerinin kafası yarılmış olmalı.

Metal sandalyeye ağır ağır oturup çenemi ovuşturuyorum. "Tony, bir iyiliğe ihtiyacım var."

Masasındaki sandalyeye oturur. "Ne istersen." Bize iki bardak viski doldurdu. Tadını almam Tony'nin suçu.

"Herhangi bir iyi savaşçı. Yani, katiller. Bana katılabileceğini düşündüğün adamlar. Onları Kings Gym'e gönder." Elimi esnetirken, sanırım bir eklemimi kırmış olabilirim. Jax'in kafası çok sert.

Yüzünü buruşturarak içkisini geri deviriyor. "Ne inşa ediyorsun, evlat? Lanet olası bir ordu mu?" "Oldukça fazla."

FRANKIE BANA BİR VİSKİ DOLDURUP UZATTI. SAAT 10 OLABİLİR.

Sabah, ama buna ihtiyacım var. Grayson vurulduğundan beri eve neredeyse hiç gelmedim. Onu özlüyorum.

Bir seferde sadece iki ya da üç saat evde olmak yeterli değil. Onu kollarıma sararak geçireceğim bir gece için neler vermezdim.

Tüm adamlarım Maddie'yi ararken, ben de sevkiyatlarımızla ilgilenmeye ve Grayson'a göz kulak olmaya geri dönmek zorunda kaldım. Marco'nun evini havaya uçurmasına bir fiske daha kaldı. Ama bu Maddie'yi geri getirmeyecek.

Frankie arkasına yaslanıyor ve bardağını çapraz dizine dayıyor. "Plan nedir patron?"

"Güzel soru." Önümdeki fotoğraf yığınınına bakıyorum. Hepsi bir arada ve işe yaramaz.

Buz gibi gri gözleri benimkilere dikilmişti.

Yeryüzünden kaybolan Maddie var. Grayson hastane yatağında yatıyor. Keller savaş yolunda.

Kirli çenemi kaşıyorum ve içkimi yudumluyorum. Enzo bu iş için en iyi adam, ama o bile arıyor ve hiçbir şey bulamıyor. Kapı kapı dolaştık. Komiser Maddie'nin detaylarına uyan raporları araştırıyor. Ülkenin dört bir yanındaki ailelere mümkün olan her iyiliği yaptım.

Hiçbir şey, tek bir lanet şey bile.

Telefonumda Romano'nun adı yanıyor ve Frankie'yle birbirimize bakıyoruz. Ne istiyormuş?

"Bu iyi olsa iyi olur, Romano."

Gülüyor. "Sana da merhaba Luca."

"Silah kaçakçılığı hakkında başka bir tartışma için havamda değilim." Viskimi yudumlayıp saate bakıyorum. Bir saat içinde Enzo'yla buluşmam gerekiyor.

Sesi sakın, neredeyse alaycı bir tonda. "Kayıp olan küçük sarışın arkadaşın hakkında bazı bilgilere sahip olduğumu söylesem bile mi?"

İçkimi yudumlarken öksürüyorum. "Maddie'nin nerede olduğunu biliyor musun?" Sesimdeki öfkeyi gizleyemiyorum.

"İşinize yarayabilecek bazı bilgilere sahip olabilirim, evet. Bunun bir bedeli var ve önce anlaşmayı görüşmek için buraya gelmeniz gerekecek."

Frankie'nin kaşları havaya kalktı. Başka seçeneğim yok. Grayson'a onu eve getireceğime söz verdim. Ailemi güvende tutacağım.

"Orada olacağım. Ayrıntıları bana gönder." Telefonu kapattım ve koltuğuma geri oturdum. Bardağımdaki içkiyi bitirip duvara fırlattım ve meşe panellere çarparak kırıldı. "Görünüşe göre İtalya'ya gidiyorum. Sen de geliyor musun?"

Frankie dirseklerini dizlerinin üzerine koyar ve parçaların yere saçıldığı köşeye bakar.

"Hayır. Ben burada kalıp Grayson'a göz kulak olacağım. Keller tüm yeni acemileri eğitmekle meşgul. Grayson'ın ona göz kulak olacak birine ihtiyacı var."

İstesem bile kardeşimi durduramazdım, özellikle de Sienna en iyi arkadaşını bulmamıza yardım etmesi için ona yalvarırken. Onu bu hayatta istemiyorum, bu yüzden Tony'nin gönderdiği adamları eğitmesi için onu görevlendirdim.

Özellikle de Romano Capri'yle işler kötüye giderse, alabileceğimiz her şeye ihtiyacımız var.

Burnumun kenarını çimdikliyorum, şakaklarımda şimdiden bir baş ağrısı oluşuyor. "Ben çıkıyorum. Gitmeden önce Rosa'yı kontrol etmem gerek. Enzo'yu da yanımda götüreceğim. Grayson hakkında beni bilgilendirmeye devam et."

Beni selamlıyor. "Emredersiniz patron."

Ön kapıya ulaştığımda içimde bir şeyler klik sesi çıkarıyor. Arkama yaslanmış, telefonuyla uğraşan Frankie'ye dönüyorum. "Onu götüren

doktorun neye benzediğini hatırlıyor musun?"

Öne doğru eğilip dirseklerini dizlerine dayıyor ve sakalını kaşıyor.
"Onları tekrar görürsem seçebilirim."

"Güzel. Sen hastaneye git. O doktoru bul ve içeri getir. Bak bakalım ne biliyorlar. Komisere oradaki personel hakkında araştırma yaptıracağım."

Başını salladı ve arkasına yaslandı.

Sigara paketimi çıkardım. "Birkaç gün içinde döneceğim. Bunu benim için bir arada tutacağına güveniyorum."

"Tamamdır, patron."

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

rosa

Yine ayın o zamanı geldi, sadece bıçaklamak istemediğim
Birisi, acı içindeyim. Sanki sıcak bir bıçak karnıma saplanıyor.

Luca'nın evdeki tüm ağrı kesicileri atması dışında o kadar da kötü
olmazdı. Dr. Jenkins'in talimatlarına göre.

İşte buradaydım, Luca'nın ipeksi siyah çarşaflarının üzerinde cenin
pozisyonunda kıvrılmışım. Gözlerimi sıkarak acının dinmesini bekliyorum.

Tanrı kesinlikle bir erkekti, eğer kadınları bu tür şeylere maruz
bırakıyorsa.

Dört ayak üzerinde yuvarlanıp kedi gibi gerinirken inliyorum, kıcıımı
havada oynatıyorum ve burnumdan küçük nefesler vererek acıyı
dindirmeye çalışıyorum.

Yerde bir gümbürtü var. Öne doğru eğilip başımı kollarımın altından
geçirerek bakıyorum. Luca kapının pervazına yaslanmış, ayaklarının
dibinde bir gece çantası var.

Gözleri havada kıpırdayan kıcıma sıkıca yapışmış durumda.

Dudaklarının bir kenarında bir gülümseme beliriyor. "Burada her şey
yolunda mı Rosa?"

Kahretsin, o boğuk sesini özlemişim.

"Her şey yolunda. Sadece aptal mide krampları. Yoga esneme
hareketlerinin kas gerginliğini azalttığını duymuştum. Bildiğim tek şey bu."
Hafifçe öne eğildim.

"Benim yüzümden durma," diye homurdanıyor.

Rahat bir nefes aldım, bu gerçekten işe yarıyor.

Bana doğru yürüyor ve kalp atışlarım hızlanıyor. Yukarı bakıyorum, dirseklerimin üzerinde dinleniyorum, alt karın kaslarımda derin bir gerilme yaşıyorum. O kadar iyi hissettiriyor ki dudaklarımdan bir inilti kaçıyor.

Onun spor çantası olmadığını fark ettiğimde gözlerim kocaman oldu. Bavulmuş. "Uzaklara mı gidiyorsun?"

Bir süre sessiz kalıyor ve ellerini ceplerine sokuyor. "İtalya."

"Oh, güzel." Kıskançlık boğazımı düğümlüyor. Gitmemi o istemedi.

"Sadece birkaç günlüğüne gideceğim. Maddie'yi bulmak için elimden gelen her şeyi yapmalıyım." Gözlerinin ardındaki acı, onları çevreleyen koyu halkalardan belli oluyor.

Ailesine olan bağlılığından dolayı onu suçlayamam. "Anlıyorum." Acıtıyor ama yutkunuyorum.

Bana bakarken çenesi sıkıştı. "Gitmeden önce veda etmek istedim."

Bir ciğer dolusu hava emiyorum, yatağın kenarına yaklaştığında vücudum karıncalanıyor.

Arkama yaslanıp topuklarımdan üzerinde dinleniyorum ve omuzlarımı yuvarlıyorum. "Beni ziyaret edebilecek güvendiğin biri var mı? Umutsuzca bir tür insan etkileşimine ihtiyaç duyuyorum. Etrafımda insanlar olmadan bu kadar uzun süre yalnız kaldığımı hiç hatırlamıyorum."

Kendi kafamdaki kargaşadan kaçınmak için. Henüz eski hayatımdan biriyle görüşmeye hazır değilim. Dışarısı güvenli değil zaten.

Yanımda otururken yatak eğiliyor. "Bir şeyler ayarlayabilirim."

"Teşekkür ederim!" Kendimi ona doğru fırlatıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. Güldüğünde vücudu benimkine karşı titreşiyor.

Göğüslerim göğsüne bastırıyor. Kahretsin, bugün onlar bile çok acıyor. "Seni biraz özledim," diye fısıldıyorum.

Elini sırtımda gezdiriyor ve başını benimkinin üstüne yaslıyor.

"Ben de," diye alaycı bir şekilde fısıldıyor. "Sayılır."

İç çekiyor ve bir kolunu bana doluyor, eli karnımın üzerinde geziniyor, başparmağıyla tenimde küçük daireler çiziyor. İçimdeki sıcaklık artarken kalçalarımı birbirine bastırıyorum.

Gözlerimi kapatıyorum; bunu hissetmemeliyim. *Sadece iyi davranıyor. Senin için üzülüyor, Rosa!*

Ağrı rahmimden yayılıyor. Ellerimi karnıma sokup yüzümü göğsüne bastırıyorum ve bir inilti çıkarıyorum.

"Tanrım, bundan nefret ediyorum," diye sızlanıyorum.

Normalde, sarhoş olduğumda bunu hissetmem. Hiçbir şey hissetmem. Bütün fikir bu. Yani bu, gerçekliğe geri dönmek için sert bir fırlatma.

"Sadece derin bir nefes al, tesoro. Tıpkı bana gösterdiğin gibi, unutma, işe yaramalı."

Lakabımı söyleme şekli beni eritti.

Dediğini yapıyorum, gözlerimi kapalı tutuyorum ve nefesimin kareyi çizdiğini hayal ediyorum.

Bunu birkaç kez yapıyoruz, acıyla nefes alıyoruz. Birlikte.

Vücudum gözle görülür bir şekilde gevşiyor, Luca'nın yanına daha da gömülüyorum. O kadar rahatladım ki, bu şekilde uykuya dalabilirim.

"Gitmem gerek Rosa. İyi olacağına emin misin? Uçuşumu yeniden ayarlamaya çalışabilir miyim?"

Hayal kırıklığı bulutları üzerimde. Onun kollarında güvendeyim.

"Hayır, gerçekten, iyi olacağım. Sanırım birkaç gün sonra görüşürüz."

Öne doğru eğiliyorum ve kolunu benden çekerek beni yine boş bırakıyor. Dizlerimi göğsüme doğru çekip onlara sarılıyorum. Ezici bir hüznün beni tüketmeye başlıyor.

Şu lanet hormonlar.

Gözyaşlarımı tutmak için gözlerimi kapattığımda, öne doğru eğilip şakağımı öperken hareketsiz kalıyorum.

Boğazımda yutkunmak için mücadele ettiğim bir yumru oluşuyor. Kolun tıkırtısını duymadığımı fark etmem bir saniyemi alıyor.

Başımı kaldırdığımda onu kapının yanında durmuş, kara gözlerini gözlerime dikmiş halde buluyorum.

"Siktir et," diye mırıldanıyor.

O bana doğru adım attıkça kalp atışlarım hızlanıyor, i ç i m d e k i arzu her adımda daha da artıyor.

"Luca?"

"Lütfen seni öpebileceğimi söyle."

Vermek zorunda kalacağım en kolay cevap dudaklarımdan dökülüyor. "Evet."

"Oh, şükürler olsun."

Yüzümü ellerinin arasına alıp çenemi yukarı kaldırdığında ciğerlerimdeki tüm hava çekiliyor ve dolgun dudakları sadece bir santim ötemde geziniyor.

Gözlerimi kapattığımda dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Yavaş ve nazikçe başlıyor, elleri saçlarımda geziniyor. Öpüşmeyi derinleştirmesine izin veriyorum, dillerimiz artık dans ediyor ve saçlarını bir avuç tutuyorum.

"Sen... Mükemmelsin. Mükemmelsin," diye inliyor dudaklarımı tekrar yakalamadan önce. Vücudumdaki her hücre alev aldı.

Geri çekiliyor, kararmış gözleri benimkileri arıyor ve ben kirpiklerimin arasından ona bakıyorum.

"Doğru düzgün veda etmeden gidemezdin." Dudaklarında bir gülümseme beliriyor, benimkiler de karıncalanıyor ve bacaklarımdan arasında bir nem oluşuyor. Bu adamdan daha fazlasını istiyorum -hayır, arzuluyorum-.

"Seni özleyeceğim."

Beni şaşırtarak tekrar öpüyor. Bu sefer boğazımdan kaçan iniltiyi tutamıyorum.

"Söz veriyorum, uzun sürmeyecek. Eve geldiğimde konuşmamız gereken bazı şeyler var."

Yanaklarımda bir kızarıklık oluşuyor ve başımı sallıyorum.

Kapıyı arkasından kapatmadan önce bana göz kırpmıyor. Yatağa uzandım, nefesim kesildi, kaynadım ve hayatımda daha önce hiç yaşamadığım yeni bir cinsel hayal kırıklığı yaşadım.

YIRMI İKİNCİ BÖLÜM

luca

Önümdeki kır saçlı mafya babasına bakıyorum. En acımasız ve Avrupa'da akli dengesi yerinde olmayan bir adam. Bay Romano Capri. Bir keresinde kendisiyle yanlış tonda konuşan birinin dilini kesip yutturduğunu söylüyorlar.

Adamlarından birine bir şişe getirmesini işaret ederken purosunu ön dişlerinin arasında ısıyor. Bileğimi dizimin üzerinde çaprazlayıp izliyorum.

Romano'nun daha genç bir versiyonu solunda oturuyor, kaygan siyah saçları ve koyu renk havacı gözlükleriyle. Antonio babasının karbon kopyasıdır.

Romano derin bir İtalyan aksanıyla, "Sonunda aklının başına gelmesine sevindim," diyor. "Viski mi?"

Elimi kaldırdım ve başımı salladım. "Hayır, teşekkürler. Buraya sadece iş için geldim."

"Keyfin bilir." Önündeki iki bardak koyu likörle dolana kadar doldurmaya devam eder.

Arkasına yaslanıp yavaşça bir yudum aldıktan sonra gözlerini kısıyor ve purosunun koruyla beni işaret ediyor. "Benden çaldın."

"Bir şeyi kanıtlamaya çalışıyordum." Omuz silktilim. "Falcon'lar işe yaramaz; New York'a girip çıkanları onlar kontrol etmiyor. Ben kontrol ediyorum."

Beyaz sakalını sıvazlarken, bir bacağı diğerinin üzerinden rahatça geçiriyor ve purosundan bir nefes çekiyor. "Taşaklı adamsın, hakkını vereyim. Benim var

Sizin için son derece önemli olan bilgiler, ama karşılığında masaya ne getiriyorsunuz?"

Avuçlarımı dizlerimin üzerinde düzleştiriyorum. Onları yumruk yapmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Sevkiyatlarınızı limana sokabilirim. Gemide komiserim var," diye yalan söylüyorum ama ailemi bir araya getirmek için ne gerekiyorsa yapacağım. Maddie'yi Grayson'a getirmek için.

Antonio onun yanında homurdanıyor ve Romano ona uyarıcı bir bakış fırlatıyor. "Söyle bakalım. Annen nasıl, Bayan Gianna Russo? Ve kardeşin,

Keller mı? Şimdi o güzel küçük İngiliz kızı Sienna'yla çok hoş bir ailesi var, değil mi?" Sırıtarak külünü meşe masaya vuruyor.

Dilimi dişlerimin arasında gezdirerek bir sigara yakıyorum. Şu anda içimi yakan öfkeye rağmen yüzümü olabildiğince düz tutmak için mücadele ediyorum.

"Onlar bu işe karışmasın," diye tükürdüm kinle.

"Sadece uslu durursan. Yanlış bir hareket yaparsan, planlanan gereken bir sürü cenaze töreni olur."

Antonio arkamdan kıs kıs gülüyor ve ben dişlerimi sıkarak çenemi sıkıyorum. Pisliklerin ölüm arzusu vardır.

"Ailemi tehdit ettikten sonra organizasyonumu kullanmanıza izin vermeme mi bekliyorsunuz? Ne için? Maddie'nin nerede olduğunu bildiğini kanıtlamak için." Ayağa kalkıp sigaramı yere atıyorum, közleri kareli fayanslardan yukarı süzülüyor.

Kendine bir içki daha koyarken sandalyesi gıcırıyor. Her hareketi yavaş, telaşsız, yırtıcı. Dudaklarını büzerken köşelere yapışan duman durgunlaşıyor. "Onu bulmak için yeterince şey bildiğime güvenmek zorundasın."

Boğazımda bir hüsrana kükremesi düğümleniyor. "O sende mi?" Başını sallıyor. O bir yalancı.

"Vaktimi boşa harcadığın için siktir git." Topuğumun üzerinde dönerken, ne kadar az seçeneğim kaldığını düşünerek midem bulanıyor.

Romano arkamdan, "Böyle fırsatlar iki kere gelmez," diye sesleniyor ve ben de kapıyı çarpıyorum.

Başka bir yol bulacağım. Bulmak zorundayım.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

rosa

Luca gideli sadece birkaç saat oldu ve yemin ederim onu hala

hissedebiliyorum.

Ben. Vücudum hala yanıyor ve söndüremiyorum. Soğuk bir duştan sonra bile.

Ben de dikkatimi dağıtmaya karar verdim. Bir malikanesi olabilir ama ben o lanet yerin her santimetrekaresini gördüm.

Her şey siyah, beyaz ve gri.

Fotoğrafçılık kursunun bir kısmını tamamlamayı başardım, arka bahçeye çıktım ve ektiği çok miktarda yeşilliğin fotoğraflarını çektim.

Carbonara tarifini tutturdum.

Burası huzur dolu. Luca haklıydı; burası bir inziva yeri gibi, kendi Yunan Tanrısı erkeğimle sarmaş dolaş olabiliyorum. Bobby ya da diğer gardiyanlar her fırsatta iki adım arkamda olmuyor. Dante'nin her köşede karşıma çıkacağını düşünerek içki içme ihtiyacı duymuyorum. Ve artık kâbus görmeden uyumayı bile başarıyorum.

Kanepeye uzanıp bacaklarımı sehpanın üzerine koyuyorum ve Brooklyn Nine-Nine'in en yeni bölümünü açıyorum. Eğer Luca beni güldürmek için burada değilse, onun yerine Kaptan Holt yapabilir.

Zavallı Maddie ve Grayson'ı düşünmeden edemiyorum. Onları tanımıyorum ama Luca onları kendi ailesi gibi seviyor. Bu konuda çok üzgün,

Katlanması zor. Hayatımızı mafya içinde geçirmiş olmamız acımızı azaltmıyor.

"Alo?" Bir kadın sesi beni ürkütüyor.

Televizyonun sesini kısıyorum. "Yardımcı olabilir miyim?" Geri sesleniyorum ve ayağa kalkıyorum.

Luca beni ziyaretçiler konusunda hiç uyarmadı.

Saçlarını düzgünce topuz yapmış ve gözlüklerini başının tepesine yerleştirmiş yaşlı bir kadın köşeyi dönüp oturma odasına giriyor. Her iki elinde de birer tane olmak üzere iki büyük alışveriş torbası vardır.

Hemen geliyorum. "Dur, sana yardım edeyim." Çantaları elinden alıp tezgâhın üzerine koyuyorum.

Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Seni son gördüğümde daha iyi görünüyorsun."

"Pardon?" Bir adım geri

çekiliyorum. "Ben Gianna.

Luca'nın annesiyim."

"Rosa," diye cevap veriyorum, hâlâ kafam tamamen karışık. Ona bakmaya devam ediyorum. Onu tanıyamıyorum ama çok... tanıdık geliyor. Onu fotoğraflardan tanıdığımı sanmıştım ama Luca ondan bahsettiği için öyle olduğunu düşünmüştüm.

Yüzümdeki kanın çekildiğini hissediyorum.

Beni gördü.

"Gördün mü-"

Sözümü kesti ve bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Bir gece Luca'ya yardım etmeye geldim. Biraz paniklemişti ve bitkin düşmüştü."

Gözlerimi yere diyor, toprağın yırtılıp beni yutmasını diliyorum. Dr. Jenkins'in utanacak bir şeyim olmadığını söylediğini biliyorum - Luca da bu konuda çok kararlı. Bu, korkunç gerçeği kapatmak için çevirebileceğim bir düğme olduğu anlamına gelmiyor.

Utanç verici. Annesi beni dibe vururken gördü.

"Beni o şekilde görmek zorunda kaldığın için çok üzgünüm. Keşke daha iyi koşullar altında tanışabilseydik."

"Özür dilemeyin lütfen." İlk çantayı kendisine doğru çekip açmadan önce gri bir saç telini kulağının arkasına itiyor.

"Beni temizlemek senin ya da oğlunun sorumluluğunda olmamalıydı." Kalp atışlarım hızlanırken ellerimi boynumda gezdiriyorum, sinirlerim tepeme çıkıyor.

"Luca da seni kaçırmamalıydı. Sana iyi davrandı mı?" Torbaların birinden bir çuval un ve bir çuval şeker çıkıyor.

"Evet," diye yanıtlıyorum tereddüt etmeden. "Oğlunuz iyi bir adam."

Bana bakarken avuçlarını düz bir şekilde tezgâhın üzerine koyuyor. Tek kaşını kaldırdığında Luca'nın bunu nereden anladığını görebiliyorum. "Hmm. Olabilir. Sadece kendisini kontrol altında tutacak iyi bir kadına ihtiyacı var."

Konuşmak için ağzımı açıyorum ama hiçbir kelime çıkmıyor. Nedense benden hoşlanmasını istiyorum.

"Kahve ister misiniz?" Sessizliği doldurmaya çalışarak soruyorum.

"Gerçekten kendini evinde gibi hissediyorsun," diye homurdanıyor ve ben bir adım geri çekiliyorum. Tamam o zaman.

Makineye doğru ilerlerken arkamdan sesleniyor. "Tek şekerli siyah, lütfen."

Tıpkı Nona'm gibi. Hatırladıkça göğsümde acı veren bir sancı hissediyorum.

Dolapları karıştırmaya başladı ve kafama bir önlük fırlattı.

"Al, şunu giy. Yetimhane için kek pişirmeye gönüllü oldum ve Luca'nın mutfağı benimkinden daha büyük. Yardıma ihtiyacım olabilir."

Annem ve Nona ile evde yemek pişirdiğimizi hatırlayınca içimi bir hüznün kaplıyor. Annemin Nona'nın arkasından kaşığı yalamama nasıl izin verdiğini. En güzel kısmıydı.

"Luca'nın en sevdiği pasta nedir?"

Alt dolaplardan birini açarak karıştırma kâselerini çıkarmaya başlıyor. "Limonlu drizzle. İçinde limoncello olan tarif tabii ki." Durdu ve bana baktı. Bronzlaşmış yanakları solgunlaştı.

Kahretsin. Farkındalık yüzüne yerleşirken yüzüm buruştu.

Dudağımın içini çiğneyerek ondan gelecek onaylamayan bakışı bekliyorum. Oğlu benim yüzümden çok sevdiği pastasını bile yiyemiyor.

Ama gelmiyor. Onun yerine göz kırpmıyor. "Onsuz denemek istediğim harika bir tarifim var. Belki bir dahaki sefere?"

Dudaklarımda bir gülümseme oluşuyor. Beni yargılamıyor.

Kapıyı kapatıp ayağa kalkarak tezgahın üzerindeki ikinci çantayı işaret etmesini izliyorum. "Burada Luca'dan gelen bazı şeyler var. Sienna da senin için birkaç kitap verdi. Luca sıkılacağından endişeleniyor."

Çiçekli spor çantasına bakıyorum ve gülümsemekten kendimi alamıyorum. Büyük, pembe bir sıcak su şişesi, biraz gül yağı banyo tuzu ve bir ay yetecek kadar çikolata.

"O-"

"Evet, hepsi Luca'nın kendisinden istendi. Elden teslim etme ve iyi olduğunuzdan emin olma talimatlarıyla birlikte."

Sırıtişımı bastırıyorum ve Hershey çikolatalarından birini çıkarıp bir ısırık alıyorum.

Bayan Russo elini kalçasına koyuyor ve alaycı bir gülümsemeyle boş elini uzatıyor. Kıkırdıyorum ve ona kendisi için bir bar uzatıyorum.

"O öğrendi. Bir kadını gülümsetmenin en hızlı yolu bu," diyor ve çikolatayı bana doğrultup göz kırpmıyor.

Rahat bir nefes aldım. Bir yerlere varıyoruz.

LUCA'NIN KAHVESİNİ PIŞIRIP İÇTİĞİMİZDE HAVA KARARMİŞ OLUYOR.

Dışarıda. Bayan Russo gitmek için eşyalarını aldı, ben de onunla kapıya kadar yürüdüm.

"Kendine iyi bak, Rosa. Sen iyi birisin." Beton verandadan inmeden önce sıcak elini koluma koyuyor.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

"O oğluma söyle, eve gelmeye karar verdiğinde onunla konuşacağım. Tabii bu sefer eve gelirse." Başını sallar ve yuvarlak çerçeveli gözlüklerini burnuna doğru iter.

"Döneceğim." Luca'nın geri dönmeyeceği düşüncesi omurgama soğuk bir ürperti gönderiyor.

Arabasına binip giderken kapıyı arkasından kapatıyorum.

Konuşacak birine sahip olmanın verdiği baş döndürücü his azalıyor ve Sienna'nın bana gönderdiği koyu gri kitaplardan birini çıkarmaya karar veriyorum.

Beş saat geçti ve ben hâlâ bu kitaba dalmış durumdayım. Sıradan bir kitap değil, en kirli, en pis müstehcen. Yüzüm kızarıyor ve kıkırdıyorum, hatta bazen ağzım açık kalıyor. Onu bir bıçağın sapıyla becerdi. Bunu azıcık da olsa seksi bulduğum için tamamen hatalı mıyım? Gerçeklikten kaçtım ve cinsel özgürlük alanına girdim. Burada utanç yok, travma yok. Şimdi sonuna gelmek için can atıyorum, kıcını yırttığını öğrenmeden uyuyamıyorum.

Ayrıca bana ne kadar çok şey kaçırdığımı da hatırlattı. Daha önce hiç öpülmemiştim, Luca'nın beni öptüğü gibi. Bir erkek tarafından hiç orgazm edilmedim. Şeytanlarımdan kaçmaya kendimi o kadar kaptırmıştım ki, hiç yaşamadım.

Hiç istemedim. Kesinlikle hiç arzulamadım. Luca'ya kadar.

İçimi bir hüznün kaplıyor ve kitabı kapatıyorum. Ne istediğimi bilmiyorum. Korku beni tekrar tüketmeden ne kadarıyla başa çıkabileceğimi bile bilmiyorum.

Ya Luca'yla seks yaparsam ve Dante'nin yüzü aklıma gelirse?
Ya tamamen kırıldığımı düşünürse?

Kanepede top gibi kıvrılıyorum ve yorganı boynumun altına çekiyorum. Ya gerçekten öyleysem?

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

rosa

Battaniyeyi boynuma kadar çekiyorum ve Luca'nın yatağına sokuluyorum.

Öyle ki

Bana verdiğinden çok daha rahat. Kendime böyle söylüyorum. Gerçekte, bu onun kokusu. Beni güvende hissettiriyor.

Hâlâ evde değil ve günler oldu. Onu
özlüyorum.

Adamlarından bazıları gelip iyi olduğumdan emin oluyor ve benim için buzdolabını dolduruyor. Benimle konuşmuyorlar, yüzüme bile bakmıyorlar.

Gözlerim kapalı bir şekilde dönüp duruyorum, biraz uyumaya çalışıyorum. Beynimin beni oraya götürmemesini umuyorum. İçimdeki cehenneme.

Ama bunun yerine düşüncelerim Luca için endişelenmekle dolu. Ya ona bir şey olursa?

Siktir et.

Yataktan kayarak çıkıyorum ve siyah bornozumu giyip aşağı iniyorum. O evdeyken, güvende olduğunu bildiğimde uyuyacağım.

Mutfağa girdiğimde doğruca süslü kahve makinesine yöneliyorum ve Luca'nın siyah BOSS kupasını alıyorum, bu da beni sırtttırıyor.

Makine vızıldayarak çalışıyor ve ben de tezgahın üzerine çıkıp kahvenin dökülmesini izliyorum.

"Umarım o kahve benim içindir, tesoro." Derin sesi kalbimi çarptırıyor.

"Luca!"

Tezgâhtan kaydım ve ona doğru koştum. Ben ona çarparken sırtıyor ve kollarını iki yana açıyor. Kollarımı kaslı gövdesine dolayarak beni vücuduna bastırıyor.

"Beni özledin mi?" diye fısıldıyor.

"Hayır."

Gülümsememi görmemesi için başımı göğsüne yaslıyorum.

"Yalancı," diye kıkırdıyor. "Seni çok özledim Rosa."

Yüzümü ona dönmek için başımı yukarı çeviriyorum. Elleri kıcımlı kavrayana kadar sırtımdan aşağı iniyor, gözleri benimkileri arıyor.

Alt dudağımı ısırdım. "Seni özledim patron."

Şu anda mafya babasının her parçası gibi görünüyor. Özel dikim siyah takım elbise ve siyah kravat. Ama şimdi onu daha iyi tanıyorum, gözlerinin altındaki koyu renk tonu, stresli olduğunda parmaklarını saçlarında gezdirirken saçlarının aldığı şekli görebiliyorum.

"Maddie'yi buldun mu?"

Kaşlarını çatıyor ve başını sallıyor. "Hayır, ama çok yaklaştık. Onu geri getireceğiz. Sen nasılsın? Burada her şey yolunda mı?" Gülümsüyor ama gergin.

"İyiyim, sadece çok sıkıldım. Film gecelerimizi özledim. Annenle tanıştım, çok tatlı biri. Onu seviyorum." Kelimelerim aceleyle döküldü. Geri döndüğü için o kadar mutluyum ki, kaybettiğim zamanı telafi etmem gerektiğini hissediyorum.

"Duydum. O da sana çok düşkün." Yanağımdaki bir tutam saç okşuyor ve kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Tenime dokunan tüyler içimde küçük kıvılcımlar yaratıyor. "Nasıl uyuyorsun?"

Onun endişesi içimdeki ateşi alevlendiriyor.

"İyi. Şaşırtıcı bir şekilde." Ya dikkatimi dağıtan seksi kitaplar ya da çarşafalarında beni boğan kokusu kabusları uzak tutuyor ve içimde yeni bir şeyi açığa çıkarıyor.

Elini yanağıma götürüyor. "Seninle gurur duyuyorum."

Başımı sallıyorum, gözyaşlarına boğulmadan yapabildiğim tek şey bu. Daha önce kimse bana bunu söylememişti.

Alnı benimkine dayanıyor, burunlarımız birbirine değiyor. Ağır nefes alış verişlerimiz odayı dolduruyor. Arkamda bir şey dikkatini çekiyor, bir kolunu dolaştırıyor ve tezgahtan *kitabı alırken* ellerimi gözlerimle takip ediyorum.

Dudaklarını yalayıp kitabı iki elinin arasına alırken yanaklarım yanıyor.

Bi

Z. "Bu ne hakkında?" Arka kapağı okurken kaşları kalkıyor.

Yanaklarımda bir sıcaklık dalgası belirliyor. "Sadece bir aşk kitabı.

Sienna

onları benim için annene verdi."

Göğsü gurulduyor. "Hmm. Buna *romantizm* mi diyorsun? kitap?" Ses tonu şakacı.

"Kafamı meşgul edecek bir şey," diye kekeliyorum. Utanç duygusu içimi kaplıyor ve kaçıp yatak odasına saklanmak istiyorum.

Ortaya doğru açar. Yüzü, ağzı mükemmel bir 'o' şeklini alana kadar bir dizi ifadeden geçiyor. Avucumla yüzümü kapatıyorum.

"Viktor'un onu burada meşgul ettiği kesin." Sesi boğuk.

"Kitaplardaki erkekler bunu nasıl yapacaklarını bilirler."

Dudağımı ısırıyorum. Yanıt olarak hırlıyor ve ben kıkırdıyorum.

"Bana güvenin, benim yapamayacağım hiçbir şeyi yapamazlar."

"Peki bir kitap sevgilisi bundan sonra ne yapar, Bay Russo?"

Bununla birlikte bizi döndürüyor ve sırtım soğuk duvara çarpıyor. Konuşmak için dudaklarımı aralıyorum ama ne diyeceğimi bilemiyorum.

Alt dudağını dişlerinin arasında yuvarlarken saf bir açlık bakışı var.

Açıktaki kalan kolumda gezinen parmak uçlarının ardından tüylerim diken diken oluyor. Kalçalarımı ona doğru kaydırıyorum, sert ereksiyonu karnıma doğru bastırıyor.

Eğiliyor, dudakları kulak mememi sıyrıyor.

"Muhtemelen parmaklarını onun içinde kaydırarak onu güzel ve ıslak hale getirir, elinin her tarafına damlatırdı. Aynı zamanda, onun büyük, güzel göğüslerini emerdi."

Yüzünü geri çekiyor, sözleri beni nefessiz ve muhtaç bırakıyor.

"Sonra ne olacak?" Zar zor bir fısıltı, kendi sesimi tanıyamıyorum.

Bana o şakacı sırtışlarından birini yapmadan önce bir an derin düşüncelere dalmış görünüyor. Avucundan çıkan ısı çizgisi, başparmağı çenemi izleyene ve parmakları boynumun arkasına dolanana kadar koluma doğru ilerliyor ve sesi alçalırken beni doğrudan koyu yeşil gözlerine bakacak şekilde eğiyor. "Muhtemelen sonra onu boğazından tutup havayı kesecek kadar sıkar ama bayılmasına yetecek kadar değil. Sadece onun kalın, delikli aletinin içine girmesine, onu titreten ve nefes nefese bırakan o tatlı noktaya vurmasına odaklanabilsin yeter."

"Tanrım, Luca," diye haykırıyorum.

"Ve sonra, tam patlamak üzereyken, bacakları titrerken, kalp atışları hızlanırken, havai fişeklerini patlatmak için sırsıklam parmaklarından birini göt deliğine sokardı."

Bir öksürükle sıcıyorum ve o kıkırdıyor. "Vay be." Söyleyecek söz bulamıyorum.

Onun pis ağzından neredeyse orgazm oluyorum. İnanılmaz, bir kadını kelimelerle boşaltabilen bir adam.

Hayatımda hiç ama hiç anlattığı her bir ayrıntı için bu kadar çaresiz kalmamıştım.

"Daha işim bitmedi," diye homurdanıyor.

Dudağımın içini ısıyorum. "Bu konuda gerçekten çok ileri gidiyorsun. Devam et..."

İşaret parmağını ağzımın üzerine koyuyor ve gözlerim kocaman açılıyor.

"Onu yatağa götürüp yatırırsın, üzerindeki her kıyafeti yırtar ve yatak başlığını tutmasını isterdi. Bunu yaptıktan sonra

Kravatını gevşetip kollarını sıvayarak onu beklenti içinde bırakacak. Daha fazlası için yalvaracak. Ancak o zaman ona yatakta katılacak, mükemmel kışını iki eliyle kavrayarak kendini tutacak ve onu yalayarak temizleyecek. Onu diliyle becerecek, hatta belki iki deliğini de. Ta ki kalçaları adamın yüzüne çarpana ve adam onun tatlı sularıyla boğulana kadar."

Boğazımdan bir inilti çıkıyor. Bana neler oluyor?

"Tanrım, Luca," diye inliyorum.

"Evet, muhtemelen aynı böyle inlerdi. Ama daha yüksek sesle, ciğerleri yanana kadar benim, yani onun adını haykırırdı. Ve sonra o ne yapardı biliyor musun?"

Başımı sallıyorum. Tek hayal edebildiğim ellerimin yatak başlığında olduğu.

"Onun bitkin bedenini kollarının arasına alır ve öperdi. O dünyayı sarsan öpücüklerden biri, seni oracıkta boşaltırdı."

Bakışları dudaklarıma kilitleniyor, göz bebekleri büyüyor ve gözleri kararıyor. "Göster bana," diye fısıldıyorum.

Yüzündeki çatışmayı görebiliyorum, bu yüzden parmaklarımı dağınık kahverengi saçlarının arasından geçiriyorum ve onu kendime doğru çekiyorum, böylece dudakları benimkine zar zor değiyor.

"Lütfen. Bunu istiyorum. Sana ihtiyacım var."

Onu kendime doğru çekiyorum. "Her şeyi. Hepsini istiyorum. Seninle birlikte. Ben hazırım."

Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım. Bana sahiplenilmenin, ele geçirilmenin, en iyi şekilde tüketilmenin nasıl bir şey olduğunu göstermek için.

İçimde var olduğunu bildiğim kadını serbest bırakmak için.

"Seni öpebilir miyim? Kafamda canlandırmadan duramıyorum." Başımı salladım. Ben de öyle.

"Kelimeler, Rosa. Eğer bunu yaparsak, düzgün bir şekilde yaparız. Her santimine tapmak istiyorum. Ama bu tamamen senin şartlarına göre olmalı. Kontrol her zaman sende olmalı."

Yüzü ciddi ama vücudum yanıyor.

"Luca, bunu istiyorum. Kahretsin, bunu çok istiyorum. Lütfen."

Parmak uçlarımda yükseliyorum, dudaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor ve fısıldıyorum, "Beni boşaltan ilk erkek sen ol."

"Siktir," diye inliyor, sıcak nefesi dudaklarıma çarpıyor. "Seni yukarı çıkarmam gerek." Bununla birlikte eğilip beni kollarına alıyor ve bizi yatak odasına götürürken göğsüne sarıyor.

Beni yatağa yatırıyor, eğilip beni öperken yüzümü usulca okşuyor ve ellerini saçlarımda gezdiriyor. O yanıma uzandığında şilte alçalıyor ve yüzümü ona dönmek için yan dönüyorum.

Yüzeyin altında sinirler kabarıyor. Ya yeterince iyi değilsem? Ya çok kırıldıysam? Ve sonuncusu beni en çok endişelendiren. Ya hala benim için yapamıyorsa?

"Hey, bundan emin misin?" Derin sesi beni dönen zihnimden uzaklaştırıyor.

Ona bakıyorum, gözlerindeki açlık, sesindeki endişe ve gülümsüyorum.

"Yeterliyim. Sadece senin için yeterli olmadığımından endişeleniyorum. Tüm bu şeyleri istiyorum ama sanırım gerçekten yeterli olup olmadığımı bilmiyorum."

Utanç içinde başımı eğiyorum. Bu benim korkunç gerçeğim. Hiç bir erkeğin dokunuşuna maruz kalmadım, kendi rızamla.

"O sensin, Rosa. Sadece var olmakla bile mükemmelsin. Sadece burada uzanmak ve gece boyunca vücuduna tapmama izin vermek istesen bile, bunu yapabiliriz. Bu benim için de yeni. Bildiğim tek şey, seninle her şeyin her şey olacağı."

Parmağını yüzümün yan tarafında gezdiriyor ve ben bir nefes çekiyorum. Sadece bu hafif dokunuş bile bacaklarımı birbirine kenetlememe neden oluyor. Bana öne doğru eğilip dudaklarımı onunkilere değdirme cesareti veriyor.

"Hadi yapalım şunu, Luca." Ona sırtıyorum ve o da yüzümün iki yanından tutup dudaklarını dudaklarıma çarparak beni tamamen tüketen bir öpücük konduruyor.

"Bebeğim, bu *sadece* seninle ilgili. Sana her şeyi vermek istiyorum. Karşılığında hiçbir şeye ihtiyacım yok. Bekleyebilirim. Sen gerçekten hazır olana kadar bekleyeceğim.

Ben. Beni yatağa kelepçelemek zorunda kalsan bile. Bunu aceleye getiremeyiz." Üstüme yuvarlanıyor, ağırlığını ön koluna veriyor, bacaklarımı beline doluyorum. Yatağa kelepçelenmiş, çıplak bir Luca'nın onunla ilişkiye girmeme izin verdiğini hayal edince iç çamaşırlarımı ıslatıyorum.

"Güvenli bir kelimeye ihtiyacın var Rosa. Eğer bir şey çok fazlaysa o."

Aleti pantolonuna sürtünerek benim muhtaç amcığımı zorluyor ve ben cevap olarak inliyor.

"Il Mio Tesoro, bana bir kelime söyle, lütfen."

Sırıtiyorum ve aklıma gelen ilk şeyi söylüyorum. Beni güvende hissettiren bir kelime.

"Hazine."

BÖLÜM YIRMI BEŞ

luca

O kelimeyi söylediğinde kalbim neredeyse duracak. Sanmıyorum ki ona ne kadar değer verdiğimi anladım.

"Aferin kızıma." Başparmağımla alt dudağını yuvarlıyorum ve dudaklarımı nazikçe onunkilerin üzerinde gezdiriyorum.

"Sana ne yapmamı istiyorsun, Rosa? Söyle bana."

"Şey," diye duraklar.

"Hadi ama, ısırمام. Tabii istediğin bu değilse." Dişlerimi şakacı bir şekilde kırıyorum.

Başka tarafa bakmaya çalışıyor, ben de nazikçe yanağına dokunarak yüzünü bana dönmesini sağlıyorum.

"Yaşadığımı hissetmek istiyorum. O zamandan beri hiç kimseyle birlikte olmadım. Sen benim ilkim olacaksın," diye o kadar sessiz fısıldıyor ki sözlerini algılayabilmek için bir an durmam gerekiyor.

Tamamen hareketsiz kaldım. "Benim için bir onurdur Rosa." Göğsüm kabarıyor, gülümsememi bile gizleyemiyorum.

Boynunun sütunu boyunca öpmeye başlıyorum ve o da başını yana eğiyor. Köprücük kemiğine kadar iniyorum, siyah bornozunu omuzlarının üzerinden kaydırırken dudaklarım parmaklarımı takip ediyor.

Yumuşak tenine karşı "Nefis birisin," diyorum.

Yanıt olarak inliyor, kalçalarını belimin etrafında sıkıyor, acı verici sertlikteki sikim ona doğru bastırıyor.

Kolunun iç kısmına öpücükler yerleştiriyorum, her bir santimini öpmeyi planlıyorum. Pazusunun iç kısmını yalıyorum, dirseğinin iç kısmına ulaşmadan hemen önce sarsılıyor. Durup yukarı baktığımda kıkırdıyor.

"Bu gıdıkladı."

"Ne, burası mı?" Onu zıplatan aynı noktayı ısıriyorum. Yine de bu tat, bana küçük bir nefesli inilti kazandırıyor.

"Hmm evet." Gözleri çırpınarak kapandı. Diğer elim atletinin kenarına uzanıyor, göğsüne masaj yapmaya başladığımda onu aşağı çekiyor. Bir yandan da o yeni hassas noktasını öpüyordum.

"Çok güzelsin Rosa."

Gerçekten öyle. Şu anda, eski hayatından arınırken saçlarını tuttuğum kadından farklı bir kadın gibi. O zaman bile güzeldi.

Ağızına doğru ilerleyerek dudaklarımı onunkilerin üzerine bastırıyorum. Kalçaları dönmeye başlıyor, amı sikime sürtünüyor. Dokunuşumun altında canlanmasını izlemek istiyorum.

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor, başımı aşağı doğru itiyor. Meme ucunun etrafını öpüyorum, sırtı kamburlaşıyor ve diri göğüslerini yüzüme doğru itiyor. Pembe tomurcuklarından birini ağızıma yerleştirmeden ve nazıkçe emmeden önce dikkatimi ikisi arasında değiştiriyorum.

Pantolonunu indirip adımını tatlı tatlı fısıldarken sikim patlamak için yalvarıyor. "Daha fazla, Luca."

Nabızı boynunda titriyor ve göğsüne yayılan pembe bir kızarıklığı körüklüyor. Külotunu yırtıp içine dalmamak için kendimi zor tutuyorum. Ama yapamıyorum. Bunun onun için özel olmasını istiyorum.

El üstünde tutulmanın nasıl bir şey olduğunu bilmeyi hak ediyor. Özel hissetmeyi, çünkü bu kadın gerçekten öyle.

"Senin tadını çıkarmak istiyorum, tesoro."

"Şimdiden tadını çıkarmış hissediyorum, söz veriyorum."

Topuklarımın üzerinde arkama yaslanıyorum ve önümdeki bu güzelliği seyretmek için bir an duruyorum. Kollarını başının üzerinde kavuşturmuş, bacakları hâlâ bana sarılmış, kalçaları yatağın üzerinde geziniyor.

Bornozunu sıyırıp açıyorum, küçük siyah saten tangası ortaya çıkıyor. Kahretsin, o mükemmel. Vücudunu benimkine bastırılmış hissetmeliyim.

Gömleğimi yere atarak soyunmamı açlıkla izliyor. Ayağa kalkıyor ve ellerini karın kaslarımda gezdiriyor, içimde bir iniltiyi ısırmama yetecek kadar elektrik dalgaları gönderiyor.

'V' boyunca belime kadar iz sürüyor ve kemerimi çözüyor. Düğmelerimi açmadan önce durup yukarı bakıyor.

"Bebeğim, ben seninim. Sikimi istiyorsan, al."

Nefesini içine çekiyor. Elleri hafifçe titriyor, ben de ona yardım ediyorum, onun için çözüyorum. Azgınlığım boxerlarım tarafından zar zor dizginleniyordu.

Pantolonumu çıkarıp kendimi tekrar onun yanına getiriyorum, yanına uzanıyorum ve saçlarını yüzünden çekiyorum. Dudaklarına yapışıyorum, parmaklarım külotunun eteğini buluyor.

Bacaklarını benim için daha geniş açtı. Uzun zamandır aldığım en iyi davetti.

"Aferin kızıma. Benim için ne kadar ıslak olduğunu görelim mi?"

Başını sallıyor ve ben bir öpücük daha alıyorum, yumuşak ve tatlı. Hatta samimi, ki bu benim için keşfedilmemiş bir bölge. Sikim hiç bu kadar patlamaya hazır olmamıştı.

Külotun altına dalıyorum, yana doğru itiyorum ve pürüzsüz amından aşağı kayıyorum.

İşaret parmağım sırlıklam klitorisini dolaşırken inliyor. Yavaş ve nazik davranıyorum, girişindeki nemi alıyorum ve tekrar yukarı kaydırıyorum. Altımda pantolonunu indiriyor, ben de onu öpüyorum.

"Tanrım, Luca." Başını yastığa yasladı.

"Öyleyim, evet. Şimdi, o kalçalarını benim için kaldır, bebeğim. Bırak gireyim."

Dudaklarım çenesini ve boynunu takip ediyor. Karnına doğru ilerliyorum, aşağıya doğru tadına bakıyorum. Oraya bir öpücük kondurduğumda titremesine neden olan kolundaki o küçük noktayı da unutmuyorum.

Başım şimdi bacaklarının arasında, parlayan amını mükemmel bir şekilde görebiliyorum. Gözlerini kocaman açarak doğruluyor.

"Luca-"

"Evet, bebeğim." Kalçasının iç kısmına ıslak öpücükler yerleştiriyorum. "Bekle."

Durdum ve ona baktım.

"Daha önce kimse bana *bunu* yapmamıştı." Bana bakarken alt dudağını dişlerinin arasında yuvarlıyor.

Yemin ederim sikim o kadar sert zonkluyor ki acıyor. "Oh, lanet olsun."

Mükemmel şekilde parlayan amına bakıyorum. "Sana ne kadar iyi hissettirebileceğini göstermeme izin ver. Tadına bakmama izin verir misin?"

Bir parmağımı içine sokuyorum ve inliyor, dizleri yatağa çöküyor.

"Siktir, evet," diye inliyor.

Dilimin ucunu kullanarak zonklayan klitorisinin etrafında yavaş daireler çiziyorum ve kalçaları hemen yüzüme doğru sarsılıyor.

Girişine kadar yalıyorum, gömülü parmağımı ç ı k a r ı p yerine dilimi koyuyorum.

Elleri çarşafı öyle sert kavırıyor ki parmak eklemleri bembeyaz oluyor. "Bu iyi mi, bebeğim?" Sesimde derin bir açlık var.

"Oh, Tanrım, evet."

"Daha ister misin?"

Klitorisine fiske vuruyorum ve çığlık atıyor. "Evet!" "Yüzüme sür o zaman bebeğim,"

Kalçalarını biraz daha kaldırıyor ve ben de onun kık yanaklarını kavırıyorum.

O yatakta kıvranırken yalayıp emiyor, ben de aynı ritmi tutturup parmaklarımla onu beceriyorum.

Adımı haykırıyor ve bacakları başıma çarpıyor, bana karşı titriyor, kalçaları kontrolsüzce sallanıyor. Verecek bir şeyi kalmayana kadar devam ediyorum. Yüzüme binmesine ve ihtiyacı olanı almasına izin veriyorum. Onun tarafından tamamen boğulmuş olsam bile, doyamıyorum.

"Luca!" diye bağıyor. Bacaklarını aralayıp nefes almak için doğruluyorum, elimin tersiyle ağzımı silip ona sırtıyorum. Dirseklerinin üzerinde doğruluyor, göğsü hızla inip kalkıyor, yanakları güzelce kızarıyor.

"Hoşuna gitti mi?" Ona göz kırpyorum ve o da çok sevimli bir kıkırdama çıkarıyor.

"Buna bayıldım. Hayatımda bu olmadan nasıl yirmi üç yıl geçirdim?" Siyah saçlarının vahşi bir tutamını yüzünden uzaklaştırıyor.

"Tekrar gitmek ister misin?" Ona en yaramaz sırıtışımı veriyorum.

Her ne kadar sikimi onun dar ve damlayan amına sokmak için sabırsızlansam da, tüm gece boyunca dilimle boşalmasına izin vermekte kesinlikle sorun yaşamam. Onu izlemek benim için fazlasıyla yeterli.

Başını sallıyor. "Seni istiyorum."

"Oh, bebeğim. Ben de seni istiyorum." Dizlerimin üzerinde, hâlâ bacaklarının arasında oturuyorum ve boxer'ımı çıkarıp azgın aletimi avuçluyorum. Gözleri vücudumda geziniyor, sikime geldiğinde kocaman oluyor.

Yukarı ve aşağı okşamaya başlıyorum, üstten dökülen ön spermleri siliyorum, elimdeki metal çubuğu kafasına vuruyorum.

"Sen piercingli misin?"

Dudaklarını yalıyor, gözlerini ondan ayırmıyor. Gümüş saplamaya bakıyorum ve başparmağımı halterin üzerinde gezdiriyorum. "Güven bana, bayılacaksın."

Ağzı açık kalıyor ve hemen kapatıyor.

"Dokunmak ister misin?" Gözlerinin içine bakarak sikimi okşamaya devam ediyorum.

Bacaklarını çeviriyor ve benim pozisyonumu taklit ederek kendini dizlerinin üzerine itiyor. Bana yaklaşıyor, meme uçları bana sürtünüyor

Biceps.

Eli elime değdiği anda içimde elektrik şimşekleri çakıyor. Yaptığım şeyi bırakıp araştırmasına izin veriyorum. Parmağını sikimin başının üzerinde gezdirirken derin düşüncelere dalıyor, piercinge hafifçe dokunduğunda her sinir ucu tepki veriyor.

"Siktir," diye inliyorum.

Narin parmaklarını şaftımın etrafına doluyor. "Luca?"

Kontrolümü kaybetme dürtüsüyle savaşıırken gözlerim kapanıyor. "Evet, bebeğim."

Beni aşağı yukarı okşamaya başladı. Bu lanet bir cennet. "Kocaman olmuşsun.

Ya olmazsa, bilirsin..."

Her erkeğin partnerinden duymak istediği sözler. Ama bu sefer sesinde endişe var.

Yüzünü avuçlarım. "Hazırlandık. Güzel ve yavaş gideceğim. Etrafımda mükemmel bir şekilde esneyeceksin. Eğer acırsa, duracağız. Söz veriyorum."

Gözlerim onunkileri arıyor, tutuşunu sıkılaştırıyor ve hızını artırıyor. "Ya da beni bu şekilde boşaltabilirsin, çünkü çok ateşli," diye homurdanıyorum.

Eğildim ve dudaklarını aldım, "Bana binmek ister misin bebeğim? Tempoyu sen ayarla, benden istediğini al. Güç tamamen senin ellerinde. Her zaman."

Gözleri parlıyor. "Bunu çok isterim."

Başımı salladım ve o da elini çekti. Yatağa düz bir şekilde uzandım, kalkmış sikim hazır ve bekliyor, ellerimi başımın arkasında birleştirdim. Her kelimesinde ciddiyim. Bu onunla ilgili; güce sahip olmayı hak ediyor. Ondan koparılan bir parçasını geri almayı.

Vücuduma tırmanıyor ve aletimin üzerine yerleşiyor.

O yere çökmeden önce doğrulup çekmeceyi karıştırıyorum ve folyolu bir prezervatif paketi çıkarıyorum. Paketi dişlerimle yırtıp açıyorum ama elini benimkinin üzerine koyunca duruyorum.

"RİA'm var. Açıkçası temizim. Eğer siz de temizseniz, hepinizi hissetmek isterim. Bunun senin için de farklı olmasını istiyorum. Daha fazlası olsun."

Vay anasını.

İstesem bile buna hayır diyemezdim. Beni fırlattı. "Hiç kullanmadım," diye dürüstçe cevap veriyorum.

Seksten hoşlandığım gerçeğini inkar edemem. Böyle bir öneriyi asla düşünmezdim. Ama Rosa ile yaşadığım bu deneyimin farklı olduğunu da inkâr edemem. Daha fazlası.

"Eğer istiyorsan, kesinlikle sorun değil," diyor ve lastiği parmaklarımdan alıp başparmağı ile işaret parmağı arasında üst kısmını tutuyor.

Birden nefret etmeye başladım.

Prezervatifi elinden aldım ve odanın diğer ucuna fırlattım.

"Sen benim ilkim olabilirsin," diyorum ve bu da bana dünyada en sevdiğim şeylerden birini kazandırıyor: ondan bir gülümseme.

Aletimin ucunu yarığına sürtüyor, ıslaklığıyla boğuyor. Sadece bu bile beni nefes nefese bırakıyor. Ellerimi başımın arkasına koyarak öne doğru eğiliyor, kendini dik tutmak için eliyle boğazımı kavıyor.

"Kahretsin, bu yeni bir şey," diye boğuluyorum.

"Oops, üzgünüm." Kendini tekrar ayağa kaldırdı, yanakları kızarmıştı.

"Elini orada bırak, Rosa." Elini geri koyması için kolunu çekiştiriyorum.

Boğazımın kenarına tutunması nefesimi daha fazla tutmama neden oluyor. Serbest eliyle sikimi kavıyor ve girişiyle hizalıyor. Ağırlığını şimdi nefes boruma bastıran elinin üzerine vererek yavaşça aşağıya doğru iniyor.

"Aman Tanrım," diye haykırıyor, kendini aşağıya bırakırken başı geriye düşüyor. "O eli daha sıkı sık, bebeğim."

Tırnakları boynuma batıyor ve derimi delerken irkiliyorum. Bu ve amının sikimi boğması arasında yanıyorum.

"Her şeyimi al, ta ki o piercingin o tatlı noktaya çarptığını hissedene kadar."

Küçük bir iniltiyle öne doğru eğiliyor. Yarı yolda tereddüt ederken inliyorum. Yüzünü bana dönüyor ve bir nefes çekip tutuyor.

"Nefes al bebeğim, çok iyi gidiyorsun, sadece benim için biraz daha."

Boğazımın etrafındaki baskıyı artırıyor, bu da taşaklarımın sıkılaşmasına neden oluyor ve tüm beni tabana kadar alıyor.

Kendini yukarı kaldırıyor ve birkaç kez aşağı iniyor, her seferinde neredeyse gözlerimi başımın arkasına yuvarlıyor. O bana binerken aletimdeki sıcaklık inanılmaz.

"Çok mükemmel Rosa. Çok iyi hissediyorsun."

Hızını artırmaya başladığında, istediği noktaya vurmak için kalçalarını yuvarladığında huşu içinde izliyorum. Benden her şeyi alıyor. Gözleri çırpınarak kapanıyor. İnlerken ağzı mükemmel bir 'o' yapıyor.

Hızını artırıyor, geri çekiliyor ve kıcını kalçalarımın vuruyor.

"Siktir, Rosa."

"Luca, kontrolü ele al. Lütfen," diyor nefes nefese, siyah saçlarını yüzünden uzaklaştırarak.

"Evet, bebeğim. Her şeyi yaparım." Kollarımı başımın altından çekip tutuyorum ve parmaklarımı kalçalarına geçiriyorum.

"Benim için dön."

Hafifçe yukarı kalkıyor ve sırtı bana dönük olacak şekilde dönüyor. Kendini destekleyebilmesi için dizlerimi hafifçe yukarı kaldırıyorum.

"Hazır mısın?" diye sordum.

"Kahretsin. Evet," diye tıslıyor kendini yukarı ve aşağı doğru iterken Ben.

Tutuşumu sıkılaştırarak onu yukarı kaldırdım ve düşmesine izin verdim, kalçalarımı sikimin arkadan ona girmesini, kıcının aşağı yukarı zıplamasını izliyordum.

"Bu çok ateşli." Keşke fotoğrafını çekebilseydim de bu görüntüyü sonsuza dek hatırlayabilseydim.

"Daha fazla," diye kısık sesle bağırıyor.

Duvarlarının beni sıkıştırdığını, taşaklarımın sıkılaştığını ve tüm vücudumun gerildiğini hissedene kadar ona vurmaya devam ediyorum. Gözlerimi sıkarak ciğerlerimin en üstünden onun adını haykırıyorum ve ben onu tamamen doldururken o da bana katılıyor, sikim içinde seğirene kadar içine akıyor.

Doğruluyorum, göğsüm yanarken nefesimi geri kazanmayı umursamadan onu kaldırıyorum ve yüzüme doğru çekiyorum. Terli alınlarımız buluşuyor ve sıcak nefesi ağzıma çarpıyor.

"Bu-" Kelimelerim bile yok, sanki beden dışı bir deneyim gibi.

"Mükemmeldi." Benim yerime cümlemi tamamladı.

Kapüşonlu gözlerine baktığımda içimi sıcak bir his kaplıyor. Hayatta istediğimi ya da ihtiyaç duyduğumu düşündüğüm bir şey değil.

Ama şu anda, gerçekten her şeyim. Boynuma sarılıyor ama hemen geri çekiyor. Çenemin altına bakarken gözleri şok içinde açılıyor. "Aman Tanrım, Luca, kanaman var!"

"Üzerimde iz bıraktın." Birden fazla şekilde.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

rosa

Parmaklarımı göğüs uçlarında gezdiriyor, tırnaklarımı aşağıya kadar takip

ediyorum,

sert karın kaslarını izliyordu.

Eğildi, göğsü neredeyse beni boğacaktı. "Ne yapıyorsun?"

Çekmecenin kapandığını duyuyorum ve çıplak kıcımın yanağını tutarak tekrar uzanıyor. Gözlerinde muzip bir parıltıyla bana küçük siyah bir not defteri ve kalem uzatıyor.

"Bu ne için?" Yattığı kızların kaydını burada mı tutuyor?

"Keşfetmek istediğiniz her şeyi yazın. Kitaplarda okuduğunuz ve sizi heyecanlandıran tüm o şeyleri. Hiç deneme fırsatı bulamadığınız tüm arzularınızı."

"Neden?" Bunu gerçekten benim için yapar mıydı? "Sence de garip değil mi?"

Homurdanıyor, kalemi parmaklarımın arasına sokuyor. "Tam tersi. Bu benim yeni yapılacaklar listem olacak, bebeğim. Oraya yazdığın her şeyi tek tek işaretlemek istiyorum."

Defteri bir sonraki boş sayfaya kadar açıyorum ve kalemin ucunu çeneme değdiriyorum.

"Hmm, aralarından seçim yapabileceğin çok şey var." Beni gözetleyememesi için pozisyonumu ayarlayarak onları karalamaya başlıyorum.

"Hey, okumak istiyorum!" Bana sahte surat asıyor.

"Sabır." Kalemı havaya kaldırıp ona göz kırpıyorum.

Anal, el kolyesi, fıskırtabilir miyim?, tükürme, kenar, altmış dokuz, Arka kapı oyunu?

Duraklıyorum ve bakışlarımı ona doğru kaldırıyorum. Beni bir şahin gibi izliyor.

"Görmek ister misin?" Not defterini göğsümde tutuyorum, ona göstermek için aniden heyecanlanıyorum.

Şimdiye kadar bana narin bir prenses gibi davrandı, kırılmış ve yaralanmış biri gibi. Tüm bunları istediğim için deli olduğumu mu düşünecek?

"Siktir, evet." Kendini yatak başlığına yaslıyor ve hevesle avucunu uzatıyor.

Ona uzattım, o da elimden aldı.

Bana döndüğünde gözleri büyüyor ve yerini hızla saf bir arzuya bırakıyor.

"Bu tam bir liste. Kahretsin, bu kitapları okumaya başlamalıyım." Ses tonuna eğlence karışıyor.

Sayfayı yırtıp atarken kâğıt yırtılıyor ve defteri yere fırlatıyor. Beni göğsüne çekiyor ve seksi listenin olduğu kağıdı önümüzde tutuyor.

"Daha sonra başlayabilir miyiz? Eğer hazırsan? Kurallar hala aynı; kontrol sizde. Bunu senin hızında yapacağız. Ama lanet olsun, sadece bu listeyi okumak bile beni yeniden başlamaya hazır hale getirdi."

Elimi örtünün altına kaydırıyorum, yalan söylemiyor. Elimı kalın şaftının etrafına doluyorum. "İşe gitmeden önce basit bir tane denemeye ne dersin?"

"Aklında hangisi var, tesoro?" Elime yavaşça sokulurken kalçaları hareket ediyor.

Ondan biraz damladığını hissedebiliyorum ve bu bana dudaklarımı yalattıyor. Tadı nasıldır acaba? "Altmış dokuz mu?"

"Bebeğim, sanki burada benim dilimi konuşuyorsun. Yukarı tırman. Adamınızın işe gitmeden önce doyması gerekiyor."

Yorganı arkaya atıyor, düz yatmak için aşağı kayarken kaslı gövdesini sergiliyor. Bir an için tüm mürekkebi hayranlıkla seyrettikten sonra geri dönüp bakıyorum

Kafasında gümüş çubuk olan aletine.

Üzerine tırmanıyorum, bacaklarım başının iki yanında, ön kollarımın üzerinde yükseliyorum.

Metalin boğazımın arkasına çarptığını hissedene kadar onu ağzıma alıyorum. Dili klitorisimle birleştğinde ileri doğru sarsılıyorum.

"Bebeğim, kalçalarının başımın etrafında olmasını istiyorum. Amının beni boğmasını istiyorum. O yüzden o muhteşem kışını geri getir ve otur."

Ağzımdan bir inilti kaçıyor, hala bir ağız dolusu onun horozuyla. Başımı sallamaya başladım, ağırlığımı bir koluma verdim, böylece ellerim yavaşça taşaklarını okşamaya başlayabilirdi.

O aşağı yukarı yaladıkça gözlerim kapanıyor, dili daha sonra giriş yerimle alay ediyor. Dili içeri girerken ayak parmaklarım kıvrılıyor.

"Daha derine bebeğim. Sonuna kadar, o güzel küçük ağzını sikimle doldur." Çakıllı sesi içime doğru şok dalgaları gönderiyor ve beni teşvik ediyor.

Ritmimi bulduğumda, kendime olan güvenim artıyor, kalçalarımınla küçük daireler çizmeye başlıyorum. Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi yalıyor ve emiyor. Kalçalarımı sıkıca kavlıyor. Sonuna kadar emiyorum ve ucundaki tuzlu precum damlasını yalamadan önce ağzımdan çıkmasına izin veriyorum.

"Hmm, işte bu bebeğim," diye inliyor, nefesi zonklayan amıma çarpıyor.

Kendimi kollarımın üzerinde yukarı iterek bacaklarımı daha geniş açtım ve arkama yaslandım. "Bu iyi mi?"

Uzun bir yalamadan sonra geri çekiliyor. "Tamam mı? İyiden de öte. Bu lanet olası bir cennet Rosa."

Isı yanaklarıma yayılıyor, o bana ziyafet çekmeye devam ederken gözlerim başımın arkasına kayıyor.

"Kahretsin Luca, çok yaklaştım."

"Ağız. Sikimin üzerine. Lütfen." Sesi boğuk.

Tekrar eğilip dudaklarımı ayırıyorum, onu ağzıma alıyorum, aşağı yukarı sallanırken dilimi döndürüyorum, hızımı artırıyorum ve onu olabildiğince uzağa götürüyorum.

Öğürmeden hemen önce. Doruk noktam yüzeye çıkarken gözlerimi sıkarak kapatıyorum, vücudum yanıyor. Kalçalarım yüzüne çarpıyor ve sahip olduğum her şeyle onu emiyorum.

Parmakları kalçalarımın sertçe bastırıyor. Benimkiler onun kalın kalçalarına saplanıyor. Vücudum patlarken onun siki ağzımı doldururken inliyorum. Bacaklarım titriyor ve orgazmımı benden yalayarak alırken beni yerinde tutan tek şey onun tutuşu.

Parmaklarımı sikinin etrafına sarıyorum ve emerken aynı zamanda pompalıyorum. Arkamdan gelmesi uzun sürmüyor, sıcak sıvı boğazımdan aşağı akıyor.

Bir yudumla tuzlu tadı yutuyorum. Kalçalarımı serbest bırakıyor, ben yüksekliğimden aşağı inerken dili hala klitorisimde küçük nazik daireler çiziyor.

Kalçalarımın öpücükler konduruyor ve kıcıma dokunuyor, bu da zevk dalgalarını doğrudan merkezime göndermeye yetiyor.

Birlikte duş aldıktan sonra giyiniyor ve kahvaltı ediyoruz. Normal 9-5 ofis işlerinden önce sıradan bir çift gibi. Tezgahtan silahını aldı ve telefonuna bakarak kaşlarını çatı.

"Öp lütfen."

Dudaklarına dokunuyor ve ben de bar taburesinden kalkıp onu öpüyorum. "Sonra görüşürüz, güzelim."

LUCA ADIMI FISILDAYARAK BENİ HUZURLU UYKUMDAN UYANDIRIYOR.

"Rosa, bebeğim. Uyanman gerek."

Birkaç kez göz kırpıyorum ve o güzel yüzü gözümün önüne geliyor.

"Ha? Neden?" Gözlerimi temizlemek için ovuşturuyorum. Yüzü kıpkırmızı, burun delikleri açılıyor.

"Misafirlerim var, burada olduğunuzu bilmemeleri gereken misafirlerim."

Çekmeceyi açıyor ve ben de çıplak sırtımı serin koltuk başlığına
d a y a y a r a k doğruluyorum.

"Misafir mi? Kim?" Onu izlerken kafamdaki uyku sisini dağıtmaya çalışıyorum.

"Capris," diye homurdanıyor.

Siyah bir tişört giyerken gözlerim yontulmuş karın kaslarına takılı kalıyor ve gri eşofmanını aletinin üzerine çekerken bir iç çekiyorum.

Kalçalarımı sıkarak amımın ağrısını durdurmaya çalışıyorum.

"Ne istiyorlar?" Battaniyeyi karnımın üzerine çekiyorum.

"Konuşmak için." Dudaklarıma bir öpücük konduruyor, başparmağını elmacık kemiğıme sürüyor. Onun dokunuşuyla eriyorum.

"Onlardan kurtulacağım. Sadece, lütfen, ses çıkarma."

Başımı salladım, "Söz veriyorum, Luca."

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Bu adamlar tehlikeli.

"Aferin kızıma. Burada güvendesin. Benim olanı her zaman koruyacağım, tesoro." Yatağıının başucundaki masadan silahını alıp giderken gözlerinde bir karanlık parlıyor.

Bana benim mi dedi?

BÖLÜM YIRMI YEDİ

luca

!!

Bana gelmek için iyi bir sebebiniz olsa iyi olur.

Lanet olası ev, Romano," diye feryat ediyorum, metal kapılardan ona bakarken silahımı sıkıca kavriyorum.

"Beni içeri almıyor musunuz?" Etrafına ve tuğla duvara yerleştirilmiş kendisine bakan kameraya bakar. "Konuşmamız gerek. Özel olarak."

Maddie.

Sikeyim

.

Silahımı ona doğrultuyorum.

Avucunu teslimiyetle yukarı kaldırıyor ve kıkırdıyor. "Bu öyle bir parti değil, siz istemediğiniz sürece."

"Dediğin gibi, güven kazanılır. İhtiyacım olan bilgiye sahip olduğunu kanıtlar," diye karşılık verdim.

Bunun için zamanım yok ve Capris'in Rosa'dan haberdar olmasını kesinlikle istemiyorum.

"Sizin için çalışan biri söylediği kişi değil. Maddie onun elinde, bundan eminim. Açıklamama izin verirseniz, nedenini göreceksiniz." Sakince ceketinden kalın beyaz bir zarf çıkarır ve sallar.

"Yine vaktimi boşa harcamasan iyi edersin, Romano." Kapıları açmak için şifreyi giriyorum.

Onu evin arka girişine, ön kapının üzerinde duran yatak odamdan en uzağa götürüyorum.

"Oturun." Silahımı yemek masasına doğrulttum.

"Elimdeki bilgi benden gelmedi."

Teklif edilen sandalyenin etrafından dolaşıp resim çerçeveleriyle dolu yan masanın yanında dururken gözlerimi kısıyorum.

Darcy'yi kucağıma aldığım, onunla tanıştığım ilk gün çekilmiş fotoğrafımı eline alıyor. "Sevimli bir ailen var Luca."

Bunun nereye gittiğini sevmiyorum ve dilimi ısırarak için dişlerimi sıkıyorum. "Tükür gitsin."

"Bir anlaşma yapıp yapmadığımıza bağlı." Bana bakıyor.

"Böyle anlaşmalar iki kez yapılmaz sanıyordum." Ben de karşı çıktım.

"İşler değişti. Ben silahlarımı New York'ta istiyorum, siz de nakliye tesislerine sahipsiniz. Bir ittifak ikimiz için de iyi olur."

"İttifak mı?" Bu birdenbire ilginç bir hal aldı.

Çerçeveyi boş boş sallıyor. "Maddison'ı bulmak istiyor musun?"

"Tabii ki biliyorum." Grayson berbat durumda, onu hiç bu kadar yıkılmış görmemiştim. Bunu düzeltmek için her şeyi yaparım.

"Sana tek bir şans veriyorum, sadece tek bir şans Luca." Bana doğru bir adım atıyor ve ben de omurgamı dikleştiriyorum.

Resmi göğsüme sokarak beni geriye doğru itti.

"Kızım Maria, New York'ta benim için bir imparatorluk kurmak istiyor. Ona aşırı başarılı diyebilirsiniz. Vizeye ihtiyacı var, böylece ikiniz evleneceksiniz. Ayrıca sana göz kulak olmak için orada olacak, burada işlerimi doğru şekilde yürüttüğünden emin olacak. Eğer bu işi berbat edersen-" Duraksıyor, çerçeveye bakıyor. "Bir baba için tek kızını kaybetmekten daha yıkıcı bir şey yoktur, değil mi Luca?"

Sözleri karşısında kanım kaynıyor, boynumdaki kaslar yerinden fırlayacak gibi oluyor. "Bahsettiğin kişi benim yeğenim, seni lanet olası amcık."

Bir adım geri çekilerek susuyor.

"İşte bahsettiğim şey bu, senin mantıksız davranışların. Seni uzun zamandır görmediğimi mi sanıyorsun? Kızım sana şekil verecek, seni bizden biri olarak yontacak. Seni hizada tutacak. Eğer bunu yaparsan, seni doğruca Maddie'ye gönderirim. Burada kimsenin canının yanmasına gerek yok. Artık her şey sana bağlı."

Resmi sağ tarafı yukarı gelecek şekilde yemek masasının üzerine koydu. Ensemi sıktım. Kızıyla evlenmek mi?

"Luca, bu gerçekten bir seçim değil. Eğer bunu yapmazsan, benden çaldığın için sevdiğin her şeyi ve herkesi yakarım. Bunu yaparsan, onlar yaşar, silahlarımı kullanırsın, kızımınla evlenirsin, dediğimizi yaparsın. Karşılığında Maddie'yi geri alırsın."

Rosa'yı kaybettim.

Yine, bana bir şeyler hissettiren tek kadınla mutlu olma şansımı kaybettim.

Ama onlar benim ailem. Onları korumak için yapmayacağım şey yok. Yani yaşlı pislik haklı.

Başka seçeneğim yok, aile her şeyin üstünde, değil mi?

"Anlaştık. Şimdi bana Maddie'nin kimde olduğunu söyle."

"Bunun için oturmak isteyebilirsin," diyor.

Önümdeki sandalyenin arkasını kavırıyorum.

"Ben iyiyim."

"Yeni arkadaşın Frankie, sandığın kişi değil."

Bej rengi keten takım elbisesinin ceketini karıştırıyor ve bir sürü evrakı masanın üzerine fırlatıyor. Evrakları elime alıyorum ve Frankie'nin tanıdık yüzünün olduğu ehliyet fotokopisine bakarken elimde buruşturuyorum.

İsmi okuduğumda içim buz kesti. "Bay Francis Falcone." Lanet olası Falcone.

Orospu çocuğu.

Bacaklarım güçsüzleşiyor ve sandalyelerden birine yığılıyorum. "Bana her şeyi anlat."

Başını sallıyor. "Hepsi orada. Kız elinde, bu sözümü unutma. Seni neden hayatta tutmaya karar verdi bilmiyorum ama şanslısın. O zeki biri. Onu hafife alma."

Ayrılmak için döndüğünde duraksıyor. "Önümüzdeki hafta Maria'ya bir yüzük gönderilmesini bekliyorum. Maddie'yi aldıktan sonra ayrıntıları halledeceğiz. Ailemize hoş geldin evlat." Dışarı çıkmadan önce son kelimeye özellikle vurgu yapıyor.

Kapı kapandığında, masanın üzerinde duran resme bakarak kesik kesik bir nefes alıyorum. Sonra bakışlarım onun tuttuğu çerçeveye kaydı. Darcy.

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, şakaklarımda bir baş ağrısı oluşuyor. Çılgınca dolapları açıyorum.

Siktir. Viski yok.

Bunun yerine, elimdeki kâğıt yığınını fırlatıp atıyorum ve hayatımı andıran kâğıtların fayansın üzerine dağılmasını izliyorum.

Frankie. Ne halt ettin sen?

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

rosa

Luca odaya vahşi bir hayvan gibi adım atıyor. Odayı yırtarak takım elbisesini giyyordu.

"Luca, ne oldu?"

Yüzünü bana döndü. Çenesi o kadar sıkılıyor ki dişi kırılacakmış gibi görünüyor. Kravatını karıştırıyor.

"Yüce Tanrım," diye tıslıyor ve pes ediyor.

Üzerimde tek bir kıyafet olmadan ona doğru yürüdüm. Bana daha önce hareket etmememi söylemişti.

"Bana bırak." Pürüzsüz siyah kravatı ellerime alıyorum. Ben kravatı takarken çenesini kaldırıyor, adem elması sallanıyor.

"İşte, oldu." Ona gülümsedim.

Yüz hatları yumuşuyor, bakışları vücudumda geziniyor, gözlerindeki öfke yerini saf açlığa bırakırken tüylerim diken diken oluyor.

"Orada ne oldu, Luca?" Ona dik dik bakıyorum. "Maddie'yi eve getirmek için şeytanla bir anlaşma yaptım." "Ne anlaşması?"

Başını sallar. "Şimdi olmaz, lütfen." Sesindeki hüznü onu daha fazla zorlamamı engelliyor.

Kollarımı göğüslerimi örtecek şekilde sarıyorum, aniden sır saklamasından rahatsız oluyorum.

"Çok güzelsin, bunu biliyorsun, değil mi?" Başını yana eğiyor.
"Sanırım." Omuz silkiyorum.

O bana gösterene kadar, temizlenene kadar güzelliğimin farkında değildim. Şimdi kendime baktığımda, bana bakan kadını seviyorum. Parlayan cildi, parlak gözleri ve parlak saçları olan kadını.

"İşler karışmak üzere Rosa. Gerçekten karışacak." Kafası düşüyor.
Kesinlikle bitkin görünüyor.

"Hey, sende bu var. Sen Luca Russo'sun. Dünyayla başa çıkabilirsin."
İnatçı çenesini kavırıyorum ve başını yukarı kaldırıyorum. Bir şey onu canlı canlı yiyor.

Luca ya da babamın kazanacağını biliyorum. Ve kalbimin bunu kimin kazanmasını istediğini biliyorum. Beni koruyan tek adamın.

"Babam söz konusu olduğunda tereddüt etme Luca. Benim için değil. Kendini güvende tut. Bundan kurtulmanı istiyorum. Onun değil. Tamam mı?"

Gözyaşlarımı geri kırıyorum; ağzımdan çıkan kelimelere inanamıyorum. Ama her birinde ciddiydim.

Onu kaybedemem.

Sadece başını sallıyor. Kollarımı kaslı vücuduna doluyor ve ona sıkıca sarılıyorum. Asla bırakmak istemiyorum. Şu anda sadece Luca ve Rosa'yız. Gerçeklikten küçük kaçışımız. Bu mükemmel.

Ama içten içe bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyorum.

"Git ve dünyayı ele geçir, Luca." Yutkunuyorum, kalbim ağırlaşıyor.

Saçlarımın arkasını okşuyor, düzensiz nabızı nabzıma çarpıyor.

Kul

ak. "Rosa, ailede Frankie adında biri var mı?"

Geri çekildim ve nefes nefese kaldım. "Evet, bir amca. Bizi birkaç yıl önce terk etti. I

Annemi öldüren patlamadan beri onu görmedim." Kaşlarını çatıyor.

"Babanın kardeşi mi?"

Başımı salladım.

"Neden?"

İçimi korku kapladı. Frankie acımasız biriydi. Onu babamdan daha çok severdim. O her zaman benim koruyucumdu. Ta ki bir gün gidene kadar.

Parmağı omzumda geziniyor. "Eğer haklıysam, sana her şeyi anlatacağım.

Yüzündeki ifadeye bakılırsa, amcanı sevdiğinden şüpheleniyorum."

"Yaptım," diyorum dürüstçe. "Babamın ona ne yaptığını bilmiyorum. Eğer geri dönerse dikkatli ol Luca. Büyürken, o her zaman benim koruyucum oldu. Bir keresinde bakire olduğum için bana sataşan kabadayı ailemden birinin arabasını havaya uçurmuştu. Onu görmek istiyorum; bana bir açıklama borçlu."

Beni değerlendiriyor, dudakları gergin. "Sana hiçbir şey için söz veremem. Henüz neyin içine girdiğimi bilmiyorum. Ailemi ve seni korumak zorundayım, Tesoro."

"Ben mi?" Beynim tüm bu bilgilerle saatte yüz mil hızla çalışıyor.

"Elbette, sen. Şimdi, burada kal. Özür dilerim. Bunu sana yapmaktan nefret ediyorum. Burası senin de evin. Ama dışarıda güvende olmayacaksın."

Parmak uçlarımda yükselip dudaklarına nazik bir öpücük konduruyorum. Eli çıplak bedenimi sarıyor ve kıçımı avuçluyor. Diğer eli hafifçe boynuma dolanıyor, bu da beni ona karşı eritiyor. Ağzımın içine doğru inliyor, dili daha fazlasını istiyor ve ben de ona veriyorum.

"Kahretsin, şimdi bununla ve ereksiyonla uğraşmanın zamanı değil. Ama buna değer. Buna ihtiyacım vardı." Bir öpücük daha bırakıyor.

"Lütfen güvende ol, Luca." Alt dudağım titremeye başlıyor ve başparmağını dudağımın üzerinde gezdiriyor.

"Eve dönmek için buna sahip olduğumda, elbette olacağım," diye geveliyor ve kıçımı okşuyor.

Dünya karmakarışık olsa bile beni gülümsetiyor.

"Ben gidip alt kattan baharatlı kitap koleksiyonunu getireyim; bu kafanı meşgul eder." Göz kırptıyor.

"Bu senin en kötü fikrin değil," diye takılıyorum.

Gerçeklikten kaçmam gereken bir zaman varsa, o da şimdi.

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

luca

''

Oraya git," diye seslendim.

Parmaklarım silahımı çekip Frankie Falcone'u gözlerinin ortasından vurmak için kaşınıyor.

Grayson'ın Audi'sinin yanaştığını duyuyorum ve Frankie'yi görmezden gelerek ön kapıyı açıyor.

"Neler oluyor?" diye sorar endişeli Grayson.

"Sadece içeri gel."

Yumruklarımı o kadar sert sıkıyorum ki titriyorlar, Frankie'yi yere sermemek için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Ama gerçeğe ihtiyacım var. Ayrıca Frankie'nin bildiğimden şüphelenmemesine de ihtiyacım var.

İkisinin arasına bakıyorum.

Grayson açıkça sinirlenmiş görünüyor. "Eee?"

En ciddi ses tonumu takınarak biraz hava emiyorum. "Rosa öldü amına koyayım."

Gözlerimi Frankie'den ayırmıyorum. Grayson'ın yanında kaskatı kesiliyor ve çenesi titriyor. Gözlerini yerden ayırmıyor, bana ya da Grayson'a bakmayı reddediyor.

Bingo.

"Ve?" Grayson araya giriyor.

"Maddie için Falcon'larla pazarlık kozumuzdu."

Bu doğru bile değil. Marco kızı hakkındaki düşüncelerini açıkça belirtti.

Frankie rahatsız bir şekilde kaymaya başlar ve Grayson bunu çok kolay fark eder. "Bir derdin mi var lan senin?" diye soruyor ellerini kirli sakalında gezdiren Frankie'ye.

"Sorun değil. Cesedi dışarı çıkarmamı ister misin patron?"

"Evet, tamam. Gidip depodan malzemeleri al ve geri gel. Grayson, sen benimlesin."

İkisinin de yanından hışımla geçiyorum, artık kendimi tutamıyorum. Frankie'den uzaklaşmalıyım. Ofisime gidiyorum ve Maddie'yi aramak için CCTV görüntüleriyle dolu masanın üzerine çöküyorum.

"Marco'ya bir taziye kartı göndereyim mi?" Grayson sırtıyor ve karşıma oturuyor.

Onu uyaran bir bakış attım.

"Şimdi ne yapacağız patron?"

Kapı uçarak açıldı ve kalbim boğazıma düğümlendi. O olmamasını umarak gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

"Luca, kahve makinesini çalıştıramıyorum!"

Grayson'dan tamamen habersiz bana doğru vals yapıyordu. Saçları dağınık, yanakları kızarmış. Tanrım, çok güzel görünüyor. Hayal gücüne çok az şey bırakan o siyah bornozun içinde gözlerimi ondan alamıyorum.

Kollarını boynuma dolayarak parmak uçlarında yükseliyor. Şu anda kim olduğumu tamamen unutarak nefesimi içime çekiyorum.

Grayson boğazını temizliyor ve ben de ona ters ters bakıyorum. Açıklama yapmam gerekeceğini biliyorum. Ama şu anda yarı sert bir sikim var ve zihnimi işgal eden kadın etrafımı sarmış durumda.

"Üzgünüm, kapının açıldığını ve bir arabanın çıktığını duydum. Gittiklerini düşündüm. Kahve yapmaya gittim ama bozuktu, onun yerine banyo yapmaya başladım. Bana katılmak istersin diye düşündüm. Seni tekrar tatmak istiyorum Luca. Bunu düşünmeden edemiyorum."

Kirpiklerinin arasından bana bakıyor. En iyi arkadaşımın önünde inlememek için kendimi zor tutuyorum. Ya da onu dışarı atıp masamın üzerine yaymamak için.

Dudaklarımı kulağına götürüyorum. Boğazında tüylerin diken diken olduğunu görebiliyorum.

"Bebeğim, ne zaman istersen sikimi emebilirsin. Seni benim için dizlerinin üzerinde, ağzın sikimle dolu görmek rüyaların gerçekleştiği şeydir. O yüzden git ve banyoyu hazırla. Bir dakika sonra buluşuruz."

Kızarmasını ve dışarı adım atmasını izliyorum. Kapı kapanırken elimi saçlarımda gezdiriyorum. Şu anda her şey olup biterken onunla zamanımın kısıtlı olduğunu biliyorum. Bu yüzden en iyi şekilde değerlendirmek istiyorum. Romano haklıysa ve Maddie Frankie'nin elindeyse mutluluk kırıntılarım yok olacak.

"Demek esirini korkutuyorsun. Bu senin için yeni bir şey."

Dönüp Grayson'a bakıyorum, gülmemek için kendini zor tutuyor. Haftalardır onu ilk kez gülerken görüyorum.

"Siktir git, öyle bir şey değil."

"Her neyse patron. Umurumda değil. Umurumda olan Frankie'ye neden yalan söyledin."

Kahretsin.

Telefonumu çıkardım ve Romano'nun bana verdiği belgelerin fotoğraflarını gösterdim. Bana bilgiyi kimin verdiğini ona söyleyemem. Romano'nun tehditlerini riske atamam. Ehliyeti araştırması için Enzo'ya gönderdim. Enzo, Frankie'yi takip etmenin bizi Maddie'ye götürüp götürmeyeceğini doğrulayana kadar şimdilik ihtiyatlı davranmak zorundayım.

"Sanırım Frankie Falcon'larla çalışıyor. Haklıydın, bir şeyler doğru gitmiyordu. Bir anda ortaya çıktı ve benimle çalışmak istedi. Romano Capri ile Sicilya'da tanıştım. Frankie lanet bir koruma değildi, onun sağ k o l u y d u . Ayrıldı çünkü ailesi vardı.

New York'ta ilgilenmesi gereken işler var. Her seferinde Falcon'ların yeni saklanma yerlerinin tam olarak neresi olduğunu biliyor. Maddie'yi en son gören oydu."

Grayson'ın yüzünün kızardığını fark etmesini izliyorum. "O döndüğünde bu onuru bana bahşeder misin?" Dişlerini tehditkâr bir şekilde göstererek

Gülümse.

"Neden burada olduğunu sanıyorsun?"

Yumrukları düğümleniyor ve onları masama vuruyor. "Yemin ederim, eğer kızıma dokunduysa onu lime lime ederim."

"Buna güveniyorum. Onu oracıkta nasıl vurmadım, bilmiyorum. Onu öldürmeden önce Maddie'yi yakalamalıyız. Enzo'nun aramasını bekliyorum, her an gelebilir. Şu an bizim için onu araştırıyor. Senden öğrendiğim bir şey varsa, harekete geçmeden önce istihbarata ihtiyacımız olduğudur."

Bu Grayson'ın cinayeti. Frankie Maddie'nin kayboluşuyla ilgili bir şey biliyorsa, Grayson'ın ona çektireceği acıyı bilmek istemiyorum.

Frankie'nin daha önceki tepkisi Romano'nun bana söylediği her şeyi doğrulamaya yetti. Bir parçam Romano'nun bir şekilde yanıldığını, belgelerle oynadığını umuyordu.

Telefonumu masamın üzerine bırakıyorum. "Maddie'yi bulacağız. Çok yaklaştık."

Perde arkasında neler olup bittiğinden haberi yok. Ne kadar acı çektiğini gördüm, vurulduğu için bile değil. Hayatının aşkını kaybetmekten.

Kanepeye çöküyor ve kolunu yüzüne atıyor.

"Gidip Rosa'yı kontrol etmem gerek. Bana beş dakika ver." Kapıya doğru yöneldim.

"Sadece beş mi? Ben olsam bundan daha uzun süre dayanabileceğini düşünürdüm." Sesi ceketinin kolundan boşuk çıkıyor.

Kıkırdıyorum ve başımı sallıyorum. "Onun yanında, beş muhtemelen doğrudur."

BANYO KAPISINA VURDUM. "ROSA, BEBEĞİM, İÇERİ GİREBİLİR MİYİM?"

"Evet," diye karşılık veriyor.

Kapıyı açtım ve durdum. "Tanrım, Rosa. Sik beni."

Gözlerim çıplak vücudunu, incecik belini ve emilmek için yalvaran meme uçlarıyla dikkat çeken mükemmel göğüslerini tarıyor. Sırıttırıyor ve odanın ortasındaki ayaklı küvetin musluğunu kapatmak için eğiliyor. İnliyorum ve pantolonumun içindeki sikimi yeniden ayarlıyorum.

O kıç.

Ona doğru yaklaşıyorum ve çıplak bedenini yüzüme doğru döndürdüğümde nefesi kesiliyor. "Sana odanda kalmanı söylemiştim."

Ona ters ters baktım.

"Emirlerle aram pek iyi değildir. Ayrıca, bana çok ateşli kitaplar bıraktın Luca. Bu ikimiz için de kötü bir fikirdi."

Bana sinsî bir sırıttırış atıyor ve ben de ağzımı onunkinin üzerine getiriyorum. "Oh, öyle mi?"

Başını sallıyor.

"Yani sana dizlerinin üzerine çöküp sikimi yalamanı emretsem hayır mı diyeceksin?" Pantolonumdaki şişkinliği vurgulamak için sıkıyorum.

Aşağı bakarken gözleri irileşiyor. "Eee?"

Homurdanıyorum.

Önümde dizlerinin üzerine çöktü. "Ben öyle düşünmemiştim."

Parmakları kemerimi karıştırıyor, ben de ellerimi saçlarında gezdiriyorum.

"Vay canına," onun için hazır ve öfkeli olan horozumu serbest bırakırken nefesi kesiliyor.

P a r m a ğ ı , penisimin başından geçen piercingimin saplamaları boyunca ilerliyor.

"Acıdı mı?"

Bir kahkaha attım. "Muhtemelen vurulmaktan daha fazla. Evet, öyle. Ama şu anda buna değer."

Dudaklarını yalıyor ve kendini topuklarından kaldırıp başın ve metal çubuğun etrafını yalamaya başlıyor.

"Hassas mı?"

"Hmm, evet," diye inliyorum ve o diliyle çubuğu k ı z d ı r m a y a devam ediyor. "Bunun gibi," diye homurdanıyorum.

Eli tabanı kavırıyor ve beni ağzına alıyor, yukarı aşağı sallanırken dili şaftımın etrafında dönüyor.

"Lanet olsun, Rosa."

Bana bakıyor ve bu mükemmel.

"Sikimi emerken çok güzel görünüyorsun."

O derinlere indikçe, gözlerimi kapatıp yüzüne doğru itmeye başlıyorum.

"Lanet olsun," diye mırıldanıyorum. Elleri kırımın yanaklarını kavırıyor ve ben onun ateşli ağzını sikerken tırnakları derime batıyor.

"Çok yaklaştım. Dilinin üzerine boşalabilir miyim bebeğim?" Aşağı bakıyorum ve başını sallıyor.

"Hmm, benim iyi kızım." Saçlarını okşadım ve tuttum.

Emmeyi bırakıyor ve şaft boyunca, ucuna kadar yalamaya başlıyor ve beni tekrar dudaklarının arasına almadan önce piercing'e yapıyor.

Ve ben kaybettim.

Başının arkasından tuttuğum parmaklarım yumuşak saçlarına dolanıyor. Patladım, ağzını doldurmama izin verdim.

"Rosa!" Kükrüyorum, o son damlasına kadar içerken başımı geriye atıyorum.

Son bir emişle tekrar ayağa kalkarken göğsüm kabarıyor ve yutkunurken boğazının sallanışını izliyorum.

Önünde dizlerimin üzerine çöküp ellerimle yüzünü çerçeveliyorum.

"Bu inanılmazdı."

Dudaklarımı onunkilerin üzerine yerleştiriyorum, dilim onunkileri bulduğunda öpüşmeyi derinleştiriyorum.

Tuzlu tadım hala ağzında.

"Buna ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezsin Rosa. Teşekkür ederim." Alnımı onunkine değdiriyorum.

"Sanırım bunu sana daha sık yapmalıyım." Dudaklarını yalıyor ve ben de iniltimi bastırıyorum. Böyle anları daha fazla yaşayamayacağımıza dair midemdeki korkuyu atamıyorum. Bugünden sonra olmaz.

"Bunu destekliyorum. Ne zaman sikim deliklerinizden birine yaklaşsa, mutlu bir adam oluyorum."

Burnunun ucuna bir öpücük konduruyorum ve başını sallayıp geri çekiliyor, gözleri benimkileri arıyor. Başımın arkasını tutup dudaklarımı onunkilere yapıştırmadan önce. Ağzının içinde inlememe ve sikimin yeniden canlanmasına yetecek kadar.

"Gerçekten işe gitmem gerek. İşim bittiğinde, yine tamamen seninim."

Ne kadar süreceğini bilmiyorum. Ama o bu evde olduğu sürece, ikimize de ömür boyu yetecek kadar anı olmasını sağlayacağım, çünkü onlara ihtiyacımız var.

Birkaç hafta önce Rosa'nın bu halinin bir kabuğu olan bu güzel kadına bakıyorum.

Onu kendime çektim. Boynu boyunca ıslak öpücükler kondurmaya başladığımda gülüyor.

"Bu gıdıklıyor!"

Sakalımı tenine sürüyorum, vücudu bana karşı titreşiyor. Gülüşü beni kulaktan kulağa gülümsetiyor.

"Tamam, banyo zamanı." Onu kaldırıyorum ve dikkatlice banyoya daldırıyorum. Köpükler kenardan taşıp ayakkabılarımın üzerine dökülürken gülüyor.

"Oops." Eğilmeden önce içinde durduğum su birikintisine bakıyorum. "Son bir öpücük, sonra gitmek zorundayım," diyorum, şişmiş dudaklarının tadını çıkarmak için düşünüyorum.

Kapıyı açtığımda, "Frankie Amca mıydı?" diye sorunca duruyorum. O evde mi?"

Gözlerinde bir parıltı var ve o an için ondan daha az nefret etmeme neden oluyor. Hayatta kalırsa ona yardım edebileceğini bilmek.

Onca zaman Rosa'nın güvenliğini ve benim planlarımı sorguladı. Ona zarar vermeme asla izin vermeyecekti. Savaşmasına yardım edecek birine ihtiyacı var. Şu anda ona ne kadar kızgın olursam olayım, eğer Maddie zarar görmemiş, hayatta ve iyiye, belki, sadece belki, onun yaşamasına izin veririm. Onun için.

Ama gerçekte neyin peşinde olduğunu ve benimle ilgili planlarını kimse tahmin edemez. "Sanırım öyle, bebeğim."

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor. Bazen onun Marco'nun kızı olduğunu unutuyorum; o bu hayatın içinde büyüdü. Benim kendi mafya prensesim.

Daha önce ne söylediğini bildiğini fark ettiğimde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Ona geri döneceğim anlamına geliyorsa ailesini öldürmeme izin veriyordu.

Çok derindeyiz. Hem de çok derinde.

OTUZUNCU BÖLÜM

luca

Grayson, Marco'nun İtalyan restoranının kapılarını açıyor. Enzo Marco ve Frankie'nin burada olduğunu doğruladı. Ama Maddie'den hiç bahsetmedi.

Silahlarımızı doğrultarak, bize gülümseyen rahat görünümlü Frankie'ye doğru fırlıyoruz. Soluma baktım, Marco sandalyeye bağlanmıştı. Ne oluyor lan?

"Hoş geldiniz. İçeri buyurun. Oturun." Küçük ahşap masada karşısındaki iki sandalyeyi işaret ediyor.

"Hiç sanmıyorum, Frankie. Onun yerine seni vurmama ne dersin?"

Grayson'ın yanından geçip doğruca Frankie'ye gidiyorum, silahımı kafasının yan tarafına dayıyorum ve o da gülüyor.

Pislik herif.

"Eğer değerli Maddie'ni tekrar görmek istiyorsan bunu yapmamalısın." Onun hatırlatması üzerine elimi hafifçe gevşetiyorum.

"Nerede lan o?" Grayson kükrer.

"Bunu size söylemenin neresi eğlenceli olabilir ki? Gelin ve oturun." Frankie'nin sesi ciddi bir tona bürünür ve sandalyelerden birini tekmeleyerek masadan kaldırır.

Grayson bana başıyla selam veriyor ve sandalyeyi çekiyor. Gözlerim Marco'ya kayıyor ve onun bana yaşattığı acıyı düşündükçe içimde yepyeni bir öfke dalgası kabarıyor.

Rosa'nın yaşadığı onca şeyden sonra.

Bugün ödeyecek.

"Frankie, vur şu pisliği," diye homurdanıyor

Marco. Oh, siktir et.

Tabancamı kırbaçladım ve doğrudan ona doğrulttum. Gözleri fal taşı gibi açıldı. Sırıttıyorum, parmağım tetiği çekmek için kaşınıyor.

Frankie, "Kardeşimi öldürecek biri varsa o da benim," der ve takım elbise ceketinden bir silah çıkarır. Silahı Marco'nun gözlerinin tam ortasına dayar ve tetiği çeker.

Marco öne doğru yığılır, kan masanın üzerine dökülür.

Fırsattan istifade sağ yumruğumu geri çekip Frankie'nin çenesine indiriyorum.

Çenesini ovuşturuyor. "Bunu kabul ediyorum. İyi atıştı." Grayson'a bakıyor ve başını sallıyor. "Seninle birkaç seans yapmam gerekebilir."

"Hiç sanmıyorum," diye tersliyor Grayson.

Frankie omuz silkiyor. "Lütfen, sadece otur. Önce her şeyi açıklayacağım." Sandalyemi çektim. Bunu duymam gerek.

Romano'nun haklı olduğu, verdiği bilgilerin bizi Maddie'ye götüreceği gerçeği, bir sigara çıkarıp otururken omuzlarıma ağır bir yük bindiriyor.

"Belki de kendimi resmen tanıtarak başlamalıyım." Elini göğsüne koyar. "Ben Frankie Falcone. Ve bu, yanımdaki-" Marco'nun bedenine doğru başını sallıyor. "-Bu benim ağabeyim."

Rosa'yı düşünerek bir nefes çekiyorum. Şu anda beni bu iki yüzlü yılanı öldürmekten alıkoyan tek şey o.

Frankie kendini açıklarken ve 'barış teklifini' ortaya koyarken onu dinliyorum. Benimle birlikte şehri nasıl ele geçirmek istediği hakkında gevezelik ediyordu. Maddie'yi nasıl kaçırdığını çünkü Grayson'ın Marco'yu ortadan kaldırma ve ona destek olan Falcon'ları yok etme çabalarına yardım edecek kadar öfkeli olmasına ihtiyacı olduğunu.

Daha fazla dayanamayacağım. Grayson yanımda bir öfke topu gibi. Tek istediğim Maddie'nin sağ salim eve dönmesi ve Rosa'ya kavuşmak. Bugünden sonra her şey değişecek. Artık onun olamam. Caprilerin malı olacağım.

"Maddie'yi serbest bırakın, sonra konuşuruz," diye araya giriyorum.

Frankie arkasına yaslanır ve parmaklarını başının arkasında birleştirir. "Bir anlaşmaya varana kadar onu serbest bırakmayacağım. Ben aptal değilim. O serbest kalır kalmaz, içinizden biri büyük ihtimalle beni öldürecek. Maddie beni yaklaşan ölümüm konusunda uyardı bile."

Bir kahkaha attım. Bu onun söyleyeceği bir şeye benziyor.

"Anlaşmayı özel olarak görüşeceğiz. Grayson'ın Maddie'ye ulaşması gerekiyor. Serbest bırakıldığında sadece sen ve ben olacağız. Söyleyeceklerinle ilgileniyorum."

Düşündüğü sebeplerden dolayı değil. Romano için çalıştığını ve hesaplı olduğunu biliyorum. Bu işten kurtulmama yardım edebilir ve bir dahaki sefere onları yok etmeme yardım edebilir.

"Ama unutmayın, burada üstünlük benim elimde. Bu yüzden sana tekrar güvenmeyi düşünürsek hatalarını telafi etmeye başlamanı öneririm." Ona ters ters bakıyorum ve o da başını sallıyor.

Silahımı masanın üzerine koydum ve Frankie de bana katıldı. "Grayson, ikimizin de silahını al." Benimkini ona doğru kaydırıyorum ve Frankie de beni takip ediyor.

Bugün ikimizin de ölmesine gerek yok. Yeni bir plana ihtiyacımız var.

"Bırak onu gitsin." Grayson Frankie'nin kendi silahını ona doğrulttu. Frankie ellerini teslimiyetle havaya kaldırıyor ve gri gözlerini bana dikeyor.

Grayson onu vurmak isterse yapabileceğim pek bir şey yok.

"Aramayı yapmama izin verin, size söz veriyorum zarar görmeden serbest bırakılacak." Frankie, Grayson'la bakışırken kollarını yavaşça indirir.

Grayson homurdanarak kolunu indirir ve Frankie telefonunu çıkarır. Telefonun diğer ucundaki kişiyle kısık sesle birkaç kelime konuştuktan sonra telefonu masanın üzerine fırlatır.

"Ne tür bir oyun oynadığını bilmiyorum Frankie, ama ben-" Grayson'ın sözleri cebinden gelen titreşimle yarıda kesiliyor. Hızla kendi telefonunu çıkarıp kabul düğmesine bastığında Maddie'nin ona seslenen tiz sesini duyabiliyorum.

Haftalar süren arayıştan sonra, bitti.

Grayson'ın Marco'nun İtalyan restoranından koşarak çıkışını izliyorum. Şu anda kafatasında bir kurşun olan ve karşımdaki koltuğunda yığılıp kalmış olan Marco'yu.

Ayağa kalkıp bardan bir şişe viski ve iki bardak alan rahat görünümlü Frankie'ye bakıyorum. Zeki herif bizimle nasıl oynayacağını biliyordu, aile hakkındaki değerlerimizi biliyordu. Anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getirdi ve Maddie'yi serbest bıraktı. Şimdi Rosa için sakinliğimi koruyorum.

"Kardeşini öldürmek güzel bir dokunuş." Sigaramdan uzun bir nefes çektim.

"Ölmesi gerekiyordu. Güven bana. Bunu hak etmişti. Onu bitirmek için yıllardır bekliyordum." Ölü kardeşinin cesedine bakarken burun delikleri alevlendi. Onda en ufak bir vicdan azabı yok. Adam psikopatın teki.

"Şimdi, benden ne istiyorsun? Meramını anlattın, Maddie'yi serbest bıraktın. Artık Falcone'ları sen yönetiyorsun. Ne istiyorsun peki? Ateşkes mi?"

Kıkırdıyor. "Ateşkes mi?"

Öne doğru eğiliyor, dirseklerini masaya dayıyor. "Hayır, aslında sana bir teklifim var."

"Devam et..."

"Güçlerimizi birleştirelim. Capris'e karşı koymak için birleşik bir grup oluşturalım. New York'taki tüm kaçakçılık hatlarını kontrol edeceğiz. Burada hala bir dayanakları var, bu yüzden işlerini alıp onları denklemden çıkaracağız. Silahlarını çalmak cesurca bir hareketti ama onları alt edebiliriz, özellikle de sizin kurduğunuz orduyla."

Öne doğru eğilip sigaramı kül tablasına fırlatıyorum. "Evleneceğim aileyi mi kastediyorsun?"

Elini masaya vuruyor. "Kiminle evleniyorsun?"

"Maria. Seni kim ele verdi sanıyorsun? Seni kilitlemek için şeytanla dans etmek zorunda kaldım." Bardağı kaptım ve içindekileri bir dikişte yuttum.

Soluk gri gözleri daralarak kesik kesik bir nefes veriyor.

"Kahretsin. Yaptığın anlaşma tam olarak nedir?" diye soruyor ve kendi sigarasını yakıyor.

"Nakliye limanlarımı kullanarak silah kaçakçılığı yapıyorlar. Yeni bekçi köpeğim Maria ile vizesi için evleniyorum. Eğer evlenmezsem, bir yaşındaki yeğenimden başlayarak tüm ailemi öldürecek. İthalatını çalmamızdan pek memnun olmadığı ortaya çıktı."

"Tanrım, lanet olsun, Luca."

Duman havaya yükseliyor. Bir cesetle sessizce oturuyoruz. "Size yardım edebilirim," diyor sonunda.

"Nasıl? Bir yıldır bana yalan söylüyorsun. Sana güvenemem." Sigaramı kül tablasına attım.

"Bakın, Maddie için üzgünüm. İkisini de korumak için yaptım. Ona kızgın ihtiyacım vardı. Kardeşimi ortadan kaldırmama yardım etmesine ihtiyacım vardı. Maddie önce kumarhanede, sonra da hastanede yoluma çıkıyordu. Bir şeyler yapmam gerekiyordu."

"Onu kaçırmak zorunda değildin Frankie!"

"Yani, sanırım." Omuz silkiyor. "Ona ben baktım Luca. Gerçekten. Eve geldiğinde ona sor. Sana anlatacaktır. İkisine de asla zarar vermek istemedim. Ama Marco'yu bitirmek zorundaydım. Bunun için gerçekten üzgünüm. Buradaki herkes için doğru olduğunu düşündüğüm şeyi yapmak zorundaydım. Yıllardır ondan intikam almayı planlıyordum ve kimsenin yoluma çıkmasına izin veremezdim."

Bir şekilde anlıyorum. Marco'nun ona ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok ama çok kötü olmalı.

"Ama daha büyük sorunlarımız var. Romano şehrimiz için geliyor. Alabileceğimiz tüm insan gücüne ihtiyacımız var. Evlilik ya da değil, bu sizi korumaz. Maria

rottweiler gibi bir srtktr. Hata yapmanı planlamasa bile bekliyor olacak. Bundan emin olabilirsiniz."

Arkama yaslanıp onu değerlendiriyorum.

Geçen yıl, en iyi adaylarımdan biri olduğunu kanıtladı. Ve az önce yaptığı numaradan sonra, onun zeki olduğunu biliyorum. Düşmanım olamayacak kadar zeki. Bugün bunu hatırlattı: Rosa'nın korunmaya ihtiyaı var. Maria'nın yanındayken bunu yapamam ama Frankie yapabilir.

Ona bir kez koruyucum demişti, şimdi bunu bir kez daha yapması gerekecek. "Tamam. Ama bir şartla. Sana tekrar gvenene kadar, son kararı ben vereceğim.

yaptığımız her harekette. Capris'leri birlikte alt edeceğiz, ailelerimizi koruyacağız. Buna Rosa da dahil. O kadını hayatın pahasına koruyacaksın Frankie."

Sakalını kaşır, gözleri l kardeşine kayar ve sonra gözleri kocaman olur.

"Rosa mı? ldğn m
söylemiştin?" "O lmedi,
Frankie. Yalan söyledim."

Elini koyu kahverengi saçlarında gezdiriyor, yüz hatlarını rahatlatma kaplıyor. Ellerini dizlerine vurarak bana sırtıyor. "Beni orada yakaladın."

"Ciddiyim. Yarın evimden ayrılmak zorunda. Onu kız kardeşiyle birlikte bir yere yerleştirmeni istiyorum. Ona göz kulak ol, eskiden yaptığın gibi onu koru."

Kaşlarını atıyor. "Ne kadarını biliyorsun?"

"Sana güvendiğini bilecek kadar. Seni hayatta tutmamın nedenlerinden biri de bu."

Sessizlik odayı doldurur,

"Anlaştık." Bana elini uzattı. Tutmadan önce tereddüt ettim.

"Peki *ortak*, ilk hamlemiz ne olacak?"

Eğer bu pisliği bu kadar sevmeseydim, mkemmek yontulmuş çenesine bir yumruk daha atardım.

"GörünüŖe göre planlamam gereken bir düğün var, ölümümü planlayan bir kadının rottweiler'ıyla." Gözlerimi deviriyorum.

"Seni öldürmelerine izin vermeyeceğiz. En azından bunu onlar için zorlaştıracamız."

Masadan geriye doğru itiyorum. "GörünüŖe göre iyi bir takım olacağız." Kapıyı tutuyorum, temiz hava bana çarpıyor.

Frankie kendine bir içki daha koyar. "Evet, çünkü ikimiz de acımasız pislikleriz."

Kıkırdıyorum. O haklı.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

luca

Evimin ön kapısını iterek açtığımda midemde bir ağırlık hissediyorum.

Konak. Yapmak istediğim son şey olsa bile ne yapmam gerektiğini biliyorum.

Falcone'larla savaş bitmiş olabilir ama bu yepyeni bir cephenin başlangıcı.

Luca Russo ve Frankie Falcone, dünyayı ele geçiriyorlar. Birinci adım, Caprilerden gücü alıp ailemi korumak. Bu da onu tutamayacağım anlamına geliyor.

Nefesimi içime çekip kapıyı arkamdan sessizce kapatıyorum. Bu, onun yanımda olduğu son sefer olacak.

Büyük merdivenden sürünerek çıkıyorum ve yatak odasına doğru ilerliyorum, Armani takım ceketimi omuzlarımdan silkip tırabzanın üzerine koyuyorum. Kapım aralık olduğu için içeriye bakıyorum. Uzun simsiyah bukleleri yastıkların üzerinde dalgalanan huzurlu bir Rosa.

Kapıdan içeri girip kıyafetlerimi çıkarıyorum, köşedeki siyah deri koltuğa koyuyorum ve onun yanındaki yatağa giriyorum. Şilte alçalır alçalmaz yanımda kıpırdanıyor, dolgun dudaklarından çıkan tatlı inlemelerle sikim seğiriyor.

Göğsüme sokuluyor, ben de onun minik bedenini kendi bedenime sarıyorum ve onu olabildiğince yakınımaya çekiyorum.

"Evindesin," diye fısıldıyor. Burnumu başının üstüne gömüyorum, vanilya kokusunu içime çekiyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

Home.

Burası bizim evimiz. Bir gün daha.

"Bundan sonra ne olursa olsun, *hazinem*, sen her zaman benim evim olacaksın," diyorum, her bir kelimeyi kastederek.

Sakallı çeneme yumuşak bir öpücük konduruyor. Gözümden tek bir damla yaş düşüyor.

Onu kaçırdığım gün, karşılığında kalbimi çalacağını hiç düşünmemiştim. Onun tipik bir vahşi çocuk, şımarık bir mafya prensesi olduğuna inanmışım. Ne kadar da yanılmışım.

Lanet olası Tanrı'ya dua ediyorum ki yarın onu içinde bulduğum hayata geri döndürmesin. Dünyanın onun zayıflığını görmesini engellemek için acısını maskeleydiği yere.

Yaşadığı onca şeyden sonra, onu içten içe kemiren işkenceyi hafifletmek için şişeye yöneldiği için onu suçlamıyorum. Zamanda geriye gidip o pisliğin onu istismar etmesini engelleyebilseydim, bunu gözümü kırpmadan yapardım. Keşke onun beynine girip anıları silebilseydim. Onun için her bir kalp ağrısını seve seve üstlenirdim.

Ne kadar özel olduğunun gerçekten farkında değil.

Gözlerimi kapatıp son gecem olacağını bildiğim huzurlu uykuya dalarken sıcak nefesi göğsüme çarpıyor.

TAZE KAHVE KOKUSU BENİ UYKUMDAN UYANDIRIYOR. GÖZLERİMİ KIRPIŞTIRARAK AÇTIĞIMDA

Gözlerimi açtığımda saf güzellikte bir manzarayla karşılaşıyorum.

Bakışlarımı uzun ince bacaklarında gezdiriyorum, siyah dantelli iç çamaşırını gördüğümde inliyorum.

Açık ipekli siyah bornozuyla saklanmaya bile çalışmıyor. Bana parlak bir gülümseme veriyor, iri kara gözleri benimkilere bakıyor.

"Buna ihtiyacınız olabileceğini düşündüm," diyor. New Yorklu ses tonunun altına gizlenmiş hafif bir İtalyan aksanı var.

Oturduğum yerden kalkıyorum ve altılı paketime bakarken dudaklarını yalamasını izliyorum.

"Teşekkür ederim, bebeğim."

Eğilip bir fincan kahve alıyorum ve boğazımdan aşağı yanarak inmesine izin veriyorum. Tek yaptığı hissettiğim rahatsızlığı yoğunlaştırmak.

Oturmasını işaret etmek için yatağa vuruyorum. O da her zamanki gibi hiç tereddüt etmeden oturdu. Benim küçük itaatkarım. Ama yanıma oturmak yerine, yorganı geri çekip üzerime oturdu, mükemmel göğüsleri şimdi tam yüzüme bakıyordu.

Bunu yapamam.

Gözlerimi sıkarak nefes alıyorum.

"Rosa, bebeğim. Vakit geldi."

Arkasına yaslandı, kıcı şimdi zonklayan sikimi eziyordu. Güzel yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

"Zaman mı? Ne için? Seni neyin rahatsız ettiğini söylemen için mi?"

Avucumu yüzüne götürüp başparmağımla yanağını okşuyorum. "Gitmene izin vermek zorundayım, tesoro. Bunu hiç istemiyorum; olmasını istediğim son şey bu. İşlerin karıştığını söylediğimde, ne kadar kötü olduğunu hafife almışım. Ailemi ve seni korumak zorundayım. Bunu yapmak için seni tutamam."

Bakışlarını benimkilerden ayırıyor. Saniyeler bir ömür gibi geliyor. Gözlerim yanmaya başlıyor.

"Anlamıyor muyum? Beni güvende tutacağını sanmıştım? Seninle kalabileceğimi mi?"

Sıcak gözyaşları gözlerinden parmaklarıma dökülürken başımı sallıyorum.

Kendiminkinin kırılmasını engellemek için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

"Bu seni güvende tutuyor, seni koruyor. Frankie sana göz kulak olacak. Capris'ler çok derindeyim ama amcan bana yardım ediyor. Şu anda benim için hiçbir çıkış yolu yok bebeğim. Bir umut ışığı bile olsaydı, bunu yapmazdım. Bana güvenmek zorundasın."

Burnunu çekiyor ve benden uzaklaşıyor. Saniyeler geçtikçe kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Güçlü olmana ihtiya ım var, Rosa. Bana gösterdiğin gerçek Rosa olmana ihtiya ım var. Dünyayı ele geçirip ona sahip olabilecek biri. Sana sahip olamam. Olabilmeyi her şeyden çok isterdim. Güven bana. Ama hayatın benim için yine başka planları var. Benim kontrolümün çok dıőındalar."

Sözümü kesti. "Ne planı?" İşte baőlıyoruz.

"Ben nişanlıyım, Rosa."

Vücudu  st mde kaskatı kesiliyor. Kalbinin benden hemen önce paramparça olduğunu duyabildiğime eminim.

"Hayır. Luca, hayır. Lütfen beni bırakma. Bunu sensiz yapamam. Sana ihtiya ım var."

Dayanamıyorum, onu acı içinde görmek göğsümden bı aklanmak gibi. Fiziksel olarak acıtıyor. Kollarımı omuzlarına doluyorum ve onu kendime çekip sıkıyorum.

" ok  zg n m," diye tekrar tekrar söylüyorum, hıçkırık sesi odayı dolduruyor.

Gözyaşları dindiğinde hıçkırarak kendini tuttuğum yerden çekiyor ve beni boőluđa bırakıyor. Ona d n amcasının babasını öldürmesini izlediğimi söyleyecek gücüm yok. Tüm dünyası parçalanıyor ve ben bunu durduramıyorum.

"Bunu yapmak zorunda değilsin Luca. Lütfen bunu yapma. Başka bir yol bulamaz mıyız?" Sesi ancak bir fısıltı.

Ayağa kalkar ve bornozunu vücuduna sıkıca sarar.

"İnan bana, şu anda başka bir yol yok. Keşke olsaydı." Yorganı bacaklarımdan çekip ayağa kalkıyorum ve aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. Başparmağımla çenesini yukarı kaldırıp burnunu kendime yaklaştırıyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

"Yapmak istediğini söylediğin her şeyi yapmanı istiyorum. Şeytanlarının seni karanlığa çekmesine izin verme. Bana söz ver," diyorum, sesim titreyerek.

Bensiz güçlü olmasına ihtiyacım var.

"İblislerim beni asla terk etmeyecek Luca. Onları uzak tuttun. Ama kabuslar geri dönecek. O gitmiş olabilir ama bu acıyı durdurmuyor. Benden aldığı şeyi asla geri alamam. Bunu asla bulamayacağım-" Aramızda eliyle işaret ediyor. "-tekrar."

Eğer bunu ona kimin yaptığını bulursam, onlara yavaş ve acı dolu bir ölüm vereceğim.

"Bunu sana kimin yaptığını söyle

Rosa." Başını sallar.

Asla açıklamayacağı tek şey, onun lanet olası adı. "Onu seviyor musun?" diye soruyor.

Gözlerimi onunkilere dikip bana inanması için yalvarıyorum.

BÖLÜM OTUZ İKİ

rosa

"Hayır. Ve asla yapmayacağım. Bu bir amaç için bir araç. Ben

evleniyorum.

Romano Capri'nin kızı. Kalbimin sahibi sensin."

Göğsüm ağrıyor ama bunu kabul edemeyecek kadar kızgınım. Eğer ben onun kalbine gerçekten sahip olsaydım, onun benim kalbime sahip olduğu gibi, bize bunu yapmazdı.

"Yine de sahibi ben değilim, değil mi?" Bornozu üzerime çekerek kucağından geri çekiliyorum.

Kollarını gevşekçe indiriyor, kaşları çatılıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Eğer yapsaydım, gitmeme izin verir miydin? Kalırdın, benim için savaşırdın.

Yani, hayır Luca, kalbin bana ait olamaz."

Başını yana yatırıp koyu renk saçlarının gözlerinin üzerine düşmesine izin veriyor. "Ama öyle."

"Ben istemiyorum," diye karşılık verdim.

Yüzünün acıyla parlamış izlerken ağzımdan çıkan kelimelerden pişmanlık duyuyorum.

Yeşil gözleri beni delip geçiyor ve alt dudağını çiğniyor. "Bunu kastetmiyorsun."

Yumruklarım sıkılı. Şu anda kime kızgın olduğumu bilmiyorum. Kalbimi çaldığı için ona mı, onu benden aldığı için dünyaya mı, yoksa bu kadar saf olduğum için kendime mi?

"Senin için sadece bir şaka mıydım? Sen ve arkadaşların orada oturup zavallı, kırık Rosa ile yattığınız için güldünüz mü? Düşmanın kızıyla."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Yüzü kızarıyor ve ben bir adım geri çekiliyorum.

Gözleri kararıyor. "Sen lanet olası yere kusarken günlerce seni kucağında tuttum. Sen uykunda çığlık atarken sana sarıldım. O kadar endişelendim ki günlerce uyanık kaldım -günlerce, Rosa- sadece üzerimde ölmediğinden emin olmak için izledim. Senin bir şaka olduğunu asla düşünmeyeceğimi bilecek kadar beni iyi tanıyorsun." Başını sallar. "İnanılır gibi değil."

"Açıkçası seni tanımıyorum, pek sayılmaz. Kalmamı sen istedin. Sana aşık olmama izin verdin." Midem isyan edecekmiş gibi dönüyor. "Beni daha ne kadar tutamayacağını biliyordun?"

"Önemli değil. Birkaç gün. Artık bilmiyorum bile. Darcy'yi tehdit ettiler. Başka ne yapabilirim ki?" Kollarını havaya kaldırdı. Parçalanmaya başlamasını izlerken parmaklarım boğazıma dolanıyor.

"Bilmiyorum Luca," sesim kesilmeye başlıyor. Parmaklarını başının arkasında birleştirip bir süre tavanı inceledikten sonra bakışlarını tekrar bana çeviriyor.

"Tüm bunların bir yalan olduğuna gerçekten inanıyor musun? Seni gerçekten sevmediğime mi?" Derin bir nefes alırken göğsü kabarır. "Çünkü seviyorum Rosa. Seni o kadar çok seviyorum ki canım yanıyor. Bu olmasını istediğim son şeydi. Gitmemiz için Yunanistan'da lanet olası bir ev bile aldım. Her şeyi seninle yapmak istedim." Kollarındaki kasları geniş göğsünün üzerinde çaprazlarken esniyor.

O beni seviyor. Az önce beni sevdiğini söyledi ve ben gözyaşlarına boğulmak istiyorum. "Başka nasıl olmasını bekliyordun ki? Gidip iyi bir mafya prensesi gibi oturup prensinin ona geri dönmesini beklememi mi istiyordun?" Mafyanın bu cehennem hayatında herkesin aptalca kararlarına maruz kalmaktan bıktım.

Sakalını ovuşturuyor. "BEN-BEN-"

"Hayır. Bilmiyorsun. Anlıyorum, aileni kurtarmak zorundasın. Benim için endişelenmene gerek yok. Hayatta kalacağıma eminim. Daha önce atlattım. Nasıl başa çıkacağımı biliyorum."

Sözlerimin ardındaki anlamı kavradıkça yüzü soluyor.

"Rosa, hayır. Oraya geri dönme, bana söz ver."

"Nasıl söz verebilirim ki? Açıkçası, kendi hayatım üzerinde hiçbir kontrolüm yok. Herkesin yapması gereken seçimler vardır, değil mi? Sen kendininkini yaptın ama beni nasıl etkilediğini umursamadın."

Ellerini yüzüne sürüyor. "Kahretsin, Rosa. Çok özür dilerim."

Yüzü acıdan iki büklüm olmuş, bu da kalbimi daha da paramparça ediyor. Eğer düşüncesiz bir pislik olsaydı ona kızmak çok daha kolay olurdu. Ama öyle değil. O da acı çekiyor.

Kapı çalınıyor ve midem bulanıyor. "Şimdi mi gidiyorum?"

Bana öylece bakıyor, kan çanağına dönmüş gözlerinden yaşlar süzülüyor. Yavaşça başını sallıyor. Bu gerçekten o.

Onun doğru nedenlerle savaştığını ama benim onlardan biri olmadığımı bilmek çok acı veriyor. Bunun bitmesini hiç istemedim. Aptalca bir şekilde bir kez olsun mutlu olabileceğimi düşündüm.

Luca benim mutlu olduğum yerd. Benim için yaptıklarını asla unutmayacağım, bu yüzden bir damla gözyaşımı siliyorum ve kollarımı beline dolayıp ona sarılıyorum.

Kolları beni sarmadan önce duraklıyor ve beni kendine daha da sıkı çekiyor. Erkeksi kokusunu son kez içime çekiyorum.

"Seni terslediğim için özür dilerim. Beni kurtardığın için sana her zaman minnettar olacağım. Bunu söylememeliydim," diye fısıldadım.

Yeni bir gözyaşı dalgası tehdit ediyor, ama yıkılmayacağım. Tekrar kendi başıma kalana kadar olmaz.

"Ben de üzgünüm. Bizi ayırdığım için özür dilerim. Seni çok özleyeceğim, tesoro."

Ona karşı başımı sallıyorum. Konuşursam
paramparça olacağımdan korkuyorum.

"Kalbimi de yanında götürüyorsun, tamam mı?"

Göğsünden çıkan sözcükleri hissediyorum ve keşke kendimi onunla
birleştirip bu anı yaşamaya devam edebilseydim diyorum. Burası kendimi
evimde hissettiğim ilk yer. Aşkı ilk kez yaşıyorum.

Buradan ayrıldığımda kalbimi de onunla birlikte burada bırakmış
olacağım.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

luca

''

Neden hiç mutlu olamıyorum Luca?"

Başparmağımla gözyaşlarını siliyorum. Onun için cevaplarım yok. Ben de sık sık aynı şeyi düşünüyorum.

Kapı bir kez daha gürültüyle çalınır.

"Olacaksın. Şimdi senin için yeni bir hayatın başlangıcı bebeğim. Onu iki elinle tut." Onun 'mutluluğunun' neye benzeyebileceğine dair boğazımda oluşan yumruyu yutuyorum. Bensiz bir adam bulabileceği, bir aile kurabileceği gerçeği.

"Son bir öpücük?" Sesim titriyor.

Ellerini bana doladı ve sıktı. "Hayır."

"Lütfen, Rosa. Beni yalvartma." Cehenneme gönderilmeden önce son bir kez cenneti tatmak için yanıp tutuşuyorum.

Başını kaldırır ve suratını asar. "Bir ömür boyu sürsün."

Yüzünü kavriyorum ve son kez dudaklarına yapışıyorum. Ciğerlerimde hiç hava kalmayana kadar onu öpüyorum. Benim için ne kadar önemli olduğunu anlamasını umarak, onu geri alma kararlılığımı daha şimdiden körüklediğini biliyorum.

"Sen mükemmelsin, tesoro."

Kendi gözyaşlarımla savaşıarak alnımı onunkine yaslıyorum. Hayatımda hiç bir kadın kalbimi çalmamıştı.

Parmak uçlarında yükseliyor, yumuşak eli yanağımı okşuyor. Bu anın tadını çıkararak onun dokunuşuna doğru eğildim.

"Siz de mükemmelsiniz Bay Russo. Sizi özleyeceğim."

Kapı tekrar vuruldu. O üç küçük kelime dilimin ucuna geliyor ama kendimi tutuyorum. Onları tekrar söylediğimde, bunu düzgün bir şekilde yapacağım ve ardından bir veda gelmeyecek.

İç çektim. "Gitsen iyi olur."

Ben uzaklaşırken bana hüzünlü bir gülümseme sunuyor.

Odasında kaybolur ve pembe bavulunu arkasına takarak siyah bir sundress giyerek hızla geri döner.

Peşinden atılıyorum ve çantayı alıp arkasından aşağıya taşıyorum, ısıltılı sandaletlerini giyerken çantayı yanına bırakıyorum. Kapının çerçevesine yaslanıp Frankie'ye kapıyı açmasını izliyorum. Ben bu kadar boktan hissederken onun bu kadar mutlu görünebilmesi beni sinirlendiriyor. Kocaman bir gülümsemeye havacı gözlüklerini yukarı itiyor. "Rosa!" Kollarını ona doğru açıyor ve o da bavulunu sürükleyerek altına giriyor.

"Sadece gitmek istiyorum," diye homurdanıyor, bana dönüp bakmıyor. Acımı yutkunarak bastırıyorum.

Frankie, kadının çantasını arka koltuğa atmasını ve arkasından kapıyı çekerek onu takip etmesini izler.

"Anladığım kadarıyla her konuda telafi etmem gereken şeyler var." Frankie başını sallar.

Onu incitti. Onun güvenini tekrar kazanmak zorunda kalacak. Tıpkı benimkini tekrar kazanmak zorunda kalacağı gibi.

"Ona iyi bak, Frankie."

Kapıyı çarparak kapatıyorum ve ona yaslanıyorum. Ev, burada kendi düşüncelerimle kalamayacak kadar sessiz. Onsuz zaten boş.

BAŞA ÇIKAMIYORUM. EVİMİN HER YERİNDE O VAR. NE ZAMAN DÖNSEM bana onu hatırlatıyor. Her yere bulaşan o aptal saç bantları bile. Parfümü. En sevdiği karamel şurubu.

Kendime bu işkenceyi neden yaptığımı hatırlatmam gerekiyor.

İşte buradayım, akşam sekizde kardeşimin kapısını çalıyorum. Arabayla gelirken Antonio'nun yolun aşağısındaki gölgelerde gizlendiğini gördüğüm gerçeğini aklımdan çıkaramıyorum.

Üzerimde dolaşan tehdidin bir hatırlatıcısı.

Kapı açıldı ve Keller kucağında küçük Darcy ile beni karşıladı. Yüzü endişeyle parlıyordu. "Her şey yolunda mı?"

İçeri girdiğimde Sienna'nın Max'i evin içinde kovaladığını ve kahkahalarının odayı doldurduğunu görüyorum.

Onu yakaladığında "Dişlerini fırçalamalısın, genç adam!" diye uyarıyor.

Keller ve ben kıkırdıyoruz.

"İçki?" diye bağıırıyor omzunun üzerinden.

"Lütfen, güçlü bir tane." Onu mutfığa kadar takip ettim.

Darcy'yi kollarıma bıraktı. Onu kendime doğru sımsıkı tutuyorum ve siyah buklelerinin tepesini öpüyorum.

Keller Macallan'ı doldururken ben mutfakta volta atıyor, Darcy'yi bir aşağı bir yukarı zıplatıyorum, o da kıkırdıyor. Bir an için canım o kadar yanmıyor.

"Luca Amca seni her zaman koruyacak," diye fısıldıyorum.

İri kara gözleri bana bakıyor ve dişlek bir gülümseme veriyor.

"Al bakalım." Bardağı adanın üzerine koydu. "Darcy'yi yukarı çıkarayım, sonra bana neler olduğunu anlatırsın."

"İyi geceler, güzelim." Parmaklarımı abartılı bir dalga şeklinde kıvrıyorum.

O da gevezelik ediyor, ben de gülüyorum. Kimse ona elini bile süremeyecek. Bu çatı altında onlardan herhangi birine bir şey olmasına izin vermektense ölmeyi tercih ederim. Onlar benim ailem ve onları korumak için elimden gelen her şeyi yapacağım.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

luca

ÜÇ AY SONRA.

''

Bu akşam partiye geliyor musun anne?" Kendimi onun için hazırladım. Gazap. Düğün davetiyesinden pek memnun kalmamıştı.

"Hayır." Sesi sertti.

Bana bakmıyor; masanın üzerindeki gazeteyi okumaya devam ediyor.

İçimi çekiyorum ve saat arkamda ilerlerken kahvemi içiyorum. Acı çektiğini biliyorum.

Her zaman benim ve Keller'ın aşkı bulmamızı istemişti, tıpkı rahmetli kocası Dom'la yaşadığı gibi. Beni ve Keller'ı evlat edinmeye başlamadan önce ölmüştü. Anlatılanlara göre, paylaştıkları aşk her şeymiş. Bu yüzden asla hayatına devam etmedi. Kalbi sadece ona ait.

Bizim için yaptığı onca şeyden sonra, bir gün düğünümde onun gülümsemesini görmek istedim. Max ve Darcy gibi üzerine titreyeceği torunları olsun.

Bana bakıyor, gözleri öfkeyle parlıyor. "Yaptığın onca şey arasında en aptalca olanı bu evlat. Yüzündeki ifadeden bunu senin de bildiğini anlayabiliyorum."

Yüzündeki hayal kırıklığını gördüğümde göğsümden bir acı fırlıyor.

"Anne. Mecbur olmasam bunu yapmazdım." Elimi uzattım ve o uzaklaşıyor.

"Her zaman bir seçeneğin vardır, Luca. Evlilik güçle ilgili değildir. Aşkla ilgilidir. Mafyanın lideri olabilirsin ama benim için hâlâ sokaktan aldığım o cılız çocuksun. Senden daha fazlasını bekliyorum. Önce aile. Her zaman."

"Bunu ailem için yapıyorum anne. Hepinizi korumak için yapıyorum." Romano'nun tehdidinin çok gerçek olduğunu anlamıyor. Bunu onlar için yapıyorum, kendi mutluluğum küçük bir fedakarlık.

"Her zaman başkalarını korumak için her şeyi yapıyorsunuz. Peki ya kendin? Peki ya kendi kalbin? K r olduğumu mu sanıyorsun?" Bunu kanıtlamak istercesine okuma g zluğunu çıkarıp önündeki k ğıdın üzerine bırakıyor.

"Ne?" Onun hayal kırıklığının yanlış ucunda olmak, olmak istediğim yer değil.

" ok büyük bir kalbin var Luca. Boşa gitti. Ben sadece iki oğlumu da mutlu görmek istiyorum. Senin aşkın başka biriyle, değil mi?"

Bana suçlayıcı bir bakış attı. Haklıydı da. Bir sigara çekiyorum ve elimden öyle sert bir tokat atıyor ki sigara odanın diğer ucuna uçuyor.

"İstediğin kadar görmezden gel. Geçip gitmeyecek. Biri kalbinin atışını bir kez çaldı mı, o kadar. Ya onun için savaşırsın ya da onsuz sefil bir hayat yaşarsın."

Ensemi ovuştururken beni yakaladığını fark ediyorum. Keşke bunun için savaşabilseydim. Ev artık onun kokusunu bile almıyor. Çoğu gece uyuyor mu yoksa kabusları geri mi döndü diye merak ederek dönüp duruyorum. Frankie'nin onu ve Eva'yı taşıdığı evin önüne bile park ettim. Zifiri karanlıkta saatlerce orada oturdum. İçeri giremedim. Onun hayatına devam etmesine izin vermem gerektiğini bilmek, onu her zerremle  zlemediğim anlamına gelmiyor.

Evim artık öyle hissettirmiyor.

Hayal kırıklığı içinde elimi saçlarımda gezdiriyorum. "Nereden biliyorsun? Sen cadı mısın?"

"Oh, Luca," diye kıkırdıyor. "Benim gözlerim var. Hepsi bu. Rosa'yla birlikte sendeki değişimi görmediğimi mi sanıyorsun?"

Kahvemizin geri kalanını sessizce içiyoruz, zihnim dönüyor. Tek düşünebildiğim parmaklarımla etrafında dönen siyah sa lar, bana dokunan yumuşak dudaklar ve kulaklarımı çevreleyen titreyen kalçalar. Kalbim Rosa'da takılı kaldı.

Ayağa kalkıp annemin alnına bir öpücük konduruyorum.

Elini benimkinin üzerinde, yanağında kenetliyor. "Ne yapman gerekiyorsa yapıyorsun. Her zaman yaparsın. Ama ben bunun bir parçası olmayacağım. Çizgiyi buraya çekiyorum. Rosa'yla evlenmeye karar verdiğinde, ben de orada olacağım."

Başımı salladım ve mutfaktan çıktım. Kapıyı açtığımda ellerini bana doluyor ve başını sırtıma yaslıyor.

"Kızgın olmam seni sevmediğim anlamına gelmiyor Luca. Seçimlerin ne kadar aptalca olursa olsun sen her zaman benim oğlum olacaksın. Senden sadece ne istediğini gerçekten düşünmeni istiyorum."

Ne istediğimi, *kimi* istediğimi çok iyi biliyorum.

"Seni seviyorum anne. Keşke bu kadar kolay olsaydı."

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

rosa

Elimdeki şampanyanın etrafında dönerken, bakışlarımı baloncuklar. Neredeyse altı aydır bir damlasına bile dokunmadım. Bu süre içinde babamı kaybettim, amcamı geri kazandım ve kalbimi kaybettim.

Ama hayatta kalıyorum. Luca'yla birlikte olmak bana bir şey öğrettiyse, o da kendi gücümdü. Derinlerde bir yerde yaşıyorum. Bu içkiden bir yudum bile almamamın tek sebebi o. Bana daha iyisini yapabileceğimi söyleyen boğuk sesini duyabiliyorum.

"Rosa!" Eva içeri girerken kızıl saçlarını savuruyor ve beni transımdan çıkarıyor.

Parlak mavi gözleriyle buluşmak için başımı kaldırdığımda, elimdeki bardağa bakıyor ve kaşlarını çatarak bana geri dönüyor. İki yaş küçük kız kardeşim olabilir ama şu anda ikimizi bir arada tutan kişi o.

"İçkiyi bıraktığını sanıyordum, Rosa?" Elleri kalçalarında, annemizin tıpatıp aynısı. Ancak ben babamın İtalyan genlerini taşıyorum.

"Evet." Omuz silkiyorum.

Bir bahanem yok. Acıyı durdurmak için bildiğim tek yol bu. Luca'dan ayrıldığımın ertesi günü bir şişe votka açtım. Sanki biliyordu.

Daha bir yudum bile alamadan Dr. Jenkins kapımı çaldı ve iki saatlik bir seans yaptık.

Luca yanımda değilken bile, her zaman bana göz kulak oluyor.

Eva bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve aramızdaki mesafeyi kapatarak bar taburesinde bana doğru uzanıyor.

"Çok fazlaysa bu gece gitmek zorunda değiliz, değil mi?" Elimi tutup sıkıyor, ben de şarap kadehini mermer tezgahın üzerine bırakıyorum.

"Frankie Amca bizi orada bekliyor. Dün bunu açıkça belirtti. 'Birleşik bir cephe' oluşturmakla ilgili konuşmasını hatırlıyor musun?" Öfkelendim. Bu yaşam tarzının bir parçası olmaktan gerçekten nefret ettiğim günler oluyor.

"Eminim anlayacaktır. Bizi kendi çocuğu gibi sever." Bardağı ulaşamayacağım kadar uzağa itiyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Pfft, bu yüzden mi babamın gözlerinin arasına bir kurşun yerleştirdi?" Mırıldanıyorum.

"Ciddi misin? İkimiz de ona katlanamıyorduk. Ondan mümkün olduğunca uzak olmak istiyordun, hatırladın mı? Frankie Amca çocukken hep yanımızdaydı. Ta ki babam onu gönderene kadar. Ona bir şans ver, abla." Kirpiklerini kırıştırıyor. "Benim için."

"Tamam." Babamı öldürdüğü için kin tutuyormuşum gibi davranabilirim. Ama acı çekmemin nedeni bu değil. Yıllar önce bizi terk ettiği için. O en iyi amcaydı, eğlenceli olan. Dante'nin ne yaptığını bilseydi benim için dünyayı yakıp yıkacak bir amcaydı.

"Yani, bizim için bu güzel malikanenin parasını ödüyor. Ve senin üniversiteye yeniden kaydını yaptırdı. Telafi etmek istiyor."

Şampanyayı benden uzaklaştırırken Eva'nın gözleri parlıyor ve bana kocaman bir gülümseme fırlatıyor. Her gün içmek ya da savaştık arasında seçim yapıyorum. Şimdiye kadar Luca olmadan bile idare ettim. Bir daha asla yoksunluk işkencesi yaşamak istemiyorum. Elimi okşuyor. "Söz veriyorum yanından ayrılmayacağım. Sadece bir gece, sonra da düğün var."

Midemde bir çukur oluşuyor.

Luca'nın muhteşem İtalyan mafya prensesi Maria Capri ile nişan partisine katılmak yetmezmiş gibi, Frankie Amca bizi düğününe götürmekte de ısrar ediyor. Tarihin ne olduğunu bilmiyorum; o davetiyeyi doğruca çöpe attım.

"İyi olacağım," diye yalan söyledim.

Kalbimi yeniden kıracak. Onu son gördüğümünden bu yana geçen üç ayda, her an aklımdaydı.

Yoğun yeşil gözleri ya da bana hazinem diye seslenirkenki derin sesi aklımdan çıkmıyor.

Onu özlüyorum.

Beni gerçekten dinleyen ilk erkekti. Ona en derin, en karanlık sırlarımı anlattım ve o sadece dinledi. Sadece orada bulunarak kendime yeniden inanmamı sağladı.

Hayatımı değiştirmemin sebebi onun sabrıdır.

Şimdi orada oturup, bana kendimi değerli hissettiren tek adamın yeni nişanlısının geçit törenini izlerken yüzüme sahte bir gülümseme yapıştırmak zorundayım. Oysa içten içe o kadının bir gün ben olmasını istiyordum.

Ama beni bıraktı. Beni de terk etti.

"Ben gidip ceketlerimizi alayım. Frankie her an gelebilir," diye sesleniyor Eva koridorun sonundaki yatak odasına doğru ilerlerken.

Bar taburesinden kayarak dolu şampanya bardağını lavaboya götürüyorum ve içindekilerin boşa akmasını izliyorum.

Kahretsin, o içkiye ihtiyacım var. Ama ben artık aynı Rosa değilim. Hissetmek için buna ihtiyacım yok. Yıkıcı başa çıkma mekanizmalarım beni asla tamamen terk etmeyecek ama onları dizginlemeyi öğrenebilirim. Travmayla başa çıkmanın doğru ya da yanlış bir yolu olmadığını anlıyorum. Ama ölene kadar içmek muhtemelen çözüm değil.

Koridordaki boy aynasında kıyafetimi tararken, cenazeye gidiyormuşum gibi hissettiğim şekilde giyindim.

Dar siyah elbisem ince bedenimi mükemmel bir şekilde sarıyor ve dizlerimin hemen üzerinde duruyor. Dekolte yakasının dolgun göğüslerimi ortaya çıkarmasına bayılıyorum. Ve bulabildiğim en yüksek altın rengi topuklu ayakkabıları giyiyorum. Eğer bunu yapmak zorunda kalırsam, onun gözlerinin içine bakabilmek ve beni gördüğünden emin olmak istiyorum.

Eva koridordan kıpkırmızı bir suratla geliyor ve elime siyah deri bir ceket ve debriyaj tutuşturuyor.

"Hadi, gitmeliyiz. O dışarıda!" diyor ve ön kapıdan çıkıp kayboluyor. Tanrım, onu seviyorum ama tam bir kaos.

"Bir saniye!" Çantamı karıştırıyorum ve imzam haline gelen koyu kırmızı rujumu çıkarıp dolgun dudaklarıma sürüyorum.

İçim bok gibi olabilir ama dışım çok iyi görünüyor. Bir parçam Luca'nın ne kaçırdığını görmesini istiyor.

Artık benim olmayabilir. Ama bu onun damarına uzaktan basamayacağım anlamına gelmiyor.

İçimi çekiyorum ve ön kapıya doğru yöneliyorum. Eminim o da en az benim kadar bundan korkuyordur.

BÖLÜM OTUZ ALTI

luca

"Buradayım İhtiyacın var gibi görünüyor, patron."

Grayson bir çift

Yaldızlı masanın üzerinden kaşlarını çatarak bana doğru viskisini yudumlarken yeni dövme alyansını gösteriyordu. "Buna inanabiliyor musun? Geçen ay Maddie'yle fırtınalı bir düğün yaptık. O davetiye masama bıraktığında altıma sıçmıştım. Senin de yuva kuracağın günü göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Buz kristale çarpıyor. Onu alıyorum ve hiç tereddüt etmeden hepsini yutuyorum, yanarak aşağı inmesine izin veriyorum.

"Evet, çok hızlı geçti. Bu geceyi atlatmak için bütün bir şişeye ihtiyacım var." Bardağı daha sıkı tutarak söylüyorum.

"O kadar da kötü olamaz." Grayson dolu bir içkiyi daha bana doğru itiyor. "İnan bana, öyle. Sadece bir aydır benimle yaşıyor ve ben buna dayanamıyorum. Şimdiden eşyalarımın yarısını attı ve yerine kendi yapışkan, ısıltılı saçmalıklarını koydu. Ve bana ait olan her şeyin artık onun oldu."

Benim tam zamanlı bakıcım olduğu ve yaptıklarımı babasına rapor ettiği kısmı atlıyorum. Ya da onunla yemek yememem gibi en ufak bir şeyde nasıl çıldırdığını. Ve onunla aynı yatağı paylaşmamam gibi.

Bunu yapamam. Mümkün değil.

"Onunla daha ne kadar evli kalacaksın?" Grayson deri koltuğa yaslanırken bir kaşını kaldırıyor.

"Bir bitiş tarihi belirlemedim. Tüm ailesini yok edene kadar mı?" Keşke bir nükleer bombaya erişimim olsaydı. Dünyayı Maria'nın sefaletinden kurtarırdım.

"Siktir," diye başını sallıyor. "Bunu neden yapıyorsun? Maddie'yi geri aldık," diyor usulca.

Neden o dişi şeytanla evleniyorum? Grayson ve Keller'ın gerçeğe bu kadar yakın olmalarına izin veremem. Beni bu evlilikten kurtarmak için daha sert önlemler alacaklarını biliyorum ama bu da hepsini riske atacaktır. Bunun olmasına izin veremem.

"Artık o kadar basit değil. Bazı şeyler benim kontrolüm dışında."

Ailem için. Tüm bunlar onlar için. Onları Romano'nun tehditlerinden korumak için ne gerekiyorsa yapıyorum. Tüm bunları asla sahip olamayacağım bir kadının özlemini çekerken yapıyorum. En azından yatağıma uzanmış halinin görüntüleri zihnimde yer etmiş durumda. Dokunuşum karşısında nasıl titrediğini hâlâ hissedebiliyorum. Sikiimin üzerine boşalırken adımı haykırışını.

Her sabah uyandığında bana gülümsemesi, iri kara gözlerinin arzuyla parlaması.

O benim için mükemmeldi. Çalınan hazinem. Ve şimdi o sadece bir anı.

Başımı yavaşça ileri geri sallarken parmaklarım saçlarımı karıştırıyor.

"Neler oluyor Luca?" Grayson soruyor. "Bu o, değil mi?" "Kes şunu," diyorum dişlerimi sıkarak.

Kalbimin sesini dinlemekle ilgili bir derse daha ihtiyacım yok. Bunu duymak istemiyorum. Hepsini güvende tutarken, onları karanlıkta tutmak zorundayım. Bunu sadece Maddie'yi arayan Capriler için bir anlaşma olarak yaptığımı düşünüyorlar. Onları bu işten uzak tutmak istiyorum.

"Patron, hepimiz ne olursa olsun senin yanında olacağımızı söyledik. Senin arkadayız. Bunu yapmak zorunda değilsin." Büyük avucu masaya vuruyor

vurgulayarak içkimin önümde zıplamasına neden oldu.

Elim dairesel bir dalga çiziyor. "Artık geri adım atmak için çok geç Grayson. Anlaşma imzalandı. Muhtemelen hayatına devam etmiştir. Ona öyle söyledim."

Başka bir adamın ona benim diyecek olması acı veriyor. Benim dilediğim gibi ona değer verebilecek. Sadece onun mutlu olmasını istiyorum.

Acısı çok derin ama onun gücünü gördüm. O bir savaşçı. Temiz kaldığı sürece. O maskenin arkasına geçtiği an, Rosa kendi kabuğuna dönüşüyor. Yaralarını dünyadan saklayan bir kadın. Onu suçlayamam.

Ağır bir el omzuma yapıştı. Arkamı döndüğümde Keller'ın beyaz gömlekli ve siyah kravatlı devasa gövdesiyle karşılaştım.

"Kardeşim," diye dövmeli elini sıkmam için uzattı.

"Annemi gördün mü?" Avucum onun avucunun içinde kaybolurken soruyorum.

Kaşlarını çatarak başını sallıyor. "Evet, Max ve Darcy'ye bakıyor. O iyi. Sienna ve Maddie tuvaletler. Bir dakika içinde burada olurlar. Hmm." Grayson'a sırtarak bakarken Keller'ın göğsü gümbürdüyor.

"Ne?" Ona çıkıştım.

Süslü odanın etrafını işaret ediyor. "Bunu şimdiye kadar iptal etmişsindir diye düşünmüştüm."

"Sen de değilsin. Bak, bazı büyüme sorunları yaşıyorum, elbette. Ama bir dişi şeytanın kişisel alanınızı işgal etmesi ve hayatınızı elden geçirmesi biraz alışma süreci gerektiriyor."

Bunu söylemenin bir yolu da bu.

"Rosa'nın seninle yaşamasına aldırıyor gibiydin." Keller sırtıyor. "Siktir git." Bu zaten yeterince zor.

"Maria nerede o zaman?" Grayson sorar.

"Bilmiyorum, partiden önce boynuzlarını falan kestiriyordu." Asıl hikayesi dudak dolgusuna ihtiyacı olduğuydu. Sanki buradaki herkesin umurundaydı.

Grayson içkisini tükürür ve güler.

"Amex'imi aldı ve gitti. Benimle burada buluşacağını söyledi." Ne kadar uzun giderse o kadar iyi. Ne kadar tuttuğu umurumda değil.

"Frankie'yi gördün mü?" diye sordum. Grayson omuz silkiyor ve viskisini yudumluyor. O ikisinin arası hâlâ pek iyi değil. Maddie'nin Frankie'nin onu incitmediğine dair güvence vermesine rağmen Grayson onu affedemiyor. Dürüst olmak gerekirse, ben de affetmezdim. Biri Rosa'yı benden böyle alsaydı, hele de bebeğimle, kızmaya hakkım olurdu. Ama bu savaşı kazanacaksam, hepsine ihtiyacım var. Frankie de dahil.

"Luca, sevgilim." Nefret etmeye başladığım o tiz ses VIP alanında yankılanıyor ve ben irkiliyorum.

Yaklaştıkça topuklu ayakkabıları yere vuruyor.

Bana selam bile vermeden doğruca Keller'a yöneldi. Şaşırmadım, o yerel bir ünlü. Onun etrafını koklayacağından emindim. Başka bir kadını eğlendireceğinden değil.

"Sen Keller olmalısın," diye mırıldanırken sol elini ona uzatıyor.

Kıçını zar zor örten dar beyaz bir elbise giyiyor. Sahte göğüsleri onu mükemmel bir şekilde dolduruyor. Geçen yıl, yalan söyleyemem, onu becerirdim. Bu muhtemelen tüm bu deneyimi daha az acı verici yapardı.

Ama şimdi, bu düşünce beni iğrendiriyor.

Kalbim Rosa ile birlikte. Kendimi başka bir kadınla hayal bile edemiyorum. Maria ile evlenmek ve onunla gerçekten bir ilişki içinde olmak iki farklı şey. Kendimi bunu yapmaya ikna edemiyorum.

"Maria, tanıştığımıza memnun oldum." Keller sıkı bir gülümsemeyle onun elini sıkar. Elini çabucak bırakır ve geri adım atarak kolunu, şimdi yanında duran ve kaşlarını çatarak Maria'ya bakan karısına dolar.

Bu gece en iyi davranışlarını sergiliyorlar. Maddie ve Sienna da öyle.

Kadın ona dönerken Grayson kendini kabinin kenarına doğru itiyor.

"Grayson, sonunda seninle tanıştığımıza memnun oldum." Elini uzatıyor asla gerçekleşmeyen el sıkışmayı davet ediyor.

Ona sadece başını sallıyor, mesafesini koruyor ve Maddie'yi göğsüne doğru çekiyor, elleri koruyucu bir şekilde yumruğunun üzerinde duruyor.

"İkiniz hakkında çok şey duydum." Yalanların dilinden dökülme şekli neredeyse etkileyiciydi. Onunla ailem hakkında hiç konuşmadım. Bunu bu gece yapmak bile istemiyordum ama Maria onlarla tanışmak için ısrar etti.

Adamlarımın ikisi de bana bakıyor ve ben gözlerimi deviriyorum.

"Luca, sevgilim. Git bana bir şampanya getir, burada susuzluktan ölüyorum. Ama bir pipete ihtiyacım var." Son derece dolgun ve parlak dudaklarını işaret ediyor.

"Evet. Memnuniyetle." Beni bundan uzak tut.

Kabinden kayarak bara doğru ilerliyorum ve rahat bir nefes alıyorum. Barmene "İki şişe şampanya ve bir pipet lütfen" diyorum.

Bir bileğimi diğerinin üzerinden geçirerek bara yaslanıyorum ve End Zone dolmaya başlarken kalabalığa bakıyorum. Her zamanki gibi tıklım tıklım. Keller'ın sıkı çalışmasının bir övgüsü. Barmen arkamdan öksürüyor ve ben de tepsideki şişe ve bardakları almak için dönüyorum.

Bunu neden yapıyorum ki?

VIP alanına geri dönmek için döndüğümde, hava etrafımı sarıyor ve kalbim küt küt atmaya başlıyor.

Rosa'm. O burada.

Hareket edemiyorum, gözlerim ona kilitlenmiş. Simsiyah saçları ince bedeninden aşağı, beline kadar dökülüyor. Hayatımda gördüğüm en güzel kadın. Vücudunu saran siyah elbisesi dizlerinin hemen üzerinde duruyor. Nişanlımın aksine onda bir klas var. Rosa dolgun kırmızı dudakları ve koyu renk kirpikleriyle doğal bir güzelliğe sahip.

Bana doğru attığı her duygusal adımda ellerim nemlenmeye başlıyor. Kollarını narin bir zarafetle karnının üzerinde çaprazlıyor, bu da göğüs uçlarını emdiğimde çıkardığı o küçük nefesli inlemeleri bilerek sikimin seğirmesine neden oluyor.

"Luca!" Bana ulaştıklarında Frankie anons ediyor. Ama gözlerimi bana bakmamak için her şeyi yapan Rosa'dan alamıyorum.

"Frankie," diye selamlıyorum onu ve Eva olduğunu tahmin ettiğim diğerkızı doğru bakıyorum. Yüz hatları Rosa'ya çok benziyor, sadece biraz daha uzun ve koyu kumral saçları var.

Üçü önümde duruyor ve Frankie uzanıp tepsiden bir şişeshampanya alıyor, patlatıyor ve bir yudum alıyor. "Oh, bu gece kutlama yapıyoruz!" diye kıkırdıyor.

"Onun gibi bir şey," diye mırıldanıyorum ve dikkatimi şu anda kırmızı tırnaklarını karıştıran Rosa'ya veriyorum.

"Rosa'yı zaten tanıyorsun." Frankie küçük bir sırıtışla kaşını kaldırır.

"Bu Eva." Rosa'nın küçük kız kardeşine başıyla selam veriyor, o da kardeşini dürtmeden önce bana parlak bir sırıtış atıyor.

"Sonunda seninle tanıştığıma memnun oldum Eva." Dikkatimi kalbimin sahibi olan kadına çevirmeden önce gülümsüyorum.

Başını kaldırıyor ve kara gözleri benimkilere dikiliyor. Aylardır her gece rüyamda onun bensiz mutlu ve kaygısız olduğunu görüyorum. Ama o acı, o karanlık hâlâ orada, onların arkasında duruyor.

"Merhaba Rosa." Boğazım yanıyormuş gibi hissediyorum ve kelimeleri boğarak çıkarıyorum.

Bana gergin bir gülümseme veriyor. "Luca, seni görmek güzel." Sesindeki hafif titremeyi fark etmekten kendimi alamıyorum.

Ve bu beni cesaretlendiriyor.

"Bir içkiye ihtiyacım var. Gidelim," diyor Frankie ve topuklarının üzerinde dönerek VIP alanına doğru ilerliyor. Beni muhtemelen ikisi de benden nefret eden kız kardeşlerle baş başa bırakıyor.

Tepsi hâlâ elimdeyken gözlerim Rosa'ya kilitleniyor.

Eva, Frankie'nin peşinden koşmadan önce, "Sizinle orada buluşacağım," diyor.

"Rosa, iyi misin?" Onu gördüğüm için göğsüm ağrıyor. Onu kollarıma almamak için kendimi zor tutuyorum.

Alt dudağını dişlerinin arasına alıyor ve dalgın dalgın aramızdaki bardaklara bakıyor. "Ben iyiyim."

Bütün geceyi sadece konuşarak ve film izleyerek geçirdiğimiz geceler. Bir de sevişerek. Şimdi tek kelimelik cevaplarım var ve gözlerimin içine zar zor bakabiliyor.

"Söz veriyor musun?" Gittiğinden beri her gün uzaktan onu izliyorum. Ne kadar mücadele ettiğini, daha fazla dayanamayana kadar ne kadar saklandığını biliyorum. İyi olduğunu, onu kırmadığımı bilmek zorundayım. Bu beni öldürür.

"Evet, Luca. Söz veriyorum. Hiçbir zaman gerçekten iyi olacağımı sanmıyorum. Artık olamayacağım. Yaşayacağım." Gözlerini yere dikti.

Göğsümde kıpırdanan his, kalp krizi geçirecekmişim gibi hissetmeme neden oluyor. Buna dayanamıyorum. Bu acıyı dindirecek kelimeler yok ve onu kollarıma almak da bir seçenek değil.

"Hadi, gidip diğerleriyle tanışalım." Herkesin toplandığı ayrılmış alana doğru işaret ediyorum.

Gözlerini benimkilere dikeyor ve bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. Bu aslında kalbime saplanmış bir bıçak gibi. Gezegende tanışmasını isteyeceğim son kişi Maria'dır.

Onu takip ediyorum. Grubun geri kalanına doğru ilerlerken gözlerim onun dolgun kıkına takılıyor. Maddie şimdi Grayson'ın yanına sokulmuş durumda ve Sienna'nın arkasında da ellerini sıkıca beline sarmış koruyucu bir Keller var.

İçki tepsisini masaya bırakırken iki kadın da beni dikkatle izliyor.

"Hanımlar." İkisine de gülümsedim.

Bana *öyle* bakıyorlar. Bunu yaptığım için aptal olduğumu söylediler. Belli ki kocalarının filtresi yok çünkü her iki kadın da

Rosa takımında.

"Nişanlım." Maria bana doğru vals yapıyor. Göğsünü daha fazla çıkarırsa devrilecek.

Maddie ve Sienna alay edip başka tarafa bakıyorlar. Maria kollarını boynuma doluyor, yoğun tatlı parfümü burnumu yakarken neredeyse boğulacak gibi oluyorum.

Ağzını kulağıma götürdüğünde kaskatı kesiliyorum.

"Beni yeni arkadaşlarımla tanıştır," diye tıslıyor ses tonundaki zehirle.

Dönüp kulağına fısıldıyorum: "Çek o lanet ellerini üzerimden." Bu asla anlaşmamızın bir parçası değildi. Kâğıt üzerinde evlilik, başka bir şey değil.

Sahte bir kahkaha atıp kendini uzaklaştırıyor ve maksatlı bir bakışla göğsüme vuruyor. Ben de karşılık olarak çenemi sıkıyorum.

Başımı kaldırdığımda Rosa'nın gözlerinde yaşların parıltısıyla bana baktığını görüyorum. Dudakları solgun, titreyen bir çizgiydi. Bakışlarımı yakaladığında hızla arkasını dönüyor.

"Rosa, Eva, Frankie, bu benim nişanlım Maria." Kelimeler boğazımda düğümleniyor. Rosa tepki olarak irkildi. Kız kardeşi bir elini koluna dolayarak onu daha da sıkıyor.

Elimi yüzümde gezdirerek takım elbisemin ceketindeki sigara paketini çıkarıyorum. Bundan kurtulmak için can atıyorum.

"Hepinizle tanışmak çok güzel. Şampanya ister misiniz?" Maria sorar.

Rosa'nın gözleri benimkilere kayıyor, Frankie ve Eva 'evet' derken Rosa 'hayır' diyor.

Rosa'ya yukarıdan aşağıya bakarken Maria'nın kaşları havalanır.

"İçki içmiyor musun? Nesin sen, hamile mi? Yoksa sadece sıkıcı mısın?"

Yumruklarımı sıkarak ona durmasını söylemek için ağzımı açıyorum ama Rosa benden önce davranıyor.

"Belki de artık bir kişiliğe sahip olmak için içkiye ihtiyacım yoktur. Bazılarının aksine, belli ki," diye karşılık veriyor.

Yüzümde oluşan gülümsemeyi gizleyemiyorum. Kahretsin, onunla gurur duyuyorum.

Maria bir kadeh şampanya alır ve elini Rosa'ya uzatır. Masa sessizliğe gömülür. "Oh, hadi, bırak saçların dökülsün. Bunu istediğini biliyorsun. Asla bilemezsin, bir gün Luca gibi bir adamla evlenebilirsin. Bu tür erkekler senin gibi sıkıcı kadınları istemez." Çarpık bir sırıtışla içkiyi Rosa'ya doğru itiyor, o da sendeleyerek yarım adım geri atıyor.

Sikerim böyle işi.

Bardağı Maria'nın elinden kaparken gözleri fal taşı gibi açılır. "Yeter!" diye bağırdım. Arkamdan Sienna'nın soluğunu duyuyorum.

Masaya çarpınca sapı kırılıyor ve içindeki köpükler kenara dökülüyor. Hışımınla VIP alanından çıktım ve arka çıkışa yöneldim.

BÖLÜM OTUZ YEDİ

rosa

Yanaklarım kızarıyor. Herkes bana bakıyor. Maria bana kaşlarını çatıyor. Frankie aramıza girdi.

"Rosa, hadi ama, bir gazozu daha ihtiyacım var. Benimle gelir misin?" Maddie ağır adımlarla kabinden inip gülümseyerek bana yaklaşıyor, yeşil gözleri benimkileri arıyor. O biliyor. Grayson kalkmasına yardım ediyor, o da sırtını gererek yumruğunu tutuyor.

Başımı sallıyorum ve o da kolunu benim koluma dolayarak beni VIP salonundan uzaklaştırıyor.

"Teşekkür ederim." Gözyaşlarımı zor tutuyorum.

Bara gitmek yerine bizi sol tarafa yönlendiriyor ve bir anahtar kartını bir tarayıcıya dokundurarak bir koridora açılan bir dizi siyah çift kapıyı açıyor.

"Lütfen o aşağılık kadının söylediği her şeyi duymazdan gel. Sanırım Luca'nın senin hakkında ne hissettiğini hemen anladı. Sana bakışı Rosa, kalbimi kırıyor. Git konuş onunla. Ben burada bekleyip seni koruyacağım." Beni kucaklamadan önce bana parlak bir gülümseme veriyor.

Maddie'yi zaten seviyorum.

Şimdiden bana eski arkadaşlarımdan daha fazla nezaket gösterdi.

İki ay boyunca kayıp olduğumu fark etmediler bile.

"Teşekkür ederim Maddie," diyorum onu sıkıca kucaklayarak.

"Gidin. İkinizin konuşması gerek." Gitmeme izin vermeden önce sırtımı nazikçe sıvazladı.

Bu topuklularla yangın merdivenine doğru elimden geldiğince hızlı bir şekilde ilerliyorum ve kapıyı iterek açıyorum. Bir duman bulutunun içine doğru yürürken sigara kokusu burnuma doluyor.

Luca uzun, sessiz bir nefes alıyor, kırmızı köz karanlıkta parlıyor. Tek kelime etmeden takım elbisesinin cebini karıştırıyor, beyaz paketi çıkarıyor ve bana uzatıyor. Birlikte geçirdiğimiz akşamları, balkonunda oturup tutturarak güneşin doğuşunu izlediğimizi hatırlarken gözyaşlarımı tutamıyorum.

Filtreyi dudaklarımın arasına koyarak Zippo'yu yakıyor. Eğilip yaktığımda alev önümde dans ediyor. Gözlerimi kapatıp uzun bir nefes çekiyorum ve ciğerlerime doğru yanmasına izin veriyorum.

Başımı arkaya eğip nefes veriyorum. Luca kısık bir inilti çıkarıyor. "Seni özledim, tesoro."

Bu adamın etrafındayken her zaman yaptığım gibi bacak bacak üstüne atıp bir nefes daha çekiyorum.

Bana bakarken gözlerini hüznü dolduruyor.

"Ben de seni özlüyorum Luca," diyorum usulca. Sadece onu hatırlamak istiyorum. Bu çalınmış bir an gibi geliyor.

Bana doğru bir adım atıyor ve ben bir adım geri çekiliyorum, sırtım şimdi soğuk metal kapıya dayanmış durumda. Kanım kulaklarıma hücum ediyor. Sigaramı yere atıp nefesimi içime çekiyorum. Tanıdık sandal ağacı kolonyası etrafımı sarıyor. Gri kaldırıma bakmak için çenemi aşağı indirdiğimde, başparmağı sigarayı tekrar yukarı kaldırdığında içimde elektrik kıvılcımları çakıyor. Derin yeşil gözleri dudaklarıma yerleşmeden önce benimkileri arıyor.

Bu an için can atıyordum. Elini boğazıma doladığında, başparmağı boynumun sütununu nazikçe okşarken arzu içimde birikiyor.

"Bu dövmenin boynuna sarıldığında muhteşem görüneceğini biliyordum." Dudakları kulağımı gıdıklıyor.

Kaşlarımı çatıyorum ve avucunu bakacak kadar geriye çekiyorum. Elinin ön kısmında boydan boya uzanan koyu renkli gülü gördüğümde nefesim kesiliyor. "Bunu neden yaptırdın?"

Başparmağı alt dudağımda geziniyor. "Bana son oyunumu hatırlatmak için."

"Peki bu ne?" Kalbim boğazıma düğümlendi. Derinlerde bir yerde, cevabını biliyorum.

"Sen. Rosa. Sen benim son oyunumsun. Her zaman da öyle olacaksın." Gözleri benimkilere bakarken parıldıyor.

"Nasıl olabilirim ki? Sen seçimini yaptın. Başka bir kadınla evleniyorsun."

İçimde öfke kabarıyor ve göğsünü itiyorum ama o kıpırdamıyor. Sadece bir adım daha yaklaşıyor, böylece vücutlarımız aynı hizada oluyor. Diğer eli kalçam boyunca ilerliyor, kısa elbisemin eteklerine kadar iniyor.

Uzun nefes veriş i göğsümden aşağıya ısı döküyor. "Biliyorum, ama bu farklı olmasını dilememe engel değil."

"O zaman neden onunla evlendin? Neden gitmeme izin verdin?" Midemde bir hayal kırıklığı düğümü çalkalanıyor.

Elini kalçamdan çektiğinde hayal kırıklığı kaplıyor içimi.

"Başka seçeneğim olmadığını biliyorsun," diye inliyor yüzümden bir tutam saç ı uzaklaştırırken. İyi bir nedeni olsa bile, bu beni incitmediği anlamına gelmiyor.

"Biliyor musun, her gece yatağıma uzanıp birlikte geçirdiğimiz zamanı tekrar ediyorum. Sanki seni hâlâ yanımda hissedebiliyorum." Parmağı köprücük kemiğimde gezinerek içimde arzu dalgaları yaratıyor.

Bunların hepsini onunla mı yapıyor? Bizim yatağımızda mı uyuyor?

İhanetin acı verici düşüncesi beni onun dokunuşundan uzaklaştırıyor.

"Hayır, Rosa. Ona yaklaşmadım, yaklaşmayacağım da. Ben seninim."

Parmakları kolumda ilerliyor ve arkalarında ateşten bir yol bırakıyor.

"Her santimini keşfetmeme izin verdiğin her geceyi hatırlıyorum.

Kendini bana teslim etmek. Seni hayata döndürecek adam olarak bana güveniyorsun."

Anılar yüzeye çıkarken ciğerlerimden bir hava fışkırıyor. Ve lanet olsun, acıyor.

Burnunu kulağıma yaklaştırıyor ve derin bir nefes alıyor.

"En ufak bir dokunuşta sırtının eğilmesi ve dudaklarının ayrılması." Sözleri boynuma çarpıyor ve bacaklarımı birbirine kenetliyorum. "En çok da eve geldiğimde kollarıma nasıl atladığını düşünüyorum. Beni öpmeden önce yüzünde pırıl pırıl bir gülümseme olurdu. Bana, sadece bana açılmanı özlüyorum."

Elimi tutuyor ve çarpan kalbinin üzerine koyuyor. Gözleri benimkilere yerleşirken kararıyor.

"Bana söylediğin her şeyi mezara götüreceğim. Bana hayatın pahasına güvenebilirsin. Bana anlatacak kadar cesur olduğun için her zaman onur duyacağım. Ve ne olursa olsun her zaman senin yanında olacağım."

Yüzümden aşağı ılık bir gözyaşı
süzülüyor. "Teşekkür ederim,"
diye burnumu çekiyorum.

"Son bir öpücük?" diye fısıldıyor.

"Sonuncumuzun sonuncumuz olduğunu sanıyordum?" Ağzımın içini ısıırıyorum.

"Sonunda ait olduğumuz yere dönmek için ne kadar gerekiyorsa o kadar çok öpüşeceğiz, tesoro."

Yapmamamız gerektiğini biliyorum. Diğer kadın olmak istemiyorum ama beni büyüledi. Bu adama asla karşı koyamayacağım. Onu gerçekten arzulamamam gereken şekillerde arzuluyorum.

Alt dudağımı ısırarak yavaşça başımı sallıyorum.

Son bir öpücük.

Dudaklarını dudaklarıma çarparken avuç içleri yanaklarımı kavırıyor. Gözlerimi kapatarak kontrolü ele almasına izin veriyorum. Öpüşmeyi derinleştirirken dili ağzımı işgal ediyor. Yavaş ve nazik, sanki beni kırmak istemiyor.

Hızlı bir öpücükle, hala yanaklarımı kavrarken, geri çekiliyor ve mükemmel beyaz dişlerini göstererek bana gülümsüyor.

Ellerimi saçlarında gezdiriyorum, burunlarımız birbirine değiyor. "Daha fazlasını istiyorum."

Kelimeler dudaklarımdan dökülüyor.

"Hepsini istiyorum," diye karşı çıkıyor dudağımı ısırarak.

Dudaklarımı onun dudaklarına çarpıyorum ve o da ağzımın içinde inliyor. Kendimi yukarı kaldırarak bacaklarımı beline doluyorum ve bir eliyle kışımı kavıyor, diğer dövmeli eli yine boynumu tutmak için kıvrılıyor.

"Kahretsin, Rosa," diye homurdanıyor, sertleşmesi külotuma baskı yapıyor.

"Bunu yapamayız, burada olmaz." İç geçiriyor, alnını benimkine yaslıyor.

İnatçı çenesini kavrayıp gözlerini bana çeviriyorum. Bu onun da canını yakıyor. "Neden sadece kaçmıyoruz?"

Nefesini içine çeker. "İnan bana Rosa, son üç ayımı bu durumdan kurtulmak için her seçeneği tartışarak geçirdim. Sana geri dönmenin bir yolunu bulmaya çalıştım, seni alıp götürebileceğim ve kumsalda hayatımızı yaşayabileceğimiz bir yer. Ama bunun bir yolu yok. En azından şu anda."

Gözlerimden yaşlar akıyor. Bacaklarımı ondan çözüyorum ve o da ayağa kalkmama yardım ediyor. Elbisemi aşağı çekerken ona bakamıyorum bile.

"Sanırım bu son öpücüğümüzdü."

Reddedilmesinden duyduğum acı hayal kırıklığını gizlemeye çalışıyorum. Orada sessizce duruyoruz, etrafımızdaki hava çatırdıyor. Büyüyü bozmak için boğazımı temizliyorum.

"Frankie Amca beni aramaya başlamadan önce içeri girsem iyi olacak," diye mırıldanıyorum ve o da başını sallayarak bir adım geri çekiliyor.

"Bana ihtiyacın olursa, nerede olduğumu biliyorsun. Ciddiyim."

Alay ediyorum. "Hiç sanmıyorum. Planlanan gereken yeni bir hayatın var. Seni rahatsız etmeme ihtiyacın yok. Ben artık büyük bir kızım. Kendi

başımın çaresine bakabilirim."

Belki kelimeleri yüksek sesle söylersem, onlara inanabilir. İnanmaya başlıyorum ama o yanımda olsa, bana yardım etse çok daha kolay olurdu.

Ben dövüşürüm.

Yüzünde acı ifadesi beliriyor ve kaşları çatılıyor. Ona doğru bir adım atarak parmaklarımı koyu renkli kirli sakalında gezdiriyorum. Onun da canının yanmasını istemiyorum.

"Hey. Sorun yok, Luca. Sana söz veriyorum. Hâlâ arkadaş olabilir miyiz?" Ona tatlı bir gülümseme veriyorum.

İkimiz de bunun asla bir seçenek olmayacağını biliyoruz. Bu bizi ayırır. Birbirimize karşı koyamayız.

"Ve benim için yaptığın her şey için her zaman minnettar olacağım Luca. Hayatımı değiştirdin, beni hayata döndürdün. Ve ne olursa olsun, seninle gurur duyuyorum. Aileni koruma şeklinle. Yanlarında olduğun için ne kadar şanslı olduklarını bilmiyorlar. Sen de mutluluğu bulmayı hak ediyorsun."

Başını sallıyor ve yüzünü avucumun içine sokuyor.

"Bana mutluluk veren tek kişi, sahip olamadığım tek kişidir."

"Hayır, ama bazen her şeye sahip olamazsın." Öne doğru eğilip yanağına hızlıca bir öpücük konduruyorum ve ben bunu yaparken o da nefesini içine çekiyor.

"Görüştürüz, kodaman," diye fısıldadım ve kapıyı iterek açtım.

Topuklarım ahşap zeminde tıkırdıyor. Maddie hâlâ koridorda beni bekliyor. Ona doğru ilerlerken bana parlak bir gülümseme ve el sallıyor.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor.

"İyi olacağım," diyorum gözyaşlarımı tutarak.

"Oh, Rosa. Gel buraya," diyor beni bir anne şefkatiyle kucaklamadan önce. Annem öldüğünden beri yaşamadığım bir şey. Ve kendimi kaybettim. Yıkılıyorum, hıçkırıklar göğsümü parçalıyor ve o bana sıkıca sarılıyor.

"Bunu yapamam." Yapabilirim sanmıştım, onunla, içkiyle, her şeyle yüzleşebilirim sanmıştım. Ama bu çok fazla. Tekrar eski halime dönmekten korkuyorum.

Beni bulduğu yere. Bunu istemiyorum. Artık istemiyorum. Bana daha mutlu bir hayatın tadı verildi ve ben buna tutunmak istiyorum.

Omuzlarımdan tutarak geri çekiliyor, parlak sarı saçları ışıklarda parlıyor.

"Bunu yapabilirsin, Rosa. Sana söz veriyorum." Çantasından telefonunu çıkarıp bana uzatıyor.

"Numaranı oraya yaz. Bir şeye ihtiyacın olursa, sadece bir arkadaşına bile, ben buradayım." Gözümün altındaki lekeli maskarayı siliyor.

Numarayı yazıp ona geri veriyorum.

"Hadi oraya geri dönelim." Kolunu benim koluma doluyor ve kalabalığın arasından VIP salonuna doğru ilerliyoruz.

Grayson onu bir şahin gibi izliyor. Bileğinden yakalayarak, kendisine ulaştığı anda onu kucağına çekiyor.

Frankie Amca bana kaşlarını kaldırıyor, ben de cevap olarak omuzlarımı silkiyorum. Henüz tam olarak açılma aşamasına gelmemiştik. Maria telefonuyla meşgul, şampanyasını yudumluyor.

"Luca'yı gören oldu mu?" Keller sorar.

Luca ortaya çıkarken Maria bana hançerlerini fırlatıyor. Ağzının kenarındaki koyu kırmızı ruj lekesini fark edince gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Keller da aynı şeyi görmüş olmalı ki, Luca'ya dönüp başparmağıyla ağzını silmeden önce bilmiş bir sırıtışla göz kırpmak için başını çeviriyor. Neyse ki Maria bana ters ters bakmakla meşgul olduğu için fark etmiyor.

Luca bana sırtarak başparmağını dudaklarına sürüyor ve Keller ağzını kapatarak gülmesini engelliyor.

"Rosa, gerçekten mi?" Kız kardeşim kulağıma tıslıyor. "Ne?" Ona en masum bakışımı atıyorum.

"Biliyor musun!" Gizlice kaburgalarım vuruyor.

"Düşündüğün gibi değil. Bırak gitsin. Tamam mı?" Kaşlarımı çattım.

"Oh, işte buradasın!" Maria kendini kabinden dışarı itiyor ve Luca'nın uzun, kaslı gövdesine yaslanıyor.

Omurgamı dikleştiriyorum. Bu beni içten içe öldürebilir ama bunu görmelerine izin veremem. Ellerim titremeye başlıyor. şampanya şişeleri masanın üzerinde benimle alay ediyor.

Buradan defolup gitmem gerek.

"Frankie, gitmem gerek. Rush'ta Jas ve Olivia'yla buluşacağım," diye tamamen yalan söyledim. Başımı hafifçe sallayarak Eva'nın sorusunu daha ağzından çıkmadan durduruyorum.

"Tamam. Sadece dikkatli ol." Bir tur daha içki servisi yapan garson kızla flört ettiği için bana bakmıyor.

"Geliyor musun?" Eva'ya sordum. "Evet." Sesi sertti.

Harika.

Masadakilerle vedalaşıp Luca ve Maria'ya tebriklerimi iletiyorum, glmsyormuş gibi yapıp çıkışa doğru ilerliyorum. Tenime dokunuşunu ve dudaklarıma kondurduğu öpücüğü hâlâ hissedebiliyorum.

O düğüne katılmamın imkanı yok.

OTUZ SEKİZİNCİ BÖLÜM

luca

Frankie'nin malikanesinin kapısını açtım. Burası beklediğim gibi bir yer

değildi.

ondan. Beyazlar ve kremlerle dolu, tavandan tabana pencereler. Ve kesinlikle tertemiz. Oysa ben karanlıkta, siyahlar ve grilerle çevrili yaşamayı tercih ediyorum. Yani, onun lanet bitkileri bile var.

"Luca, mutfaktayız," diye gürlüyor Frankie'nin kalın sesi antreden.

Biz mi?

Oturma odasından geçip köşeyi dönerek yemek odasına gidiyorum. Frankie ve başka bir adam - yanağının sol tarafı boyunca uzanan bir yara izi olan Neandertal görünümlü bir orospu çocuğu. Kehribar rengi gözleri beni selamlıyor ama tek kelime etmiyor.

Kaşlarımı çatarak dikkatimi Frankie'ye yöneltiyorum. O da her zamanki gibi sandalyesinde arkasına yaslanmış, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi sırtıyor. Ama rahat tavrına rağmen bu adama güvenmediğini söyleyebilirim. Gözlerini misafirinden ayırmıyor.

"Her şey yolunda mı?"

diye sordum. Frankie

doğruluyor ve gülüyor.

"Oh, evet. Buradaki huysuza aldırmayın," diyerek öfkeli görünen misafirine başını sallıyor. "Marco'nun eski bir arkadaşıdır."

Adını duyunca omurgam dikleşiyor.

"Sadece bazı aile meselelerini konuşuyorduk. O da tam gidiyordu." Frankie konuğuna sert bir bakış atar.

Yaralı Yüz sandalyesini kenara iterek ayağa kalkar.

Kalın bir İtalyan aksanıyla, "Sanırım seni buralarda göreceğim Frankie," diyor.

Oh, konuşuyor.

"Hmm, bakalım bu sefer ne kadar dayanacaksın." Frankie ona ters ters bakar.

"Görüşürüz," diyorum. Bugün başkalarının saçmalıklarıyla uğraşacak sabrım yok.

Diğer adam gittikten sonra masaya yaklaşıyorum. "Bunu hızlandırmamız gerek. Onunla daha ne kadar uğraşabilirim bilmiyorum," diyorum ve Frankie'nin karşısındaki sandalyeye oturuyorum.

"Neden? Yatakta iyi değil mi?" diye sırtıyor, kaşlarını oynatıyor.

"Kim bilebilir ki? Sikimi onun yanına yaklaştırmayacağım," diye alay ediyorum, bu da onu sadece güldürüyor.

Arkasına yaslanıp ellerini başının arkasına geçiriyor. "Mutlu bir evlilik gerçekleşiyor. İyi iş çıkarmışsınız. Planlarımızda ilerleme kaydediyoruz o zaman."

Çenem ağrıyor, çok sert sıkıyorum. "Ne kadar erken olursa o kadar iyi."

Rosa'yı geri alma şansım varsa, bununla başa çıkmak zorundayım. O öpücük, son öpücüğümüz olabilir. Öyle olmasına imkan yok. Ona geri dönmenin bir yolu olmalı. Bu yüzden pes ettim ve ona mesaj attım. Maddie bana numarasını sinsice verdi ve şimdi duramıyorum.

"Tamam, kahve, sonra iş." Avuçlarını lacivert Armani takım pantolonunun üzerine vuruyor ve kahve makinesine doğru ilerliyor.

Takım elbise ceketinden telefonumu çıkarıp yeni mesaj gelmeyince iç geçiriyorum. Lanet telefonumu hiç bu kadar çok kontrol etmemiştim, Rosa'nın bir sonraki cevabının ne zaman geleceğini takıntı haline getirmiştim. Onunla konuşmak için her şeyi yaparım.

Onu özlüyorum.

Frankie önüme dumanı tüten bir fincan kahve koydu ve tekrar oturdu. "Tamam, on dakika içinde Romano ile bir telefon görüşmemiz var. Önümüzdeki hafta için bizimle iki sevkiyat daha ayarlayacak. Yaklaşan ziyaretini de unutmayalım."

Gözlerimi deviriyorum.

Maria ailesinin hafta sonu için Sicilya'dan New York'a uçuşunu istedi, böylece birkaç hafta içinde gelinlik alışverişine çıkabilecek ve bir mekan arayabilecekti. Düğünümüze en az üç ay var.

"Düğün tarihini erteleyip duramazsın Luca. Evlilik cüzdanında senin adına ihtiyacımız var. Güvenini geri kazanacağız, sonra da onu dışarı çıkaracağız. O noktalı çizgiyi imzalaman onlara olan bağlılığını gösterir. Orada böyle tuhaf insanlar var," diyor ve sandalyesinde arkasına yaslanıp fincanındakileri mideye indiriyor.

O haklı.

Sadece kurşunu ısırp bu işi bitirmem gerekiyor.

Ama bir şey beni durduruyor, biri diyelim.

"Dante'ye bizimle çalışmasını teklif etmeyi düşünüyorum. Güvenimizi kazanana kadar başlangıç için düşük dereceli bir şey. Her şey boka sarmadan önce bir zamanlar Marco'nun en iyilerinden biri olduğunu hatırlıyorum. Sevkiyatlarda güvenlik konusunda yardımcı olabilir."

Marco'nun adını duyunca yumruklarımı sıktım. Frankie'nin haklı olduğunu inkar edemem, en iyisine ihtiyacımız var. Capris'lere karşı mücadele edeceksek, sağlam sayılara ve savaşçılara ihtiyacımız var.

"İyi. O yargılanıyor. Bir hata yaparsa ölür."

"Anlaştık."

OTUZ DOKUZUNCU BÖLÜM

rosa

"D bir!" Eva saç maşasını masanın üzerine bırakarak yanındaki tuvalet masası. "Teşekkür ederim, abla."

Tanrı bilir ne kadar zamandır şehirdeki ilk Cuma gecem. Koyu renk gözlerim ve zeytin tenimle uyumlu ışıltılı altın rengi bir far ve en sevdiğim koyu kırmızı rujumu tercih ettim.

Luca'nın nişan partisinden beri birkaç kez mesajlaştık. Dr. Jenkins ile konuştum. Ona öpücükten bile bahsettim. Luca'yla aramızda derin bir duygusal bağ olduğunun açık olduğunu söylemesine rağmen, buna tutunmanın sadece ilerlememi engelleyeceğini söyledi. Bu da yeni kariyerime odaklanmak gibi kendim için daha fazla şey yapmaya başlamam gerektiğini fark etmemi sağladı.

Yine de onun gitmesine izin veremiyorum. O benim yeni bağımlılığım ve korkarım hep öyle kalacak.

Hayatıma devam etme ve dikkatimi dağıtma konusunda oldukça iyi olduğumu düşünüyordum. Ama bir baktım ve en başa döndüm. O her düşüncemi işgal ediyor. Bu ve mesajlar arasında, 'arkadaşça' olsalar bile, beynimi kapatamıyorum.

Onu istiyorum, açık ve net. Kalbim şu anda onu alkolden daha çok arzuluyor.

Aynada yeni saçıma ve makyajıma bakıyorum ve lanet olsun, yıllardır en iyi görüldüğüm an bu. Cildim parlıyor, saçlarım ışıltıyor. Daha az görünüyorum

Zayıfladım, çekildim ve daha fit oldum. Sanırım bunun için üniversite kampüsüne yaptığım uzun yürüyüşe ve akşamları yaptığım yoga seanslarına teşekkür etmeliyim.

Eva bana tatlı bir gülümseme veriyor ve Chanel parfümümü uzatıyor. "Seni mutlu görmek çok güzel. Nişan partisinden sonra senin için endişelendim. Luca ile dışarıda neler olduğunu bana anlatacak mısın?"

Başımı salladım. "Bitti. Bitti. Hayatıma devam etmeliyim. Beni kimsenin tam olarak anlayamayacağı şekilde iyileştirdi. Bunu yeniden inşa etmek için kullanmalıyım."

Onu yarı gerçeğe geçiştirdim. Onunla işimizin çoktan bittiğine dair içimde tuhaf bir his var.

"Asla bilemezsin, bu kadar ateşli görünüyorsun, bu gece senin için sıraya giren tonlarca erkek olacak," diye kıkırıyor.

"Belki." Omuz silkip kapıya doğru yöneldim.

Belki de dışarıda benim için başka bir Luca vardır. Onu bir kez buldum, belki tekrar bulabilirim.

"Eve döndüğünde bana mesaj at." Yatak odamdan çıkıp ön kapıya doğru ilerlerken bana bir öpücük konduruyor.

"Yapacağım, seni seviyorum."

KULÜP TIKLIM TIKLIM. HOPARLÖRLERDEN ROCK MÜZİK YÜKSELİYOR. İtişip kakışan kalabalığın arasından yolumu bulmaya çalışıyorum. Bu nasıl benim hayatım olabilirdi? Kıçım ellendiğinde zıplıyorum ve hızımı artırıyorum.

En iyi iki arkadaşım, Jas ve Liv, kulübün arka tarafında bir locaları olduğunu söylemek için mesaj attılar. Yanlarına gitmeden önce tereddüt ediyorum - hâlâ içki içmediğimi bilmiyorlar. 'Eğlenceli' arkadaşları gittiği için hayal kırıklığına uğrayacaklarından endişelenmeden edemiyorum. Ben her zaman grubun vahşi olanıydım, barda dans eder ve boğazımdan aşağı shot atardım.

Ama kimsenin bunu benden almasına izin veremem. Zihnim hiç bu kadar berrak, cildim hiç bu kadar parlak olmamıştı. Geceleri Dante'yi hatırlayarak uyanmıyorum bile.

Luca her öpücüğün, her dokunuşun, her itişin yerine yeni bir anı koydu. Şimdi kafamda o travmatik geceden çok bunlar canlanıyor.

Düşüncelerimden sıyrılıp Jas ve Liv'in masada derin bir sohbe daldıklarını görüyorum. Tanımadığım, kesinlikle İtalyan kökenli iki adam iki yanlarında oturuyor. Yanlarına gittiğimde dikkatle beni izliyorlar.

Liv ve Jas gittikleri her yerde erkekleri kendilerine çekiyorlar. Onlar zengin, güzel ve partinin hayatı. Her zaman. Benim için mükemmel bir dikkat dağıtıcıydılar.

Arkadaşlarımın gözleri benimkilere kayıyor ve yüzlerinde gülümsemeler beliriyor. "Omg Rosa!! Muhteşem görünüyorsun! Seni çok özledik!"

Liv yeni erkek arkadaşını yolundan çekiyor. Ayağa kalkıyor, Liv'in yanımdan geçip gitmesine izin veriyor, böylece Liv bana sarılıp sıkıca kavrayabiliyor. Jas da hemen arkasından geliyor ve ikimizi birden kucaklıyor.

"Tamam, tamam! Nefes alamıyorum, çocuklar!" Kıkırdıyorum. "Ben de ikinizi özledim!"

Luca'dan ayrıldıktan sonra İtalya'ya gittiğimi düşünüyorlar. Onlara evde olduğumu söylemek için ulaşmadım. Onların yaşam tarzına geri dönmek konusunda kendime güvenmiyordum. Hazır değildim.

"Yeni arkadaşlarımız Rico ve Danny ile tanışmalısınız." Liv heyecanla manikürlü parmağıyla kabinde oturan iki adamı işaret ediyor.

"Birazdan bir arkadaşları katılacak." Jas bana göz kırpmıyor.

Tanrım, hayır. Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor ve Liv elimi tutup beni masaya doğru sürüklerken garip bir şekilde gülüyorum. Onun arkasındaki kabine kayıyorum.

"Merhaba." Çocuklara el sallıyorum. "Hey," diye homurdanarak karşılık verdiler.

Tanıdık geliyorlar ama nedenini anlayamıyorum. Muhtemelen İtalyan gibi göründükleri içindir. Babamın adamlarının çoğu öyleydi.

"Rosa, ne içiyorsun? Votka mı?" Jas sorar.

"Sadece bir soda ve limon lütfen." Bırakmasını umarak ona sıkı bir gülümseme gösteriyorum.

"Tanrım, hamile değilsin, değil mi?" diye nefes nefese kalıyor. İki adamın birbirlerine baktıklarını görüyorum.

Başımı sallayarak kıkırdıyorum. "Hayır, sadece biraz ara veriyorum." Jas sözlerime kaşlarını kaldırdı. Kendimi bir başka 'çok sıkıcısın' nasihatine hazırlıyorum. Ama gelmiyor.

"Aman Tanrım, rehabilitasyonda mıydın?"

Başımı sallıyorum. Kaçırıldığımı, kaçıran kişiye aşık olduğumu ve bu süre içinde temizlendiğimi açıklamaktan çok daha kolay.

"Senin için endişelendik. Eğer içki içmek söz konusu değilse, biz de size katılacağız." Liv'e bir bakış fırlattı. "Öyle değil mi?"

Liv şampanyasını yudumlarken sığıyor ve masaya bırakıyor. "Evet. Bundan hemen sonra."

"Sorun değil. Alkolün etrafında olabilirim. O kadar da kötü değilim. Sadece bir molaya ihtiyacım var."

Kendimden geçip unutmak zorunda kalmadan bir içkinin tadını çıkarabilmek istiyorum.

Zihnimi düzeltene kadar, bu olmayacak.

"Ben gidip getiririm, sorun değil! Hepiniz ne yiyorsunuz?"

Grup siparişlerini sıraladı ve ben de bara yöneldim. Amex'imi tezgâha vurarak odayı tarıyorum. Herkes dans ediyor ve gülüyor. Komik, ben içerken herkes hayatının en güzel anlarını yaşıyormuş gibi görünüyor. Oysa içten içe, kaçının kendi şeytanlarını kovaladığını merak ediyorum.

Arkamda boğazını temizleyen bir adam dikkatimi çekiyor. Arkamı döndüm. "Pardon, bekleme salonunuzda mıyım?"

Onunla yüz yüze geldiğimde ciğerlerimdeki tüm oksijen çekiliyor. Kehribar rengi gözleri beni yutuyor, dudakları pespaye bir sırtışa dönüşüyor. Sol yanağı boyunca uzanan yara izi. Beni rahatsız eden yüz.

Dante. Benim tacizcim. Tecavüzcüm. Kabusum.

Barın içine doğru geri çekilirken kalbim gümbür gümbür atmaya başlıyor. "Hayır, hayır, hayır. Bu gerçekleşiyor olamaz." Sesim titriyor.

"Beni böyle mi karşılayacaksın? Bunca yıldan sonra, Rosa'm." Derin İtalyan sesi boğazıma safra getiriyor. Şimdi bile, altı yıl sonra.

"Benden uzak dur, Dante," diye tükürdüm gözyaşlarıma karşı koyarken. Ondan uzaklaşmak zorundayım. Solumda bir çıkış görüyorum ve oraya doğru bir hamle yapıyorum.

Bileğimi tutup sıkıldığında acı koluma yayılıyor. Beni kabaca göğsüne doğru çekerek, zorlukla nefes alana kadar kaslı kollarıyla beni sıkıca sarıyor.

"Bebeğim. Bu sefer benden kaçış yok," diye homurdanıyor ses tonundaki zehirle. "Seni çok özledim Rosa."

Böyle bir şey olamaz. Ağzını kulağıma götürdüğünde oda dönmeye başlıyor. Nefesimi tutuyorum, hareket etmekten çok korkuyorum.

"Seni tamamen kendime almak için sabırsızlanıyorum. Tanrım-" nefesini içine çekiyor. "Sana son sahip olduğum zamanki kadar saf kokuyorsun."

Cevap veremedi beni belimden tutup kollarının arasına aldı.

"BİRİ YARDIM ETSİN!" Çığlık atarak göğsüne vuruyorum, o gülerken göğsü bana çarparak titriyor.

"Boş ver onu. Nişanlım sadece sarhoş. Onu eve götüreceğim."

Başka bir adamın kıkırdadığını duyuyorum ve beni hızlıca çıkışa doğru götürüyor.

"Bebeğim, her şey yoluna girecek. Her zaman söz verdiğim gibi senin için geri geldim," diye fısıldıyor dışarı çıktığımızda, dondurucu hava hassas tenime çarpıyor.

Sıcak gözyaşları yüzümden aşağı akıyor. Hareket edemiyorum. Zar zor nefes alabiliyorum.

Arabanın tıkırtısını ve kapının açıldığını duyuyorum. Eğiliyor ve beni yolcu koltuğuna kaydırıyor. Üzerime eğilip kemerimi bağlarken gözlerimi sıkarak kapatıyorum.

"Sakın kımıldamaya kalkma Rosa. Bana itaatsizlik edersen ne olacağını biliyorsun." Sırıttıyor ve ben yine o naif on yedi yaşındaki halime dönüyorum. Ona hayır diyemeyecek kadar korkmuş olana. Neler yapabileceğini biliyorum. O yüzden dediğini yapıyorum.

Arabanın önünden geçip sürücü koltuğuna otururken kara gözlerini benden ayırmıyor.

"Seni yeni evimize götürme zamanı Rosa. Sonunda sonsuza dek yaşayabiliriz."

Başım dönüp ona bakıyor.

"Ne demek istiyorsun?" Kocaman parmakları benimkilerin arasından geçerken titreyen ellerime bakıyorum.

"Amcanla her şey kararlaştırıldı. İki ay içinde evleniyoruz. Sonunda benim olacaksın." Geniş bir sırıtiş yüzünü aydınlatıyor.

"Frankie Amca asla-"

Kendimi durduruyorum. Babam Frankie'yi Dante olayı ortaya çıkmadan önce sürgün etti. Bu da Frankie'nin bu canavarın bana yaptıkları hakkında hiçbir şey bilmediğı anlamına geliyor.

"Seninle evlenmek istemiyorum." Cesaretimin nereden geldiğini bilmiyorum ama kelimeler ağzımdan uçup gitti.

"Ne istediğimizin bir önemi yok. Anlaşma yapıldı ve size de katılmanızı öneririm. Tabii onun yerine kıymetli Eva'yı almamı istemiyorsan. Onun hâlâ saf olduğunu duydum. Eminim daha da iyi hissedecektir-"

"Hayır!" Sözü nü kestim. Duyamıyorum.

Küçük kardeşimi almıyor. Onu değil. Bana yaptıklarını ona da yaptığına dair dehşet verici görüntüler aklımdan geçiyor. Korku içimde dalgalanıyor. Kötü niyetli kahkahası arabayı dolduruyor. Son altı yıldır uykularımı kaçıran aynı ses.

"Onu hep k o r u y o r s u n , d e ğ i l m i ? Daha önce evine uğramıştım. Kesinlikle iyi yaşlanmış, mükemmel bir kadın."

Boğazımdan yükselen safrayı yutuyorum ve başımı sallıyorum.

"Pekala, anlaştık o zaman. Sonsuzluğumuza, bebeğim," diyor ve kontağı çeviriyor.

Eli uyluğuma yerleşiyor ve sıkıyor. Dokunuşu tenimi yakıyor. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı dökülüyor. Dr. Jenkins'in bana öğrettiği gibi nefesime odaklanıyorum.

"Frankie'ye seni koruyacağıma dair söz verdim. Seni seviyorum Rosa. Baban için çalışmaya başladığım günden beri seni seviyorum. Bu yüzden kalbini kazanmak istiyorum. Bu sefer bunu doğru şekilde yapmak istiyorum. Ama unutma, eğer çabuk anlamazsan, bedelini zavallı küçük bebek Eva ödeyecek."

Yüzümü ona dönüyorum, içimde öfke kabarıyor.

"Beni böyle mi kazanacağını sanıyorsun?" Tükürdüm, bu güvenden emin değildim.

"Zamanla, Rosa, beni sevmeyi öğreneceksin. Eva'yı hayatta tutmak istiyorsan bunu yapmak zorundasın. Beklemeye hazırım. Sen uslu durduğun sürece."

Bana uyarıcı bir bakış atıyor ve bacağımı sıkıca kavırıyor. Parmaklarının morartıcı gücünden acı yayılıyor.

"Canımı yakıyorsun," diye fısıldıyorum.

Elini çabucak bırakıyor. Gözlerim cildimdeki kızgın kırmızı izlere takılıyor. Sanırım birçoğunun ilki. Onun gibi adamlar değişmez, değişemezler.

KIRKINCI BÖLÜM

luca

BİR HAFTA SONRA

"Boss, konteynerlerimizden birinin vurulduğu haberini aldık. rıhtımda." Grayson'ın sesi hoparlörden yükseliyor ve ben yumruklarımı sıkıp cam sehpanın üzerinde duran telefonuma bakıyorum.

"Tanrı aşkına. Bu seferki de kim?" Uyuşturucu ve silahlar geliyor. İkisi de büyük bir kayıp olur.

"Acemilerimizden bazılarını oraya gönderdim. Birazdan daha fazla bilgiye sahip olacağım."

Maria'nın topukları mermer koridorda tıkırdıyor ve ben inliyorum. Şu anda burada ihtiyacım olan son kişi o.

Son bir haftadır uçurumun kenarında yürüyorum. Rosa'ya ulaşamıyorum. Dr. Jenkins'le olan randevusunu kaçırdı ve bu beni deli ediyor.

Birçok kez onun ve Eva'nın evinin önünde bekledim ve o hiç orada olmadı.

"Luca, heyecan verici bir postamız var!" diye anons ediyor. Başımı kaldırdığımda yüzünde sinsî bir gülümsemeyle bana küçük bir kâğıt parçası salladığını görüyorum.

"Bir saniye, Griler." Sessiz düğmesine tıklıyorum. "Tamamdır."

"Peki, ne oldu?" Elimi ona doğru uzattım.

"Buna bayılacaksın." Entriği beni benden alıyor; onu hiçbir şey için bu kadar heyecanlı görmemiştim. Parlak kırmızı tırnaklarından kaptım.

Gözlerim davetiyeyi tarıyor.

Hay sikeyim.

Yanımda Maria'nın psikopat kahkahasını duyabiliyorum ama o bile kulaklarımdaki ani çınlamadan daha yüksek değil. Okuma yeteneğimi bir anlığına kaybettiğimi umarak kelimeleri tekrar okurken ellerim titriyor.

Hayır.

Dante ve Rosa'nın düğününe davetlisiniz.

Kalbim kaburgalarıma çarpıyor ve midemdekileri Maria'nın ayaklarımın altındaki yeni beyaz kürk halısının üzerine atma dürtüsüyle savaşıyorum.

Ne oluyor be?

"Luca, çok solgun görünüyorsun. Sana biraz su getireyim mi?" Burundan gelen sesi sahte bir tatlılıkla damlıyor.

"Ben iyiyim," diye mırıldanıyorum, ağzım kurumuştur.

Davetiyeği masaya fırlatıp telefonumu elime alıyorum ve kulağıma götürüyorum.

"Grayson, plan değişti. Gitmem gereken bir yer var. Sen rıhtıma git, seninle orada buluşuruz." Sözlerimi aceleyle söyledim, sigaralarımı almak için takım elbisemi karıştırdım.

"Anladım patron. Her şey yolunda mı?"

"Seninle sonra konuşuruz," diyorum ve aramayı kesiyorum.

Mutfağı doğru ilerleyerek Bentley'imın anahtarlarını siyah tezgâhtan alıyorum. Maria tüm bu süre boyunca beni izliyor, bakışları başımın arkasını yakıyor. Ben de yüzümü ona dönüyorum. Parmakları çapraz kollarını kavırıyor ve yemin ederim gözlerinden hançerler fırlıyor.

"Senin derdin ne şimdi?" Tersliyorum.

"Sana bir kez söyledim, bir kez daha söyleyeceğim. Ailemi utandırma." Uzun tırnağını göğsüme batırarak bana doğru hışım ile yaklaştı.

"O kıza karşı bir zaafın var. Nişan partimizde gördüm. Zayıflıkların sana ne kazandırdığını biliyor musun?" Üzerindeki şarap kokusunu alabiliyorum.

Yüzünü benimkine yaklaştıırken nefes alıyorum.

Ona boş boş bakıyorum. Bunun için zamanım yok.

"Öldürüldü. Luca. Bu yüzden sana gidip biraz stres atmanı öneririm. Onu sisteminden çıkar. O sonsuza dek gitti. Asla senin olmayacak. Çünkü sen, Luca, benimsin. O küçük sürtüğün uğruna çok çalıştığım her şeyi almasına izin vermeyeceğim," diye feryat ediyor, gözlerinde karanlık parlıyor.

Çenem titriyor. Kim olduğunu sanıyor? Aşağı doğru eğildiğimde, bedenim artık onun üzerinde yükseliyor.

"Ve ona sürük demenin sana ne kazandıracağını biliyor musun?" Homurdanıyorum.

Gözlerini kısarak bana bakıyor ve dudaklarım kulağına degecek şekilde eğiliyorum. "Öldürüldü. Maria'yı. Çıplak ellerimle. *Benim* lanet evimdesin. Benimle evleniyorsun. Şu andan itibaren dediklerimi yapacak ve davranacaksın. Rosa hakkında ağzından bir kelime daha çıkarsa, seni bitiririm. Anladın mı?"

Nefesini içine çeker ve bir adım geri çekilir.

Onu dinlemekten bıktım. Haftalardır evimde kendi eviymiş gibi dolaşmasına izin veriyorum. Capri olduğu için benden üstün olduğunu düşünüyor. Yeter artık.

Kendimi düzelterip, takım elbisemin ceketini yokluyorum.

"Bunu açıklığa kavuşturduğumuza sevindim. Bu gece evde olmayacağım," diyerek kapıya doğru yöneliyorum ve onu ağzı açık bir şekilde öylece bırakıyorum.

"Göreceğiz," diye mırıldandığını duyuyorum arkamdan.

Kapıyı açar açmaz sigaramı yakıyorum ve derin bir nefes alarak kimyasalların boğazımı yakmasına izin veriyorum.

Rosa.

Telefonumu geri çıkarıp kaydırıyorum ve kişi listemde onun adını bulup arama düğmesine tıklıyorum. Aradığım numaranın tanınmadığını söyleyerek kesiliyor.

Frankie'nin numarasını buldum ve ilk çalışta cevap verdi.

"Luca. Pazar sabahı bu zevki neye borçluyum?"

"İki şey var. Birincisi, rıhtımdaki konteynerlerimizden biri vuruldu. Şimdi oraya gidiyorum."

"Ne?"

"Evet, geliyor musun?" Ben soruyorum.

İnliyor. "Lacy ve Katrina ile küçük bir sevişme seansının ortasındayım-"

"Hey, benim adım Cathy!" diye bağırıyor arka planda bir kadın.

Hat susturuluyor. "Adının ne olduğu sikimde bile değil. Eğer

**çenen i kapatmazsan, ağzını
tıkarım . "**

Hâlâ dinlediğimi ona hatırlatmak umuduyla boğazımı temizliyorum.

Sesi tekrar ahizeye yaklaşımadan önce bir karıştırma sesi duyuyorum.

"Bunun için üzgünüm, evet, sizinle orada buluşacağım."

"İyi. Grayson yolda. Bugün onu kızdırma." İhtiyacım olan son şey bu ikisinin birbirini boğazlaması.

"Denerim. Bunu ne zaman atlatacak bilmiyorum. Tanrı aşkına, karısı bile benden hoşlanıyor. Yüzüme karşı serbestçe gezmesine izin vermeli miyim, sisteminden çıksın mı? Çok duygusal biri." Telefonda bir şapırtı ve bozuk bir kadın iniltisi duyuyorum.

Kaşlarımı kaldırıyorum. Bu hiç de fena bir fikir değil. İkisini de boks ringine koyalım, Grayson onun kışını tekmelesin.

"Bu işe yarayabilir. Her neyse, Rosa'nın davetini aldım." Ses tonumu nötr tutmaya çalışıyorum.

"Dante'yi hatırlıyor musun? Yeni adamımızı?"

diye homurdanıyor. İçimde öfke kabarıyor.

"Konuşmayan pislik mi? Rosa'nın tipi gibi görünmüyor ve o daha yaşlı değil mi?"

"Ben kimim ki ilk görüşte aşkın önünde durayım? Görünüşe göre öyle olmuş . "

İçime kötü bir his yerleşiyor. Neden partide bundan bahsetmedi ki? Neden beni öptü? Bu yüzden mi bana mesaj atmayı bıraktı?

"Her neyse, bu akşam kutlamak için küçük bir akşam yemeği partisi veriyoruz. Rosa'nın bildiğinden değil; bu konuda çok sessiz. Onu neredeyse hiç görmedim. Gelebilir misin? Maria'yı da getirir misin?"

Elimi yüzümde gezdirerek sigaramdan son bir nefes çekiyorum ve çakılların üzerinde söndürüyorum. "Orada olacağım."

Onu kendi gözlerimle görmeliyim.

Eğer mutluyorsa, bu kalbimi kırabilir ama onu durdurmayacağım. Bunu ona asla yapamam. Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştiriyorum. Onun mutlu olmasını istiyorum, ama benimle. Sadece benimle.

Gitmesine izin veremem, ne şimdi ne de sonra.

Ve eğer bir şey kışınıza tekme atacaksa, düğün davetiyesi bunu yapacaktır.

KIRK BİRİNCİ BÖLÜM

rosa

Parmağımdaki kocaman nişan yüzüğünü alay edercesine çeviriyorum.

Ben. Kime ait olduğumun herkes tarafından anlaşılmasını sağlıyor. Nişan yüzüğüne kadar. Ona her baktığımda midem bulanıyor.

Dün gece kız kardeşimi yemeğe davet etti, ben de nedimesi olmasını istedim. Onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Babam tüm bu utançtan saklanmak için başka kimseye söylemediğimden emin oldu. Ancak ben onu korumak için söylememeye karar verdim. Onu bunun gerçek olduğuna ikna edebildim mi bilmiyorum. Eminim şüpheleri vardır. Umarım çok fazla burnunu sokmaz ve Dante'nin dikkatini tekrar üzerine çekmez.

Ama bunu onu korumak için yapıyorum. Yaşayacak bir hayatı var, kabuslarla tüketilmemiş bir hayat. O benim tek ailem. Bu adamın neler yapabileceğini biliyorum ve buna izin vermeyeceğim.

Sadece zamanımı beklemeli ve bundan kurtulmanın bir yolunu bulmalıyım. Bir şekilde.

Günler geçtikçe daha da kısıtlayıcı olmaya başladı. Önce Dr. Jenkins'i görmemi engelledi. Sonra telefonumu aldı. O benim Luca'ya giden hayat çizgimdi.

Beni üniversitenin kapısının önüne bırakıyor ve sınıftan çıktığım anda beni alıyor. Ondan kaçış yok.

Her lanet gün, bunu içme dürtüsüyle savaşmak zorundayım. Kaç kez bir kadeh soğuk beyaz şarap içtiğimi sayamıyorum bile. Ben de

Hatta kokladım bile. Dökmeyi başardım. Bu cehennemden bir çıkış yolu bulabileceğime dair küçücük bir umut kırıntısına tutunuyorum.

Sıcak bir duştan sonra, parti günlerimde giydiğim bir kıyafeti seçiyorum. Üzerime geçirip aynaya bakıyorum. Dizlerimin hemen üzerine düşen, beni belimden kavrayan koyu kırmızı bir şal elbise. Uyumlu bir ruj sürüyorum. Hissettiklerimi saklamam gerekiyor.

Bunu dışarıda da yapabilirim.

Ön kapı çarparak kapandığında sıçradım, evin her yerinde titreşim vardı. Yatak odamın kapısını sessizce kapattım.

"Rosa. Gitmeye hazır mısın?" Dante koridordan bağıyor.

"İki dakika," diye karşılık veriyorum.

Debriyajımı tuvalet masasından kaptım. İhtiyacım olduğundan değil. Şu anda bir telefonum bile yok. Ama sinsi sigara paketimi koyacak bir şeye ihtiyacım var.

Köşeyi döndüğümde, kapının pervazına dayanmış, altın yüzüklere boğulmuş ellerini önünde tutuyor. Gözleri vücudumda aşağı yukarı geziniyor ve göğüslerime yerleşiyor.

O beni değerlendirirken eteğimin kenarını rahatsız edici bir şekilde aşağı çekiyorum.

"Sevdim." Dudaklarını yalıyor ve bana doğru yürüyor. Çantamı göğsümün içine sıkıştırıyorum.

Bana ulaştığında, ayyaş nefesi yanağıma çarpıyor.

"Hadi gidip Frankie Amca'ya bir gösteri yapalım. Artık onun ve Luca için çalışıyorum. Onların en yeni elemanına bakıyorsun."

Gözlerim kocaman oldu.

"Ne?" Adını söylemesi bile göğsüme bir tekme gibi geldi. Luca değil. "Hayatına her şekilde giriyorum bebeğim. Benden kaçış yok." Parmaklarını benimkilere geçiriyor ve beni kapıya doğru sürüklüyor.

Beni aldığından beri eve pek gelmemesinin nedeni bu olmalı.

Luca'dan olabildiğince uzakta olmasını istiyorum.

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

luca

''

Karın burada mı?" Frankie beni kapıdan içeri soktu.

Omurgamı dikleştiriyorum.

"Bu gece sadece ben varım. Daha önce o kaltağı neredeyse boğarak öldürüyordum. Bu yüzden sakinleşmek için biraz zamana ihtiyacımız var."

Kıkırdıyor ve omzuma bir tokat atıyor.

"Sana bir viski getireyim. En iyisi, eğer onu öldürecekse, bunu düğünden sonra yap, planladığımız gibi."

Gözlerimi deviriyorum.

Frankie'nin abartılı evine doğru ilerliyoruz. Büyük koridorda asılı avizeler, ben yürürken önümdeki zemine ışık şeritleri atıyor.

Frankie yemek odasının kapılarını açıyor. Gözlerim onunkilerle birleşince nefesim kesiliyor.

Benim hazinem.

Bakışlarımı ondan ayırmadan ilerlerken mükemmel, dolgun dudakları seksi bir 'o' sesi çıkarıyor.

Şu an tek istediğim o. Onu arzuluyorum.

Dante denen pislik öksürerek onun dikkatini benden alıyor. Sanki okulda azar işitmiş gibi ellerini kucağında birleştiriyor. Almak

yanındaki boş koltuğa oturuyorum. Elim onun pürüzsüz kalçasına değdiğinde elektrik çarpıyor içime.

Ve Tanrım, o elbise. Ona bu kadar yakın olmak ama ona sahip olamamak işkence gibi.

Yanımda sarsılması bana onun da bunu hissettiğini söylüyor. Henüz tüm umutlar tükenmiş değil.

Frankie karşımda oturuyor, sert koruması Theo sağında, saçları geriye doğru topuz yapılmış.

Rosa'nın kız kardeşi Eva bana tatlı bir gülümseme veriyor, ben de ona karşılık veriyorum. Ama Rosa'ya bakışından kurtulamıyorum. Bu ikisi arasında doğru olmayan bir şeyler var.

Frankie'nin servis elemanı bana bir kadeh şampanya uzatıyor. Bir yudum alıp koltuğumda arkama yaslanıyorum ve bu anı gözlerimi Rosa'nın üzerinde gezdirmek için kullanıyorum. Yine kilo vermiş. Tırnaklarının etrafındaki deriyi koparıırken parmakları gergin bir şekilde kalçalarına vuruyor. Onu sakinleştirmek için parmaklarını benimkilere geçirmemek için tüm gücümü harcıyorum.

"Mutlu çifte!" Frankie gülümsüyor ve kadeh kaldırmak için içkisini kaldırıyor.

"Ben şanslı bir adamım," diyor Dante, yanağına bir öpücük kondurarak ve ben şarap kadehimi ölümüne kavıyorum.

Bardağı sıkmasını ve bir yudum bile almadan geri koyarken ellerinin titremesini izliyorum.

Herkes konuşmaya devam ederken o masadan kalkıyor. Dante odadan çıkarken onu bir şahin gibi izler.

Telefonum takım elbise ceketimin içinde titriyor. Çıkardığımda Grayson'ın adı ekranda belirdi.

"Bana bir saniye izin verin." Frankie'ye başımı salladım. Telefonu kabul ediyorum ve odadan çıkıyorum.

"Gray. N'aber?"

"Kayıp sevkiyatla ilgili detayları aldım." Arka planda Maddie'nin sesini duyabiliyorum.

Herkesin yanında mutlu kadınlar var, benim dışımda. Benim evimde şeytan var. "Güzel, haberler nedir?"

"Bu bir vuruş değildi. Yeniden yönlendirmeydi-" Arka planda bir şeyler söylerken sesi karışıyor. Benimle telefonda konuşurken sevişmeseler olmaz mı?

"Ne demek istiyorsun?" Sabrım tükeniyor.

"Sevkiyat Capri'nin deposuna yönlendirildi. Maddie, dur.

-" Küçük bir nefes verir.

Şerefsiz.

"Tamam. Hepsi bu mu?" Onları daha fazla **d i n l e m e y e** dayanamıyorum.

Telefonunu düşürmüş gibi bir gümbürtü duyuldu. "Özür dilerim patron.

İyi misin?" "Rosa'nın nişan yemeğindeyim."

Hat sessizliğe bürünür.

"Luca," diye iç geçirir.

"Bunu duymak istemiyorum. Bugün olmaz Grayson. Bununla başa çıkabilirim." "Peki." Huffs.

"Beni bilgilendirmeye devam et," diyorum ve aramayı kesiyorum. Telefonu cebime geri koyarken, Rosa'nın burnunu çekerken çıkardığı belirgin ses dikkatimi çekiyor. Sese doğru yöneliyorum ve kapıya hafifçe vuruyorum. "Rosa, bebeğim, beni içeri alır mısın?"

Kilit tıklıyor ve bana hâlâ güvendiği için rahat bir nefes alıyorum. Şişmiş kırmızı gözleri beni selamlıyor. İçgüdüsel olarak kollarımı onun minik bedenine doluyorum, kaburgalarını derisinde hissettiğimde kaşlarım çatılıyor.

Çenemi başının üstüne yaslayarak yüzümü öne eğiyorum ve tatlı çiçek kokusunu içime çekiyorum. Kapıyı tekmeleyerek biraz daha açıyorum ve Rosa hâlâ gövdemdeyken içeri giriyoruz. Sıcak gözyaşları gömleğimden akıyor.

Kapıyı kapatıp kilidi çeviriyorum, sırtımı kapıya dayıyorum. Çenesini yukarı kaldırıp bana bakmaya zorluyorum.

"Kim o? Neden aniden nişanlandınız?" Çenem titriyor.

Kızmaya hakkım olmadığını biliyorum, nişanlıyım. Ama kendi seçimim değil. Bakışlarını aşağıya çeviriyor ve alt dudağını ısırtıyor.

"Her zaman benim olacaksın, tesoro. Her zaman. Şimdi söyle bana. Bunu neden yapıyorsun?"

"Çünkü hayatıma devam etmem gerekiyor."

Bir adım geri çekiliyorum. Onu bana yalan söylediğini anlayacak kadar iyi tanıyorum, gözbebekleri büyüyor, parmaklarının etrafındaki deriyi karıştırıyor.

"Bana yalan söyleme Rosa."

Aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve parmağını çenemde gezdirirken gözlerimi kapatıyorum.

"Nişanlanmanız için sizin kendinize göre sebepleriniz var, benim de kendime göre. Bunu yapmak zorundayım." Sesi sert, ama yüzümü okşamaya devam ediyor, güneşe, gömleğimin altına doğru kayıyor ve kemerimde duruyor. Onun dikkat dağıtma taktikleri yüzünden iniltimi bastırıyorum. Tüm kan beynimi terk ediyor ve doğruca sikime gidiyor.

"Onu seviyor musun?"

Gözleri kocaman oldu. Ne olduğunu anlayamıyorum ama yüzünü kaplayan şey kesinlikle aşk değil. Başını sallıyor ve içimi bir rahatlama kaplıyor.

"Tamam, daha iyi bir soru. Beni hâlâ istiyor musun? Çünkü ben seni istiyorum. Hiç durmadım," diye törpülüyorum, burnumu çenesine değdiriyorum. Dokunuşuma karşı titriyor, başını geriye eğiyor.

İşaret parmağını kollarında gezdiriyorum, dudaklarından küçük bir inilti kaçıyor.

"Evet. Tanrım, evet Luca."

Parmaklarım elbisesinin eteğini buluyor ve yukarı kaldırıyor, kıcını avuçluyor, onu kaldırıyor ve lavabonun üzerine oturtuyorum.

"Dokun bana, Luca. Lütfen. Beni tekrar bütün hissettir. Yaşadığımı hissetmek istiyorum. Bunu sadece sen yapabilirsin."

"Seni her zaman iyi hissettireceğim, Rosa. Ben senin zevkin için yaratıldım.

Ama senden bir şey istiyorum."

"Ne olursa."

"Terapiye geri dönmene ihtiyacım var. Ve seninle iletişim kurabilmeliyim."

"Tamam." Yutkunurken boynunun daralmasını izliyorum.

"Sana başka bir telefon göndereceğim. Seninle konuşmadan edemem. Bu beni öldürüyor. Sana ihtiyacım var."

Başını sallıyor. "Yine de bunu bir sır olarak saklamalıyız."

Ne saklıyor? Şu anda, onunla aynı şeyi yaparken onunla tartışmam.

"Anlaştık." Yüzümü boynunun kıvrımlarına sokuyorum ve içime çekiyorum. Kahretsin, onu özlemişim. Ne olursa olsun onu alacağım. Onsuz yaşayamam, o yüzden şimdilik bu kadar yeter.

"Aferin kızıma. Şimdi bacaklarını benim için daha geniş aç."

O uydukça sırtıyırım. Parmaklarımı elbisesinin altına daldırıyorum, dantel külotunu fırçalarken tıslıyorum ve sikimin pantolonumun içinde zonklamasına neden oluyorum.

Tangasını yana doğru kancalayarak parmağımı yarığı boyunca kaydırıyorum, girişine girmeden önce kaygan suları ile kaplıyorum. Diğer elim köprücük kemiği boyunca ilerliyor, sonra elimi boğazına dolayarak hafifçe sıkıyorum.

Nişan partimde elim boynunu bulduğunda verdiği tepki bana bunun kesinlikle keşfetmemiz gereken bir şey olduğunu söyledi.

"Mmm," diye mırıldanıyor ve gözlerini kapatıyor.

Hâlâ nefes alabilsin diye tutuşumu nazik tutuyorum. Bu sefer iz bırakmak istemiyorum. Parmaklarımı içine sokup çıkarırken dudaklarına vahşi bir öpücük konduruyorum.

"Tanrım, mükemmelsin Rosa," diye törpölüyorum. Kalçaları ritmime ayak uydurmaya başladı.

"Daha fazla, Luca," diye bağıyor. Gözlerim kocaman açılıyor ve avucumu ağzına kapatıyorum.

"Şşş, Rosa. Gerçekte kime ait olduğunuzu eve açıklarsanız bu bir sır olmaz."

Gözleri parlıyor. İşte benim kızım.

Elimi dudaklarımla değiştirerek ağzımın içinde inliyor. Tanrım, her zaman çok sesliydi, adımı haykırıyordu. Her zaman çok mükemmel.

Elleri tezgahı sıkıca kavrarken aşağıya bakıyorum. Parmağında duran o büyük elmas beni öldürüyor. Ama duvarları parmaklarımın etrafında daralmaya ve bacakları bana karşı titremeye başladığında, bu beni cafcıflı taştan uzaklaştırıyor.

İnemeleri daha da yükseliyor, küçük nefesli pantolonlardan. Kollarımı sıvayarak dövmeli ön kolumu ona uzatıyorum. "Kolumu ısır, bugün çılgılık atmamak yok Rosa."

Bunun Maria'ya geri dönmesine izin veremem. Bu gece ondan serbest geçiş hakkım var.

Etimi ısırırken dudakları ayrılıyor. Başparmağımla klitorisinin etrafında dönerken, dişleri içime battığında acı koluma yayılıyor, şüphesiz kan çekiyor.

"İşte benim iyi kızım Rosa. Benim için parmaklarımın her yerine boşal," diye homurdanıyorum, sikim acı verici bir şekilde fermuarımı zorluyor.

Orgazmını okşayarak çıkarırken vücudu sarsılmaya başlıyor, elim sularıyla boğuluyor. O mükemmel.

Bileğimin üstünden dişlerini serbest bırakıyor. Kıpırmızı damlacıkların kolumdan aşağı süzülüşünü izliyor ve gülümsüyorum. Kolumu ağzıma götürüp kanı yaladığımda ve kolumu aşağı sardığımda gözleri kocaman oluyor.

Göğsü çılgınca inip kalkıyor. "Şimdi daha iyi hissediyor musun?" Sinsi bir sırıtışla başını sallıyor.

"Her zaman seninle. Bunu biliyorsun," diye fısıldıyor yere bakarak.

"Hey," diye sesleniyorum güzel iri gözlerini bana çevirerek.

"Bir gün, tamamen senin olacağım. Kalbimin atmasını sağlıyorsun, Rosa. Sadece umudunu kaybetme. Bizden vazgeçmeyeceğim. Ya da senden." Ve her kelimesinde ciddiğim. Annem haklı. Rosa benim ruhumun sahibi ve ben bir yolunu bulacağım.

Dolgun alt dudağını ısırtıyor. "Seni kaybetmek istemiyorum. Sana ihtiyacım var, Luca."

Narin elleri mavi kravatıma dolanıyor ve beni kendine doğru çekiyor.
O.

"Son bir öpücük?" Kendi sözlerime karşılık verirken gözleri parlıyor,
Be

kıkırdıyor ve başımı sallıyorum. Şakacı Rosa'yı seviyorum. Gerçek
n.

Rosa'yı.

"Bebeğim, öyle demeye devam edebiliriz ama ikimiz de asla öyle olmayacağını biliyoruz.

O dudaklar benim ve elimden geldiğince onlara sahip olacağım," diye mırıldanıyorum ağzına karşı, sıcak nefesi bana çarpıyor.

Dudaklarımı tutuyor, bana yavaş ve tatlı bir öpücük sunuyor. Tadı taze nane ve günah gibi.

"Önce ben çıkacağım. Bunu halletmek için biraz temiz hava almam gerek-" Pantolonumdan taşan azgınlığıma bakıyorum.

Bir öpücük daha çalarak saçının bir tutamını kulağının arkasına fırçalıyorum ve dudaklarımı alnına bastırıyorum.

"Yarın sana bir telefon edeceğim. Bunu yapmak istiyor musun Rosa? Sana elimden geldiğince çok şey vereceğim. Söz veriyorum."

"Gizli seks arkadaşları gibi mi?" Yüzü buruşuyor ve ben başımı sallıyorum. "Hayır. Rosa. Biz asla sadece sikişmedik. Sahip olduğumuz şey çok daha fazlası

Bu. Şimdilik dikkatli olmalıyız. Onunla mutlu olursan, seni rahat bırakacağıma dair kendime söz verdim. Beni artık istemiyorsan, buna bir son verebilirim. Bunu neden yaptığını bilmiyorum; bir gün bana

anlatacağına inanıyorum. Ama şimdilik, senin için burada olacağım. Sen hazır olana kadar."

Maria'nın öğrenmesi riskini göze alamam. O zaten Rosa'ya karşı savaş halinde. Nişan haberiyle ilgili küçük tartışmamızdan beri sakinleşti. Plan güzel gidiyor. Kokainin yanında düzenli silah sevkiyatımız da var. Ailem güvende.

Bunu mahvedebilecek tek şey karşımdaki kadına olan tutkumdur.

Dudakları sanki bana bir şey söyleyecekmiş gibi aralanıyor, sonra kapanıyor.

"Neden benim için her şeyi riske atıyorsun Luca?"

"Sen her zaman benim ilk tercihim olacaksın Rosa. Sen benim son oyunumsun. Bu son birkaç hafta bunu benim için netleştirdi, bunun için savaşacağım."

Dönüyorum ve yavaşça kapının kilidini açıyorum. Ondan uzaklaşırken kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Her seferinde olduğu gibi.

Neden bu kadar karmaşık olmak zorundaydı ki? En azından artık nişanlısı üzerinde kontrolüm var. Frankie'nin ona iş teklif etmesi o adamın aklına gelebilecek en iyi fikirdi.

KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

rosa

Bacaklarım titreyerek kendimi tuvalete oturttum ve
titrek bir nefes.

Luca'yı daha fazla görme riskini göze alabilir miyim?

Eva'nın güvenliği söz konusuken Dante'nin ondan haberdar olmasına
izin veremem.

Ama Luca pes edecek bir adam değil, bunu biliyorum. Belki bunu
atlatmamı sağlayabilirse, belki bir gün bana yardım edebilir. Luca'ya
gerçeği söylemeye çok yaklaştım ama o ailesini koruyor. Dante'yi
öldürebilir, tıpkı evinde bana zarar vermeye çalışan adam gibi.

Nişanlısının ailesi öğrenirse bu herkesi tehlikeye atar.

Gözlerimin altını silerek derin bir nefes alıyorum. Dante'nin bir
zamanlar tanıdığı o zayıf küçük kız değilim. Karşı koyabilirim. Hayır
diyebilirim. Artık onun nasıl bir canavar olduğunu biliyorum. Tek yapmam
gereken, beni sonsuza dek sürecekle yeni mutluluğuma yetecek kadar hayatta
tutacak bir çıkış yolu bulmak.

Luca.

"Rosa, ne yapıyorsun lan sen?" Dante ağır yumruklarını banyo kapısına
vurarak söylüyor.

"Geliyorum!" Ben de bağırarak musluğu kapatıyorum.

Çarpışmaya hazırlanarak yavaşça kapıyı açıyorum. Önümde yükseliyor,
kehribar rengi gözlerini kısarak beni bir aşağı bir yukarı süzüyor.

"Hadi," diye homurdanıyor, beni bileğimden sıkıca kavıyor ve yemek alanına geri sürüklüyor.

Bütün gözler üzerimizde. O sahte bir gülümseme takınıyor, ben de aynısını yapıyorum. Gözlerim Luca'yı arıyor ama o ön kolumu kavrayan ele sabitlenmiş durumda. Kolumu Dante'yi beni bırakmaya zorlayacak kadar sertçe geri çekiyorum. Kaşlarını çatıyor ama beni serbest bırakıyor.

Kahretsin, acıyor. Ama ovalayamam. Luca canımı yaktığını anlar.

Yerimize otururken bedenim Luca'nın omzuna sürtünüyor ve içimde arzu kıvılcımları çıkıyor. Onun da bunu hissettiğini, kaskatı kesilmesinden anlıyorum. Luca bakışlarını karşısındaki Frankie'den ayırmıyor ama başparmağı masanın altındaki sağ elime takılıyor ve kolumu küçük daireler çizerek hafifçe ovmaya başlıyor. Dante'nin az önce tuttuğu yeri.

Kurnazca ondan uzaklaşmaya çalışıyorum. Keşfedilme korkusu kalbimin kalp krizi geçirecekmişim gibi çarpmasına neden oluyor. Ama Luca parmaklarını benimkilerin arasından geçirerek elimi eski yerine koyuyor ve hassas bileğime masaj yapmaya devam ediyor.

"Bize!" Dante şampanya flütünü havaya kaldırarak anons ediyor. Kız kardeşim bana gülümsüyor ve ona katılıyor. Ondan uzak durarak onu incittiğimi biliyorum ama onu güvende tutabilmemin tek yolu bu.

Luca öne doğru eğilip elini yüzümün hemen önündeki Dante'ye uzatarak bana ince bir göz kırpınca kaskatı kesiliyorum. Az önce içimde olan parmaklarıyla nişanlımın elini sıkmayı teklif ediyor. Vücudum yanıyor.

"Tebrikler. Çok şanslı bir adamsın." Luca'nın sözleri kulağımı gıdıklarken gizli eli benimkini sıkıyor. Tokalaşmaları gergin görünüyor, sanki ikisi de güç için yarışıyor. Beyaz parmak eklemleri ve şişkin tendonlarla, ancak Dante bir homurtu çıkardıktan sonra ayrılıyorlar.

"Hadi, bana bir öpücük ver, nişanlım." Dante kolunu omzuma atıyor ve beni kendine doğru çekiyor. Sanki üzerime soğuk su dökülmüş gibi.

Yanımdaki Luca'dan yayılan öfke dalgalarını hissedebiliyorum, bu yüzden elimi onunkinden çekip dizinin etrafındaki kareyi izlemeye başlıyorum. Onu rahatlatacak, ona bizi hatırlatacak herhangi bir şey.

O yanımdayken her şeyi yapabilirim.

Nefes alarak gözlerimi kapatıyorum ve Dante'nin dudaklarını dudaklarıma bastırmasına izin veriyorum. Ben de onu öpmüyorum; bunun çabucak bitmesini umarak hareketsiz kalıyorum. Ayrıldığında rahatlatarak iç çekiyorum, ama yaklaşırken çenesi seğiriyor.

"Bir dahaki sefere senden daha iyisini bekliyorum," diye fısıldıyor kulağıma, sesi zehir dolu.

FRANKIE'NİN İTALYAN ŞEFİ BIZE ÜÇ ÇEŞİT LEZZETLİ BİR YEMEK PİŞİRDİ. YEMEK çok lezzetliydi, yemeden duramadım. Uzun zamandır yiyebildiğim ilk yemektir.

Luca kalçama her dokunduğunda bacaklarımı sıkmak zorunda kalıyordum. Luca masadan kalkıp Frankie Amca'ya başıyla selam verdi.

"Gitmem gerek. Tebrikler." Bana dönüyor, gözleri nişanlıma takılıyor. Yüz hatlarını bir karanlık kaplıyor.

Ayağa kalkıp arkamdan yürüyor ve Dante'nin sandalyesinin yanında duruyor. Eliyle Dante'nin omzunu sıkıca kavrayıp eğiliyor ve kulağına bir şeyler fısıldıyor. İyi bir şey olmadığını biliyorum. Dante'nin yüzü kızarıyor ve çenesi sıkılıyor. Luca dönüp kapıdan çıkmadan önce tek kelime bile etmiyor.

Beni canavarla baş başa bıraktı. Dante kendini masadan kaldırırken Eva bana sorgulayan bir bakış fırlatıyor.

"Bu güzel yemek için teşekkürler Frankie. Ama Rosa'yı eve götürme vaktim geldi." Ben sandalyemi arkaya kaydırırken Dante bekliyor.

Ayağa kalkıp Frankie'ye dudak bükerek gülümsüyorum. *Kendine hakim ol, Rosa.* Dante titreyen elimi sıkarken, kız kardeşime el sallıyorum.

beni odadan çıkardı.

Sona yaklaşana kadar bizi uzun koridorda sessizce yürütüyor.

Sonra kolumu yukarı doğru bükerek bileğimi rahatsız edici

bir şekilde büküyor. "Ah, bırak!" Fısıldıyorum.

Evin dışına çıktığımızda "Luca senin için ne ifade ediyor?" diye soruyor.

"Hiç kimse. O sadece Frankie'nin iş ortağı."

"Sana inanmıyorum. Seni küçük sürtük." Yüzünü bana dönüyor ve ben geri çekiliyorum. Bana doğru yürürken kara gözlerinde öfke parlıyor.

Kaslı kolunu yukarı kaldırıp darbeye hazırlanırken irkiliyorum. Sert parmaklarıyla dudaklarımı usulca okşarken gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

"Hepiniz benimsiniz. Bunu hatırlasan iyi edersin. Sana bir daha zarar vermeyeceğime söz verdim. Beni bu sözü bozmaya zorlama."

Titrek bir nefes aldım. Kendini kaybetmesini bekliyordum. Bu adamın bir canavardan başka bir şey olmasına i m k â n yok.

"Anlıyor musun?" diyor usulca, ağır parmaklarından birini omzumun üzerinden kaydırırken.

Yanağımın içini ısııyorum ve ona küçük bir baş selamı veriyorum.

"Her zaman çok itaatkâr," diye mırıldanıyor, sert avuçlarıyla çenemi kavırıyor ve dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyor.

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, onun avucunda donup kalıyorum. Tek konsantre olabildiğim şey kusmamak.

"Bir tuğla duvarı öpüyor da olabilirim. Bunun üzerinde alış," diye homurdanıyor ve beni sertçe itiyor.

Başımı eğiyorum ve elimi tutup beni arabasına doğru sürüklüyor. Kapıyı açıyor ve beni içeri itiyor. Kapıyı çarparak kapatıyor, ses otoparkta yankılanıyor. Önüme bakarak gözyaşlarımı geri kırıyorum. Keşke hayatım bundan başka bir şey olsaydı, kalbimin ait olduğu adamla eve gidiyor olsaydım.

Sessiz bir yolculuktan sonra evinin önünde duruyoruz. Direksiyonu sıkılmaktan parmak eklemleri bembeyaz olmuştu. Motoru durduruyor ve bana dönüyor. "İçeri gir ve çıplak bir şekilde yatakta beni beklemeni istiyorum."

Yüzümden kan çekiliyor.

Başımı sallıyorum, ellerim titriyor ve kolu tutuyorum. Kaçabilirdim ama bu sadece cezayı daha da kötüleştirirdi.

"Tekrar sormayacağım, Rosa. O adamı sisteminden atmam lazım. Bu noktaya kadar sana iyi davrandım. Şimdi benim karım olacaksın, bu da seni istediğim zaman becermeme izin vermen anlamına geliyor," diye homurdanıyor, yüzü ifadesiz.

"Beni itmeyeceğini söylemiştin. Bunu yapmayacaktın!" Buna tekrar dayanabilir miyim bilmiyorum.

"Kendini başka erkeklere pazarlamadan önce bunu düşünmelisin. Şimdi iyi bir eş ol ve benim için hazırlan. Altı yıldır o daracık amcığa girmek için bekliyordum." Bana sırtıyor ve ben kusmak istiyorum.

Başımı eğerek kapıyı açıyorum ve arabadan iniyorum. Ayak sesleri avını takip eden bir avcı gibi benimkilerin arkasından geliyor.

Kapının kilidini açıp benim için açık tutuyor ve ben de odamdaki banyoya doğru ilerliyorum.

"Neden basit bir talimatı yerine getiremiyorsun, seni kalın kaltak!" diye bağırıyor ve ben irkilerek kendimi dolaba doğru geri çekiyorum.

Gözlerinde öfkeyle bana doğru adım atıyor. Elleri pazılarımın etrafında kenetleniyor ve ben onu sarsmaya çalışıyorum ama başarılı olamıyorum.

"Dante, lütfen," diye mırıldanıyorum, kollarını tırmalıyorum.

Omuz silkmek için vücudumu sağa sola savuruyorum ama o sadece elini daha da sıkıyor ve bana sürekli kaşlarını çatıyor.

"Kavga etmen hoşuma gidiyor," diye mırıldanıyor ve çene çizgimi özensizce öpmeye başlıyor.

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akıyor.

Kalın parmakları boynuma dolanıyor. "Tanrım, Rosa. Gözeneklerinden sızan korkunun ve parmaklarıma çarpan kalbinin kokusunu alabiliyorum."

Kulak mememi ısırduğında inliyorum. "Lütfen yapma, sana yalvarıyorum."

Geri çekiliyor, yüzü benimkini arıyor. Bir an için bunu durdurabileceğini düşündüm. Ama beni mermer zemine fırlatıyor, yan tarafım yere çarpıyor. Sırt üstü yuvarlanıyorum ve o eğlenen bir bakışla üzerimde yükseliyor.

Sırtım duvara çarpana kadar kendimi ondan uzaklaştırıyorum.

Bana doğru yürüyor, pantolonunun fermuarını açıyor ve sertleşmiş aletini elinde tutuyor. Midemdekileri yere dökme dürtüsüyle savaşıyorum. Ciğerlerim yanmaya başlıyor. Bu gerçekleşiyor olamaz. Gözlerimi kapatıyorum, göğsüm kabarıyor ve Luca'yı düşünüyorum. Onun kapıdan girip beni alıp götürdüğünü hayal etmeye çalışıyorum. Kurtarıcımı.

Ama bu olmayacak.

Bir kez olsun kendim için savaşmalıyım.

Bu psikopatın bana söylediği sözleri hatırlıyorum.

"Bana bunu yaparsan seni nasıl sevebilirim ki?"

Olduğu yerde durdu. Ayağa kalkıp onunla yüzleşecek gücü toplarken kulaklarım çınlıyor ve avuçlarım terliyor.

"Zamana ihtiyacım var," diye fısıldıyorum kollarımı karnımda kavuştururken.

Bu hayattan kurtulmanın bir yolunu bulmalıyım ve sanırım onun hayalleriyle birlikte oynayarak biletimi buldum.

"Siktir!" diye kükrüyor ve yumruğunu yanımdaki duvara vurarak irkilmeme neden oluyor.

Çabucak toparlanıyorum ve ona doğru bir adım atıyorum.

Gözlerinde öfke ve burun deliklerinde alevlenme ile saçlarını çeker ve kafesteki bir hayvan gibi volta atmaya başlar.

Mide bulantısına ve titreyen ellerime rağmen parmaklarımı yanağında gezdiriyorum. "Bence oraya ulaşabiliriz, Dante. Gerçekten."

Yüz hatları yumuşuyor, ama şüphe hala onu gölgeliyor. Yutkunuyorum. Bunu inandırıcı kılmak için daha fazlasına ihtiyacı var.

"Zamanla kendimi sana vereceğim. İlişkimizi inşa etmemiz gerektiğini anlamanı istiyorum. Eğer aşkıma gerçekten istiyorsan."

"Sana biraz zaman verebilirim," diye homurdanıyor, elini benimkinin üzerine koyuyor ve avucumu yüzündeki yara izlerine bastırıyor. Elimi çekme dürtüsüne direniyorum.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ona gülümseyerek.

Öne doğru eğiliyor ve mutfığa doğru hışımla gitmeden önce alnıma ıslak bir öpücük kondururken gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Hareket edemeyecek kadar korkmuştum.

Buzdolabı kapanıyor ve gözlerimi kapatıyorum. Şu anda umutsuzca bir içki arzuluyorum, ama bir yaşam çizgisi parıltısı var ve canavarı evcilleştireceksem net düşünmem gerekiyor.

Tekrar görüş alanıma girdiğinde nefesimi içime çekiyorum. Elini yüzüme götürdüğünde kalbim göğüs kafesime doğru düzensiz bir şekilde çarpıyor ve irkilme dürtümle savaşıyorum.

"Üzgünüm, bebeğim." Dokunuşu nazik. "Hak etmediğin sürece seni asla incitmem."

Yüzümü tekrar ona çeviriyorum, şimdi endişe doluyum. Kız kardeşimin görüntüleri kafamda yanıp sönüyor. Şimdi gerçekten ne kadar delice bir şeyle uğraştığımı anlıyorum.

"Tamam." Şu an tek yapabildiğim bu.

"Birkaç günlüğüne gidiyorum. Söylediklerimde ciddiydim. Beni sevmeni istiyorum Rosa. Daha iyi olacağım. Söz veriyorum. Eva'nın hatırı için aptalca bir şey yapma yeter."

Başımı sallıyorum ve gözünden timsah gözyaşları süzülürken onu izliyorum.

İç geçiriyor ve beni suskun bırakarak benden uzaklaşıyor.

Bir gün daha hayatta kaldım. Onun sanrısız zayıflığını biliyorum.

Belki bir yerlerde benim için bir ışık vardır.

KIRK DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

luca

Kapı kenardan açılır ve aralıktan Rosa'nın yüzü görünür. "Sen beni içeri alacak mısın, bebeğim?" Elimi kapıya dayayarak söylüyorum.

Kilitler tıkırdıyor ve içeri giriyorum. Dante'nin bu sabah Kings Gym'de işe alınmasını sağladım, böylece bu onu meşgul edecek.

Tam içeride durup güzel kızıma bakıyorum. Kırmızı saten bir şort ve siyah bir tişört giymiş, buklelerini başının üstünde toplamış. Ona doğru bir adım atıyorum ve dolgun dudaklarına yerleşen kocaman sırtışı izliyorum.

Onu belinden tutup kaldırdığımda çığlık atıyor. Bacakları etrafımı sarıyor ve onu arkamızdaki duvara çarpıyorum.

"Bu güzel bir sürpriz." Öne doğru eğilip dudaklarını yakaladığımda ellerini saçlarımda gezdiriyor.

"Seni tamamen kendime istedim," diye mırıldandım sıcak öpücükler arasında.

Eski tarz daireyi tarıyorum. Burada pek bir şey yok; sadece küçük bir mutfak, iki kişilik bir yemek masası ve televizyonun önünde eski püskü siyah deri bir kanep. Gerçekten böyle mi yaşıyordu?

Kukusu bana sürtünürken sıkım pantolonuma sürtünüyor. Bu riskli, ama o her zaman buna değer.

Gömleğimin düğmelerini çözmeye başlıyor ve kravatımı çıkarıyor. Karın kaslarıma hafifçe dokunuşu içimde elektrik sarsıntıları yaratıyor.

"Sana ihtiyacım var, Rosa. Senin içinde olmaya ihtiyacım var. Seni hissetmeye ihtiyacım var." Yemin ederim, haftalardır bunun hayalini kuruyorum. Ait olduğum yere dönmeyi.

"Yap şunu." Aç gözleri benimkilerle buluşuyor, bana yalvarıyor. Onu ısıırıyorum dudak.

"Yatak odası," diye haykırıyorum. Ben onu taşıırken kalçaları bana sürtünüyor. O pantolonuma boşalmama neden olabilir.

"Yatak odam soldaki ikinci kapı." Kelimeler dudaklarından henüz çıkmamıştı ki dişleri boynumu kemirmeye başladı.

Onu güvenli bir şekilde etrafımda tutuyorum ve kapısını tekmeleyerek açıyorum. Onlarınkini değil. Onu beyaz çarşafı çift kişilik yatağa yatırdım. Ceketimi ve gömleğimi çıkarıp odayı tarıyorum. Dairenin geri kalanı gibi, basit.

"Benim için soyun," diye emrediyorum.

Ceketimden yeni telefonunu ve küçük bir kutu çıkarıp yatağının başucuna koyuyorum. Farkına bile varmıyor; kalçalarını havaya kaldırarak şortunu çıkarmakla o kadar meşgul ki.

Mükemmel manzara.

Pantolonumu ve boxer'ımı indiriyorum, azgınlığımı elimde tutuyorum ve üstünü başından sıyırıp küçük siyah sütyenini ortaya çıkarırken saf bir zevkle izliyorum. Dudaklarımı yalayıp yatağın kenarına diz çöküyorum ve doyumsuz öpücüklerimle onu sırt üstü yatırıyorum. Kalçalarının arasına yerleşip ön koluma dayanıyorum. Her bir askıyı omuzlarının üzerinden aşağıya doğru kaydırıyorum ve narin öpücüklerle takip ediyorum.

Kollarını serbest bırakıyor ve ben de elimi sırtının altından geçirip çözüyorum, gerçek hazineyi ortaya çıkarmak için yırtıyorum. Meme uçları çoktan hazır ola geçmişti ve dayanamadım. Birini ağzıma alıp emiyorum, sırtını kavislendiriyorum, bu da onun ıslak, sıcak amını sikimin ucuna doğru itiyor.

Teni altımda kızarıyor ve beni daha yakına çekerken parmakları kollarımı yakıyor.

Titreyen karnından aşıağıya doğru öpüyorum, dudaklarımı bacaklarının arasına gömmeden önce her bir uyluğuna öpücükler konduruyorum.

"Luca!" diye sızlanıyor, parmakları saçlarımı buluyor ve yüzümü amına doğru itiyor.

Kıkırdıyorum. "Ağızım için bu kadar çaresiz misin?"

Yarığı boyunca yavaşça bir tat alıyorum ve çığlık atıyor.

"Yüzümü sikmeyi seviyorsun, değil mi? Benim mükemmel kirli kızım. Benim, sadece benim." Kalçaları titriyor ve ben uzun, yavaş hareketlerle yalamaya devam ediyorum.

İçine girmeden önce onu uçurumun kenarında istiyorum. Sikimin etrafında patlamasını istiyorum.

Dişlerimi sıkıyorum, onu işaretleyemeyeceğimi, mümkün olan her şekilde ona sahip çıkamayacağımı fark ediyorum.

İki parmağımı içeri kaydırıyorum, ıslaklığı parmaklarımı kaplıyor ve parmaklarımdan aşıağı damlıyor. Klitorisini emerek kalçalarını kaldırıyor ve bir parmağımı sıkı, büzülmüş deliğine doğru itmeme için bana erişim sağlıyor.

"Beni içeri alacak mısın, bebeğim?"

"Kahretsin, evet," diye çığlık atıyor parmağımı içeri kaydırduğımda, kasları parmağımın etrafında kenetleniyor.

Onun amına karşı inliyorum. "Tanrım, Rosa, dar göt deliğinin sikimi boğması için sabırsızlanıyorum."

"Mmm, evet." Yüzümü ıslatırken nefesi ağırlaşıyor. Artık sikim için fazlasıyla hazır.

"Yakında." Kasık kemiğine son bir öpücük konduruyorum ve parmaklarımı çekip vücudunu sarkık bırakıyorum. Yüzü kızgınlıkla parlıyor ve sızlanıyor. Yardım edemiyorum ama gülüyorum. "Bebeğim, seni hayatının bir santimi içinde becermek üzereyim."

KIRK BEŞİNCİ BÖLÜM

rosa

Delicisini içime doğru iterken adını haykırıyorum.

Kalçaları bana çarpana kadar. Etrafında geriniyorum, acı zevkle dengeleniyor.

Her iki dizimi de göğsüme doğru büküyor, dövmeli eli boğazıma doğru uzanıyor.

"Bu sefer biraz daha sıkı denemek ister misin bebeğim?" Başparmağı çenemi eğiyor.

Kapüşonlu gözlerine bakıyorum. "Evet."

Dudaklarında bir sırıtma dans ediyor. "İyi cevap. Benim için derin bir nefes al." Dediğini yapıyorum, gözlerimi kapatıyorum.

"Gözlerini benden ayırma Rosa. Bununla verdiğin tepkileri okuyabilmem gerekiyor."

Kaşlarımı çatıyorum, kalp atışlarım hızlanıyor. Heyecan midemdeki sinirle birleşiyor. Ona güveniyorum.

Parmaklarının boynumu sıkması, beni kontrol etmesine izin vermek, sadece ona odaklanmama izin vermek beni heyecanlandıran bir şey. Şu anda aklımı diğer her şeyden uzaklaştırmak için ona ihtiyacım var.

Başımı arkaya doğru eğerek boğazımı avucuna dayadı.

Eğilip beni öpüyor ve yavaşça kavrayışını sıkılaştırıyor. "Derin nefes al içeri."

Ve ben bunu yaparken, dudaklarını tekrar dudaklarıma çarpıyor. Eli hava akışımı kısıtlarken ağızı beni sahipleniyor.

Söz verdiği gibi beni can havliyle sikmeye başladığında sırtını peneliyorum.

Hissedebildiğim tek şey onun sikinin içime girmesi. O uzaklaşırken gözlerimi Luca'ya odaklıyorum. Sabit bakışları benimkileri asla terk etmiyor.

Ciğerlerim yanıyor. Orgazmım artmaya başladıkça kan kulaklarımda gümürdüyor. "Aferin kızıma," diye homurdanıyor, tutuşunu biraz serbest bırakarak küçük bir nefesle.

Klitorisimin etrafında dönmeye başladı. "Sen mükemmelsin, benim."

Gözlerim kocaman açılıyor ve hemen ellerini bırakıyor. Kollarının üzerine eğilerek ellerinin olduğu boynumu öpüyor. Ben patlarken yıldızlar görüşümü dolduruyor. Artık cılızlaşan sesim odayı doldurarak onun adını haykırıyor.

Birkaç kez daha pompaladıktan sonra, kendi doruk noktasıyla bana katıldı.

Ben.

Boynumu öpmeye devam ediyor, parmakları parmaklarımdan geçerek ellerim başımın üstünde.

Yüce İsa.

Bu şimdiye kadar yaşadığım en yoğun duyguydu.

Gözlerimi kapatıp nefesime odaklanıyorum. Dörde kadar al, dörde kadar ver. "İşte bu harikaydı Rosa. Devam listemize boğulmayı da ekleyebilir miyiz?"

Başımı salladım. "Kesinlikle." Kalbim ırpınıyor. "Listemiz".

Nefes alış veriş i düzeliyor ve ellerimi serbest bırakıyor. "Seni temizlememe izin ver."

Soğuk hava hassas tenime doğru esiyor. Diz çöküp bacaklarımı aralıyor ve başını bacaklarımdan arasına yerleştiriyor. Kollarımın üzerinde doğırlup oturuyorum ve kalalarımda yalamaya başlamasını izliyorum.

Dili ateşime değıyor ve başım geriye fırlıyor. "Oh, Luca,"

Yumuşak yatağa geri düşüyorum.

"Şşş, temizlik."

Beni tekrar uçurumun kenarına getirmek için dilinin sadece birkaç kıvrımı yetiyor. "Lucaaa," diye inliyorum.

Kapı ince duvarları sarsarak kapandığında sı ıriyorum.

Luca'nın yüzü bir anda aydınlanıyor ve üzerimden atlıyor. "Siktir," diye mırıldanıyor, ba ını sallıyor.

"ROSA!" Dante'nin derin sesi gürlüyor ve kalp atı larını hızlanıyor.

Kahretsin, o kadar hızlı nefes alıyorum ki bayılacağım.

Luca  st m  ve  ortumu ellerime bırakıyor ve alnıma yumuşak bir öpücük konduruyor.

"Sakin ol," diye fısıldıyor.

De et içinde ona baktım. "Saklanmalısın."  ılgınca üzerimi giyindim. Luca takım elbisesini kollarının arasına alıp hızla boxer'ını giyiyor.

Dante yine adımı haykırıyor. " ki saniye, üstümü deği tiriyorum," diye sesleniyorum.

"Yakında g r   r z, tamam mı?" Luca  i mi  dudaklarıma hızlı bir öpücük konduruyor ve yatağımın karşısındaki küçük pencereye doğru ilerliyor.

Çok içinde izliyorum. "Luca, nesin sen-"

Kıyafetlerini dışarı atıyor ve ayaklarını dışarı sarkıtarak tırmanıyor. Gözden kaybolurken nefesim kesiliyor. G mb rt y  duyduktan hemen sonra pencereye doğru ko uyorum.

Aman Tanrım.

Ellerim ağzımın üzerinde uçuyor. Bakamıyorum. Burası ikinci kat. Bu d     canımı yakabilir. Dışarı baktığımda Luca'yı kıyafetlerini toplarken buluyorum. "Siktir git." Yanından geçen ve ona bakan adamları işaret ediyor.

Buru mu   ar aflarıma bakıyorum ve hızla düzeltiyorum. "  eri geliyorum," diye bağırıyor Dante  fkeyle.

Gardıroptan kap  onlu bir ti  rt kaptığım gibi kapım açılıyor. Boynumdaki kırmızı izleri kapatmam gerekiyor. Üzerime geçirdim ve ona döndüm.

Bana   pheyle bakıyor. "Ne yapıyordun sen?"

"Biraz kestirdim, kitap okudum ve biraz    d m, bu yüzden kap  onlu

bir şeyler giydim. Öğle yemeği için salata yapacaktım, bana katılmak ister misin?" Gülümsüyorum

Ona tatlı tatlı baktı.

Kaşlarını çatıyor ve ben paniklemeye başlıyorum.

"Bir dahaki sefere lanet pencereyi kapat. Duş almam lazım, sonra yemek yiyeceğim." Bakışlarını parmak eklemlerini kaplayan kurumuş kana doğru takip ediyorum ve yutkunuyorum. Neler yapabileceğini hatırlatıyor.

Kapıyı kapattı ve ben de kendimi gardıroba yasladım. Bu çok yakındı.

Komodinin üzerinde, küçük siyah bir kutunun yanında bir telefon yanıyor. Bu da ne böyle?

Gizemli yeni hücreyi masadan kaptım. Ekranda
'L'den bir mesaj var.

L

O kutuyu sakla, senin için küçük bir hediye. Hatırlat da bir dahaki sefere pencereden atlamayayım, bileğim kırıldı.

Merakıma yenik düşerek kapağı açıyorum ve küçük, siyah ve altın rengi bir vibratör ortaya çıkıyor. Yanaklarım anında kızarıyor ve kapağı kapatıp yatağımın altına güvenli bir şekilde yerleştiriyorum.

ROSA

Bir dahaki sefere daha iyi öpebilirim.

Hemen bir mesaj çıkıyor.

L

Buna güveniyorum.

Bizi özledim.

Göğsümde bir sızı var. Bunu yapmamalıyız. Durabilir miyim bilmiyorum. Şimdi olmaz. Onu tekrar kaybedemem.

ROSA

Seni çok özledim.

KIRK ALTINCI BÖLÜM

luca

Yakında kayınpederim olacak Romano ile masanın karşısında oturuyorum. Karısı Celeste. Arkaya doğru taranmış gri saçları ve gözlerini kapatan Ray-Ban'leriyle kibarlığın timsali. Onların arasından bile beni değerlendirdiğini hissedebiliyorum.

Garson espressolarımızı getirdi. "Teşekkür ederim." Masanın geri kalanı onu görmezden gelirken garsona başımla selam veriyorum.

Maria ona Jimmy Choos'unu kirletmiş gibi bakıyor.

"İşler iyi gidiyor, evlat." Romano sessizliğini bozar.

Oğul kelimesini duyunca neredeyse kahvemden öksürecektim.

Annemden başka kimse bana öyle demez.

"Evet, hem de çok. Yeni sevkiyatlar için hazırız. Depolama için sıraya girmiş depolarımız var. Ülkenin dört bir yanından alıcılar gelmek istiyor."

"Güzel." İçkisine uzanırken elindeki ağır yüzük ışığı yansıtıyor. Uzun bir yudum aldıktan sonra gözlüklerinin üzerinden bana bakıyor.

"Peki komiseriniz hala gemide mi?"

"Elbette." Sorunun asıl özü. Şu anda beni hayatta tutan tek şey komiser. Romano'ya Şef O'Reilly'nin sadece benim için çalışacağı gerçeğinden bahsetmedim.

"İtalya'da tanışmanı istediğim bir iş ortağım var. Kızımın birkaç günlüğüne evde olması iyi olur. Neden gelmiyorsun? Hepsini getir.

Hafta sonu için aileniz? Küçük Darcy eminim sahilleri çok sevecektir."

Piç kurusu. Büyük, mutlu bir tatil kılığında bana tehdidini hatırlatıyor.

Ailem onun yanına bile yaklaşmayacak. Taşma tehdidine rağmen öfkemi kontrol altında tutarak, "Elbette. Bir jetim var. Sadece ne zaman olacağını söyle."

"Gelinliğimi bu Cumartesi alacağım. Yani iki hafta içinde olması gerekecek," diye araya giriyor Maria ve ben gözlerimi devirmemek için kendimi zor tutuyorum.

"Elbette sevgilim." Son kelimeyi uzatıyorum ve ona sevimsiz bir sırıtış atıyorum.

"O zaman bu bir randevu." Romano avuçlarını masaya vuruyor ve bir anda tüm kafenin gözleri üzerimize çevriliyor.

"Büyük güne sadece altı hafta kaldı! Sabırsızlanıyorum!" diyor annesi heyecanla. "Kardeşinin takımlarını aldım bile."

Maria yanımda kaskatı kesiliyor, ben de kaşlarımı kaldırıyorum. Babası ifadesiz kaldı.

"Kardeşler mi? Sadece Antonio olduğunu sanıyordum?"

Maria bana doğru eğildi. "Benim bir üvey kardeşim var," diye tıslıyor. İlginç. Ölüm listesine eklenecek bir tane daha.

Telefonum cebimde titremeye başladı. Maria burnunu kırıştırıyor ama onu görmezden geliyorum. Ekranda Rosa'nın adı yanıp sönüyor.

"Bunu almak zorundayım." Göğsüm heyecandan sıkışıyor.

"Merhaba." Çıkarken profesyonel görünmeye çalışıyorum, bir sigara çıkarıp dışarıdaki oturma yerine yöneliyorum. "Nasılsın, tesoro?"

"Ben iyiyim. Meşgul müsün?" Yumuşak sesi kulaklarıma müzik gibi geliyor. "Senin için mi Rosa? Asla."

Sigaramı yakıyorum, önümde oturan çiftlere bakıyorum, hepsi derin bir sohbete dalmış. Pencereden kafeye doğru baktığımda

Romano ve Maria hararetli bir konuşma yapıyor. Annesi benimle göz göze geldiğinde gözlerimi kaçırıyorum.

"Tek başımayım," sesi o kadar kısık ki onu zar zor duyabiliyorum. "O zaman neden fısıldıyorsun?"

"Bilmiyorum," diye kıkırdıyor ve ben o sesi ne kadar özlediğimi hatırlıyorum.

"Şu anda bir toplantıdayım. Ondan sonra gelebilir miyim?"

"Ne, buraya mı? Ya Dante eve gelirse?"

Olmayacağını biliyorum. Onu bütün gün koşturuyorum.

"Bir dakika içinde Dr. Jenkin'e gidecektim. Ondan sonra benimle buluşabilir misin?"

Cevap vermek üzereyken Maria hışımla dışarı çıkar. "Luca, yemeğin geldi." Sigaramı ona uzattım ve müsaade istedim. Hat sessizleşti. "Rosa, hâlâ orada mısın?"

"Huh-evet. Unut g i t s i n . Belki başka bir zaman görüşebiliriz. Üzgünüm."

Tek kelime edemedi aramayı kesiyor ve ben de başımı sallıyorum. Hay sikeyim.

Masamıza geri dönüyorum ve yaklaşırken Maria bana bir bakış fırlatıyor, ben de onun yanındaki koltuğuma doğru topallayarak ilerliyorum.

Otururken kulağıma "Neden topallıyorsun?" diye tıslıyor.

"Senden uzaklaşmak için kendimi öldürmeye çalışırken köprüden atladım."

Oflayıp pufluyor ve salatasını karıştırmaya devam ediyor. Rosa'nın sesini aklımdan çıkaramadan orada oturuyorum.

Onu görmem gerek.

BÖLÜM KIRK YEDİ

rosa

Ön kapıyı iterek açtığımda çantamı yere atıyorum. Bir süre sonra Dr. Jenkins ile seansım var, bir sigara ve kahveye ihtiyacım var.

Bugün başka bir başa çıkma mekanizmasını tartıştık. Günlük tutmak. Eve dönerken durdum ve önünde Oğlak burcumun yazılı olduğu küçük bir not defteri aldım.

Hayattan istediğim beş şeyle başlayacağım.

Dante'nin yıpranmış siyah botlarını gördüğümde duruyorum. Eve gelmiş. "Rosa?" diye sesleniyor.

Hırkamın kollarını çekiştiriyorum ve sahte bir gülümseme oluşturmaya çalışıyorum.

Köşeyi döndüğümde olduğum yerde donup kalıyorum. Yemek masasının üzerine kırmızı güller serpiştirilmiş, masanın üzerinde iki sütun mum titriyor ve iki tabak yerleştirilmiş.

Mutfaktan çıkınca bir adım geri çekildim.

"Gelin oturun. Bize öğle yemeği hazırladım." Sandalyelerden birinin arkasına geçip onu masadan uzaklaştırıyor. Zoraki bir gülümseme yüzünün kenarındaki yara izini büküyor.

"Sadece makyajımı tazelemem gerekiyor," diye yalan söyledim ve banyo kapımı çarparak odadan çıktım.

Lavaboya tutunarak derin bir nefes alıyorum. Aldım ve verdim. Luca'nın sesi beynimde tekrarlanıyor, beni yatıştırıyor. Odaklanmamı söylüyor. Unutmayın.

Bunu neden yaptığımı.

Sifonu çekiyorum ve elbisemi dizlerime kadar indiriyorum. Bir anlık panikle çantamdan telefonumu çıkardım.

ROSA

O evde. Bu gece konuşamayacağım.

L

Her şey halledildi. Merak etme, bebeğim. Bu gece tamamen seninim.

Mesajını tekrar okurken kalbim çarpıyor. Bütün gece mi? Bir gülümsemeyi ısıriyorum.

"Rosa!" Dante bağıriyor, sesindeki keskinlik beni acele ettiriyor. Yasak telefonumun sessizde olduğundan emin olduktan sonra banyo dolabını açıp bir şişe çamaşır suyunun arkasına yerleştiriyorum.

Odaya tekrar girdiğimde hâlâ sandalyeyi bana uzatıyordu. "Çok güzel görünüyorsun, Rosa."

Başımı salladım ve oturdum. "Teşekkür ederim."

Ona karşı iyi davranma maskaralığının tadı kaçmaya başladı.

Bir tabak sarımsaklı tavuk ile çeşitli sebze ve patatesleri önüme koyuyor. Çatal bıçak takımını alırken ellerimdeki hafif titremeyi durdurmaya çalışıyorum. Şu anda kafama silah dayanmış kadar rahatım.

Ben bir ısırık alırken dikkatle izliyor. Tavuğun üzerindeki tuz ağzımın kurumasına neden oluyor.

"Bana suyu uzatabilir misin?"

Mırıldanıyorum. "Şarabım var mı?" Sırıttırıyor.

"Hayır." Daha fazla bastırmamasını umarak elimi kaldırıyorum.

Domuz gibi yemeğini kürekle yemeye başlıyor. Oturup tiksintiyle onu izliyorum, yüz ifademi onun istediği gibi tatlı ve sevgi dolu tutuyorum.

"Bir düğün organizatörü tuttum. Tarihi Temmuz'un son hafta sonu olarak belirledim. Senin için de bir gelinlik seçtirdim bile. Yani, gerek yok

O güzel küçük kafanı bir şey için endişelendir." Başını kaldırıp bana bakıyor ve çabalarından etkilenmiş gibi sırıtıyor.

"Neden bu kadar erken?" Bıçağını kavrarken parmak eklemlerinin beyazlaşmasını izliyorum.

Bacağım masanın altında düzensiz bir şekilde zıplamaya başladı.

"Neden bekliyorsun? Sana sahip çıkmak için altı yıl bekledim, Rosa." Suyumu yudum yudum içiyorum, boğazım daralıyormuş gibi hissediyorum.

"Bu bir sorun mu?" Sorarken bıçağı sallıyor ve ben başımı sallıyorum.

"Güzel. Gördün mü, anlaşılabiliyoruz. Benimle en iyi hayatı yaşayacaksın Rosa."

Sözleriyle neredeyse alay edecektim. Tam telefonu çalarken kendimi durdurmayı başarıyorum.

"Alo?" Bana dikkatle bakıyor, yüzü kızarıyor. "Ne kadar zamandır?" "İki lanet gün mü?" Eli titremeye başladı. "Evet, hayır, istiyorum işime devam etmek istiyorum. Sadece nişanlımı bırakmak istemiyorum." Kalp atışlarım hızlandı. Bu Luca.

"Yarım saat içinde orada olacağım. Bitirmek üzereyim-" Yumruğunu sıkarken parmak eklemleri patlıyor.

"Tamam."

Telefonunu odanın diğer ucuna fırlatmadan önce boş ekrana bakıyor. Burun delikleri alevlenir. "Ben yokken evden çıkmayı aklından bile geçirme," diye tükürüyor ayağa kalkarken.

"Nereye gidiyorsun?" Sesimi nötr tutmaya ve içimde yükselen heyecana ihanet etmemeye çalışıyorum.

"Çalış." Sandalyeyi masaya vurarak karnıma çarpmasına neden oluyor.

"Kahretsin," diye acı içinde tısladım.

"Yarın akşama kadar yokum."

Son şarabını da bir dikişte içiyor ve hışımla evden çıkıyor. Sonunda tekrar nefes alabileceğimi hissediyorum.

KIRK SEKİZİNCİ BÖLÜM

luca

Dante ile görüşmeyi kestikten sonra, yüzümdeki gülümsemeyi bile

gizleyemedim •

yüz. Rosa ile bütün bir gece.

Kendime bir viski doldurup kanepenin en ucuna oturuyorum. Kumandayı elime aldığımda, Maria telefonundan başını kaldırdı.

"Onu izliyorum, açık kalsın." Genizden gelen sesi tüylerimi diken diken ediyor.

'How to Get Away With Murder' programını durduruyorum ve ona sırtıtıyorum. "Bir şeyler mi planlıyoruz?"

Kıkırdıyor. "Bundan paçayı kurtarmak benim için sorun olmazdı."

Netflix'ten çıkıyorum ve o nefesinin altında homurdanıyor. Boksa geçiyorum. Gelecek vaat eden adamlarımızdan biri olan Kaos Kralı Jax bu gece dövüşecek. Ona dövüş öncesi kartı ayarlamayı başardık. Bir sonrakinde ana müsabaka o olacak. Kana karşı saf bir açlığı var.

Rolex'imın saatini kontrol ettim. Akşam dokuz. Dante'yi Jax'le olan dövüş güvenliğin bir parçası olarak ve bu gece yeraltı kumar işleriyle ilgilenmesi için gönderdim. Şimdiye kadar yeni birine bu tür bir iş vermeyi hayal bile edemezdim.

Ama bu onu Rosa'dan uzak tutuyor. Bu da onu görebileceğim anlamına geliyor.

O benim bağımlılığım. Onu görmeden, tadına bakmadan haftalar geçiremiyorum. Ona ihtiyacım var. Ama onu her gördüğümde, ona daha çok ve daha derinden aşık oluyorum. Elimde değil. Bunu durdurmaya denemek bile istemiyorum.

Annem haklıydı. O benim için yaratılmış. Avuçlarımı pantolonuma sürtüyorum.

Siktir et. Beklemekten bıktım.

Ayağa kalkıyorum ve kumandayı Maria'ya fırlatıyorum. "Nereye gidiyorsun?" diye tersliyor.

Ayağa kalkmış, elleri kalçalarında, bana nefretle bakarken arkama bakıyorum.

"Bir yere gideceğimi nereden çıkardın?" Arabamın anahtarlarını cebime koyuyorum.

"Bütün gün garip davranıyordun. Heyecanlı bir çocuk gibi."

Bana kaşlarını çatıyor, ben de gülüyorum. "Düğün muhabbetinden olmalı. **B a ş ı m ı** döndürdü."

Kendimi tezgâhtan uzaklaştırıp yanından geçiyorum. Eli ön kolumu kavıyor ve dişlerimi sıkıp ona dönüyorum, ona doğru yaklaşıyorum.

Bakışlarımı onun üzerinde, gülünç derecede kısa gece elbisesinde ve yüzünden fırlayacakmış gibi duran dudaklarında gezdiriyorum.

"Yardımcı olabilir miyim?" **B a k ı ş l a r ı m ı** onun eline sabitliyorum, parmağındaki pırlantam bana bakıyor.

Kirpiklerini kırıştırıyor ve bana sadistçe sırtıyor. Bazen içine şeytan girdiğine yemin edebilirim.

"Biliyorsun..." Uzun tırnağını kolumda gezdiriyor.

Ensemdeki küçük tüyleri diken diken ediyor. "Tükür onu."

"Evliliğimizi tamamlamamız gerekecek." Zaten gülünç olan dudaklarını, burnunun altında sevişen iki balon hayvan gibi görünene kadar büzüyor.

Yüzümü düz tutuyorum. Yapmayacağız, çünkü düğün gecemde Capris'lerin altı ayak altında olacak. Ama bu düşünce beni ürpertiyor.

Sanmıyorum.

Bu kadar aşağılık biriyle hiç yatmadım.

Elini açıyor ve sivri tırnağını göğsüme götürüyor, alt dudağını ısırarak tırnağını gömleğimde gezdiriyor.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Kemerime uzanamadan elini yakaladım.

Bu gezegende bana dokunabilecek tek bir kadın var. Ve ben ona göstermeye gidiyorum.

"Pratik yapmalıyız. Daha öpüşmedik bile. İhtiyaçlarım var Luca."

Fiziksel olarak tiksintiyle ürperiyorum.

Dudaklarımı yanağına götürüyorum ve çenesini okşuyorum. Ben fısıldarken titrek bir nefes veriyor, "Kendi sikimi kesmeyi tercih ederim. Başka birini bul."

Elini sıkıp geri çekiliyorum. Ağzı açık bana bakıyor. "Siktir git."

Gözleri karanlığın iğne noktalarına dönüştü.

Kapımı çarparak kapatırken, "Hâlâ geçer," diye sesleniyorum.

Babası beni hizada tutmak için en büyük karta sahip olabilir, ama bu kadın değil. İsteddiği her şeyi yapıyorum, o da işinden memnun. Savaşa hazır koca bir ordu kurdum. Hepsine sahip olmak için uğraşmam gereken bir savaş daha var. Ve Maria beni durduramayacak, kimse durduramayacak.

KIRK DOKUZUNCU BÖLÜM

rosa

Saçlarımı kuruttuktan ve buklelerimi düzelttikten sonra siyah örme bir elbise giydim.

siyah tişörtümün ve taytımın üzerine hırka giydim. Şimdi Luca gelmeden önce evi toparlamalıyım; buranın halini görmesine izin veremem.

Evin içinde dolaşmaya, Dante'nin boş bira şişelerini toplayıp çöp torbasına atmaya başladım. Odasına bakmak bile istemiyorum.

Spor ayakkabılarımı giyip daire kapısının mandalını bırakıyorum ve elimdeki ağır çöp torbasıyla merdivenlerden iniyorum. Cam şişeler her adımda birbirine çarpıyor.

Alnımdaki teri silerek binanın ana girişinin önündeki çöp kutularını açıyorum ve ağır poşetleri boş kutulara atıyorum.

"Tanrım, ben uygun değilim," diye mırıldanıyorum kendi kendime.

"Sen gördüğüm en fit kızsın." Derin ve tanıdık bir ses beni zıplatıyor.

Nefesim kesiliyor ve midemde kelekler uçuşmasına neden olan ve külotumu eriten sese doğru dönüyorum.

"Luca," diye fısıldıyorum.

Kapıya yaslanmış, bir bacağını diğerinin üzerine atmış, gözleri bedenimi tararken dudağını ısıırıyor.

"Burada ne yapıyorsun?" Gülümsememi geri alıyorum.

Kendini duvardan iterek bana doğru iki adım atıyor.

"Sevgilimi randevuya götürmek için buradayım."

"Randevu mu? Benimle mi? Böyle görünerek mi?" Sade kıyafetlerimi ve ayakkabılarımı gösteriyorum. Bir parça bile makyaj yok ve saçlarım yarı nemli.

"Bana çok güzel görünüyorsun, tesoro."

Bana bakarken alanıma girdiğinde nefesim kesiliyor. Saçımın bir tutamını parmağına doluyor, beni bakışlarıyla sabitlerken tutamı ovalıyor.

"Sen hayatımda gördüğüm en muhteşem kadınsın Rosa. Doğal güzelliğini saklamana gerek yok. Ne giyersen giy, seni görünce sikim kalkıyor."

"İnsanların bizi birlikte görmesine izin veremeyiz." Gözlerimi yere indirdim.

Sinsi bir sırıtışla başını sallıyor. "Planladığım şey için bu bir sorun değil." Çenemi yukarı kaldırıyor, yeşil gözleri arzuyla parlıyor.

"Nereye gidiyoruz? Arabada hızlı bir sevişme için mi?"

Umursadığımdan değil. Luca'dan her şeyi alırım. Bedenim onun dokunuşunu arzuluyor, ne kadar geçici olursa olsun.

Kıkırdıyor ve yanağımı okşuyor. "Gerçekten şipşak bir sevişmenin yeterli olacağını mı düşünüyorsun? Sana tapmam gerektiğini henüz kanıtlamadım mı - her bir parçana? Dilimin, parmaklarımın ve sikimin üzerinde parçalanmanı istiyorum. Bu gece sana bir gün bizim için hayatın nasıl olacağını göstermek istiyorum." Parmak uçlarımda yükseliyorum ve onu öpüyorum. Ellerim yumuşak saçlarında geziniyor ve beni güçlü kollarının arasına alıp sırtımı yatağa çarpıyor. tuğla duvar.

"Bebeğim, eğer buna bir son vermezsek, seni hemen şimdi, burada becereceğim," diyor öpücükler arasında.

Dudaklarımı yalıyorum ve etrafıma bakıyorum, dışarısı zaten oldukça karanlık, aptal sokak lambaları hiçbir şeyi aydınlatmıyor. Ağzının kenarının seğirdiğini, bakışlarının beni yaktığını görüyorum.

"Randevulara, çiçeklere ya da bunun gibi şeylere ihtiyacım yok. Sadece Luca'mı istiyorum," diye fısıldıyorum.

Dudakları çeneme değiyor ve başımı geriye atıp bacaklarımı beline dolayarak sert aletini dikiş yerime doğru itiyorum.

"Rosa, sana sevgimi göstermek istiyorum. Gerçek, koşulsuz sevgiyi. Tüm o randevular, abartılı hediyeler." Duraklıyor, sol elimi yanağına götürüyor ve dişleriyle nişan yüzüğümü çıkarıyor. "Gerçek bir elmas, hayallerimizdeki düğün, aile. Her biri. Tek. Lanet olsun. Şey. Bu o güzel dudaklara bir gülümseme getirecek. Sana bunu vermek istiyorum. Hayır, bunu sana vereceğim. Beni ayakta tutan tek şey bu, tesoro."

Dudaklarını alnıma bastırırken hıçkırıklara boğuluyorum. Onun kollarında güvendeyim. Seviliyorum, el üstünde tutuluyorum ve bunların arasındaki her şeyim. O benim ve ben de onunum.

O benim sonsuzluğum.

Gerçek aşka hiç sahip olmadım ama hayatım üzerine bahse girerim ki bu ol. aşktır. Bu olmalı

"Hepsini istiyorum, Luca. Bunu sonsuza dek istiyorum. La mia vita. *Hayatımı*." "Sonsuza dek benim olacaksın Rosa," diye fısıldar.

Ses tonunda bir hüznün var ve yüzünü okşuyorum. "Mutlusun, değil mi?"

Bakışlarını aşağıya çeviriyor ve başını sallıyor. "Hayır, ama olacağım." "Senin mutlu olmanı istiyorum."

Suçluluk duygusu içimi dolduruyor. Tüm bunlar olurken, kendi kafamın içinde sıkışıp kaldım.

endişeler ve sorunlar. Onu unuttum. Sert dış görünüşüne, mafya babasının acımasızlığına rağmen duygularını taşıdığını biliyorum. O komik, arsız adamın arkasına saklanıyor.

Tüm bunlar olurken o da mücadele ediyor.

"Her gün kollarımda seninle uyandığımda, işte o zaman hayatım gerçekten başlayacak."

Dudaklarımı onunkilere çarpıyorum.

Yüzüğü takım elbise ceketinin içine soktu. Paniğimi gizliyorum, onu geri almalıyım, Dante evdeyken ayıyı dürtmek istemiyorum. Yüzüğümü seçmeliyim.

dikkatlice savaşır. Luca'nın konuya girmesini istemiyorum.

Geri çekiliyor ve saçımın bir tutamını kulağımın arkasına itiyor. "Bütün gece bizim ve inan bana, her saniyeyi değerlendireceğiz. Ama seni bir randevuya götürmek istiyorum. Olur mu?"

Oluşan baskıyı hafifletmek için bacaklarımı sıkıyorum. Bu çok tatlı bir şey; sadece benimle vakit geçirmek istiyor.

"Bunu çok isterim, Luca. Teşekkür ederim."

Belimin arkasına nazik bir el koyarak beni arabasına götürüyor ve direksiyona geçmeden önce beni yolcu koltuğuna oturtuyor.

"Peki, nereye gidiyoruz?"

Sinemanın önünde durduğumuzda gözlerinin içi parlayarak bana sırıtıyor.

"Film gecesi mi?" Işıldıyorum.

"Tıpkı eskiden olduğı gibi." Göz kırıyor, kalbim pır pır ediyor.

BEŞİNCİ BÖLÜM

luca

Onu yanıma çekip sinema görevlisine başımı sallayarak geçiyorum.

Rezervasyon yaptırmıştım.

önümüzdeki dört saat boyunca tüm bina. Lobideki tabelayı işaret ediyor. "Kapının üzerinde isimlerimiz yazıyor!" diyor heyecanla ve bir avuç patlamış mısır daha alıyor.

Romano'nun benimle ilgili ne casusları olduğunu bilmiyorum, bu yüzden tüm yeri bizim için ayırttım. Kimse bizi görmeyecek. Emin olmak için iyi para ödedim.

"Ne izliyoruz?" diye soruyor, kocaman gözlerle bana bakarak. "Sen ne istersen bebeğim."

Derin düşüncelere dalmış bir halde dudaklarını büzüyor ve sonra yüzünde muzip bir ifade beliriyor.

"Korku filmlerini sever misin?"

En son ne zaman bir tane izlediğimi bilmiyorum. Şu anda hayatım neredeyse bir tane.

"Sanırım." Omuzlarımı silkiyorum.

"Tahmin mi ediyorsun? Hayaletlerden korkmadığına emin misin?" Gözlerini benden ayırmadan patlamış mısırı elimden kapıyor.

"Beni gerçekten korkutan tek bir şey var, Rosa."

Bir kaşını kaldırıyor. "Hmm?" diyor bir ağız dolusu yemeğin arasından. "Sevdiğim insanları kaybetmek."

Başıyla onaylıyor. Başımı sallıyorum. Belli ki ne demek istediğimi anlamamış.

Bir adım öne çıktım. "Seni kaybetmek beni çok korkutuyor Rosa."

Ağzı bir karış açık kalıyor, sonra tiyatro görevlisi yanımıza gelince kapanıyor.

Parlak mavi şapkasını düzeltirken "Bir filme karar verdiniz mi?" diye soruyor.

Sinirle başımı çeviriyorum. "Elindeki yeni korku filmi her neyse." Onu kovuyorum ve dikkatimi tekrar ona veriyorum.

"Sorun değil. Elini tutacağım." Bana göz kırptıyor ve sandalye sıralarının arasındaki koridorda ilerliyor. Arkasından koşuyorum ve parmaklarını yakalıyorum, temasa ihtiyacım var.

"Elimi tutmaktan daha fazlasını yapacaksın bebeğim," diye fısıldıyorum ve yanakları kıpkırmızı olurken eğlenerek izliyorum.

Koltuklarımıza yerleştiğimizde, ışıklar kararıyor.

Patlamış mısırı kucağına koyuyor ve bana dönüyor. Kulağıma mırıldanıyor: "Sabahtan beri sıırıslıklaım."

Bu gece onu sonuna kadar kızdırmak istiyorum. Yazdığı o küçük liste hala cüzdanımda duruyor. O lanet şeyi ezberledim. Kenara çekilmek istiyor, bu onun ilk küçük tadı. Gerçi kendimi ne kadar tutabileceğimden emin değilim.

"Sabır."

Gözlerimi ekrandan ayırmadan ona doğru eğiliyorum, patlamış mısırı alırken parmaklarımı bilerek kalçasında gezdiriyorum.

Bu şeyi pek sevmem, ama sinirimi yatıştıracak bir şeye ihtiyacım var. Kapalı.

Parmakları uyluğumdan geçip aletime doğru ilerlerken gerildim. Arabadan indiğimizden beri onun için acı çekiyorum.

"Henüz değil," diye tıslıyorum. Elini tutup kucağına koyuyorum, sonra kendi elimi boynuna dolayarak parmaklarımın altında aşağı yukarı gezinmesine izin veriyorum.

kulağına. Küçük bir inilti çıkararak beni ödüllendiriyor.

Filmin otuzuncu dakikasına geldiğimizde, koltuğunda rahatsız bir şekilde kıpırdanıyor ve ben onun uyarılmışlığının kokusunu buradan alabiliyorum. Tam da onu istediğim gibi.

Çılgınlıklar ekrandan odayı dolduruyor ama artık ne olup bittiğini bile bilmiyorum. Bu fırsatı değerlendirip kolunu tutuyorum ve dirseğinin hemen iç tarafındaki o tatlı, hassas noktayı hafifçe okşuyorum. Benim için ıslanmasını sağlayacak küçük gizli yeri.

"Lütfen, Luca." Sandalyesinde kıpırdanıyor, uzvunu geri almaya çalışıyor. Pazusunu tutuyorum ve eline kadar tadına bakıyorum, tuzlu parmaklarının her birini ağzıma alıp yalayarak temizliyorum.

Eğilip kulak memesini dişliyorum. "Benim için iyi bir kız olacaksın ve bu filmin geri kalanında oturacaksın. Bu gece seninle kalacağım. Ön kapıdan girdiğimiz anda patlamaya hazır olmanı istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin?"

Başını sallıyor, ben de kıkırdıyorum. "Zor."

Koltuğumda arkama yaslanıp patlamış mısırı kaptığım gibi ağzıma atıyorum ve filmi izliyormuş gibi yapıyorum. Aslında bütün filmi Rosa'nın yanımda kıvrınmasını izleyerek geçiriyorum.

Eve gittiğimizde onu ödüllendireceğim.

ROSA VÜCUDUMA SIKICA SARILMIŞKEN, TEKMEYLE KAPIYI KAPATTIM.

Kapı. Ağzını kendi ağzımla harap ederken, üstünü yırttım.

Nefes nefese kaldı ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdım. Bastırılmış ve yanmaya hazır.

Kravatımı çekiyor ve yatak odasının kapısından içeri yuvarlanıyoruz. Gömleğimi çekiştirirken başımı sallıyorum. "Biraz eğlenmek ister misin?"

"Ne kadar eğlenceli?"

Eğilip onu omzuma atıyorum ve mutfığa taşıyorum. Masanın üzerinde duran iki çatal bıçak takımını arakladım ve onu yere serdim.

"Kıpırdama." Buzdolabını açtığımda bira ve şarap şişeleriyle karşılaşıyorum. Yumruklarım sıkılıyor.

Pislik herif kızın yanında içki içmeme nezaketini bile göstermiyor. Bunun yerine, her gün savaşıması için burnunun dibine dizmek.

Süt kutusunun arkasına baktım ve krem şantiyi gördüm. Mükemmel.

Taytını yavaşça indiriyorum, pürüzsüz tenini uyluğundan aşağıya doğru fırçalıyorum. O biçimli bacaklar neredeyse ağzımı sulandırıyor. Onları çekip çıkarıyorum ve hırıltılı bir nefes alıyorum.

"Rosa. Bunu sana yeterince söylemiyorum. Ama söylemeyi planlıyorum. Tek kelimeyle güzelsin."

Parmaklarımı siyah tangasının altından geçirerek kalçalarını havaya kaldırıyor ve ben de tangasını yırtıyorum.

"Hey! Onlar benim favorimdi!" diye sızlanıyor, ama gözlerindeki parıltı bana daha az umursayamayacağını söylüyor.

Bacağını iterek açtım ve bir parmağımı içine soktum.

"Yine de seni benim için güzel ve ıslak hale getirmiş gibi görünüyor. Külotunu yırtmamdan hoşlanıyor musun Rosa?"

İkinci bir parmağımı sokuyorum ve kalçalarını kıvrıyor, bacakları alabildiğine açılıyor ve onu bana açıkta bırakıyor.

"Keşke saklanmak zorunda olmasaydık. Bunu her gün istiyorum," diye haykırıyor ve kalbim göğsümde daralıyor.

Benim de bunu ne kadar istediğimi bilmiyor. Bu kadına nasıl kafayı taktığımı.

Eğilip dilimin ucuyla klitorisinin üzerinde küçük daireler çizerken üçüncü parmağımla da onu geriyorum. "Benim kızım gerilmeye bayılır,

değil mi?"

"Evet," diye çığlık atıyor.

Klitorisini emerken suları elimi kaplıyor. Duvarları parmaklarımın etrafında kenetlenmeye başladığı anda, bacakları başımın yanında seğiriyor, parmaklarımı çekip ayağa kalkıyorum.

"Ne, Luca. Hayır."

Başını masanın üzerine bırakıyor, koyu renk saçlarını masanın kenarına döküyor ve sinirli bir şekilde iç geçiriyor.

"Seni tam sınıra getirmek istiyorum, tesoro. Zevk içinde kıvranmanı ve tekrar tekrar patlamaya hazır olmanı istiyorum. Sonunda, içine girdiğimde, aletimin her tarafına dağılıncaya kadar, seni tüm benliğimle doldurmama izin ver."

Krem şantiyi alıp, karnının her yerine fişkırttım. "Sütyen.

Çıkar."

Dediğimi yapıyor ve kremi yere atıyor. Meme uçlarını kremle çevreliyorum, serinlik onları zirveye çıkarıyor.

Ceketimi omuzlarımdan çıkarıp kollarımı sıvıyorum, kravatımı gevşetiyorum. Dudaklarını yalıyor ve kaslı kollarıma bakıyor.

"Tanrım, Luca. O kollar yasadışı olmalı. Onları ve o damarları düşünmek bile beni azdırıyor."

Kıkırdıyorum ve başımı sallıyorum. Kadınlar en tuhaf şeylerden bile azarlar.

"Yani o çok sevdiğin kocaman sikim değil mi?" Kaşlarımı kaldırdım.

Eğildim ve karnındaki tatlı beyaz tüyleri yaladım, kasık kemiğinden göğsüne kadar ilerledim ve o pembe tomurcuğu emdim.

"Ya da dilime ne dersin?" Fısıldıyorum.

"Mmm, evet, diline bayılıyorum," diye pantolonunu indirirken ince boynunu ortaya çıkarmak için başını geriye doğru eğiyor.

Onu yalayarak temizlemeye devam ediyorum. Her bir santimini. Eğilerek ağzımı boğazına kadar götürüyorum ve o da hassas tenini ısırabilmem için ağzını diğer tarafa çeviriyor.

"Dört ayak üzerinde, tesoro," diye mırıldanıyorum tenine karşı sırtıtarak.

O yemek masasının üzerinde dönerken ben de pantolonumun üzerinden sikimi okşuyorum. Etrafında dolaşarak yemeğimi tam olarak görebiliyorum.

"Onları benim için daha geniş aç." İtaatkâr bir şekilde dizlerini açarak kalçalarını erişebileceği bir yere indirdi.

Yaklaşabilmek için sandalyeyi tekmeledim. Avuçlarımla yanaklarını ayırıp kıcını bana açıyorum.

"Luca," diye mırıldanıyor, ben amına doğru küçük nefesler üfleme ve kalçalarının iç kısmına damlamaya başlayan menisini yalamaya başlayınca.

Dilim klitorisile birleştğinde ileri doğru sarsılıyor ve girişine kadar kemiriyorum. Ellerimi kalçalarına dolayarak onu kendime doğru çekiyorum ve dilimle sikmeye başlıyorum.

"Aman Tanrım!" diye inliyor, sikimin zonklamasına neden olan küçük nefesler veriyor.

"Çok iyi gidiyorsun bebeğim." Öpücüklerimi her tarafına yediriyorum. "Hâlâ bana güveniyor musun?" Ağzım kıcının üzerinde gezinirken soruyorum.

"Evet, Luca. Sana güveniyorum."

Bununla birlikte, iki parmağımı amına soktum ve büzülmüş deliğinin kenarını yalamaya başladım, başparmağım klitorisini buldu. Kalçaları bana karşı yuvarlanmaya başlıyor, nefesi hızlanıyor ve ona verebileceğim her şeyi alarak beni sürmesine izin veriyorum. Parmaklarımı kaydırarak, onları arka girişine doğru izliyorum ve orada onu kızdırıyorum.

"Luca, lütfen, yap şunu." Sesinde çaresizlik var.

"Siktir." Kalçalarını oynatıp sırlıklam olmuş işaret parmağımı geri iterken mırıldanıyorum, yavaşça içeri kayarken çığlık atıyor. "Çok sıkısın Rosa."

Diğer elimle kalçasını tutup orta ve yüzük parmağımı amının içine sokuyorum ve üçünün de temposunu yavaşça artırmaya başlıyorum.

"Yapamam." Başını ellerinin arasına bırakıyor.

"Yapabilirsin. Sonra, sikimi o güzel küçük amının içine öyle bir sokacağım ki beni günlerce hissedeceksin. Sadece ve sadece benim olduğunu bilerek dolaşacaksın."

Elimi minyon, çıplak bedeninin etrafında dolaştırıyorum ve göğüs ucunu sıkıyorum, omzunu öpüyorum ve elime binmesine izin veriyorum.

"Benim için çok iyi bir kızsın, Rosa. Parmaklarıma boşal."

Ve öyle de yapıyor, vücudu kıvranıyor, yumrukları sıkılı, avazı çıktığı kadar adımı haykırıyor.

Bu mükemmel.

"İnanılmazsın, Rosa," diye fısıldıyorum o yüksekte inerken, vücudu benimkine karşı gevşiyor.

Nefes alış veriş durulmaya başladığında parmaklarımı çekiyorum ve onu yüzüme bakacak şekilde oturtuyorum. Gözlerinde bir parıltıyla bana bakıyor. Parmakları kemerime dolanıyor ve beni kendine doğru çekiyor.

"Senin sıran," diye yalvarıyor ve ben neredeyse oracıkta patlıyorum.

ELLİ BİRİNCİ BÖLÜM

rosa

Kemerini kurcaladım ve bana daha iyi erişim sağlamak için arkasına

yaslandı, böylece

ereksiyonunu serbest bıraktı, zaten pre-come ile parlıyordu. Kirpiklerimin arasından ona bakıyorum. "Nasıl sevdiğini söyle bana?"

Bunu şimdiye kadar yaptığım tek kişi o, ama bana yaşattığı gibi ona da dünyayı sarsan doruklar yaşatmak istiyorum. Onu tahrik etmenin mümkün olan her yolunu bilmek istiyorum.

Parmaklarımı onun etrafına doladığımda, "Sadece ağzın sikimin etrafında," diye homurdanıyor.

Kendimi masadan bırakıp önünde dizlerimin üzerine çöküyorum. Tabanını elime alıp okşamaya başlıyorum, ucundaki beyaz sıvıyı yalayarak tuzlu tadının dilimin etrafında dönmesine izin veriyorum.

İç çamaşırlarımı ıslatan alçak bir gümbürtü çıkarıyor.

"Biliyorum ama bunu senin için inanılmaz kılmak istiyorum Luca. Yalamam hoşuna gidiyor mu? Ellerimi de kullanmamı ister misin?" Saçmalıyorum.

"Gerçekten bilmek istiyor musun?" Bana bakıyor, yanağını avuçluyor. Başımı sallıyorum, dilimi piercinginin üzerinde gezdiriyorum.

İnliyor, bu da beni daha çok teşvik ediyor. Elleri saçlarımın arasında dolaşıyor. "Tamam, biraz daha yap."

"Aletimin üzerinde neredeyse boğulmanı, boşalmam boğazından aşağı

kayana kadar ağzını sıklmeme izin vermeni ve her son damlayı yutmanı istiyorum."

Kalçalarımı birbirine bastırıyorum, yakıcı bir ihtiyaç bacaklarımın arasında yeniden zonkluyor.

"Ve eğer ellerini bacaklarının arasına sokup aynı anda kendinle oynarsan ekstra puan. Benim eğlenebilmemin tek yolu senin de eğlenebilmen."

Başımı hafifçe kaldırıyorum, onun edepsiz sözleri içimde her türlü tahribata neden oluyor. Tezgâhın üzerindeki krem şanti kutusunu gözüme kestiriyorum ve onu alıp şaftına bir çizgi halinde fışkırtıyorum.

Onu yalayarak temizlerken, elleri saçlarımda düğümleniyor, başımın arkasını itiyor, ağzımı açmam ve onu almam için beni ikna ediyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve onu gidebildiğim kadar geriye götürüyorum. "Daha yolun yarısında bile değilsin, bebeğim."

Ne?

Onu olabildiğince ıslatmak için tükürüğümü kullanırken, piercing'inin metali ağzımın arkasına çarpıyor ve öğürmememe neden oluyor.

Birkaç kez aşağı yukarı sallanıyorum, saçımı tutuşu gittikçe sıkılaşıyor. Parmakları meme ucumu bulup sıkıldığında sarsılıyorum.

Eliyle beni sıkıca yerinde tutarak kalçalarını sallıyor. "Kendini güzelce ıslat Rosa. Sikimi emerken ne kadar ıslandığını duyayım."

Ağzım tıka basa doluyken inleyemiyorum, gözlerimde yaşlar birikiyor.

Başparmağı bir damlayı siliyor. "Bunlar kabul edilebilir olan tek gözyaşlarıdır."

Parmağını alıp ucundan yalıyor.

Kalçalarını itmeyi bırakıyor ve ben parmaklarımla hızlanıyorum. Telefonu cebinde çalmaya başlıyor. "Aldırma," diye inliyor.

Durur durmaz tekrar başlıyor, ben de çekiyorum ve ekranda ismi gördüğümde donup kalıyorum.

Dante.

"Ne? Kim o?" Kaşlarını çatıyor.

"Bu o," diye kekeliyorum.

Gözlerini deviriyor ve telefonu elimden alıyor.

"Buna cevap vermeyeceksin, değil mi?"

Vücudum alarmda. Bunu Luca ile yaptığım için kendimi kötü hissetmiyorum. Bunu aldatma olarak bile görmüyorum. Durumumuz zor ama biz sadece ailelerimiz için evleniyoruz, aşk için değil. Bu paniği hissetmemin tek nedeni bu, yakalanırsak bunun ikimiz için de ne gibi sonuçları olabileceği gerçeği.

Luca beni ayakta tutan, aklımı başımda tutan tek kişi. Bana sevildiğimi ve değer verildiğimi hissettiriyor. Eğer Dante Luca'dan önce benim için geri gelseydi, şu anda ölmüş olacağımdan hiç şüphem yok. Ondan kaçmak için aşırı doz alır ya da ölene kadar içerdim.

Dudaklarında bir gülümseme dans edene kadar suratını asıyor, ekranla benim arama bakıyor.

"Öyleyim ve sen de iyi bir kız olacaksın ve görüşme bitmeden beni boşaltacaksın."

Başımı öne doğru itiyor, sikini tekrar ağzıma sokuyor ve derin bir inilti çıkarıyor.

Elimi muhtaç amıma doğru yönlendiriyorum. Şu anda mümkün olan her şekilde dikkatimin dağılmasına ihtiyacım var.

"Dante. Biraz meşgulüm. Ne istiyorsun?" diye homurdanıyor.

Luca başımın arkasına baskı yaparak kısa, sık vuruşlarla ağzıma giriyor. Sikini emiyorum, dilimi kullanarak ucunun etrafında dönüyorum, tam da onun sevdiği gibi.

Hoparlörden paniklemiş bir Dante geliyor. "Jax'i bulamıyorum. Otelden kaçtı."

"O zaman git bul onu."

Dante'nin sesi arka plan gürültüsüne dönüşüyor. Kulaklarımdaki gümbürtüden onu zar zor duyabiliyorum.

"Burası Vegas, o muhtemelen-" Luca cümlenin ortasında duruyor, kalçaları parmaklarımın altında geriliyor. Şaftını yukarı kaydırıp ucunu sertçe emiyorum.

"-bir kumarhanede," diye öksürüyor sonunda.

Başı geriye düşüyor ve gözleri kapanıyor. "Gitmem gerek," diyor dişlerini sıkarak.

"Ama-" Dante itiraz ediyor.

Luca aramayı keser ve geri çekilerek boxer'ını aletinin üzerinden çeker.

"Luca, ne? Neredeyse-" Parmaklarım klitorisimin üzerinde titriyor. I kendime çok yakındım.

"Daha iyi bir fikrim var." Göz kırıyor ve telefonunu yanımdaki masaya fırlatıyor.

Beni kucağına alıp yatak odama götürürken yanaklarım kızarıyor.

"Bir saniye." Yanağına bir öpücük konduruyorum ve kıpırdanarak banyoya doğru ilerleyip kapıyı arkamdan kilitliyorum.

İşemem lazım.

"Rosa! Az önce kışını yaladım. Gerçekten de lanet banyo kapısını üzerime mi kilitliyorsun?" diye bağırır.

Kendi kendime kıkırdıyorum, sifonu çekiyorum.

"Bebeğim, lütfen." Benim için mızımız bir ses çıkarıyor.

Ellerimi yıkarken aynada yüzüm kızarıyor. Onunla birlikteyken, yaşadığım sürekli tehdidi unutuyorum. Düşüncelerimden uzaklaştırıyorum ve şu anda kapıyı yumruklayan, benim için yanıp tutuşan vahşi adama odaklanıyorum.

Bunu daha ne kadar sürdürebileceğimizi bilmiyorum, bu yüzden bana bir ömür yetecek kadar onun tadını çıkarmalıyım.

Kapıyı açıyorum ve o daha da itiyor, aç gözleri alev alev yanıyor. Beni tekrar ateşe veriyor ve sıcaklık doğrudan içime işliyor.

"Beni dışarıda bırakma," diye homurdanıyor.

"Duşta bana katılmak ister misin?" Kravatını çekiştiriyorum ve serin fayanslı zemine geri dönüyorum. Bir köpek yavrusu gibi beni takip ediyor.

"Dürüst olmak gerekirse hayatımda daha fazla istediğim bir şey yok Rosa. Duş al."

Derin, çakıllı sesi amımın onun için zonklamasına neden oluyor. Sıcak su açıldığında oda buharla doluyor. Onu kendime doğru çekiyorum ve öpüyorum.

"Sorumluluğu almak ister misin

Rosa?" Ona bakıyorum. Bunu yapabilirim.

Başımı salladım.

Beni bir öpücükle daha ödüllendiriyor.

"O zaman beni soysan iyi olur, güzelim." Göz kırıyor. Hmm.

Başımı eğiyorum, dudağımı ısıyorum.

"Yetkinin bende olduğunu sanıyordum. Bu takım elbiseler içinde seni çok seksi buluyorum. Beni sıırıslıkla ediyor, özellikle de kollarını sıvadığında."

Dövmeli ellerine ve açıkta kalan kollarına bakıyorum. "Saatini çıkar."

Ben onu giyinik bir şekilde suyun altına sürüklerken o da saatini ve telefonunu hızla tezgâhın üzerine bırakıyor.

Beni kalçalarımın tutup kaldırıyor ve sırtımı fayanslı duvara doğru kaydırıyor. "Beni nerede istediğini söyle, bebeğim."

"Daha önce söylediğin şeyi istiyorum - beni becer ki seni günlerce hissedebileyim." "Nasıl istersen."

Bacaklarımı beline daha sıkı sarıyorum, o da bir eliyle beni kaburgalarımın tutuyor, sırtım kaygan duvara dayanıyor. Eli yolunu buluyor ve dokunuşunun altında tüylerim diken diken oluyor. Sonunda klitorisimin etrafında dönmeye başladığında bir iniltiyi ısırmak zorunda kalıyorum.

"Tanrım, Rosa. Benim için ıslanıyorsun."

Parmağını sokuyor, ama kıkırdamalarımı tutamıyorum. Bana sorgulayan bir bakış fırlatıyor ama ben gülmeden duramıyorum. "Yok artık Luca. Duştayız."

Karşılık olarak bir parmağını daha sokuyor ve ben gülmek yerine nefes nefese kalıyorum. Yanağının iç tarafını ısırtıyor.

"Ağzın başını belaya sokacak." Nefesi boynumda sıcak. "Öyle mi?" Öne eğilip alt dudağını ağızıma alıyorum, emiyorum

Sert.

"Aman Tanrım, Luca, benim için çok ıslaksın," diye takılıyorum ve çenesindeki nemi yalıyorum.

"Sen bir tehditsin." Beni susturmak istercesine dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. "Ve ben bunu seviyorum."

Hızını artırırken ağızına karşı inliyorum, sıcak suyun tenime sıçraması ve Luca'nın meme uçlarımı emmesi hissine kendimi kaptırıyorum.

Dişlerini sıkarak içime hoş bir şok gönderiyor. "Keşke seni işaretleyebilseydim. Tüm dünyanın bilmesi için benim olduğunu iddia etmek."

"Bir gün, belki." Bunu istiyorum. Mümkün olan her şekilde onun olmak istiyorum. "Bu konuda 'belki' yok." Kirli sakalı göğsümü gıdıklıyor.

Parmaklarım aşağı doğru iniyor ve pantolonunun üzerinden sertleşmiş aletini avuçluyorum. "Şimdilik sadece içimde olmana ihtiyacım var."

BÖLÜM ELLİ İKİ

luca

Elini daha sert bastırırken, kalçalarımın itişine karşı koyamıyorum. "Bu Seni ne kadar istediğimi. Artık çaresizim. Hayatımda hiç ama hiç şu anda olduğum kadar tahrik olmamıştım."

Eğildim ve onun pembe tomurcuğunu ağzıma aldım. Sırtını kamburlaştırıp kendini bana doğru sürüyor. "Sana binmek istiyorum."

"Rosa, bana lanet bir at gibi binebilirsin. İçinde olmak istiyorum. Pantolonuma boşalmak üzereyim ve bunu daha önce hiç yapmamıştım."

Vücudunu döndürmeye başlıyor, çıplak amı kıyafetlerime sürüyor. Elleri yüzümün iki yanını tutuyor.

"Bence tam da bunu yapmalısın," diyor kısık sesle ve ivmeyi artırıyor.

Vay anasını.

Sıcak merkezi sikimi örten gergin kumaşa sürüyor. İnlediğinde, dudaklarıma çarpan nefesi kalçalarımın seğirmesine neden oluyor.

"Aman Tanrım, Luca," diye bağırıyor, yüzümü daha sıkı kavıyor. "Çok yakınım ve sen içimde bile değilsin."

Dudaklarını dudaklarıma çarpıyor, beni vahşice öperken dili ağzımı işgal ediyor, tatlı sıcaklığını pantolonuma sürüyor, tüm vücuduma karıncalanmalar gönderen piercingime sürüyor.

Tırnakları sırtıma batarken kan kulaklarıma hücum ediyor. "Benim için gel, Luca. Bana her şeyini ver," diye fısıldıyor dudaklarıma tekrar sahip olmadan önce.

Ve ben kaybettim.

Elimle göğsünü sıkıyorum ve kalçalarımı ileri doğru sarsarak sikimi ona doğru itiyorum. Ona çarparken ucumdaki saplamadan gelen basınç beni uçurumun kenarına gönderiyor.

"Siktir!" Bağırıyorum ve o da bana katılıyor.

Boxerımın içinde patlarken adım haykırıyor. Zar zor nefes alabiliyorum. Onu son öpücüğümüş gibi öpüyorum.

Sikim seğiriyor, göğsüm kabarıyor ve vücudum sıırılsıklam oluyordu. Vay anasını. Bu inanılmazdı.

Nefesimi yeniden kazandığımda bana bakıyor ve kalbim çarpıyor. Bu kadını tüm varlığımla seviyorum.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor.

Bacaklarını hareket ettirmeye çalışıyor ama ben onu yerinde tutuyorum. "Bir saniye böyle kalabilir miyiz?"

Kafam berbat durumda.

Bana sıkıca sarılıyor, ben de alnımı omzunun üstündeki fayanslı duvara dayayıp su taneciklerinin yüzümden aşağı damlamasına izin veriyorum.

"Hadi patron. Şimdi gerçekten bir duşa ihtiyacın var."

Ona karşı kıkırdıyorum. "O zaman beni yıkayacak mısın?"

Başını sallıyor ve onun yerine kulak mememi ısıırıyor. "Kurulanacağım ve senin için hazırlanacağım. Hazır olur olmaz içime girmeni istiyorum. O yüzden temizlen ve benimle yatak odasında buluş."

"Siktir, evet."

Onu yere bıraktım ve duştan çıkmak üzereyken onu kendime çektim ve şakağına yumuşak bir öpücük kondurdum.

Bana tatlı bir gülümseme veriyor ve çıkarken kıcını tokatlıyorum. Raftan bir havlu aldı ve kapıyı kapattı.

Takım elbisemi çıkarırken derin bir nefes aldım.

BANYONUN KAPISINI AÇTIM VE ROSA'YI YATAĞIN UCUNDA OTURURKEN BULDUM. sırtı bana dönük bir şekilde yatıyor. Vücuduna bir havlu sarmış ve saçlarını başının üstünde bir topuz şeklinde bağlıyor.

Onu görünce aletim yeniden sertleşmeye başladı.

Mırıldanıyor, saçlarını tarıyor. Ayağa kalkıp onu izliyorum. Beni büyülüyor.

Henüz beni fark etmedi bile, ben de sessizce kapıyı arkamdan kapattım. Parmak uçlarımda ona doğru sürünüyorum, yatağa tırmanıyorum ve onu kendime doğru çekiyorum.

"Luca?" diye iç geçiriyor onu göğsüme doğru çekerken. "Evet, bebeğim?"

Havlusunu yavaşça çözüyorum ve açılmasına izin veriyorum, o da bacaklarımdan arasına yerleşiyor.

Başını geriye doğru eğip boynunu bana gösteriyor. İpeksi teninde kalan nem damlalarını yalamaktan kendimi alamıyorum.

"Keşke bunu her gün yapabilesek." Başını omzuma yaslıyor ve kalın kirpiklerini bana doğru savuruyor.

"Biliyorum bebeğim, ben de."

Bir gün, bu bizim hayatımız olacak.

Parmak uçlarımla köprücük kemikleri boyunca gezdiriyorum, dolgun dudaklarına bir öpücük kondurmadan önce elimi gevşekçe boğazına yerleştiriyorum.

Dudaklarıma gülümsüyor ve bu göğsümün sıkışmasına neden oluyor. Bu kadına tamamen ve tümüyle, sıırılsıklam aşığım. Onu kollarıma aldığım, bağımlılığıyla savaştığını izlediğim andan beri öyleyim. Gösterdiği güç beni ona daha da aşık etti.

Ve Şimdi, bana sarılan kadın kendisinin en iyi versiyonu. Onunla çok gurur duyuyorum. Keşke bana o hdkle neden evlendiğini söyleseydi.

Ama bu onun benim her Şeyim olduğu gerçeğini deĐiŐtirmiyor. O benim kalbimi çaldı.

Kendini kuağımda ayarlıyor, çıplak kıı sikime sürtünüyor ve bana sarılmak için dönüyor. Kolları omuzlarımdın üzerinden sarkıyor ve yüzlerimiz sadece bir fısıltı kadar uzakta.

"Seni seviyorum Rosa."

Onun nefesi kesiliyor ve ben de kendi nefesimi tutuyorum, içimi ani bir Şüphe kaplıyor. Bunu daha önce, hayatımdın en kötü günlerinden birinin ortasında söylemiŐtik. O zaman ciddiymdim, ama Şimdi daha da ciddiym.

Ellerini saçlarımda gezdiriyor, gözlerimin içine, hatta ruhuma bakıyor.

"Seni seviyorum Luca. Seni çok seviyorum." Kalbim iki kat daha hızlı atıyor. "Her Şeyden daha çok. Şimdi bu sözleri tekrar ettiğini duymama izin ver."

"Seni seveceğim. Sonsuza kadar." DklmemiŐ gözyaşları gözlerinde parlıyor.

Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum, ona sıkıca sarılıyorum, asla bırakmak istemiyorum.

İçimi kaplayan üzüntüyü atamıyorum. Ya sonsuza dek yaŐayamazsak? EĞer bir çıkış yolu bulamazsam, bu onu ve ailemi tehlikeden uzak tutar. Onu düğününden kolayca çıkarabilirim. Beynine bir kurşun sıkarım. Nişan yemeğinden beri bunu yapmak için can atıyordum. Bileğini ne kadar sert tuttuğunu gördüm ve normal Őartlarda bu, öldürülmesi için yeterli olurdu.

Bunu yapmamamın tek nedeni Rosa'nın yaşadığı karmaşanın boyutlarını tam olarak bilmemem. Olası her senaryoyu araŐtırdım. Bağımlılığından dolayı ona borcu var mı? Babasının borçlarını mı ödüyor? Enzo'ya detaylarını inceledim ama bir Şey ıkmadı. Adam tam bir hayalet.

Öyle ya da böyle gerçeği öğreneceğim. Umarım doğrudan onun ağzından duyarım.

"Sana söz veriyorum, bundan kurtulmanın bir yolunu bulacağım Rosa," diye fısıldıyorum saçlarına.

"İkimiz de yapacağız, Luca. Bunun için savaşacağız."

Aynen öyle. Parmaklarımın en sevdiğim yere, boynuna dolanmasına izin vererek geri çekiliyorum.

"Bana onunla neden evlendiğini söyleyebilir misin?" Gözlerini kapatır ve başını sallar.

"Sana söz veriyorum, o an geldiğinde, Maria'dan kurtulduğunda, kimse tehlikede olmadığında, sana gerçeği söyleyeceğim. Sadece bana güvenmeni istiyorum. Ben her şeyi hallettim. Sadece sabırlı olmana ihtiyacım var."

"Sabır pek bana göre değil bebeğim."

Burnunu kıvırıyor. "Biliyorum. Benim için dener misin?"

Üzerimde oluşan baskıyı hafifletmek için boynumu yana doğru kırıyorum. Yüzünü her gördüğümde yumruğumu çenesine indirmek istiyorum. Daha ne kadar sakın kalabilirim bilmiyorum.

"Sana dokundu mu?"

Gırtlığı avucuma çarpıyor. "Hayır. Söz veriyorum, sadece sana."

Daha fazlasını söylemek ister gibi yapıyor ama ağzını kapatıyor.

"Rosa."

Nasıl tepki vereceğimi bilmediği için kendini tuttuğundan korkuyorum.

"Şunu kesebilir miyiz lütfen? Bütün bir geceyi birlikte geçireceğiz ve ben bunu en iyi şekilde değerlendirmek istiyorum." Suratını asıyor, kirpiklerini bana doğru kırıştırıyor.

Zeki biri, zayıflığımı biliyor.

Onu yatırdım ve vücudunu kendi vücudumla kapladım.

"Bunu mu istiyorsun?" Sikimin ucunu amına doğru itiyorum.

Çılgınca başını sallıyor, dudağını ısıırıyor.

"Hepsini mi?" Başını içeri kaydırarak alay ediyorum.

"Evet, hepsini," diye tıslıyor, ben daha da derine inerken.

Tek bir hamleyle onu tamamen doldurdum, çılgılık atmasına neden oldum ve

Onu.

"Aynen öyle bebeğim, adımı haykır."

BÖLÜM ELLİ ÜÇ

luca

Kravatımı bağlayıp ön kapıyı kapattıktan sonra yorgunluk beni ele geçiriyor. Yatağa girmeye hazırım. Rosa ile bütün bir gece mükemmeldi; her şey vardı. Ama bir saniye bile uyumadık.

Arka odadan gelen yüksek sesler karşısında durdum.

"Burası benim evim, şimdi defol g i t , seni yaşlı kaltak!" Maria'nın cırtlak sesi duvarlarda yankılanıyor.

"Burası benim oğlumun evi. Hayatımızda hoş karşılanmayan kişi sensin. Ailenin neyin peşinde olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun?"

Annemin sesi beni mutfağa koşturdu. Köşeyi döndüğümde onu -altmış yaşında, 1.80 boyunda- Maria'ya doğru yaklaşıırken buluyorum.

Koşup kollarımı annemin omuzlarına doladım. Capris'in onu incitmek için bir bahanesi olmasına ihtiyacım yok.

"Ne oluyor lan?"

Annem bana ters ters bakmak için kafasını kırdı. "Dil."

Bakışlarıyla beni uyarıyor ve dikkatimi tekrar nişanlıma çeviriyorum. Koyu renk saçları topuz yapılmış ve kocaman dudakları parlak pembeye boyanmış.

"Annemle böyle konuşamazsın. Burası benim evim ve o burada senden daha çok hoş karşılanıyor." Ona doğru bir adım attım. "Sana ne demiştim Maria? Sana söyledim, evimde sana nasıl davranmanı söylüyorsam öyle davranacaksın."

Meydan okurcasına çenesini yukarı kaldırıyor ve gülüyor. "Hiçbir fikrin yok. Neden annene dün gece ne yaptığını söylemiyorsun?" Anneme bakarak sadistçe bir kıkırdama çıkarıyor.

"Çalışıyorum." Sesimi sert tutuyorum.

"İkiniz de buna pişman olacaksınız." Parmağını göğsüme soktu. "Artık önce benim geldiğimi hatırlasan iyi edersin. Bunu açıkça belirttim, babam da açıkça belirtti. Yani artık ailenizden kimseyi ağırlamayacaksınız. Burası artık benim evim."

Kendini göğsümden itiyor ve hışımla merdivenleri çıkıyor. Bir elimi saçlarımda gezdirerek, yüzünde endişeyle bana bakan anneme dönüyorum.

"Bunu iptal etmelisin." Maria'nın az önce çıktığı merdivenleri işaret ediyor.

"Yapamam. Tehlikede olan çok şey var."

Dolaptan iki bardak alıp Macallan'ı dolduruyorum ve bir tanesini anneme uzatıyorum.

"Peki ya o kız? Rosa?" diye soruyor sessizce.

"O nişanlı." Gözlerimi aşağıya diktim ve bardağımdakileri yutarak yanmasına izin verdim.

"Sana onun gitmesine izin verme demiştim ama bak ne oldu." Kafamın arkasına vurdu.

"Sanırım bizim için hâlâ bir umut ışığı var," diyorum bana vurduğu yeri ovuşturarak.

"Luca Russo. Bir ilişki mi? Gerçekten mi?!" Avucunu bardağının yanındaki tezgâha vuruyor.

"Şşş." Gözlerimi merdivenlere doğru çeviriyorum.

"Senden gelen çok şeye katlanıyorum. Maskaralıklarını görmezden geliyorum. Ama bu, aşk şansını bir kenara atmanı izlemek kalbimi kırıyor evlat."

"Hepsine sahip olmanın bir yolunu bulamıyorum anne." Omuzlarımı silkerek acı likörden uzun bir yudum daha alıyorum.

Bana doğru adım atıyor ve buruşuk eli benimkini tutuyor.

"O halde sizi neyin mutlu edeceğini seçin. Hayattan, aşktan ve mutluluktan isteyebileceğin tek şey bu." Gözleri yaşlarla doluyor ve ben izlerken boğazımda bir yumru oluşuyor.

"Sadece bir düşünün, gerçekten ne ya da kim istediğinizi düşünün. Tercihen daha fazla torun istiyorum. Tek istediğim oğullarımın hep hayalini kurdukları, sokaklarda hayatta kalma mücadelesi verirken hiç hayal etmedikleri hayatları yaşadıklarını görmek."

Kollarımı onun zayıf bedenine doluyorum, duygularım beni ele geçiriyor.

"Seni seviyorum anne."

"Ben de seni seviyorum oğlum." Beni sıkıyor. Ve ben ne yapmam gerektiğini biliyorum.

Kalbimi seçmek zorundayım.

"Hadi, seni o kaltaktan uzaklaştıralım. Evde sarımsaklı tavuk var mı?"

Kıkırdıyor ve geri çekiliyor.

"Hayır, ama bugün yapmama yardım edebilirsin." Bana bir bakış fırlattı. "Tamam, eğer mecbur kalırsam."

"Biliyor musun, Dom ve ben her gece birlikte yemek yapardık. Onun yemekleri benimkilerden çok daha iyiydi. Sevdğin her şeyi o adamdan öğrendim."

Arabama doğru yürürken ona gülümsüyorum ve kollarımı omuzlarına doluyorum, Rosa'yla mutfağında nasıl yemek pişirdiğimizi düşünüyorum. Sonunda carbonara tarifini tutturduğunda yüzünde beliren o lanet gülümseme. Eve geldiğimde mutfak tam bir kasırgaydı, fayanslara yağ sıçramıştı. Rosa'nın yüzünde saf bir konsantrasyonla yanakları kızarmış, üstüne parmesan rendelerken dudakları büzülmüştü.

Mükemmeldi.

Kapısını kapatmadan önce "Neden lanet bir aptal gibi gülümsüyorsun?" diye soruyor.

"Hiçbir şey." Başımı sallıyorum.

DEPOYA GIDIP SAATE BAKIYORUM, SADECE YARIM SAATIM VAR.

Komiserle buluşmaya bir saat geç kaldım. Annemlerde işler beklediğimizden uzun sürdü. Malzemelerin sadece yarısı vardı, bu yüzden önce alışverişe gitmemiz gerekti. Tek konuştuğu Rosa'ydı. Ve Maria'ya olan saf nefreti. Anneme göre, kötü bir aurası varmış.

Kapıyı iterek açtığımda gıcırıyor, ofise doğru yürürken deponun kenarlarında ahşap palet yığınları sıralanıyor.

Komiser O'Reilly masasında oturmuş, kalemini viski bardağına vuruyor ve duvardaki saatin tik taklarını izliyor.

"Üzgünüm, geciktim." Onu selamlıyorum.

"Bugün izinli olduğum için şanslısın evlat. Bu önemli olsa iyi olur. Kızım bugün beni atış poligonuna götürecektir." Bugün resmi mavilerini değil, bir çift haki pantolon ve koyu renk bir polo giymiş. Neredeyse sıradan bir insan gibi görünüyor.

"Kızın seni vurabilir mi?" İyi olmalı. Üniformasına taktığı kurdelelerden bazılarının nişancılık için olduğunu biliyorum.

"Neredeyse." Arkasına yaslanırken kendini beğenmiş bir gülümseme takınıyor.

Karşısına oturuyorum ve bana tükürmemi işaret ediyor.

"Romano'yu planladığımdan daha erken dışarı çıkarmam gerekiyor," diyorum açıkça. Şahin burnuyla bana bakıyor.

"Hayır."

"Aslında bu bir soru değildi. Harekete geçtim. Bunu İtalya'da, buradan uzakta yapabilirim."

Ayağa kalkıyor, sandalyesi betona sürtünüyor. Masanın etrafında dolaşıyor ve omzumu sıkıyor.

"Aklını mı kaçırdın sen? Onun bölgesinde, misilleme olarak tüm aileni katletmeyeceklerini mi düşünüyorsun gerçekten? Burada yapılması gerekiyor."

Kahretsin, başımı sallıyorum. Adam haklı.

"Kafanı bulutlardan çıkar, Russo. Sen bir mafya patronusun, karısı, çocukları ve dokuzdan beşe çalışmak isteyen normal bir adam değilsin. Bunlara asla sahip olamayacaksın. Bunu burada ve sessizce yapmalısın, izlerinden kurtulabileceğimiz bir yerde."

Sırtıma biraz fazla sert vuruyor ve ben de başımı eğip burnumun kenarını sıkıyorum.

Hiç istemediğim bir hayat.

"Bir sonraki ödeme için görüşürüz. Planı sonuna kadar gtrmelisin evlat."

Zamanım yok. Gitmelerini istiyorum, yolumdan çekilmelerini. Rosa'ya sahip olmak için bir gün daha beklemek istemiyorum. Ama sonra Keller ve küçük Darcy'yi düşündüm. Ve Romano'nun bir bebeği tehdit ederkenki sakinliğini.

"Tamam."

Kapıyı arkasından çarpıyor ve ben de masadaki bardağı alıp duvara çarpıyorum.

"Orospu ocuğu!"

Etrafımdaki herkes her şeye sahip olabilir. Onların mutluluğu için hayatımı feda ettim, ne için? Polisler için tetikçi olarak kullanılmak için. Cesaret edemedikleri liderleri ortadan kaldırmak için.

Masanın kenarlarına tutunarak nefesimi sabitliyorum.

İstediğim tek bir şey var.

İstediğim tek bir kişi

var. Tesoro'm.

Ama komiser bir konuda haklı: Ben Luca Anasını Siktiğimin Russo'suyum ve ne istersem alırım.

Bir yolunu bulmalıyım.

BÖLÜM ELLİ DÖRT

rosa

Dante'yi her an eve bekliyorum. Evin her santimini temizledim.

Daire. Seks ve Luca kokusu gitmişti. Şimdi burada oturmuş krem şantili ve çilekli krep yiyorum, kendi kendime kızarıyorum, vücudumun her yerinde ne kadar inanılmaz bir his olduğunu hatırlıyorum.

Telefonum çaldı. Bir lokma daha krep yiyerek çantamdan çıkarıyorum. Luca'nın aramasını bekliyorum çünkü ona kreplerin fotoğrafını göndermiş ve tadının onunki kadar güzel olmadığını söylemişim. Ama çalan bana aldığı gizli telefon değil, Dante'nin benimle iletişime geçtiği telefon.

"Merhaba." Onunla konuşurken üzgün görünmemek çok zor.

"Hey, bebeğim, ne yapıyorsun?" Sesinde neşeli bir ton var. İyi davrandığı zamanlarda bile dişlerimi sıkıyor.

"Sadece krep yiyorum. Neredesin?" Lütfen biraz daha kal. "Bu gece evde olacağım. Beni özledin mi?"

"Evet," diye yalan söylüyorum, boğazımdaki yumruyu yutuyorum.

"Bu öğleden sonraki ilk elbise provanı ayarladım."

Birden iştahım kesildi. "Hangi elbise provası? Daha bir tane bile seçmedim mi?"

"Senin için seçtim, hatırladın mı?"

"Ama-"

"Ama yok bir şey Rosa. Sana gideceğini söyledim, o yüzden dediğimi yap. Kız kardeşini de al. Sensiz sıkılmış gibi görünüyor."

Sakinleştirici bir nefes alarak ensemeye masaj yapıyorum.

"Eva'yı gördün mü? Uzakta olduğunu sanıyordum?"

Kıkırdıyor ve kollarımdaki tüyleri diken diken ediyor.

"Gözüm hep onun üzerinde. Haddini aştığın anda, masum küçük kız kardeşine ne olacağını biliyorsun." Son birkaç kelimeyi vurguluyor ve bu midemin sıkışmasına neden oluyor.

Panik beni ele geçirmeye başladı. Eva'yı gördüyse, beni de mi izliyor? Luca'yı gördü mü?

Koltuğumda geriye yaslanıp şakağımı ovuyorum. Hayır, yapamaz. Çünkü öfkesini kontrol edemez, beni cezalandırır.

"Peki, tamam. Elbise provasında olacağım. Bana saati ve adresi mesaj at." "Tanrım, çok hızlı öğreniyorsun. Bak ne kadar kolay öğreniyorsun. Benimle dövüşür müsün?"

Dövüşmek istiyorum; sadece bir plan yapmak için zamana ihtiyacım var. Arka planda yüksek sesler duyuyorum. "Gitmem gerek. Sonra görüşürüz. Eva'ya benden selam söyle."

Aramayı kesti ve gözyaşları patladı. Luca ile geçirdiğim zamandan kalan o küçük mutluluk pırıltısı paramparça oluyor.

MADDIE KAPIDAN İÇERİ GIRMEDEN ÖNCE ELİMİ TUTTU.

gelinlikçi dükkanı. Luca ona yeni numaramı vermiş olmalı. Birkaç gün önce bana mesaj atıp, İtalya gezisine onun da geleceğini söyledi.

"Bütün bunları yapmak zorunda değilsin Rosa," diye fısıldıyor.

Onunla yüzleşmek için dönüyorum ve neredeyse genişleyen karnına çarpıyorum. Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor. Çok mu dikkatsiz davrandık? Başka kim biliyor?

"Ne demek istiyorsun?" Kaşlarımı kaldırarak ona toplayabildiğim en masum bakışı atmaya çalışıyorum.

"Rosa, Luca'ya aşık olduğunu biliyorum. Hala zamanın var. İptal et ve gerçek peri masalını yaşa. Seni seven adamla." Bana hüzünlü bir gülümseme sunuyor.

Keşke yapabilsem.

"Seviyorum. Onu her zaman seveceğim. Ama bunun olması gerekmiyor. Dante'yle evleniyorum. Bu hayatın nasıl işlediğini biliyorsun Maddie."

Bu kelimeleri söylemek bile boğazıma safra kaçmasına neden oluyor. Yutkunuyorum ve sırtımı dikleştiriyorum.

Sarışın, güler yüzlü bir kadın elime bir şampanya kadehi tutuşturuyor. Tek kelime etmeden kız kardeşime uzattım.

"Hoş geldiniz, gelinliğinizi deneyeceğiniz için çok heyecanlıyız. Gerçi gelinin haberi olmadan damadın gelinliği seçmesi çok alışılmadık bir durum. Ne eğlenceli bir değişiklik." Kolumu okşadı.

Gülümsüyormuş gibi yapıyorum ve Maddie kaşlarını çatıyor.

"Evet, bu Dante. Bu düğün konusunda çok titizdir."

Birdenbire, o şampanya kötü bir fikir gibi görünmedi, ama yapamam. İçmeyeceğim.

"Bu kıyafetin içinde kesinlikle büyüleyici görüneceksin." Kadın geri çekiliyor, işaret parmağını dudağına götürerek beni bir aşağı bir yukarı süzüyor, vücudumu değerlendiriyor. "Hmmm. Kaldırmak gerekebilir. Oldukça büyük bir elbise ve siz de minyonsunuz."

Eğer elbisemi seçecek olsaydım, Grek tarzı olurdu. Daldırma yakalı, hatta belki sırtı açık, boydan boya elmas zincirleri olan.

Işıltılı ve zarif bir şey.

Bizi prova odalarına doğru yönlendirdi. Bütün bir oda yerden tavana aynalarla dolu ve ortada pelüş mavi kadife koltuklarla çevrili bir stand var.

Bunu yapmak istemiyorum.

"Hadi ama, gergin olman normal. Düğün korkutucu olabilir. Ama sadece dene." Kendi uzun pembe eteğini savurarak beni kabine doğru götürdü.

Ellerim ağzıma gidiyor ve gelinliğim olan canavarlığı ortaya çıkarmak için perdeyi geri çektiğinde nefesim kesiliyor.

Nasıl yapabildi?

Binlerce kristalle süslenmiş bir korse tarzı, daha sonra devasa bir kül tarzı eteğe dönüşüyor.

Bu elbisenin içinde boğulurdum. Zarif ya da şık değil.

"Vay canına. Bu, şey, bir şey." Eva elindeki şarap kadehiyle işaret ediyor, iki kolunu da sallayarak kadehin büyüklüğünü gösteriyor. "Ne? Bu pek, ne bileyim, sana göre değil." Omuz silkiyor ve şampanyadan bir yudum alıyor.

Maddie kolunu omzuma doluyor. "Belki denersin. Her şeyin içinde büyüleyici görüneceksin."

Gülüyorum ve başımı sallıyorum. Evet, doğru. Yenilgiyle içimi çektim. "Tamam, beni bu şeye bindir."

"Soyunmak istersen, ortaya geç ve yukarı çek. Hazır olduğunda bana haber ver, ben de arkasını bağlayayım." Gitmek için döndüğünde dev sarı saçları kıpırdamıyor.

Gözlerimi önümdeki bu ışıltılı felaketten ayırmadan başımı salladım. Ben.

Perdeyi kapatıyor ve parmaklarımı kaba kumaşta gezdiriyorum. Siyah elbisemi ve topuklu ayakkabılarımı çıkarıp askıdan kaydırıyorum ve yere düşüyor.

Bunun içinde nasıl yürüyebilirim ki?!

İçeri girip onu yukarı çekiyorum, aynada kendime bakarken kalbim boğazıma düğümleniyor. Bu malzemenin içinde boğuluyormuşum gibi hissediyorum. Asla gerçek bir düğün yapamayacağımı fark ettiğimde kalbim sıkışıyor. Gelinlik seçerken yaşadığım o heyecan kelebeklerini asla yaşayamayacağım. Hiçbir zaman

Koridorun sonunda damadıma baktığım ve dünyanın bir anlığına durduğu o anı yaşıyorum.

Dante bunu benden aldı.

Benden her şeyimi aldı. Ve verecek ne kadar şeyim kaldığından emin değilim.

Şimdi daha güçlü olabilirim ama asla onunla savaştık kadar güçlü olamayacağım. Bu gücü her zaman üzerimde tutacak. Bu kontrol.

Tehditler. "Orada her şey yolunda mı?" Satıcı kadının sesi perdenin arkasından sesleniyor. "Hazır." Hiç olamayacağım kadar.

Yüzü abartılı bir gülümsemeyle donmuş. "Vay canına. Rosa. Prensine layık bir prenses gibi görünüyorsun."

"Evet." Prensime evlenmemem dışında. Canavarla evleniyorum.

Korseyi sıkmaya başladığında, kurdeleleri sıkıca çekerken tökezliyorum. Kahretsin, bunun içinde zar zor nefes alabiliyorum. Belki de sonunda beni böyle öldürmek istiyordur.

"Mükemmel, her şey tamam. Eldiven gibi oturdu." Ellerini usulca çırparak, soyunma odasından çıkabilmem için önümden çekiliyor.

Eteğimden bir tutam kaparak yukarı kaldırıyorum ve izleme alanına doğru yürüyüp ekranın üzerine çıkıyorum.

Ellerimi Maddie ve Eva'ya doğru kaldırarak küçük bir dönüş yapıyorum. "Peki, siz ne düşünüyorsunuz?"

İkisi de sessiz kalır.

"Vay canına, ikinizi sessiz tutmak iyi bir şey olmalı." Kollarımı kavuşturuyorum ve sahte bir kızgınlıkla alt dudagımı dışarı çıkarıyorum.

İlk kahkaha atan kız kardeşim oldu.

"Özür dilerim!" diye hırıldıyor. "Bir parıltı denizinde boğuluyor gibi görünüyorsun."

Kaygısız ve bana gülüyor. Bunların hepsi onun için, kendime hatırlatıyorum.

Gelinlikçi kadına döndüm. "Boyunu biraz kısaltabilir misiniz? Bununla yürüyemem ki?"

"Tabii ki!" Koşarak gelip dizlerinin üzerine çöküyor ve elbisenin eteklerini karıştırmaya, küçük iğneler batırmaya başlıyor.

Kulaklarımı delip geçen bir alarmla sıcıyorum. O kadar gürültülü ki gözlerimi kapatmak zorunda kalıyorum. Tavandan üzerime su dökülürken bir çığlık atıyorum.

"Tamam, kızlar sakın olun. Bir hata olmalı. Beni takip edin." Kadın yerden kalkar ve gider.

Ne haltlar dönüyor?

Maddie ve Eva kapıya kadar onu takip ediyor. Dikkatlice sehpadan iniyorum ve kapı koluna uzanırken arkamdan bir şey çarpıyor. Dönüyorum ve yüzümde bir gülümseme beliriyor; Luca işaret parmağını dudaklarına götürmüş, şeytani bir sırıtışla bana doğru yaklaşıyor.

BÖLÜM ELLİ BEŞ

luca

”

Burada ne yapıyorsun?" diye tıslıyor.

Yüzüme damlayan su, giydiği ışıltılı puf topundan dikkatimi dağıtmıyor. Ben yaklaşırken alt dudağını ısıyor. Etrafindan dolanıyorum ve kilidi yerine oturtuyorum.

Bir şekilde Maddie'nin planımı kabul etmesini sağladım. Düğünü iptal etmesini sağlamak için son bir çaba olarak gösterdim.

Yani, tamamen yalan değildi. Grayson bu küçük geziyi ağzından kaçırdı ve Rosa'nın bana söylememesi canımı yaktı. Birbirimiz için savaşacağımızı söyledikten sonra bana üzerinde çalışabileceğim bir şey vereceğini düşünmüştüm. Ama bunun yerine, burada durmuş, sevdiğim kadına, benim için olmayan bir gelinlik içinde bakıyorum. Beni sevdiğini biliyorum ama bu karnıma bir yumruk gibi indi.

O benim. Düğünümüzde bir elbise giyiyor olmalıydı. Bu olmamalıydı. Kıyafeti incelerken çenem titriyor.

"Kızımı görmeye geldim." Ellerimi beline doladım ve onu kendime çektim.

"Bu kadar çirkin bir şeyi ancak sen bu kadar güzelleştirebilirsin."

Birkaç kez göz kırıyor ve yüzündeki suyu siliyor. Gözlerinin altında siyah makyaj lekeleri var. "Kapa çeneni. Bu elbise çok güzel."

Burnumun ucuyla ona bakmak için arkama yaslanıyorum ve o kahkahayı patlatıyor.

Etrafında balonlaşan nemli kumaşa bakıyor. "Korkunç, değil mi?"

Çenesini kavıyorum ve iri, kara gözlerini benimkilere dikiyorum. "Her şeyi giyebilirsin ya da tercihen hiçbir şey giymeyebilirsin ve bu dünyada yürüyen en güzel kadın olabilirsin."

Cevap veremedi dudaklarını dudaklarımla kavıyorum ve ağzımın içinde inliyor.

"Bunu neden yapıyorsun, Rosa? Senin geleceğin olduğumu sanıyordum?" Sesimdeki hayal kırıklığını gizleyemiyorum. Bu acıtıyor.

"Onu şüphelendirmek istemedim Luca. Aileni korumak mı istiyorsun? Bunun ortaya çıkması onları tehlikeye atacaktır, değil mi?"

Başımı eğiyorum. O haklı ve bunu biliyor. Gözlerinde acıyla bana bakarken boğazım yanıyor. Bunu yapabileceğimize, bununla savaşabileceğimize inanmıyor.

Yenilgiyle başımı sallıyorum. Böyle oynamak istiyor. Benim için savaşmaya, benim için her şeyi riske atmaya hazır değilse, öyle olsun. Eğiliyorum ve bronz teninde tüylerim diken diken oluyor. İşaret parmağımı çıplak ön kolunda, dirseğinin iç kısmındaki o küçük noktaya kadar izliyorum ve her zaman olduğu gibi küçük bir inilti kaçıyor.

"Haklısın. Ama bu elbiseyi giydiğinde sadece beni düşünmeni istiyorum. Senin benim zihnimi işgal ettiğin kadar ben de senin zihnini işgal etmek istiyorum. Düğün gününde bile." Son kelimelerde neredeyse boğuluyordum. Umarım bunun olmasını engellemek için yapabileceğim bir şey vardır.

Onu kucağıma aldığımda kollarını boynuma doluyor ve odanın ortasındaki sehpanın üzerine yavaşça yerleştiriyorum. Bir adım geri çekilip kirli sakallarımı ovuşturarak onun tam görüntüsünü alıyorum.

Bu onun seçeceğini hayal ettiğim son elbise türü. Bu o değil. "Luca, lütfen bir şey yap. Sana dokunmam lazım."

"Sabır." Parmağımı kaldırıyorum.

O elbisenin boyutuyla, onu nasıl sikeceğimi bulmaya çalışıyorum.

"Bir ayağını yere koy ve diğerini benim için sehpanın üzerine bırak," diye emrediyorum.

Etrafta dolanıyor ve dediğimi yapıyor. Dizlerimin üzerine çöküp ona doğru sürünüyorum, elbisenin eteklerini kaldırıp altına giriyorum.

"Siktir, topuklu ayakkabı giymişsin," diye inliyorum.

Baldırına öpücükler konduruyorum ve kalçasına doğru ilerliyorum. "Benim için daha geniş aç, güzelim."

Kalçalarını açıyor ve bacağına hafifçe geriye doğru hareket ettirerek bana kırmızı ipeksi tangasının mükemmel görüntüsünü veriyor.

İki parmağımı kullanarak külotu yana doğru çekiyorum ve klitorisini emiyorum.

Ona bunu yapabilecek tek kişi olduğumu bilmek, bunu yapmaya devam etmek istememe neden oluyor. Sonsuza kadar. O kadar mükemmel karşılık veriyor ki. Dilimin karşısında paramparça oluşu. Bu çok güzel.

Vahşice yalayıp emerken kendimi sabitlemek için sehpanın üzerindeki bacağına tutunuyorum.

"Luca, aman Tanrım. Ağzın bir gün bana kalp krizi geçirtecek." Dizleri titrerken elbise etrafımızda sallanıyor.

Klitorisini kısıtıyorum, sonra iki parmağımı girişine sokuyorum, onu becermeye başlarken tüm meyve sularını emiyorum.

Tanrım, çıkardığı sesler.

"Daha fazlasına ihtiyacım var" diye inliyor. Benim de öyle.

Onun içinde olmalıyım. Onu bu berbat elbiseden çıkarmalıyım.

Kapının çalınmasıyla irkilerek bana sarıldı. K a l ç a s ı n ı geriye itip açıyorum ve yalamaya devam ediyorum.

"Çocuklar, en fazla beş dakikanız var. Onu yangın alarm şirketine telefon ettirdim."

Rosa cevap vermeden önce, "Anladım, teşekkürler Maddie," diye bağıriyorum. Odanın dışından kıkırdadığını duyuyorum.

Beş kısa dakika.

Dizlerini daha geniş açıyor ve onu bir parmağımla daha ödüllendiriyorum. "Kahretsin," diye tıslıyor.

Üstümde bir yaprak gibi titreyene kadar hızımı artırıyorum. Onu yarığına kadar yalıyorum ve başparmağımlı kışına doğru kaydırıyorum. Ben içeri ve dışarı pompalarken inlemeleri kulaklarımı dolduruyor. Ona karşı inliyorum, kalçalarını ağzıma doğru sallarken aletim patlamakla tehdit ediyor.

"İhtiyacın olanı al bebeğim," diyorum tekrar dalmadan önce.

Duvarlarının parmaklarımın etrafında kenetlenmesi, amının dilime karşı zonklaması ve parçalanması uzun sürmüyor. Yavaşlıyorum ve son bir yalamayla parmaklarımı dışarı kaydırıyorum. Kalçasının iç tarafına bir öpücük konduruyorum.

Topuklarımın üzerinde geriye doğru oturarak nefesimi yeniden kazanmaya çalışıyorum ve pantolonuma doğru gerilmiş, nabzı atan sikimi ovuyorum.

Sikeyim.

Elbisesinin altından çıktığımda, kızarmış ama sırılsıklam bir Rosa ile karşılaşıyorum. Gözlerinde bir pırıltı ve dolgun dudaklarında bir sırıtış var.

"Şimdi bana bunu gerçekten neden yaptığını söyleyecek misin? Zamanımız tükeniyor." Elbisesine baktım.

"Luca," diye iç geçiriyor ve elime uzanıyor. Yüzümdeki suyu silerek elini çekiyorum.

Neden bana gerçeğı söylemiyor? Ona karşı oldukça açık oldum. Bir yol bulmaya çalışıyorum. Arkamda durup onunla evlenmesini izleyemem. Bu beni öldürür.

Başının arkasından tutup yüzünü kendime doğru çekiyorum.

Dudaklarım onunkilerin üzerinde geziniyor. Beni öpmeye çalışıyor ama ben kendimi tutuyorum. "Lütfen söyle bana bebeğim," diye fısıldıyorum.

Kara gözlerinde korku dans ediyor. Bundan nefret ediyorum. İçimde öfke kabarmaya başlıyor. O elbisenin içinde ona baktıkça, benden bir şeyler sakladığı daha da belirginleşiyor. Başka bir adamın ona dokunduğunu düşündükçe derimin altında öfke yuvarlanıyor. O benim.

Kendimi onun yanından sürüklüyorum ve vahşi bir hayvan gibi odayı adımlıyorum. Parmaklarımı sırlıklam saçlarımın arasından geçirerek derin nefesler alıyorum. Dilimde onun tadını alabiliyorum ama şu anda ona bakamıyorum.

"Luca, lütfen." O kadar sessiz ki onu zar zor duyabiliyorum.

Gözlerimi kaldırdım. "Beni içeri bile almazsan bunu nasıl yapabiliriz? Bundan daha iyi olduğumuzu sanıyordum?" Sesim yükseliyor, hayal kırıklığıyla sandalyeyi tekmeliyorum ve o da irkiliyor.

Gerçekten ürküyor.

Ellerim yumruk oldu. Ne haltlar dönüyor burada?

"Bana güvenmiyor musun?"

Yüzünde acı ifadesi beliriyor. "İstediğimi biliyorsun." Alt dudağı titriyor. "O zaman neden?" Kollarımı havaya kaldırıyorum.

Sessizlik. Şimdi cevap bile vermiyor.

"Biliyor musun, bunu yapamam. Tek istediğim sensin Rosa. Sen sürekli her düşüncemi işgal ederken işlevimi yerine getirmenin ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Nişanımdan bir çıkış yolu bulmaya, herkesi hayatta tutmaya ve birbirimizi görebilmemiz için her anı düzenlemeye çalışırken? Öyle mi?" Bağırıyorum.

"Özür dilerim." Zar zor bir fısıltı, ama beni uçurumun kenarına getiriyor.

Ona doğru bir adım attım. "Özür dilemek istemiyorum, sadece seni istiyorum. Sana deliler gibi aşığım. Senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun. Sen söyle, olsun bitsin. Senin için tüm hayatımı ortaya koyarım."

Başımı sallıyorum ve bir kahkaha atıyorum.

Başını yere eğiyor, ben de çenesini yukarı kaldırıyorum.

"Bunu tek başıma yapamam. Bu yüzden sana bir kez daha soruyorum, neden Dante'yle evleniyorsun? İki haftadan az bir süre içinde bize bir çıkış yolu bulmamı bekliyorsan, gerçeği bilmem gerek." Tükürdüm.

"Hayır."

"Hayır mı?" Ona göz kırpmıyorum. "Sen lanet bir ser-"

Yanından geçip yumruğumu duvara indiriyorum, öfkem içimi yakıyor. Dudaklarından çıkan kelimeyi duyduğumda duruyorum.

"Hazine."

Gözlerimi birkaç kez kırıştırıyorum, kalbim boğazıma düğümleniyor. Önümde titreyen Rosa'yı görmek için dönüyorum, alt dudağı titriyor. Az önce son birkaç dakikamı sevdiğim kadına bağırarak geçirdim. Bilmeye hakkım olmayan bir şeyi bana söylemesi için ona baskı yapıyordum.

Ona güvenmemi istedi.

Ondan bir adım uzaklaştım. Ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok. "Özür dilerim."

Kalbim ikiye bölündü. Ben onun koruyucusuyum. Onu güvende hissettirmekten başka bir şey yapmamalıyım. Eğer bana söyleyebilseydi, söylerdi.

Berbat ettim.

Önünde volta atarken, kafa derim yanana kadar saçlarımı çekiştiriyorum. "Rosa, çok özür dilerim. Bağırmamalıydım; seni itmemeliydim. Artık ne yapacağımı bilemiyorum. Seni o elbisenin içinde görmek, başka biriyle evlendiğini düşünmek beni deli ediyor. Senin için çok çaresizim, sadece- siktir!" Yüzümü ellerimin arasına gömmek, kontrolümü kaybettiğim için duyduğum utancı gizleyemiyor. "Gerçekten çok özür dilerim."

Aramızdaki mesafeyi kapatıyor, titreyen elleri gömleğimi tutuyor.

"Ben de üzgünüm. Bu ikimiz için de çok zor. Sana olan sevgimden asla şüphe etme Luca. Ama sana neden şimdi söyleyemediğimi anlıyor musun? Şu öfkeli halin. Beni asla incitmeyeceğini biliyorum ama ya yaptıkların sevdiğimiz insanlara zarar verirse? Bana güvenmene ihtiyacım var. Ben kendi durumumu hallediyorum, sen de kendininkini. Bir gün birlikte olacağız. Ama şu anda ikimiz için de çok fazla risk var."

"Bundan nefret ediyorum. Hem de çok."

"Seni seviyorum. Sen benim kalbime, ruhuma, tüm varlığıma sahip olabilecek tek erkeksin. Bunu gelecekte de hatırlamanı istiyorum. Ne olursa olsun

Ne." Elimi tutuyor ve göğsüne yaslıyor. "Senin elin. Sadece senin."

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzülüyor. Alnımı onunkine yaslayıp gözlerimi kapatıyorum ve tatlı hindistan cevizi kokusunun beni rahatlatmasına izin veriyorum.

"Benim için nefes al, Luca. Başını geriye yasla." Eli bedenimden aşağı kayıyor, hafifçe eğiliyor ve tırnağıyla diz kapağımın etrafındaki kareyi çizmeye başlıyor. Dediğini yapıyorum, nefes alıp veriyorum, sadece onun dokunuşuna odaklanıyorum.

"Seni çok seviyorum Rosa," diye fısıldıyorum.

"Sevdiğini biliyorum ve ben de seni çok seviyorum. Şimdi git. Yolculuk için bu hafta sonu görüşürüz."

Kahretsin, nasıl unuttum? Bütün hafta sonunu Dante'nin Rosa'yı değerli bir eşyaymış gibi gezdirmesiyle geçirmek zorundayım.

Ama bunu doğru planlarsam, ondan olabildiğince çok şey alacağım.

BÖLÜM ELLİ ALTI

rosa

En son uçağa bindiğimde, annemin doğum günü için İtalya'ya uçmuştuk. Gömüldüm. Geriye dönüp baktığımda, sanırım o zaman daha iyi bir ruh halindeydim. Yürürken Dante'nin ağır çantasını bana doğru zıplatmasından baldırlarım morardı. Yolculuğumuz boyunca onunla bir odada tıklıp kalmanın korkusu midemi bulandırıyor.

Özel jette yerlerimizi aldık. Ben pencerenin yanına sıkışıyorum, Dante de yanıma çöküyor.

Luca aynalı gözlükleriyle koridorda yürüyor. Yüzündeki o küçük sırtıştan bana ölü gibi baktığını anlayabiliyorum. Öndeki sırada duruyor ve benimkinin hemen önündeki koltuğa oturuyor.

Maria'nın sinir bozucu sesi içeri girerken gürlüyor ve Luca'nın onun girişi karşısında gözle görülür bir şekilde irkilmesini izliyorum.

"Luca, bebeğim. Pencere kenarı istiyorum."

Gözlüklerini başının üstüne geri itiyor ve ona bir bakış atarak pencere kenarındaki koltuğa oturuyor. Bir kısıpıcı ısıtıyorum.

Dante eğiliyor, ben de geri çekiliyorum. Luca'nın duyabileceği kadar yüksek sesle, "Bahse girerim yaptıkları tüm bu tartışmalar harika bir sekse yol açıyordur," diyor.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum, onu görmezden geliyorum.

Hatalı olduğunu biliyorum. Ama bu, onu elinde tutacak kişinin o olabileceğine dair içimi kemiren kıskançlığı durdurmuyor. Eğer yapamazsak

bunu zamanında anlarsa, muhtemelen kendi karısıyla yatacaktır.

"Dante, Maddie Rosa'yla oturup kız kıza konuşmak için ısrar ediyor. Sen bana karşı açıksın. Onları kendi hallerine bırak." Grayson ön taraftaki sandalyeyi işaret eder.

Maria'nın kafası bana doğru dönüyor ve koltukların ortasından bana hançer gibi bir bakış fırlatıyor.

Dante bir hışımla hareket ediyor ve sonunda tekrar nefes alabiliyorum.

Maddie geri dönüp yanıma oturuyor ve şişmiş karnıyla rahat etmeye çalışırken inliyor.

"Teşekkür ederim," diyorum.

"Her zaman." Gülümsüyor. "Ayrıca, Grayson sikini içime sokmak istemedi huzur içinde pornolarımı okuyabileceğim anlamına geliyor. Yani, seviyorum ama hamileyken zor bir iş!"

Kıkırdamadan edemiyorum.

"Hamileyken çok azdığını sanıyordum," diye fısıldadım.

"Karaya vurmuş bir balina boyutuna gelmeden önce öyleydim. Meğer bu durum kocamı benim için daha da zorlaştırmış." Başını Grayson'ın sarışın kafasına doğru sallayarak gülümsemesini bastırıyor.

"Beni kışını o tualete sürüklemek zorunda bırakma, günışığım. Yapacağımı biliyorsun," diye sesleniyor uçağın önünden.

"Oh, sana meydan okuyorum," diye bağırıyor Maddie, yanakları bir elma kadar kırmızı. "Sen de en az onun kadar istiyorsun." Omzunu dürtüyorum.

"Şşş. Bunu ona söyleme. Çünkü buraya dalacak. Ve ben seninle biraz zaman geçirmek istiyorum."

"Aww, bu çok hoş. Çok fazla parti yapmayı bıraktığımdan beri 'arkadaşlarımdan' neredeyse hiç haber alamıyorum."

"Artık o pisliklere ihtiyacın yok. Artık ben ve Sienna varız."

"Bunu takdir ediyorum."

Eğildi ve fısıldadı, "Seninki de dahil olmak üzere tüm çocuklarımızı görebiliyorum ve-" Gözlerini açıyor ve önümde oturan Luca'yı işaret ediyor. "-Biz oturup güneşlenirken kimin çocuğunun etrafımızda dönüp durduğunu biliyorsun. Sienna'nın deyimiyle ikinci çayı içiyoruz." Abartılı bir şekilde göz kırpmıyor ve gülümsüyor.

"Bunun olup olmayacağını bilmiyorum." Omuzlarımı yuvarlıyorum. Bu doğru ve acıtıyor.

Maddie kaşlarını kaldırıp yanımdaki duvara bakıyor. Kaşlarımı çatıyorum ve döndüğümde Luca'nın elinin koltukla duvar arasındaki boşluktan içeri girdiğini görüyorum. Parmağıyla beni işaret etmeye başlıyor.

Elini tutuyorum ve o da benim elime bir şey koyuyor. Geri alıyorum ve oraya koyduğu buruşuk makbuzu açıp karalanmış el yazısını okuyorum.

Benim sabie'm olacaksın. Rll fi×e of cLe .

Notu sütyenimin içine sokarken yanaklarım ısınmaya başladı.

Maddie yanımda kıkırdıyor ve Kindle'ını açıyor. "Sana ne demiştim?"

AYAĞA KALKTIM VE VALİZİMİN KAPIDAKİ DELIKTEN ÇIKMASINI BEKLEDİM.

Duvar. Dante kendi arabasını çoktan almış ve dışarıda bekleyen arabaya doğru yola çıkmıştı. Benim dışımda herkes gitti.

Kolları belime dolanınca yerimden sıçıyorum. Burun deliklerime o misk kokusu çarptığı anda Luca olduğunu anlıyorum.

Yüzünü boynumun kıvrımına sokuyor ve dudaklarıyla beni gıdıklıyor.

"O not. Ciddiydim," diye mırıldanıyor yanağıma. "Hmm hmm," diye mırıldanıyorum, yüzümdeki sırıtışı bastırarak. "Burada ne yapıyorsun?" Yüzümü ona dönüyorum.

"Sevgilimden hızlı bir öpücük çalmak istedim." Öne doğru eğildi ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

"Çok daha iyi. Seninle aynı odada olmaya ve sana dokunamamaya dayanamıyorum. Bu yolculukta birlikte olmanın bir yolunu bulmamız gerekecek. Çok uzun zaman oldu. Senin içinde olmaya ihtiyacım var."

Ne demek istediğini biliyorum.

Ne kadar cinsel içerikli mesajlaşırsak mesajlaşalım ya da telefon seksi yaparsak yapalım, asla ve asla gerçek ilişkinin yerini tutamaz. Gelinlik provamda olanlardan sonra Dante'yle neden evlendiğim konusunda beni köşeye sıkıştırmayı bırakmasını umuyorum. Herkesi korumak için. Çıldırmasına, herkesi öldürmesine ve hayatlarını riske atmasına izin veremem. Nişanlısının ailesi bir bebeği tehdit etti. Bunu vicdanıma yükleyemem. Hoşuna gitse de gitmese de onu koruyorum.

Alnımı omzuna yaslayarak, vücudunun benimkine bastıran sıcaklığının tadını çıkarmaya bıraktım kendimi. "Bir yolunu bulabileceğimize eminim."

"Tüm uçuşu Google Haritalar'da sikilebilecek yerleri tespit ederek geçirdim. Gitmeye hazırım."

"Hayır, yapmadın!" Göğsüne vurdum ve elimi kalbinin üzerine koydu.

"Emin ol yaptım. Bir sonraki Rosa düzeltmem için çaresizim. Seni şuradaki engelli tuvaletlerine sürüklemeyi bile düşünüyorum." Kıçımı avuçlayarak, bedenimi banyo kapılarının olduğu duvara doğru çeviriyor.

"Eww. Hayır, teşekkürler."

"Güzel. Sadece hazır ol, güzelim. Senin için geliyorum. O zaman ben de senin içine boşalacağım." Kalçalarını yuvarlıyor ve sert çıkıntısını yan tarafıma bastırarak zaten ne kadar acil olduğunu kanıtlıyor.

Bacaklarımı birbirine kenetliyorum, vücudum onun için yanıyor.

"Bana sadece yeri ve zamanı söyle." Kulağına fısıldamak için yukarı itiyorum, "Senin için her zaman ıslağım. Şimdi bile, bir öpücükle sıırılsıklam oldum."

Geri çekilir ve başını sallar. "Lanet olsun, Rosa," diye inliyor.

Atlıkarınca bip sesi çıkarıp hareket etmeye başlıyor ve pembe çantam dışarı fırlıyor. Luca geçmeden önce onu yakaladı.

"Hadi gidelim, seni hemen eğmeden önce."

Bir nefes veriyorum ve banyolara bakıyorum.

"Hayır dedin." Sırıttıyor ve bana omuz silkerek çıkışa doğru yürüyor.

Peşinden koşuyorum ve güvenlik kapısına ulaşmadan onu geri çekiyorum. Burada güvendeyiz. Diğer herkes gümrükten çıktı ve geri giremezler.

Dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum. Kapıyı kapattığımız için insanlar arkamızdan şikâyet ediyor ama umurumda değil. Öpüşmeyi derinleştiriyor, ben geriye yaslanıyorum ve o ağzımın içinde inliyor. O kıcımlı kavrayıp sıkarken kollarım boynunu sarıyor.

Gerçekten aşık bir çiftmişiz gibi davranabileceğimiz pek fazla anımız olmuyor.

BÖLÜM ELLİ YEDİ

luca

Romano bugün beni Yeni Zelanda'ya yapılacak bir son dakika sevkiyatı hakkında bilgilendirmeye karar verdi.

York, ama teslimatı denetlemek için güvenebileceğim tek adamlar burada, İtalya'da.

"Günaydın, Luca. Nişanlın artık seni sabahın yedisinde mi uyandırıyor?" Frankie'nin sesi çakıl taşlarıyla dolu. Az önce onu uyandırdığıma eminim.

"Frankie, Jax kargoyla başa çıkabilecek kadar eğitilmiş mi?" Merhaba bile demedim. Romano bu sürpriz taleplerle kafamı allak bullak etti.

Tek odaklanmak istediğim Rosa ile nasıl baş başa kalabileceğim.

İnliyor. "Onu tek başına göndermenizi tavsiye etmem. Hâlâ ipleri öğreniyor ve biraz sert olabilir."

Kahretsin.

Karşı taraftan yumuşak bir İtalyanca ile bir kadın sesi geliyor. "Gemi gecikemez mi? Birkaç gün içinde ülkeye geri dönüyoruz." Sözleri boğuklaşıyor, sanki telefonu kapatıyormuş gibi.

"Hayır, ertelenemez. Romano bunun önemli bir teslimat olduğunu söyledi.

Boş ver. Ben hallederim." Bitir tuşuna basıyorum ve telefonuma bakıyorum.

Pislik. Her zaman birileriyle yatıyor.

Dünyada güvenebileceğim tek kişiyi, kardeşimi aradım.

"Luca, her şey yolunda mı?" Son zamanlarda ne zaman konuşsak Keller'ın sesi endişeyle doluyor.

"Evet, her şey yolunda. Ama-"

Kıkırdayarak sözümü kesti. "Bir şeylerin olacağını biliyordum."

"Yarın bir sevkiyatı denetlemeni istiyorum. Romano bu sabah bana sürpriz yaptı."

Mecbur olmasam onu bu işe bulaştırmazdım. Maddie'yi bulmak söz konusu olduğunda ayak parmaklarını geri daldırmasına izin verdim.

"Evet, tabii. Ne kadar süre konuşacağız? Sienna yine kendini iyi hissetmiyor."

Kahretsin. Burnumun kenarını çimdikliyorum.

"Hayır, endişelenmeyin, Frankie Jax'i hızlandırdı. İyi olacağından eminim."

Hırlıyor. "Bu kadar aptal olma, kardeşim. Yapacağım. Senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun. Her şeyi kendi başına yapmaya çalışmayı bırak."

Onu bu karmaşanın dışında tutmaya çalışıyorum. "Ayrıca, işimde iyi olduğumu biliyorsun." Bu doğru.

"Tamam. Jax'i ve en iyi askerlerimi seninle göndereceğim. İş bitince bana haber ver. Sadece gözünü dört aç. Romano'ya güvenemeyiz." Şehir dışında olacağımı bildiği halde bunu planlaması beni kızdırıyor.

"Bana söylemek istediğin başka bir şey var mı?" "Hayır," diye hızlıca cevap veriyorum.

"Bittiğinde sana haber veririm. En iyisi gidip karımla tatlı tatlı konuşayım."

Görüşmeyi keser kesmez yatağa uzandım, ellerimi başımın arkasına koydum ve tavandaki vantilatöre, sürgülü kapılardan gelen ılık esintiye baktım. Kardeşimin her şeyi var; karısı, çocukları, o kadar mutlu ki.

Bunu istiyorum.

BÖLÜM ELLİ SEKİZ

rosa

D ante yanımda horluyor ve ben tavandaki vantilatöre bakarak

uzanıyorum,

Giydiğim üç kat kıyafetten dolayı terliyorum. En azından evde onunla aynı yatağı paylaşmak zorunda değilim. Ama burada bunu yaparsak herkese, özellikle de Frankie Amca'ya tuhaf görüneceğimizi söyledi. Eğer gerçekten uyuduğumu, kendimi onun yanında savunmasız bıraktığımı düşünüyorsa, başına başka bir şey gelmiş demektir. Gündüzleri kanepede uyurum.

Luca'yla daha fazla vakit geçirmek için yanıp tutuşuyorum. Her ince el fırçasında, bana verdiği her küçük sırtıtışta, daha fazlasına ihtiyacım var.

Yavaşça yan dönüyorum ve yatağın altına eğilip 'gizli telefonumu' alıyorum ve Luca'nın isminin üzerine geliyorum.

R

Uyanık mısın?

Saat sabahın üçü. Hiç sanmıyorum.

L

Oynamak ister misin, tesoro?

Kendimi yatağın kenarına atıp, parmak uçlarımla banyoyu karanlık bırakarak içeri giriyorum.

R

İstedigimi
biliyorsun.

L

Ne kadar uzağa gitmek istiyorsun?

Kendine dokun, Rosa. Kendini ıslat ve benim için hazırla.

Dudağımı ısıırıyorum ve elimi külotumun altına kaydırıyorum.
Klitorisimin etrafında güzelce ve yavaşça dönüyorum, tıpkı Luca'nın yaptığı
gibi.

L

Aferin kızıma. Sikimi okşuyorum, benim için yatağa yayıldığını
hayal ediyorum, kalçalarından aşağı damlıyor.

R

Bugün seni özledim.

Bütün gün Frankie Amca, Grayson ve Dante ile birlikte havuza bakan
ofiste kilitli kaldı. Onunla *birlikte olmamasına* rağmen, Dante'yle aynı
binada olsa bile onun yanında olmak her şeyi daha katlanılabilir kılıyor.

Bir parmağımı içeri kaydırıyorum ve iniltiyi durdurmak için yanağımın
içini ısıırıyorum.

L

Yemin ederim nefes alışını duyabiliyorum. Siktir,
Rosa.

Tanrım, tek istediğim bu adam.

L

Bu yeterli değil. Sana ihtiyacım var, Rosa. Seni doldurmak ve
yıldızların altında parçalanışını izlemek istiyorum. Benimle
buluşur musun?

Kahretsin, evet. Sadece sütyenim ve külotum kalana kadar kat kat
kıyafetlerimi çıkarmaya başladım.

R

Havuz
kenarında mı?

Sessizce banyodan dışarı bakıyorum. Dante sırt üstü yuvarlanırken kalbim boğazıma düğümleniyor. Nefes alış verişinin normale dönmesini izlemek beni durduruyor.

Tanrım, onu bir yastıkla boğmak isterdim. Aklımdan geçti.

Kapının arkasından siyah ipek bornozumu alıp üzerime geçiriyorum. Parmak uçlarımda odadan çıkıyorum ve merdivenlerden arka kapıya doğru koşuyorum.

Elim tutamağa değdiğinde geriye doğru çekiliyorum. Gözlerimi kapatıp Luca olmasını umuyorum.

Sırtım vücuduyla birleşiyor, kaya gibi sert aleti kıcıma bastırıyor. Sıcak nefesi hassas boynuma çarpıyor.

"Nasıl bu kadar bekledik? Pencereden etrafıta uçuşmanı, o mükemmel vücudunu o mayoların içinde sergilemeni izlemek beni öldürüyordu," diye fısıldıyor.

Parmakları bornozumun önünü takip ediyor ve çözüyor. Karnımdan aşağı inip tangamın eteklerine ulaştığında tüylerim diken diken oluyor.

"Benim için hazır mısın, bebeğim?"

Yanıt olarak mırıldanıyorum ve başımı göğsüne yaslayarak selam veriyorum.

Benden uzaklaştığı anda kendimi boş hissediyorum. Elimi tutuyor ve avlunun kapısını açıyor.

Yıldızlar karanlık gökyüzünde parıldıyor ve önümüzdeki sonsuzluk havuzu bahçeleri aydınlatıyor. Arkasında yumuşak bir parıltı yaratarak kaslı vücudunun etrafında bir hale oluşturuyorlar. O benim kendi kara meleğim gibi.

Olduğu yerde durdu ve yüzünü bana döndü. Gözleri vücudumda geziniyor ve dudaklarını yalıyor.

"Yüzme şortu mu?" Kaşlarımı kaldırarak ona bakıyorum.

"Onlar olmadan gece yarısı dalışa gidemezsin." Dolgun dudaklarının bir köşesi muzip bir sırıtişla yukarı kalkıyor ve beni belimden tutup kaldırarak bana doğru yaklaşıyor.

Beni omzunun üzerinden atarken kıkırdıyorum, eli havuzun kenarına yaklaşan her adımda çıplak kıkır yanıma tokatlıyor.

Beni vücudundan aşağı kaydırırken ellerim yontulmuş karın kaslarının üzerinde geziniyor.

Ayaklarımın tekrar yere bastığını fark etmeme fırsat kalmadan elini saçlarıma doluyor ve yüzümü kendine çekiyor. Dudaklarımı sahiplenerek beni saf bir tutkuyla öpüyor. Ellerimi boynuna doluyorum ve o da ağzımın içinde inliyor.

Öpüşmeyi kesip yanaklarımı avuçluyor.

Mayosunu indiriyor, sert siki serbest kalıyor. Öne doğru bir adım atıyorum ve parmaklarımı şaftının etrafına sarıyorum, başparmağımı ucundaki piercingi ovmak için kullanıyorum.

Ben aşağı yukarı pompalamaya başlayınca başını geriye atıyor. "Beni öldürüyorsun, kadın."

Nemli zeminde dizlerimin üzerine çöküyorum, bornozumu ve siyah tişörtümü silkerek ona istediğini bildiğim manzarayı sunuyorum.

Ucunun etrafını yalıyorum ve metal çubuğa özellikle dikkat ediyorum. Elleri başımın arkasını kavlıyor ve sikini boğazımın derinliklerine doğru itiyor.

"Hepsini al, Rosa."

Boğazımın arkasına ulaşıyor ve gözlerimde yaş birikmesine neden oluyor. "Benim iyi kızım," diye homurdanıyor üstümden.

Taşaklarını avuçlayarak aşağı yukarı sallıyorum. Kalçaları itiyor ve ağzıma girip çıkıyor.

"Siktir. Siktir, Rosa!" Ağzımın içinde patlıyor. Parmaklarımı kalçasına geçiriyorum ama yutmuyorum.

Ucuna kadar emiyorum ve onu bırakıp ayağa kalkıyorum. Sırıttırıyor ve alt dudağını ısırtıyor, başparmağını dudaklarıma götürüp kaydırıyor.

"Bugün yutmak istemiyor musun?" Kaşları kalkıyor ve ben başımı sallıyorum.

Tuzlu d ö l l e r i hâlâ ağzımın içinde dönerken başını sallıyor ve önümde diz çöküyor. Elleri belime dolanıyor ve beni içine çekiyor.

"Hadi o zaman, ver onu bana. Benim pis kızım." Başını arkaya eğdi ve ağzını açtı. Eğiliyorum ve içindekileri ağzına geri döküyorum. Ben bunu yaparken elleri etrafımda sıkılaşıyor.

Beni dizlerime kadar çekiyor ve sonra ıslak karo zeminde sırtüstü yatana kadar üzerime tırmanıyor.

Tangamı yırtıp beni açarken kalçalarımı kaldırıyorum. Ağzı amımla birleşiyor. Elleri kıcımlı kavırıyor ve beni daha da havaya kaldırıyor. Ağzından çıkan ılık sıvı amımı boğuyor. Bacaklarımı omuzlarına yaslayıp, dili beni sikerken çılgılık atmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Kahretsin, Luca."

O da karşılık olarak klitorisimi emiyor.

"Gelişim sadece bir yere gider, bebeğim. Sen eğlendin. Şimdi sıra bende."

Bacaklarımı ayırıyor ve kollarını başımın yanına dayayarak üstüme yerleşiyor. Parmaklarını boğazımda gezdiriyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor.

Boşalmasının tuzlu tadı ağzımın etrafında dönüyor.

"Tanrım, seni ne kadar sevdiğimi bilemezsin," diye fısıldıyor öpücükler arasında.

Seviyorum, çünkü ben de onu çok seviyorum.

Şefkatle çenemde gezinerek beni o sevgi dolu, göz kamaştırıcı zümrüt gözlere geri götürüyor.

"Yakında. Sana söz veriyorum. Artık saklanmak yok. Bunu düzelteceğim. Sana hayal ettiğin her şeyi vereceğim."

Başımı sallıyorum ve gözyaşlarımı tutuyorum.

Nişanlım ölmedikçe, bu asla gerçekleşmeyecek. Bu bir rüya, bir fantezi. Ama Luca beni hayatta tutan tek şey.

"Suya girmek ister misin?" Dişlerini göstererek bana o lezzetli sırtışılarından birini yapıyor.

Üzerimden atladı ve elini uzattı. Kabul ediyorum ve beni yukarı çekip kollarıyla sarıyor.

Beni arkasından çekiştirerek merdivenlere doğru koşturuyor. Belime kadar ılık suyun içinde onu takip ediyorum. Duruyor ve dönüyor, gözleri saf bir açlıkla bedenimi tarıyor.

Beni daha yakına çekiyor, meme ucumu ağzına alıp emiyor. "Sessiz olur musun, ufaklık?"

Eski lakabıma gülümsedim. "Sadece beni zorlarsan."

Dişleri göğsümde şakacı bir kıstırmayla sıkılaşıyor. "O akıllı ağzın başını belaya sokacak."

Alt dudağımı ısırırken, dikkat çekmek için yalvaran amımın zonklamasını görmezden gelmek imkansız.

"Ne kadar sorun?"

"Eğer şaplak istiyorsan, tek yapman gereken sormak. Listemizde sırada bu mu var? Bugün ne denemek istersin?"

Daha önce kıcıımı tokatlamasından sonra, onu istiyorum ama içimde olmasını istediğim kadar değil.

"Daha önce hiç havuzda yapmadım," diyorum ve elini tutup avucunu öptükten sonra parmaklarını boynuma indiriyorum.

"Kadın. Seni her yerde boğarım."

Elleri boğazımda hafifçe dolanıyor ve gözlerim açılıyor. "Daha sert," diye fısıldıyorum. Bakışlarımı koluna çeviriyorum ve gözleri parlıyor.

Bununla birlikte beni belimden tutup kaldırıyor ve bedenimi suya batırıyor. Bacaklarımı ona doladığımda, tekrar gitmeye hazır olduğunu hissettiğimde şaşıyorum.

Bizi sonsuzluk havuzunun kenarına götürüyor ve sırtımı cama yastıyor. Vücudumu ona doğru eğiyorum, bana dokunması için onu zorluyorum.

Parmakları klitorisimle birleşiyor ve kendini içime sokmadan önce yavaşça ovuyor. Boğazımı sıkıca kavradığı için çığlık atamıyorum.

"Tanrım, Luca," diye tıslıyorum.

Alt dudağını abartılı bir s u r a t ifadesiyle dışarı çıkarıyor. "Ağzın hakkında ne demiştin?"

"Daha fazla. Lütfen, Luca." Parmaklarımı yanlarından geçirip umutsuzca onu içime çekmeye çalışıyorum.

"Kahretsin, adımı inletmene bayılıyorum. Tekrar h a y k ı r m a n ı duymak için sabırsızlanıyorum."

İçime girip çıkarken su etrafımızda dalgalanıyor. Bağdırmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

Dudakları omzumun üzerinden geçerken başparmağı çenemin altında kıvrılıyor. "Kolumu çok fazla sıkıyorsun. Tamam mı?"

Başımı salladım.

"Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorsun, söyle."

Çenemi onun parmak boğumuna dayıyorum ve alt dudağımı ısırıyorum. "Anlıyorum efendim."

"Tanrım," diye homurdanıyor, içime daha sert giriyor.

Eli sıkılaşıyor ve ben bir nefes çekip gözlerimi kapatıyorum. O beni sikerken suyun şırıltısının beni ele geçirmesine izin veriyorum.

Hissedebildiğim tek şey o. Duyularımın her birini ele geçiriyor. Beynim tamamen ona ve bana verdiği zevke odaklanıyor. Meme ucumu ağzına alıp emiyor, parmakları boğazıma o kadar sıkı sarılmış ki nefes alamıyorum. Bu öforik bir şey - normalde paniğe kapılmama neden olan bu his tam tersi bir etki yaratıyor.

Bacaklarım onun etrafında titriyor ve sırtımı kamburlaştırıyorum, daha fazla baskıya ihtiyaç duyuyorum, aletin beni uçuruma fırlatan o noktaya çarpmasını sağlıyorum.

"Bebeğim, benim için gel," diye kulağıma hırlıyor. Ben onun etrafında patlarken yıldızlar görüşümü dolduruyor.

"Siktir, siktir, siktir," diye kulağıma küfrediyor ve kendini içime boşaltıyor.

Parmaklarını çözüyor ve boynuma öpücükler kondurmaya başlıyor. Aleti hala içimde seğiriyor.

"Sen çok mükemmelsin, tesoro," diye fısıldıyor.

Hassas tenimi sızlatan narin öpücüklerine devam ederken aşağıya bakarak gülümsüyorum.

Her gün olmak istediğim yer burası.

Onunlayken, başka hiçbir şeyin önemi yok. Kafamdaki şeytanlar bile.

Onunla özgürüm. "Seni seviyorum, Luca."

Çenemi tutuyor. "Seni seviyorum Rosa. Böyle bir aşk bulmanın mümkün olduğuna inanmıyordum. Koşulsuz, tutkulu, her şeyi tüketen. Sen yanımda olmadan hayatımı yaşayamam. Yakında, gizlice dolaşmak zorunda kalmayacağız. Yüzüğümü takmanı ve benimle gurur duymanı istiyorum."

"Hey, seninle gurur duyuyorum." Sözümlü kestim ve pürüzsüz göğsünü okşadım. "Rosa, savaş başlatmayacak bir çıkış yolu bulamıyorum. Bulamıyorum.

tüm ailemi tehlikeye attı."

İç çekiyorum, başımı onun yapışkan göğsüne yaslıyorum.

"Ama artık siz de benim ailemsiniz. Capris'i sona erdirdiğimde, bu hayatı terk edip yeni bir hayata başlayacağız."

Eğer o bunu başarabilirse, ben bekleyebilirim. Ne gerekiyorsa yapacağım. Ortadan çekildiklerinde ona gerçeği söyleyebilirim ve sonunda Dante'nin işini bitirir. Kabusum sona erecek.

Umut var.

BÖLÜM ELLİ DOKUZ

luca

Karşımda sakın ve akli başında **bir** Romano oturuyor. Frankie ile benim

Tamam, hepimize birer brendi doldurdu. Telefonumu çıkarıp masanın üzerine koyuyorum ve Keller'ın mesajını bekliyorum. Birkaç saat önce sevkiyat için ayrıldı.

Bacağım bir aşağı bir yukarı sallanıyor. Bu kadar uzakta sıkışıp bir telefon **b e k l e m e k t e n** nefret ediyorum.

"Güzel bir avlu," diyorum deniz manzarasına bakarak.

"Dalgın görünüyorsun." Bir puro yakarken sesi alçak çıkıyor.

"Sadece sevkiyatınızı denetliyordum. Farklı bir zaman diliminde, çok az uyarı ile bunu yapmak zor," diye cevap veriyorum.

Frankie yanımda boğazını temizliyor.

"İtalya'ya gelmeyeli uzun zaman oldu, Franks."

"Franks", bu da ne demek oluyor? Bir kahkaha attım.

Frankie rahatça bacak bacak üstüne atar. "Buraya geri gelmene gerek yok. İntikamımı aldım. Artık evimdeyim."

"Bunu nasıl yaptın?" Romano sorar. Bir duman dalgası Romano'nun başının etrafında ilerliyor. Neredeyse saçlarından çıkan iki boynuz gibi görünüyor. Kızının bir dişi şeytan olduğu düşünülürse, uygun.

"Gözlerinin arasındaki kurşun."

Romano elini masaya vurarak alay ediyor. "Sıkıcı. Hayatına son vermem için bana yalvarana kadar kardeşime tam beş gün boyunca işkence ettim, kalbine bir bıçak saplayarak."

Romano bana döndü. "Kardeşini asla öldürmez miydin?" diye soruyor. "Hayır." Ona bundan fazlasını vermeyeceğim.

Dikkatimiz masanın üzerinde vızıldayan telefonuma yöneliyor. Romano sırtıyor. "Onu almak isteyebilirsin. Ve hepimizin duyabildiğinden emin ol." Kahretsin.

Onu kaptım. Keller'ın adını gördüğümde içim rahatlıyor. "O da neydi öyle Luca?" diye bağıyor telefona, o kadar yüksek sesle ki hoparlör çatırdıyor.

"Ne?"

Ayağa kalkıyorum ve Romano beni işaret ediyor. "Otur oğlum. Dinlemek istiyorum." Kalbim küt küt atıyor. "Keller, neler oluyor?"

"Neler oluyor? Az önce neredeyse tüm uzuvlarım kopuyordu.

"Gözlerim gülmekte olan Romano'ya dikiliyor.

"Herkes iyi mi? Sen iyi misin?"

"İtalya'ya giden bir uçağa binip boğazını kesmeye geldiğimde olacağım." Ses tonundan şiddet damlıyor.

"Sakin ol, bu işi halledeceğim. Sadece eve git."

"Eve gitmek mi? İlgilenmem gereken iki ceset var. Lanet olsun, tamam mı?" Romano'ya ölümcül bir bakış atan Frankie'ye bir bakış fırlatıyorum.

"Kim?" Ona yardım etmesi için kimi görevlendirdiğimi hatırlamaya çalışıyorum.

Keller'ın sesi daha da kısılır. "Jax, sayım yap. Kimler kayıp?" İsimleri duyamıyorum ama en azından Jax yardım edebilecek kadar iyi.

"Keller. Bırak Jax bununla ilgilensin. Ona güveniyorum. Sen sadece eve git." Ailesinin yanına dönmesini istiyorum.

"Döndüğünde ciddi konuşmalar yapacağız kardeşim."

"Yapacağız." Telefonumu cebime geri koyuyorum. Romano'ya "Siktir git," diye tükürdüm.

Konyağını yudumluyor. "Maria pek iyi paylaşmaz, Luca. Bunu hatırlasan iyi edersin," diyor sakince.

Kalbim durdu. Rosa.

Frankie bana şaşkın şaşkın bakıyor, ben de başımı sallıyorum. Şimdi olmaz. Beynimi zorluyorum. Nereden bilebilirdi ki? Maria villaya gelmedi, bu imkânsız.

"Frankie, gidiyoruz."

Frankie peşimdeyken pavyondan hışımla çıktım.

Romano, "Maria seni ön kapıda bekliyor, seninle geri gelecek," diye sesleniyor.

"Tanrım," diye fısıldadım. Sanki bu gün daha kötü olamazmış gibi.

GERİ DÖNDÜĞÜMÜZDE HAVA K A R A R M I Ş T I . V I L L A A Y D I N L A N D I .
Romantik, gerçekten. Rosa'yı bulup tekrar gizlice kaçmak istiyorum. Kanım kaynıyor ve hışımla merdivenleri çıkıyorum.

"Odamız nerede?" Maria soruyor.

"Senin odan koridorun sonunda," diye işaret ettim. "Soldaki son oda."
Ona bakamıyorum bile.

Kapısı çarparak kapandı ve ben koşarak merdivenlerden indim.

Rosa'yı görmeliyim. Bağırışları duyduğumda sahanlıkta durdum.

"Kahrolası bir fahişe gibi giyinip dışarı çıkıyorsun, Rosa. İşte bu yüzden kızgınlım!" Dante kükrer.

Cam kırıldı ve ben mutfığa koştum. Elim silahımın üzerindeydi. Bugün yeterince şey yaşadım ve bu öfkenin bir kısmını boşaltmam gerekiyor. Dante denyo az önce bana bir çıkış yolu verdi.

"Gidip üstümü değiştireceğim." Sesi
titriyor. Cehennem gibi olacak.

Köşeyi döndüğümde solgun bir Rosa'nın orada durduğunu, titrediğini, yumruklarını sıkmış ve yarı kaldırmış bir halde bana baktığını görüyorum.

Boğazımı temizliyorum ve beni fark ettiğinde gözleri büyüyor. "Rosa, benim için yukarı çıkmanı istiyorum."

Bana dehşetle bakıyor ve başını sallıyor. Hareket etmeyince tekrar sordum.

"Lütfen." 'Bebek' kelimesi neredeyse dilimden kayacaktı.

İç çekiyor ve başını eğiyor. Yanından geçerken elimin arkası onunkine değiyor.

Yatak odasının kapısının kapandığını duyduğumda içimdeki öfke ateşinin yükseldiğini hissedebiliyorum.

"Kadınlarla böyle mi konuşuyoruz sanıyorsun?" Sadece herhangi bir kadınla değil, tüm dünyamla.

Ona doğru yaklaştım ve cevap vermeyince bağırdım, "Ben senin patronunum ve sana bir soru soruyorum. Kadınlarla böyle mi konuşuyorsun?"

"Hayır. Ama o-" Bir parmağımı kaldırıyorum.

"O hiçbir şeydi." Sözünü kestim. "Bu onunla son kez bu şekilde konuşman olacak. Yoksa işin biter."

Çenesi titriyor.

"O sürtüğe haddinin bildirilmesi gerekiyor patron." Kimse Rosa'm hakkında böyle konuşamaz.

Kendimi ona doğru fırlatıyorum, sağ yumruğumu geri çekiyorum ve çenesine bir yumruk indiriyorum.

Kolunu geri çekiyor ve kolayca sıyrıldığım özensiz bir sağ kroşe atıyor. Yumruğumun altında burnu kırılana ve kan gömleğime sıçrayana kadar ona saldırdım.

Onu ensesinden tutup kafasını mermer tezgâhın üzerine fırlatıyorum. Yanımdaki cam şişeyi alıp kafasının yanında parçalıyorum.

Onu yere yatırıp kulağına tısladım. "Eğer ona bir daha böyle dediğini duyarsam, dilini koparırım."

"Luca!" Grayson bağırır.

Dante'yi tutarken, şok olmuş Grayson'a bakıyorum. Ve kırık şişenin olduğu elimi kaldırıp ona el sallıyorum.

"Burada her şey yolunda, sadece ona bazı kuralları öğretiyorum."

Kaşlarını çatarak Dante'ye bakar. "Sanırım mesajı aldı." "Eğlencemi mahvetme baba."

Dante bir şeyler söylemeye başladı, ben de başını kaldırıp tezgâha vurdum. "Konuşabildiğini söyledim mi?"

"Luca, bırak gitsin." Grayson'ın gözleri üst kata kayar.

Rosa.

Bıkkın bir iç çekişle Dante'yi bir çöp parçası gibi yere fırlatıyorum.

"Benden uzak durmanı öneririm," diye tiksintiyle tükürdüm ve bir sigara alıp yakarak dışarı fırladım.

"Ne oldu lan?" Grayson soruyor.

"Rosa'ya bardak fırlattı ve ona sürük dedi."

Duvara yaslanıp kollarını kavuşturuyor. "Çok derindesin, değil mi?"

Dumanı dışarı verirken gülüyorum.

"Bu fikre nereden kapıldın?" Bir nefes çekerek karanlık gökyüzüne bakıyorum. "O kadını o kadar çok seviyorum ki artık ne yapacağımı bilemiyorum."

"Kahretsin."

"Hmm. Kahretsin, gerçekten. İşin kötüsü, o da beni aynı derecede seviyor. Yine de buradayız, ikimiz de gezegendeki en kötü yaratıklardan ikisiyle nişanlıyız."

Parmaklarını evlilik yüzüğünün üzerinde gezdirirken homurdanıyor.

"Neden kaçmıyorsun?"

Onu bir bakışla kıstırdım. "Oh, inan bana. Onunla her birlikte olduğumda, bir çanta hazırlayıp olabildiğince uzağa kaçmayı düşünüyorum."

"Peki, seni durduran ne?"

Tek bir hata yaparsam, Romano ailemi öldürtecek. Kaçarsam onları koruyamam.

Ama bunu ona söyleyemem. Onun yerine kaşlarımı kaldırıyorum. "O kadar kötü bir patron muyum?"

Yakında planlarımı öğrenecek ama şu an bunun zamanı değil.

"Ne dedin? Hayır. Öyle demek istemedim." Grayson elini salladı ve duvarı itti. "Sadece birini, onun için her şeyi feda edebilecek kadar çok istemenin nasıl bir his olduğunu biliyorum."

"Gidemem, henüz değil. Başladığım işi bitirmek zorundayım. Tüm bunların sana, Keller'a ya da ailelerinize geri tepmesini istemiyorum. Bazen kendi mutluluğunuzun bir kısmını başkaları için feda etmeniz gerekir."

Bir nefes daha çekiyorum. Gelecek hafta sonundan önce bunu düzeltmenin bir yolunu bulmalıyım. Komiserin Frankie'yle çalışmayı kabul etmesini, Capris'lerin kaldırılması konusunda dizginleri onun ele almasını istiyorum. O fazlasıyla yetenekli.

"Luca, bu mafya için hayatından vazgeçtin. Senin olanı almanın zamanı gelmedi mi?"

Gülüyorum ve izmariti yere atıp Oxford'umla söndürüyorum.

"Bir elimde dilek tutabilirim, diğerinde sıçabilirim ve hangisinin önce dolduğunu görebilirim. Ben Rosa'ya bakmaya gidiyorum."

"Siz ikiniz bunu belli ediyorsunuz." Bana o endişeli baba bakışlarından birini attı.

"Ciddi misin? Nasıl yani? Dün gece havuzda adım haykırmaması mı ele verdi? Ya da daha önce villanın dışında yaptığımız seans mı?"

Gözleri irileşiyor ve yerini onaylayan bir sırıtışa bırakıyor. "Etkilendim."

Omuz silkiyorum. "Ne diyebilirim ki, son birkaç ayımızı gizlice dolaşarak geçirdik. Bu işte oldukça iyi olduk. Senden çok daha iyi ve

Maddie hep

öyleydi." "Siktir
git."

Kapı kayarak açılır ve Frankie hışımla içeri girip kapıyı çarparak kapatır. "Neden Dante'yi neredeyse camla öldürüyordun?" diye öfkeyle sorar.

fısıldıyor.

"Yeğenini koruyordum, Frankie." Ona doğru yürüyorum, burnum yüzüne birkaç santim mesafede. "Hareketlerimi sorgulamayı bırakmanı öneririm, özellikle de ailene göz kulak olurken. Hiç havamda değilim." Omzunun yanından geçip içeri giriyorum.

"Yapma. Şimdi olmaz Frankie," diye yanıtlar Grayson.

Tamam, ilerleme var. En azından Grayson bu sefer ona yumruk atmadı.

Hâlâ mutfakta olan Dante'nin yanından geçip gidiyorum. Şişmiş burnuna bir buz torbası tutuyordu.

Şu anda hiçbirinin ne düşündüğü umurumda değil. Rosa'ya ulaşmalıyım. Neler olduğunu öğrenmeliyim.

Merdivenleri iki adımda çıktıktan sonra kapıya vurdum. Bir şey yok. "Rosa, seninle konuşabilir miyim?" Biri dinliyor olabilir diye sesimi sert tutuyorum.

Maria yan odada. İhtiyacım olan son şey o iğrenç yaratığın ininden çıkması.

Kapı çatırdayarak açıldı ve yüz hatlarını rahatlama kapladı. Onu kollarıma alıp kapıyı tekmeleyerek kapattım.

Eğer Dante geri gelirse, bilmem gerek, bu yüzden onu tutarken sırtımı kapıya yaslıyorum.

Parlak kırmızı dudaklarına bir öpücük konduruyorum ve saçının bir tutamını yüzünden uzaklaştırıyorum.

"Rosa, bebeğim. Orada ne oldu?"

Yüzü buruşuyor ve gözlerini kaçırmaya çalışıyor ama ben buna izin vermiyorum. "Hadi, benimle konuşabilirsin. Sana zarar verdi mi? Bunu daha önce de yaptı mı?"

Gözleri irileşir ve ifadesini çabucak toparlar. "Hayır. Bu gece ne olduğunu bilmiyorum. Daha önce benim yanımda hiç böyle davranmamıştı."

Hmm.

"Yemin eder misin?"

Başını sallıyor, ama bu yeterli değil.

"Kelimeler, Rosa. Çünkü yemin ederim, eğer sana dokunduysa, hatta seninle daha önce böyle konuştuysa. Oraya gidip onu bıçaklayarak öldürürüm ve havuzda kan kaybından ölmesine izin veririm."

Ağzını açıyor ve tekrar kapatıyor. Başını eğiyor ve göğsüne sokuyor.

"Hayır. Luca, yemin ederim. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı." Peki sesi neden kesildi?

"Hmm." Tek söyleyebildiğim bu, aklım başımdan gidiyor.

"O beni seviyor, Luca. Bana asla zarar vermez."

Çenesini yukarı kaldırıyorum, böylece burun buruna geliyoruz. Bir çıkış yolu göremiyorum; sahip olduğum o küçük umut ışığı bugün silindi. Romano için Keller'a ulaşmak bu kadar kolaydı.

"Hayır, bebeğim. Ben seni seviyorum. Seni gerçekten seven tek erkek benim. O pislik seninle aynı havayı solumayı bile hak etmiyor. Bugün bir şeyin farkına vardım - ne yaparsam yapayım, Capriler gidene kadar herkesi güvende tutamam. Bu yüzden planlarımı hızlandırıyorum. Yakında bu iş bitecek."

"Gerçekten mi?" Elleri göğsümün üzerinde kenetlendi.

Başımı sallıyorum. New York'a döndüğümde buna bir son vereceğim. Onu sıkıca çekip başının tepesine bir öpücük bırakıyorum. Onu Dante'den uzaklaştıracam. Ailemin güvende olduğundan emin olacağım.

Ve sonra gidiyoruz.

ALTMİŞİNCİ BÖLÜM

rosa

New York'a indiğimizden beri Luca'yı görmedim. Bir planı olduğunu

söylemişti,

yakında gidebileceğimizi. Dante'yle kalan zamanımı geçirmem için ihtiyacım olan tek umut bu.

"Rosa, kışını kaldır ve buraya gel!" Derin İtalyan sesi tüylerimi diken diken ediyor.

Yatağımdan fırlayıp oturma odasına gidiyorum.

"Her şey yolunda mı?" Parmaklarımdaki yüzüklerle oynuyorum.

Sol gözü tamamen şişmiş ve morarmış bir halde mutfağın köşesini dönüyor.

"Dante?" Korku enseme diken diken ediyor.

Üzerimde yükselirken yüzünde bir sırtıma beliriyor. Burnu yanağıma değiyor ve donup kalıyorum.

Nefesi viski kokuyor. Burnuma çarptığında, öğürmek istiyorum.

"Merak etme. Gerçekten Luca'nın yarım yamalak saniyelerine dokunmak istediğimi mi sanıyorsun? Seni lanet fahişe!" diye fısıldıyor saf bir zehirle ve kalbim duruyor.

O biliyor.

"Kendin için söyleyecek bir şeyin yok mu?" Geri adım atıp saatine bakıyor. "Her an-"

Kulaklarım çınlıyor. Ne yaptı bu?
Telefonu çalarken bana göz
kırptıyor.
Selam bile vermiyor. "Onu aldın mı?"
Etrafımdaki her şey yıkılıyor.
Eva.

Başını sallayıp aramayı kesiyor. "Bunu ona sen yaptın."
"Ne yaptın sen?" Çılgılık atıyorum. Ona doğru hamle yaptım,
yumruklarım ile sert karın kaslarına vurdum.

Onları o kadar sıkı tutuyor ki kemikleri birbirine sürtünüyor. "Şimdilik
onu güvende tutuyorum. Benimle evlenene kadar, sonra gitmesine izin
verebilirim. Luca'ya bir daha yaklaşırsan önce onu sonra da Luca'yı
öldürürüm. Hatta senin için ikisini de filme çekebilirim. Artık seni
kurtaracak kimse yok. Babanı asla öldüremeyebilirdim, ama intikamımın bu
şekilde çok daha tatlı olduğunu söyleyebilirim."

Dudaklarını yalıyor ve beni itiyor, böylece sırtım arkamdaki duvara
çarptıyor. Dehşet içinde uzaklaşmasını, kanepeye oturmasını, bacaklarını
sehpaya dayamasını ve televizyonu açmasını izliyorum.

Parmak uçlarımda odama dönerken, gözyaşlarım yanaklarımdan
özgürce süzülüyor. Sözleri arkamda yankılanıyor. "Ben olsam Luca'ya
mesaj atmaya bile zahmet etmezdim. Eğer bu konuda ona bir kelime bile
edersen, o aramayı yaparım. Beni test etme."

BİR SAAT ÖNCE YATTI, YANI PLANIMA BAŞLAMAK İÇİN GÜVENLİ. BEN İSTİYORUM
Kimin aradığını biliyorum. Çok geç olmadan Eva'yı bulmalıyım.

Benden bekleyeceği son şey onunla gerçekten dövüşmemdir.

Tüm ışıkları kapalı tutarak sessizce odamdan çıkıyorum ve kapısının
önünde duruyorum. Kulağımı pürüzsüz ahşaba dayayarak herhangi bir
hareket olup olmadığını dinliyorum.

Uyuduğunu anladığım anda, dikkatlice içeri giriyorum. Kalbim neredeyse göğsümden çıkacak.

Bunu yapabilirsin, Rosa. Eva ve Luca için.

Karanlık, bu yüzden duvarı rehber olarak kullanıp komodinin olması gereken yere doğru ilerliyorum. Ayağım ahşap masaya değene kadar ona doğru sürünüyorum.

Nefesimi tutuyorum ve ellerimi hafifçe üstünde gezdirerek telefona benzeyen bir şey arıyorum. Parmaklarım bir ekranın camına dokunuyor ve kabloyu çıkarmadan önce yan taraftaki sessiz düğmesine hafifçe dokunuyorum, ekrandan gelen ışık onu rahatsız etmesin diye çekmeden önce göğsüme getiriyorum.

Güvenli bir şekilde odama döndüğümde, İtalya'da kullandığını gördüğüm şifreyi giriyorum: Bir Bir Bir Dört Beş Dokuz.

Hayır.

Bir Bir Bir Yedi Beş Dokuz.

Kilit açıldı ve nefesim kesildi.

Şimdi, titreyen ellerimle, arama kaydını çıkarıyorum.

Luca'nın adı orada, Frankie'ninki de öyle. Son iki arama 'M'den.

M de kim?

Aramaların saati akşam sekiz buçuk ve sonra dokuz buçuktur. İlk sefer olacak.

Mesajları arasında gezinip doğrudan 'M'den gelenlere tıklıyorum.

D

Onu bağlı tut. R'yi istediğim yerde tutuyorum. Planımız hala geçerli.

M

İyi iş, D. Çok kalmadı. Acı çekecekler, endişelenme.

Zar zor görebiliyorum. Anlamıyorum. Ben Dante'ye hiçbir şey yapmadım. Acı çekmesi gereken kişi o.

Telefonumu açıp M'nin iletişim bilgilerini giriyorum. Dante'yi uyandırma riskini göze alamam. Uygulamaları kaydırmadan önce harita uygulamasına gidiyorum.

Son bir arama var, sadece bir blok ötede bir adres. Telefonumla bir ekran görüntüsü alıyorum ve sonra onunkini kilitliyorum.

Bunca zamandır kımıldamadı. Tekrar fişe taktım, yüksek sesle açtım ve çıktım.

Başım dönüyor.

Luca'ya ihtiyacım var. Bunu tek başıma yapamam. Belki *her şeyi* açıklarsam, o ve Frankie bunu düzeltebilir ve Eva'yı bulabilirler.

Hayır. Bu bir savaş başlatıp herkesi riske atmak demek. Bu sadece kız kardeşimi kurtarabilir.

Yataktan fırlayıp gece çantamı alıyorum ve gardırobumdaki eşyaları karıştırmaya başlıyorum. Çekmeceyi karıştırarak pasaportumu ve gizli telefonumu arıyorum.

Kapı uçarak açıldı. Dönüyorum ve Dante çapraz kollarıyla durmuş beni izliyor. Telefonum yere düşüyor.

"Bir yere mi gidiyorsun?" Derin sesi kusma isteği uyandırıyor.

Söyleyecek sözüm yok. Korku beni ele geçirirken konuşamıyorum.

Elini uzattı. "Ver şu lanet telefonu bana. Sana güvenilmez, değil mi?"

Başımı sallıyorum. Bu benim tek can simidim. "Rosa!" diye kükrüyor, bana doğru hamle yapıyor.

Beni belimden tutup havaya fırlatıyor ve yataktan sıçrayıp yere düşüyorum.

"Bu odadan çıkmayacaksın, sadece düşünümüz için. Yanlış bir hareket yaparsan Eva ölür," diyerek telefonu yerden kaptı ve çıkarken çantamı tekmeledi.

Kapı çarparak kapandı ve ben sıçradım.

Yerde bir top gibi kıvrılıyorum, hıçkırıklar içimde patlıyor. Her şeyimi kaybettim.

ALTMİŞ BİRİNCİ BÖLÜM

luca

Rosa'nın numarasını yirminci kez tuşluyorum. Bir anda kesiliyor.

İkinci halka.

"Her şey yolunda mı?" Frankie soruyor. Kafamı kaldırıyorum ve o da kaşlarını kaldırıyor. "İyiyim," diye yalan söylüyorum.

"Benimle konuşmak istediğini söylemiştin?" Masamın karşısındaki sandalyeye ağır ağır oturdu.

Önümdeki sessiz telefona bakarken alnımı elime dayayıp kendimi destekliyorum. "Romano'yu öldürmeliyiz."

"Evet, bunu tespit ettik Luca. Zamanla, yapacağız."

Zamanım yok. Rosa'nın düğününden önce bitirmem gerek. "Yani şimdi."

Arkasına yaslanıyor ve kolunu koltuğunun köşesine sıkıştırıyor. "Peki bunu nasıl planlıyoruz? İtalya'ya mı uçacağız? Orada bir savaş mı başlatacağız? Komiser bunun burada yapılması gerektiğini açıkça belirtti."

"Onları buraya nasıl getireceğiz?" Viskimi yudumlayıp Rosa'nın numarasını tekrar tuşluyorum.

Frankie'nin dudakları inceldi. "Sen kimi arayıp duruyorsun?" Ona söyleyemediğim için yutkunuyorum.

"Neyin var senin?" Gözleri kısıldı.

"Bırak gitsin. Romano'yu buraya nasıl getireceğiz? Onu yeterince iyi tanıyorsun. Maria'yı mı kaçıralım?" Onun gitmesini çok isterim.

Başını arkaya atar ve güler. "Hayır. Onu ve ailesini asgari korumayla tek başlarına istiyoruz. Koca bir ordu değil."

"Tamam, plan şu-" Bıkkın bir iç çekişle sözümü kesti. "Rosa'nın düğününden sonra. Tüm aileyi davet ettim ve kabul ettiler. I Ayrıca ertesi gün birimlerimizden birinde bir toplantı ayarladık. Eğer gerçekten daha fazla bekleyemeyecekseniz, vuruşu o zaman yapacağız. Tek umudumuz tüm örgütünü getirmemesi. Bu bize ne kadar güvendiğine bağlı."

Çenem titriyor. *Rosa'nın düğünü.*

Bunu düğünden önce yapmalıyım. Yani sadece üç günüm var.

"Ne zaman geliyorlar?"

"Cuma gecesi, düğünün yüksek güvenliğini açıkça belirttim. Kimse Rosa'nın büyük gününü mahvedemeyecek. Eğer onun gitmesini istiyorsanız, ya bir gece önce ya da toplantıda."

"Bir gece önce o zaman." Sadece iki gün daha. Bunu yapabilirim.

Numarasını tekrar tuşladım. Romano'yu düğününden önce öldürürsem, onunla evlenmesine gerek kalmayacak. Her şey açığa çıkmış olacak. Sonuçlarıyla Dante ve Maria ile ilgileneceğim.

"Her şeyi ayarlayacağım. Bu büyük bir baş ağrısı Luca." Dizini zıplattırırken takım elbisesinin keskin hatları seğiriyor. Ekranındaki bir metne bakarken kaşları çatılıyor.

"Biliyorum. Bittiğinde, her şeye sahip olacağız." İhtiyacım olan her şeye sahip olacağım: Rosa.

"Ya da New York'ta topyekûn bir savaş başlatırız." Omuz silkiyor, belli ki bu seçenek umurunda bile değil.

Telefon elimde çalıyor. Arayanın kimliğini görene kadar kalbim küt küt atıyor. Dante.

"Merhaba," diye selamlıyorum onu.

"Luca, bu akşam Trance'da düğün öncesi küçük bir parti veriyorum, Rosa ile aşık olduğumuz kulüp. Orada olacak mısın?"

Sözlerinin yarattığı öfkeyi bastırmak için telefonu sessize alıyorum. "Bu gece Rosa için bir düğün partisi olduğunu biliyor muydun?"

Başını iki yana sallar. "Hayır, az önce Eva'dan bir mesaj aldım. Teyzesini ziyaret etmek için İtalya'ya gittiğini söyledi. Kız kardeşime ulaşmaya çalışıyorum. Gerçi şu anda benimle konuşmuyor."

Eva neden kız kardeşinin düğününden önce kalkıp gitsin ki? Sesi açtım. "Evet, orada olacağım. Hepimiz orada olacağız."

"Harika. Görüşürüz o zaman." Dante cevabımdan özellikle memnun görünüyor.

Aramayı kesti. Bana söylediği en fazla şey buydu, üstelik bu kadar neşeli bir tonla.

İçime kötü bir his yerleşiyor.

"Rosa'yla konuştun mu?" Boğazımdaki yumruyu yutarak soruyorum.

"İtalya'dan beri değil. Biraz meşguldüm. Neden?"

Öne eğilmiş, dirseklerini dizlerine dayamış, beni inceliyor. "Lütfen bana tüm bunları onun düğününü durdurmak için yaptığını söyleme, Luca?"

Cevap vermek için ağzımı açıyorum ama veremiyorum. "Peki ya evet dersem?"

Hayal kırıklığıyla başını sallayarak ayağa kalkar. "Aşk bir zayıflıktır, Luca. Gitmesine izin vermeli, onu bu karmaşadan uzak tutmalısın."

Bununla birlikte, ofisimin kapısını çarptı.

Hadi Rosa, telefonuna cevap ver.

ALTMİŞ İKİNCİ BÖLÜM

rosa

Dante'nin beni aldığı kulüp olan Trance'a vardık.

arka çıkışa yöneliyoruz. Fedailer VIP alanına girmemiz için bize başlarıyla işaret ediyor. Tüm alan siyah ve altın rengi balonlarla dolu ve altın rengi masaların üzerinde siyah yolluklar var. Her masayı pahalı şampanya şişeleri süslüyor.

Tam önümdeki tabelaya bakıyorum. "Tebrikler Rosa ve Dante." Ve bu midemi bulandırıyor.

Oda insanlarla dolup taşıyor. Hepsi içkilerini yudumluyor ve kahkahalar atıyor. Hayatımın sonunu kutluyorlar.

Dirseğimi ekiştiriyor. "Gülümse. Bildiğim kadarıyla iyi bir yalancı ol."

Stilettoların tıkırtısı konuşmaları gölgeliyor, ardından tanıdığım rahatsız edici bir ses geliyor. Maria.

"Dante, seni görmek ne güzel."

Dostça sarılmak için kollarını ona dolamasını izliyorum.

Bana dönüyor, bir aşağı bir yukarı bakıyor ve tekrar Dante'ye dönüyor.

Aman Tanrım, o 'M' mi?

Odayı tarıyorum, bunu atlatmamı sağlayabilecek tek kişiyi arıyorum. Luca.

Bara yaslanırken gözlerim onunkilere kilitleniyor. Bana başını sallıyor ve ben kızarıyorum. Barmene siparişini verirken bakışlarını benden ayırmadan onu izliyorum.

Bana bakarken yüzünde öfke parlıyor.

"Rosa," diye tıslıyor Dante arkamdan. Başını omzuma yaslamak için eğiliyor, elleri kalçalarımdaya kilitli. Kıpırdamadan duruyorum, nefes bile almıyorum.

Kendimi onun elinden kurtarıyorum ve o beni tekrar kendine çekiyor, sırtım onun sert göğsüne çarpıyor. Gülüyor.

"Aptal, aptal kız."

Elime bir telefon tutuşturdu. "Oynat tuşuna bas, bebeğim." Küçük üçgene bastığımda oda dönmeye başlıyor.

İlk başta tek gördüğüm beyaz ve bakır rengi bir parıltı. Görüntü geri çekilip odaklanıyor ve midemi bulandırıyor.

Kız kardeşimin çıplak vücudu, izler ve çürüklerle benek benek. Tahta bir sandalyede ters dönmüş bir şekilde otururken kızıl saçları sırtından aşağıya doğru dağılıyor. Çıplak ve bağlı.

İplere karşı çırpınmaya başlıyor ve beyaz kumaşla kaplı ağzını ortaya çıkarmak için yüzünü çeviriyor. Gözlerimi alnından damlayan kandan ve yüzünden akan yaşlardan alamıyorum. Dante'nin yüzü ekranı doldururken boğazım yanıyor. "Ablana merhaba de, Eva." Kameraya sırtıyor ve ağzındaki tıkaçı çıkarıyor.

"Rosa!" Sesi boğuk ve çığlık atarken çatlıyor.

Kamera yaklaştıkça nefesimi tutuyorum. Dante parmaklarını şişmiş dudaklarında gezdirirken yüzü saf bir korkuyla dolu.

"Senin için sonra döneceğim, güzelim." "Siktir git," diye karşılık veriyor ona.

Yüzüne bir tokat atıp telefonu yere düşürürken nefes nefese kalıyorum.

"Seni canavar!" Ona döndüm. "Ne yaptın sen? Bunu neden yapıyorsun?" Kıkırdıyor, eğiliyor ve telefonunu alıyor.

Yumruklarımı göğsüne vuruyorum, o bana gülerken göğsü titriyor.

Doğru düzgün göremiyorum. Kalbim saatte yüz mil hızla atıyor ve göğsüm kabarıyor.

"Seni pislik. Senden nefret ediyorum."

Kaba ellerini bileğime doladı ve onu zapt etmek için yukarı kaldırdı.
Ben.

"Nişanlıyla böyle konuşamazsın." Beni kendine çekti. "Sakin ol.
Lanet olsun. "

Onu itiyorum ve o da beni kendine çekiyor, yüzüm siyah gömleğine yapışıyor, nefes yollarım tıkanıyor.

"Seni uyarmıştım Rosa. Sana ne yapacağımı söyledim. Bunların hepsi senin suçun; başına gelen her şey hep kendi eylemlerinin sonuçları oldu."

"Neden bana tecavüz ettin?" Kelimelerimi zar zor çıkarabildim.

"Baban benden bir şey aldı diyelim. Benim de ondan bir şey almam adildi. Senden. Hoşuna gitmişti. Hatırlıyorum. Göğsümde hâlâ tırnak izlerin var. Seni kontrol ettirip temizledikten sonra, seni tekrar alacağım. Öleceğin güne kadar her gün."

"Nefes alamıyorum," kelimeleri boğuk boğuk söylemeye çalışıyorum.

Beni serbest bırakıyor ve arkamdaki deri kabine çarparak geriye doğru tökezliyorum.

Göğsümü tırmalarken ciğerlerim yanıyor, elbisemi çekiştirip daraltan kumaşı gevşetmeye çalışıyorum. "Senden nefret ediyorum. Seni asla sevmeyeceğim."

Gözlerini kaplayan karanlıkla üzerimde yükseliyor. "Ve hayatının geri kalanında sana eziyet etmek için buradayım."

Koltuğa tutunarak ön tarafa doğru sendeliyorum, ondan uzaklaşıyorum.

Boğazım düğümleniyor, kulaklarım uğulduyor ve başımı kaldırdığımda herkes bir bulanıklık içinde dönmeye başlıyor.

Soğuk bankın üzerine düşerken oda devriliyor, gözlerimin arkasında yıldızlar patlarken nefes nefese kalıyorum.

BÖLÜM ALTMİŞ ÜÇ

luca

Barmen viskimi uzattı ● Bara yaslandım ve Rosa'yı izledim.
ve Dante'nin etkileşimi.

Eli kızın beline dolandığında kanım kaynıyor. Bardağıma tutunuyorum, onun boynu olduğunu hayal ediyorum. Gidip gerçekten yapmamak için kendimi zor tutuyorum. Maria yeniden yanımda beliriyor ama gözlerimi Rosa'dan ayırmıyorum.

"Orada neler oluyor?" Maria'nın sesi beni cama daha sıkı bastırmaya itiyor.

Ona bakıyorum ama geri döndüğümde Rosa kabine tutunmuş ve yüzü ölümcül derecede solgun.

Rosa'ya doğru bir adım attığımda Maria'nın eli koluma dolanıyor. "Bu sadece küçük bir sevgili kavgası, hayatım. O büyük bir kız. Bırak o halletsin."

Rosa boynunu ve göğsünü ovuyor. Hasta olacak gibi görünüyor.

Ne dediğini anlayamıyorum.

Öne doğru bir adım atıyorum ve Maria'nın eli bileğimi tutuyor. "Sakın buna cüret etme," diye homurdanıyorum.

"Bunu yapmak istemezsin, Luca. Burada uslu bir çocuk gibi dur ve izle. Bence ailemizle olan ittifakını göstermenin zamanı geldi." Tırnakları koluma batıyor.

Pençesinden kurtulduktan sonra daha rahat dinleyebilmek için yaklaşıyorum.

Maddie'nin paytak paytak Rosa'ya yaklaşıp kollarını omuzlarına dolamasını izliyorum. Sienna da onu yakından takip ediyor. Rosa hareket etmiyor. Bacakları koltuğun üzerinde bir aşağı bir yukarı kasılıyor ve artık yüzünü göremiyorum.

"Rosa, ambulans çağırmamı ister misin?" Maddie yumuşak bir sesle soruyor, omzunu okşuyor.

Ambulans.

"Yapamam-" Zar zor konuşabiliyor.

Romano'nun tehdidi üzerimde beliriyor. Maria'nın bakışlarının kafamın arkasını yaktığını hissedebiliyorum.

Eğer bunu yaparsam, bu tabuta son çiviye çakmak olacak.

İnsanlar onun etrafında toplanmaya başlar. Dante aralarından geçerek Onu.

"Kalk ve beni utandırmayı bırak, Rosa," diye tükürdü Dante. eğilir ve uzanmış ayağına vurur.

Kırmızıyı gördüm. Kararımı verdim. O pislik onu asla hak etmedi.

"Siktirin gidin. Herkes. Şimdi!" Bağırıyorum, bedenleri iterken burun deliklerim alevleniyor. Rosa'nın kalbime saplanan hıçkırık sesleri dışında oda sessizleşiyor.

Dante'ye odaklanıyorum.

"Herkes. Sen de dahil. Dışarı!" Onu işaret ediyorum ve o da Rosa'nın önüne geçerek görüşümü engelliyor.

İnsanlar çıkışa doğru koşarken oda paniğe kapılıyor. Kafamı kaldırdığımda Maria'nın her hareketimi izlediğini görüyorum.

Onu görmezden gelerek koltukta toplanmış üç kadına dönüyorum.

"Maddie, Sienna, ben hallederim." Onlar yoldan çekilince Rosa'ya uzanmaya başladım.

Dante önüme geçti.

"O benim nişanlım, benim sorunum. Onu beceriyor olman ona sahip

olduğun anlamına gelmez. O bana ait, Luca."

Adam onu bileğinden tutup kaldırıyor ve kadın tökezliyor.

Kırmızı görüş alanıma giriyor. Belimdeki silahı çıkarıp göğsüne sıkıca bastırıyorum.

"Çek ellerini onun üzerinden. Şimdi, eğer çekmezsen, bu kurşunu göğsüne saplamadan hemen önce senin için seve seve çekerim. O benim ve hep öyleydi. Beni anlıyor musun? "

Dante hareket etmiyor. Kolunu bir kukla bebek gibi tutuyor ve kadın zayıf bir şekilde ona asılıyor. Gözleri kafasının içinde dönüyor ve hızlı nefes alış veriş kulaklarımda trampet ritmi gibi.

Yavaş bir gülümseme yaralı dudaklarının kenarından yukarı doğru kıvrılıyor.

Be

n. Bana doğru gevşekçe düşerken onu zar zor yakalıyorum.

"Ona her zaman sahip olacağım. Bana geri dönecek. Sen sadece izle." O ceketini düzeltir ve uzaklaşır.

Rosa'yı kucağıma almış yere doğru kayarken, Maria'nın başını salladığını ve Dante'nin arkasından geçerken yüzünde şeytani bir sırıtış olduğunu görmek için tam zamanında bakıyorum.

Rosa'nın hırıltısı beni ona geri getirdi.

Onu kendime çekerken silahım ahşap zemine çarpıyor.

Yüzünü nazikçe okşayarak, yakından bakabilmek için onu çeviriyorum.

"Rosa, bebeğim.

Benim, Luca."

Hiçbir şey.

"İyisin, tesoro. Söz veriyorum. Benimle biraz nefes alabilir misin?"

Başını sallıyor ve içimi bir rahatlama kaplıyor. Kalçama oturması için onu biraz daha yukarı kaldırıyorum ve kolumla sıkıca sarıyorum. Diğer elimle diz kapağının etrafında hafifçe bir kare çizmeye başlıyorum.

"Tamam, dört kez nefes alıp dört kez verelim. Yavaşça. Hazır mısın?"

Derin bir nefes alarak ben de aynısını yapıyorum.

"Bir, iki, üç, dört."

Havayı boşalttım. "Bir, iki, üç, dört."

"Şimdi bunu benim için yapmaya devam et bebeğim, harika gidiyorsun." Göğsünün elime doğru genişlediğini hissediyorum.

"Aferin kızıma."

Hafifçe geri çekiliyorum ve ellerimle yanaklarını kavriyorum. Kan çanağına dönmüş gözlerinden yaşlar akıyor ama hâlâ her zamanki kadar güzel.

Başparmaklarımla damlacıkları kovalarken elime sokuluyor.

"Daha iyi hissediyor musun?"

Fısıldıyorum. Dudağını ısıırıyor.

"Bana sarılabilir misin?" Sesi titriyor. "Senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun."

Kendi ailemi feda etmek de dahil. Omurgamda bir parça buz oluşuyor. Bunun sonuçlarıyla daha sonra ilgileneceğim.

Çenemi başının üstüne yaslayarak o tatlı hindistan cevizi kokusunun duyularımı doldurmasına izin verdim.

"Bana neler olduğunu anlat, Rosa. Lütfen, beni içeri al."

Onu zorlamakta tereddüt ediyorum ama bir şeyler çok yanlış ve bilmem gerekiyor.

Duraklıyor, bana bakarken eli kalbime dayanıyor. "Luca, Maria'ya ne oldu?"

Çenemi sıkıyorum. "O biliyor, herkes biliyor Rosa."

Korku yüzünü kaplıyor. "Ama-"

Yanağındaki bir damla gözyaşını daha siliyorum. "Biz hallederiz."

Bir planımız var. Rosa'nın düğününe çok bağlı bir plan. Şu anda umurumda değil. Romano'yu öldüreceğiz ve o güvende olacak.

"Hayır, Luca, sorun değil. Dante'ye bunun bir hata olduğunu ve hâlâ onunla evlenmek istediğimi söyleyebilirim. Anlamıyorsun. Onunla evlenmek zorundayım." Sözleri o kadar hızlı çıktı ki anlamam bir anımı aldı.

"Olmaz."

"Luca, öyle olmalı. Beni koruyamazsın." Hıçkırıyor.

Üzerindeki gerginliği hissedebiliyorum, bu yüzden ona sarılıyorum ve sıkıca tutuyorum. "Senin için hayatımı ortaya koyacağım."

Kollarımda kaskatı kesiliyor. Parmaklarımı sırtında küçük daireler çizerek gezdiriyorum.

"Luca, ihtiyacım var-"

"Seni seviyorum Rosa. Sana savaşacağımıza söz vermiştim ve şimdi savaşmak zorundayız.

Her şeyimizle mücadele etmemiz gerekecek."

Burnumu onunkine değdiriyorum. "Rosa, sen benimsin. Seni ve aileni sahip olduğum her şeyle koruyacağım. Seni seviyorum. Benimle savaşmana ihtiyacım var. Bunu benim için yapabilir misin?"

Cevap vermesini beklerken nefesim ciğerlerimde sıkışıyor.

Küçücük bir sesle, umduğum sözleri söyledi. "Savaşacağım."

Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum ve o da kollarını boynuma dolayarak beni öpüyor.

"Seni seviyorum, Luca." Gülümsüyor.

Doğru seçimi yaptığımı biliyorum.

Bu yüzden bunu yapıyorum, her gün o lanet gülümsemeyi görmek için.

ALTMİŞ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

rosa

Odadaki sessizlik sağır edici. Onun dövmeli elini tutuyorum, benimki hala Yaprak gibi titriyordum. Beni ayağa kaldırıyor, sabitlemek için kalçalarımından tutuyor. "Oyun sonu zamanı," diye fısıldıyor kulağıma.

Elimi onunkinin altından kaydırıyorum ve haftalardır bana ağırlık yapan nişan yüzüğümü çıkarıp yere fırlatıyorum.

"Son oyunumuz."

Başparmağının ucu bileğimde dolaşırken midemde kelebekler uçuşuyor. Arkadaşlarının yanına doğru yürüyoruz ve beni sahiplenerek yanına çekiyor. Grayson ona sarılırken Maddie gözyaşlarını siliyor. Keller Sienna'yı solunda tutuyor, iki arkadaş da gözlerini Luca'dan ayırmıyor.

"Keller kıkırdıyor ve Sienna onun kaburgalarına dirsek atıyor. Gülmekten kendimi alamıyorum.

"Aileye hoş geldin demek istiyor." Sienna ısıldıyor.

Maddie koşarak yanıma geliyor ve karnının şişliğiyle beni elinden geldiğince sarıp sarmalıyor. "Her şey yoluna girecek Rosa. İkiniz için elimizden gelen her şeyi yapacağız."

"Teşekkür ederim." Paylaştığı teselli gözlerime taze yaşlar getiriyor. "Tüm bunlar sona erdiğinde, o film gecesini yapacağız, söz veriyorum." Burnumu çekiyorum. "Çok isterim."

Grayson boğazını temizler. "Luca, şimdi planımız nedir?"

Maria'yı ve az önce herkesi soktuğumuz tehlikeyi tamamen unutarak kaskatı kesiliyorum. Luca elimi sıkıyor, ben ona yaslanırken sakın bir destek sunuyor. Sanki adam her düşüncemi okuyabiliyor.

"Keller, kızları ve çocukları güvenli eve götürmeni istiyorum. Ben söyleyene kadar oradan ayrılmayın. Size neler olup bittiğiyle ilgili tüm gerçeği anlatmalıyım.

"Maria'yla seni korumak için evleniyordum. Romano Darcy'yi tehdit etti, aslında hepinizi. Onları Amerika'da dağıtmak için benim limanlarımı istiyor. Maria ile evlenmek ittifakı sağlamlaştırdı, beni onlara bağladı. Rıhtımdaki patlamanın sebebi Rosa'ya kızgın olmasıydı. Yani şimdi hepiniz tehlikedesiniz. Çok üzgünüm."

Kollarımı beline doluyor, yüzümü göğsüne gömüyorum. Sienna'nın nefesi kesiliyor ve Keller onu kendine çekiyor.

"Onu öldüreceğim," diye feryat ediyor, yumruklarını sıkıyor.

"Hayır." Luca onun sözünü kesti. "Bunu düzelteceğim. Ailemize göz kulak olacaksın. Onları koruyacaksın. Seni riske atmayacağım ve bu tartışmaya açık değil. Frankie ve benim bir planımız var. Şey, vardı. Yarın Romano'yu halledeceğiz."

"Neden bana söylemedin?" Grayson bir elini yüzünde gezdirerek Maddie'nin başına bir öpücük konduruyor. Kollarını çıkıntılı karnının üzerinde kavuştururken gözleri yaşlarla doluyor. Kalbim onun için kırılıyor. Tüm bu karmaşa, kocası dışarıda savaşıırken onun benim yüzümden güvenli bir evde kalacağı anlamına geliyor. Her an doğum yapabilecekken.

"Özür dilerim." Onunla konuşuyorum.

Başını iki yana sallar. "Saçmalama."

Luca iç çeker. "Maria'yla evlenirsem seni koruyabileceğimi düşünmüştüm. Düğünden sonra Romano'yu alaşağı edip silahlarını da y a n ı m ı z a almayı planladık."

"Frankie?" Grayson'ın yüzü kızarır, öfke yüz hatlarını gölgeler. "Frankie'ye güvendin mi?" diye tükürür.

Luca bir adım öne çıkıyor ve ben de elimi bırakıyorum. Burunları arasında sadece birkaç santim mesafe kalana kadar Grayson'a yaklaşıyor.

"Evet. Frankie'ye güvendim. En iyisi olduğunu düşündüğüm şeyi yaptım. Hepinizi korumak için mutluluğumu feda ettim. Şimdi aklını başına toplayıp Frankie'yi unutabilir ve bu işi bitirmeme yardım edebilir misin?" Luca kollarını Grayson'ın omuzlarına koydu. Sarışın dev gözlerini sımsıkı kapatırken rahatlıyor.

"Siktir." Adam karısına bakar ve karısı yüzündeki acıyı saklamadan ona gülümser.

Ne yaptım ben?

Panik boğazımı kapatmakla tehdit ediyor. Kız kardeşime ulaşmalıyım. Dante'nin beni tehdit ettiği sözleri hatırlıyorum. Luca ve Eva'yı öldüreceğini söylemişti.

Bir nefes çekiyorum. "Eğer Dante'ye geri dönüp açıklarsam. Yalan söyleyebilir miyim? Bana nasıl yardım edeceğini önceden bildiğini mi söylesem? Onunla hâlâ evlenirsem, Maria o kadar kızmayabilir mi?"

Luca yüzümü iki elinin arasına alırken öfkeyle başını çeviriyor. "Olmaz, Rosa. Bir daha o adamın yanına yaklaşmana izin vermeyeceğim. Savaşmanı istiyorum, lanet olsun. Lütfen Rosa, bizim için savaşmanı istiyorum. O gücün içinde olduğunu biliyorum, onu gördüm. Sonsuzluğumuza çok yakınız, tesoro." Başımın üstünü öpüyor.

"Kız kardeşimi almam lazım," diye

fısıldıyorum. Geri çekildi.

"İtalya'da mı?"

"Oh, o evde. Bir arkadaşında kalıyor," diye kekeliyorum. Tırnaklarım avucuma batıyor. Neredeyse ona söyleyecektim. Dante öğrenirse hepimizi öldürür. "Onu yakalayacağız." Beni kaslı gövdesine doğru sıkıca çekiyor. "Grayson, benimle gel. Rosa'yı Eva'ya götürüyoruz. Onu alacağız ve onları güvenli eve bırakacağız. Sonra Frankie'yi alıp bir plan yaparız. Bitireceğiz. Bu."

Grayson başını sallar, Maddie'ye dönerken yüzü serttir. "Yakında döneceğim, Günışığım. Sana söz veriyorum. Seni seviyorum ve sen-" Eğilir ve bir öpücük kondurur

karnında. Yanakları kıpkırmızı oldu. Dudağını ısıırıyor, rimeli yanaklarından aşağı akıyor.

"Luca?" Başımı kaldırıp ona bakıyorum, ifadesiz bir şekilde arkadaşlarını izliyor. "Korkuyorum. Beni güvenli evde bırakmanı istemiyorum. Seninle gelmek istiyorum."

Bana gülümsüyor. "Uzun sürmez. Seni her gün kontrol edeceğim. Bu iş bittiğinde özgür olacağız Rosa. Bunu unutma." Elimini ağzına götürüyor ve yüzük parmağını öpüyor.

Gözleri parlıyor. "Ve sonra seni yeni dünyamıza teslim edeceğim, tesoro. Sadece önce yakmam gerekiyor."

"Eva'ya ulaşabilmek için telefonuma ihtiyacım var." Buradan çıktığımızda ve herkes güvenli eve ulaştığında ona her şeyi anlatacağım. Telefonda adres var, sadece onu bulmam gerek.

ALTMİŞ BEŞİNCİ BÖLÜM

luca

Rosa'nın evinin önünde arabada oturuyorduk.

Boş. Eşyalarını toplamak için birkaç dakikaya ihtiyacı olduğunu söyledi. Grayson'a bir sigara uzattım ve kendi sigaramdan bir nefes çektim.

"Plan nedir patron?" Grayson pencereden dışarı bakarak sorar.

"Romano'yu çıkarıyorum." Başımı arkaya yaslıyorum, şakaklarımdaki baskı neredeyse dayanılmaz.

"Komiser O'Reilly gemide. Temizleme işiyle ilgileniyor. Capri ailesi hiç var olmamış gibi olacak. Hepsi birkaç blok ötede kalıyor; Rosa'nın düğünü için geldiler. Ben derim ki evi havaya uçuralım." Dev bir ateş topunun saltanatlarına son vereceği düşüncesi beni biraz sersemletiyor.

"İşte bunu kabul edebilirim," diye kıkırdıyor.

Her şey boka sardı. "Özür dilerim, Grayson." "Sorun değil Luca. Anlıyorum."

"Bu iş bittiğinde, ben yokum. Bunu daha fazla yapamam. Sadece Rosa'yla birlikte uzaklara yelken açmak istiyorum. Yeterince uzağa, artık aileme zarar vermeyeceğim."

"Luca, ben büyük bir çocuğum. Bu mafya. Neye bulaştığımı biliyordum. Maddie ve çocuklarım ateş hattına düşmediği sürece sorun yok. Hiçbir yere gitmiyorsun."

Kız arkadaşımınla sakın bir hayattan daha iyi bir şey düşünemezdim.

Umarım bunu başarabilirim. Eğer başarırsam buradan gideriz, yoksa denerken ölürüm.

Telefonum ceketimin içinde çalmaya başlıyor ve ekranda beliren isme kaşlarımı çatıyorum.

"Enzo?"

"Luca. Annenin evinde bir karışıklık olduğuna dair polis raporu var. Raporlar zorla girildiğini gösteriyor. Polisler henüz olay yerine gelmedi. Silmemi ve adamlarımı göndermemi ister misin?" Arka planda yazdığını duyabiliyorum.

Hay sikeyim. Yüzümdeki kan çekiliyor.

"Şimdi oraya gidiyorum. Evet, temizle."

"Tamamdır." Hat tıklanmadan önce veda etmiyor. "Ne oldu?" Grayson sorar.

"Annem. Eve zorla girilmiş." İçimi soğuk bir korku kaplıyor. "Kahretsin," diye tıslıyor Grayson.

Rosa. Kahretsin. Merdivenlerden dairesine koşuyorum ve onu odasının etrafına kıyafetler atarken buluyorum, çekmeceler açık ve boş.

"Bebeğim, anneme gitmem gerek. Eve zorla girilmiş. Hazır mısın?" Panikle kelimelerim birbirine karıştı.

"Tanrım, o iyi mi?" Eli boynuna gidiyor ve yüzü soluyor.

"Bilmiyorum." Boğazımdaki safrayı yutuyorum.

"Telefonumu bulamıyorum. Eva'yı aramak için lazım. Git anneni kontrol et, sonra buraya gel. Ben iyi olacağım." Dolabını karıştırıyor, askılardan elbiseler çıkarıyor.

"Seni bırakmayacağım."

Grayson arkandan boğazını temizliyor. "Annene ulaşamıyorum."

Kahretsin.

"Tamam. Rosa. Kapıları kilitle. Bana ihtiyacın olursa, Grayson'ı buradan ara." Ona telefonumu veriyorum. "Şifre Rosa-7072 yazıyor. Uzun sürmez. Seni seviyorum bebeğim."

"Ben de seni seviyorum Luca." Bana doğru koşuyor ve kollarını belime doluyor.

Ona bir öpücük bırakıp arabaya koşuyorum. Böyle bir şey olamaz. Kırmızı ışıkta geçerek ve direksiyonu parmak eklemlerim beyazlaşana kadar kavrayarak trafiğe doğru hızla ilerliyorum.

Tanrı'ya bunun sadece bir mola olması için dua ediyorum. Zumba'ya ya da her zaman gittiği şeye gitmesi için.

Evinin önünde durdum, silahımı kılıfından çıkardım. Küçük kapıyı tekmeleyerek açtım ve yan girişe yöneldim. Grayson'a arkayı kontrol etmesini işaret ediyorum.

Başını sallıyor ve evin yan tarafına doğru ilerliyor.

Ayaklarım kırık resim çerçevelerinin camlarında ıtırıyor. Eğilip yerde duran fotoğrafı elime alıyorum. Döndürürken kalbim boğazıma düğümleniyor. Ben, Keller ve annem, Keller'ın Vegas'taki düğün gününde.

Oturma odasına doğru sürünüyorum. Mutfaktaki küçük masasının üzerinde duran dumanı tüten kahve fincanını görünce az önce burada olduğunu anlıyorum.

Köşeyi döndüğümde, silahım yere düştü. Hayır.

Hayır. Hayır. Hayır.

Eğildim, gördüğüm manzara karşısında şiddetle kustum. Sanki tüm iç organlarım gevşeyip vücudumdan kaçmaya çalışıyormuş gibi hissediyorum.

Bakamıyorum. Yumruklarımı en yakın duvara çarparken, acıdan görüşüm bulanıklaşıyor.

"Siktir!" Avazım çıktığı kadar bağıriyorum.

Ona doğru koşuyorum ve dizlerimin üzerinde kayarak ahşap zemine bulaşmış kan gölünün içinde duruyorum. Gömleği yarılmış ve göğsünün ortasında koyu bir oyuk açılmıştı. Titreyen ellerim üstte duran kırmızı kütleyi kaldırıyor.

Lanet kalbi. Canavarlar onu içinden söküp aldılar. Gümleğimi tutarak üzerine yığıldım. Nefes alamıyorum, metalik koku beni boğuyor.

Duvardaki saat tık tak ediyor ve ben orada oturup bakıyorum. Ağzı açık, gri saçları kan içinde. Hıçkırıklar içimi acıyla dağlıyor.

"Anne, hayır. Sen değil."

Cansız bedenini kucağıma çektim.

Başımı onunkine yasladığımda o kadar canım yanıyor ki göremiyorum bile.

"Çok üzgünüm," diye tekrar tekrar söylüyorum. Onu kendime doğru çekerek ileri geri sallanıyorum.

Ne yaptım ben?

Ön kapı çarparak açıldı ve ben irkilmedim bile. Çok uyuşmuştum. Kimin girdiği umurumda değil.

"Luca." Grayson'ın sesi mutfaktan içeri adım atana kadar odada yankılanıyor. Beni görünce "Kahretsin," diye mırıldandı.

Ona bakamıyorum bile.

"Luca. Gitmemiz gerek," diyor sessizce.

"Hayır. Onu bırakmam. Bu şekilde olmaz." Onu kendime daha sıkı sarıyorum, soğuk teni yanağıma bastırıyor.

"Luca. Bana bak." Omzumu tutuyor ama dönmeyi reddediyorum.

Hâlâ biraz sıcak. Beni tamamen terk etmeden önce orada hala biraz hayat var.

"Burada kalamayız. Luca, burası güvenli değil. Çok özür dilerim." Gözlerinden yaşlar akıyor.

"Hayır. Beni burada bırak." Anneme dönüp bakıyorum, kontrol edemediğim gözyaşlarımla akıyor. "Seni seviyorum anne," diye hıçkırıyorum.

"Luca. Lütfen." Silahımı yerden aldı.

Tekrar çömeliyor ve bedenini kucağımdan alıyor.

Ellerim çaresizce dizlerimin üzerinde, onun kanıyla kaplıydı. "Bunu ben yaptım. Kendi annemi öldürdüm."

"Hayır, yapmadın. Bu pislikler bunu ödeyecek, sana söz veriyorum. Şimdi gitmemiz gerekiyor. Polis yolda ve Rosa'yı almak için geri dönmeliyiz." Beni yukarı çekti ve tökezledim. Mide bulantısı dalgalar halinde üzerime çöktü.

Grayson bana tutundu. "Tuttum seni."

Körü körüne takip ediyorum. Başımı kaldıracak gücü bile bulamıyorum. Şu anda ihtiyacım olan tek bir kişi var.

"Beni Rosa'ya götür."

ALTMİŞ ALTINCI BÖLÜM

rosa

Grayson'ın numarası yine telesekretere düşüyor. Gizli olan telefonum Dante'nin odasında şimdi ellerimde duruyor. Dante'nin telefonunda bulduğum adresin haritasına bakıyorum.

Bacağım bir aşağı bir yukarı zıplıyor. Sadece on dakikalık bir yürüyüş. Acaba Luca'ya bir şey mi oldu diye düşünürken paniğim artıyor. Ya Eva çoktan öldüyse?

Burada öylece oturamam.

Luca'nın telefonunu pasaportumun yanındaki masaya geri koyuyorum, spor ayakkabılarımı giyiyorum ve dışarı çıkıyorum.

Önünde küçük bir kapısı olan normal, orta sınıf görünümlü bir ev. Adres uyuşuyor. Ben bir depo ya da ürkütücü bir şey bekliyordum. Tüm ışıklar sönük ve panjurlar kapalı.

Kapının sürgüsü kolayca kayıyor ve aceleyle ön kapıya doğru yürüyorum. Elim kapı koluna dolanıyor. Lütfen kilitli kalmasın.

Aşağı çekiyorum ve kapı içeri giriyor.

Önümde bir merdiven ve solumda kapalı bir oda var. İçimde biriken korkuyu görmezden geliyorum ve açıyorum. Rahat bir nefes alarak, taşınma kutularıyla yığılmış boş bir oda keşfediyorum.

Koridorun sonunda bir sonraki beyaz kapıya rastlıyorum. Bunu açıyorum ve tekrar ışığı yakıyorum.

"Merhaba, bebeğim."

Korkudan donup kaldım. ılık atacak gücü bile kendimde bulamıyorum. Şoku atlattıktan sonra dönüp koőabildiğim kadar hızlı koşuyorum, n kapıya ulaştığında ciğەرlerim yanıyor.

Beni kovalarken ağır ayak sesleri daha da yükseliyor. "Benden kaçamazsın," diye gülüyor.

Kendimi merdivenlerden aşağı atıyorum ve gözlerimi önüme odaklayarak kapıdan dışarı koşuyorum. Sokakta yarışırken tek ışık kaynağım loő sokak lambaları.

Atkuyruğum neredeyse kafamdan kopacakken kafa derim yanıyor. Ona çarpınca kollarını gövdemin etrafına doladı. Kollarının arasında tekmeliyor ve ırpınıyorum. "Bırakın beni! Biri yardım etsin!" Elimden geldiğince yüksek sesle bağııyorum.

Eliyle ağızımı ve burnumu kapatıyor.

"Kapa eneni, seni aptal sürtük," diye fısıldıyor.

Ben ona tüm gücümle karşı koyarken o beni eve doğru sürüklüyor. Dirseklerimi acıyla kavıyor ve sırtımı arabanın metaline doğru itiyor.

"Luca seni kurtaramaz. Şu sıralar biraz meşgul olacak. Zavallı küçük Rosa için zamanı olmayacak."

"Ne yaptın sen, Dante?" Yaralanmış olabileceğı dőnncesiyle içim acıyla doluyor.

Beni arka koltuğā fırlatmadan önce kötü niyetli bir kahkaha atıyor. Ancak o zaman, sürücü koltuğuna geçtiğinde ve arabanın ışıkları yandığında, gömleğindeki ve ellerindeki kurumuş kıpkırmızı lekeleri görüyorum.

ılıklarımı elimin tersiyle bastırıyorum.

"Eve gitme zamanı. Yarın bir dğnmz var ve güzellik uykunuzu alsanız iyi olur."

Az önce elimde olan sonsuzluk bir kbusa dönüşüyor.

BÖLÜM ALTMİŞ YEDİ

rosa

!!

Dante oturma odasından, "Biri seni arıyor," diye sesleniyor.

Yatak odamdan dışarı bakıyorum ve onu kapımın yanında sırtırken buluyorum. "Kim?"

Lütfen Luca olma.

"Karımın yakında ölecek olan eski erkek arkadaşı. Şimdi oraya git, kalbini kır ve yarınki düğüne gelmesini söyle. Onun acısını hissetmek istiyorum. Ölmeden önce acı çekmesini izlemek istiyorum."

"Hayır."

"Hayır mı? Tamam, onun yerine yarın sana düğün hediyesi olarak Eva'nın cesedinin yerini vereceğim. Sana kalmış." Kendini beğenmiş bir sırtıyla omuz silkiyor.

Ekranı görebilmem için telefonunu yukarı kaldırıyor. "Seçiminizi yapın."

M'nin arama düğmesine basıyor. Kanım çekiliyor. Tanıdık, tiz sesli bir kadın cevap veriyor.

"Oh, merhaba, ağabey."

Ağzım açık kaldı-Maria. Onun sesini duymak mideme bir tekme gibi indi.

Kapı daha yüksek sesle çalıyor. Bunu Luca'ya nasıl yapacağım? Bana inanmasını sağlamalıyım.

Telefonu Dante'nin elinden kapıyorum ve bağlantıyı sonlandırıyorum.

"Ben yaparım

o."

"Git o zaman. Eğer bana bir şey olursa, Eva da ölür. Bunu unutma."

 n kapıya yaklaşırken derin kakhahası beni takip ediyor. Luca'yı kurtarmak için bunu yapmak zorundayım. Arkama bakıyorum, Dante oturma odasından beni izliyor.

Kapıyı çekip açıyorum ve karşımdaki kırık adamı görünce nefes nefese kalıyorum. D ğmesiz beyaz gömleği kana bulanmış, gözleri kan çanağına dönmüştü.  ne doğru eğilip yanağındaki bir damla gözyaşını siliyorum.

"Luca," diye

fısıldıyorum.

"Annem gitti, Rosa."

Kollarımı ona doladım. Dante'nin canı cehenneme, nasıl olsa koridorda görmeyecek. Luca için yıkıldım. Annesini ne kadar çok sevdiğini ve ailesini korumak için ne kadar ileri gidebileceğini biliyorum. Patlamak üzere olan gözyaşlarıma engel oluyorum. Bu Dante'nin ne kadar tehlikeli olduğunu kanıtlıyor. Luca'ya gerçeği ne kadar söylemek istesem de yapamam.

 ıkış yolu yok.

" ok  zg n m, Luca." Nişanlım annesini öldürdü. Benim yüzümden. Kaşları  atıldı. "Gitmemiz gerek Rosa.  antalarını al."

Parmaklarını benimkilerin arasından geçirmek için uzatıyor ama elimi geri çekiyor. "Rosa?"

"Yapamam." Nefesimi içime çekiyor, hayatım buna bağlıymış gibi performans göstermeye hazırım. "Bu gece tam da neden gidemeyeceğimizi kanıtlıyor. O senin *annendi* Luca.

Ya sırada Darcy varsa? Kendimizi asla affetmeyiz. Bu yüzden yarın Dante ile evleneceğim-"

"Hayır-"

Sözünü kesmek için parmağımı kaldırıyorum, her türlü yıkılma dürtüsüyle savaşıyorum.

"Bu iş hemen bitmeli. Başka biri daha zarar görmeden. Nereye gidiyoruz Luca? Güneşe doğru uçup buradaki herkesi pisliğimizle baş başa mı bırakacağız? Bu sen değilsin. Sen savaşırsın. şu anda senden tek yapmanı istediğim şey

Bu. Sadece artık benim için değil." Sesim kesiliyor ve kendimi toparlamaya çalışıyorum. İçimde hiç mücadele kalmadı.

Yüzüme bakarken çenesi sıkılıyor. "Sensiz gitmiyorum Rosa. Böyle bir şey olmayacak."

Ellerini tutup kendime çektim.

"Yapmak zorundasın." Gerçeği ondan sakladığımı bildiğim için midem bulanıyor. "Oraya gidip intikamını almalısın. Maria, Romano, hepsi bedelini demeli. Yarın benim dğnme geleceksin-"

Başını kaldırdı. "Hayır."

"Benim için her şeyi yapacağın söylemiştin, değil mi?"

"Bunu değil," diye fısıldıyor.

"Luca, bana bak." Ilık gözyaşlarım yüzümden aşağı yuvarlanıyor, kelimeleri söylemeden ona yalvarıyorum. "Lütfen, Luca."

Elleri kollarımı ovuşturuyor ve hassas pazularıma ulaştığında irkiliyorum.

"Eğer bunu yapamazsan, geleceğimiz yok demektir. Ailemizi korumak için son bir kez bana gvenmeni istiyorum. Git ve kardeşinle, Frankie'yle ol."

Mesajı iletmeye çalışarak yavaşça başımı sallıyorum. Onun adını da ekliyorum. Bizi kurtarabilecek biri varsa, o da Frankie'dir.

Dante şüphesiz her sözümü dinliyor, o aramayı yapmak için bekliyor olacak.

"Seni burada öylece bırakamam Rosa." Burun delikleri alevlendi.

Parmak uçlarımda yükselip kirli sakalına yumuşak bir öpücük konduruyorum. Yapmak üzere olduğum son darbeden nefret ederek gözlerimi kapatıyorum. Bunu Dante'ye inandırıcı kılacağım, yapmalıyım.

"Ben Dante'ye aidim, Luca. Her zaman yleydim. Evliliğimize tanıklık etmene ihtiyacım var, herkese bittiğimizi, bunun hiçbir anlamı olmadığını kanıtlamana. Gitmeme izin vermelisin."

"Hem de nasıl," diye homurdanıyor, yanımdan geçip evin içine bakıyor.

Elini düzensiz kalbimin üzerine koyuyorum.

"Özür dilerim, Luca." Ellerini bırakıp geri çekiliyorum ve destek için kendimi kapıya yaslıyorum.

"Vay, vay, vay, burada kim varmış?"

Dante elini belime dolayıp beni yanına çekerken kaskatı kesiliyorum.

"Cehenneme git," diye hırlıyor Luca.

Kolu arkasına gitti. Kahretsin, silahı. Dante'nin tehdidini hatırlayarak elinden kurtuluyorum ve dirseğini sıkıca kavıyorum. Bana kaşlarını çattı.

"Yapma, Luca." Ses tonumu sert tutuyorum. "Git." Merdivenleri gösterip başımla onlara doğru işaret ediyorum.

Dante arkamızdan gülüyor. Yemin ederim, Eva özgür kaldığında, herkes gerçeği öğrendiğinde, acı dolu bir ölüm yaşayacak. Bu bile beni ayakta tutuyor.

"Rosa, çekil," diye homurdanıyor Luca.

İkisinin arasındaki yerimde sabit duruyorum.

"Hayır. Bitti. İşimiz bitti, Luca."

Yeşil gözleri ruhuma bakıyor. Bu adam beni herkesten daha iyi tanıyor. Onu ne kadar sevdiğimi biliyor. Bir şeylerin yanlış gittiğini anlayacağına güvenmek zorundayım. En azından öyle umuyorum.

"Oyunun sonu Rosa," diye fısıldar.

Benden uzaklaşmasını izlerken bu tek kelime bana umut veriyor.

ALTMİŞ SEKİZİNCİ BÖLÜM

luca

"L uca. Konuş benimle." Grayson'ın konuştuğunu duyabiliyorum;

sadece

içimde cevap vermek için. İçimde bir ölü var. O da neydi öyle?

"Bunun için o pisliklerin her birini lime lime edeceğim. Rosa'yı oradan çıkarmalıyız. Frankie'yi ara, bizimle buluşsun," diyorum dişlerimi sıkarak.

"Çoktan bitti. Şu anda yolda. Burada akıllıca davranmalıyız."

O haklı. Ama umurumda değil. İlk olarak, Maria'nın boğazını kesmek istiyorum. Ve hayatının vücudundan çekilişini izlemek, ardından da Dante'yi. Keller'ın yüzüne bakamam. Onun da kalbini söküp atan ben olamam.

"Siktir!" Yumruğumu önümdeki konsola vuruyorum.

"Luca. Rosa yaşıyor, düğün devam ediyor, değil mi? Bu düğün için bir sebebi var, bunu biliyoruz. Eve dönüp Frankie'ye bilgi vereceğiz ve bir sonraki hamlemizi planlayacağız. Neler yapabileceklerini gördün. Rosa oyunu oynadı Luca. Seni orada gururlandırdı. Söylediği hiçbir şeyde ciddi değildi. Aklını başına topla."

Yapmamış olabilir, ama acıttığı kesin.

"Onu öldürmek istiyorum, Grayson." Ellerim öfkeyle titriyor. Ya ona zarar veriyorsa? Ya onu kurtaramazsam?

"Yapacaksın. Şu anda herhangi bir şey yapmak onu daha da tehlikeye atar. İnanın bana, ben de rehine durumlarından payıma düşeni aldım." Grayson bakışlarını

arabayı güvenli evin garaj yoluna çevirirken.

Boğazım kapanmaya başladı. Nefes alamıyorum.

Uzanıp elini omzuma koydu. "Luca. Sakin ol."

Onu zar zor duyabiliyorum. Kapıyı çekiştirmeye devam ediyorum ve sandalyemde dönerek tekmelemeye başlıyorum.

"Siktir," diye bağırır Grayson.

Araba aniden durunca öne doğru sarsıldım. Sürücü tarafından kayboldu. Kapım uçarak açılıyor ve Grayson kolumdan tutup beni arabadan dışarı çekiyor.

"Hadi, seni temizleyelim ve bir bardak viski içelim."

Beni bırakıyor ve ben de titreyen, kan lekeli ellerime bakıyorum.

Anne.

Midemdekiler boğazıma kadar yükseliyor. Başım dönüyor. Grayson'dan uzaklaşıyorum ve kaldırıma kusuyorum.

Sırtımı sıvazladı. "Sorun yok, Luca." "Bu

iyi değil," diye mırıldanıyorum.

Dünyam parçalanıyor.

Kolumu tuttu. "Gel hadi."

Güvenli evin dışındaki silahlı korumaların yanından geçerken bana rehberlik ediyor. Bizi mutfağa götürüyor, yemek masasında beyaz deri bir koltuk çekiyor. Ev ürkütücü bir şekilde sessiz. Herkes uyuyor olmalı.

Ağır ağır oturuyorum, öne doğru eğiliyorum. Başım ellerimin arasına düşüyor ve ellerim saçlarımda düğümleniyor. Onun kanlar içinde yattığı anı zihnimde tekrar tekrar canlanıyor.

"Grayson? Sen misin?" Maddie fısıldıyor.

"Buradayım, günışığım," diye sesleniyor.

Olduğu yerde durdu, "Luca, aman Tanrım. Ne oldu?" diye ağlayarak bana doğru koşuyor.

Başımı sessizce sallıyorum. Kelimeleri söyleyemiyorum. Eğer söylersem, bu onun gerçekten gittiği anlamına gelir.

Grayson büyük bir viski bardağını önüme koyuyor ve ben de başımı eğerek içindekileri bir dikişte yutuyorum.

Grayson onun kalçasına hafifçe dokunuyor. "Bebeğim, benim için Keller'ı getirebilir misin?" Sanki başka birinin bedeninde yaşıyorum. Ben buradayım. Ama burada değilim.

Maddie odadan çıkıyor ve Grayson viski şişesini getirerek yanıma oturuyor. Bardağımı ona uzattım ve o da bana bir tane daha doldurdu.

Kaç tanesini atlattım bilmiyorum. Ama hala acıyor, bu yüzden daha fazlasına ihtiyacım olduğu açık.

"Grayson, ne l e r oluyor?" Keller'ın derin sesi evin iç i n d e yankılanıyor. "Siktir. Luca. Anlat bana."

Ben derin bir nefes alırken o yanımdaki koltuğa oturdu. "Annem öldü, Keller. O öldü." Sesim çatlıyor.

"Hayır," diyor açıkça.

Keller, Grayson ve bana baktı. Gömleğimdeki kanı gördüğünde farkına v a r d ı .

Elindeki viski şişesini duvara fırlatıp çığlık atarken kalbim parçalanıyor.

"Onları öldüreceğim!" Sandalyeyi tekmeliyor ve arkamda adım atıyor.

Ben gülüyorum. Gerçekten gülüyorum.

Etrafımdaki herkesi kırıyorum ve bunu durduramıyorum.

"Keller. Otur," diye uyarıyor Grayson askeri ses tonuyla ve bir elini saçlarında gezdiriyor.

"Bir şişe daha viski al, Grayson." Dirseklerimi masaya dayayıp başımı ellerimin arasına aldım ve gözyaşlarımın patlamasına izin verdim.

Tek görebildiğim o.

Grayson bir içki daha doldurur.

"Şişe, bardak değil." Elimi uzattım.

"Hayır. Şu anda vaktimiz yok. Frankie her an burada olabilir. Sarhoş olmak ç ö z ü m d e ğ i l . İkinizden de özür dilerim. Ama e ğ e r

Rosa'yı kaybedebilirsin. Bunun olmasına izin vermeyeceğim." Grayson elinde viskisiyle bir heykel gibi duruyordu.

Keller omzumu sıkıca kavradı. Gözlerinden yaşlar aktığını görebiliyorum ama onları tutuyor. "Ne yapmam gerektiği umurumda değil kardeşim. Onu geri almana ve annemin intikamını almana yardım edeceğim."

Şu anda nasıl hala bana bakıyor? Neden beni eşek sudan gelinceye kadar dövmedi? Hepsi benim suçum.

"Eğer düşündüğüm şeyi söylersen, Luca. Seni gebertirim. Bunu sen yapmadın." Keller sırtımı sıvazlıyor ve viskisini yudumluyor.

Ellerimdeki kabuklu kana bakıyorum. "Ben duş alacağım."

FRANKIE BEKLENDİĞİ GIBI TEPKİ VERDİ. GRAYSON ONU BİLGİLENDİRİRKEN Temizlenmiş. Aşağı indiğimde, cam kırıkları mutfak zeminini kaplamıştı. O viski şişesi hiçbir yerde görünmüyordu.

Ben odaya girdiğimde Frankie başını kaldırıyor, yüz hatlarında karanlık bir ifade beliriyor.

"Bana söylemeliydin, Luca. Uzun zaman önce. Eğer Rosa'ya bir şey olursa-" Yumruğunu önünde sıkarak bana doğru hışımla geliyor.

Elimi kaldırdım. "Rosa'ya bir şey olursa, beni öldürmen için sana tam izin veriyorum Frankie. Şimdi otur ve bu işi çözmemize yardım et. Düşünden önce sadece birkaç saatimiz var. Dante'nin kafasının üzerinde büyük bir şey tuttuğunu varsayıyorum, bu yüzden bunu doğru şekilde oynamalıyız."

Keller'ın yanındaki koltuğuma oturdum. Frankie karşıma oturdu. "Rosa'nın sana söylediği her şeyi anlat bana. O akıllı bir kız, her zaman öyleydi."

Öyle, ama aynı zamanda savunmasız, geçmiş peşini bırakmıyor. Ona kelimesi kelimesine anlattım. Arkasına yaslandı ve beyninin çalıştığını görebiliyordum.

"O düğünde sana ihtiyacı olmasının bir nedeni var Luca. Romano ve Maria'ya da orada ihtiyacımız var."

Dirseklerini masaya dayıyor. Bir sigara daha yakıyorum.

"Romano'yla konuşacağım. Maria'nın seni geri alması için ona yalvaracağım, bir şans daha. Özellikle de Rosa bu düğünü yaparsa, bu oyunu oynayabilirim. Dante'yle evlenirse Maria için bir tehdit olmaz. Üstünlüğü ele geçirdiklerini düşünecekler. O zaman planımızı uygularız. Onları o depoya götürürüz. Sen de komiseri doldur. Adamlarını durdurmamız lazım, Jax ve ekibi onlarla ilgilensin. Romano'yu bitiririz, Dante'yi bitiririz, Rosa'yı geri alırız."

Kirli sakalımı kaşıyorum. "Sen şeytani bir dahisin, Frankie."

"Romano ile yeterince uzun süre çalıştım, gerekirse onu avucumun içine alabilirim. Sadece yirmi dört saat daha Maria ile birlikte oynamana ihtiyacım var. Bunu yapabilir misin?"

Grayson bana bir bakış attı.

"Evet." Nasıl bilmiyorum ama Rosa için her şeyi yaparım.

Ayağa kalkmak için kendini iter. "Ben gidip aramaları yapacağım. Grayson, orduyu hazırla."

"Hallediyorum." Telefonunu çıkarır.

Frankie Keller'a bakar. "Kardeşine göz kulak ol ve önümüzdeki yarım saat içinde aptalca bir şey yapmadığından emin ol."

Keller parmaklarını çıtlattı ve bana göz kırptı. "Halledildi."

Frankie'yi beklerken zaman su gibi akıp geçiyor. Rosa'sız geçirdiğim her saniye bir ömür gibi. Bu nefes alma tekniğini kaç kez denediğimi bilmiyorum ama bu seviyedeki saf öfke, keder ve kalp kırıklığı için bir tedavi olmadığı ortaya çıktı.

Frankie vals yaparak odaya geri döndü. "Luca, git biraz kestir, sonra da kışını kaldırıp eve dön. Maria seni bekliyor. Hepsi Rosa'nın düğününe katılacak. Hayatının gösterisini yapacaksın. Zayıflığını görmelerine izin verme. Eğer görürlerse, bu iş biter."

Benim zayıflığım Rosa'ya olan aşkım.

Onun başka bir adamla evlenmesini izlemek zorundayım.

"Bunu neden yaptığını unutma Luca. Hepimiz için, Rosa için, imparatorluğumuz için, intikam için. Uzun süre evli kalmayacak."

"Ben hallederim." Telefonumda komiserin iletişim bilgilerini açıyorum, telefonu kavrarken parmak eklemlerim bembeyaz oluyor.

İkinci zil sesinde cevap veriyor.

"Luca. Bu iyi olsa iyi olur, gecenin bir yarısı!" Tiz sesi odada yankılanıyor.

En azından geceleri uyuyabilir.

"Planlar değişti. Romano yarın ölüyor. Detayları sana gönderirim. Alabileceğimiz her türlü yardıma ihtiyacımız var."

"Ne, neden?" Sesi birden uyanmış gibi geldi.

"Çünkü yapmazsam her şeyi kaybederim."

BÖLÜM ALTMİŞ DOKUZ

rosa

Her kızın hayalini kurduğu gün. Oysa bu benim kabusum. Kapana kısılmış Kilisede küçük bir oda. Dışarıdaki konukların konuşmalarını duyabiliyorum, hepsi de hayatımın sonunu izlemek için içeri girmeyi bekliyorlar.

Şalı kollarıma daha sıkı sarıyorum, yumuşak kumaş kollarımdaki morluklara sürtünürken tıslıyorum. Bana bıraktığı izlere.

Bu aşamada uyuşmuş durumdayım. Luca'nın benden uzaklaşmasını izledikten sonra yorgunluktan ağlamaktan gözlerim kurudu. Tutunduğum tek umut kırıntısı bu. Bir plan üzerinde çalışıyor olması, bir şeylerin ciddi şekilde yanlış gittiğinin farkına varmış olması. Artık tek şansım bu.

Eva'yı ve beni kurtarabilecek biri varsa o da Luca'dır. Şimdilik sadece onu hayatta tutmam gerekiyor. Ama gördüklerimden sonra umudumu kaybediyorum.

Kapı açılıp Dante'nin varlığı kapı aralığını kapladığında kalbim gırtlığıma dayanıyor. Bana doğru adım atıyor ve bacaklarım titremeye başlıyor. Taze kırmızı çizik izleri diğer yanağını kaplıyor ve kalbim sıkışıyor. Onun olduğunu biliyorum.

"Resmi olarak benim olmana sadece birkaç dakika kaldı. Yeni Bayan Capri."

Tüylerim diken diken oluyor. Gözlerim doluyor.

"Ağlama, bebeğim. Bu iyi bir şey. Sen benim kişisel kölem olacaksın ve karşılığında kız kardeşin de kendi hayatını yaşayacak."

"Kız kardeşime ne yaptınız?"

Gölüyor, başını geriye atıp karnını tutuyor. Durur durmaz bana doğru fırlıyor ve kollarımı tutuyor.

Kurtulmaya çalışıyorum. "Bırak beni! Çığlık atacağım. Beni duymayacaklarını mı sanıyorsun?"

Geri çekiliyor ve kirli sakalını kaşıyor. "Kız kardeşin senden daha sert dövüşüyor. Özellikle de bekâretini aldığımnda."

Yüzündeki kırmızı izleri ovuşturuyor ve ben iki büküm oluyorum.

Beni omzumdan tutup kaldırıyor, çenemden yakalıyor ve yüzümü ona dönmeye zorluyor. Ne yaparsam yapayım, kaybediyorum. Öfke içimi yakıyor. Bu canavar benden her şeyimi aldı. Sessiz kaldım, onun oyununa geldim.

Toplayabildiğim tüm güçle göğsünü itiyorum ve o da sırtarak bir adım geri çekiliyor.

"Bu kadar mı? Hepsi bu mu?"

Masanın sol tarafına bakıyorum, şamdanı elime alıyorum ve kendimi ona doğru fırlatıyorum. Kafasına vurabildiğim kadar sert vuruyorum. Bileğimi yakaladığında bileğimden acı akıyor. Gözlerimiz kilitlendi, onunki artık tamamen siyahtı.

"Kavgayı sevdiğimi biliyorsun bebeğim. Devam et; bu sadece seni daha sonra daha sert becermemi sağlayacak."

"Yapmayacaksın." Dizimi geri çekiyorum ve olabildiğince sert bir şekilde taşaklarına vuruyorum.

Kasıklarına tutunarak iki büküm oluyor ve gırtlaktan bir çığlık atıyor.

"Seni lanet orospu," diye hırlıyor. Koşarak yanından geçiyorum, ciğerlerim yanıyor.

Kaçmak için uzanıyorum.

"Hiç sanmıyorum." Elini yılan gibi uzattı ve beni yakaladı. Kollarında çırpınıyor, kendimi kurtarmaya çalışıyorum.

"Çekil üstümden!" Elimden geldiğince yüksek sesle bağıryorum.

Eliyle ağzımı ve burnumu kapatarak yardım çığlıklarımı bastırıyor.

"Eğer sakinleşmezsen, kız kardeşini ve küçük erkek arkadaşını bir telefonla öldürteceğim. Uslu durmanı tavsiye ederim." Ses tonundan zehir damlıyor.

Tıpkı o gece olduğu gibi.

Gözlerimi sıkıp kapatıyorum. Yüzümün kenarını yalıyor, elini ağzımın üzerinde sıkıyor. "Çok lezzetli Rosa. Tadın kız kardeşinden daha güzel."

Midem bulanıyor. Beni bırakıyor ve ben nefes nefese kalıyorum. Smokinini düzeltirken bana gülüyor.

"Seninle evlenmeyeceğim," diye bağırdım.

"Öylesin." Öne doğru eğiliyor, nefesi boynuma çarpıyor. "Çünkü eğer yapmazsan, erkek arkadaşın ölecek. İstedğin bu mu? Vicdanında iki ölüm mü? Bunu kaldıramayacağını biliyorum. Zavallı küçük kırık Rosa."

Boğazımdaki safrayı
yutuyorum. "Luca'yı
öldüremezsın."

"Artık bir Capri olduğumu biliyorsunuz. Elimdeki kaynakları biliyorsunuz. Ailem şu odada ve bir ordu dışarıda bekliyor. Güven bana, Luca'yı öldürebiliriz."

"Kaçmaya çalışırsan, dışarıdaki herhangi birine tek kelime edersen, orada durup Luca'nın ölümünü izlersin. Her şey bitti Rosa. Onunla ne yaptığını sanıyordun bilmiyorum ama artık geri dönüş yok." Bana doğru bir adım atıyor ve çenemi yukarı kaldırıyor, gözlerini karanlık kaplıyor. "Sen benimsin."

"Hayır. Asla senin olmayacağım." Alt dudağım titriyor.

"Maria'ya geri döndüğünü biliyor musun? Buraya birlikte geliyorlar. Sen onun umurunda bile değilsin. Kimsenin umurunda değil."

Aniden beni tutmayı bırakıyor ve sırtım arkamdaki taş duvara çarpıyor.

Küçük ahşap masadan buketimi alıp ellerime tutuşturuyor.

"Peki, senin seçimin ne? Benimle evlenip Luca ve Eva'nın yaşamasına izin vermek mi? Ya da kaçarsın ve ikisi de ölür." Kollarını göğsünde kavuşturuyor.

Başka seçenek yok. Başımı yere eğiyorum. "Tamam."

"İşte benim küçük itaatkâr kölem." Eğildi, gözleri dudaklarıma kilitlendi. Başımı çeviriyorum, böylece yanağımı öpüyor. Yüzümü tutuyor ve beni kendine doğru çekiyor. Dudakları viskinin ekşi tadıyla dudaklarıma çarpıyor. Sert elleri yanaklarımı tutuyor.

Göğsünü itiyorum, o da bana gülüyor.

"Buna alışsan iyi olur. Bu gece her deliğine sahip olacağım. İki kız kardeş aynı günde. Ne kadar mükemmel değil mi?" Bana bir öpücük kondurup geri çekiliyor ve kapıyı arkasından kilitliyor.

YETMİŞİNCİ BÖLÜM

luca

Şirin kilisenin önünde duruyoruz; park yeri bir sürü insanla dolu. misafirler. Gergin bir enerjiyle yakamın boynunu çekiştiriyorum. Rosa'm orada.

"Her şey hazır mı?" Frankie'ye sordum.

İki sonuç için plan yaptık, ikincisi kan banyosuyla sonuçlanacak. Ancak bu seçenekten kaçınmaya çalışıyoruz. Rosa'yı riske atmayacağım. Kolunu çekiştiriyor ve kolunun altından çıkan tabancasının kabzasını kısa bir an için görebiliyorum.

"Jax ve Keller yolun aşağısına park ettiler. Şu anda destek geliyor. Görünüşe göre Romano'nun dışarıda adamlarıyla birlikte beş cipi var. Enzo hazır ve onlara emir vermek için güvenlik görüntülerini bekliyor. Adamlarımızdan birkaçı bizimle birlikte kilisenin içinde olacak."

Bir sigara yaktım. "Ya Maria?"

"Sizi bekliyor. Sıcak bir karşılama beklemezdim ama babasının emriyle düğün hâlâ devam ediyor. Rosa'nın düğünü boyunca seni izlemek onu şimdilik ihtiyacımız olan yerde tutmaya yetecektir."

O sürtüğü bitirmek için sabırsızlanıyorum.

Çenem titriyor, içimde bir endişe oluşuyor. Ordumla oraya girip hepsini haklayabilirdim.

Yapamam, ne kadar istesem de. Bu Rosa'yı riske atar. Beni burada istemesinin bir sebebi var. Bana ihtiyacı var. Dante'nin onun üzerinde bir etkisi var ve bunu bugün öğrenmeye çok niyetliyim. Kazandığını düşünmesi gerektiği anlamına gelse bile.

Sigaramı yere atıp arka koltuktan inen Grayson'a dönüyorum, sert yüzüyle etrafı tarıyor. Teröristlerle yüz yüze gelmiş bir adam bile planımıza tam olarak güvenmiyor. Hiçbirimiz güvenmiyoruz. Ama şu anda elimizdeki tek şey bu.

Bir ordu ve aileleri için ölebilecek bir grup adam. "İyi misin, Grayson?"

Bakışlarını yol boyunca park etmiş arabalardan ayırıyor. "Hadi yapalım şu işi."

KALABALIĞIN İÇİNDE EN KOLAY FARK EDİLEN KISA BEYAZ ELBİSESİ VE pırlantalı bir saç bandı. Beni gördüğünde şişmiş dudakları kaşlarını çatıyor.

"Oh, Luca. Gelmeye karar vermişsin." Maria'nın tiz sesi beni Yumruklarımı sıkıyordum.

Onu öldürme, henüz değil.

Gülünç derecede yüksek topukları kaldırıma vuruyor. Dilimi ısıırıyorum.

"Tabii ki. Bir anlaşmamız var, değil mi?"

Susuyor ve aramızdaki mesafeyi kapatıyor. Geri çekiliyorum. Ellerimi boğazına dolamamak ve onu boğmamak için kendime güvenmiyorum.

"Sana son bir şans veriyoruz, Luca. Beni utandırdın, ailemi utandırdın. Güvenimizi kaybettin. Neden bilmiyorum ama babam bu seferlik görmezden geldi. New York'u seviyorum. Kendi imparatorluğumu istiyorum.

Burada. O küçük sürtük Dante'yle aramızdan çekildikten sonra, iyi olacağız. Senden daha iyisini beklerdim." Uzun tırnağı buruşuk gömleğimde geziniyor ve kanım kaynıyor.

"Ayrıca, küçük Rosa'nın büyük gününde paramparça oluşunu izlemek için sabırsızlanıyorum," diye kıkırdıyor ve ellerim saf bir öfkeyle titriyor. "Luca, içinde yaşadığın bu fanteziye bir son vermelisin. şu haline bir bak. İçki kokuyorsun. Kendine gel. Yoksa bu ay en az on cenaze daha planlayacaksın."

Tüylerim diken diken oluyor, annemin görüntüsü yine bana eziyet ediyor. "Bugün bir sınav. Aileme güvenilebilir olduğunu göstereceksin ve başka bir yere savrulmaman için. Sen benimsin."

Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geiştiriyorum. Bunu yapabileceğimi sanmıyorum. Kravatımı çekiştiriyor, ben de tıslıyorum.

"Güvenli bir evde olmaları onları bulamayacağımız anlamına gelmiyor." Bana sadist bir kaltak gibi sırtıyor. Sadece başımı sallıyorum ve beni serbest bırakıyor.

"Kıvranışını izlemek için sabırsızlanıyorum, Luca." "Sikeyim seni-"

"Luca!" Antonio purosunu üflüyor, bakışlarını ben ve Maria arasında gezdiriyor. Romano nerede?

Park etmiş arabaların arasından Frankie ile göz göze geliyorum, başını sallıyor. Hay sikeyim.

Rahip, kilisenin çift kanatlı kapısından, "Tüm konuklar içeri girmek isterlerse, başlamak üzereyiz," diye anons etti.

Maria tutuşunu bırakıp topuklarını çakıllara vurduğunda kaskatı kesiliyorum. Gözlerim Antonio'ya kilitlendiğinde omurgam kaskatı kesiliyor. Misafirler kiliseye doluyor ama ben yerimde duruyorum.

Bana elini uzattı. Dişlerimi sıkarak tereddüt ediyorum. Maria gözlerini bana dikti, ben de kendimi zorlayarak elini ondan daha sıkı kavradım.

Benim.

"Nasıl başa çıkıyorsun?" Gözleri aynalı güneş gözlüklerinin arkasında saklı.

"Çok iyi," diyorum dişlerimin arasından, kendime hakim olmak için elimde kalan küçük bir parçaya tutunarak. Belimdeki silahı çıkarıp alnına dayamak için kaşınıyorum.

"Bugün uslu duracak mısın Luca? Babam niyetinin samimi olmadığı konusunda çok endişeli," diyor Antonio.

İçim kaynıyor. Kurşunu beynine sapladığımı ve ayaklarımızın altındaki taşlara sıçradığını hayal ediyorum.

Yaşlı pislik nerede bu arada?

"Ne demek istediğini açık ve net bir şekilde ifade etti. Merak etme." Annemin sıcak kalbini hâlâ parmaklarımın arasında hissedebiliyorum.

Topuklarımın üzerinde dönüp kiliseye doğru gidiyorum.

"Seçebileceğin daha pek çok aile üyesi var Luca. Tam bir aile babasıydın, değil mi? Bayan Russo sana karşı nazik davranıyordu. Küçük Darcy ise bambaşka bir hikâye." Yumuşak İtalyan aksanı bir tuğla gibi çarpıyor.

Darcy'nin sözüyle boğazımda safra birikerek durdum. İki yaşındaki yeğenim. Keşke bu sabah bir içki daha içseydim. Çenemi ovuşturarak gerginliğimi azaltmaya çalışıyorum.

Dönüp elimi uzatıyorum ve Maria'ya başımla selam veriyorum. Kanaryayı kapalı kedi gibi kardeşine gülümsüyor ve bana doğru yürüyüp parmaklarını benimkilere geçiriyor.

"İyi seçim. Şaka yapmıyoruz." Bana abartılı bir gülümseme göstererek yanımda kalçalarını sallıyor.

Kiliseye bir adım atıyorum, omuzlarımdaki dünyanın ağırlığı beni neredeyse sakat bırakıyor. Vitray pencereden parlayan renk cümbüşüne bakıyorum.

Salon ağızına kadar konuklarla dolu, her koridorun ucunda beyaz güller sıralanıyor. Kilisenin başında altın bir haç duruyor ve ben kendi kendime gülüyorum.

Eğer lanet bir tanrı varsa, benden nefret ediyordur.

Planladığım şeyle, yakın zamanda cennete kabul edilmeyeceğim.

Cehenneme tek gidiş biletim var.

YETMİŞ BİRİNCİ BÖLÜM

rosa

Bir klik sesi duyuyorum ve kapıya bakıyorum.

"Gitme vakti geldi Rosa." Orada duran adamla yüzleşmek için dönüyorum. Adam

Dante'ye benziyor, simsiyah saçları var, sadece daha ufak yapılı.

Sanki bana bir çeşit koruma sağlayacakmış gibi buketimi tutuyorum. Ayaklarım yere sağlam basıyor.

Şalı sandalyeye fırlatan adamın gözleri, kollarıma dağılmış izleri fark edince büyüyor.

"Onu geri tak," diyor huysuzca.

Başımı salladım. "Elbisemi mahvedecek. Dante bunu istemez. Bunu benim için o seçti. Bu izleri buraya o koydu, demek ki onları göstermemi istiyor."

Gözlerini kısar. "Peki, saçını falan çek. Rahibin bunları görmesine izin veremeyiz."

Dediğini yapıyorum, buklelerimin omuzlarımdan kollarıma düşmesine izin veriyorum.

Kapıyı açıyor, kıyafeti açılıyor ve silahından çıkan gümüş parıltıyı yakalıyorum ve ağzım kuruyor.

Bana bilmiş bir bakış atarak, "Çekil." dedi.

Soğuk hava tenime çarparak yanından geçip gidiyorum. Park yeri neredeyse boştu. Luca'nın neden bir ordu getirmesini beklediğimi bilmiyorum. Luca'nın

Tutunduğum umudu. Hayal kırıklığı beni tüketiyor. Belki de yanılmışımdır. Ben onun *ailesi* değilim. Onları tehlikeden uzak tutmak için her şeyi yapacağını açıkça belirtti.

Aşkımızın yakınlaşabileceği fikrine tutunuyordum. Artık bir önemi yok. Hepsini hayal kırıklığına uğrattım.

Beni girişe doğru yürütüyor, çift kapıya ulaştığımızda topuklarım yere vuruyor.

Kapılar açılıyor ama ben hareket edemiyorum. Her bir kişi hayvanat bahçesindeki bir hayvan gibi aval aval bana bakmak için koltuklarında dönüyor. Kalabalık bir pus, bir renk bulanıklığı. Tek odaklanabildiğim şey bana sırttan canavar. Siyah smokini içinde, elleri ceplerinde.

Kemanlar çalarken kalp atışlarım hızlanıyor. Vücudum arkamı dönüp kaçmam için bağılıyor. Bundan kurtulmanın bir yolu yok. Başka seçeneğim yok. Luca'nın hayatını kendiminkine tercih ettim ve bu kararımdan asla pişman olmayacağım.

Eşikten ilk adımımı atıyorum, kocaman elbisem bana ağırlık yapıyor. Başımı dik tutuyorum, duygularımı derinlere itiyorum, gözlerimi altın haça sabitliyorum, her adım göğsüme bir bıçak gibi saplanıyor.

Vücudumdaki elektrik patlıyor ve adrenalin devreye giriyor. Savaş ya da kaç, ve bu sefer bedenimin kazanmasına izin veremem. Savaşmak zorundayım.

Soluma bakıyorum ve Luca'nın başının arkasını, nişanlısının yanında gördüğümde ayaklarım neredeyse duracak gibi oluyor. Boğazımdan patlamak üzere olan hıçkırıklarımı tutmak için elimden geleni yapıyorum.

Sırtımda silah varken ona bakamam. Hepimizi kurtarmak için bunu yapmak zorundayım.

Ama o her zaman kalbimin sahibi olacak. O benim sonsuzluğum. Asla sahip olamayacağım bir sonsuzluk.

Bu evlilikten sağ çıkamayacağımı biliyorum.

Bakışlarımı o haçtan ayırmıyorum, Dante'nin büyük çerçevesi gözümün önünde. Çiçekleri kavrarken kollarım geriliyor, titremeyi durdurmaya çalışıyorum ama bu sadece daha da kötüleştiriyor, bacaklarım her adımda

ağırlaşmaya başlıyor.

Luca'nın yanından geçip onu arkamda bırakırken en ufak bir inilti boğazımı terk ediyor. Geçmişimi. Gözlerim Dante'nin şeytani gözlerine kilitlendi.

Bana sırtıyor ve bir öpücük konduruyor.

BÖLÜM YETMİŞ İKİ

luca

”

Şimdiye kadar iyi gidiyorsun. Kimse senin kalbinin Maria eğilir ve fısıldar.

Onu görmezden geliyorum, Dante'ye hançer fırlatıyorum.

Parmaklarım önümdeki sandalyeye öyle bir gömülüyor ki tahta parçalanıyor. Frankie yanımdaki koridorda oturduğu yerden öksürüyor ve ona baktığımda başını hafifçe sallıyor.

Kemanlar çalmaya başladığında bacağım düzensiz bir şekilde aşağı yukarı zıplıyor. "Gelin için ayağa kalkabilir miyiz?" diye anons ediyor rahip.

Ayağa kalkıyorum, ellerimi vücudumun önünde tutuyorum.

Oda sessizleşir ve herkes girişe döner. Bakamıyorum.

Ona bakamıyorum.

Bunu yaparsam Maria'nın haklı çıkacağından korkuyorum. Kalbim paramparça olacak.

Bana arkamdan yaklaşırken vücudum alarmda. Herkes Rosa'nın ne kadar güzel görüldüğünü mırıldanıyor.

Sanki fiziksel acı çekiyormuşum gibi gözlerimi sıkarak kapatıyorum.

Onu hayal kırıklığına uğrattım. Onu asla terk etmeyeceğime söz vermiştim ama işte buradayız.

Topukları ahşap zemine vurarak bana yaklaşıyor. Derin bir nefes alıp gözlerimi açıyorum ve başımı sağa çeviriyorum.

Ciğerlerimdeki tüm hava çekiliyor, benimle aynı seviyeye geldiğinde gözlerim yaşıyor. Bir çeşit cezalandırma için vücudunda geziniyorum.

Koyu renk saçları

kıvrılmış, sırtından aşağı
dökölüyordu.

O iğrenç elbise.

Bakışlarım sol kolunda duruyor. Pazusunun dış tarafındaki küçük morluklar dağılıyor. Gözlerini ileriye diyor ve koridorda yürümeye devam ediyor.

Öne doğru oturuyorum, yanımdan geçerken daha iyi görebilmek için. Belirgin parmak izi morlukları tenini işaretliyor. Onu işaretlemiş. Kimse Rosa'ma dokunamaz.

Ayağa kalkmak üzereyken Maria'nın tırnakları koluma batıyor ve beni geri çekiyor. Bana doğru eğildi. "Bir sonrakinin Rosa'nın cenazesi olmasını istemiyorsan, oturmanı öneririm Luca. Savaşa hazırız. Sen hazır mısın?"

Kalbim çarpıyor, alnımda boncuk boncuk ter var.

Frankie'ye bakıyorum, o da bana başını sallıyor.

Kemanlar durur ve oda sessizliğe gömülür. Herkes Rosa'nın Dante'ye yaklaşmasını izliyor. Kalabalığa dönüp bana doğru gülümsüyor, yanaklarında taze çizik izleri var ve beni öfkeyle titretiyor.

Rahip kendini tanıtıyor ve kim bilir daha neler söylüyor. Kulaklarım o kadar yüksek sesle çınıyor ki konsantre olamıyorum. Nasıl nefes alacağımı zar zor hatırlıyorum. İrademin her zerresini ayağa kalkıp onu iki gözünün ortasından vurmamak için kullanıyorum.

Ve pençelerini kalçama geçiren sürtüğün boğazını kesmek.

BÖLÜM YETMİŞ ÜÇ

rosa

Ona doğru son adımlarımı atıyorum.

Benim tacizcim.

Kocam.

"Hoş geldiniz, çok güzel görünüyorsunuz. İkiniz de hazır mısınız?"

Rahip ısıltılı bir gülümsemeyle soruyor.

Başımı sallıyorum ve Dante titreyen ellerimi tutuyor. Boğazım düğümleniyor.

Be

n. "Doğru seçimi yaptın," diye fısıldar Dante.

Daha yakına eğilir. "Sana ilk seferinde söylemiştim. Sonsuza kadar benim olacaksın." Boğazımdaki safra yükseliyor ve onu yutuyorum.

Parmak uçlarımda yükseldim ve kulağına fısıldadım, "Tecavüz ettiğin zamanı mı kastediyorsun?"

Ben mi?"

Ellerimi daha sıkı sıkıyor.

"Benden asla kaçamayacaksın, Rosa. Asla."

Beni bırakıyor ve kalabalığa gülümseyerek bir adım geri çekiliyor. Rahip kollarını kaldırıyor ve konuşmasına başlıyor.

"Rosa Francesca Falcone ve Dante Pierre Capri'nin düğününe hoş geldiniz."

Misafirlerden gelen hışırtılar duyuyorum. Gözlerim Frankie'nin buz gibi soğuk gözleriyle buluşuyor. Göğsü hızla inip kalkıyor ve burun delikleri açılıyor.

"Rosa?" diyor rahip, bana yemin kartımı uzatarak. Başımı sallıyorum ve notları alıyorum. "Özür dilerim."

"Yeminlerinizle başlamak ister misiniz?" Bana küçük bir jest yaparak başlamam için işaret ediyor.

Nefes alıyorum. Dante öksürüyor ve başını sola doğru sallıyor. Gözlerini Luca'ya doğru takip ediyorum. Yüzü ifadesiz. Ve bu şu anda her şeyden çok canımı yakıyor.

"Ben, Rosa Francesca Falcone, Dante Capri'yi alıyorum," son kelimeyi olabildiğince yüksek sesle ve net bir şekilde söylüyorum.

"Benim yasal kocam olman için. Sana her şekilde tapacağıma söz veriyorum-"

Duraksıyorum ve karttan başımı kaldırıp bana sırttan Dante'ye bakıyorum. Başını sallayarak karta geri dönüyor.

"Devam et, bu iyi. Bunları sadece senin için yazdım, tatlım." Göz kırıyor. "Sana hizmet edeceğime söz veriyorum. Kendimi tamamen sana vereceğime-"

Gözlerim yeminin geri kalanını tarıyor. "Kendimi tamamen sana veriyorum. Kelimenin her anlamıyla. Senin kölen olacağım. Sen benim efendim olacaksın. Hayatımı sana veriyorum, ve her-"

Kan kulaklarımda gümbürdüyor, gözyaşlarım yüzünden görüşüm bulanıklaşıyor. Kağıdı yere bırakıyorum.

Eğilip onu alıyor ve tekrar ellerime tutuşturuyor. Parmaklarını bileğime doluyor ve sıkıyor. Geri çekmeye çalışıyorum ama izin vermiyor.

Birbirimize bakıyoruz. Sessiz bir savaş.

Yanağındaki cafcıflı kırmızı izler her şeyi açıkça ortaya koyuyor. Ne yaparsam yapayım, Eva bedelini ödüyor. Kahretsin, onun için çok geç olabilir. Artık kendim için savaşmalıyım.

"Bunu yapmayacağım." Boğazım düğümlenmeye başladı.

"Luca'ya son bir kez baksan iyi olur, eğer gerçekten yapmak istediğin buysa," diye gözlerindeki öfkeyle bana sataşıyor.

Tıpkı o gece yaptığı gibi.
Elimi boğazıma götürüp bileğimi geri çekiyorum.
Başparmağıyla çenemi yukarı kaldırıyor. İzleyenlere çok tatlı
görünecekti.
Gözlerim onunkilerle buluştu.
Luca ile dövüşmeyi seçtim.
Kalabalığı tarıyorum. Frankie, Grayson ve Luca burada. Tek başına
değil. Nefes alıyorum. Bu benim son şansım.
"Hazine."
Dante'nin kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. "Sen neden bahsediyorsun? Yine
kafan mı güzel?" diye tıslar.
Kalabalığa dönüyorum, gözlerim kırmızı yüzlü Luca'ya takılıyor.
Ağzı açık kalır, afallar. O anda, konukların hepsi bir sise dönüşür.
Tek gördüğüm o.
Umarım yeterli olur.
Bunu artık tek başıma yapamam. Eva'yı kurtaramam, kendimi
kurtaramam.
Ona ihtiyacım var.

BÖLÜM YETMİŞ DÖRT

luca

Rahibin dudaklarından 'Capri' kelimesi dökülürken yaş beni tüketiyor. Rosa'nın alt dudağı titriyor. Frankie, benim karşımdaki sırada, "Sikik" diye mırıldandı.

İri dudaklarındaki sırtışı saklamadan dümdüz öne bakan Maria'ya dönüyorum.

"Sürpriz," diye fısıldıyor.

Kalbim hızla çarpıyor. Elimi Maria'nınkinden çekiyorum ve terli avuçlarımı takım elbisemin pantolonuna sürtüyorum.

Böyle bir şey olamaz. Bunca zamandır o pislikler bize tuzak kurdu. Başımı kaldırıyorum ve Rosa'nın sulu gözleri benimkilere kilitleniyor, yardım etmem için yalvarıyor.

Dudakları açıldığında kalbim bir anlığına duruyor ve bu gezegende bizim için her şeyi değiştiren tek kelimeyi söylerken sesi çatlıyor.

"Hazine."

Ayağa kalkarken kalbim boğazıma düğümlendi. Kalabalığın gözleri tamamen üzerimde. Elimi sırtımda dolaştırıp silahımın kabzasına dayadığımda nefesleri kesiliyor.

"Hazine," diye tekrarlıyor, bu kez daha yüksek sesle, saf bir umutsuzlukla.

Tüm dünyam durdu. Etrafımdaki her şey kayboluyor. Sonuçlarını siktir et. Onu güvende tutmak için savaşıcağım. Kendi hayatımdan vazgeçerim.

zorunda.

Hiçbir şey yaklaşamaz.

Umarım Enzo bunu yakından izliyordur, çünkü ordumuz her an gelebilir.

Silahımı kılıfından çıkarıp doğrudan Dante'ye doğrultuyorum. "Seni bok parçası!" diye bağırdım.

Teslim olmak için ellerini kaldırıyor.

"Efendim, yapmanız gereken-" Rahip avuçlarını kaldırarak Dante ve Rosa'nın arasına girer.

Namluyu ona doğru salladıktan sonra göğsünü işaret etmek için bırakıyorum. "Geri çekilmeni öneririm. Tanrı'nın ve affetmenin zamanı değil. Ben şeytanım ve intikam için buradayım."

Dudakları düz bir çizgi halinde inceliyor ama yavaşça podyumdan uzaklaşıyor.

Silahımı Dante'nin kafasına doğrultarak Rosa'ya doğru bir adım atıyorum ve yüzünü avucumun içine alıyorum. Kilisenin dışındaki silah sesleri patlak verince irkildi. Adamlarımızın hepsi ayağa kalkıp odanın etrafına dağılırken kalabalığa bakıyorum. Onlara karşı biz.

Teşekkürler, Enzo.

"Bebeğim, her şey yoluna girecek," diye fısıldıyorum, alnımı onunkine yaklaştırarak. "Seni seviyorum. Söz veriyorum, bir daha *asla* sana zarar verme şansı bulamayacak." Onu kendime çekip sıkıca tutuyorum, sonra dikkatimi Dante'ye çeviriyorum. "Dizlerinin üzerine çök."

"Luca. Yapma bunu. Onun için yapma. Annene ne yaptığımı gördün. "

Burun deliklerim alevlendi.

Ben patlayana kadar öfke birikiyor.

"Seni lanet olası amcık," diye dişlerimi sıkarak ona doğru bir adım attım. En ufak bir korku belirtisi göstermiyor.

"Bana kendimi tekrar ettirme, Antonio." Frankie arkamdan bağılıyor. Başımı kaldırıp baktığımda onun ve Grayson'ın silahlarını

Antonio.

Dante yarım adım uzaklaşır ve kollarını kavuşturur. "O küçük sürtük bunu istiyor. Yıllar önce babasıyla çalışırken bile kendini bana pazarlamıştı. Bana takıntılıydı-"

"Kapa çeneni!" Rosa kendini tuttuğum yerden kurtarıyor ve topuğuyla adamın kasıklarına, beni irkiltecek kadar sert bir tekme atıyor.

"Senden nefret ediyorum! Kız kardeşimi bana geri ver!" diye bağılıyor ve yüzünü pençeliyor.

Onu belinden tutarak silahımı ona doğrultuyorum. "Bebeğim, tüm bunları ben halledeceğim. Benim için odaklanmanı istiyorum."

Rosa bana dönüyor, gözyaşları gömleğimden sızıyor.

Aklım hala onun son sözlerinde.

"Bir daha söyle," diye emrediyorum.

"Ne? Bekaretini aldığımı mı?" Bana çarpık bir gülümseme veriyor.

Artık solgun olan Rosa'ya bakıyorum, kan çanağına dönmüş gözleri benimkilerle buluşuyor ve başını sallıyor. "O yaptı, Luca," diye fısıldıyor.

Farkına vardığımda geriye doğru tökezliyorum.

Bunca zamandır tecavüzcüsüyle birlikte kapana kısılmıştı. Ve ben bunun ona olmasına izin verdim.

"Aldım. Verilmedi." Onun üzerinde yükselirken her bir parçam titriyor.

Silahı alnına dayayıp tetiği çekmek için can atarken gözleri irileşiyor. Rosa kolumu tutup çekiştiriyor. "Luca, kız kardeşim elinde," diye fısıldıyor.

Dante bana sıırttı. "Ben onu çoktan *elde* ettim."

Demek onun üzerinde sahip olduğu şey buydu.

Kız kardeşi.

"Nerede o?" Rosa'nın çığlıkları içimi parçalıyor.

"Onu bulacağız, sana söz veriyorum." Başının üstünü öpüyorum ve onu tekrar yanıma çekiyorum. Ona yaklaşmasına izin vermeyeceğim.

"Ona yaptıkların için tek bir kurşun yeterli adalet değil. Şu anda seni gerçekten vurmak zorundayım."

Ona sırtıyorum, nişanımı sağ diz kapağına çeviriyorum ve tetiği çekiyorum.

Onu yere düşerken, bacağını tutarak acı içinde bağırırken izlemek çok iyi hissettiriyor.

Oda çılgınlara boğulur.

Misafirler ve bizimkiler kiliseden çıkmaya çalışırken dışarıdaki silah sesleri **d a h a d a a r t ı y o r** . Frankie yanımda belirdi.

Elini, Dante'yi tekrar tekrar vurma ihtiyacım yüzünden hâlâ titreyen kolumun üzerine koyuyor. "Araban arka tarafta. Onu al. Biz hallederiz."

Giriş kapısı açılır ve Jax ile Keller içeri girer, arkalarından bir ordu adam kapıdan içeri s ü z ü l ü r .

Frankie, Dante'nin yakasına yapışır. "Sen, Capri pisliği, benimle geliyorsun."

"Onu bodruma götürün. Eva'yı nerede tuttuğunu öğrenin," diye tükürdüm.

"Eva onda mı?" Frankie'nin sesi saf bir öfke hırıltısına dönüşüyor. "Seni doğduğuna bile pişman edeceğim, seni pislik," diye kükrüyor.

"Hadi gidelim." Rosa'yı önümde tutuyorum ve arka çıkışa doğru ilerliyorum.

İğrenç elbiseyi yolcu koltuğuna katlamasına yardım ettim ve hızla uzaklaştım.

Kiliseden çıktıktan sonra Enzo'yu aradım.

"Patron? İyi misin?" Tüm telsizlerinin arka plandaki konuşmalarını duyabiliyorum.

"Evet. Komiser geldi mi?" Henüz bir polis işareti yok ama bu bir şey ifade etmiyor.

"Tarayıcılarından henüz bir şey duymadım. Şimdilik gizli." Güzel.

Polisler ortalığı karıştırır. "Durum nedir?"

"Maria kaçtı. Antonio öldü. Dışarıda zırhlı bir araç bekliyor. Frankie Dante'yi çoktan içeri aldı." Başka bir hattan konuşurken sesi boğuklaşıyor.

Nefes nefese kaldım. "Herhangi bir yaralanma var mı? Romano'nun nerede olduğunu biliyor muyuz?" "Bir ölü var patron. Romano hakkında henüz bir gelişme yok."

"Kim?" Kalbim hızla
çarpıyor. "Rico."

Ne kadar kötü olsa da, ailemden biri olmadığı gerçeği içimi rahatlatıyor.
"Ailesine bir ödeme göndereceğim. Bu iş bittiğinde cesedi geri alın."

"Yapacağım."

"Rosa'yı şimdi güvenli eve götürüyorum. Teşekkür ederim." Telefonumu
orta konsola attıktan sonra elini tekrar elime alıyorum.

Yirmi dört saat orada görev yapan adamlarımız var. Kimse
kadınlarımıza, ailelerimize dokunmadan önce öleceklerini biliyorlar.

Pencereden dışarı boş boş bakan ve yaprak gibi titreyen Rosa'ya
dönüyorum.

"Beni kurtardın," diye fısıldıyor.

"Seni kurtarmak için her zaman orada olacağım, *il Mio Tesoro*." Elini
daha sıkı sıkıyorum. "Ve her zaman seni sevmek için orada olacağım."

Tehlikeyi atlatır atlatmaz çakıllı bankete yanaşıp yüzünü ellerimin
arasına alıyorum.

Dudaklarına bir öpücük bırakıyorum. "Umarım ne kadar cesur olduğunu
biliyorsundur."

Onun gücünü bildiğimi sanıyordum. Ama bugün bana gerçekten ne
kadar güçlü olduğunu gösterdi. Kalbinin ne kadar büyük olduğunu. Kız
kardeşini kurtarmak için kendini feda etmesi onu daha da çok sevmemi
sağladı.

"Eva'yı bulmamız gerek. Onu öldüreceğini söyledi. Maria da onunla
birlikte ve Eva'nın nerede olduğunu biliyor!"

"Yani bunca zamandır senin üzerinde böyle bir etkisi mi vardı?"

Başını sallıyor. "Ve sonra seni tehdit etti, Luca. Ama bunu yapamazdım.
Onunla evlenemezdim. Evlensem bile asla durmazdı. Eva'ya çoktan tecavüz
etti."

Yüzü soluklaşıyor. Elini daha sıkı sıkıyorum.

"Eninde sonunda hepimizi öldürecekti. Çok üzgünüm. Her şeyi berbat
ettim, değil mi?" diye hıçkırıyor. Başını öne eğiyor ve yüzünü ellerinin
arasına saklıyor.

"Rosa. Bana bak." Ellerini çekiyorum. "Bana uzun zaman önce söylemeliydin. Senin için her şeyi yaparım, Rosa. Sen benim bütün dünyamsın. Tüm ruhum senin. Bu, seni güvende tutmak için koca bir şehri yerle bir etmem anlamına geliyorsa, yapacağım şey budur. Sana yemin ederim, şu andan itibaren, artık acı yok."

"Sana söylemek istedim. Herkesi korumak için onu uzak tutmaya çalıştım. Dün geceye kadar gerçekte kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Babam annesini öldürdü, Luca. Bu yüzden peşimi bırakmıyor."

Kendi gözyaşlarımı tutarak yüzünü okşuyorum. "O-" Asit boğazıma kadar yükseliyor.

Bunca zamandır ona dokunduğunu, onu zorladığını düşündükçe midem bulanıyor.

Kendimi destekleyip, cevabımı bekliyorum. Yüzünde tiksinti dolu bir ifade beliriyor. "Hayır."

Gözlerimi kapatıyorum ve başımı arkaya yatırıyorum. "Seni seviyorum Rosa. Bugünden sonra seni bir daha korkutamayacak. Söz veriyorum."

"Artık eve gidebilir miyiz, Luca? Sadece eve gitmek istiyorum."

Burnunun ucuna bir öpücük konduruyorum. "Şimdilik güvenli bir evde olacağız, herkes orada. Bir plan yapana ve Eva'yı bulana kadar bir süre eve gitmeyeceğiz bebeğim."

"Ama benimle olacaksın, değil mi?" Parmakları benimkileri sıkıca sarıyor.

"Evet, elimden geldiğince orada olmaya çalışacağım. Eva'yı bulduğumuzda, sen ve ben buradan gidiyoruz."

Beyaz dişlerini göstererek gülümsüyor. "Bunu istiyorum." "Ben de bebeğim. Ben de istiyorum."

BÖLÜM YETMİŞ BEŞ

rosa

Luca evin dışında konuşlanmış silahlı muhafızlara başıyla selam

veriyor. Adımlarını

İlerledi ve kapının önünde durdu, parmakları kolun üzerindeydi. Dönüyor ve beni kollarının arasına alıyor.

"Luca!" Bağırıyorum.

"Bu anı hayal etmişim, Rosa. Tam olarak *bu* anı değil. Ama sonunda sana sahip olacağım." Beni koridorda taşıırken güçlü kolları beni kolayca tutuyor.

Yüzümü göğsüne gömüyorum, duygularım çok ağır basıyor.

Bizi yatak odasına götürüyor ve beni topuklarımın üzerine yatırıyor. Orada durup birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz. İkimiz de ne söyleyeceğimizi tam olarak bilmiyoruz. Ellerini kolumda gezdiriyor ve ben irkiliyorum.

Çenesi sıkıştı.

"Neden bana o olduğunu söylemedin?" Sesi yumuşak ama içindeki acıyı duyuyorum.

"Tehdit etti-" Kelimeleri söylemeye dilim varmıyor. "Eva."

Uzun bir iç geçirdi.

"Ama yine de yaptı. Ona işkence etti ve tecavüz etti, Luca."

"Çürükler mi?"

Adem elmasının sallanışını izliyorum. "Dün gece. Onu aramaya gittim-" "Siktir," diye tıslıyor.

"Birkaç gün önce eşyalarını karıştırdım. Bir adres buldum. Eva'nın orada olabileceğini düşündüm. Ben de oraya gittim."

"Sen ne?" diye inliyor.

Burnumu çekiyorum ve
başımı sallıyorum.

"Oradaydı. Onu bulamadım. Kaçmaya çalıştım ama beni yakaladı ve arabaya kadar sürükledi."

Kelimeler ağızımdan dökülüyor. Ona her şeyi anlatmalıyım.

"Kapıya geldiğinizde Maria ile telefonda konuşuyordu. Her tarafı kan içindeydi. Bana seni düğüne getirmemi söyledi. Seni kırmak istedi, ikisi de öyle yaptı."

"Harika bir iş çıkardın Rosa. Doğru olanı yaptın, kendini güvende tuttun. Önemli olan tek şey bu." Yanağından bir damla gözyaşı süzülür.

"Hayır, Luca. Önemli olan tek şey ben değilim.

Sen iyi misin?" "Önemli değilim, Rosa."

Yanağındaki damlayı sildim. İçi parçalanıyor olmalı. Annesini kaybetti ve benim için bir savaş başlattı. Yine de beni hayal kırıklığına uğrattığını düşünüyor.

"Evet. Evet, biliyorsun. Benim için sen her şeysin. Sensiz ben bir hiçim. Bunu bir daha asla söyleme."

Keşke onu kendi gözlerimle nasıl gördüğümü ona gösterebilseydim. Dünyanın en güçlü adamı.

"Çok üzgünüm Rosa. Bunun olduğunu göremediğim için üzgünüm. Seni daha erken götürebilirdim."

"Beni kurtardın, sadece bugün değil, aylar önce beni aldığımda da kurtardın. Sen olmasaydın bunların hiçbirinden sağ çıkamazdım."

Başını benimkine yaslamak için indiriyor.

Elimi göğsünün üzerine koyuyorum, çılgın kalbi avucuma çarpıyor.

"Mia vita, Luca. Seni seviyorum."

Bir elini saçlarında gezdirir. "Onu buldum Rosa. Görüntüsünü aklımdan çıkaramıyorum."

Suçluluk duygusu üzerime çöktü. Daha güçlü olsaydım ve Luca'dan uzak dursaydım, annesi h   hayatta olabilirdi. Başımlı sallıyorum, Şimdi böyle d   nemem, bana ihtiya ı varken olmaz.

Dövmeli eli benimkini kapatıyor. "Ama Şu anda önemli olan tek Şey burada, birlikte olmamız. Hiçbir Şey bizi ayrı tutamaz."

"Artık son öpücük yok mu?"

G  s ndeki elime bakıyor ve kaşlarını çatıyor. Aylardır beni damgalayan o iğrenç nişan y z  n  çıkarırken neredeyse rahatlıyorum. Artık  zg r m.

Cebe atıyor. Sorgulamıyorum. Bir daha asla görmek istemiyorum.

"Onlar asla son  p  melerimiz olmayacaktı. Bu dünyada beni senden alıkoyacak tek bir Şey bile yoktu."

Geri  ekiliyorum. "Beni bu ucubeden  ıkarman gerek Luca."

Beni yere yatırıyor ve korsenin ba larını çözmeye ba lıyor. Parmakları tenime her dokundu unda, beklentiyle titriyorum.

Gev er gev emez, a a ı itiyorum ve içinden  ıkıyorum. "Yak onu."

Onu kollarının arasına alır, balkona doğru yürür ve yan tarafa fırlatır, i i bittiğinde dramatik bir yetenekle ellerini siler.

Bu basit hareketiyle benden aldığı acının farkında değil. Bana ula tı ında, morarmı  kollarımı ellerimle kapatıyorum. Onlar ba arısızlıklarımın mor bir kanıtı.

"Lütfen benden saklanma bebeğim. Her santimini seviyorum." Yüzümü ona dönmem için çenemi yukarı kaldırıyor. "Ve bu aynı zamanda duygularını ya da Şeytanlarını benden saklama demek. Onlarla seninle birlikte savaşmak için buradayım. Her zaman."

"Ve aynı Şey senin için de geçerli. Birlikte sava ıyoruz, unuttun mu?"

Başını sallıyor. Parmak uçlarımda yükseliyorum ve dudaklarımı onunkilere bastırıyorum. "Seni seviyorum, Luca."

"Kalbim sadece ve sadece senin için atıyor, tesoro."

Kapının alınması birbirimizin kollarına daha fazla g m lmemizi engelledi.

"Ne?" Luca kızgınlıkla bağıırır.

Kapı sürünerek aılıyır. Grayson kenarından bakıyor ve Luca beni arkasına d nd r y r. "Frankie'yi daha ne kadar oyalayabileceğimi bilmiyorum. Eğer bunu yapmak istiyorsan, Luca, sen devralmalısın."

Dante.

Bodrumda.

"Git. Bitir şunu." Luca'nın sırtına vuruyorum.

Eli kalçamda sıkılaşıyor. "Bir dakika içinde aşağıda olacağım."

Grayson kapıyı kapatırken bana döndü. "Ona her şeyi  deteceğim Rosa. Seni hayal kırıklığına uğratmış olabilirim ama şu andan itibaren bir daha asla."

"Gerçekten bitecek mi?" Sesim atlıyır. Kabuslarla ve omzumun üzerinden bakarak geçirdiğim onca yıldan sonra, sanki üzerimden bir yük kalkıyormuş gibi hissediyorum.

Saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırırken başını sallıyor. "Ve sonra hayatlarımız nihayet başlıyır, tesoro."

BÖLÜM YETMİŞ ALTI

luca

Frankie kanlı elini silerken bodrum kapısını çarparak kapatır alnına doğru. "Senin için hazır."

Yumruğumu geri çektim ve yanağına indirdim. Yüzünde bir şok ifadesiyle geriye doğru sendeledi.

"Onu buraya sen getirdin. Düğünlerine izin verdin, seni lanet olası pislik!" Kükreyerek onu boğazından yakaladım ve dizimi kasıklarına vurdum.

Acı içinde bağırıyor. "Ne oluyor Luca?" diye tıslıyor.

Onu duvara doğru ittim ve bıçağımı çektim. "Kardeşini gerçekten bu yüzden mi öldürdün? Adamının kızına tecavüz etmesine ve sonra da bunun yanına kâr kalmasına izin verdiğini biliyor muydun?"

Ağzı açık kaldı. "Ne? Hiçbir fikrim yoktu."

"Saçmalık. Tıpkı kardeşin gibisin," diye tükürdüm ve bıçağın ucunu daha da içeri bastırdım. Bıçaktan aşağı kan damlıyor.

"Sakın buna cüret etme." Gözleri öfkeyle parlıyor.

"Seni bitirmemem için bana iyi bir neden söyle. Zaten Rosa'ya bir faydan yok. Onu terk ettin. Tecavüzcüsüyle nişanlanmasına izin verdin."

"Marco kız arkadaşımın ölümünden sorumluydu. Ve doğmamış çocuğumun. Bu yüzden onu öldürdüm, tamam mı? Bu yüzden Romano için çalıştım. Uzun zamandır onun sonunu planlıyordum."

Kahretsin.

Ben bıçağı çıkarırken boynunu ovuşturuyor.

"Bu yüzden ayrıldım. Rosa'nın annesini öldüren patlama Leila'yı da öldürdü. Marco, Romano'nun ilk karısını öldürdü ve bu da misillemeydi. Gitmek zorundaydım. Rosa ve Eva'yı yetim bırakamazdım, bu yüzden doğru zaman gelene kadar yaşamasına izin verdim. Bilmiyordum Luca. Yemin ederim." Yumrukları iki yanında toplanıyor.

"Tanrım, Frankie."

Bana doğru bir adım atıyor, parmağı göğsüme sertçe vuruyor. "Bunun peşini bırakacağım, yeğenimi koruyorsun. Ama bunu bir daha denersen, seni bitiririm. Bir daha asla geçmişimden bahsetme. Duydun mu beni?"

Gözlerim kısıldı. "Sanırım bunu Rosa'ya açıklamam gerekiyor."

Frankie'nin onu terk ettiğini düşünmenin onu yiyip bitirdiğini biliyorum. Kendince onu seviyor olsa bile.

Omuzlarımı kavlıyor ve gri gözleri kararıyor. "Yapacağım. Şimdi gidip şu aşağıdaki pisliğin üzerine cehennemi salalım. Eva'yı bulmam gerek."

Merdivenlerden bodruma iniyorum ve ruh halim beklentiyle yükseliyor.

Dante'nin gırtlaktan gelen çığlıkları kulaklarıma müzik gibi geliyor.

Havada metalik kan kokusu dolaşıyor.

Alnına kırmızı bulaşmış ve burnu sola doğru yeni bir kıvrım yapmış.

Bileklerindeki amansız zincirleri çekiştiriyor.

Metal tezgâha bakıyorum, yanık et kokusu burun deliklerimi dolduruyor. Beş ayak parmağı ve iki el parmağı bir sıra halinde dizilmiş.

Beni görünce Dante'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. Bir sigara yakıp ona doğru ilerliyorum.

Alnında boncuk boncuk terler kıpkırmızıya karışıyor.

"Söyleyecek bir şeyin yok mu?" Bir duman bulutunun yüzüne doğru yükselmesine izin veriyorum. "Seni de üst kattaki orospuyu da sikeyim," diye bağırıyor.

Sağ elimi geri çektim ve ağzına vurdum. Kan sıçrıyor, ardından birkaç dişi yerde sekiyor.

"Bir daha onun hakkında konuşmayacaksın ya da adını ağzına almayacaksın," diyorum dişlerimi sıkarak.

Sigarayı alnında söndürürken tıslıyor.

Kızıma yaptıklarını düşündükçe içimi yeni bir nefret dalgası kaplıyor. Başparmağımı gözünün köşesine sokuyorum ve itiyorum, başparmağımın altına girip yuvasından çıkacak kadar sert bir şekilde. Yumuşak topu yakalayıp çekiyorum, serbest bırakırken attığı çığlıklardan zevk alıyorum. "Bu ona baktığın içindi." Rosa'ya acı vereceğime söz vermiştim ve tam olarak bunu yapacağım.

"Yeter artık. Lütfen, bitsin artık." Çökmüş göz kapağından taze kan akıyor.

Oda kahkahalara boğulur. "Yanlış adamlara yalvarıyorsun, Dante. Biz merhamet göstermeyiz."

Rosa'nın nişan yüzüğünü tutuyorum, onu aylarca hapseden şeyi.

"Ağzını aç," diye emrediyorum.

Başını sallıyor.

Çenesinden tutarak ağzını açıyorum ve devasa elması içeri itiyorum. "Şimdi yut."

Dişlerini sıkıyor, ellerimi kurtarmak için mücadele ediyor. Başını sabitleyerek burnunu sıkıyor ve elimle ağzını kapatıyorum.

"Sana yut dedim."

Eğilerek fısıldadım. "Eğer yapmazsan, aletini keserim ve onun yerine sana onu yediririm."

Boğucu kavrayışımın altında çırpınmaya çalışıyor ama sonunda dramatik bir şekilde yutkunuyor.

Henüz yeterince acı çekmiyor. "Keller, çekici bana ver."

Keller gölgelerin arasından çıkıp küçük bir kızıağın ağırlığını avucuma bırakıyor. Bir adım geri atıp kolumu yukarı kaldırıyorum ve kızgın bir güçle çekici doğrudan diz kapağına indiriyorum.

Alt bacağı önünde gevşekçe sallanırken kemik çatırdıyor. Başını geriye atıp kan donduran bir çığlık atıyor.

Tokmağı omzuma koyuyorum. "Şimdi, Eva hangi cehennemde?" Dişlerimi sıkıyorum. Eminim çok acımıştır. Gözyaşları terli yüzünden aşağı akıyor, yarılmış dudaklarından damlıyor. Hırıltılı bir kakhaha atıyor. "Ne fark eder ki? Muhtemelen şimdiye kadar ölmüştür."

Rosa için kalbim parçalanıyor. Dürüst olmak gerekirse, Eva'nın hayatta olduğuna inanmıyorum. Artık Maria'nın da işin içinde olduğunu biliyorum.

"Sırada hangi uzuv var?" Frankie demir testeresini kaldırarak sesleniyor.

"Eller." Çekici masanın üzerine, parçalanmış parmakların yanına fırlatıyorum.

Dante'nin ağzı kısık bir iniltiyle açılıyor ve çılgınca başını sallamaya başlıyor. Frankie testereyi bana uzattı.

"Tercihiniz nedir, sol mu sağ mı?" Sorarken aletin ucuyla her birine dokunuyorum.

"Siktir git." Tükürüğünü emiyor ve ayakkabıma tükürüyor. Ben de tekmeledim. "İkisi de o zaman." Omuz silkiyorum ve Grayson arkamdan gülüyor.

Ceketimi çıkardım, kollarımı sıvadım ve kravatımı çıkardım. Ampütasyonlar dağınık olabiliyor. "Frankie, onu geride tut, sonra diğerini yapabilirsin." Daha önce taşaklarına vurduğum için en azından bunu yapabilirim.

Dudaklarında sadist bir sırıtiş beliriyor.

"Memnuniyetle." Frankie kolunu Dante'nin çenesinin altına sararken gözleri kararıyor.

"Bu ona dokunduğun için," diye tıslıyorum. Dante metal zincirlere karşı titriyor. Sıkılı yumruğunu tutuyorum ve dişler etini yırtmaya başlarken tüm baskımı demir testeresine uyguluyorum.

Kemiğe vurduğumda sandalyesine yığıldı.

"Ona biraz adrenalin verin. Her şeyi hissetmesi gerekiyor," diye sesleniyorum. Grayson boynuna bir iğne batırıyor ve sıvıyı içeri itiyor.

"Bir dakika içinde yağmur gibi yağacak."

Yanaklarına tokat atıyorum. "Uyan! Uyan! Hâlâ biraz vaktimiz var." İnliyor, tek gözü titreyerek açılıyor.

"Henüz ölemezsin. Rosa'ya yıllarca işkence ettin. Onun acısını hissetmen adil olur." Tırtıklı kenarı son deri parçasının üzerinde sürüklüyorum. Cansız el yumuşak bir gümbürtüyle yere düştü.

Ayaklarımın yanında sarı sıvı birikiyor.

Ona tiksintiyle bakıyorum. "Gerçekten mi? Romano'nun ilk çocuğundan daha iyisini beklerdim."

"Babam seni öldürecek."

"O zaman cehennemde sana ve kardeşine katılabilir. Küçük bir aile buluşması."

Grayson elini yamamaya çalışıyor, kütüğü yakıyor ve sarıyor. Pişen et kokusu beni ürpertiyor.

"Neden birden canım sosisli sandviç istedi?" Grayson kıkırdıyor ve Dante'nin kolunun kalan kısmını sarıyor.

Gömleğini yırtıp kıllı göğsünü ortaya çıkarıyorum ve cebimden küçük bıçağı çıkarıyorum.

"Bu onun kabusları için."

Göğsüne ve karnına derin kesikler atıyorum, ben keserken kasları geriliyor ve çatlaklardan oluşan bir desen oluşturuyor.

Bıçağımın her darbesi arasında nefes nefese kalıyor, başını zar zor dik tutabiliyor. Frankie'ye bakıyorum. Ona ulaşmak için can atıyor. Dante'yi konuşturabilecek biri varsa, o da Frankie'dir.

Geri çekiliyorum ve bıçağımın ucuyla ona işaret ediyorum. "Sıra sende."

Frankie, Dante'yi boğazından tutarak kendisine bakmaya zorlar. "Aletini kesip atmadan önce son bir şans. Eva hangi cehennemde?"

"Siktir git Frankie," diye öksürüyor Dante.

Frankie geri çekilir, ayağını kaldırır ve göğsüne tekme atarak sandalyesini devirir.

"Sence gerçekten aletini kesecek mi?" Grayson yanımda beliriyor, kollarını kavuşturmuş Frankie'yi izliyor. Yemin ederim Grayson'da bir onaylama parıltısı var.

"Buna güveniyorum."

Frankie'nin vahşi gözleri bize bakıyor. "Keller, zincirlerini   z ve onu tut."

Keller, Dante'nin bağlarını keser, onu yere yatırır ve bacaklarını sabitler. "Grayson. Kollarını tut."

Frankie Dante'nin kemerini çözüyor, pantolonunu indiriyor ve p rs m    sikini ortaya çıkarıyor. Hepimiz kahkahalara boğulduk. Dante'nin yalvarı ları     en dudaklarında boğukla  yor.

Frankie'ye bıçağımı verdim. Sarkık organı   ekiyor ve kesmeye ba  lıyor. Keller ve Grayson ba  ka tarafa bakıyorlar. Bir adamın böyle çığlık attığını hiç duymamı tım, kulaklarımı   nlatacak kadar yüksek.

Frankie geriye doğru diz     yor, Dante'nin doku parçası elini zar zor dolduruyor. "  lk kez bir aleti kesiyorum," diye homurdanıyor.

  ğlıkları bastırmak için kopan siki Dante'nin ağzına sokar. Betonun her yerinde kanaması var, daha fazla ya ayacağından    heliyim.

"Bize Eva'nın nerede olduğunu söylemeyecek." Frankie istifa etmiş bir   kilde duruyor.

i    eker ve Dante'nin k    k parçasını b    yen su birikintisine atar.

Ama hen  z bitmedi. Onu aramaktan vazgeçmeyeceğiz. Ancak Dante'nin i i bitti. Ben sadece Rosa'ma geri dönmek istiyorum.

Grayson'la g  z g  ze geldim. "Yak onu." "Tamamdır, patron."

D rd m  z sadist pislikleriz. Her birimiz acı dolu bir hayat ya adık. Biz iyi adamlar değiliz. Asla da olmayacağız. Ama kadınlarımız ve   ocuklarımız için her zaman en iyisi olacağız. Yaptığımız her   ey onlar için.

Ve   u anda, benimkinin kollarıma sıkıca sarılmasını istiyorum.

Keller ve Frankie kanlar içindeki baygın adamı minib  se açılan k    k kapıdan dışarı s  r  kler. Arazinin diğer ucunda bu t  r barbek  ler için duvarla   evrili bir alan var. Bizim içimizde, bu yerler ikinci doğa haline gelir.

Grayson Dante'yi benzinle ısıtıyor, pis koku havayı bulandırıyor. Sanırım sidik ve terden daha iyidir. Dante'nin göz kapakları titriyor; neler olup bittiğini anlayacak kadar bilinci yerinde.

Ağzımda bir sigarayla yanlarına gittim. Adamlar geri çekildi.

"Bu Rosa için."

Ucunu yakıyorum, bir nefes çekiyorum ve göğsüne atıyorum. Dördümüz geride durup alevlerin bedenini ele geçirmesini izliyoruz. Kömürleşmiş zeminde çırpınıyor, cehennemin çatırdayan sesine karışan çaresizlik çığlıkları atıyor.

"Ben kadınıma geri dönüyorum."

Hepsi başını sallıyor, gözlerinde alevler dans ediyor. Yeterince gördüm. O gitti.

BÖLÜM YETMİŞ YEDİ

rosa

Ev ölüm sessizliğine büründü. Sienna, Maddie ve çocuklar yattı.

Bir süre için iyi bir dikkat dağıtıcıydı. Sonunda bir ailenin parçası gibi hissetmek güzel. Yarın doğum günü olan Maddie'nin güvenli bir eve kapatılmasına üzülmekten kendimi alamıyorum.

Zaten evde doğum yapacağını söyleyerek kendimi daha iyi hissetmemi sağlamaya çalıştı. Grayson çok gerekli olmadıkça hastaneye gitmesine izin vermiyor. Frankie onu bir hastaneden kaçırdıktan sonra olmaz.

Şaşırmalıyım, hatta şok olmalıyım. Ama şaşırmadım. Bu hayatta değil. Erkek arkadaşım eski nişanlıma bir bodrumda işkence ederken değil. Karanlıkta uzanmış, bugünü kafamda tekrar ediyordum.

Doğru seçimi yaptım mı? Ya her şeyi berbat ettiysem? Elimle bir çığlığı bastırıyorum. Ya Eva öldüyse?

Suçluluk duygusu içimi parçaladı. Hangi seçimi yaparsam yapayım, kazanamadım.

Alt katta kapının çarptığını duydum. Luca için endişeleniyorum. Kabusları kovalamanın, hayatı hissiz yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu bilirim.

Dünyanın yükünü çok uzun süre sırtında taşıdı. Herkes için her şeyini feda eden adam, kendisi için asla.

Bir kez olsun üzerindeki yükün kalkmasını hak ediyor. Bu yükü onunla paylaşmak istiyorum. Onun için savaşmak istiyorum.

Yorganı üzerimden atıp onun siyah tişörtlerinden birini giyiyorum,
üzerimde bir elbise gibi durmasına izin veriyorum ve onu bulmak için aşağı
iniyorum.

BÖLÜM YETMİŞ SEKİZ

luca

Yağmur ç i s e l i y o r ve ben bir nefes çekip dumanı içime çekiyorum,
Başımı veranda mobilyamın koltuğuna yasladım.

Kapı açıldığı anda vücudum tepki veriyor, kapının kenarına tutunurken
iri kahverengi gözleri benimle buluşuyor. Onu gömleğimin içinde görünce
sikim hemen sertleşiyor.

"İyi misin?" Tatlı sesi kalbimin çarpmasına neden oluyor.

Başımı sallıyorum ve kucağıma vuruyorum. Temkinli bir şekilde
yağmura bakıyor ve gölgeliğin altına giriyor. Kıçını kalçamda sürüyerek
rahat yerini bulmaya çalışırken inliyorum.

Başını arkaya yatırıp omzuma yaslıyor ve o ince boynunu ortaya
çıkartıyor.

"Bir fırt ister misin?" Diğer elimi boynunda gezdirerek tüylerinin diken
diken olmasını izliyorum.

"Lütfen."

Derin bir nefes çekiyorum ve yanaklarını kavıyorum. Eğiliyorum,
böylece ağzım onunkinin üzerinde duruyor. Dolgun dudakları benim için
açılıyor ve nefesi ağzına veriyorum, göğsünün yükselişini izliyorum. Başını
geriye doğru eğiyor ve dumanı etrafımızı saran puslu havaya bırakıyor.

Pozisyon değiştiriyor ve bana sarılıyor. "Bebeğim," diye inliyorum
amcığı sikime sürtünürken.

Şu anda kendimi tutacak gücüm yok.

Sigarayı elimden alıp son bir nefes çekiyor, gözlerinde arzu parlıyor. Sigarayı parmaklarının arasından çıkarıp yağmura doğru savuruyor. Elleri yüzümü çevreliyor. "Seni istiyorum, Luca."

Gözlerimi sıkıp kapatıyorum. "Bu gece benden istediğin gibi bir adam olamam, tesoro. Kendime güvenmiyorum."

Öfke ve adrenalinle doluyum. Nişanlısının kanına bulandım.

"Sen kendine güvenmiyor olabilirsin ama ben sana güveniyorum Luca. Buna ihtiyacın var, o yüzden beni kullan. Bırak seninle ilgilenen kişi ben olayım."

Başımı sallıyorum. Onu incitme riskini göze alamam. Beni ona bakmaya zorluyor. "Ben artık kırılgan bir prenses değilim Luca. Ne istediğimi biliyorum ve bu Sen." Gömleğimdeki kırmızı lekelere bakıyor.

Öne doğru eğiliyor, göğüsleri bana bastırıyor, dolgun dudakları kirli sakalıma sürtünüyor ve aletime bir telaş gönderiyor.

"Artık tamamen seninim, seninim."

Bana nasıl ulaşacağını biliyor. Gözlerim boynuna kilitleniyor ve dudağımı ısıyorum. Boğazındaki kırmızı izlerle ne kadar güzel görüneceğini düşünmeden edemiyorum.

Ellerini dağınık saçlarımda gezdiriyor, tırnakları kafa derimi çiziyor ve benden bir inilti çıkarıyor.

"Ve ben seninim, tüm benliğimle," diye nefes alıyorum.

Gözlerimiz kilitlendi, onunkindeki açlık benimkiyle eşleşti. Bu kadını asla inkar edemem. İsterse kalbimi göğsümden çıkarıp kendinde tutabilir.

"Beni senin yap, Luca. Bu an için yeterince bekledik.

Al şunu."

Elim boynuna dolanıyor, nefesini içine çekerken ağzım onunkinin hemen üzerinde.

Kalçalarını kaldırıyor ve elini baştan çıkarıcı bir şekilde karnından aşağıya doğru gezdirip üstünün eteğinin altında kaybolurken bana alaycı bir gülümseme veriyor.

Parıltılarını ortaya çıkarmak için parmaklarını kaldırıyor. Onun tatlılığının kokusuyla ağzım sulanıyor.

"İşte sana bu kadar hazırım Luca." Gözleri ışıkların altında parlıyor.

Parmaklarını ağzıma alıp emerek temizliyorum. Tat alma tomurcuklarım onun ıslaklığıyla patladığında aletim neredeyse patlıyordu.

"Sen lanet olası bir meleksin."

BÖLÜM YETMİŞ DOKUZ

rosa

Beni yukarı kaldırırken nefes nefese kaldım, sırtım

arkamdaki tuğla duvara çarptı.

Beni. Boğazımı sıkıca kavırıyor ve üstümü yukarı itip külotumu yırtıyor.

Soğuk yağmur tenime çarpıyor, ama hiçbir şey fark etmiyor çünkü yanıyorum.

Vahşi bakışları benimkilerle buluşuyor ve bu sadece içime zevk veriyor.

Ona ihtiyacı olan her şeyi vermek istiyorum. Tıpkı onun benim için yaptığı gibi, ben de onun baş vurabileceği kişi olmak istiyorum.

"Benim için kapıyı aç." Ses tonu sert.

Dediğini yapıyorum. İki parmağını sokmadan önce parmakları amımda geziniyor. Bir çığlık attım ve omzunu ısırarak çığlığımı bastırdım.

"Artık saklanmak yok." Boynuma yapışıyor ve emiyor. "Her iniltiyi, her iniltiyi duymak istiyorum. Adımı avazın çıktığı kadar bağırmanı istiyorum. Tüm dünya kazandığımızı bilsin."

"Tanrım, Luca," diye haykırıyorum bir parmağını daha sokarken. "Benim kirli kızım doldurulmayı seviyor, değil mi?"

Başımı sallıyorum, dudağımı ısıyorum. "Öp beni," diye inliyorum.

Dudakları ciğerlerimdeki tüm n e f e s i alarak dudaklarıma çarparken ıslak saçlarını çekiştiriyorum. Parmaklarını çekerken bedenim duvara yaslanıyor,

"Şimdi sikimi istiyor musun, tesoro?"

"Tanrım, evet."

"Evet, ne?"

"Lütfen, Luca." Kollarını çekiştiriyor, tırnaklarımla beni doldurması için yalvarıyorum.

Tek düşünebildiğim, o delici alet içime girdiğinde hissedeceğim rahatlama. Tek bir hamlede içeri giriyor ve ben onun etrafında gerilirken çığlık atıyorum.

"Siktir, bebeğim," diye homurdanıyor. "Uzun süre dayanamayacağım. Çok sıkı, çok mükemmelsin."

Zar zor nefes alabiliyorum, tek odaklanabildiğim şey içimde oluşan coşku.

Ben.

Tişörtümü yukarı itiyor ve göğsümü sıkıyor, göğsümü sıkıştırıyor. Meme ucumu ve gözlerimi başımın arkasına yuvarlıyor.

"Seni seviyorum." Derin sesi beni neredeyse uçurumun kenarına getiriyor. "Çok yakınım," diye bağırmak üzereyim.

"İyi kız, sikimin her yerine boşal, güzelim," diye fısıldıyor emme ve boğazımı ısırma arasında.

Ama o vazgeçmiyor. Bana acımasızca vurmaya devam ediyor. O metal çubuk vücudumu titreten noktaya çarpıyor. Hareket edemeyinceye kadar beni sıkıca kavırıyor.

Tam olarak ondan istediğim şeyi yapıyor.

Boynunu ısıriyorum ve adımı haykırıyor, her sert hamlede sırtım tuğla duvara çarpıyor.

Burun delikleri alevlenerek içimden çıkıyor ve beni kendi etrafında döndürüyor, titreyen bacaklarım beni zar zor ayakta tutuyor.

"Sandalyeye eğil." Sesi hırçın.

Dediğini yapıyorum, ellerimi ıslak plastik kolların üzerine koyuyorum. Saçlarımı yumruğunun etrafına doluyor ve başımı geriye doğru çekiyor, aynı zamanda

parmakları kıcıma girerken arkamdan.

Kalçaları bana öyle sert giriyor ki kalçalarımız birbirine çarpıyor ve dengem bozuluyor. Sandalyeye tutunduğumu kaybedince öne doğru yuvarlanıyoruz ve ağzım karşı tarafa çarpıyor.

"Siktir!" diye bağıyor ve çekildiğinde vücudum sarkıyor, beni minderin üzerinde nefes nefese bırakıyor.

Dönüyorum ve onu bana bakarken buluyorum. Dilime metalik bir tat çarpıyor ve dudağımı patlattığımı fark ediyorum. Elleri saçlarını çekerken dehşet dolu bir bakışla geri çekiliyor.

"Bunu sen istemedin, Rosa! Seni incittim!"

Pantolonunu yukarı çekip yanımdan hışımla geçmeye çalışıyor. Onu engellemek için kapının önüne geçiyorum, avucum göğsüne çarpıyor.

"Bir dakikaya ihtiyacım var." Ellerini yüzüne sürüyor.

"Hayır. Bunu böyle yapmayacağız Luca."

Başını yana eğiyor.

"Beni incitmedin. Çok yaklaştım, beni inciten senin durman oldu. Şimdi git ve yerine otur, bırak da adamımla ben ilgileneyim."

Parmak uçlarımda duruyorum, kabarık dudaklarım çenesini sıyrıyor. "Lütfen?" Onu geri itiyorum ve metal sandalyeye doğru yürüyorum. "Otur."

Dediğimi yapmadan önce birkaç kez göz kırptı.

Yerde bir ip bobini gördüğümde aklıma çılgınca bir fikir geliyor.

Yüzündeki çatışmayı görüyorum. Neye ihtiyacı olduğunu biliyorum ama o beni kırmaktan çok korkuyor. Ona artık o kız olmadığımı göstermek istiyorum. Kontrolü ele alabilirim, ikimize de bakabilirim.

Onu böyle görmekten nefret ediyorum. Birkaç dakikalığına bile olsa unutmasını istiyorum.

"Yapabilir miyim?" Aramızdaki ipi tutuyorum. "Bir sandalyeye bağlıyken fazla ileri gidemezsin." Ona göz kırpiyorum.

Başını arkaya eğerek inliyor. "Bağla beni, bebeğim."

İçimden bir heyecan geçiyor. Hemen işe koyulup bileklerini sandalyenin arkasında birbirine bağlıyorum. Kıpırdamadığından emin olduktan sonra üstümü başıma geçirip ona doğru yürüyorum.

"Tanrım," diye tıslıyor, şimdiden bağlarını çekiştiriyor.

Üstüne biniyorum ve gömleğinin düğmelerini açıp karın kaslarını mükemmel bir şekilde görmemi sağlayana kadar uğraşmaya başlıyorum.

"Bu daha iyi." Göğsüne, boynuna kadar öpücükler kondurmaya başladım, ara sıra ısırarak inlemesine neden oluyordum.

Geri çekilip parmağımı karnında gezdiriyorum ve aletini boxer'ından çıkarıp şaftını okşuyorum.

"Rosa, lütfen."

Yukarı kaldırıyorum, böylece ucu sadece girişime dokunuyor. Aşağı inerken ellerimi boğazına doluyorum.

"Kahretsin," diye tıslıyorum, tabana doğru kayıyorum.

Ona binmeye başladım, güzel ve yavaş, kalçalarımı yuvarlıyorum, böylece klitorisim ona sürtünüyor.

"Çok iyi hissediyorsun Luca."

Kalçalarını savuruyor ve onu durdurmak için ağırlığımı geri veriyorum. Öne doğru eğildi ve bir meme ucunu ağzına aldı.

Ellerimi kaldırarak geri çekiliyorum ve onu yavaşça sürerken klitorisimin etrafında dönmeye başlıyorum.

"Sana dokunmam gerek Rosa." Bakışları parmaklarıma sabitlendi. "Hayır."

Kapüşonlu gözleri benimkilerle buluşuyor. Bunun onu delirttiğini görebiliyorum. Bileklerini daha sıkı tutuyor.

"Yemin ederim Rosa," diye homurdanıyor.

Öne eğildim ve onu öptüm. Ağzımın içinde inliyor ve ben de tempoyu artırarak kendimi onun sikinin üzerine bırakıyorum.

Elleri beni sarıp göğsüne doğru bastırdığında nefesim kesiliyor. Özgür olması umurumda değil. Bunu sadece onun beni sevdiğini hissettirmek için yapıyordum.

Daha güvenli, ben değil. Ben ona güvenliyorum.

"Sana ulaşmamı sen bile engelleyemezsin, tesoro." Sırıtırıyor.

Parmakları saçlarımda geziniyor. Eli kıcıımı kavradığında, onu istediği gibi becermem için beni yönlendiriyor.

Eli kıcıımı tokatladığında

haykırıyorum. "Bu çok ateşliydi

Rosa." "Tanrım, Luca. Evet."

Eli tekrar oraya çarpmadan önce acıyan tenimi okşuyor. Dudaklarımı onunkilerin üzerine çarpıyorum ve patlayana kadar ona binıyorum. O da arkamdan geliyor, içime dökölüyor.

Yağmur hâlâ üzerimize yağıyor, tenimizden damlıyor. Islak alnını benimkine dayıyor, ikimiz de hava almak için mücadele ediyoruz.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor.

Yanağını okşadım. "Biz birbirimize göz kulak oluruz, unuttun mu? Sen varsın." Hiç bu kadar canlı hissetmemiştim. Bu sabah, hayatımın bittiğini düşünmüştüm.

Şimdi, hiç bu kadar güçlü olmamıştım. Luca yanımdayken, o içimdeyken, dünyaya meydan okuyabilirim.

Dudaklarını benimkilerin üzerine

hafifçe bastırıyor. "Hadi gidip

yatmak için temizlenelim."

Kalbim yerinden fırlayacak. Sonunda ait olduğum yere döndüm.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

luca

Rosa'yı mışıl mışıl uyurken bıraktım. Onu kollarımda görmek ne kadar

muhteşem olsa da

Bütün gece rahatlayamadım, tavana bakıp bir sonraki hamlemizi düşündüm.

Sadece tek bir çıkış yolu var. Salonun dolmaya başlamasını izliyorum. Organizasyonumuzun bir parçası olan her bir erkek Kings Gym'in kapısından içeri süzülüyor, ta ki salon ayakta kalana kadar.

Frankie, Keller ve Jax ringde arkamda duruyorlar.

Göğsümü dolduran gurura engel olamıyorum. Sadık askerlerden oluşan bir ordu kurduk. Geçen yıl uzun bir yol kat ettik.

Son adam kapıyı kapatırken kendimi iplerin üzerinde tutuyor ve kalabalığa bakıyorum.

Umarım savaş bittiğinde bu kadar çok param olur.

Oda sessizleşiyor, tüm gözler bana, liderlerine çevriliyor.

"İki bölümden oluşan bir görevimiz var." Elimi kaldırdım, işaret parmağımı kaldırdım. "Önce Eva'yı bul." Bir parmağımı daha havaya kaldırıyorum. "İkincisi, Romano ve Maria'yı öldür."

Enzo kitleler arasında dolaşarak her hedefin bir resmini dağıtıyor.

"Ordularını savaş için buraya getiriyorlar. Biz merhamet göstermeyiz. Komiser bizim tarafımızda. Ölürler. Soru yok, rehine yok."

"Frankie ve Keller sizi gruplara ayıracak, size vurmanız için yerler ve hedefler verecek. Dışarıda katliam olacak."

Oda alkışlarla inliyor ve ben gülümsüyorum. "Sizi hasta herifler."

"Grayson nerede, patron?" Kırmızı yüzlü yeni bir acemi
Ön tarafa.

"Konuştuğumuz gibi bir bebeğim olacak."

Maddie doğum yapıyor. En iyi doktorları getirdik. Onları korumak için küçük bir ordu ile ikinci bir güvenli eve gittiler.

Aramayı sabırsızlıkla bekliyorum. Umarım onlar için her şey yolunda gider ve güzel kızları bu kaosun içine sağ salım girer. Tek isteyebileceğim bu.

"Merak etmeyin, hepinizi forma sokmak için geri dönecek. Şimdilik Katil Keller'ın kendisi var." Kardeşime sııttım.

"Şimdi, gidelim! En çok öldüren yüz bin dolar kazanacak. Mutlu avlar."

Hevesli kalabalıktan Frankie'ye dönüyorum. "Bu gece benimle ofisimde buluşmanızı istiyorum. Sizinle konuşmam gereken bir şey var."

Keller ve Frankie birbirlerine sorgulayan bir bakış atarlar.

İplerin altından geçip askerlerimizin arasından ilerliyorum.

Savaş başladı.

Şimdi Rosa'ya çılgın planımı anlatmalıyım.

DÖNDÜĞÜMDE ROSA HÂLÂ YATAĞINDA YATIYORDU. BEN ODADA DURUYORUM.

ve onu izle. Huzurlu görünüyor.

Kıyafetlerimi silkip tekrar yatağa, onun yanına giriyorum. İç çekiyor ve vücuduma sarılıyor, yumuşak teni benimkine sürtünüyor. Gözlerim yorgunluktan kapanmak üzere yken bile onu istiyorum.

"Günaydın patron." Sesi titrekti. Gözlerini ovuşturuyor ve bana gülümsüyor.

Ellerini başının üstünde birleştirerek üzerine yuvarlandım.

"Kahvaltı yapmadım." Burnumu kulağının arkasındaki hassas noktaya sokuyorum.

Uzun, siyah kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "Öyle mi?"

Pazusuna dağılmış küçük mor çürükleri gördüğümde çenem titriyor.

"Hey, benimle dön Luca. Burada seninleyim."

Başımı sallıyorum, kadınımı içime çekiyorum.

"Seni daha önce kurtaramadığım için, o canavarın sana ne yaptığını göremediğim için çok üzgünüm. Hayatımızın geri kalanında her gün bunu telafi edeceğim. Seninle gurur duyuyorum, Tesoro. Gösterdiğin güçle, herkesten daha çok savaştın."

Gözleri yaşlarla parlıyor. Bir tanesi düşmeye başladığında eğilip yanağındaki tuzlu damlayı yalıyorum.

"Seni sonsuza dek sevebileceğim için dünyanın en şanslı erkeğiyim."

Yarın ikimizi de buradan tek parça halinde çıkarmalıyım. Neden içgüdülerim bana bağıyor bilmiyorum. Hayatımda hiçbir şey bu kadar basit olmamıştı. Sadece birkaç saat daha.

"Hayır, sanırım ben en şanslı kadınıyım. Benim için dünyayı yakabilecek gerçek bir kitap sevgilim var."

"Bence erkek arkadaşın daha iyisini yapabiliriz." Alt dudağını ısırdım. Bu kadını karım yapacağım.

"Şimdi dizlerinin üzerine çök ve şu lanet yatak başlığını tut. Erkeğini besleme zamanı." Göz kırıyorum, bileklerindeki tutuşumu bırakıyorum. "Chop chop." Sırıtiyorum. Topuklarımın üzerinde otururken, o pozisyonunu alırken kan kulaklarıma hücum ediyor.

Kıvrımları ve o güzel poposuyla benimle alay ederek kalçalarını oynatıyor, siyah yatak başlığını kavırıyor.

Manzarayı hayranlıkla izliyorum, ıslaklığı şimdiden kalçasının iç kısmına damlıyor.

"Sıkı tutunmak isteyebilirsin, bebeğim."

Koyu renk saçlarını çıplak omuzlarına savuruyor ve iri çikolata gözleriyle beni süzüyor. Kıçının yanaklarını tutarak aralarını açıyorum ve amına üflüyorum, bu da onu bir iniltiyle öne fırlatıyor.

"Daha başlamadım bile, bebeğim." Poposunun kıvrımlarını okşuyorum. "Onu bana geri getir, ben de senin acına son vereyim."

Göğsünü indirip kalçalarını tekrar elime doğru itiyor. "Aferin kızıma."

Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi onunla ziyafet çekiyorum.

"Çok tatlısın Rosa. Hepsi benim," diye törpüledim.

"Aman Tanrım, evet, hepsi senin," diye haykırıyor.

Parmağımı omurgasında gezdiriyorum. Sevmek, değer vermek v e kesinlikle tapmak için benim.

Kalçalarını kavrayıp onu yüzüme doğru daha da itiyorum.

Boğulmak istiyorum. Onu o kadar çok içime çekmek istiyorum ki, kendi adımları bile unutuyorum. "Hadi bebeğim, yüzümü sık." Onu teşvik etmek için kıçına tokat atıyorum.

Bana sürtünüyor, klitorisini her yalayışında bacakları titriyor. Her seğirdiğinde, bu sadece daha sert bastırmamı, dilimi daha hızlı oynatmamı ve burnumu daha derine gömmemi sağlıyor. Emdiğimde patlıyor. Orgazmını atlatmasına izin veriyorum, nefes nefese kalıyor ve başı yastığa düşüyor.

Dizlerimin üzerine çökerek sikimi onun girişine doğru hizalıyorum, kıcı hala benim için havada. Vücudu hala doruk noktasından seğiriyor. "Bana bir tane daha vermeye hazır mısın?" Onun içinde olmak için yanıp tutuşuyorum.

Kendini geriye iterek ucunu deliyor ve göğsümde bir inilti kopmasına neden oluyor.

"Bunu evet olarak mı kabul edeyim?"

"Her zaman evet," diyor yastığa karşı. Kendimi içeri kaydırıyorum, amının etrafımda gerilmesini izliyorum. Parmağım kık yanaklarının arasından kayıyor.

Boynunu eğiyor, gözlerinde bir parıltı. "Seni orada istiyorum."

Sözlerini kaydederek içine pompalamayı bıraktım. "Şimdi mi?"

"Evet. Şimdi. Her bir parçama sahip çıkmanı istiyorum Luca."

Nefes alıp veriyorum, içine girip çıkıyorum.

"Lütfen, Luca."

Onu hiçbir şeyden mahrum etme şansım yok. Bırak bunu.

"Ağırdan alacağız." Bunu onun iyiliği için mi yoksa benim iyiliğim için mi söylediğimi bilmiyorum.

Sikimi içinden çıkardım ve iki parmağımı içine soktum. "Onları benim için güzel ve ıslak hale getir."

Sırtına eğilip omurgası boyunca öpücükler konduruyorum, bir parmağımı kıkına sokuyorum ve nefesini tutmasına neden oluyorum.

"Hoşuna gitti

mi?" "Hmm

evet."

Bir ikinciyle devam ediyorum, sadece ikiyle bile, çok sıkı.

Kendimi onun arkasında konumlandırıyorum ve elime tükürüyorum, aletimin tabanını tutuyorum, girişini dürtmeden önce güzel ve ıslak hale getiriyorum. Omuzları kulaklarının yanında ve nefesini tutarken vücudu gergin.

"Rahatlamana ihtiyacım olacak, tesoro. Bana güven ve nefes al."

Biraz daha içine giriyorum ve bu his karşısında tıslıyorum. O dar delik sikimi boğarken uzun süre dayanamayacağım.

"Ne kadar mükemmel bir kızsın, kıcını bu şekilde sahiplenmeme izin veriyorsun." Yavaşça içine doğru bastırıyorum.

"Oh, Luca," diye ağlıyor. Bacaklarını biraz daha aralıyorum, omuzlarını öpmek için eğiliyorum. Parmağım klitorisini buluyor ve daire çizmeye başlıyor.

Onu boğazından tutup üst kısmını yukarı çekiyorum, böylece sırtı göğsümle aynı hizaya geliyor. Elim boynunu sıkarken boynunu emiyorum, parmağımı amının içine sokuyorum. Sikim sıkıca kıkına girmişti.

Gözleri dalgalanarak kapanıyor, dolgun dudaklarından küçük nefesli inilti kaçıyor. "Sür beni, bebeğim. Bırak kıcını nasıl istiyorsan öyle sikeyim."

Bacakları kalçalarımın üzerine yayıldı. Şimdi tamamen açık ve çıplak, aletimin üzerinde zıplıyor.

"Seni seviyorum," diye mırıldanıyorum boynuna, sonra da hassas tenini emiyorum. Benimkini.

"Benim tarafımdan tamamen doldurulmak hoşuna gidiyor mu? Bunu sonsuza dek istiyor musun?" "İstiyorum," diye ağlıyor.

Birkaç itişten sonra taşaklarım geriliyor, neredeyse mideme geri dönüyordu. Kendimi onun kışına boşaltıyorum, patladığımda adı boğazımı yakıyor. Terli tenlerimiz birbirine sürtünüyor. Kısa bir süre sonra o da beni takip ediyor. Kollarımda parçalanışını izlerken göğsüm kabarıyor. Ona sıkıca sarılıyorum, isminin dudaklarından bir ilahi gibi çıkışını dinliyorum.

Kollarımda dönüyor, beni içine çekiyor, göğüsleri göğsüme çarpıyor ve ciğerlerimdeki havayı öpüyor.

"Beni bir daha asla bırakma

Luca." "Hiç şansın yok. Asla."

Çıplak sırtını bana yaslayarak yatağa yerleştiğimizde, nefes alış verişini düzene girene kadar ona sarılıyorum. Ona dünyadaki en değerli şeymiş gibi sarılıyorum. Gitmesine asla izin vermek istemiyorum.

"Benimle kaçmaya ne dersin?"

Tavana bakıyorum ve nefesimi tutuyorum. Eva'yı bulmak için kalmak istediğini biliyorum.

Ayağa kalktı. "Nereye gidiyoruz?"

"Yunanistan mı?" Parmağımın ucuyla kolunu çiziyor, arkasında oluşan bir dizi tüyün diken diken olmasını izliyorum.

"Tüm adamlarımız Eva, Romano ve Maria'yı arıyor. Frankie bu işe öncülük edecek. Bu işten uzak durmanı istiyorum Rosa. Ve seni asla terk etmeyeceğime yemin ettim, o yüzden birlikte gidiyoruz."

Artık onun için savaşıyorum. Onu güvende tutmak için her şeyi yapacağım. "Peki ya ailen?"

"Onlarla konuşacağım. Keller ve Grayson ailelerine nasıl bakacaklarını biliyorlar, tıpkı benim şimdi kendi aileme bakacağım gibi."

"Emin olduğun sürece, Luca. Sana ihtiyaçları olursa kalırız."

Başımı salladım ve onu kendime çektim. "Rosa, sen benim hayatımsın."

SEKSEN BİRİNCİ BÖLÜM

rosa

Sienna bana dumanı tüten bir fincan kafeinsiz kahve uzattı. Darcy'yi

koymasına yardım ettim ve

Max yatağa. Bütün gün gergin bir şekilde Maddie'den haber bekledi. Nihayet öğleden sonra üçte telefon geldi. Maddie'nin küçük bir kızı olmuş, adı Hope. Çok güzel, dudakları büzülmüş ve parlak sarı, kabarık saçları var. Beni en çok gülümseten fotoğraflar, Grayson'ın Hope'u gülümseyen Maddie'nin yanında tuttuğu fotoğraflar oldu.

Bu adamların hepsi eşlerine ve bebeklerine karşı çok yumuşak.

Luca'nın da bir gün öyle olacağını biliyorum.

Adamlar eve varıyor ve doğruca ofise gidiyorlar. Luca yukarı çıkmadan önce durup bana bir öpücük veriyor. Beni daha fazlasını istemeye iten bir öpücük.

"Sence kahve isterler mi?" Sienna'ya soruyorum. Orada oturup her şeyi planladıklarını düşünmeden edemiyorum.

Saçlarını topuz yapıyor ve kıkırdıyor. "Scotch ya da Brandy olabilir. Kahve, hayır."

"Oh."

Tüm bu çılgınlık içinde bir kez bile bir damla içkiye dokunmadım. *İyileşmeye* yakın olduğumdan değil. Asla da olamayacağımı biliyorum. Yine de bu benim için büyük bir kazanç.

Ve bunun için teşekkür etmem gereken tek bir kişi var. Luca'ya.

"Neden gülümsüyorsun? Sana çok yakışmış," diyor Sienna ve kanepede yanıma oturuyor.

"Tüm bunlara rağmen uzun zamandır canım içki çekmemiştir. Sanırım bir yerlere varıyorum."

Kolunu bana doladı. "Senin adına mutluyum. Bunu tersine çevirdiğine sevindim. İnan bana, bunun bir insana neler yapabileceğini gördüm."

"Evet, zordu. Beni bunu atlatmaya iten Luca oldu." "Luca'nın bir özelliği de bu. Sevdiği zaman çok şiddetli sever. Hatta eğer onu kırarsa," diye iç geçiriyor.

"Onu kırmayacağım. Onu iyileştirmek için elimden geleni yapacağım."

Yatağa giderken ofise yaklaştığımda Luca'nın sesini duyarak duruyorum.

"Onunla bu şehirde kalmayacağım ve bir daha asla yanımdan ayrılmasına izin vermeyeceğim."

Frankie Amca sesini yükseltir. "Yani bununla uğraşmak için bizi burada mı bırakacaksın? Saçmalık. Sorunlarından öylece kaçamazsın. Rosa burada güvende. Eva'yı bulmak için yardımınıza ihtiyacım var."

Oda görüldüğünde, adamların hepsinin büyük bir masanın etrafında oturduğunu görebiliyorum.

Başlarını bana çeviriyorlar, muhtemelen benden nefret ediyorlar. Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve geri çekiliyorum.

"Özür dilerim. Ben gideyim."

"Rosa. Bekle." Luca ayağa kalkar ama Frankie Amca'ya hançer fırlatmadan önce değil.

Sandalyesini fırlatıp bana doğru koşarken, güçlü kollarını etrafıma sarıp beni sıkıca çekerken nefesimi içime çekiyorum.

Ona bakıyorum ve gülümsüyorum, uzun zamandır ilk kez gerçekten gülümsüyorum. O bana sarıldığında, başka hiçbir şeyin önemi kalmıyor. Sol elimi belinden çekip göğsüne bastırıyorum.

Dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Benimle gel. Bunu duyman gerek. Artık aramızda sır yok. Senden hiçbir şey saklamayacağım. Asla."

Gülümsememi gizlemek için dudağımı ısıyorum, kalbim çarpıyor. O benim. Saklanmak yok, gizlenmek yok, Dante yok.

Parmaklarını benimkilere geçiriyor ve bizi masanın başındaki yerine götürüyor. Koltuğunu kaldırıp yere çöküyor ve kucağına oturmamı işaret ediyor.

Herkes bana bakarken sinirlerim midemde çalkalanıyor. Suçluluk duygusu içimi parçalıyor, buna ben sebep oldum.

"Çok özür dilerim," diye ağzımdan kaçırdım. "Hepinizi tehlikeye attım çünkü daha fazla dayanamadım. Bunu yapamazdım."

Ellerim yüzümü kapatıyor ve Luca beni içine çekiyor.

Frankie sandalyesini geriye kaydırıp ve bize doğru yürüdü.

"Rosa, sakın bunun için özür dilemeye kalkma. Hepimiz seni daha önce kurtaramadığımız için üzgünüz. Bu beni her gün yiyip bitirecek. Seni asla babanla bırakmamalıydım. O zaman söz verdiğim gibi seni korumalıydım. Ama şimdi seni korumak için hayatım pahasına savaşıacağım. Yemin ederim."

Arkamdaki Luca'ya ters ters bakıyor.

"Ona söylemek için iyi bir zaman olabilir," diyor Luca arkamdan. Kaşlarım şaşkınlıkla çatılıyor. "Neyi söyleyeceksin?"

Frankie oflayıp pufluyor, gözlerini Luca'ya dikeyyor. "Annenin ölümünden sonra neden ayrıldığımı."

"Tamam mı?" Hâlâ kafam karışık.

"O patlama babanın yaptıklarına misillemeydi. Dante'nin annesini, Romano'nun ilk karısını öldürdü."

"Evet, bunu biliyorum. Ama bu neden gitmen gerektiği anlamına geliyordu? Ve sonra onu öldürmek için geri mi döndün? Anlamıyorum? Neden veda bile etmedin?"

Luca beni daha sıkı sıkıyor.

Frankie yumruğunu sıkıyor ve başka tarafa bakar. "O patlama Leila'yı da öldürdü."

Hamile kız arkadaşım."

Ağzım açık kaldı. Orada güzel sarışın bir kadın olduğunu hatırlıyorum. Kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Her zaman misafirlerimiz olurdu, bu yüzden alışılmadık bir şey değildi.

"Babanı intikam için öldürdüm. Onun aptallığı hayatımı mahvetti. Seni ve Eva'yı ebeveynsiz bırakmak istemediğim için ayrıldım. Ama şimdi-" Bir elini sakalının üzerinde gezdiriyor.

"-Şimdi, keşke yapsaydım. Benimle birlikte olmalıydın. Kardeşimin kendi çocuklarına bu kadar kötü davranacağını tahmin etmemiştim."

"Annem öldükten sonra değişti. Senden nefret ediyordum, Frankie." İç çektim. Elleri uzattı, avuç içleri yukarı bakıyordu. "Biliyorum. Özür dilerim."

"Çok kızgındım. Eğer kalsaydın, Dante'nin bana asla zarar vermeyeceğini biliyordum. Ve babamın yaptığı gibi yaşamasına asla izin vermezdin. Bağımlı oldum çünkü benim için geri döneceğinden korkuyordum."

"Hâlâ yardıma ihtiyacın var mı?"

Başımı salladım. "Bende var. Luca beni danışmana gönderdi. Yoksunluk dönemimde bana yardım etti. O zamandan beri hiçbir şeye dokunmadım. Yani, çok yaklaştım."

Luca beni sıkıca kavrayan elini bırakıyor ve ben de amcama sarılmak için onun kucağından atlıyorum. O benim çocukluğumdaki en iyi arkadaşımdı. Beni okula götüren, şirret arkadaşlarım hakkında sızlanmalarımı dinleyen ve dondurma yemeye götüren kişi. Babamın da hayatını mahvettiği bir adam.

"Beni kurtardın. Önemli olan tek şey bu. Frankie amcam geri döndüğü için çok mutluyum." Hıçkırıyorum. Kıkırdarken göğsü yüzümde titreşiyor.

Bana sıkıca sarıldı. "Özür dilerim."

Gözyaşlarımı silerek geri çekiliyorum. "Seni affediyorum."

Ayağa kalktığımda gülümseyen Luca'nın kucağına atlıyorum. Saçlarımı boynumdan uzaklaştırırken titriyorum, nefesi tenime çarpıyor.

Grayson ve Keller, Frankie ve Theo'nun karşısında oturmuş, kollarını kavuşturmuş, bana ve Luca'ya bakıyorlar.

Luca boğazını temizler. "Rosa'yı güvende tutabilmemin tek yolu buradan

ayrılmak. Ben yokken Frankie'nin bu işi yürütmesini istiyorum. Romano'yu alaşağı etmek istiyorsun.

o senin."

Yanaklarımın kızardığını hissedebiliyorum. "Bunu yapmana izin veremem; hepsi benim hatam. Eva için burada olmalıyım. Sen de ailen için burada olmalısın."

"Rosa." Bana sert bir bakış fırlattı. "Sanırım bunu açıkça belirttim. Benim dünyam senin etrafında dönüyor. Seni güvende tutmak benim önceliğim. En başta Maria'yla evlenmeyi asla kabul etmemeliydim. Kalbimin sana ait olduğunu biliyordum. Sadece bir gün her şeye sahip olabileceğimi düşünmüştüm. Ve görünüşe göre, sahip olabilirim. Çünkü sen "her şeye sahipsin" Rosa. Sonunda hayalini kurduğumuz hayata sahip olabiliriz."

Grayson boğazını temizler. "Burada güvende olduğunuzdan emin olacağız, böylece ikiniz de eve dönebilirsiniz."

Frankie parmaklarını çıtlattır. "Ve Romano'yu ben öldüreceğim. Bunun için on uzun yıl bekledim. O şerefsiz bunu ödeyecek."

Luca ona üzgün bir gülümseme verir ama hemen kendini toparlar. "Demek istediğim, hayatımın aşkıyla Yunanistan'da beyaz bir kumsalda uzanacağım. Aceleye gerek yok."

Yardım edemem ama orada oturup gök gürültüsü gibi bir suratla izleyen Keller için üzülüyorum.

"Keller?" Luca'nın sesi yumuşak. Frankie'ye bakıyorum ve kapıya işaret ediyorum. Bu ikisinin bir dakikaya ihtiyacı var. Annelerini yeni kaybettiler ve şimdi Luca gidiyor.

Keller'ın dövmeli eli yüzünde geziniyor. Luca'nın kucağından kayıyorum ve o da ellerimi yakalıyor. Ona dönerek yumuşak bir gülümseme veriyorum. "Kardeşinle konuşmalısın, Luca."

Frankie ve Grayson kapıya doğru ilerlerken o başını sallayıp arkasına yaslanıyor.

"Ben kızlarımın yanına dönüyorum." Grayson Luca'yı selamlıyor ve gidiyor. Luca'nın dudaklarına bir öpücük bırakıyorum.

"Yatakta görüşürüz, mia vita."

SEKSEN İKİNCİ BÖLÜM

luca

Kapıdan çıkarken gözlerimi ondan ayırmıyorum. Onu yanımda istiyorum. Her zaman yanımda. Kasada sakladığım bir şişe viskiyi alıp iki bardak dolduruyorum.

"İyi misin?" İçkiyi geri devirirken soruyorum.

Başını sallıyor ve homurdanıyor.

"Öyle misin?" diye sorar.

"Yaklaşamadım bile, ama yaklaşıyorum. Sevgilimi geri aldım." "Neden gitmen gerektiğini anlamıyorum."

Ayağa kalkıp ona doğru yürüyorum ve elimi omzuna koyuyorum.

"Frankie ve Grayson kaleyi koruyabilir. Bizim ordumuz var. Onun bu işin yakınında olmasını istemiyorum."

Başını salladı. "Seninle gurur duyuyorum kardeşim."

Başımı eğiyorum. *Gurur mu?* Annemizi öldürttüm ve o neredeyse havaya uçuyordu.

Yukarı.

"Olmamalısın." Başımı sallıyorum, aniden kendimi boğma ihtiyacı duyuyorum.

duygularım yeniden

depreşiyor. "Seni

özleyeceğim," diyor.

"Biliyorum, çok zevkliyimdir." Bir gülümsemeyi ısırdım.

Elindeki viskiyi masanın üzerine tükürüyor. "Hayır, sen tam bir baş belasıydın Luca."

Onu özleyeceğim.

"Bir kadının Luca Russo'yu çivileyeceği günü göreceğimi hiç düşünmezdim." "O özel biri. Başından beri biliyordum. Sen ve Luca Russo hakkında hep şaka yapardım.

Grayson'ın amcığı kırbaçlanıyor, ama lanet olsun, anlıyorum. O kadın beni bağlayıp kıcıma şaplak atabilir ve ben de itiraz etmem."

Beni iple bağladı ve her saniyesine bayıldım.

"Evet, oluyor ama şaplak atan kişi olmayı tercih ederim," diye kıkırdıyor.

Yüzünde bir ciddiyet beliriyor. "Neden bize söylemedin? Yardım edebilirdik. Bunu tek başına yapmak zorunda değildin. Kızımı tehdit etselerdi, o piçlerin her birinin peşine düşerdim, biliyorsun."

Eli bardağın etrafında sıkılaşıyor.

"İşte tam da bu yüzden, Keller. Senin bir ailen var. Benim hatalarımla uğraşarak hepsini riske atmana izin vermeyeceğim. Silahları ben çaldım, anlaşmayı ben yaptım. Yeğenime bir şey olmasına izin veremezdim. Yine de annemi kurtaramadım." Boğazım düğümleniyormuş gibi hissediyorum.

"Annemi sen öldürmedin, Luca. Dante öldürdü. Romano öldürdü. Ve şimdi intikamımızı alacağız. Hayatını kendini suçlayarak yaşayamazsın. Delirirsin."

Ensemi kaşıyorum, annemin yerde cansız yatan görüntüsü hâlâ zihnimi yakıyor.

"Yarın seni uçak pistine götüreceğim. Jeti hazırlamaları için onları arayacağım.

Yunanistan'ın yılın bu zamanlarında güzel olduğunu duymuştum."

İkimiz de ayağa kalktık ve beni çerçevesinin içine çekti.

"Seni seviyorum kardeşim. Bunu asla unutma. Büyürken ailemiz olmayabilirdi ama kendi ailemizi kurduğumuz için mutluyum." Konuşurken sesi kırılır.

"Bunu dünyaya değişmem."

BÖLÜM SEKSEN ÜÇ

luca

Keller bizi havaalanına götürürken **R**osa'nın başı omzuma yaslanıyor.

İzin veriyorum.

Benimki koltuğa doğru yuvarlandı ve bir nefes verdi. "Birkaç dakika sonra yeni hayatımıza başlayacağız."

Oturuyor, yüzü ışıltıyor. "Hayal ettiğimiz her şey olacak."

Başımı salladım. "Ve daha fazlası." Onu kendime doğru çekiyorum.

Keller dikiz aynasından bana bakıyor ve gülümsüyor.

İpeksi saçlarını okşuyorum, sonunda kendimi tamamlanmış hissediyorum. Hayal ettiğim her şeye burada sahibim.

Hangarımız ortaya çıkıyor. Başardık.

"Seni seviyorum, Ro-"

Bedenim sarsılıyor ve metal kapıya çarpıyor. Etrafımdaki camlar kırıldı. İçgüdüsel olarak Rosa'yı korumak için kendime daha da yaklaştırdım.

"Yerde kal," diye bağıriyorum. Alnımı ovuyorum ve kan parmaklarımı kaplıyor.

"Rosa." Sesimi panik kaplıyor. Ona dönüyorum, endişeli gözleri bana bakıyor.

Kapı çarpınca kollarımda zıpladı. Keller aceleyle araçtan çıkıp arabanın ön tarafına dolanıyor ve silahını arabamızın yolcu tarafına saplanmış olan karartılmış SUV'ye doğrultuyor.

Bentley'im.

Rosa'nın yüzünü avuçlarımın arasına alarak kesik kesik nefes alıyorum. Onu kontrol ettim, üzerinde bir iz olmadığını görünce rahatladım.

Silah patladığında irkildi ve gözlerini sıkarak kapattı. Yüzünü göğsüme bastırıp onu sıkıca tutuyorum, diğer elim tabancama sarılıyor.

Keller hışımla arabaya döndü ve kapımı açtı. "Gitmemiz gerek."

Havacı gözlüklerini başının üstüne koyuyor, gözlerinde öfke var. Uzaktan motorların gürültüsünü duyana kadar tereddüt ediyorum. Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum.

Ve tam olarak kimi istediklerini biliyorum ve onu almıyorlar.

"Rosa, bana bak."

Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyor.

"Benim için güçlü olmana ihtiyacım var," diye fısıldıyorum, sesimin kırılmaması için her şeyi yapıyorum. "Cesur olmana ihtiyacım var."

Başını iki yana sallar. "Luca, hayır. Ne düşündüğünü biliyorum. Lütfen beni terk etme. Bir daha olmaz."

Başparmağımla gözlerinin altını okşuyor ve gözyaşlarını siliyorum. Kardeşime dönüyorum, yüzü soğukkanlı. "Onu al. Onu güvende tut."

Başını sallar. "Luca, yapma bunu. Bir yolunu bulabiliriz. Kaçmamız gerek."

Arkasındaki karartılmış SUV konvoyunu işaret ediyorum.

"Çok fazla var. Götürün onu. Mümkün olduğunca çabuk Frankie'ye git. Ona Rosa'yı güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapmasını söyle. Benim için endişelenme." Sözlerimi aceleyle söyledim.

"Luca, yemin ederim. Bunu yapmana izin vermeyeceğim." Kucağıma tırmanıyor, kollarını sıkıca boynuma doluyor.

Tatlı vanilya kokusu beni istila ederken gözlerimden yaşlar akıyor.

Yüzümü boynuna gömdüm. "Seni seviyorum Rosa. Sonsuza dek senin olacağım. Bir gün her şeye sahip olacağız, ister bu hayatta ister öbür dünyada. Kalbim sadece senin için atıyor. Şimdi lütfen Keller'la git. Bırak da bunu bitireyim."

Cevap veremeden başını kaldırıp dudaklarımı dudaklarına yapıştırıyorum.

Son bir öpücük.

Keller'a döndüm. "Lütfen, sadece onu al."

"Hayır!" diye bağıyor, boynumdaki tutuşunu sıkılaştırıyor ama ben kıpırdamıyorum. Ellerimi ondan ayırıp havada tutuyorum ve eğilip onu belinden kavrayan Keller'a bakıyorum. Onu üzerimden çekerken vücudu benimkine tutunuyor ve kalbimi de beraberinde götürüyor.

Vücudu Keller'ınkine karşı
çırpınıyor. "Bırak beni!" diye
bağıyor.

Ona bakamam. Onunla ilgili son hatıramın bu olmasına izin veremem.

Keller onu bir koluyla tutarken, diğer koluyla da parmaklarını silahına sıkıca sarar. "Sadece onları tut. Onlara hiçbir şey verme. Sana ulaşacağız. Yemin ederim. Bu şehirde seni bulamayacağımız hiçbir yer yok. Gerekirse her yeri yakarım. Sadece kendini hayatta tut."

Muhtemelen kendi ölümüne yürüyorum. Bunu biliyorum. Garip ama Rosa yaşadığı sürece benim için sorun yok.

"Yeğenlerime amcalarının ne kadar efsanevi olduğunu söylediğinizden emin olun."

"Luca. Kes şunu," diye uyarır.

Arabadan inip silahımı ona uzattım. "Ne-"

Sözünü kesmek için elimi kaldırıyorum ve başımı sallıyorum. "Onu koruyorsun.

Her şeyiyle. Şimdi git."

Hareket etmiyor. "Siktir
git!" Çığlık atıyorum.

"Kahretsin," diye
mırıldanıyor.

Koşarak uzaklaşmasını izliyorum. Rosa'nın feryatları kulaklarımda çınıyor. Onunla güvende olacak. En azından bunu biliyorum. Köşeyi dönüp gözden kaybolana kadar izliyorum.

Takım elbisemin ceketini çekiştirip kravatımı düzeltiyorum. Sonra yüzüğü parmağımda döndürüp bekliyorum.

Beş cipin motorları bana doğru kükrüyor.

Ellerimi kaldırıp onlara doğru yürüyorum ve yere dizlerimin üzerine kyorum.

Gözlerimi ortadaki arabaya sabitledim. O kaltağın orada olduğunu biliyorum, bu yüzden ona en iyi sırtışımı veriyorum.

Arabanın kapısı çarpıyor ve üç askeli adam bana doğru koşuyor, namlularını kafama doğrultuyorlar.

"Bu gerçekten gerekli mi?" Alay ediyorum. "Bir imparatorluk mu istiyorsun Maria? Kibarca sorarsan sana benimkini veririm," diye bağırıyorum ortadaki araca doğru.

Bu onu yakalayacaktır. İntikam istiyor olabilir ama aynı zamanda ağzl. Güç elde etmeye ve babasına değerli olduğunu kanıtlamaya çalıştığına bahse giriyorum. Avantajıma kullanabileceğim tek şey bu. Onun zayıflığını bilecek kadar uzun süre onunla yaşadım.

Adamlardan biri elini kulaklığına gtrr ve başını sallar.

Beni yakamdan tutup cipe doğru sürüklerken silahı şakağıma dayadı.

"ok eğleneceğiz Luca," diye mırıldanıyor Maria, tüylerim diken diken oluyor.

"Sabırsızlanıyorum," diye mırıldandım.

Keskin bir şey boynuma saplanıyor. "Ne oluyor be?" Gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Tabii ki bana ilaç veriyor.

"Seni kaltak," diye tışıyorum her şey bulanıklaşmaya başlarken. Dünya kararmadan önce duyabildiğim tek şey onun kıkırdaması.

BÖLÜM SEKSEN DÖRT

rosa

Keller'ın devasa kolu beni kendisine doğru bastırırken göğüs kafesim

yanıyor,

sokaklarda bizi yarıştırtıyor.

Aniden durduğunda sarsılıyorum ve tek gözümle dışarı bakıyorum. Tek gördüğüm iki yanımdaki donuk tuğla duvarlar.

Eğildi ve beni titreyen bacaklarımın üzerine yatırdı. "Bir telefon görüşmesi yapmam gerek." "Luca iyi olacak mı, Keller? Onu öldürecekler mi?"

Göğsüm kabarmaya başladı. Onu kaybedemem.

Güçlü elleri pazularımı sıkıyor. Karanlık gözlerine bakıyorum. Bunu sakladığını sanıyor olabilir ama korkuyor.

"Dürüst olmak gerekirse, Rosa, bilmiyorum. Tek bildiğim, seni güvende tutacağıma dair ona söz verdiğim. Önce buna odaklanacağız. Onu sana geri getirmek için elimizden gelen her şeyi yapacağız. Sadece kendini toparlamana ihtiyacım var."

"O ölemez, Keller. BEN-BEN-." Sözlerim boğazında düğümlenince beni yanına çekti.

"Şşş, Rosa. Luca zeki bir adam. Ve çivi gibi sert. Hayatı için savaşıyor büyüdü. Şimdi de durmayacaktır. Özellikle de kaybedecek her şeyi varken."

Telefonunu çıkarıp kulağına götürüyor, beni hâlâ sıkıca sarıyor. Yükselen paniğimi şimdilik uzak tutmaya yetiyor.

"Frankie. Büyük bir sorunuz var. Luca'yı aldılar."

Kelimeleri çıkaramıyorum ama diğer uçtaki bağırışları duyabiliyorum.
"O benimle. Güvende. Senin ve Grayson'ın gelip bizi almanızı istiyorum.

Enzo'ya yerimi bildir. Bizi hareket ettireceğim, zırhlıları getireceğim kamyon." Aramayı keser.

"Rosa, gitmeliyiz."

Ben daha kabul edemeden eğilip beni tekrar kucağına alıyor. "Yürüyebilirim. O kadar da kırılgan değilim."

"Luca bana senin tanıdığı en güçlü kadın olduğunu söyledi. Ama seni bu yüzden taşımıyorum. Geride kalmana izin veremem. Açık bir hedef olabilirsin."

"Oh. Teşekkür ederim."

Beni taşıırken vücudum titriyor. Yüzüm boynuna gömülmüşken, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor. Düşünebildiğim tek şey hayatımın aşkından koparılmak.

Arabanın tekerlekleri yolda gıcırıyor ve arka koltuğa oturtulup Frankie'nin göğsüne çekilmeden önce kamyonu zar zor bakıyorum.

Keller yolcu koltuğına oturdu ve yola çıktık.

Motorun gürültüsünden ön taraftaki adamların fısıltıyla bağırışlarını zar zor duyabiliyorum. Bunun ne kadar kötü olduğunu duymak istemiyorum. Sadece Luca'mı geri istiyorum.

"Her şey yoluna girecek Rosa," diye fısıldar Frankie.

Normalde en iyi poker suratına sahip olabilir ama o bile endişesini saklamıyor.

"Plan nedir? Hızlı hareket etmeliyiz." Grayson'ın ses tonundaki öfke beni ürkütüyor.

"Bir telefon bekliyorum. Enzo beklemede, adamlarımız da öyle. Her birini tek tek aradım. Yüzlercesi hazır. Sadece yerini öğrenmem gerek."

"Romano?" Keller yüzünü bize dönmek için koltuğunda dönüyor.

Frankie başını sallar. "Daha da iyisi, Maria. O aşağılık kaltağı küçük parmağıma dolayabilirim."

Kendimi amcamdan geriye itiyorum. "Maria ile konuştun mu?"

"Altı yıl boyunca onlarla çalıştım Rosa. Neler yapabileceğimi biliyorlar ve beni düşmanları olarak görmek istemiyorlar. Ne gerekiyorsa yapacağımı söyledim, değil mi? Luca'yı bulduktan sonra Eva'yı da bulmamız gerektiğini düşünüyorum. Bu şehirde fazla seçenekleri yok."

"Yine de onu henüz bulamadınız mı?" Kuşkular artmaya başlar. Eva'yı henüz bulamadıysak, Luca'ya onu kurtaracak kadar çabuk nasıl ulaşabiliriz?

"Artık Luca'ya sahip olduklarına göre, bizi geride bıraktıklarını düşünecekler. Eva'nın kontrolü ele almak için yeterli olmadığını biliyorlardı. Luca öyle. Yine de bir anlaşma yapmak zorunda kalabilirim."

Frankie kolunu silkeler ve saatini kontrol eder. "Her an olabilir. Sürmeye devam et,

Grayson." "Ne anlaşması?"

Frankie bana bakıyor ama konuşmuyor.

"Ne anlaşması, Frankie?" Keller sözlerimi tekrarlıyor.

"Önemli değil. Anlamayacaklar, sadece yeterince uzun süre anlayacaklarını düşünmeleri gerekiyor."

Keller'ın koyu renk gözleri benimkilere kayıyor ve başını sallıyor. Benden bahsettiğini hepimiz biliyoruz. Ben Maria'nın istediği kişiyim.

Parmaklarım kolunu kavırıyor. "Sadece beni ona ver. Eğer bu Luca'yı kurtaracaksa, beni ona verin. Sizin ona benden daha çok ihtiyacınız var."

Frankie alay ediyor. "Hayır oluyor. Eğer Luca kaybeder Sen, Rosa, ikinizi de kaybedeceğiz. Buna dayanamaz."

Luca güçlüdür. Bensiz de iyi olacaktır. "Ama-"

"Yeter, Rosa. Ben hallederim, tamam mı?" Frankie bana bir bakış fırlatıyor, aynı ben büyürken ciddi olduğunu belli etmek için bana fırlattığı gibi. Yenilmiş bir şekilde arkama yaslandım.

Telefonu çalıyor. "Ve işte burada."

Araba sessizdir ve Frankie telefonu kulağına götürür.

"Maria. Sonunda çağrıma cevap vermen ne güzel."

Buradan bile cırtlak sesini belli belirsiz duyabiliyorum. "Sende bana ait bir şey var. O yüzden dinliyorum."

Frankie parmaklarını kalçasına vuruyor, yüzü ifadesiz. Ellerim içgüdüsel olarak boğazıma sarılıyor. Tanrım, nefes alamıyorum.

"Bunu yapacağımı sana düşündüren nedir? Luca senin elinde, şimdi şehri ben yönetiyorum, yani bundan sonra ne olacağına ben karar vereceğim. Bana bir iyilik yaptın, gerçekten." Bana baktı ve başını salladı.

"Neden seninle çalışmak isteyeyim ki? Yeğenim elinizde. Yine de kardeşinin aletini kesmek hoşuma gitti."

Nefesim kesildi. Keller ve Grayson ön tarafta gülüyorlar. Frankie parmağını dudaklarına götürüyor. Yutkunuyorum, sırtım kapıya çarpana kadar arabanın diğer tarafına doğru geri çekiliyorum.

Frankie telefonu kulağından çıkar ve Maria'nın çığlıkları karşısında gözlerini devirir.

"Bitirdin mi Maria? Anladım, babamı etkilemeye çalışıyorsun. Şimdi Eva'yı bana geri ver, bir anlaşmamız var. Burada yarattığın karmaşadan babanın haberdar olmasına bile gerek yok. O neden burada değil ki?"

Peki ya Luca? Sinirlerimi yatıştıran tek şey Keller ve Grayson'ın sakinliği. Eğer Frankie'nin söylediklerine inansalardı, Frankie'yi öldürmekte tereddüt etmezlerdi, özellikle de Grayson'ı.

"İlginç. Ordusunu İtalya'dan getirmesi epey zaman alacaktır. Seni burada ölüme terk etti, Maria."

Aramayı kesiyor.

Buna daha fazla katlanamam. Ellerimi saçlarımda gezdiriyorum, sadece onu geri istiyorum.

Frankie cep telefonunu kaldırmış, ekrana bakıyor. "Beş, dört, üç-" içinde yerini bulmuş olmalıyız.

Telefonu çalıyor.

"Yakaladım."

Çınlama arabanın hoparlörlerini dolduruyor.

Hoparlörden başka bir boğuk ses geliyor. "Kamyonunun navigasyonuna konumu programladım, Grayson. Herkes şu anda yolda. Seni Luca'ya güvenli bir şekilde ulaştırmak için binayı boşaltmaları konusunda bilgilendirildiler. Kaç adam olduğuna bağlı olarak, savaşa katılman gerekebilir. Bu büyük bir birlik, bu yüzden sizi küçük bir ordunun karşılamasını bekliyorum."

"Merak etme Enzo, o işi hallettik. Kamyon dolu," diyor Grayson.

Avuçlarını terlemeye başladı. "Rosa'yı güvenli eve geri götürmeliyiz, yolda mı? Yönlendirebiliriz," diyor Keller, Grayson'a bakarak.

"Zaman yok. Onu hayatımız pahasına koruruz. Bu kamyon zırhlı." Frankie lacivert ceketini silkeler ve beyaz gömleği onu takip eder. Siyah yeleğini omuzlarından ve yanlarından çözüyor.

Onu kucağına itiyor ve yeniden giyiniyor. Kurşun geçirmez yeleğe bakıyorum.

"Buna benden daha çok ihtiyacın var! Savaş alanına giriyorsun Frankie Amca!" Panik yükseliyor. O benim ailemden kalan son kişi ve onu daha yeni geri aldım. Onu kaybedersem, kimsem kalmayacak. Gözyaşlarını yüzümden aşağı akmaya başladı.

Dizimi okşarken sesi sakindi. "Buna ihtiyacım yok. Seni bir kez hayal kırıklığına uğrattım, bir daha asla. Şimdi giy onu."

Bir yan sokağa park ediyoruz, hala güpegündüz. "Keller, onu koru. Enzo destek olarak daha fazla adam gönderiyor. Sadece burada kal; mecbur kalmadıkça hareket etme."

Ben dehşet içinde izlerken Grayson ve Frankie arabadan atlayıp bagajı açıyor, silahlarını, bıçaklarını ve el bombalarını kuşanıyorlar.

Bacaklarımı göğsüme doğru çekip sıkıca sarılıyorum.

Keller dönüp bana baktı. "Rosa, bu yakında bitecek. Sadece onun için dayan."

Hayatım boyunca katlandığım onca şey arasında şu an en kötüsü. Bana dünyayı veren adamı kurtarmak için yapabileceğim hiçbir şey yok. Yakında, benim için önemli olan her şeyi kaybedebilirim. Buna dayanamam.

Onsuz yaşamayı reddediyorum.

Bagaj kapandı. Yerdeki çantamın içinde telefonum çalmaya başlıyor. Göz gezdiriyorum ve ekranda Eva'nın adı belirince kalbim duruyor.

"K-keller. Eva arıyor."

"Kahretsin. Frankie, Grayson, buraya gelin!" diye bağırıyor bana dönmeden önce. "Cevap ver, hoparlörü aç."

BÖLÜM SEKSEN BEŞ

luca

Dondurucu soğuk su çıplak bedenimi kavururken nefes nefese kalıyorum.

Tıslıyorum ve

ısıtıp başımdaki damlacıkları silkeledim.

"Oh, bak sonunda kim uyanmış,
sevgilim."

Görüşüm bulanık olabilir ama o rahatsız edici sesi nerede olsa tanırım.

Dizlerimin üzerinde doğruluyorum ve kollarımı çarmıha gerilmiş gibi dışarıda tutan bileklerimdeki zincirleri çekiştiriyorum. Başımı çevirdiğimde, arkamdaki cüruf taşlı duvara bağlı olduklarını görebiliyorum.

Kahkahası pis depoda yankılanıyor. "Artık o kadar da sert değilsin, değil mi?"

Topukları betona vuruyor. Başımı kaldırıp ona bakıyorum. Tertemiz görünümüne rağmen kan çanağına dönmüş gözleri acısını gizleyemiyor.

Güzel.

"Gayet iyiyim. Hiç daha iyi olmamıştım," diye mırıldanıyorum.

Yaklaştıkça öfkem artıyor. Silahlı adamlar arkasından geliyor. Göz hizama kadar iniyor. Sivri parmaklarından birini karın kaslarımda gezdirirken midem çalkalanıyor.

"Gerçekten çok yazık, iyi bir sevişme olabilirdin. Bu imparatorluğu birlikte yönetebilirdik."

"Seni becermektense ölmeyi tercih ederim," diye tıslıyorum.

Parmağı kemerime doğru iniyor. "Sakın buna cüret etme."

Eğilip çenemi yavaşça yalamadan önce yüzünü sadist bir sırıtış kaplıyor.

"Merak etme, ölümün zamanla gelecek sevgilim. Sadece son gösteriyi atlatmamız gerekiyor. Küçük kız arkadaşını gözlerinin önünde doğrarken kalbinin gerçekten paramparça olmasını izlemekten zevk alacağım." Kulak mememi ısırdı.

Kendime Rosa'nın güvende olduğunu söyleyip duruyorum. Adamlarım onu hayatları pahasına koruyacak. Maria ona ulaşamaz. Bana ne yapacakları umurumda değil. Başa çıkabilirim. Grayson beni makul miktarda acıya dayanacak şekilde eğitti ve zamanı geldiğinde Rosa için hiç düşünmeden hayatımı ortaya koyacağım.

"Ona dokunmayacaksın," diye alay ediyorum.

Elleri yüzümü çevreliyor. "Oh, Luca, Luca, Luca. Sevgili arkadaşım Frankie'yi onu bana getirmesi için tatlı dille ikna edemeyeceğimi mi sanıyorsun? Gerekğinde oldukça ikna edici olabiliyorum. O adam sadece tek bir şey istiyor: Güç."

Bir nefes çekiyorum. Hastalıklı tatlı parfümü beni boğarken ciğerlerim yanıyor.

"Enrique, onu içeri getir."

Hayır. Frankie yapmaz. Kendi yeğeni değil. Yapar mıydı? Öz kardeşini vurdu.

Bileklerimdeki bağları ele geçirilmiş bir adam gibi çekiştiriyorum.

Kapı açılır ve Eva içeri itilir. Zar zor yürüyebiliyor. Ona eşlik eden iri yarı adam onu dik tutmak zorunda kalıyor. Yüzünün yan tarafından kan damlıyor.

Gözleri benimkilerle kilitleniyor ve kocaman oluyor.

"Bırak onu gitsin; artık ben varım. Bu kadar yeter," diyorum.

Maria çenemi sertçe kavırıyor. "Talepte bulunacak durumda değilsin Luca. Bu değerli Rosa'nı incitecek mi? Kız kardeşinin öldüğünü görmek

vücut?"

Acı göğsümde yayılıyor. Sadece canını yakmakla kalmayacak, onu öldürecek. Kız kardeşini korumak için aylardır kendini riske atıyor.

Maria ayağa kalkıyor ve adamlarından biri ona gümüş bir tabanca uzatıyor. Şakağıma bastırıyor.

Gözlerinin içine baktım, "Gerçekten ölümden korktuğuma inanıyor musun Maria?"

Dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor ve dudağını ısırtıyor "Merak etme, Rosa'nın gözlerinin önünde öldüğünü görene kadar gitmiyorsun. Bu arada, bana yaşattığın utanç yüzünden seni canından bezdireceğim. Benim için her şeyi mahvettin Luca. Sırf aletini o küçük sürtükten uzak tutamadığın için."

Kasıklarımı tutarken acı içinde çılglık atıyorum. Tırnakları şaftıma batıyor ve sıkıyor. Tüm vücudum acı içinde patlıyor ve görüşümü bulanıklaştıran yıldızların arasından zar zor görebiliyorum.

Kıvırıyor ve ben nefes nefese kalıyorum, gözlerim yaşlarla doluyor. Tutuşunu bıraktığında gevşiyorum. "Frankie'nin kardeşimin aletini kestiğini duydum. Daha sonra sana da aynısını yapmak zorunda kalabilirim."

Geri çekilir, dikkati şimdi yanında güçsüzce sallanan Eva'dadır. Silahını Eva'nın kafasına doğrultuyor.

Eva beline kelepçelenmiş olan ellerini kaldırmaya çalışır. "Maria, lütfen yapma. Sana yardım edebilirim. Seni Rosa'ya götürebilirim. Götürebileceğimi biliyorum."

"Sakın buna cüret etme Eva," diye tükürdüm.

Acımın yerini öfke alıyor. Bu ne cüret? "Kız kardeşinin seni korumak için katlandığı onca şeyden sonra ona borcunu böyle mi ödüyorsun? Çeneni kapalı tut."

Eva bana bakamıyor. "Ben bakabilirim. Rosa her zaman bana göz kulak olur. Dante neredeyse beni kendisinin bulduğunu söyledi. Eğer onu aramama izin verirsen, gelecektir."

"Eva, ne yaptığını bir düşün. Rosa senin kardeşin. Seni seviyor. Bunu sana asla yapmaz. Yapma bunu." Ses tonumu yumuşak tutmaya çalışıyorum,

onu ürkütmemek için.

İçimden onu kendim öldürmek istiyorum. Rosa'nın kardeşi olması umurumda değil. Kızımı riske atıyor, o ölür.

Maria bana göz kırpmıyor. "Görünüşe göre değerini kanıtlamak için kendine birkaç dakika vermişsin, küçük Eva."

Bileklerimi tutarak duvara yaslandım. "Eva, lütfen bunu ona yapma. "

Eva'ya bir telefon uzatıyor. "Ablamla konuşma zamanı."

Gözlerimi kapatıyorum. Rosa'nın üzerinde sadece bir telefon var ama hangisi olduğunu bilmiyorum. Umarım Eva'daki numara değildir.

Hoparlörden gelen arama sesiyle kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Kusmak istiyorum. Rosa'nın koşarak geleceğini biliyorum; umarım adamlarım ona izin vermez.

"Eva." Rosa'nın yumuşak sesi hoparlörden geliyor. Telefonu kapatması için bağırarak üzereyken bir el ağzımı kapatıyor. Ben çırpındıkça daha da sıkılıyor. Nefes alamıyorum. Onunla savaşmaya çalışıyorum. Onu durdurmak zorundayım.

"Rosa, gitmeme izin veriyorlar ama beni tek başıma alman gerekiyor. Bunu benim için yapabilir misin?"

"İyi misin Eva? Senin için çok endişelendim. Seni koruyamadığım için çok üzgünüm. Çok çabaladım, her şeyi sonra açıklayacağım. Senden asla vazgeçmedik." Rosa'nın paniği ortaya çıkıyor ve kalbim kırılıyor.

Eva başını kaldırıp Maria'ya bakıyor, o da devam etmesi için onu dürtüyor. "Ben iyiyim."

"Oh, Tanrıya şükür."

"Peki, gelebilir misin?" Eva gergin bir şekilde kayar.

"Bir şekilde sınışımam gerekecek ama evet, orada olacağım." "Adresi sana mesaj atarım. Teşekkürler Rosa."

"Seni seviyorum Eva."

Elini ağzımdan çekti ve ben de bir ciğer dolusu hava çektim. "Peki, teşekkür ederim. Ama artık işime yaramazsın."

Maria silahını Eva'nın yüzüne doğrultmak için kolunu kaldırır.

Tetiği çekti. Eva'nın bedeni yere düşerken bakışlarımı kaçırıyorum.

Başımı sallıyorum, hissettiğim acı sadece Rosa için.

Maria yanımda tek dizinin üzerine çökerken yüz ifademden etkilenmiyorum. Eva'nın kafatasındaki delikten yerde kan birikiyor.

"Rosa'nın bunu görmesi için sabırsızlanıyorum." Heyecanla gülümsüyor.

Sıcak nefesi dudaklarıma çarpıyor ve midemdekileri kusma isteği uyandırıyor. Parlak dudaklarını yalıyor, bakışları yüzümde geziniyor ve alnımdaki nemi siliyor.

Parmak uçlarındaki kanlı suyu görünce başını hafifçe geriye atıp parmağını yalayarak temizliyor.

Yüzümü tiksintiyle buruşturuyorum.

"Mmm." Dudaklarını yalıyor ve burnunu benimkine yaklaştırıyor. Ona bu kadar yakın olmanın ve onu öldürememenin verdiği hayal kırıklığıyla kalp atışlarım kulaklarımda çınlıyor.

Beni öpmek için eğildiğinde, başımı geriye doğru eğip öne doğru vuruyorum ve burnunun ortasına çarpıyorum.

Nefes nefese kalıyor, burnundan kan fışkırıyor. Elleri yüzünü kapatırken gülümsemekten kendimi alamıyorum, kıpkırmızı sızıyor.

Ayağa kalktığında tüm adamlar yanına

koşar. "Sanırım kırıldı," diye bağırıyor.

İri kel bir adam bana doğru hışımla geliyor. Yumruğunu geri çekip kafamı arkamdaki duvara çarptırırken kendimi destekliyorum. Acı elmacık kemiğimi parçalıyor. Acıyı uzaklaştırmak için elimden geleni yapıyorum, gözlerimdeki yıldızları kırıştırıyorum.

Kanın metalik sızısı dilimin etrafında dönüyor ve onu doğrudan siyah parlak botunun üzerine tükürüyorum.

Homurdanıyor ve kaburgalarıma tekme atarak bedenimi betona çarpıyor. Tekrar vurduğunda acı içinde homurdanıyorum. Kaburgalarım botunun gücüyle çatladı.

"Siktir git," diye boğuluyorum. Yumruklarımı sıkamak ve zincirlerimi çekiştirmek yan tarafımdaki bıçak gibi acıyı dindirmiyor.

"Dante nerede?" diye homurdanıyor boğuk bir İtalyan aksanıyla.

Arkasındaki kaygan at kuyruklu pislik, Maria'nın köşede pansuman edilmesini izliyor.

"Söylemesi zor. Sanırım bir bakıma o her yerde."

Maria baktı, burnundan hala kan damlıyordu. Fırtınayla yaklaşp boğazımı sıkıyor, tırnakları derimin altına batıyor. "Kardeşimin cesedini bana ver, seni canavar."

Tırnaklarını etimin derinliklerine, boğazımın sütununa kadar sürüklüyor. Başımı geriye doğru eğiyorum ve ona bağırma isteğimi bastırıyorum.

Boynumun dibine geldiğinde durdu, pençelerini Ben.

"Ceset yok, Maria."

Kendini çabucak toparlamadan önce yüzünde bir acı ifadesi belirir. ile Öldürücü bir parıltıyla sutyeninden bir fiske bıçağı çıkarıyor ve bıçağı yukarı kaldırıyor.

Bıçağı karnımın yan tarafına sapladığında yutkundum. "Siktir!" Kükrüyorum.

Bıçağı çıkardı ve vücudum sarktı. Lanet olsun, acıyor. Yanımdan akan kana bakıyorum ve tıpkı Rosa'nın bana öğrettiği gibi acıyla nefes alıyorum.

"Onu dikin. Babama ulaşmam lazım."

Alnımda boncuk boncuk ter var. Fiziksel acı bir yana, burada zincirlenmiş olmanın ve Rosa'yı koruyamamanın yarattığı panik tek düşünebildiğim şey.

Gürültülü bir patlama duvarları sarsıyor. Bir sırtışıma ısırdım. Lanet olası zamanlarını aldılar. Zaten bir bıçak yaram, yaralı bir aletim ve ölü bir baldızım var.

Tanıdık silah sesi Maria'nın gözlerini fal taşı gibi açıyor.

"Neler oluyor?" Sesinde panik açıkça görülüyor.

Organizasyonumuzun büyüklüğü hakkında gerçekten hiçbir fikirleri yoktu. İtalya'da güç onların elinde olabilir ama burada biz yönetiyoruz.

At kuyruğu ve ekibi kapıdan çıkıyor.

"Sanki bu onları durduracak. Her şey bitti Maria," diye mırıldanıyorum.

Gözleri öfkeyle parlıyor ve bana doğru hışımla geliyor. "Öyle değil. Senin adamların bizimkilerle yarışamaz."

"Bakalım mı, *sevgilim*?" Alay ediyorum.

Adrenalin vücuduma doluyor ve bıçak yaramın acısını hafifletiyor. Yine de, hala akan kan miktarı göz önüne alındığında, hızlı hareket etmeleri gerekiyor. Bıçağını yerden aldı ve karnıma sapladığında bir kükreme duydum. Bıçağı geri çıkarırken acı ateş gibi yakıyor.

Ayağa kalkıyor, gözleri benden akan kana sabitleniyor ve omuz silkiyor. "Sanırım bu benim kazandığım anlamına geliyor."

BÖLÜM SEKSEN ALTI

frankie

Çömeliorum. arkasında Graysonolarak Biz yaklaşım ve park

etme çok için ve

Depo. Silah seslerinden kulaklarım çınılıyor.

Dönmüyor. "Hazır mısınız? Sen arkayı koru, biz de doğrudan ortaya girelim. Adamlarımız onları geride tutacak. Oraya olabildiğince çabuk girmeliyiz."

"Yakaladım seni," diyorum elimdeki silahı daha sıkı kavrayarak. Başını sallıyor ve ilerlemek için hareket ediyor.

Alçakta duruyoruz ve tam bir kaos içinde önümüzde açılan duvarın etrafından dolaşıyoruz.

Cesetler yere düşüyor. Her seferinde tam isabetle sağa, sola ve ortaya ateş eden Grayson'ın arkasından gidiyorum.

Solumdan bir adam bana saldırdı. Kolumu savurup onu karnından vuruyorum, göğsüne tekme atıyorum ve kafasına ikinci bir kurşun sıkıyorum.

İşte başka bir gün.

Ben onu korurken Grayson depo kapısını dövüp açıyor. Adamlarımız onları geride tutmak için iyi iş çıkarıyor.

"Gidelim," diye sesleniyor Grayson arkamdan. Depoya giriyorum ve kapıları arkamdan kapatıyorum.

Grayson ilk sırayı incelerken, ben de nişanımı önüme alıyorum. Sağımı işaret ediyor ve ben de başımı sallıyorum. Ayaklarımı hafif tutarak, Grayson'ın beni beklediği yere ulaşana kadar üst üste dizilmiş ahşap kasaların bulunduğu her koridoru kontrol ediyorum.

Arkasından bir kapı açıldı ve dikkatimi çekti. İki adam içeri daldı. "Arkanda," diye bağıryorum. Çoktan nişan almıştım ve ilk adama tetiği çekiyordum. Grayson ikincisini temiz bir kafa vuruşuyla sildi.

Lanet olsun, çok iyi.

Adamım göğsünü tutarak iki büklüm oldu.

Botumdan bıçağı çıkarıp onu saçlarından yakalıyorum ve boğazını ortaya çıkarmak için başını geriye yatırıyorum. Bir taraftan diğerine doğru kesiyorum ve hayatının tükenişini izliyorum.

Birinin acınası bir şekilde son nefesini verişini izlemekten aldığım zevki anlatamam.

Bıraktım ve yere düştü. Grayson ayağıyla başka bir kapıyı kırmaya başlamıştı bile.

"Engellenmiş."

"İçerideler o zaman. Hadi, sırtını ver Grayson." Heyecan damarlarımda dans ediyor. Her şey yerli yerine oturuyor.

Maria beni Romano'ya götürecek. Nasıl olduğu umurumda değil, o orospu çocuğu ölecek.

Depo dışarıdan gelen yeni patlamalarla sallanırken ikimiz de dönüyoruz.

Grayson omuz silkiyor. "Onlara bildiğim her şeyi öğrettim," diyor dikkatini tekrar kapıya çevirmeden önce.

İki tekme daha atıyor ve Grayson içeri dalacak kadar açıyor. Grayson ateş etmeye başladı. Bir kurşun kafamın yanından uçup gitti. Sola doğru eğildim,

geri ateş ediyor. Yağlı, at kuyruklu bir adam elinde bir bıçakla Grayson'a doğru koşarken silahı tıkırdıyor.

Tereddüt etmedim, onu vurdum.

Odayı tarayıp, hızlı bir sayım yapıyorum. Üç adam öldürdük.

Onu görmeden önce tatlı parfümünün kokusunu alıyorum. Köşeyi dönene kadar topuklarının sesi giderek yükseliyor.

"Görüyorum ki başarmışsın Frankie," diye mırıldanıyor.

Bana doğru süzülüyor. Midem çalkalanıyor ve onu becerdiğim anları zihnimin gerisine itiyorum. Bu uzun zaman önceydi, o delirmeden önce.

"Maria."

Bana doğru yaklaşıyor ve elleri gömleğimde gezinmeye başlıyor.

Aşağı bakıyorum. "Bugün beni kukunla baştan çıkaramazsın, tatlım."

Grayson başını sallayarak, "Elbette," diye mırıldanıyor.

Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum ve bana sahte bir şekilde gülümsüyor. Sıkıca kavriyorum ve başını geriye doğru çekerek dudaklarımı yanağına götürüyorum. "Beni Eva ve Luca'ya götür."

"Nasıl isterseniz." Kabarık dudaklarını aralıyor.

Kahretsin, ses tonundaki güven. Bu hiç iyi değil.

Grayson'a bizi takip etmesi için başımı salladım. Bu kadına güven olmaz.

Bizi başka bir kapıya götürüyor. Parmakları kapı koluna dolanıyor ve iterek açıyor.

Grayson ilk gelen. "Siktir, Luca."

Maria yanımdan geçmeye çalışıyor ama kolundan tutup onu kendime çekiyorum. "Hiçbir yere gitmiyorsun."

Kirpiklerini kırıştırıyor ve elini benimkinin üzerine koyuyor. "Bana zarar vermeyeceksin, Frankie. Babamın ne yapacağını biliyorsun."

Bu beni gerçekten gülümsetti. "Buna güveniyorum."

Gözleri açılmadan önce kaşlarını çatıyor. Anlıyor. Hepsinin ölmesini istiyorum.

"Frankie, gel lan buraya," diye bağılıyor

Grayson. "Ne yaptın sen?" Homurdanıyorum.

Kıkırdıyor. "Benim yerimde olsan ne yapardın?" Lanet olsun.

O zaman ikisi de öldü.

Onu arkamdan sürüklüyorum. Önce Eva'yı fark ettim. Maria'nın kolunu o kadar sıkıyorum ki acı içinde çığlık atıyor. Kulaklarımda çınlayan kan sesinden bunu zar zor fark ediyorum. Romano'nun ölümü şimdi planladığımdan on kat daha acı verici olacak.

Şu anda içimde hissettiklerime rağmen, dışarıdan kimsenin bunu göremeyeceğinden eminim. En azından Maria'nın.

Bu dünyada böyle başarılı oluyorum.

Grayson duvardaki zincirleri çekerken ona bakıyorum. Luca inliyor ve karnından kan aktığını fark ediyorum. Zar zor hareket ediyor.

"Hadi Luca, Tanrı aşkına benimle kal." Kanamayı durdurmak için Luca'nın karnına bastıran Grayson'ın sesinde bir panik havası var.

"Rosa nerede?" diye zayıfça öksürüyor.

Grayson cevap vermeden önce bana bakıyor. "O güvende Luca."

Bu hayatta neden sizi parçalayacak kadar yakınınızda kimsenin olmadığını keskin bir hatırlatıcısı.

Bir daha asla.

"Onu buradan çıkarabilir misin?" Grayson'a sesleniyorum.

Kulaklıktan Enzo'ya dokunuyor. "Evet. Doktor da yolda."

Luca'nın ayağa kalkmasına yardım eder, onu tutar. Saniyeler geçtikçe yüzünün rengi soluyor.

Öfkeyle Maria'ya döndüm. Geri adım atmaya çalışıyor ama sonra dizini geri çekip taşaklarına vuruyor.

"Yüce Tanrım." İki büklüm oldum ve bileğini bıraktım, silahım yere düştü.

Bulanık görüşümde kırmızı tırnaklarını görüyorum ve silahı eline alıyor. Kendimi dik durmaya zorluyorum ve inliyorum.

Silahı Grayson'a doğrulturken hafifçe titriyor. Her şey durmuş gibi görünüyor, parmağı tetiğin üzerinde seğiriyor. Kendimi ona doğru fırlatıyorum, bileğini yakalayıp kendime doğru çekiyorum. Önce silahın patladığını duyuyorum, sonra acının içime işlediğini hissediyorum. "Kahretsın."

BÖLÜM SEKSEN YEDİ

luca

Birkaç kez göz kırpıyorum, kurşunun acısının patlamasını bekliyorum.
ama öyle değil.

"Frankie, iyi misin?" Grayson yanımdan bağılıyor.

Frankie ceketini silkiyor ve omzundaki gömleğinden sızan kırmızıyı
ortaya çıkarıyor.

Kana bakar ve gözlerini Maria'ya diker. Maria geri çekilir ve adam onu
boğazından tutup kaldırırken ellerini havaya kaldırır.

"Romano'yu telefona bağla." Sesi öfke doluydu.

Ellerini pençeliyor. Adam onun yüzüne gülüyor ve cep telefonunu almak
için siyah, dar kot pantolonunun arka cebine girmesi için onu tartaklıyor.

"Kod mu?"

Dudaklarını birbirine yapıştırıyor, adam baskıyı artırdıkça yüzü
kızarıyor.

"Kod mu?"

Onu bir süreliğine serbest bırakıyor ve sonra bir bıçak açarak boğazına
bastırıyor.

"123193."

"Maria, her şey yolunda mı?" Romano'nun sesiyle dişlerimi
gıcırdatıyorum. "Baba, yardım et!" diye bağılıyor. Frankie bıçağı biraz
daha soktu.

kanın çelikten aşağı damlamaya başlaması için.

"Romano." Sesi sakın.

Bir duraklama oldu. "Frankie. Neler oluyor?"

"Dünyanı paramparça etmek üzereyim Romano. Tıpkı senin bana yaptığın gibi." "Anlamıyorum. Yıllarca benim için çalıştın."

Frankie'nin derin kahkahası odada yankılanıyor.

"Gerçekten hiçbir şeyden haberin yok. Marco'nun borçlarını ödemek için sana hiç gelmedim. İntikamımı planlıyordum."

"Ne için?"

"O patlama sadece Carla ve Rita'yı öldürmedi. Hayır, kız arkadaşımı ve doğmamış çocuğumu da öldürdü."

Hat sessizleşirken Maria'nın gözleri büyür.

"Söyleyecek bir şey yok mu?" Frankie hatta bağırır.

"Bilmiyordum." Romano'nun cevabı o kadar sessiz ki onu zar zor duyabiliyorum.

"Şimdi biliyorsun ve şimdi bunu ödeyeceksin. Maria'nın hayatıyla başlayarak. Ve sonra senin için geliyorum. Tüm dünya etrafında patlayana kadar durmayacağım. Şimdi değerli kızına son bir veda et."

"Frankie, hayır, lütfen bunu yapma. Bir yolunu bulabiliriz. Zaten iki oğlumu da kaybettim," diye yalvarıyor Romano.

"Baba!" Gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanıyor. Ona hiç sempati duymuyorum. Bunu kendine o yaptı.

"Veda etmek için son şansını da harcadın. Çok yakında görüşeceğiz Romano."

Frankie aramayı keser ve dikkatini tekrar Maria'ya vermeden önce telefonu odanın diğer ucuna fırlatır.

"Cehennemde görüşürüz, tatlım."

Bıçağı hızlı bir hareketle boynunun bir tarafından diğer tarafına doğru kaydırıyor. Son nefeslerini verirken yüzü solgunlaşıyor. Tüm yaşamı tükenene kadar onu tutuyor. Sonra gülümsüyor.

Cesedi yere fırlatıyor. Göz hizasından Eva'yı takip ediyorum, kan gölünün içinde yerde yüzüstü yatıyor.

"Grayson, bu kurşunu içimden çıkarman gerekecek." Frankie başını yeğeninden kaldırmıyor, yüzü tamamen nötr.

"Hadi kamyona geri dönelim. Ben orada yaparım."

Depoda yürürken bacaklarım ağırlaşıyor. Ayaklarımı yerden kaldırmak için kalan tüm gücümü harcıyorum.

"Rosa nerede?" Boğulmayı başarıyorum, sadece üç kelime ciğerlerimi yakıyor.

"Keller'la birlikte kamyonda," diye homurdanıyor Grayson, kolum omuzlarında.

O burada mı?

Işık gözlerimi yakıyor. Park yerini kırmızı bir deniz kaplıyor. Her yerde erkek cesetleri var.

"Patron iyi mi?" Bulanık bir şekil görüyorum, sesi tanıyorum. Sadece bir bok göremiyorum.

"Rosa'ya gitmem gerek." Veda etmem gerek.

Yere yığıldım. Fiziksel olarak daha fazla savaşamam. Sadece

Rosa'ma gitmem gerekiyor.

Onu ne kadar çok sevdiğimi

söylemek için. Onu son bir kez

öpmek için.

Konuşmaya çalışıyorum ama vücudum izin

vermiyor. Benden vazgeçiyor.

BÖLÜM SEKSENSEKİZ

rosa

"K eller, neden bu kadar uzun sürdü?" Dizim yerde zıplıyor pencereden dışarı bakmaya çalışıyorum.

Başını dik tutuyor, direksiyonu kavrarken parmak eklemleri beyazlaşıyor. "Enzo dışarı çıkacaklarını söyledi."

Frankie ve Grayson gideli sanki bir ömür geçmiş gibi. Dizlerime daha sıkı sarılıyorum. Gözlerim yanacak kadar ağlamayı bırakmadım.

"Oh, lanet olsun." Keller kapısını açtı ve dışarı fırladı. Onları gördüğümde kalbim durdu.

Yüzü kızarmış Grayson Luca'yı kollarında taşımaktadır. Frankie, kanlar içindeki omzunu tutarken görünür.

Arabanın kapısını açıp dışarı çıkıyorum, bacaklarım beni zar zor ayakta tutuyor. Kendimi sabitlemek için tutamağa tutunuyorum.

"Kamyonete geri dön," diye bağılıyor Frankie, minibüsü işaret ederken yüzünü buruşturuyor ve bana doğru hışımlla geliyor.

Tekrar bindim. Keller koşarak geliyor ve arka yolcu kapısını açıyor. Grayson Luca'yı yanımdaki koltuğa yatırıyor ve nefesim kesiliyor. Hasta olmak istiyorum.

Çok fazla kan var. Çok solgun.

"Başını kucağına koy. Onu geri çekeceğim, böylece içeri girip yaralarına baskı uygulayabileceğim."

Ellerimi kucağımdan kaldırıyorum ve Grayson Luca'nın gevşek başını üzerime koyuyor. Gözyaşlarımın arasından zar zor görebiliyorum.

"Luca," diye fısıldıyorum.

"O-?" Kelimeleri söyleyemiyorum.

"Hayır." Grayson içeri itti ve kapıyı arkasından çarptı.

Ellerim yüzünü kavırıyor; buz gibi soğuk. Sığ nefes alıyor. Kamyon gümbürdeyerek hareket ediyor ve Keller bizi düzensiz bir şekilde sürüyor.

Luca'nın yüzüne bakmadan duramıyorum. Neden bu kadar huzurlu görünüyor? Neden ölü gibi görünüyor?

Eğilip alnından öpüyorum. "Lütfen beni bırakma Luca," diye yalvarıyorum, sesimi duymasını umarak. Gözyaşlarım yanağına damlıyor.

"Orada ne oldu öyle?" Keller bağırarak beni zıplattı.

"Ben vuruldum, Maria öldü ve Luca da pek iyi durumda değil. Doktor bizimle güvenli evde buluşacak," diye homurdanıyor Frankie, belli ki kendisi de acı çekiyor.

Keller telefonunu Frankie'ye fırlatır. "Sienna'yı ara. Odalarında o l d u k l a r ı n d a n emin ol. Bunu görmelerini istemiyorum," diye homurdanıyor.

Grayson'a dönüyorum. "Sadece doktora değil, hastaneye de mi ihtiyacı var?"

"Orası güvenli değil, şimdi değil. Romano'nun nerede olduğunu bilmemiz gerek. Doktorumuz en iyisidir, merak etmeyin. Bodrumda ameliyat için bir düzeneğimiz bile var." Luca'nın yaralarına baskı yapmaya devam ediyor.

Kendimi onlara bakmaya zorlayamıyorum. Frankie aramayı keser kesmez boğazımdaki safrayı yutuyorum ve cevabını duymak isteyip istemediğimi bilmediğim soruyu soruyorum.

"Peki ya Eva?"

Araba sessizleşiyor ve ben biliyorum.

Kafamı kaldırdığımda Frankie koltuğunda dönüyor, acısı yüzünden

okunuyor. Ağızını açıyor ve ben onun sözünü kesiyorum, elimi Luca'nın saçlarında gezdirerek onu biraz olsun rahatlatıyorum.

"Sakın söyleme Frankie."

"Çok özür dilerim." Ceketini toparlayıp omzuna bastırıyor. Luca'ya bakıyorum.

Tüm vücudum şiddetle titremeye başladı ve içimdekileri dışarı döktüm. Kız kardeşim öldü, Luca kucağında ölüyor ve hepsi benim suçum.

Onun yerini almalıydım.

"Özür dilerim Luca. Çok üzgünüm." Başına sarıldım.

Yeni evimizin önünde duruyoruz ve ben kıpırdayamıyorum. Grayson Luca'yı elimden aldığı anda bile. Konuşuyorlar ama konsantre olamıyorum.

Frankie kapımı açtı. "Gel hadi. Luca'nın sana ihtiyacı var."

Elini tutuyorum ve kamyondan çıkmama yardım ediyor. Kanayan omzuna bakıyorum ve yeni bir acı dalgası beni vuruyor.

"Vuruldu," diye hıçkırdım.

Beni sert göğsüne çekiyor, sağlam kolunu etrafıma sarıyor.

"Beni dinlemeni istiyorum. Sen lanet olası bir Falcone'sun. Biz güçlüyüz. Güçlüyüz. Sen, Rosa, içimizdeki en güçlüsün. Yaşadığın onca şeyden sonra beni şaşırtıyorsun. Oraya gidip Luca için güçlü olmalıyız. Kaybettiğimiz insanları asla geri getiremeyiz Rosa. Hayat bu. Bizi öldürmesine izin veremeyiz. Eva için yapabileceğin her şeyi yaptın. Her zaman da yaptın. Bunun seni yıkmasına izin verme."

Yüzümü göğsüne daha çok bastırıyorum. Dayanamıyorum.

"Ya ölürse Frankie? Orada oturup izleyemem. Bunu yapamam, Frankie."

Sırtımı okşuyor. "Rosa, eğer gerçekten en kötüsü olursa, onun yanında olmak istemez misin? Son nefesini verirken Leyla'nın elini tutmak için her şeyimi verirdim. Onu hayal kırıklığına uğratma. Şimdi olmaz."

Kollarımı bırakıp geri çekiliyorum ve elimin tersiyle gözyaşlarımı siliyorum. "Beni ona götür."

Başını sallıyor, eli hızla tekrar omzuna baskı yapıyor. "Hey, bu gerçekten acı verici değil mi?"

"Son derece. Grayson'ın beni düzeltmesini bekliyorum." Gözlerimi deviriyorum tabii ki. Onu kapıya kadar takip ettim, silahlı muhafız kalabalığını geçtim.

DUVARDAKI SAATIN SANİYELERİNİN GEÇİŞİNİ IZLIYORUM. FRANKIE karşımda boğazını temizliyor. Keller ve Grayson'ın Luca'yı ameliyathaneye götürmesinin üzerinden iki saat, kırk beş dakika ve otuz saniye geçti.

Gözlerimi yelkovandan ayırıp artık yeni giysiler içinde olan ve vücudunda bir kurşun eksilmiş olan amcama bakıyorum.

"Nasıl bu kadar sakınsın?" Sessizlik sağır edici bir hal alınca soruyorum. "Yıllar boyunca çok pratik yaptım."

"Oh." Kahvemden küçük bir yudum daha alıyorum.

"Onun intikamını alacağım Rosa," diyor sessizce.

Başımı sallıyorum ve fincanımda dönüp duran kahveye bakıyorum. Onun gerçekten öldüğünü idrak bile edemiyorum. Kız kardeşimi bir daha asla göremeyeceğim. Ona sarılamayacağım, gülüşünü duyamayacağım.

İstediği kadar onun intikamını alsın. Bu onun asla eve dönmeyeceği gerçeğini değiştirmez.

Şu anda ne söyleyecek sözüm ne de enerjim var. "Nasıl öldü?"

"Çabuk oldu. Bilmen gereken tek şey bu." Bir elini yüzünde gezdiriyor, cebinden bir paket sigara çıkarıyor ve bir tanesini masanın üzerinden bana uzatıyor.

"Başka bir şey de alabilirdim ama sanırım bu işimi görür." Omuz silktim ve aldım.

"Rosa." Sesi sertti. "Ne?"

"Oraya geri dönmüyorsun. Bunu aklından bile geçirme."

"Yapabileceğimi söyledim, yapacağımı değil," diye karşılık verdim.

Dışarı çıktık. Kendimi koltuğa bırakıyorum ve başımı arkaya eğip yıldızlara bakıyorum. Derin bir nefes alıyorum ve Luca'yla geçirdiğim geceleri hatırladıkça gözlerim doluyor.

"Bu tam bir karmaşa. Luca'ya en başında söylemeliydim. Eva'yı öldürdüler zaten. Hepsi bir hiç uğrunaydı." Titrek bir nefes daha alıyorum.

"Sen doğru olanı yaptın Rosa. Aileni korudun. Luca'ya, bize göz kulak oldun. Haftalarca o canavarla yaşadın. Tüm suç Romano'da, sende değil. Böyle düşünmeyi bırakmalısın. Korkusuz Rosa'ya dönüştüğünü gördüm, büyümesini izlediğim kıza. O kadın ol. Mücadeleni kaybetme. Şimdi değil."

Frankie haklı, bir seçeneğim var. Ya bunun beni yıkmasına izin veririm ya da elimde kalanlar için savaşırım. Luca'nın güçlü olmama ihtiyacı var. Ve sanırım içten içe Eva'yı bir daha göremeyeceğimi biliyordum. Düşünden önceki geceden beri.

Hayatım ölümle çevriliydi.

Kapı kayarak açılıyor ve Grayson yüzünde kasvetli bir ifadeyle dışarı çıkıyor. Ellerimi dizlerime sürterek sandalyemde dik oturuyorum.

"O iyi mi?" Frankie, Grayson'a çantasını uzatarak soruyor.

"Evet. O iyi olacak." Grayson bir sigara çıkardı, sonra da çakmağını çaktı.

İçim rahatlarken ellerimle yüzümü kapatarak bir hava fişkırtıyorum.

Alev yüzünü aydınlatıyor. "İç kanamayı durdurmayı ve bıçak yaralarını dikmeyi başardı. Enfeksiyonlara karşı göz kulak olmamız gerekecek. Bunun dışında tamamen iyileşecek."

"Gidip onu görebilir miyim?" Sigaramı kül tablasına atıyorum ve koltuğumdan zıplıyorum.

Grayson başını sallar, sonra Frankie'ye bakar.

"Konuşmamız gerek." Frankie ayağa kalkar, pantolonunun tozunu alır. "Hadi gidelim."

"Şimdilik soldaki ilk yatak odasında," diyor Grayson bana, kolunu kapıya dayayarak.

Altına girip merdivenlerden olabildiğince hızlı çıkıyorum ve kapısını iterek açıyorum. Komodinden sıcak bir ışık parlıyor. Hıçkırıklarımı yatağın kenarına yaklaşan ellerimle bastırıyorum.

Serumla kim bilir neye bağlanmış. Yüzü şişmiş ve morarmış. Her iki bileğinde de bandajlar var. Elimi usulca onunkinin üzerine koyarak yaklaşıyorum. Yorganın altına, yanına giriyorum ve dirseğimin üzerinde ona bakarak göğsünün sürekli inip kalkışını izliyorum. Diğer elimi kalbinin üzerine koyarak orada yatıyorum, avucumun içinde atmaya devam ettiğinden emin olmak için olabildiğince uzun süre tetikte duruyorum.

Gözlerimi fiziksel olarak daha fazla açık tutamayana kadar şakağına bir öpücük bırakıyorum. "Seni çok seviyorum," diye fısıldıyorum yatağın kendi tarafına geçip huzursuz bir uykuya dalmadan önce.

BÖLÜM SEKSEN DOKUZ

luca

Bir başlangıçla uyandım ve doğrulmaya çalıştım. Ama, yakıcı, bıçak gibi bir

ağrı

Karnımdan yayılıyor ve beni hızla gerçekliğe geri getiriyor.

"Siktir," diye tıslayarak kendimi tekrar yere bırakıyorum.

Gözlerimi kısarak başımın üzerindeki serum torbalarına bakıyorum. "Ne oluyor be?"

Sıcak bir his pazum boyunca tüylerimi diken diken ediyor ve koluma dolanan zarif ele bakıyorum. Onu yanımdaki uyuyan tanrıçaya kadar takip ediyorum.

Saçları yastığın üzerinde dalgalanıyor, uyurken küçük nefesler verirken dudakları aralanıyor.

Onunla yüzleşmek için dönmeye çalışıyorum ama yapamıyorum. Her bir kasım ağrıyor.

Kahretsin, ağrı kesiciye ihtiyacım var.

"Rosa, bebeğim." İki kelimedden sonra öksürmek zorunda kalıyorum, bu da sadece acı veriyor.

"Hmm." Uykusunda gülümsüyor.

Kız kardeşinin, Maria'nın, hatta Frankie'nin vurulduğu anılar aklıma geliyor. O biliyor mu?

"Rosa."

Bu sefer birkaç kez göz kırpmıyor ve gözlerini ovuşturuyor. Birdenbire kendini yukarı fırlatarak yatağın sarsılmasına neden oluyor ve ben acıyla

inliyorum.

"Luca! Aman Tanrım." Bacaklarını yatağın kenarına atıp

Yu

kar "Hayır, bekle-" Elimi kaldırmaya çalışıyorum.

1. Boynunu büküyor ve bana doğru dönüyor.

Şu an ne kadar acı çektiğim umurumda değil. Onu istiyorum. "Buraya gel." Alt dudağı titremeye başladı ve birkaç adım atıp durdu.

benden birkaç santim uzakta. Gözleri vücudumu tarıyor.

"Sorun yok, Rosa. Bana zarar vermeyeceksin. Sadece sana ihtiyacım var."

Başını omzuma yaslıyor ve elini göğsüme koyuyor. Yanağımı saçlarına yaslıyorum ve gözlerimi kapatıyorum.

"Çok korkmuştum Luca. Seni kaybedeceğimi sandım."

"Bebeğim, ben iyiyim. Buraya, senin yanına döndüm ve bir daha asla yanından ayrılmayacağım. Bu dünyada seni benden alabilecek tek bir güç bile yok."

"Sizi bir daha gözümün önünden ayıracağımı mı sanıyorsunuz Bay Russo?" diye hıçkırıyor ve ben gülümsüyorum.

"Bunu yapmanı hiç istemiyorum, Tesoro. Artık sadece sen ve ben varız. Sonsuza kadar."

Bu kadını sevmek için sonsuzluk bana yeterince uzun gelmiyor. O benim hayattaki en büyük hediyem ve hep öyle kalacak.

Güzel yüzünü, ruhuma bakan o muhteşem çikolata gözlerini görebilmem için kendini hafifçe yukarı kaldırıyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor.

"Daha yüksek sesle." Çatılardan bağırıldığını duymak istiyorum.

"Seni seviyorum, hayal edebileceğin her şeyden daha çok."

"Ve ben seni seviyorum. Seni aldığım andan beri seviyorum ve ölene kadar da seveceğim."

Bir damla gözyaşı

yanağından aşağı

yuvarlanır. "Bebeğim,

ağlama."

Çenesine ulaşmadan önce siler. "Daha fazla ölümle başa çıkamam."

Anlayışla başımı sallıyorum. Annem hâlâ zihnimde taze. Bu beni başka bir gün rahatsız edebilir.

"Onu kurtaramadığım için
üzgünüm." Başını sallar. "Sorun
değil."

Yüzümü buruşturuyorum ve elimi yüzüne götürüp çenesini okşuyorum.
"Bana numara yapmak zorunda değilsin bebeğim. Konuş benimle."

"Şu anda ne söyleyeceğimi, nasıl hissedeceğimi bilmiyorum. Eninde sonunda bununla başa çıkmak zorunda kalacağım. İkimiz de yapacağız. Ama şu anda sadece burada seninle olmak istiyorum. Tüm bu kaostan sonra bile birbirimize geri dönmenin yolunu bulduğumuz için minnettar olmak istiyorum."

"Bunu yapabilirim, Rosa. Sana söz veriyorum, en iyi hayatı yaşayacağız. Hayal ettiğiniz her şeyi gerçekleştiriyorum."

Dokunuşuma doğru eğiliyor. "Bu benim hayalimdi. Senin olmak." "Benim olmaktan asla vazgeçmedin, bir saniye bile."

"Ve aynı şey senin için de geçerli. Sen tamamen ve bütünüyle benimsin." Alt dudağını ısırtıyor ve ben neredeyse acıyı unutuyorum.

"Bana bir öpücük ver o zaman. Senin olduğumu göster bana, tesoro."

Gözleri parlıyor ve yüzünü benimkine yaklaştırıp dudaklarıyla nazıkçe öpüyor beni. "Bu bana sahipleniliyormuşum gibi hissettirmiyor," diye fısıldıyorum ve bana bir gülümseme kazandırıyor.

"Seni heyecanlandıramıyorum Luca. Daha yeni büyük bir ameliyat geçirdin, bıçaklandın, çok acı çekiyor olmalısın." Çenemde iz bırakıyor.

"Öyleyim ama bunların hiçbir önemi yok."

"Sana önemli olduğunu göstermek için ne yapmam gerekecek?"

"Ne demek istiyorsun?" Ben arkama yaslanırken bandajım kırılıyor.

Elleri kirli sakalımı okşuyor. "Aşağıda senin için hayatlarını tehlikeye atabilecek bir oda dolusu insan var. Hemen yanında oturan, kalbinin sahibi olduğun bir kadın var. Seni seven yeğenlerin var. Sana saygı duyan bir ordu dolusu adam var.

Senin için savaşmaya. Sen nemlisin, Luca. Hayatını başkaları için kendini feda ederek geçiriyorsun ama artık buna izin vermeyeceğim. Artık önce sen geliyorsun."

Onunla tartışamam. Bunun bitmesi gerektiğini biliyorum. Yakında hayatımla ilgili büyük kararlar vermek zorundayım. Ama bir şey hep aynı kalacak. Rosa her zaman o listenin başında olacak.

"Biliyorum bebeğim. Seni ilk sıraya koymaktan asla vazgeçmeyeceğim, ama söz veriyorum kendimi ikinci sırada tutacağım. Bu nasıl?"

"Hmm," diye sahte bir surat ifadesi takınır. "Görünüşe göre listemde ilk sıraya seni koyduğumdan emin olmam gerekecek."

Hızlı bir öpücük bırakıyor ve beni inleterek elimden kurtulup yataktan atlıyor.

"Nereye gidiyorsun?" Yastık onsuz daha soğuk geliyor.

"Dediğim gibi, seni ilk sıraya koyuyorum. Doktor tarafından kontrol edilmen gerekiyor ve sanırım biraz ağrı kesiciye ihtiyacın var? Bana ncelik vermekle o kadar meşguldn ki, büyük olasılıkla orada mutlak bir acı içinde yatıyordun."

Sırıtışımı engellemek için ağzımın içini ısırıyorum. Kadın beni kendimden daha iyi tanıyor.

"Haklıyım, değil mi?" şimdi yanımda duruyor, eli kalçasında ve kaşlarını kaldırmış.

"Olabilirsin." Tam bir ıstırap içindeyim.

"Dürüstçe." Ellerini havaya kaldırır. "Hemen döneceğim."

"Gitmeden önce son bir pcğe ne dersin?" Ona bir glmsemi sunuyorum ve o da bana doğru geri dönüyor.

"Lütfen, bu kelimeleri bir daha asla sylemeyebilir miyiz?" Burnunu çekiyor ve ben kendimi yataktan dışarı atıp onu kollarıma sarmak istiyorum. Yapamıyorum ve bu beni çok rahatsız ediyor.

"Bir daha asla."

Eğilip bana bir öpücük daha veriyor ama bu sefer, yakıcı acıya rağmen başının arkasını tutup öpücüğü derinleştiriyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum dudaklarına, alnını benimkine yaslariken gözlerimi kapatıyorum.

"Ve seni seviyorum."

SONRAKI BİRKAÇ GÜN DERİN UYKULAR İÇİNDE GEÇTİ.

alternatif bir evrende uyanıyor ve Rosa'ya sarılıyor da olabilir.

Yanımdan hiç ayrılmadı. Benim mükemmel küçük hemşirem.

Ama bugün geleceğimiz için planlar yaptığım gün.

Frankie adamlarımızı toplamakla meşgul, Romano'nun New York'a dönmesini bekliyor.

Savaş henüz bitmedi. Ama benim savaşım bitti.

Midemde korku çukurları oluştu. On dakika içinde Grayson ve Keller'la ofiste buluşacağım. Derinlerde bir yerde, bunun olacağını biliyorlardı.

"Rosa, bebeğim."

Eli göğsümde geziniyor, bandajlarıma dokununca duruyor, ben de ırkılıyorum. İyi iyileşiyor olabilirler ama acıtıyor.

"Giyinmeme yardım eder misin?"

Kapağı geri çekip onun yanıma yaslanmış çıplak halini ortaya çıkarıyorum ve yüzüme oturmasını sağlamak için toplantıyı beş dakika daha erteleyip erteleyemeyeceğimi düşünerek inliyorum.

Kendini yukarı itiyor, göğüsleri dudaklarımla aynı hizaya geliyor, ben de öne doğru eğilip pembe tomurcuklarından birini ağzıma alıyorum.

"Giyinmek istediğini sanıyordum?" Sesindeki ihtiyacı bastırmaya çalışıyor ama başaramıyor.

"İstiyorum, belki kahvaltıdan sonra?" Ona en güzel gülümsememi gösteriyorum.

"Sen git ve işini yap, sonra günün geri kalanında bana sahip olabilirsin. Bu nasıl?"

"Hmm." Kararımı tartışıyormuş gibi yaparak çeneme dokunuyorum.

"Bu konuda 'hmm' yok." Şu anda onu kovalayamayacağımı bildiği için sırtarak benden uzaklaşıyor.

"Bunu iyileştigimde dene Rosa. Benden kurtulamayacaksın."

"Güzel." Göz kırıyor ve üzerinde bir elbise gibi duran siyah üstlerimden birini giyiyor.

"Benimkilerden birini giymek zorunda mısın? Onu senden geri alamadığım zaman bu hiç adil değil."

Gözlerini deviriyor ve benim gri eşofman altımı ve onunkiyle uyumlu bir tişörtümü alıyor.

Beni yukarı çekmek için elini uzattı. Dikkatlice tişörtümü giydiriyor. Üstümü göğsümün üzerinden çekerken bileğini yakaladım ve ona baktım.

"Teşekkür ederim, tesoro."

Yalan söyleyemem, bu biraz gururumu incitiyor. Beni giydirmesi, banyoya gitmeme yardım etmesi. İçinde bulunduğum duruma şahit olması beni öldürüyor. Şimdilik durumu kabullenmiş durumda. Onun için yarın Dr. Jenkins ile bir görüşme ayarladım; bir yerde bir çıkışa ihtiyacı olacak. Ben onun yanındayım, her zaman da yanında olacağım ama o da kendi içindeki gücü bulmak zorunda, özellikle de kız kardeşinin öldüğünü anladığında.

"Bana teşekkür etmene gerek yok. Ne olursa olsun seni seviyorum. Beni en kötü halimle gördün ve yine de sevdin, hatırladın mı?" Beni burnumdan öptü.

O zamanı asla unutmayacağım. Yaşadığı acı birkaç bıçak yarasından çok daha kötüydü.

"Sen benden çok daha güçlüsün."

Başını sallıyor ve güler. "Ben kusarken saçlarımı tutarak bir hafta geçirdiğinde bunu gerçekten söyleyebilir misin? Ya da ben kusarken

Kabuslarımda beni mi? Tanrım, çok kırılmıştım, değil mi?"

Başını eğiyor. Elini tutup yanağıma koyuyorum.

"Seni o zaman da seviyordum, şimdi de seviyorum. Buraya nasıl geldiğimiz önemli değil. Sen asla *kırılmadın*, Rosa. Sen benim mükemmel küçük hazinemsin. Sadece benimsin."

"Ben seninim. Sonsuza kadar."

Onunlayken sonsuzluk yeterince uzun gelmiyor.

ROSA HÂLÂ YANIMDAYKEN OFIS KAPISININ ÖNÜNDE DURUYORUM. YAPABİLİRİM
Şimdiden içeride konuştuklarını duyuyorum.

"Bunu sen halledersin. Gidip bize öğle yemeği hazırlayayım. İşin bitince belki dışarıda oturup yeriz." Rosa parmak uçlarında yükseliyor ve yanağımlı öpüyor.

"Kulağı mükemmel geliyor, bebeğim."

Yavaşça ofise giriyorum, Grayson ve Keller bana sırtarak bakıyorlar.

"Ne?"

"Bunu biraz sağıyorsun, değil mi?" Grayson bana masanın üzerinden bir bardak viski uzatıyor.

"Hayır, teşekkürler."

Rosa'nın ihtiyacı olan son şey benim içki kokmam.

"Bana bok atmak için mi buradasınız?"

Kahkahalara boğuldular. Grayson nefesini tutarken, "Özür dilerim patron," der.

"Bu konuda, artık kimsenin patronu olmayacağım. Benden bu kadar. Çıktım. Temelli."

Bu hepsini susturur.

"Peki, bu sefer hanginiz beni piste götürecekt?"

Grayson kıkırdarak, "Sanırım bu sefer ikimiz de zırlı ciple gitsek daha iyi olacak," dedi.

"Ne zaman?" Keller sorar.

"Birkaç gün daha. Halletmem gereken bazı işler var ve ideal olarak giyinmek istiyorum."

"Lanet olsun, sensiz buralar çok sıkıcı olacak." Grayson viskisini yudumlarken başını sallar.

"Eminim Frankie benim yokluğumda sizi meşgul edecektir." "Ona güveniyor musun?"

"İstiyorum. Sadece onu sakın sikme Grayson. Biraz dengesiz olabilir ama New York'u yönetebilecek biri varsa o da odur. Hangi rolü üstlenmek istediğin sana kalmış. Onun sağ kolu olabilirsin, King's Gym'de işe alım sürecini yönetebilirsin. Ne istersen ya da bir adım geri çekilmek istersen Maddie ve Hope ile birlikte olabilirsin. Seçim senin."

Çenesini sıkıyor ve bardağına bakıyor. "Maddie ile konuşacağım."

İkisi de bu hayattan asla tamamen vazgeçemeyecek. Bu onların kanında var. Kaos, şiddet, heyecan.

Bu açıdan hepimiz aynıyız.

Kadınlarımız bize çılgınlığın içinde bir sakinlik sağlar. İhtiyacımız olduğunda bizi gerçekliğe geri döndürürler. Yine de her birimiz kendimize ait olanı korumak için dünyayı yakıp yıkabiliriz.

DOKSANINCI BÖLÜM

rosa

Yatağa tırmanıp Luca'nın yanına kaydım, çıplak bacağıma onunkinin üzerine

kaydırdım ve

inliyor.

"Neresi acıyor?" Parmaklarımı göğsünde gezdirerek fısıldıyorum.

Yüzünü buruşturuyor ve doğrulmaya çalışıyor.

"Nerede olmadığını söylersem daha kolay olur." Bana sinsi bir sırıtış atıyor ve yanaklarım kızarıyor.

Aleti kalçama doğru seğiriyor. "Gerçekten

mi?" Ona sahte bir göz devirmesi

yapıyorum.

"Yani, bir süre tüm ayak işlerini senin yapman gerekecek bebeğim. Ve sikim gerçekten ağrıyor. Bence onu benim için daha iyi öpmelisin."

Ellerini başının arkasında birleştiriyor, kızgın kırmızı izler hâlâ bileklerini s a r ı y o r .

"Seni incitmek istemiyorum."

Gözleri açlıkla parlıyor ve battaniyeyi geri çekerek çıplak bedenimde geziniyor.

"Güven bana, yapacağın son şey beni incitmek olur." Alt dudağını ısıırıyor. "Öp beni."

İkinci kez sormasına gerek yok. Eğilip dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum. Ağzımın içinde inliyor.

"Çekmecedен cüzdanımı alabilir misin?" İlgimi çeken bir sırtışıla savaşıyor.

Siyah cüzdanı almak için üzerine ç ı k t ı m , sert siki külotuma sürtünüyordu.

"Aç şunu."

Kafam karışmış bir şekilde ona bakıyorum. "Boş mu?" Kıkırdıyor.

"İçinde not var."

Kağıdı açıyorum ve el yazısıyla yazdığım sapkınlık listemi ortaya çıkarmak için açıyorum. Bir şey düştü ve karın kaslarının üzerine düştü.

"Ne-"

Gözlerim irileşiyor ve neye baktığımı fark ettiğimde nefesim kesiliyor.

Güzel bir pırlanta yüzük, bant minik p ı r ı l p ı r ı l elmaslarla kaplı ve ortasında büyük bir taş var.

"Luca?" Fısıldıyorum.

Yüzüğü aldı ve önümde tuttu.

"Sonsuza dek seninle olmak istiyorum, Rosa. Senin olmak istiyorum. Her düşünceme, kalbime ve geleceğime sahipsin. Benimle evlenir misin, Tesoro? Beni bu dünyada yürüten en mutlu adam yap."

"Evet, evet, evet," diye ciyaklıyorum, bedenimi öne atıyorum, ona sarılıyorum ve yüzüne öpücükler konduruyorum.

Yaralarını hatırlayarak kendimi hızla itiyorum.

Gözleri parlıyor, bana saf bir bağlılıkla bakıyor. Saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyor.

"Sonunda buraya geldik Rosa."

Sırtıyor ve külotum eriyor. Aleti amımda zonkluyor, içimde olması için duyduğum çaresizlik beni ele geçiriyor.

Başımın arkasını iterek dudaklarımı buluyor ve bu öpücük bile neredeyse beni boşaltmaya yetiyor.

"Artık nişanlıma binebilir miyim?" Kirpiklerimi ona fırlatıyorum. "Tabii ki. Ama önce şu elini bana ver."

Yüzüğü parmağıma taktı. Yüzüğü havaya kaldırıp yatak odasının pencerelerinden sızan güneş ışığında parıldamasına izin veriyorum.

"Bu mükemmel, Luca."

"Tıpkı senin gibi."

Gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor. Tüm bu karmaşa içinde bile, sonsuza dek kavuşacağız.

Bu sefer, onun yüzüğünü gururla takacağım. "Ne zaman gidiyoruz?"

"Fiziksel olarak bunu başarabildiğim anda."

BÖLÜM DOKSAN BİRİ

rosa

Luca elime yapıştı ve beni annesinin evine götürdü. Kahve Her zaman masanın ortasından içtiği kupa, mutfak bir çiçekçinin tüm canlı çiçekleriyle doludur.

Yerimize oturuyoruz ve Luca dizini zıplatmaya başlıyor, pantolonu kalçama sürtünüyor.

"Bu iş sende Luca." Masanın altında elini sıkıyorum.

"Onu tutmak ister misin?" Maddie Luca'ya sorar. Muhteşem görünüyor. Küçük kızı Hope'a bakarken parlak yeşil gözleri sevgiyle doluyor.

"Onu Luca Amca'ya ver." Sandalyesini masadan geriye itiyor.

Grayson uyuyan bebeği dikkatle kucağına alır. Luca'nın yüzü uyuyan bebeğe bakarken yumuşar.

Bana doğru eğiliyor. "Bunlardan beş tane istemek konusunda şaka yapmıyordum," diye kulağıma fısıldıyor ve yanaklarımın yanmasına neden oluyor.

Bir gün kendi küçük ailemize sahip olmak mükemmel olacak. Sadece ikimiz için telafi edecek çok zamanımız var. Ona bir kabile dolusu bebek verirdim, bu adama istediği her şeyi verirdim. O bunu hak ediyor.

"Buna güveniyorum. Seyahatlerimizde pratik yapabiliriz," diye fısıldıyorum ve gözlerinin ışıldamasını izliyorum.

"Peki, ilk durağın neresi?" Grayson onu kucağına çekerken Maddie soruyor.

"Yunanistan. Luca Girit'te bir villa satın aldı ve Avrupa'daki üssümüz olarak kullanıyoruz. Oradan istediğimiz yere hafta sonu gezileri yapabiliyoruz."

"Bir listemiz var," diye duyuruyor Luca. Yüzüm daha önce kızarmamışsa bile şimdi kızarmıştı.

"O liste değil." Bana göz kırptıyor.

"Sizi özleyeceğiz çocuklar," diye somurtuyor Sienna ve hıçkırarak gözyaşlarını siliyor.

"FaceTime yapabiliriz. Hatta ziyarete bile gelebilirsiniz?"

Maddie gözyaşlarına boğuldu. "Üzgünüm, doğum yaptığımdan beri duygusal bir karmaşa içindeyim."

Grayson gülerek onu kendine doğru çeker. "Sen mükemmelsin. Bu yüzden seni hamile bırakmaya devam etmek istiyorum."

Kıkırdıyor ve onun yanağına bir öpücük konduruyor.

"Luca Amca," diyor Max sandalyesindeki tüneğinden.

"Evet, Max."

"Bıçaklanmak acıttı mı?"

Sienna'nın nefesi kesilir. Keller ve Luca güler.

"Evet, Max. Çok acıdı. Ama efsanevi amcanın üstesinden gelemeyeceği bir şey değil."

Max, Keller'a bakmadan önce derin düşüncelere dalmış bir halde başını sallar. "Baba?" "Evet, oğlum?"

"Hiç bıçaklandınız mı?" "Hayır.

Çok terbiyeliyimdir."

Grayson bir kahkaha patlatır ve tüm masa ona katılır. Bu adamların hepsi melek olmaktan çok uzak.

Kapı çalınır ve Max aceleyle zile basar ve Frankie içeri girer. "Seni özleyeceğim." Frankie beni yanına çekti, gözyaşlarım Gözler.

"Biz olmadan da burada yeterince meşgul olacaksınız."

Frankie, yanında Grayson ve Theo ile birlikte Luca'nın mafya liderliğini üstleniyor. Luca eve döndüğümüzde, bu ne zaman olursa olsun, o hayatı geri istemediği konusunda kararlı. Bilmiyorum, bu adam doğal bir lider. Bir kulübü yönetmekten ya da spor salonuna yardım etmekten mutlu olacağını düşünemiyorum. Sanırım geleceğimizin ne getireceğini göreceğiz.

Onu ne mutlu edecekse, önemli olan o.

Frankie Çin yemeği poşetlerini tezgâhın üzerine bırakıyor ve Grayson'a ulaşmadan önce Luca'nın elini sıkıyor.

Frankie elini Grayson'a uzatırken herkes nefesini tutarak izler. Maddie, Frankie'ye tatlı tatlı gülümser.

"Ateşkes mi?" Frankie sorar.

Grayson iç geçirip elini sıkıca sallamadan önce birkaç saniye saatler gibi geliyor.

"Evet, patron. Benim için kurşun yedin. Hayır diyemem, değil mi?" Grayson sırtıyor.

Maddie dönüp ona bakar ve nefesi kesilir. "Ne yaptı?"

Grayson Maddie'nin boynuna bir öpücük konduruyor. "Beni daha sonra cezalandırabilirsin, günışığım."

"Siz ikiniz hiç durmaz mısınız?" Luca gülüyor ve peçetesini buruşturup onlara fırlatıyor.

Arkama yaslanıp Luca'yı izliyorum, yüzünde bir gülümsemeyle her şeyi içine çekiyor. Tüm ailesi bir odada, hepsi bir arada ve güvende.

Luca elini sandalyeme dolayarak beni yanına çekiyor. Omzumda uzanan dövmeli eline bakıyorum ve sırtını kaplayan koyu renkli gülün üzerine bir öpücük bırakıyorum.

Bu sabah Maddie'yle seyahatimiz için kıyafet alışverişine çıkacağımızı söylediğimde yaptırdığım dövmeyi ona göstermedim.

Nasıl tepki vereceğini hayal ederek kalçalarımı birbirine kenetliyorum. Sanırım büyük bir ödülün içinde olacağım.

"Seni koltuğunda kıvrandıran nedir, tesoro?" Luca'nın boğuk sesi vücudumun tepki vermesine neden oluyor.

"Hiçbir şey," diye yalan söyledim.

Ayağa kalkıp Hope'u Maddie'ye uzatıyor.

"Bize izin verirsiniz, biz-" diye duraksıyor ve kirli sakalını kaşıyor. Ellerini Max'in kulaklarının üzerine kapatıyor.

"Nişanlımdan bir cevap almam gerekiyor," diyor tamamen dürüst bir yüz ifadesiyle.

Sienna ve Maddie aynı anda bana göz kırpmıyor. Yerin beni yutmasını istiyorum.

Luca eğilip beni oturduğum yerden kaldırarak omzuna atarken ona kaşlarımı çatıyorum.

Serin hava tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor ve beni kaya gibi sert vücudundan aşağı kaydırıyor ve sırtım tuğla duvara çarpıyor.

"Tekrar soruyorum. Seni koltuğunda kıvrandıran neydi?" Elini boğazıma doluyor ve parmağıyla kalçamı nazikçe okşuyor. Elbisem onun araştıran eli tarafından kalçalarımın yukarı çekiliyor.

"Senin için bir dövme yaptırdım."

Eli hareket etmiyor. "Nerede?"

"Onu bulmanı bekliyorum."

Hırlıyor. Alt dudağımı ısırıyorum.

"Seni eve sürüklememe, soymama ve her bir santimini inceleyebilmem için yatağa bağlamama neden olma," diye fısıldıyor.

Ona en masum bakışımı attım. "Yapamam, uçağımızı kaçıracağız." "Benim özel jetim ben ne zaman istersem o zaman gider."

Oh.

"Bu bir sürpriz."

Dantel külotumu yana çekerek beni açığa çıkardı. Sahip olduğumuz tek koruma, evin yan tarafındaki arkamızdaki çitler.

"Bu doğru mu?"

Parmağı amımda kayarken bir inilti tutuyorum.

"Nerede?" diye soruyor bir parmağını içime sokarken. Aynı anda kulak mememi ısırtıyor.

"Kol," diye haykırdım.

"Görebilir miyim?" Ağır nefesi boynumu gıdıklıyor. "Evet. Eğer bir parmak daha eklersen."

"Sıkı pazarlık yapıyorsun, Rosa."

Beni daha da doldururken gözlerim geri yuvarlanıyor.

Parmağını sol kolumun iç kısmı boyunca gezdirirken vücudumda karıncalanmalar oluşuyor, dirseğimin iç kısmında onca zaman önce bulduğu o hassas noktaya gelene kadar pazılarımdan aşağıya doğru iniyor.

Bakışlarının, onun için tenime kazınmış şirin bir kalbin içindeki ince çizgili LR harflerine sabitlendiği yere bakıyorum.

Bana bakarken gözleri parlıyor. "Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Hoşuna gitti mi?"

"Bayıldım amına koyayım." Beni derinden öpüyor, parmaklarını daha sert sokuyor ve ağzının içinde inlememe neden oluyor.

"Hâlâ oldukça kırmızı ama ben de seviyorum."

"Bu çok güzel. Seni seviyorum Rosa. Hayatımda kesin olan tek şey bu, sana olan sonsuz sevgim."

"Beni bitirebilir misin, böylece oraya geri dönebiliriz?"

Yanıt olarak hırlıyor ve beni bir parmağıyla daha ödüllendiriyor.

BÖLÜM DOKSAN İKİ

luca

Rosa'yı bitirene kadar evin yan tarafındaki parmaklarımda, yemeğin yarısını yediler bile.

Onun, Maddie'nin ve Sienna'nın gülüşmelerini ve şakalaşmalarını izleyerek elindeki yüzüğü döndürüyorum.

Cehennemde savaştık ama diğer taraftan çıkmayı başardık. Bu bazı kayıplar olmadan olmaz.

Annem, Eva ve Nico.

Masanın başında boğazımı temizliyorum. Bunu uzun bir süre için son kez yapıyor olacağım. Dikkatleri üzerimde, Rosa dizimin etrafını izlemeye başladığında gülümsüyorum.

"Gitmeden önce her birinizi ne kadar çok sevdiğimi söylemek istiyorum. Umarım annem Dom yanında olduğu halde bizi izliyor ve gülümsüyordur. Son zamanlardaki davranışlarımdan dolayı yüzünü ekşittikten sonra. O gerçekten milyonda birdi. Bizi kurtardı. O olmasaydı, bugünkü gibi bir aile olamazdık. Anneme, seni özledim. Çok özür dilerim."

Sesim kesilmeye başlıyor. Rosa ayağa kalkıyor ve kollarını arkadan belime doluyor.

"Bunu başarabilirsin Luca," diye fısıldıyor ve ben derin bir nefes alıyorum.

"Umarım seni gururlandırmışızdır anne. Benden istediğin gibi bir hayata sahip olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Sonunda mutluyum." Rosa'ya dönüyorum,

o da bana ışınlanıyor.

"Seni seviyorum," diyorum ona.

Aileme dönüyorum ve soda bardağımı kaldırıyorum. "Anneme, Eva'ya ve Nico'ya."

Rosa yüzünü boynuma gömüyor, sıcak gözyaşları gömleğime dökülüyor.

Bu yüzden ayrılıyor. İkimizin de iyileşmeye ihtiyacı var, birlikte. Dünyayı görmeye, bir süreliğine normal bir hayat yaşamaya ihtiyacımız var. Birbirimizin tadını çıkarmaya. Özgür ve aşık olmaya.

Ve hazır olduğumuzda geri döneceğiz, belki peşimizde bir çocuk kabilesiyle bile.

Keller, "Ve bir sonraki Russo bebeğine," diye anons edince Sienna kızarıyor.

"Sen hamilesin!" Maddie çığlık atarak sandalyesinden fırlıyor ve kendini Sienna'nın üzerine atıyor.

"Evet, ama sadece birkaç hafta."

"Tebrikler." Darcy'yi dizinde zıplatan kardeşime başımla selam veriyorum.

Hepsinin geliştiğini görmek her şeye değer. "Bu sefer erkek olsa iyi olur!" Max söylüyor ve ben kıkırdıyorum.

Frankie viskisini yudumlarken, "Lanet olsun, yakında lanet olası bir kreş açmamız gerekecek," diye mırıldandı.

"İyi bir fikir olabilir. Asla bilemezsin, kabileye bir çift eklemek için hâlâ vaktin olabilir." Ona göz kırpyorum ve bu fikir karşısında gerçekten dehşete düşmüş görünüyor.

"Kesinlikle olmaz."

Dışarıdan gelen siren sesleri dikkatimi çekiyor. Rosa pencereye dönüp beni kolumdan dürttü.

Frankie kravatını düzeltiyor.

"Ben bakarım!" Max anons eder. Keller ayağa fırlar ve onu tutup kendi tarafına çeker.

Rosa'yı sıkıca kucağıma çektim.

"Neler oluyor Luca?" diye soruyor, pencereden yansıyan mavi ışıklar yanağını aydınlatırken.

"Ben giderim," diyor Grayson. Viskisinin kalanını geri atar ve yudum yudum içer.

Sakin bir sessizlik içinde oturuyoruz, özellikle de çocuklar için.

Bir subay içeri girer, onu beş silahlı koruma takip eder. Gözleri Frankie'ye odaklanır.

"Bay Francis Falcone."

Boktan bir sırtısla ayağa kalkıyor ve teslim olmak için ellerini kaldırıyor. "Sizi Maria Capri'yi öldürmekten tutukluyoruz."

Frankie ona doğru ilerlerken arkasındaki adamlar ellerini kılıflarına koydular.

Keller Max'i göğsüne bastırıyor, ben de Rosa'yı kendime doğru çekiyorum.

"Hadi, bitirelim şu işi." Bunu daha önce de yapmış gibi bileklerini uzatıyor.

Kelepçeler klik sesiyle kapanıyor. "Tam istediğim gibi," diye mırıldanıyor. Kahkahamı bastırmak için elimi ağzıma kapatıyorum.

"Ben hallederim." Elimi ona doğru kaldırdım.

"Yakında görüşürüz çocuklar. İyi yolculuklar. Düğüne gelmem için beni zamanında çıkar." Çekip götürülmeden önce göz kırpmıyor.

Bu hayatı neden geride bıraktığımızın keskin bir hatırlatıcısı. İstediğim hayat, uyanık olduğum her saniyeyi Rosa ile geçirmeyi içeriyor. Bunu hapishaneden yapmak zor olurdu.

"Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor." Rosa'nın dizine dokunuyorum ve o da kucağımdan kayıyor. Oturma odasına doğru ilerliyorum. Komiser O'Reilly'nin adını tuşluyorum ve ilk çalışta cevap veriyor.

"Bir sorunumuz var George."

Gülüyor. "Falcone diye birini içeriyor mu?"

"Romano'nun gitmesini istiyorsan, o senin adamın. Ben yokum. Bu gece gidiyorum ve ne zaman döneceğimi bilmiyorum, bu yüzden o devralıyor. Bana güvenin, Capris'i alaşağı edecek."

Kalemini tıkırdattığını duyabiliyorum, başka seçeneği yok.

"Kızım Zara'yı karakola götüreceğim. Davayı o yürütebilir. Sabaha kadar çıkar."

"Güzel."

"Umarım bunu benim için berbat etmez," diye

iç geçiriyor. "Berbat etmeyecek."

"Sanırım bu bir veda."

Yutkunuyorum. "Her şey için teşekkürler George. Benim için aileme göz kulak ol."

"Yapacağım."

Aramayı kestim. Rosa köşeyi döndüğünde, bana yaklaşıp sarılırken iri gözleri endişe doluydu.

"Her şey yolunda mı? İstersen daha uzun kalabilir miyiz?"

Başımı salladım. "Bitti. Amcan sabaha özgür bir adam olacak. Bizi hiçbir şey durduramaz, Tesoro. Bir daha asla."

"Gidip vedalaşalım mı o zaman?" Kabarık kirpiklerinin arasından bana bakıyor.

"Birileri mil yüksekliğindeki kulübe katılacağı için heyecanlı mı?" Göz kırpıyorum ve anında kızarıyor.

"Bu, diğer şeylerin yanı sıra." Alt dudağını ısırtıyor ve sikim seğiriyor.

"Artık bir ömür boyu mutlak bir kraliçe gibi tapılacaksın Rosa."

Ben bu dünyaya bunun için geldim, ölene kadar bu kadına tapmak için.

Ve kendimi tamamen çalınan hazineme adayarak nasıl bir hayat yaşayacağım.

Epilog

ROSA

Aynadan kapının pervazına yaslanışını izliyorum, delici yeşil gözleri
Gözleri beni yiyip bitiriyor. Dudaklarıma koyu kırmızı bir parlatici
sürüyorum ama gözlerimi ondan alamıyorum. Saçları mükemmel bir
şekilde şekillendirilmiş ve siyah smokini kaslı vücudunu sarıyor.

Eğer giyiyor olsaydım külotumu ıslatırdı.

Bana doğru yaklaşıyor ve ben kalçalarımı birbirine kenetliyorum.
Dövmeli eli köprücük kemiğim boyunca ilerliyor, buklelerimi usulca bir
omzumun üzerinden geçirerek boynumu ona gösteriyor.

"Mmm," diye mırıldanıyorum boğazımın sütunu boyunca öpüşürken.
Parmakları boynuma dolanıyor, gözlerim dalıyor ve kendimi onun yumuşak
dudaklarının hissine kaptırıyorum.

"Muhteşem görünüyorsun, tesoro."

Gözlerim aynada onunkilerle buluşuyor ve o sırtıyor.

"Bu el dövmesi kıyafeti tamamlıyor. Kendi özel kolyem." Kıkırdıyorum
ve o da beni daha sıkı sıkıyor.

"Boynuna dolanan tek el benimki. Karıcığım," diye hırlıyor.

Karnım zonkluyor,

karıcığım. "Henüz değil."

"Yaklaşık kırk beş dakika içinde olacaksın. Ne olursa olsun, her nefesin, kalbinin her atışı, her gülümsemen benim, sadece benim."

"Her zaman öyleydi. Sonsuza dek ve her zaman hatırla."

Ilık esinti balkon kapımızdan içeri giriyor. Tek ses kıyıya çarpan dalgaların sesi. Yunanistan bizim huzurumuz. Geçtiğimiz ay boyunca tek yaptığımız yüzmek, güneşlenmek, birbirimizi ve her geçen gün büyüyen listemizi keşfetmek oldu.

Kendi küçük özel plajımız var; akşamlarımızı güneşin batışını ve yıldızların beyaz kumların üzerinde belirişini izleyerek geçiriyoruz.

Ona sarılarak uyandığımda, evimdeyim. Artık şeytanlarımdan kaçmıyorum, artık savaşmıyorum. Sonunda kendim için yaşıyorum. Bu adama o kadar derinden aşığım ki, beni kabul ettiği için sonsuza dek minnettar olacağım.

O benim kırık versiyonumu çaldı; beni tekrar bir araya getirmeye yardım etti ve şimdi sadece beni seviyor.

Yaşadıklarımı asla unutamam. Her gün aklımda bu savaş var ama ona baktığımda seçim yapmak çok kolay. Onu, bizi ve kendimi seçiyorum.

"Oraya gidip bunu resmileştirelim mi?" diye fısıldıyor boynuma doğru.

Parmağının ucuyla köprücük kemiğimdeki dövmemin üstünden geçip onun için yaptırdığım dövmeye doğru ilerliyor.

"Önce sana küçük bir hediyem var."

Eli ipeksi iç çamaşırımın altına kayıyor. "Külot giymediğin için olabilir mi?"

Gülüyorum. "Hayır, gelinliğimle giyemem." Vücuduma çok sıkı oturuyor. Bu sefer gelinliğimi şehirdeki küçük bir butik mağazadan birlikte seçtik. Dantelli ve incili, sırtı açık ve fiyonkla bağlanan denizkızı tarzında bir gelinlik.

Beni havaya kaldırıyor ve etrafımızda dönerken çığlık atıyorum.

Beni vücudunun ön kısmından aşağı kaydırıyor. "Bugün hayatımın en güzel günü olacak. Hiçbir şeyin bu ana yaklaşabileceğini sanmıyorum." Yüzü bir an için buruşuyor, ben de parmaklarımı mükemmel kesilmiş kirli sakalında gezdiriyorum.

"Hiçbir şey senin tarafından sevilmenin yanına yaklaşamaz, Luca."

Dudakları dudaklarıma çarpıyor ve kollarımı ona doluyorum. "Şimdi elbisemi giymeme yardım et."

"Rosa Russo'nun kulağa hoş gelen bir ismi var."

Bilmediği şey ise Keller, Sienna, Maddie ve Grayson ile çocuklarının düğünümüze gelmelerini ayarladığım. Frankie gelemedi. Romano'yu avlamakla çok meşgulmüş, o yüzden FaceTime üzerinden orada olacak.

Luca'nın ailesi burada olmadan evlenmesine izin veremezdim. Burası güvenli.

Ve onlar olmasaydı, bugün burada duruyor olamazdık.

"Öğrenmek için bizi o sahile götürmen gerekecek." Göz kırpiyorum.

"Baştan çıkarıyorsun." Çenem boyunca ve boynumdan aşağıya doğru gıdıklayacak kadar öpüyor.

Epilog

LUCA

Dalgalar arkamızdaki kıyıya çarpıyor.

"İstiyorum."

O iki kelimeyi söylerken gözlerim doldu. O artık resmen benim.

"Şimdi öpebilirsin-" Karıma sahip çıkmadan önce sözünü bitirmesine izin vermedim.

Keller ve Grayson kalabalığın içinde tezahürat yapıyor. Rosa dudaklarına gülümsüyor. "Russo olmak nasıl bir duygu, bebeğim?"

"Mükemmel."

"Evli olmak nasıl bir duygu Bay Russo?" Gözlerinde muzip bir parıltı var.

"Sanki hayatımdaki her şey sonunda bir araya gelmiş gibi," diye dürüstçe cevap veriyorum.

Kumun üzerindeki beyaz sandalyelerde oturan ve bize gülümseyen aileme dönüp bakıyorum. Sienna gözünü siliyor, Maddie ise gözyaşlarını tutamıyor.

Keller ve Grayson bile aptal gibi gülümsüyor.

Grayson kolunu Maddie'nin koltuğuna dolayarak, "Hepimiz evliyiz," diyor.

"Biri hariç, aslında." Grayson'ın telefonundan Frankie'nin sesi geliyor. Grayson yüzünü bize dönüyor, böylece onu ekranda görebiliyoruz.

"Tebrikler. Orada olamadığım için üzgünüm." Arka planda silah sesleri duyuluyor. "Gitsem iyi olacak. Eve döndüğümde seni ararım. Jax, buraya gel!"

Telefon kesiliyor. "Bilmek istiyor muyum?" Grayson'a soruyorum.

Gülüyor ve başını sallıyor. "Hayır, hayır, yok, patron."

Güzel fildişi elbisesinin içindeki karıma bakıyorum. Tam ona göre bir elbise. Kırmızı dudakları benimle alay ediyor.

"Mutlu musun?" diye soruyor.

"Şu anda olduğumdan daha mutlu olmamın mümkün olduğunu sanmıyorum, tesoro. Gerçekten."

"Ben de, Luca."

"Peki, şimdi planımız ne?"

"Grayson sahile gelecek birkaç yemek şirketi ayarladı. Daha sonra marshmallow, patlamış mısır ve müzik eşliğinde bir ateş yakacağız. Ben de listede olmayan bir şey deneyebileceğimizi umuyordum."

Başının tepesine bir öpücük konduruyorum, aletim sadece düşüncesiyle bile canlanıyor. "Mmm, peki bu hangi eşya olabilir?"

Parmak uçlarında yükseliyor, dudakları kulağıma değiyor ve fısıldıyor, "Beni bağlamanın zamanı gelmişti, sence de öyle değil mi?"

Başımı arkaya eğerek bir inilti çıkardım.

"Tamam, şimdi resmen gezegendeki en mutlu adamım."

SON.

SON SÖZ

Umarım Luca ve Rosa'nın hikâyesindeki hız trenini beğenmişsinizdir.

Seyahatlerinden baharatlı bir bölüm için bültenime buradan kaydolun:

<https://dl.bookfunnel.com/uotws9ark1>

Seri henüz bitmedi!!

Yeni mafya patronu Bay Frankie Falcone, Dedektif Zara O'Reilly ile karşılaştığında patlayıcı bir finale hazır olun. Düşmandan aşığa, mafya patronu x dedektif karanlık romantizmi geliyor!

Maskenin Altındaki Adamlar'ın hepsi son dövüş için geri dönecek.

Ocak 2024'te yayınlanıyor!

Buradan ön sipariş verebilirsiniz: <https://books2read.com/u/3yQ6ge>

Serinin ilk iki kitabını şimdi Amazon ve Kindle Unlimited üzerinden okuyabilirsiniz:

Mesafe (Keller & Sienna) - <https://books2read.com/u/badDo6>

Detonate (Grayson & Maddie) - <https://books2read.com/u/4XeERL>

TEŞEKKÜRLER

Bir kitabı yayınlamak için koca bir insan ordusu gerekir ve bu kitabı yazmak bana tam olarak kimin yanında olduğunu gösterdi. Bana yardım eden her birinize sonsuza dek minnettar kalacağım.

Kocama, oğluma ve aslında tüm aileme. Sizi seviyorum. Siz olmadan bunların hiçbirini yapamazdım.

Jan, dürüst olmak gerekirse, sen olmasaydın bu kitap asla bitmezdi. Beni şekillendirdin ve bunu özel bir şey haline getirmeme yardım ettin. Sana ve dostluğumuza ne kadar minnettar olduğumu ifade etmeye kelimeler yetmez. Aynı şey Melissa, Nalleli ve Rach için de geçerli. Ben insanlarımı buldum ve sizi seviyorum çocuklar.

Sarah (Indie Proofreading) sana mesaj attığımda "siktir, siktir, siktir. Sarah BANA YARDIM ET" diye mesaj attığımda araya girdin ve günü kurtardın. Çalışman harika, sen harikasın. Bu yüzden teşekkür ederim.

Betalarım, ark okuyucularım, pis kitap kulübü kızlarım- sizlerle tanıştığım ve bir kaos fabrikası yarattığım için çok mutluyum. Daha önce hiç bu kadar eğlenceli bir grup sohbetinde bulunduğumu sanmıyorum. Ayrıca, Luca'dan kaçmak istediğimde bile bana ilham verdiğiniz ve devam etmemi sağladığınız için teşekkür ederim.

Katy ve Jasmine, kaotik kışımı düzenli tuttuğunuz için teşekkür ederim. Bu bir mücadele, biliyorum. İkiniz de olmasaydınız çok dağınık olurdu. (Gizliden gizliye sevdiğinizi biliyorum.)

Ve son olarak, okuyucularıma. Benim pis, çılgın, Maskenin Altındaki adamlarımı sevdiğiniz için teşekkür ederim. Bu benim için dünyalara bedel.

yazar hakkında

Luna Mason, İngiltere'de yaşayan Amazon'un en çok satan 50 karanlık romantizm yazarıdır. Eğer yazmıyorsa, onu kafası baharatlı bir kitapta bulabilirsiniz. Gelecek kitaplarından ilk siz haberdar olmak için buradan haber bültenine abone olabilirsiniz:

<https://dashboard.mailerlite.com/forms/232608/79198959451506438/share>

Yazarın okuyucu grubuna katılarak özel tanıtımlar alabilir, güncel projelerden ve yayın tarihlerinden ilk siz haberdar olabilirsiniz. Ve ayrıca hediye kazanma şansı.

[Luna Mason'ın Mafya Kraliçeleri](#)